

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

PHILODEMUS

VOL. RHETORICA

EDIDIT

S. SUDHAUS

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY,
DEPARTMENT OF GREEK

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und

Die hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz Baum
Franz Poland, Richard Wagner. Mit 7 farbigen Tafeln,
und gegen 400 Abb. im Text und auf 2 Doppeltafeln. [X u.
gr. 8. 1905. Geheftet M. 10.—, geschmackvoll gebunden

Dem Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechi-
römischen Kultur in weiterem Umfange, als sie bisher vorliegt, soll die
Rechnung tragen. Die Verfasser, die sämtlich im praktischen Schuldien-
stellen die gesicherten Ergebnisse der neueren Forschung in einer für
Gebildeten faßlichen und lesbaren Form dar, unter besonderer Berücksich-
tigung der Bedürfnisse unserer höheren Schulen.
Die Wechselbeziehungen zwischen Altertum und Gegenwart werden über-
hervorgehoben, der innere Zusammenhang der Erscheinungen und die
Gesichtspunkte, die ihr Werden beherrschen, in den Vordergrund gerückt.
Das Eingehen auf minder wesentliche Einzelheiten tunlichst vermieden.
Der erste Band „Die hellenische Kultur“, der zunächst allein erscheint, ab-
schließt sich abgeschlossen ist, gliedert sich nach einer Einleitung über Land und
Sprache und Religion in drei große Perioden: das Altertum, das Mittel-
alter, die Blütezeit. Die vielseitige Entwicklung der beiden letzten Perioden
in je drei gesonderten Abschnitten zur Darstellung: A. Staat. Leben.
B. Bildende Kunst. C. Geistige Entwicklung und Schrifttum. Dem geschicht-
lichen Wort tritt ergänzend und weiterführend ein reichhaltiger Bilderschmuck zu-
der um so weniger fehlen dürfte, je lebendiger und unmittelbarer gera-
de das Kulturleben des Altertums uns durch seine Denkmäler veranschaulicht wird.

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Von Professor
H. Schwartz in Göttingen. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar,
2. Thukydides und Euripides; 3. Sokrates und Plato; 4. Platon
und Poseidonios; 5. Cicero. [VI u. 120 S.] gr. 8. 1903.
Geheftet M. 2.—, gebunden

... Die Charakterbilder von Schwartz möchte ich lebhaft empfehlen, v.
einen Begriff geben von Umfang, Aufgaben und Zielen der Literaturgesch.
wie sie sich aus der Vertiefung der Forschung ergeben. ... Die frische
lebhaft gehaltenen Vorträge sind der reife Ertrag vielseitiger Forschung
einer Fülle von Problemen und Streitfragen nimmt der Verfasser stillschwei-
gend Stellung. Man spürt, daß er überall aus dem Vollen schöpft.“
(Monatsschrift für höhere Schulen. III. Jahrgang 1903.)

Das griechische Drama. Aischylos, Sophokles, Euripides.
Bearbeitet von Professor Dr. Johannes Geffcken. Mit
113 S.

NOTE TO THE READER
FRAGILE
THE PAPER IN THIS VOLUME IS BRITTLE
PLEASE HANDLE WITH CARE

Die Kenntnis einer Sprache bleibt oberflächlich, solange der Lernende
auch die Gründe für die verschiedenartige Gestaltung ihres Baues
hat. Das bereits in dritter, mehrfach vermehrter Auflage vorliegende
will der Schablone des rein gedächtnismäßigen Einübens
möglichst zu entraten helfen und darauf hinwirken, daß der
mehr zum Nachdenken zwingende und anregende Lehrgang
B. T., Gelehrten-Vorsatz.

Vergils epische Technik. Von Richard Heinze. [VIII u. 487 S.] gr. 8. 1903. Geheftet M. 12.—, gebunden. M. 14.—

„Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuerer Zeit, die sich um Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bewegten, haben deutlich gezeigt, daß keine Aufgabe dringender war als die in diesem Buch gelöste. Wenn das Urteil über eine der literarischen Weltgrößen wieder einmal schwankend geworden ist, so beweisen zwar diese Größen immer, daß sie erstaunlich fest auf ihren Füßen stehen, aber damit das Urteil nicht umfalle, müssen die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgegangen ist, die persönlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Bewegung liegenden neu untersucht werden; dann werden die reicheren Mittel der Zeit das Verständnis des Werkes gegenüber der Bewunderung früherer Zeiten fester begründen. Nicht immer erzeugt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das sie hindrängt; in diesem Falle ist es geschehen. . . . Das Buch ist, soweit ich die Literatur kenne, das Beste, was bisher über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch allgemeine Bedeutung als durchgeführtes Beispiel der Analyse und wissenschaftlichen Würdigung eines der großen literarischen Kunstwerke.“

(F. Leo i. d. „Deutschen Literaturzeitung“.)

Geschichte des hellenistischen Zeitalters von Julius Kaerst. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. [X u. 433 S.] gr. 8. 1901. Geheftet M. 12.—, gebunden. M. 14.—

„Kaerst geht nirgends einer Schwierigkeit aus dem Wege, umsichtig hat er vor seiner Entscheidung stets die Möglichkeiten erwogen. Daß sein Werk ganz ausgefeilt ist, zeigt mit am deutlichsten sein Maßhalten. Es ist ein gefährliches Gebiet, die Geschichte Alexanders, wo jeder leicht zeigen kann, was er nicht kann; mit dem Mute der Jugend ist Kaerst an diese Aufgabe gegangen, um in der Kraft der Mannesjahre sie zu lösen. Das Urteil über sein Werk, das völlig hat ausreifen können, darf einen hohen Maßstab anlegen, aber diese Geschichte Alexanders enttäuscht auch die Leser nicht, die viel erwarten: in Forschung und Darstellung, nach Form und Inhalt ist sie die bedeutendste, die durchdachte seit J. G. Droysen.“

(Literarisches Zentralblatt. 1903. Nr. 3.)

Führer durch die öffentlichen Sammlungen klassischer Altertümer in Rom. Von W. Helbig. 2. Auflage. 2 Bände. 8. 1899. Band I. [X u. 505 S.] Band II. [IV u. 485 S.] In Leinwand gebunden. M. 15.—

„Die zweite Auflage von Helbigs wohlbekanntem Führer bedarf kaum einer lobenden Einführung. Es ist ein unentbehrliches Buch nicht bloß für den Romfahrer, sondern für jeden Freund der antiken Kunst. Mit unermüdlichem Fleiße hat der Verfasser überall gebessert und nachgetragen, er hat auch den Umfang der besprochenen Denkmäler ganz wesentlich erweitert.“ (Literar. Zentralblatt.)

Das alte Rom. Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt und mit einem Plane der heutigen Stadt sowie einer stadsgeschichtlichen Einleitung herausgegeben von Arthur Schneider. 12 Seiten Text, 12 Karten, 14 Tafeln mit 287 Abbildungen und 1 Plan auf Karton. Quer-Folio 45×56 cm. Geschmackvoll gebunden M. 16.—

Das Buch ist ein Gesamtbild des alten Rom zu geben, in dem die Darstellung mit der in Bild und Plan zusammenwirkt, auf streng wissenschaftlicher Grundlage, aber zugleich in allgemein verständlicher Form. Es ist besonders geeignet, jedem Gebildeten die Bedeutung des Gesamtbildes des bildmässigen Rom zu bringen, indem es ihm ein besseres Verständnis des römischen Altertums zu ermöglichen sucht, und bietet so besonders für die beste Vorbereitung und die schönste Erinnerung.

Philodemus
" of Gadara
PHILODEMI

VOLUMINA RHETORICA

EDIDIT

DR. SIEGFRIED SUDHAUS

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCH

RP.

Si possem, haec Philodemi de rhetorica volumina retinerem et retractarem potius quam ederem. Sed multa me commovent, ut quae habeam tandem edam. Nam et puerorum vel educatio vel institutio me ab hac studiorum subtilitate magis magisque revocat et amplioris lectionis cotidie movet desiderium, et infiniti laboris aliquis tandem finis faciendus videbatur, et complurium contentione et iudicio philologorum plus effici quam unius opera expertus scio. Ac spes est his voluminibus editis virorum doctorum oculos in has reliquias converti posse, quas cum ad scholarum illius aetatis rixas contentionesque penitus perspiciendas tum ad rhetoricae studia illustranda magni pretii esse existimo. Denique etiam de Epicuri philosophia nonnulla inde addiscimus.

Priusquam autem de materia et compositione totius operis disputarem, pauca praemittenda videbantur, quae ad ipsum textum pertinent. In quo redigendo non dubito quin multi me audaciae insimulaturi sint. Sed hoc inprimis, opinor, videndum erat, ut cum miserum plerumque et hiantem textum haberemus, vastae illae lacunae, quae seriem et continuationem sententiarum complexumque verborum dirimerent, coirent et explerentur. Cumque duobus malis propositis alterum eli-

gendum utique esset, temeritatis subinde quam passim obscuritatis vitium deprehendi malui. Velut ipsa prima pagina v. 13, 14 *μορίου* interposui, quod quamquam pro exquisitiore nescio quo vocabulo positum est, tamen sententiae fere satisfacit. Omnino autem liber alter, quatenus restitutus est, sine summa in coniectando audacia restitui non poterat. Scio p. 97, 18 verbum *ἀπράκτου* non exstitisse, synonymum credo. Neque equidem mihi non temerarius esse videbar, cum p. 99, 28 *Ἀπολλόδωρον* scriberem, et p. 99, 3 *Ἐφεσίων* audaciae crimine non carebit. Sed Usenerum ipsum quoque in has voces deferri videbam, scitissimum talium rerum aestimatorem. Est aliquid audendum: liber legi posse debet: vel ex errore veritatis saepe fructus succrescit et percipitur.

Sed saepius quam temeritatem, quae semper habet aliquid vituperationis, tarditatem ingenii quispiam obiurgabit, quae caret culpa. Multa sine dubio hiant, quae poterant sanari. Concedo, Davus sum, non Oedipus. Videant alii: nec vero mea in posterum Philodemo deerit opera.

* * *

Praeter exempla Neapolitana musei regii Borbonici apographa illa, quae Oxonii adservantur, adhibui. Atque insigni, qua solet esse, benignitate Theodorus Gomperz, horum studiorum facile primus, sua mihi apographa, quae Oxonii facienda curaverat, concessit, ut iam antequam exirent ectypa photographa (*Herculanean papyri Bodleian facsimiles*), illis uti possem. Ectypa ipsa tunc demum contuli, cum magna pars voluminis

primi iam in officinam missa erat. Quae tamen, quoad potui, contuli accurate. Fit enim, ut vel acutissimo oculo et optima luce singula legi non possint, cum et tabularum perspicuitas satis sit diversa, et quae margini subiecta saepe apparent, luce deficiente paene oblitterentur. Accedebat, quod Gomperzii apographa satis accurate instituta illinc non magnopere emendari videbam, minora autem velut *A* et *A* sive *Γ* et *T* immutatae plerumque multo ante expediebantur. Commemorandum denique duas papyros partem libri secundi et partem quarti continentes iam 1825 Oxonii in Herculaneusium Voluminum tomo II p. 1—116 publice propositas esse.

Ante hanc editionem iam Itali textum in voluminibus collectionis prioris restituebant. Quorum mentionem perraro et paene nunquam feci, quia linguae Graecae non satis gnari summa in explendis verbis licentia usi sunt. Textus enim inde a locutione Homerica usque ad consuetudinem Byzantinam quidvis comprehendit. Nec vero feliciores fuerunt in sententiis indagandis. Quoniam tamen verum in hoc genere emendandi ipso saepe obtutu et felicitate quadam oculi non minus quam scrutando invenitur, ipsi quoque sua *Ἐκκῆα* habent. Itaque quotiens me illis quidpiam debere iudicabam, hoc in adnotationibus commemoravi.

Partem libri quarti ex Oxoniensi exemplo edidit Leonardus Spengel in *Abh. der Münch. Acad. Phil.-hist. Cl. III*, 1 1837 p. 207—303. Is quamquam sagacissime plurima absolvit, tamen quod exemplari Neapolitano nondum uti poterat, nonnulla supplenda reli-

quit. Cuius mentionem faciebam, cum eius lectionem a mea discrepantem respiciendam censebam.

Deinde E. Gros Francogallus in libro „*Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς* ex Herculanensi papyro lithogr. Oxonii excussa restituit, latine vertit etc. — Adiecti sunt duo Philodemi libri de rhetorica Neapoli editi, Paris. 1840:“ et Spengelium et Italos descripsit.

Singulos denique locos Usenerus in Epicureis et Gomperzius passim tractaverunt. Quorum hic plerumque in *Zeitschr. für die österr. Gymn.* de voluminibus Neapolitanis disserens non pauca protulit. Usenero autem non unum locum, non unum volumen, sed paene totum librum debeo, quippe qui me ad haec studia adulescentem adduxerit, relanguagescentem erexerit, dubitantem confirmaverit, docuerit imperitum, revocaverit errantem et temerarium, multis denique locis inde a pag. 129 vel verum vel veri simile investigaverit. Idem vero ne voluit quidem nomen suum singulis inventis addi, quod tamen hic illic faciendum credidi. Nec Buecheleri operam mihi defuisse quicumque Bonnam attigerit, ultro coniecerit. Quibus mihi hoc loco duumviris, quoniam referre non possum, gratias agere quam plurimas liceat.

De exemplaribus Neapolitanis et Oxoniensibus.

Exempla chalcotypa Neapolitana quamquam non mediocri diligentia confecta sunt, tamen fieri non poterat, quin in tanta frustulorum farragine erroribus interdum gravioribus deformarentur. Mitto minora, quae singulis locis enotata sunt, velut p. 99, 29 ΠΙΚΗΝ, cum O recte exhibeat [πα]ρεθήκα[μεν], illud tanquam

ῥητορικὴν videatur. Inauditum est, quod p. 185, 24—26 legitur: καθάπερ ἐγὼ μὲν τούτων πολλὰ κάγαθὰ πεποίηκ' αὐτὸς (sc. λέξεως καχεξίας!). Litterae tamen magnae, pulchrae, distinctae sunt, in O autem satis discrepant. Sed graviora adscribam. Quicumque XI² fol. 126—128 inspexerit, quae quidem folia continuitatis speciem praebent, non facile de contaminatione suspicabitur. Attamen folii 126 pars superior congruit cum pag. 9 eius voluminis, quod περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικὸν inscribitur, pars inferior cum ὑπομν. pag. 5! itemque folii 128 pars superior respondet ὑπομν. pag. 11, pars inferior ὑπομν. pag. 10!

Saepius accidit, ut fragmenta errore bis describerentur. Conferas quaeso

VII² fol. 38, fr. 6 et VII² fol. 42, fr. 12.

αισιν	κ . . . δυσι
ιτιστα	τιστα
εγε . υ	ειγο . υ
ονακασ	οναλα
πασ-αδσ	παστας
νπαραι	ανπαρας
ονεπιδε	ωνεπιδε
τωνειδος	τωνσιδος
τουσηστιν	ουσηστο
-κυδαινει	-κυδαινθα
καιταντειν	καιταν . υ

Vix melius quam hoc exemplo illustrari possit, quam incerta quamque exigui pretii talia sint, cum ne unus quidem versus plane congruat. Sed multo magis admiramur, quod p. 225, ubi fr. 1 et 5 similiter congruunt, alterum mediam partem paginae, alterum dex-

tram partem explet. Qui hoc fieri potuit? Ut brevis
sim, Neapolitani si qua exigua frustula habebant, istis
reliquiis marginem addiderunt, quae deerant, tamquam
ornamenti gratia compleverunt et in integrae paene
paginae speciem redegerunt. Evolve quodlibet volumen
collectionis alterius (vol. VI—XI), quo fragmenta con-
tineantur. Mox invenies fragmenta, quae ex altera vel
ex utraque parte contrita tamen margine addito in
speciem quandam integritatis reficta sunt. Demas,
quaeso, quae marginem efficiant: additamenta sunt:
facile ea fissuris quibusdam internosces, quibus Neapo-
litanos additamenta sua significare voluisse puto. Op-
time hoc genus edendi illustratur VII² fol. 170 fr. 11,
10. Litterae mediam paginam obtinent. Legitur v. 10:
σλαξινδες, ut sub littera σ appareat lineola, scilicet
signum interpunctionis, quod initio versuum subiungi-
tur. Deprehendimus igitur paginam sinistram, quae
media proposita est.¹⁾

Apographa Oxoniensia ab hominibus linguae Graecae
insciis et eo tempore confecta, quo integriora fuisse
videntur volumina, modo meliorem, modo deteriorem
textum exhibent, plerumque autem plenior. Versum
omissum esse uno tantum loco meminisse in *ὑπομνημα-
τικῷ* col. 40, quod in N saepius accidit.

1) Quod iam Kemke et Hausrath in libris de musica et
de poematis editis notaverunt paginas diremptas et falso con-
taminatas, in nostris quoque libris accidit velut initio libri V,
quod singulis locis adscripsi.

De forma papyrorum et fide apographorum.

Papyrus 1427 = V² fol. 26—35 finem primi libri continet. Litterae tamquam fugiente calamo exaratae sunt. Multa mutata, deleta, adiecta sunt. Papyrus a summo ad imum fissuris dirempta satis tamen ad restituendum textum integra est. Utrumque exemplar et Oxon. et Neap. eiusdem fere pretii est.

Papyrus 1674 = IV² 42—108 partem libri secundi continet. Fortasse, quia hic liber sine dubio permagnus fuit, charta scribam defecit. Sed sit sane casu non perfectus, certe medio capite interruptus est liber. Ductus litterarum simplex est, paginae optimae interdum et continuae semper. Exemplum Neapolitanum diligentius confectum et melioris usus est, Oxoniensi tamen, quod 1825 editum est, licet omnino magis corruptum sit, multa tamen corriguntur et ex-
plentur.

Papyrus 1672 finem libri alterius exhibet = V² 36—76. Litterarum ductus si minus elegans at fortis et virilis est. Nimis multa correcta sunt (puto manu aliena). Neap. exemplar praestat diligentia, Ox. copia, verum pessime descriptum est, ut subinde ex totis versibus, qui integri viderentur, nihil elicuerim.

Papyrus 1423 = XI¹ p. 1 sqq. dat priorem partem libri quarti. Summa arte et elegantia magnisque litteris conscriptus est, ut vix aliquid mutare audeas. Apographo tamen Ox. nonnulla emendantur. Hoc etiam sub finem paginarum uberius est.

Papyrus, quae alteram partem libri quarti continet (= XI¹ part. II), in duas partes divisa, vel potius

888.9

P 56 rs

v. 1

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

FRANCISCO BUECHELER

HERMANNO USENER

S

Si possem, haec Philodemi de rhetorica volumina retinerem et retractarem potius quam ederem. Sed multa me commovent, ut quae habeam tandem edam. Nam et puerorum vel educatio vel institutio me ab hac studiorum subtilitate magis magisque revocat et amplioris lectionis cotidie movet desiderium, et infiniti laboris aliquis tandem finis faciendus videbatur, et complurium contentione et iudicio philologorum plus effici quam unius opera expertus scio. Ac spes est his voluminibus editis virorum doctorum oculos in has reliquias converti posse, quas cum ad scholarum illius aetatis rixas contentionesque penitus perspiciendas tum ad rhetoricae studia illustranda magni pretii esse existimo. Denique etiam de Epicuri philosophia nonnulla inde addiscimus.

Priusquam autem de materia et compositione totius operis disputarem, pauca praemittenda videbantur, quae ad ipsum textum pertinent. In quo redigendo non dubito quin multi me audaciae insimulaturi sint. Sed hoc inprimis, opinor, videndum erat, ut cum miserum plerumque et hiantem textum haberemus, vastae illae lacunae, quae seriem et continuationem sententiarum complexumque verborum dirimerent, coirent et explerentur. Cumque duobus malis propositis alterum eli-

gendum utique esset, temeritatis subinde quam passim obscuritatis vitium deprehendi malui. Velut ipsa prima pagina v. 13, 14 *μορφῶν* interposui, quod quamquam pro exquisitiore nescio quo vocabulo positum est, tamen sententiae fere satisfacit. Omnino autem liber alter, quatenus restitutus est, sine summa in coniectando audacia restitui non poterat. Scio p. 97, 18 verbum *ἀπράκτου* non exstitisse, synonymum credo. Neque equidem mihi non temerarius esse videbar, cum p. 99, 28 *Ἀπολλόδωρον* scriberem, et p. 99, 3 *Ἐφεσίων* audaciae crimine non carebit. Sed Usenerum ipsum quoque in has voces deferri videbam, scitissimum talium rerum aestimatorem. Est aliquid audendum: liber legi posse debet: vel ex errore veritatis saepe fructus succrescit et percipitur.

Sed saepius quam temeritatem, quae semper habet aliquid vituperationis, tarditatem ingenii quispiam obiurgabit, quae caret culpa. Multa sine dubio hiant, quae poterant sanari. Concedo, Davus sum, non Oedipus. Videant alii: nec vero mea in posterum Philodemo deerit opera.

* * *

Praeter exempla Neapolitana musei regii Borbonici apographa illa, quae Oxonii adservantur, adhibui. Atque insigni, qua solet esse, benignitate Theodorus Gomperz, horum studiorum facile primus, sua mihi apographa, quae Oxonii facienda curaverat, concessit, ut iam antequam exirent ectypa photographa (*Herculanean papyri Bodleian facsimiles*), illis uti possem. Ectypa ipsa tunc demum contuli, cum magna pars voluminis

primi iam in officinam missa erat. Quae tamen, quoad potui, contuli accurate. Fit enim, ut vel acutissimo oculo et optima luce singula legi non possint, cum et tabularum perspicuitas satis sit diversa, et quae margini subiecta saepe apparent, luce deficiente paene oblitterentur. Accedebat, quod Gomperzii apographa satis accurate instituta illinc non magnopere emendari videbam, minora autem velut *A* et *A* sive *Γ* et *T* immutatae plerumque multo ante expediebantur. Commemorandum denique duas papyros partem libri secundi et partem quarti continentes iam 1825 Oxonii in Herculaneusium Voluminum tomo II p. 1—116 publice propositas esse.

Ante hanc editionem iam Itali textum in voluminibus collectionis prioris restituebant. Quorum mentionem perraro et paene nunquam feci, quia linguae Graecae non satis gnari summa in explendis verbis licentia usi sunt. Textus enim inde a locutione Homerica usque ad consuetudinem Byzantinam quidvis comprehendit. Nec vero feliciores fuerunt in sententiis indagandis. Quoniam tamen verum in hoc genere emendandi ipso saepe obtutu et felicitate quadam oculi non minus quam scrutando invenitur, ipsi quoque sua *ἔκφρασις* habent. Itaque quotiens me illis quidpiam debere iudicabam, hoc in adnotationibus commemoravi.

Partem libri quarti ex Oxoniensi exemplo edidit Leonardus Spengel in *Abh. der Münch. Acad. Phil.-hist. Cl.* III, 1 1837 p. 207—303. Is quamquam sagacissime plurima absolvit, tamen quod exemplari Neapolitano nondum uti poterat, nonnulla supplenda reli-

quit. Cuius mentionem faciebam, cum eius lectionem a mea discrepantem respiciendam censebam.

Deinde E. Gros Francogallus in libro „*Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς* ex Herculanensi papyro lithogr. Oxonii excussa restituit, latine vertit etc. — Adiecti sunt duo Philodemi libri de rhetorica Neapoli editi, Paris. 1840.“ et Spengelium et Italos descripsit.

Singulos denique locos Usenerus in Epicureis et Gomperzcius passim tractaverunt. Quorum hic plerumque in *Zeitschr. für die österr. Gymn.* de voluminibus Neapolitanis disserens non pauca protulit. Usenero autem non unum locum, non unum volumen, sed paene totum librum debeo, quippe qui me ad haec studia adulescentem adduxerit, relanguagescentem erexerit, dubitantem confirmaverit, docuerit imperitum, revocaverit errantem et temerarium, multis denique locis inde a pag. 129 vel verum vel veri simile investigaverit. Idem vero ne voluit quidem nomen suum singulis inventis addi, quod tamen hic illic faciendum credidi. Nec Buecheleri operam mihi defuisse quicumque Bonnam attigerit, ultro coniecerit. Quibus mihi hoc loco duumviris, quoniam referre non possum, gratias agere quam plurimas liceat.

De exemplaribus Neapolitanis et Oxoniensibus.

Exempla chalcotypa Neapolitana quamquam non mediocri diligentia confecta sunt, tamen fieri non poterat, quin in tanta frustulorum farragine erroribus interdum gravioribus deformarentur. Mitto minora, quae singulis locis enotata sunt, velut p. 99, 29 ΠΙΚΗΝ, cum O recte exhibeat [πα]ρεθήκα[μεν], illud tanquam

ῥητορικὴν videatur. Inauditum est, quod p. 185, 24—26 legitur: καθάπερ ἐγὼ μὲν τούτων πολλὰ κάγαθὰ πεποίηκ' αὐτὸς (sc. λέξεως καχεξίας!). Litterae tamen magnae, pulchrae, distinctae sunt, in O autem satis discrepant. Sed graviora adscribam. Quicumque XI² fol. 126—128 inspexerit, quae quidem folia continuitatis speciem praebent, non facile de contaminatione suspicabitur. Attamen folii 126 pars superior congruit cum pag. 9 eius voluminis, quod περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικὸν inscribitur, pars inferior cum ὑπομν. pag. 5! itemque folii 128 pars superior respondet ὑπομν. pag. 11, pars inferior ὑπομν. pag. 10!

Saepius accidit, ut fragmenta errore bis describerentur. Conferas quaeso

VII² fol. 38, fr. 6 et VII² fol. 42, fr. 12.

αισιν	κ . . . δυσι
ιτιστα	τιστα
εγε . υ	ειγο . υ
ονακας	οναλα
πας-αδς	παστας
υπαραι	ανπαρας
ονεπιδε	ωνεπιδε
τωνειδος	τωνσιδος
τουσηστιν	ουσηστο
-κυδαινει	-κυδαινθα
καιταντειν	καιταν . υ

Vix melius quam hoc exemplo illustrari possit, quam incerta quamque exigui pretii talia sint, cum ne unus quidem versus plane congruat. Sed multo magis admiramur, quod p. 225, ubi fr. 1 et 5 similiter congruunt, alterum mediam partem paginae, alterum dex-

tram partem explet. Qui hoc fieri potuit? Ut brevis
sim, Neapolitani si qua exigua frustula habebant, istis
reliquiis marginem addiderunt, quae deerant, tamquam
ornamenti gratia compleverunt et in integrae paene
paginae speciem redegerunt. Evolve quodlibet volumen
collectionis alterius (vol. VI—XI), quo fragmenta con-
tineantur. Mox invenies fragmenta, quae ex altera vel
ex utraque parte contrita tamen margine addito in
speciem quandam integritatis reficta sunt. Demas,
quaeso, quae marginem efficiant: additamenta sunt:
facile ea fissuris quibusdam internosces, quibus Neapo-
litanos additamenta sua significare voluisse puto. Op-
time hoc genus edendi illustratur VII² fol. 170 fr. 11,
10. Litterae mediam paginam obtinent. Legitur v. 10:
διαξεινδες, ut sub littera σ appareat lineola, scilicet
signum interpunctionis, quod initio versuum subiungi-
tur. Deprehendimus igitur paginam sinistram, quae
media proposita est.¹⁾

Apographa Oxoniensia ab hominibus linguae Graecae
insciis et eo tempore confecta, quo integriora fuisse
videntur volumina, modo meliorem, modo deterio-
rem textum exhibent, plerumque autem plenior. Versum
omissum esse uno tantum loco memini in *ὑπομνημα-
τικῷ* col. 40, quod in N saepius accidit.

1) Quod iam Kemke et Hausrath in libris de musica et
de poematis editis notaverunt paginas diremptas et falso con-
taminatas, in nostris quoque libris accidit velut initio libri V,
quod singulis locis adscripsi.

De forma papyrorum et fide apographorum.

Papyrus 1427 = V² fol. 26—35 finem primi libri continet. Litterae tamquam fugiente calamo exaratae sunt. Multa mutata, deleta, adiecta sunt. Papyrus a summo ad imum fissuris dirempta satis tamen ad restituendum textum integra est. Utrumque exemplar et Oxon. et Neap. eiusdem fere pretii est.

Papyrus 1674 = IV² 42—108 partem libri secundi continet. Fortasse, quia hic liber sine dubio permagnus fuit, charta scribam defecit. Sed sit sane casu non perfectus, certe medio capite interruptus est liber. Ductus litterarum simplex est, paginae optimae interdum et continuae semper. Exemplum Neapolitanum diligentius confectum et melioris usus est, Oxo-niensi tamen, quod 1825 editum est, licet omnino magis corruptum sit, multa tamen corriguntur et ex-
plentur.

Papyrus 1672 finem libri alterius exhibet = V² 36—76. Litterarum ductus si minus elegans at fortis et virilis est. Nimis multa correctae sunt (puto manu aliena). Neap. exemplar praestat diligentia, Ox. copia, verum pessime descriptum est, ut subinde ex totis ver-sibus, qui integri viderentur, nihil elicuerim.

Papyrus 1423 = XI¹ p. 1 sqq. dat priorem partem libri quarti. Summa arte et elegantia magnisque lit-teris conscriptus est, ut vix aliquid mutare audeas. Apographo tamen Ox. nonnulla emendantur. Hoc etiam sub finem paginarum uberius est.

Papyrus, quae alteram partem libri quarti continet (= XI¹ part. II), in duas partes divisa, vel potius

discissa est. Nam cum 24 paginae evolutae essent, bello intercedente opus omissum est (anno 1799). Cumque hae 24 paginae nimis dilaceratae sint, quae paullo post evolutae sunt paginae 44 egregium textum exhibent. In quo peropportune accidit, quod Angli hanc partem descripserunt (= Herc. Voll. II, p. 1—45). Quamquam enim parum diligenter in describendo versati sunt, tamen multas schedulas margini adiecerunt, quae in N desunt.

Papyrus 1669 quintum, quem posui, librum continet = V¹ f. 1—67. Partes eiusdem papyri esse credo pap. 220 = VI² fol. 188—199 et p. 1078, 1080 = VII² fol. 161—185. Papyri 1078 et 1080 fragmenta Neapolitani numeris 1—32 inscripserunt tanquam unius chartae, recte sine dubio. Itaque his coniunctis tres papyros habemus, vel potius tres unius papyri partes. Forma litterarum plane eadem est, constat ratio, si versuum numerum, qui est quadraginta, computas, constat, si litterarum in singulis versibus numerum respicis, qui est duodeviginti. Erat haec omnis papyrus, quod quidem ex exemplis Neapolitanis conicias, non sine elegantia quadam et diligenter conscripta. In 32 continuis paginis semper initium et finis desunt, media folia satis vastis lacunis lacera sunt. Angli hanc quoque partem descripserunt, unde N non paucis locis vel corrigitur vel completur.

Papyro 1015 = V² f. 77—152 is liber continetur, quem sexto loco posui. Videtur negligentius conscripta, si litterarum formam respicis. Praeterea exemplum Neapolitanum satis mendosum est, praestat apographon Oxoniense, quod et accuratius et uberius est.

De papyro 1004 = III² fol. 110—209 hoc Neapolitani in indice adscribunt: „huius voluminis pagellae, in quibus nihil fere legitur, neglectae fuerunt, de earum numero tantum ratione habita“. Et vero miserae laciniae sunt, quae centum foliis proponuntur, cum octo paginae, quas Angli depinxerunt, facile possint restitui.

**De textus voluminum, qualis olim fuisse videtur,
forma et condicione.**

Non mirum est in his combustis papyris litterarum vestigia nimis dubia et fluxa esse. Tamen qui primum haec volumina evolverit, ne suspicabitur quidem, quam incerta via emendator incedat. Quod cadit maxime in fragmenta voll. VI²—XI².

Proponam e. g. V² fol. 83, fr. 12.

Neap.	Οχον.
.. δυ ... περια . λοι . . τ	— τολε . εινκα
. τε . . κα . σου . υνα . α	— γινορθωσα
... μασ . . υδεανση ...	— τοδι . . . γεσθαϛ
.... τινοιπ ο . α . . .	— νειναικαταγι
.... εα . τωντοσ . ραπ .	— ησδιαλεκτικησ
..... αι . τωνα . θια .	— δeneιστοι . λω
..... υ . . ιν . οδευκα . }	— υνεργουντι . . εσικα
.. υνε . . τα }	
.... υ τοισεν . .	— υντοισομοιοισελ .
..... σι . να . καθοσ . νε	— ιζεινκα . αθοσον
.. ναλεγοσ . ταν . το	— διαλεγεσσ . ταντοτ
... αταβραχυλιτεινι . .	— χταβραχυμ . ατο

Sed etiam in pristino textu menda fuerunt (velut 51, 1; 187, 4; 211, 18), quamquam perraraprehendimus. Nam

quantum quidem iudicari potest, omnia vel paene omnia volumina a correctore emendata sunt, quaeque deerant addita.¹⁾ Itaque cavendum est, ne quae quis in textu restitui posse desperet, ea addendo vel demendo ad suam opinionem componat. Sed in eo libro, qui inscriptus est *περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικόν*, ipse Philodemus nonnulla correxisse videtur. Supersunt enim duo huius libri exemplaria, pap. 1426 paginarum 16 et pap. 1506 paginarum 58. Illic p. VIII, 27 *φανήσεται*, XII, 27 *διατριβικόν* exstant, cum in altera (priore puto) recensione *φανεῖται* et *σχολαστικόν* exstiterint. Pagina paenultima etiam textum omnino differentemprehendimus, quod in apparatu critico adscripsi. P. XIV, 6 sqq. legitur: τὸ γὰρ „καθὸ ῥήτωρ“ οὐκ ἄλλο τι λαμβάνεται νῦν ἢ τὸ ἐν τούτῳ ῥήτῳ ἐστὶ etc. — Altera recensio hoc habet: τὸ γὰρ „καθὸ ῥήτωρ“ οὐκ ἄλλο τι λαμβάνεται τοῦτο νῦν etc. Hoc τοῦτο notandum est: est enim neglegenter et *ὑπομνηματικόν* conscribentis, quod postea scriptor textum denuo recensens reseculit. Nec vero contemptor elegantiae philosophus et poeta fuit Philodemus, quod vel inde colligas, quod hiatum consuetudine illius aetatis si minus omnino vitavit, at certe raro admisit, quam ego in coniciendo normam fortasse nimis saepe neglexi. — Duplex recensio etiam libri secundi fuisse videtur, de qua conferas, quod p. 28, 32—34, p. 44, 20, p. 24, 4 adnotatum est.

1) Bis voce *κάτω* significatur aliquid sub textu addi, cf. p. 9 et XI² fol. 114, fr. 6.

De rhetoricis Philodemi operibus.

Iam antequam hoc magnum de rhetorica opus conscriberet, minimum tres, qui ad hoc argumentum pertinerent, libros Philodemus ediderat. Scriptus erat liber *περὶ λέξεως*. Cf. p. 156, 10 sqq. *καθάπερ ἐν τοῖς περὶ λέξεως ἀποδίδομεν ἐξεργαστικῶς* (sc. *περὶ ἀσαφείας*). ταῦτὰ δὲ καὶ νῦν κεφαλαιωδῶς ὑπομνήσομεν. Eodem pertinere puto, quod p. 160 dicit: *τὰς ἄλλας διαφοράς, ὧν ἐκθεσιν ἐν τοῖς περὶ τούτων ποιούμεθα λόγοις.*¹⁾ Editus erat *περὶ ἐπαίνου* liber. Cf. p. 219, 20 sqq. . . . καὶ πάνθ' ὅλως, ἅπερ ἡμεῖς ἀναγκαίαν ἔχοντα χώραν πρὸς τοὺς ὀνησιφόρους ὕμνους ἐν τῷ περὶ ἐπαίνου λόγῳ διαστέλλομεν. De cuius argumento nonnulla in antecedentibus disputat, quibus illum libellum ad rhetoricam pertinuisse apparet. Illud denique *περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικόν* et reapse ante rhetoricam scriptum esse consentaneum est et, ni fallor, p. 90, 30 sqq. indicatur. Quem locum cognitu dignissimum sic interpretor: adversarius nescio quis multis capitibus contra Philodemum disputavit respiciens ea, quae ille commentariis in suum ac discipulorum potius quam alienum usum compositis exposuerat. Haec utpote publici iuris non facta fas non fuisse dicit ab eo impugnari. Quot autem libros illa *ὑπομνηματικά* continuerint, sciri vix potest; complures fuisse veri simile est. Credo etiam papyrum 832 = VII² fol. 44—67 illuc reiciendam esse, de qua in tomo secundo dicetur, qui illud *ὑπομνηματικόν*, papyrum 832, fragmenta continebit.

1) De elocutione se acturum porro, si otium fuerit, p. 325 promittit in fine illius libri.

Contra alium librum, cuius titulus deperditus est, ex hoc maiore Philodemi de rhetorica opere sumptum esse puto, pap. 1004 = III² fol. 110—209. Quod quamquam demonstrari non potest, per se ipsum veri simile est, nisi forte aliud probatur. Mihi quidem et scribendi et argumentandi ratio tota Philodemi esse videbatur.

Ne fragmenta quidem excepto uno omnia recipere ac vindicare Philodemo dubitavi. Nam me iudice manifestum est nos bibliothecam vel potius reliquias bibliothecae Philodemi habere. Plurimae papyri nomen eius prae se ferunt. Multa bis servata sunt, multa pluribus etiam exemplaribus. Velut libri alterius, qui duobus continuis exemplaribus traditus est, septem (vel novem) praeterea fragmentorum fasciculos in manibus tenemus, p. 408, 409, 425, 1079, 1086, 1117, 1580. Ac licet duae tresve fragmentorum series quippe unius quondam integrae papyri partes coniungendae sint, quod demonstrari posse nego, quis tot exemplaria Philodemi in sua esse bibliotheca passus sit nisi Philodemus?

Unum fr. ab his seiungendum dixi, quod exstat IV² fol. 182—191 et fol. 204—208. Quamquam enim in media Philodemi de poëmatis diatriba invenitur, tamen de rhetorica aperte est.¹⁾ Nec dubium, quin illa frustula non sint Epicurei cuiusdam; Stoici esse recte, opinor, Usenerus Epic. p. 414 s. v. *Ναυσιφάνης* et 401 s. v. *Ἀπολλοφάνης* adnotat. Ex quibus IV² fol. 206 sic Usenerus expressit: *μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν τέχνην τί δὴ λέγουσιν ἄλλ' ἢ „φιλόσοφος ἀνὴρ οὐ*

1) cf. Hausrath l. l. p. 217.

πολειτεύσεται“; δι’ ὃ δὴ ἄρχονται μακρῶς ἢ πρὸς τὸν
 Δημοκρίτειον Ναυσιφάνην διαμάχονται, πρὸς δὲ τού-
 τοις μάλα πιστῶς μειρακισκεύονται τὸν θ’ αὐτῶν Ἰδο-
 μενέα μαθητὴν παρεισάγουσιν ἐν τοῖς χάυνοις¹⁾ οὕτω
 περιγινόμενον. — Ultima verba sic mihi Usenerus
 interpretatus est. Nil mirum, si iste inter fatuos ho-
 mines sic potuit excellere. Hic locus contra Epicurum
 conscriptus est, de quo uno verba τὸν θ’ αὐτῶν μαθη-
 τὴν intellegi possunt. Idomeneum autem Epicurus
 disputantem induxerat in Convivio²⁾, si quidem locum
 notitia dignissimum recte restitui p. 102, 22 sqq. Ἐπι-
 κουρος τοίνυν ἐκείνων ἀμέλει τῆς ῥητορικῆς μίαν δύ-
 ναμιν ἐπαγγελλομένων τὴν σοφιστικὴν καὶ τὴν πανη-
 γυρικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ποιεῖ τὸν Ἰδομενέα μετὰ
 τὸ „παρρησιάσθω μετὰ τῶν ἐγνωρισμένων“ αἰτούμενον
 συγγνώμην, εἰ νέος ὢν θρασύνεται, καὶ συνασπίζοντά³⁾
 τινα ζητεῖ τοιαυτ’ ἄττα λέγων· „θαυμαστόν, εἰ σὺ μὲν
 οὐθὲν ἐξείργου διὰ τὴν ἡλικίαν, ὅτε αὐτὸς ἂν φήσας
 τῶν κατὰ σεαυτὸν ἀπάντων νέος ὢν πρεσβυτῶν ἀνδρῶν
 καὶ ἐνδόξων πολὺ ἐν τῇ ῥητορικῇ δυνάμει ὑπερέχειν.“⁴⁾
 De hoc loco, quem falso interpretatus est adversarius
 et unde Epicuri de sophistica rhetorica opinionem per-
 verse statuit, Philodemus a p. 103—119, 27 verba ita
 facit, ut grammatica et logica interpretatione et Epi-

1) Verbum incertum est. Pap. habet ΧΑΓ. . § . ΙΣ διατρι-
 βικοῖς? —

2) Epicurum ibi iuvenes audientes induxisse ex Plutarchi
 quaest. conviv. III, 6, 1, p. 653 constat.

3) pap. . νναπιγοντα.

4) Hoc ὑπερέχειν respondere illi περιγινόμενον ἐν τοῖς
 χαγ. . § . ις puto.

curi sententiam eliciat et suam cum Epicuro congruere probet. Eodem pertinet, quod Philodemus p. 97, 17 sqq. disputat non ex Convivio vel ex libris *περὶ βίων* Epicuri de rhetorica sententiam quaeri oportere, sed ex ipso de rhetorica libro. Itaque paene certum est Philodemum respicere haec, quae Stoico nescio cui tribueramus fragmenta: paene certum est hunc ipsum libellum ex philosophi nostri bibliotheca esse, eoque olim illatum esse, ut refutaretur. Cumque hac quoque via in Philodemi bibliothecam reduci videremur, iam non temerarius mihi videbar, quod quaecunque de rhetorica in fragmentis servata sunt (= Herc. voll. VI²—XI²), priusquam contrarium comprobaretur, Philodemo vindicabam.

De Philodemi opere *περὶ ῥητορικῆς*.

Volumina haec ad Gaium quendam puerum missa sunt, cf. p. 223, 5. Quot libri fuerint, non constat. Fuerunt autem ipso testante auctore plures quam quinque. Cf. p. 224, 5: — *ἐν τοῖς ὕστερον γραφησόμενοις λόγοις ἀποθεωρήσομεν*. Itaque cum quartum librum finiret, plures etiam tunc libros conscribere in animo habebat. Mihi autem varietatem vel eorum respicienti, quae in fragmentis tractantur, vel eorum, quae passim se tractaturum auctor pollicetur, quae denique continuis papyris tradita sunt, aliquanto plures fuisse veri simile visum est. Quamque amplum opus molitus sit, vel inde licet conicere, quod librum quartum in duas partes diremit. Libros autem continuos, si papyrum 1004 sine titulo traditam Philodemo de-

deris, sex habemus, ex quibus duo (pap. 1669 et 1015) tantum *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς* inscripti sunt. Ceteri tituli sunt:

1. I: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς ὑπομνημάτων α' αφ' XXXA σε \Z* (puto ρλξ' fuisse collato libro IV^a, cuius ultimae paginae numerus ρμξ' subscriptus est).

1. II: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς β' . . . XXXXHH¹)*

1. IV^a: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς δ' τῶν εἰς δύο τὸ πρότερον*

1. IV^b: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς δ' τῶν εἰς δύο τὸ δεύτερον* (qui titulus in fine papyri subscriptus est).

Sine dubio scriptor per totum opus accuratissimam dispositionem secutus est, ut solet. Saepe enim singularum partium dispositionem commemorat, quas absolverit, quas tractaturus sit. Cuius rei exemplum librum secundum perlustres. Nec tamen hanc dispositionem, quoniam ingentis operis non ita multas continuas partes habemus, restituere aut dispicere possumus. Singula vero emergunt.

Atque nonnulla iis locis patefiunt, quibus vel antecedentia respicit vel pollicetur futura. Antecedentia autem commemorat, ut omittam ea, quae videntur minora vel obscura²⁾, p. 98, 27 *ἐν τῷ πρὸ τούτου — παρεθήκαμεν* i. e. libro primo. Eodem libro vel initio secundi de Polyaeni vel potius de Pseudopolyaeni quadam sententia dictum erat, cf. 49, 7 sqq. Maioris momenti ea sunt, quae materiam futuram adumbrant,

1) Titulum ex duobus duarum papyrorum titulis composui. Litteram β' tantum apographon Ox. pap. 1672 exhibet.

2) cf. 23, 2; 155, 5; 183, 20; 191, 5.

quorum alia perspicua sunt, alia quo pertineant, non apparet. Manifesto sub finem libri primi (p. 12, 18) ea pars libri alterius describitur, qua Epicuri, Metrodori, Hermarchi testimonia afferuntur = p. 69, 2 sqq. Quod autem profert p. 12, 9—18 *τοῖς δ' ἡμετέροις κτλ.*, aperte pertinet ad Bromii cuiusdam Epicurei *περὶ τεχνῶν* aliorumque Epicureorum libros. Ut autem his locis secunda pars libri alterius attingitur, sic p. 1, 1 et p. 11, 3 sqq. in primam eiusdem libri partem reici-mur, cum dicat: *πρὸς τὰς κατὰ μέρος λόγων* (scil. ad-versariorum) *διακοπὰς ἐπιμνησθησόμεθα* et *ἐπὶ τε τῆς διακοπῆς τῶν κατὰ μέρος λόγων ἕνια τῶν νῦν παρα-λελειμμένων ἐπισημασίας ἀξιωθήσεται*. Cf. p. 31, 33 *χρεῖα πρὸς αὐτάς γ' ἐπιέναι τὰς τῶν κατὰ μέρος λόγων διακοπὰς*. — Ut autem in fine libri primi argumentum secundi proponitur, sic in fine alterius argumentum tertii libri delineatur p. 135, 40, de quo statim verba facienda sunt fusius. Nec aliter p. 223, 19—224, 4 argumentum libri quinti adumbrari credidi, cum quae sequuntur de Gorgia Platonis p. 224, 5 sqq. ad pap. 221 pertinere verisimile sit = VIII² fol. 134—137. Reliqua adhuc in dubio relinquere malui, dico p. 67, 24; 211, 20; 212, 4; 214, 20; 222, 6 sqq.

De argumento libri I.¹⁾

Consentaneum est Philodemum de natura ac parti-bus rhetoricae disputaturum de singularum artium vi

1) Accuratius et paene ad verbum has paucas paginas ex-pressi, ut qui primo librum evolveret, quo niteretur haberet neve sermonis difficultate a limine depelleretur.

et genere praefatum esse. Artes autem inter se differre contendit, alias per se ipsas stare, nec ullius omnino exercitationis indigere, alias usu et consuetudine contineri, alias ingenii quadam felicitate niti, alias denique aliter misceri, harum opera ad artifices pertinere solos, illarum etiam ab iis perfici, qui artificis nomine careant (fr. IV, II). Recensentibus autem, inquit, eorum, qui de rhetorica scripserunt, libellos varia vitiorum genera occurrunt. Velut errant, qui ex artibus remove cupiunt, si qua proprii aliquid afferat et hoc ad ipsam putant pertinere rhetoricam. (fr. I). — Qui rhetoricam ab aliis doctrinis vel artibus¹⁾ differre volunt, non illam artem esse negant, sed non solam utique ad finem suum pervenire, immo alius quoque artis auxilio niti posse contendunt (p. I, II init.). Id vero in libris adversariorum miserrimum genus argumentandi est, si quis illis ipsis, unde sua illi vaticinantur, usus vel contrarium possit probare; minimeque ab illis eorum opinio redarguitur, qui partem artis ab imperfecto artifice recipi posse proponant. Porro vitiosissimum, si qui ab his, qui partem artis possident, exorsi totas scientias vituperant. Prompta enim defensio est. Nam persuadebunt fortasse, qui oratores non sunt, at ipsa oratione persuadendum est: is enim finis est rhetoricae. In quo perridicule formositate, auro etc. cuilibet persuaderi posse profertur (pag. III). Cumque privatum oratione interdum persuadere con-

1) Apud Philod. doctrinae et artis notionem non multum differre, illustratur p. 75, 13 sqq.

fitendum sit, at nec melius nec cum tanta artificii proprietate nec tam stricte quam artifex persuadebit.

Porro argumentorum, quae illi proferunt, alia non concinna sunt, alia ne diversa quidem inter se sed iactandi gratia multifariam mutata et variata. Eo quoque vitio nimis illorum libri laborant, quod ea, quae per se ipsa patent, demonstrant nec ullo ordine disposita proponunt (IV): quae quidem ad plurimos commentarios pertinet vituperatio.¹⁾ Velut per se ipsum patet facileque illis concedetur certis quibusdam locis ac temporibus artem nullam exstitisse, si apud quos vel quibus temporibus scribendi artem fuisse negandum sit, apud eos ne artes quidem litteris mandatas demonstrasse videbuntur. Denique vel omnes vel plurimae argumentationes vel concessis praemissis non id efficiunt, quod ii, qui illas composuerunt, volebant demonstrari. Quod enim accidit in musica, ut si minus scribendi vel legendi ars inde nascatur, at aliarum rerum scientia esse possit, idem usu venit in rhetorica, licet politica et usus forensis illinc non efficiatur (V). Recte autem iudicat, qui politicam non ex sophistica quaerendam censet. Iam ut dialectica ars est, nec tamen quidquam per se ipsa perficit, nisi si cum ethicis et physicis quaestionibus coniuncta exhibeatur, ita rhetorica illa quidem ars est, sed nisi cum rebus politicis conexas operum opifex existere non potest. Plurima enim argumenta extrinsecus petita esse apparet.

Sunt fortasse alia etiam vitiorum genera, quae ad illos libros pertineant: nec tamen ad unguem rese-

1) p. 8, 38 colon, 8, 3 punctum ponendum est.

canda censemus ea (VI), quorum perspicua est vitiositas, et in perstringendis singulis nonnulla, quae nunc omisimus, afferentur.

Ex Epicureorum denique numero vehementissime eos vituperat Philodemus, quicunque sophisticae rhetoricae ullam esse artem negaverunt et in hanc sententiam libros composuerunt. Quodsi hanc artem esse Epicurus, Metrodorus, Hermarchus declaraverunt, ut demonstrabitur, qui contra hos ex Epicureorum numero scribunt, paene pro parricidis habendi videntur. —

Vides Philodemum his, priusquam singula aggrediatur, generatim qualia vitia impugnaturus sit, comprehendere et tanquam viam munire. Hoc autem in aestimandis et diiudicandis his voluminibus imprimis tenendum esse apparet, Philodemum non rhetoricam sed de rhetorica scribere, non artem edere sed componere *ἀντιγραφὴν*, non tam sua praecepta dare quam refutare aliena. Cf. e. g. p. 214, 22 *πρὸς δὲ καὶ λαλήσομεν ἐπὶ τοὺς ἐκδεδομένους ὑπ' αὐτῶν λόγους ἀναφέροντες*.

De argumento libri II.

Quoniam dispositionem huius libri paene totam ipsis Philodemi verbis adscribere licet, quantum id fieri poterat, facere non dubitavi.

I. Ἐτέρων δόξαι.

1. κατὰ μέρος λόγων διακοπή
 - a. τῶν ἡρωτημένων ὑπὲρ τοῦ τέχνην μὴ εἶναι τὴν ῥητορικὴν (p. 13—29, 14) καὶ

- b. τῶν ὑπὲρ τοῦ τέχνην αὐτὴν εἶναι προφερομένων (p. 29, 14—46, 16).
2. πρὸς Ἐπικουρείους
- a. τοὺς λέγοντας τὴν ῥητορικὴν τοῦ μὲν γράφειν λόγους καὶ ἐπιδείξεις ποιεῖσθαι τέχνην εἶναι, τοῦ δὲ δίκας λέγειν καὶ δημηγορεῖν οὐ τέχνην p. 47, 17 sqq.
- b. πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὴν τέχνην, προσδεομένην δὲ φύσεως καὶ τριβῆς οὐκ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀνάληψιν ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέλους p. 49, 14 sqq.
- c. πρὸς τοὺς ἀποφαινομένους οὐκ εἶναι τέχνην, εἰ τις προείληφε τέχνην τὴν τὸ μεθοδικὸν ἔχουσαν καὶ ἐσθηκὸς παράδοσιν, εἰ δὲ καλεῖ καὶ τὴν ὁλοσχερῇ παρατήρησιν τὴν στοχαζομένην τοῦ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ κατὰ τὸ εὖλογον, τέχνην εἶναι p. 53, 5 sqq.
- d. πρὸς τοὺς μόνον ἀντιφώνους σχολῶν τοὺς ὑπομνηματισμοὺς ἀναγράφαντας¹⁾ p. 57, 23—60, 11.
- e. πρὸς Βρόμιον contra Epicuri sententiam stantem p. 64, 11—68, 1.

II. Φιλοδήμου δόξα,

quae quattuor capitibus illustrantur:

- a. τέχνη τί λέγεται κατὰ τὴν συνήθειαν, ὑπομνῆσαι βραχέως (οὐ γὰρ ἄλλη τὰ ἡμέτερα ἐστὶ δεῖξαι) p. 68, 1—77, 26.

1) Additur p. 60, 11—64, 10 de politica disputatio, quam nemo fere Epicureus artem esse statuat, et de quibusdam, quae rhet. artibus intercedant, differentiis, de quibus perperam nonnulli...

- b. τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχνην λεγομένην παρὰ τοῖς ἀνδράσιν, καθ' οὓς φιλοσοφοῦμεν, ἐκ μεθόδου καὶ τινος τῶν στοιχείων παραδόσεως γινομένην, μηδὲ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς προλεγομένους διεστῶτας¹⁾ p. 77, 26—122, 25.
- c. καὶ τὸ τὴν σοφιστικὴν περὶ μὲν λόγων γραφὰς καὶ ἐπιδείξεις τέχνην εἶναι, περὶ δὲ τὸ δίκας λέγειν καὶ δημογορεῖν οὐκ εἶναι τέχνην²⁾ p. 122, 25—136, 20.
- d. ἔτι τὸ τὴν πολιτικὴν ἐν ἱστορίᾳ καὶ τριβῇ καθ-εστηκέναι, τεχνικὸν δὲ μὴθὲν προσφέρεισθαι³⁾ p. 136, 20—146.

Habes fere, quae in continuis papyris tractantur. Multa tamen interciderunt. Dixi papyros 408, 409, 425, 1079, 1086, 1117, 1580 huc pertinere. Nam textus singularum paginarum aut cum papyro continua aut cum aliis horum fragmentorum paginis ita concinit, ut ex altero alterum pendeat. His septem papyris addendae sunt p. 1573 = VIII² fol. 42—52 et p. 468 = X² 63—66, quas partes esse huius papyri argumento demonstrari posse confido.

Agitur autem hoc toto libro trita illa quaestio, sitne ars rhetorica necne. Ac priore parte Philodemus alienas, altera suas profert sententias. Quarum partium prior ita bipertita est, ut primum aliorum philosophorum, deinde Epicureorum argumentationes per-

1) Satis incerta proposui, tamen sic fere supplenda sunt, quae p. 68 non poteram emendare. Cf. p. 77, 26 sqq. ἀλλὰ νῦν — οὐχ ἡμεῖς.

2) cf. 122, 25 sqq.

3) cf. 136, 20 sqq.

lustret. Nam qui p. 47, 14—68, 1 citantur, omnes esse Epicureos constat, quia horum sententiae ad Epicuri normam omnes examinantur. Cumque quaecunque ab aliis sive philosophis sive rhetoricis disputata sunt, rhetoricam artem esse aut negent aut probent, viginti fere vel plures etiam „λόγοι“ vel „ἀποδείξεις“ vel „πίστεις“ recensentur, quibus rhetoricam artem esse negetur, sex, quibus defendatur. Philodemi autem ratio ea est, ut ipsis auctorum verbis propositis sua adiciat, semel etiam praemittat.¹⁾ Sic enim illud *δέον ἐπὶ τινων προορήσεως καὶ ἐπιορήσεως* 31, 1 interpretandum est.

His autem ipsis λόγοις non multa antecessisse videntur. Quamquam enim consentaneum est eum, qui de rhetorica scripturus sit, definitiones illas varias huius artis recensere, tamen XI², 99 et IX², 99 (cf. X², 153) id in singulis λόγοις tamquam subseciva opera factum esse videtur. Ibi enim opus rhetoricae τοῦ πεῖθειν τις δύναμις τὸν ἀκροατὴν definitur et finis eius τὸ τοὺς ἐνδεχομένους εἰς τὰ προβλήματα λόγους εὐρεῖν²⁾ dicitur. — Nec de cunabulis et incremento artis caput praemissum esse Coracis et Antiphontis nomina IX², 111 laudata mihi persuadere potuerunt. Quod denique Gorgiae, Isocratis, Lysiae, qui his successerunt, XI², 96 mentio fit, hoc quoque in aliquo capite attingi magis quam per se tractari puto. Falso enim, inquit, nonnulli exposuerunt illos nullam se scientiam habere professos esse.

1) cf. p. 43, 29—44, 16.

2) Hanc quaestionem se omisurum dicit, quia libro IV eam fuit tractaturus.

Quaeritur, contra quos Philodemus disputaverit. Primum quidem contra Stoam, cuius nomen VIII², 44, IX², 92 apparet. Cf. X², 65 fr. 5, XI², 103. Itaque mihi veri simile visum est IX², 91 et 93 Diogenem illum Babylonium dici. Cuius aequalis Critolaus ibidem IX², 94 sqq. saepius appellatur. Accedit Ptolemaeus quidam, puto Epicureus Alexandrinus XI², 103, fortasse [Arces]ilaus IX², 107, Theodorus Cyrenaeus, Aristippi assecla. Neque enim facere possum, quin X², 149 fr. 9 sic exprimam: *ἐπεὶ δὲ τὰς πίστεις ἀπεθεωρήσαμεν τοῦ φιλοσόφου τούτου, ὥσπερ ἀκολουθία ἐπιζητῆσαι δεῖ καὶ τὰς τοῦ [Κυρην]αίου Θεοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, ὡς φησιν οὗτος, ἡρωτημένας*. Itaque magis magisque videmus hanc de rhetorica quaestionem, quae nobis tam exilis videtur, apud veteres omni expectatione latius patuisse et acutissima quaeque saeculorum ingenia detinuisse. Iamque, opinor, causam dispicimus, cur hic potissimum liber tot exemplaribus vel potius fragmentis traditus sit. Ut brevis sim, quia plurimos alliciebat, maxime delectabat, saepissime poscebatur.

Quibus praemissis singulas adversariorum argumentationes enumeratas magis quam dispositas adscribam.¹⁾

a. ὁ τεχνίτης ἢ μόνος ἢ μάλιστα τοῦ τέλους τυγχάνει· [τοῦ δὲ σοφιστοῦ οὐ μόνον ὁ τέλειος φήτωρ μᾶλλον τυγχάνει] ἀλλὰ καὶ ὁ τυχὼν ἀγωνότριψ IX², 42. Verba ipsa sic non servata sed a me ex Philodemi refutatione reficta sunt. Quae uncis inclusi, omnino coniectura supplevi.

1) Lacunas, quae plerumque maximae sunt, in his raro notavi.

b. . . . τῇ δυνάμει θάτερον μόνον τῆς τέχνης μετ-
εσχηκέναι μέρους, θάτερον δὲ ἡμοιοηκέναι, τὸν μέντοι
τέλειον ἢ ῥήτορα συγκεκροτημένον ἐξ ἀμφοῖν ἀγαθὸν
ἄνδρα καὶ πολίτην εἶναι διὰ παντός XI², 105. Locus
subobscurus est.

c. . . . ἐπ' ἐκεῖνο μεταβῶμεν τῶν αὐτῶν τὸ τὴν
πολιτικὴν ῥητορικὴν τέχνην μὲν ὑπάρχειν, ἥττον δὲ
ἐτέρων· συνεφώνουν γὰρ ὀλίγους * ἐκτεπουνηκότας
εἶναι δυνατοὺς ἀντικρὺς λέγειν, ὥς μουσικοὺς φαμεν
τοὺς τῆς μουσικῆς λόγους ἀνειληφότας X², 146. Cf.
IX², 44.

d. ματαία δὲ καὶ ἡ ταύτη συνεχῆς ἀπόδειξις ἢ
καταξιοῦσα μὲν μὴ μεταβάλλειν τὰς ἐπιστήμας τοῖς
τόποις, τὴν δὲ ῥητορικὴν ἀλλοίαν ἀποφαίνουσα κατὰ
χώρας καὶ ἄστη X², 148. Cf. XI², 104: ἀπόδειξις, καθ'
ἣν ἐκείνη μεταβάλλει τοῖς τόποις, ὥστ' ἄλλοις ἀλλοίαν
ἐφαρμόττειν: quod medicinae exemplo IX², 103, 104
refutatur.

e. τῶν δὲ τοῦτον τὸν λόγον διηκριβωκότων προχεί-
ρου γενομένης ἤδη τῆς πλάνης πῶς οὐχὶ τὸν ἐξῆς ἐπι-
θαυμάσομεν τοιοῦτον ὑπάρχοντα· „εἴπερ ἀπατῶσιν οἱ
ῥήτορες, καὶ αὐτοὶ ᾧτινι ἀπατῶσιν ἀπατῶνται, ὥσπερ
οὐδ' ἄλλως γίνεται ἐν ὁράσει οὐδ' ἀκούσει· εἰ γὰρ
ἄλλω συμβέβηκεν ἡ ἀπάτη, καὶ αὐτὸς ἀπατᾶται· οὐ
μᾶλλον τοίνυν ἀπατῶσιν ἢ ἀπατῶνται“. IX², 48 =
XI², 93. In eodem argumento versatur X², 147 et IX²,
45—47, quo quidem loco ex grammaticae et medicinae
similitudine refutatio petitur. Conferas etiam IX²,
49 sqq.

f. πάλιν σκοπῶμεν τὸν ἐφεξῆς, καθ' ὃν ἠξίωσε πᾶ-
σαν ἐπιστήμην ἔχειν ἰδίαν ὕλην, περὶ ἣν στρέφεται·

τὴν δὲ ῥητορικὴν ἐπειρᾶτο εἰπεῖν οὐδεμ[ίαν] ἔχειν vel sim. Cf. Sexti Empirici adv. rhet. § 48 sqq.

g. ἔτι δ' εἰ μὴ ἐκεῖνης ἔστιν τι τέλος, ἐφ' ὃ πάντα τὰ μέρη συννεύειν ὀφείλει, τῆς ῥητορικῆς οὐδέν ἐστι τέλος IX², 101; quod illustratur Sexti Emp. adv. rhet. 89—92.

h. . . . μετὰ ταύτην τὴν ἐπικειμένην ὑπομνήσομεν ἐκεῖνη· δῆλον ὅτι γὰρ πᾶσα τέχνη χάριν ὠφελίμου τινὸς εἰς τὸν βίον εἰσῆκται καὶ * καὶ παρασκευαστικὴ συμφερόντων ἐστίν· ἡ δὲ ῥητορικὴ πρὸς . . . IX², 105. cf. Sexti Emp. adv. rhet. 10—12, ubi similia Critolao dantur.

i. τοιαύτης δὲ τῆς πρώτης ἀποδείξεως πεφυκυίας βλέπεται τὸ διημαρτημένον ἤδη καὶ τῆς ἐκδεχομένης, καθ' ἣν ἐλέγετο πᾶσα τέχνη τυγχάνειν αἰ τοῦ τέλους ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον, ἡ δὲ ῥητορικὴ μηδετέρου γένους μετέχειν· ὅταν δὲ καὶ πεῖθῃ, διὰ τινὰ τῶν κοινῶν ἢ καὶ τῶν ἰδιωτικῶν νέμῃσιν τοῦ τέλους τυγχάνειν XI², 101. Cf. Sexti Emp. adv. rhet. 13—15.

k. Legimus IX², 52 = XI², 100: — καὶ φύσις δὲ κατενοήθη τὸ τῆς τέχνης ἔργον ἀποτελεῖν· ἔτι εἰ συγκεχώρηται τινὰς ἀδιδάκτως εὖ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἀποδεικνύειν φήσουσιν ἄτεχνον οὖσαν τὴν ῥητορικὴν. Conferas IX², 60 = IX², 98, fr. 8: σαφῶς γὰρ ἔφη, ὅτι *Δημάδης* οὐκ ἔμαθεν, ὡς δ' αὐτῶς *Αἰσχίνης* ἦτοι καὶ παρ' ἄλλων ἢ δι' αὐτῶν τὰ μεθοδικὰ τῆς ῥητορικῆς οὐτ' ἄπλατα τὸ πλῆθος ὄντα προσκαρτερήσεως τε πολλῆς οὐ δεόμενα· τὸν μὲν γὰρ *Δημοσθένην* πάντες κεκράγασιν οἱ κατ' αὐτὸν τεχνίτην εἶναι καὶ *Κριτόλαος* οὐκ ἀπαρνείται· ὀχυροὶ δὲ προσέτι τὸ ταπτόμενον ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν μικρὰ παρὰ τῆς τέχνης αὐτὸν εἰληφέναι·

καὶ γὰρ δὴ τὸ τὰς εἰκοβολίας οὐκ ὀρθοβολεῖν εἰ μὴ
 πον σπανίως· Αἰσχίνην δὲ δῆλον ὅτι καὶ Δημάδην
 συνεχῶς ὀρθοβολεῖν. Quibus lectis λόγον iam depre-
 hendimus VIII², 48: [„ὅτι τοῦ ὀρθοβολεῖν ὀρέγεται]
 πᾶσα τέχνη· τὸ δ' εἰκοβολεῖν οὐκ ὀρθοβολεῖ πλὴν εἴ
 πον σπανίως· ῥήτορας δὲ δεινούς γεγυότας (i. e. ὀρ-
 θοβολοῦντας) ἔνευ μαθήσεως παρειλήφαμεν.“. Οὐ χρεῖα
 δὲ παλινλογεῖν, ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς ἀποδείξασιν ὥς
 κατὰ γε τὴν δύναμιν οὐθὲν διαφέροντας (p. ουσησ) τοῦ
 διδάσκοντος λόγους ἥρωας ἢ τοιούτους τινὰς μὴ μα-
 θόντας τὴν ρητορικὴν..— Tales heroes inducuntur VIII²,
 55, 56 Adrastus, Theseus, Polymestor, qui IX², 112
 ὁμιλητικώτατοι vocantur. Similiter Phocion politicam
 sine Platonis et Aristotelis libris didicit, cf. IX², 96:
 similiter ante Zenonem et Cleanthem et Socratem et
 Aristotelem boni philosophi fuerunt, cf. IX², 110. Ante
 Zenonem et Cleanthem et Socratem! Nonne tibi Stoi-
 cum audire videris? Fortasse verba Diogenis citantur
 contra Critolaum, cuius haec demonstratio est (cf. IX²,
 60, 98), disputantis. Diogenis enim nomen IX², 91 et
 93 apparet, Critolai IX², 92 et 94.

Iam vero proximum argumentum, quod et in con-
 tinua papyro et in fragmentis satis abunde tractatur,
 vel maxime ad Diogenem et Critolaum anno 155 Ro-
 mam missos pertinere videtur. Est autem idem, quod
 Sextus Empiricus his verbis ipsi Critolao tribuit: . . .
 τὰς μὲν τέχνας οὐκ ἐκβάλλουσιν αἱ πόλεις πάνν τι
 βιωφελεῖς οὕσας ἐπιστάμεναι . . ., τὴν μέντοι ρητορικὴν
 πάντες πανταχόθεν ὥς πολεμιοτάτην ἐδίωξαν velut
 Thales Cretensis et Lycurgus (cf. adv. rhet. 20 sqq.).
 Partem argumentationis Critolai invenies IX², 93. Eodem

pertinet fol. 91, 92, VIII², 137, IX², 41, 55, 56, X², 64(?) XI², 108.

Secunda thesis, quae in papyro 1674 latet (cf. fr. 10), talis fere fuisse videtur: „Nocet saepe rhetorica praecipue a sycophantis tractata.“ Respondetur p. 19, quam satis male emendavi, in hanc sententiam: idem in alias quoque artes cadere, cum architecti incuria domus concidat, vel navem perdat malus gubernator, vel hominem occidat medicus. —

Iam facile, quae sequuntur adversariorum sententiae internosci possunt, quoniam sine particulis per ἀσύνδετον proponuntur. In quo p. 42, 5 ne verbum quidem participio subiecit.

Tertia¹⁾ igitur ἀπόδειξις p. 19, 12—18 legitur, puto usque ad verbum διαλεκτικός: locus enim subobscurus est. Cum hac demonstratione eiusdem auctoris sententia 20, 9—21, 14 coniungenda est.

Quarta sententia = 23, 4—24, 11, quibus quidem verbis Philodemus 24, 26—33 inseruit, ni fallor.

Quinta sententia = 25, 32—35.

Sexta sententia = 26, 19—25: πᾶς τεχνίτης — ἔργον [rhetor tamen accusatus non ipse se expedit sed ad patronum se confert]. Talia enim exstitisse puto, quibus concinne respondetur: itaque etiam de medicina desperandum est, si medicus morbo implicatus non ipse sibi medeatur sed peritum adhibeat collegam.

Septima sententia = 27, 6—15.

Prima²⁾ deinceps demonstratio, qua rhetoricam

1) Cf. p. 6, 25.

2) Anaximenea est, cf. HV IV¹, fol. 2.

artem esse probatur, legitur 31, 3—7; altera 35, 1—5; tertia 36, 24—28; quarta 40, 18—24; quinta 42, 5—10 et 12—16; sexta 44, 16—21. —

Quae proxima parte 47, 17—68, 1 contra Epicureos disputantur, in eo maxime versantur, quod rhetoricae, sophisticae, politicae notiones non satis distinguantur. Interest autem inter ceteros et Bromium, amicum Philodemi, quorum illi non ita multum ab Epicuro dissentire videntur, hic fere omnibus discrepat.

Iam altera huius libri parte scriptor suas sententias profert. In quo cum quaeratur, sitne rhetorica ars necne, quid sit ars, aptissime definitur. Abiecta autem illa vulgari vera ars hac definitione distinguitur: est enim *ἐξίς ἢ διάθεσις ἀπὸ παρατηρήσεως τινῶν κοινῶν καὶ στοιχειωδῶν, ἃ διὰ πλειόνων διήκει τῶν ἐπὶ μέρους καταλαμβάνουσά τε καὶ συντελοῦσα τοιοῦτον, οἷον ὁμοίως τῶν μὴ μαθόντων οὐθείς, ἐστηκότως καὶ βεβαίως οὐδὲ στοχαστικῶς* 69, 5—70, 15. Cui quidem definitioni sophistica satisfacit, non satisfacit politica. Cf. 76, 11sq.

Quoniam autem Epicureo verum demonstrare fere idem est atque Epicurum sequi et coryphaeos sectae, nil antiquius habet, quam ut explicet, quibus locis et argumentis hoc illi Zenoni magistro proferre visi sint. Atque Epicurus vel ipsis, quibus utebatur vocibus, quid senserit, significat, 78, 2—19. Hermarchus in litteris ad Theopidam datis suam de rhetoricae partibus sententiam exposuit, 78, 19—85, 13 (vel 19). Quamquam autem non omnia restitui poterant, illud tamen apparet Hermarchum non tam sophisticam esse artem quam nihil esse artis in causidicis et contiona-

toribus demonstravisse. Ac sentiens Philodemus Hermarchi testimonio nihil fere effici addit: *παρεθέμεθα δὲ καὶ τὰς ἐπὶ πᾶσι λέξεις, εἴ τῳ γενήσεται φίλον καὶ ταύτας ἔχειν, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅτι περὶ τινος ἄλλου δόξουσι καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ προκειμένου καταγεγράφθαι!* 85, 19—27. Tertius accedit Metrodorus, qui primo de poematis libro sophisticam artem esse disseruit. Cf. 86, 4—89, 29, quem locum doleo quod non integrum dare potui.

Auditis magistris aequales adversarii perlustrantur, audimusque Rhodi, Romae, Coi, Athenis disputantes, certantes, quaerentes, quid Epicurus de sophistica rhetorica statuerit, ubi statuerit, quemadmodum verba eius interpretanda sint. Tempora mutantur et non mutantur. Nec enim maiore industria vel subtilitate nostri interpretes utuntur: quamquam conviciandi libertate nos ab illis superari facile patiemur.

Primum autem de rhetorica certantes Rhodii et Romani inducuntur (89, 11 sqq.), quorum illi, ni fallor, artem dicunt, hi negant. Cf. disputationem Rhodi habitam 90, 1—6. Deinde ironice, opinor, duorum Coorum mentio fit, quorum alter de nostra quaestione, sitne ars sophistica rhetorica, in Convivio et libris *περὶ βίων* Epicuri¹⁾ stolidè ac frustra quaesiverit, alter ipse quidem nesciat, ubi hoc diiudicetur, scientes sciat Athenis vivere. Tertius quidam Athenis mortuus et eandem fere quam Philodemus sententiam secutus ab alio impugnatur, qui nullam omnino rhetoricae partem artem esse putat. Quartus p. 92, 33—95, 17 refutatur,

1) Hoc fortasse 90, 27—29 latet.

qui neque in forensi neque in iudiciali neque in panegyrico genere ullum arti locum esse dixit: neque enim esse posse vulgi quandam cum arte persuasionem Epicuri testimonio patefieri, quod p. 94 profertur.¹⁾ Quintus accedit magister Atheniensis, qui cum XXVI annos philosophiam (Epicuream?) profiteatur, tamen ubi haec quaestio profligetur, non invenerit quique a discipulis sollertia et indagandi felicitate superatus sit. Itaque, inquit, ut illi frustra quaerere desinerent, illos Epicuri, Hermarchi, Metrodori locos in medio proposui. — Non possum singula persequi, quoniam illae paginae etiam nunc magnam partem restituendae sunt.

In sequentibus ea, quae adversarii ex libris Epicuri et Metrodori contra Philodemum attulerant, examinantur. Ac primum p. 102, 22—119, 27 locus Convivii Epicurei tractatur, quem adversarii contra Philodemum afferri posse putaverant. Tum 119, 28—120, 5 ne Metrodori quidem locos contra se productos quidquam probare posse dicit, pollicitusque se singillatim de nonnullis rebus alio etiam loco verba facturum Metrodori, Hermarchi, Epicuri testimoniis acquiescendum censet adiecto sub finem huius partis Metrodori loco, quo ne sophisticam quidem rhetoricam haud secus ac iudiciale et forensem sine usu quodam ac rerum civilium notitia cogitari posse explicetur.

Tertio, quod posuerat, capite (p. 122, 25—136, 20) exponitur: *διότι δὴ καὶ κατ' ἀλήθειαν ἡ σοφιστικὴ ῥητορικὴ τέχνη τίς ἐστὶν περὶ τε τὰς ἐπιδείξεις, οἷας*

1) Video nunc p. 94 cum 100, 12—101, 33 conferendam esse, unde 95, 7 *κακῶν* legendum esse elucet.

αὐτοὶ ποιοῦνται, καὶ τὰς τῶν λόγων διαθέσεις, οἷων αὐτοὶ γράφουσιν τε καὶ σχεδιάζουσιν. Quamquam enim non multum habet methodi¹⁾, tamen ea non orbata est. Habet enim ἐπιτεύγματα sua (124, 7), καθολικὰς παραδόσεις (126) velut de prooemiorum, narrationum etc. ratione, κοινὰ τινα καὶ στοιχεῖα ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος διήκοντα (127, 128, 1)²⁾ quaeque praeterea sunt ex Philodemi sententia signa artis. Itaque qui ingenio felici et bene temperato enixus technologias penitus perceperit adiuncta exercitatione id, quod propositum est, non minus quam in aliis artibus consequetur (129). Perperam vero eam artem esse contionandi causasque dicendi contenditur (132). Quaeque in scholis eiusmodi orationes habentur, vanae imitationes sunt, quibus usus et peritia fori, iudicii, legationum adfectatur magis quam percipitur aut traditur. Itaque abicienda ista. Neque enim si ars est, ideo ars est politicae (134).

Quartum erat caput περὶ τοῦ τὴν εὐδοκιμοῦσαν ἐν δήμοις καὶ δικαστηρίοις δύνανται οὐχ ὑπ' ἄλλης περιγίνεσθαι τοῖς ὅλοις ἐπιστήμης 136, 20—137, 27. Quod satis simplici ratiocinatione demonstratur sic: nemo praeter scholasticos hanc artem profitetur: atqui ad politicam facultatem assequendam nihil videntur afferre: itaque qui eam habeant, hos quo modo cunque adeptos eam sine doctrina nancisci efficitur (p. 137).

1) ut poetica et musica.

2) quod Isocratis exemplo demonstrari videtur.

De argumento libri III.

Non dubito, quin IX² fol. 128, fr. 8 initium fere libri tertii sit deperditi. Ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ τὴν ῥητορικὴν τέχνην οὐχ ὑπάρχειν (pap.: ... εχειν) καὶ πάλιν ὑπὲρ τοῦ τέχνην τοῦτο διειλέγμεθα, καὶ νῦν μέλλομεν παραδιδόναι ἰδίως τινὰς καὶ διὰ τῶν πλείστων λόγων διηκούμεναι εἰ μὴ καὶ διὰ πάντων κακίας· μάλιστα γὰρ ἂν οὕτως μεθοδικὸς ὁ τρόπος εὐρεθείη τῆς ἀντιγραφῆς, ἔάν ἀπὸ τινων πορευόμενοι στοιχείων διαστελλώμεθα τὰς διακοπὰς. Πρῶτον μὲν οὖν ἐξέσται, πρόχειρον¹⁾ νοεῖν ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς κακίας χαρακτηῖρα . . vel similia.

Singula propter maximas lacunas incerta sunt: illud vero apparet Philodemum hunc librum ipsi priori parti libri secundi adiunxisse. De toto argumento porro sub finem libri II hoc legimus p. 135, 40 sqq. διότι περὶ τὴν πολιτικὴν ῥητορικὴν οὐκ ἔστιν ἡ σοφιστικὴ εἰδησις — τοῦτο ὑπεριδέμεθα τὸ μέρος εἰς τὸν ἐξῆς τουτουὶ συγγραφησόμενον ὑπομνηματισμόν. Ἐν ἐκείνῳ γὰρ ὑποδειχθήσεται, διότι πολιτικὴ δύναμις οὐ μᾶλλον ἐκ τῶν σοφιστικῶν τούτων ἀποτελεῖσθαι δύναται διδασκαλείων ἢ διὰ τῶν γραμματικῶν ἢ φιλοσόφων, πολλάκις δὲ καὶ βλάβης οὐχὶ μετρίας ἦν ἡ κτῆσις αἰτία καθιστάνουσα οὐδὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν ἀγώνων εὐημερίας. Cum quo optime congruit, quod IX², 121—132 disputatur. Cf. e. g. 131, 132: „non obscurum immo ipsa vita testatur [philosophos] urbes non contere commoda earum venditantes“, cum spectent rhetores suum quisque commodum. Quamquam singula fragmenta satis exilia sunt.

1) Coniunge πρόχειρον . . . χαρακτηῖρα νοεῖν ἐξέσται.

De argumento libri IV.

Hic liber in duas partes divisus est. Prioris partis 19 pagellas habemus, cum omnino 147 vel paullo plures fuerint. Numeros enim inde ab octava pagina subscriptos legimus. Alterius partis 68 paginae supersunt.

In paginis autem 129—147 = fol. 1—19 *περὶ λέξεως* agitur. In quo difficile est diiudicare, quo modo p. 1—3 ad locutionem pertineant. Rhetores, inquit, philosophiam sibi vindicant non tam certam sectam quam universam illam philosophiam respicientes, sicut Isocrates philosophari sibi visus est (2). Nec tamen de iis disputant, quae vere utilia sunt, quam partem propriam esse philosophiae constat, sed ita versantur in contionibus, ut quae vulgo utilia videantur, arripiant. Quod *ψυχαγωγίας* est, cuius nomine ad pulchras illas voces et speciosa sermonis artificia reicimur. Contra Philodemus ipsam pulchram locutionem philosophorum esse dicit, quoque propius quis ad rectam philosophiam i. e. Epicuream accedat, eo locuturum disertius, si quidem proprietas et perspicuitas sermonis prima laus esse debeat (4). *Μίμησιν* vero et *δμοίωμα* non esse virtutem sermonis nec usurpari ab optimo quoque oratore (5, 6). Cumque naturalis quaedam locutio existat, non opus est artificiosa (7), quae ne in uno quidem auctore nedum in tanto numero sibi constat (8, 9). Itaque grammatici et philosophi praecepta illa ridentes multo melius sophistis scripserunt (10). Sub finem huius partis de Graeca elocutione verba facit (11 sqq.). Sophistae enim plurimos soloeismos et barbarismos admiserunt. Nec pure dicendi

desideramus artem, cum id sit vel naturae vel institutionis (12). — Denique de obscuritate capitulum adicit, quae aut voluntaria est tegendae ignorantiae causa etc. (13, 14), aut non voluntaria testis ingenii parum penetrantis et non culti. Summa denique huius partis est philosophiam ultro id praestare, quod, cum profiteatur, sophistica non possit (15, 19).

In simili argumento pars posterior l. IV versatur. Agitur enim deinceps de *δμοιοτελεύτων, δμοιοπτῶτων* illis veterum sophistarum artificiis deque eorundem in eligendis verbis socordia (1). Accedit brevis de concursu vocalium disputatio, quam longior *περὶ πανδήμου καὶ ἐγκατασκευῆς λέξεως* excipit 3—24. Cumque pag. 3 *κατασκευὴ λόγου* ad *τρόπον, σχῆμα, πλάσμα* referatur, fusius tantum de tropis dicit et quidem de metaphora usque ad p. 22; ibi pergit: *ἴδωμεν δ' αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν ἀλληγοριῶν*.

Inter p. XXIV et I^a aliquid intercidisse puto, nec constat ante initium p. VI^a singulas pagellas cohaerere. Postquam autem p. II^a, III^a exposuit singula vitia praeceptis rhetoricae non vitari velut orationem rhythmicum poeticum habentem et hyperbata, quinque capitibus emendatam orationem nequaquam a sophistis vel profectam vel perpolitam vel traditam esse argumentatur; etiam ridiculum esse eum, qui praeceptis illorum careat, in dicendo nihil posse (IV^a—XI^a, 12). Altero capite vocis et corporis conformationem (*ὑπόκρισιν*) suam quemque et propriam excoluisse nec huius artis subtilitatem a scholis repetendam statuit XI^a, 12—XX^a, 12. Quae vero de partibus orationis prooemio, narratione, argumentis, refutatione (*ὑπεξαίρεσις* sc. *τῶν τοῦ ἐναντίου*

πίστεων), peroratione proferantur, ea ne a sophistis quidem, qui sapiant, rhetoricae vindicari, et alia alios in scribendo artifices partitione uti (XX^a, 12—XXII^a, 16). Id quoque arroganter ab illis poni dicit, rhetoricam quodcumque de singulis singularum artium problematis disputari possit, tradere. Quod ita coercet: non solum de quolibet proposito sophistas singula melius quam alios artifices non inventuros esse, sed ne de politico quidem, quod maxime illi profitentur. Restat igitur ridiculum illud rhetoricum de rhetoricis quae dici possint, inventurum omnia (XXII^a, 16—XXX^a, 19). Denique XXX^a, 19—XLII^a, 4 genera dicendi iudiciale, con-tionale, laudativum recensentur: tractatur tamen laudativum tantum illis in aliud tempus dilatis. In quo similiter atque in antecedentibus rhetorum arrogantiam castigat, qui omnem laudandi et vituperandi rationem poëtis, philosophis aliisque extorquere studeant, illos-que in angustum tamquam gyrum compellit, *ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐγκώμια λέγειν καὶ γράφειν οἶδασιν, οἷα περι-φέρεται*, cuius generis sunt Busirides illi vel laus salis vel similia.

Ecce tibi series et progressus totius adhuc operis. Postquam libro primo adversarios perlustravit, quaeque genera pravitatis et perversitatis maxime occurrerent exposuit viamque munivit, ad singula progressus libro altero docet, quid de rhetoricae partibus statuendum sit, quid ab aliis, quid ab Epicureis de eius vi ac natura disputatum sit. Ut autem sophisticam arte non carere ostendit, ita politicam nulla arte contineri ex-ponit, nec peius a grammatico maximeque a philosopho quam a sophista eam tradi posse libro tertio persequitur.

Quarto libro ad singula rhetorum praecepta descendens illum totum apparatus nil valere ad persuadendi artem vel ad institutionem liberalem exponit ac fatue illos arte sua tamquam parente litterarum et artium gloriari. Quod autem in fine huius libri commemorat *μέρη καὶ διδάγματα τῆς ῥητορικῆς* (223, 6, 7), illud ad librum I—III, hoc ad librum IV referendum est. Cumque adhuc rhetoricae partes ac praecepta nihil prodesse demonstratum sit, aptissime se additurum disputationem promittit in fine huius libri, qua etiam nocere fraude mixtam rhetoricam appareat. Quod libro V expositum esse veri simile est.

De argumento libri V.

Hic liber, quem quinto loco posui, ex papyro 1669, quae continua est, et papyris 220, 1078, 1080 constat (cf. p. XII). Quod et argumento et forma singularum partium demonstrari potest. Non potest pro certo demonstrari hunc librum quintum esse, quod mihi quidem ex his Philodemi sub finem libri quarti verbis veri simile videbatur: *ὅτι καὶ βλέπτει προστεθεῖσα ἀπάταις, εἰς ἄλλον καιρὸν ἡμεῖς ὑπερβαλλόμεθα*. Nam hoc ipsum est argumentum huius libri, rhetoricam et rei publicae et ipsis oratoribus nocere, quod Sextus aliique proferendo rhetoricam artem esse negaverunt. Sed quo modo cunque res est, nemo me, opinor, vituperabit ita ratiocinantem: quoniam Philodemus in fine libri primi et secundi de argumento proximorum agit, veri simile est eum hoc loco quinti potissimum libri argumentum adumbrare. Sed haec scio dubia esse.

Hic quoque liber totus fere in refutatione adversariorum versatur. In quo cum rhetoricam nihil, philosophiam plurimum conferre disseratur ad bene beateque vivendum, hunc librum *σύγκρισιν φιλοσοφίας καὶ ῥητορικῆς* possis inscribere. Cf. B, 3¹): *Νῦν τοίνυν ἐπέλθωμεν αὐτῶν καὶ τὰς κατ' ἄλλον τρόπον τῆς ῥητορικῆς τῇ φιλοσοφίᾳ συγκρίσεις*. In A autem potissimum ostenditur iudicialis rhetoricae nullam esse utilitatem, in B magis studium illud forense damnosum et periculosum esse demonstratur.

Nam ipsa illa in loquendo simplicitas ac pudor genuinus balbutientis sermonis (A, 6) magis plerumque iudicibus persuadere solet quam ars, quae suspicionem pravitatis moveat. Itaque per se ipsa tolli videtur (A, 11), cuius possessio, quoniam fraude continetur, etiam aliarum artium usum et exercitationem restringit (A, 5; B, 29, 30). Quamquam autem per se ipsa mala non est, tamen ne pravus et turpis huius facultatis usus fiat, philosophiae eget moderamine (A, 13).

Ut autem sycophantarum impetus non defendit (A, 7, col. V, VI), ita volgi odium et invidiam colligit (B, 19). Nec enim oratores quod ipsi volunt efficiunt tamquam tyranni (B, 8), sed plebis temeritati servientes ac timore perpetuo exagitati (B, 6) propter exiguas plerumque causas vel expulsi vel interfecti sunt (B, 4). Cumque fluxa sit popularis aura et periculosa gratia civium, multo rectius ad philosophiam confugiemus (B, 12).

1) pap. 220 significavi A, pap. 1078 et 1080 B, pap. 1669 continuam C. Haec enim sine dubio finem libri exhibet nec multa post pag. 270 deesse arbitror.

Nam philosophi vel maxime remoti a forensi sollicitudine beate vivere possunt, quia cum otio, fide, iustitia vivunt, ac si quos habent inimicos, eos beneficiis et comitate amicos faciunt (B, 27, 28; A, 12; B, 20). Sunt enim utilissimi societati humanae, quippe qui legum auctoritatem confirment et commendent, multis privatim operam navent (A, 4), utilia ac simplicia praecipiant et doceant (B, 7: cf. fr. 2 p. 226). Quin etiam legum latores fuerunt Lycurgus et Pittacus Demostheni longe praeferendi (B, 14). Mirum igitur, si Critolaus philosophos a condenda re publica segregandos censet (B, 13).

Quid enim felicius cogitari potest tali civitate, ubi philosophorum praecepta valeant, ubi ne victi quidem communibus communis rei publicae commodis priventur! (pap. 1669, col. IV). Contra quam misera eorum condicio esse solet, qui ad rem publicam accedentes ab ipsis civibus, quibus cari esse debebant, misere persaepe mactentur (IV—VII). Quanto denique felicius vivunt philosophi in qualibet civitate, qui rem publicam omnino non capessendam iudicent (VIII).

Mire sibi rhetores vindicant τὸ πελαγίζειν, i. e. abundantia quadam sermonis tamquam in alto ferri ac fluctuare, quasi brevis et adstricta oratio omnino improbanda vel interrogandi respondendique ratio — inventum philosophorum magis quam rhetorum — a rhetorica omnino seiungenda sit (IX—XII).

Cum adversarius philosophiae studium cum geometria comparasse videatur, quam vocat inutilem, Philodemus rhetoricae potius cum illa intercedere affinitatem et similitudinem evincit (XIII—XIV). —

Eodem pertinet, quod cum inutilibus araneorum telis comparavit ille subtilitatem philosophorum syllogismis utique utentium nec probabilitatis et veri similitudinis rationem admittentium. Sed quod rhetoribus praesto est, id etiam philosopho patet. Nec tamen philosophi, ut illi, temere τὰ εἰκότα καὶ τὰ εὐλόγια adhibent, sed talem argumentationem iis quidem bonis, quae ἀδιάρρογα vocantur, afferunt, vim autem et naturam iusti et utilis syllogismi necessitate perspicere et iudicari oportere sciunt: in quo probabilitatis locus nullus est (XV—XVII). Iam duas adversariorum comparationes ab iure iurando et retribus thynnorum sumptas refutat tertiamque ipse in rhetores fingit et persequitur (XVIII, XIX).

Eundem deinceps eiusdem scriptoris librum usque excutit. Qui ita disserit: rationem habendam iustitiae et iniustitiae, qualem volgus fingat, licet ab ipsius iusti et iniusti natura recedat, non qualem philosophus censeat, quamvis cum natura congruat. Volgi enim opiniones tamquam nummos circumferri et valere, nec prodesse aliarum inventionem. Sic philosophos novas iusti et iniusti notiones vel ex ipsa rerum natura elicientes nugae agere. — Sed neque a volgi opinionibus Epicurus multum differt de via ac ratione tantum, quae summum bonum efficitur, dissentiens, et politici rerum et temporum necessitate ducti ex sua libidine, non ad normam volgarem notionem iusti conformant et fingunt. Philosophus autem non solum cogitatione vim et naturam virtutis penitus perspicit, sed etiam in qualibet civitate tranquille vivere potest (XX—XXV).

Ut autem rhetorica vitam beatam reddere non po-

Quarto libro ad singula rhetorum praecepta descendens illum totum apparatus nil valere ad persuadendi artem vel ad institutionem liberalem exponit ac fatue illos arte sua tamquam parente litterarum et artium gloriari. Quod autem in fine huius libri commemorat *μέρη καὶ διδάγματα τῆς ῥητορικῆς* (223, 6, 7), illud ad librum I—III, hoc ad librum IV referendum est. Cumque adhuc rhetoricae partes ac praecepta nihil prodesse demonstratum sit, aptissime se additurum disputationem promittit in fine huius libri, qua etiam nocere fraude mixtam rhetoricam appareat. Quod libro V expositum esse veri simile est.

De argumento libri V.

Hic liber, quem quinto loco posui, ex papyro 1669, quae continua est, et papyris 220, 1078, 1080 constat (cf. p. XII). Quod et argumento et forma singularum partium demonstrari potest. Non potest pro certo demonstrari hunc librum quintum esse, quod mihi quidem ex his Philodemi sub finem libri quarti verbis veri simile videbatur: *ὅτι καὶ βλέπει προστεθεῖσα ἀπάταις, εἰς ἄλλον καιρὸν ἡμεῖς ὑπερβαλλόμεθα*. Nam hoc ipsum est argumentum huius libri, rhetoricam et rei publicae et ipsis oratoribus nocere, quod Sextus aliique proferendo rhetoricam artem ostendunt. Sed quo modo cunque res est, perabit ita ratiocinantem libri primi et secundum veri simile est argumentum.

Hic quoque liber totus fere in refutatione aduersariorum versatur. In quo cum Aristoteles cum philosophiam plurimum confutet Epicuri et eius sectae que vivendum hanc vitam Epicuri philosophiae nihil oratoriae possis insinulare. Et B. 2. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828.

Nam ipsa in rebus et in personis
genuinus calidiorque est, et in
iudiciis persuadere alios magis
pravitatis moveat. Imago per
(A, 11), cuius possidet. Imago
etiam aliarum artium. Imago
(A, 5; B, 29, 30). Quamquam
non est, tamen ne pravus et turpis
usus fiat, philosophiae eget moderamine.

Ut autem sycophantarum impetus
(A, 7, col. V, VI), ita vulgi odium et invidia
(B, 19). Nec enim oratores
tamquam tyranni (B, 8), sed
ac timore perpetuo exag
plerumque causas vel

luxa sit p

et

Nam philosophi vel maxime remoti a forensi sollicitudine beate vivere possunt, quia cum otio, fide, iustitia vivunt, ac si quos habent inimicos, eos beneficiis et comitate amicos faciunt (B, 27, 28; A, 12; B, 20). Sunt enim utilissimi societati humanae, quippe qui legum auctoritatem confirmant et commendunt, multis privatim operam navent (A, 4), utilia ac simplicia praecipiant et doceant (B, 7: cf. fr. 2 p. 226). Quin etiam legum latores fuerunt Lycurgus et Pittacus Demostheni longe praeferendi (B, 14). Mirum igitur, si Critolaus philosophos a condenda re publica segregandos censet (B, 13).

Quid enim felicius cogitari potest tali civitate, ubi philosophorum praecepta valeant, ubi ne victi quidem communibus communis rei publicae commodis priventur! (pap. 1669, col. IV). Contra quam misera eorum condicio esse solet, qui ad rem publicam accedentes ab ipsis civibus, quibus cari esse debebant, misere persaepe mactentur (IV—VII). Quanto denique felicius vivunt philosophi in qualibet civitate, qui rem publicam omnino non capessendam iudicent (VIII).

Mire sibi rhetores vindicant τὸ πελαγίζειν, i. e. abundantia quadam sermonis tamquam in alto ferri ac fluctuare, quasi brevis et adstricta oratio omnino improbanda vel interrogandi respondendique ratio — inventum philosophorum magis quam rhetorum — a rhetorica omnino seiungenda sit (IX—XII).

Cum adversarius philosophiae studium cum geometria comparasse videatur, quam vocat inutilem, Philodemus rhetoricae potius cum illa intercedere affinitatem et similitudinem evincit (XIII—XIV). —

Eodem pertinet, quod cum inutilibus araneorum telis comparavit ille subtilitatem philosophorum syllogismis utique utentium nec probabilitatis et veri similitudinis rationem admittentium. Sed quod rhetoribus praesto est, id etiam philosopho patet. Nec tamen philosophi, ut illi, temere τὰ εἰκότα καὶ τὰ εὐλόγια adhibent, sed talem argumentationem iis quidem bonis, quae ἀδιάφορα vocantur, afferunt, vim autem et naturam iusti et utilis syllogismi necessitate perspicere et iudicari oportere sciunt: in quo probabilitatis locus nullus est (XV—XVII). Iam duas adversariorum comparationes ab iure iurando et retribus thynnorum sumptas refutat tertiamque ipse in rhetores fingit et persequitur (XVIII, XIX).

Eundem deinceps eiusdem scriptoris librum usque excutit. Qui ita disserit: rationem habendam iustitiae et iniustitiae, qualem volgus fingat, licet ab ipsius iusti et iniusti natura recedat, non qualem philosophus censeat, quamvis cum natura congruat. Volgi enim opiniones tamquam nummos circumferri et valere, nec prodesse aliarum inventionem. Sic philosophos novas iusti et iniusti notiones vel ex ipsa rerum natura elicientes nugae agere. — Sed neque a volgi opinionibus Epicurus multum differt de via ac ratione tantum, qua summum bonum efficitur, dissentiens, et politici rerum et temporum necessitate ducti ex sua libidine, non ad normam vulgarem notionem iusti conformant et fingunt. Philosophus autem non solum cogitatione vim et naturam virtutis penitus perspicit, sed etiam in qualibet civitate tranquille vivere potest (XX—XXV).

Ut autem rhetorica vitam beatam reddere non po-

test, quoniam sanctitatem animi simulat magis quam efficit, ut simulatione virtutis commodum quaerat, ita philosophia veram animi medicinam largitur — virtutem. Quodsi eam doceri posse negant, hoc teste Socrate in politicam potius cadit et sophisticam. Cumque nemo oratoribus peius audiat, ridicule orator, quem quidlibet volgo persuadere posse ponunt, etiam se ipsum bonum esse civibus persuasurus dicitur. Itaque Euripidis illud in Oedipo testimonium (cf. Nauck. fr. 546) philosophum non movebit (XXV—XXVII).

Potest denique sapiens calamitate et insidiis opprimi: turpitudine, quam rhetores ad rostra attulisse notum est, inquinari non potest. Cumque omnis virtute felicitas contineatur, philosophia, quae et vivos mortis timore liberat et mortuos non esse miseros docet, „inventionem et usum eorum, quae ad vitam beatam pertineant, omnium una porrigere potest“.

De argumento libri proximi.

Difficillimum est argumentum libri enucleare, cuius altera pars deperdita est, alterius autem partis singulae paginae dimidiatae, dimidiatae etiam laceratae et saepe perperam descriptae sunt. Insuper cognitu interdum difficile est, utrum Philodemus loquatur an adversarius. Nam hic quoque liber nil nisi ἀντιγραφὴ est. In quo opportune accidit, quod papyro 821 = H. V² VI, 1—46 idem tractatur, ut hic illic clarius quid insit videamus.

Possis autem hunc librum eodem titulo inscribere, quo Metrodori liber πρὸς τοὺς ἀπὸ φυσιολογίας λέγον-

τας ἀγαθοὺς εἶναι ῥήτορας inscriptus erat (cf. p. 54 fin.). Atque in iis ipsis, quae supersunt, bipertitio quaedam apparet. Quaeritur enim, utrum ab ipsa statim physiologia habitus quidam rhetoricae facultatis (ἐξὺς τῆς ῥητορικῆς δυνάμεως) conquiratur, an etiam opus sit usu et exercitatione forensi. Utrumque enim ab adversariis defenditur.¹⁾

Quodsi, inquit Philodemus, ἐξὺς τις τῆς ῥητορικῆς δυνάμεως a physiologia inseri posset, haec facultas esset aut sophistica aut politica, aut eligendorum et fugiendorum notitia quadam contineretur. Omnino autem rhetoricam facultatem ad id pertinere volunt, quod vel publice vel privatim prodesse possit (col. II, p. 283). Ex quibus illud primum facile redarguitur. Nam sive publicam sive privatam utilitatem sophistae quidam persequi poterant, non ex sophistica sed aliunde haec facultas repetita est . . . In dubio autem ille relinquit, quo modo a cognitione universi singularum rerum scientia oriri possit, quaeque similia sunt, et quae veritatis et probabilitatis relationes statuendae sint . . . Cumque sophistae pro argumentis et demonstrationibus enthymemata tamquam similia et paria illis venditent, haec toto genere inter se distant, quoniam demonstratio ipsa veritate nititur; cuius si detrimentum fit, non probabile efficitur sed omnino vis et notio veritatis tollitur. Quodsi illa ars ex notitia veritatis pendere dicitur, qua carent, ars esse non potest (III—VI).

Itaque abiecta sophistica et omissis sophistarum

1) cf. pap. 821, col. XVI.

vanis enthymematis hominem veriloquum fingunt, qui res ipsas respiciens ad perfectam rhetoricam proxime accedat. Quod physiologia fieri contendunt . . . Sed physiologus in iis, quae felicitatem efficiant, vera perspicere non potest, quippe qui boni, veri, iusti cognitione orbatus sit. Nec apparet, quo pacto ex universae veritatis scientia in singulis verum indagari possit (?) (VII—VIII).

Quod denique ab universi observatione profectus forensem vim et facultatem diiudicatione quadam eligendorum fugiendorumve effici vult, hoc exsequi debebat. Est enim satis inauditum. . . . Sed ne sciunt quidem physiologi in eligendorum et fugiendorum discrimine, quae ad veram felicitatem ducant, quaeque ad vanam spem et speciem, quid de divitiis indicandum sit etc. (nam haec sunt philosophi). Quoniam enim communi omnium opinione physiologia a rerum utilium et ad vitam necessariarum scientia longissime abest, illa ipsa exponi oportebat, quibus expositis eluxisset rhetoricam partem physiologiae nequaquam esse (IX—X).

Quod vero artem persuadendi, quoque velit audientium animos perducendi statim et tamquam ultro ex physiologia nasci profitetur, id per se ipsum labefactatur. Nam qui talia professi artis experimentum in vulgus faciant, eo ipso momento, quo sentitur ars, artifices esse destiterunt. Cum enim publice verba illi faciunt, artem persuadendi profitentur, non autem persuadendi et non fallendi. Qui vero se falli sentiunt, cavent cavendoque artem irritam reddunt. Itaque quodammodo audientes ipsi, cum artem dispiciunt, artifices fiunt

(XI—XII).¹⁾ Sentiunt etiam mala consilia cives, oderunt male consulentes et infortunii auctores, iterum consilia dantibus diffidunt, nedum magnifica ab illis exspectent, ut hos etiam summa fide argumentantes aegre ferant (XIII—XV).

Cur autem physicus potissimum naturam humanam novit? An vero elementorum, quibus constamus, notitia enixus? Sed hoc ridiculum est (XV fin.). Physicos ita eligendorum et fugiendorum rationem novisse illi putant, ut quae plebs cupiat aut reformidet sciant et ad eam normam persuadeant. Sed ne hoc quidem certa ratiocinatione evinci potest, quid quisque velit, volgique opinio et voluntas multifariam immutantur (XVI—XVIII), ut si sibi vim et artem sumant, quae utique persuadeat, ei apud populum locus esse non possit; si cum dubio eventu artem, ipsi nolint (XIX). . . . Eum subtilem et omni laude cumulatum oratorem esse iudicant, cui plebs obtemperet. . . . Sapiens autem nec rhetorice persuadebit nec ad voluntatem hominum loquetur. Itaque ne tum quidem illum audient, cum forte ad voluntatem loquetur, nedum iis, quae suadeat, obtemperent. Immo quia eius consilio molestiis iam incidisse videbuntur, eum etiam oderint (XX—XXI). — Itaque, inquit ille, sic persuadebit, ut vulgum nunquam eius paeniteat, quod suaserit. Hoc vere est illud *διὰ τῶν συμφερόντων συμβουλευέσθαι*. Sed difficile est ita consulere. Nam et ipsi ~~exramus~~ et res rerumque eventus certa computatione comprehendere non possunt. . . . Nec prospicere omnia, quae plebs velit, nec

1) talia fere latere credidi.

persuadere, sicut spondent, omnibus possunt. Ut vero sciant plebis voluntatem, persuadere tamen non poterunt, quia nihil inconstantius est plebis iudicio (XXII—XXIII). — At, inquit, a communi quadam iusti et utilis notitia ad id, quod in quaque re expediat, progressi singula quaeque ad illam generalem normam adaptabunt. Sed singula magis vir expertus et rei publicae peritus persequetur. Is placebit etc. (XXIV).

Postquam igitur per se ipsam physiologiam optimum oratorem non efficere demonstratum est, quaeritur, num assumpto usu forensi, perspecta plebis consuetudine etc. eum conformatura sit (XXV). Qua quidem in quaestione probandum erat usum et assiduitatem (*μελέτην*) per se i. e. sine physiologia non posse politicos oratores efficere (XXVI). Sed si quondam physici boni oratores fuerunt, non propter physiologiam fuerunt, sed aliunde hanc artem arripuerunt; sin apparatus oratorii sint periti, at temere et importune eo utentur (?) — XXVII . . . nec physicus, quoad physicus est, id quod proprium est politici possidet, quia caret oratione et peritia forensi. Quodsi communi omnium [elocutionis et argumentationis?] ratione enixus de rebus utilibus et probabilibus aliquid profiteatur is, qui nec animorum motus vel affectus nec res nec volgi consuetudines perspexerit, [arroganter et more agit] sophistarum. Itaque inanes vel maxime horum orationes sunt (XXVIII—XXIX).

Iam p. XXIX Nausiphanes commemoratur, cuius dictum notissimum est, sapientem utique ad rem publicam accessurum. — Verum si philosophus, ut patriae vel amicis prosit, ex umbra in forum progressus

suo more et ita loquetur, ut in disputationibus et inter discipulos consuevit, plebi garrere videbitur. Huius enim oratio quamvis boni aliquid habeat, sibi audientiam non faciet, quoniam sapientis et politici oratio suapte natura, non tantum utilitatis notione differunt (XXX—XXXIII). . . . Sapiens omittit quaecunque ad felicitatem non ducant, quae vero perturbationem animorum ex pravis opinionibus natam sanent, recipit sicut artes ad vitam necessarias. Ridicule vero nugantur, qui ex geometria artem imperatoriam vel politicam proficisci putent. . . . Similiter ridicule agit, qui ex physiologia artes ad vitam pertinentes elicere velit velut oeconomiam etc. Quod quomodo a sapiente fieri possit publicae salutis causa, nequaquam ut debebat ille disposuit. . . . Omnino autem sapientis officium in cognoscenda rerum natura et emendandis vitiis positum a politici munere longe distat et paene contrarium est, ut ne debeat quidem sapiens peritia rei publicae et fraudulenta illa rhetorica institui (XXXV—XXXVIII).

At, inquit, qui veritatem quaestionibus naturalibus cognoverunt, non rebus ipsis sed forma tantum orationis a politicis differunt. Nam philosophus syllogismo et inductione utitur, orator enthymemate et exemplo. Sed cur non philosophus enthymemate, si videbitur, et exemplo? . . . Facile autem concedetur physiologum, medicum, geometren eadem loquendi et concludendi ratione uti: nec tamen si haec communis fere omnium est, propterea alter alterius opus perficiet.¹⁾

1) Quod XLI—XLIV disputatur de enthymematum inanitate et perversitate, de interrogandi et respondendi arte,

PHILODEMUS, ed. Sudhaus.

d

... Omnino autem in hoc sibi minime constant, quod philosopham demonstrationem (syllogism. et induct.) politico modo dant modo adimunt, ut ignoremus, quae-
nam *ἐξίς τῆς πολιτικῆς δυνάμεως* philosopho tribuenda sit (XXXIX—XLV).

[Dixit, opinor, adversarius eum optimum esse oratorem, quem facillime audientes intellegant.] Sed cum in aliis tum in his confuse loquitur, quod non explicuit, quatenus per se i. e. cogitatione et quatenus scientia linguae audientes oratorem sequi possint. Nam quaecunque intelleguntur, remota oratione physica quadam rerum obscurarum aestimatione tamquam trutina atque rationali eorum, quae praesto sunt, observatione penduntur et iudicantur, ut hic methodo, non peritiae locus sit. Et hoc quidem ad formam orationis pertinet. Nec tamen de rebus melius iudicavit (XLVI).
... Si physiologus de rebus rhetoricis non peius oratore loqui potest, ideo non apud plebem verba faciet et orator erit. Neque ille architecto similis est, qui etiamsi non aedificet, tamen eam quam didicit artem cum velit edere possit. Physico autem neque a philosophia neque a politica talis facultas iniecta est. Perspecto igitur Nausiphanis errore apparet philosophum ingenium a rhetoricae studio esse retinendum (XLVII—XLVIII).

Quamquam igitur venia danda est ei, qui victus quaerendi causa aliquamdiu rhetoricam (sicut grammaticam vel palaestricam) doceat, tamen ad philosophiam

non satis dispicere possum. Sed pag. XLIV de Metrodoro agi puto; cf. papyr. 821 col. XXXII et pag. 239 sqq., quae quidem disputatio huic persimilis est.

se erigere debet. Haec enim vere est Amaltheae cornu, cum sophistica vili cyathō comparetur. . . . Ac licet sophistae inopiae et sterilitatis conscientia moti plurima profiteantur velut musicam, grammaticam etc., nihil habent, quod sicut ars publice dicendi animum ingenuum allicere possit (XLIX—LI).

Qua in re non imitandus est Aristoteles, qui sub finem vitae philosophiam deseruit et politicae se addixit . . . quique teste Epicuro vitae beate et salubriter instituendae adversarius infestior exstitit quam ii ipsi, qui se rei publicae dederunt. . . . Imitandus potius Isocrates, qui antea artem dicendi professus ad philosophiam progressus est, quam tranquilliorē et diviniorem vocabat. . . . Aristoteles enim temere et imprudenter ad politicam ferebatur, quam pluribus de causis prodesse putabat [velut quod philosophia ex re publica bene temperata multum incrementi caperet; cf. pap. 821 pag. XXXVII—XXXIX]. Sed ille imprudentius quam muliercula quod peius erat elegit, praesertim cum philosophia etiam sine rei publicae adminiculis creverit et floreat (LIII—LVII).

De libro ultimo.

Hoc libro de vi persuadendi agitur. Ipse eum aliquamdiu tertium esse putabam, quod tamen demonstrari nullo pacto potest. Ut solet autem Philodemus¹⁾ rhetoricam cum philosophia comparat.

Illius vim, quae in conventibus publicis cernatur, incertam esse et dubiam vel exiguam utilitatem, hanc

1) cf. praef. pag. XLI.

autem, quae tota ad privatam vitam pertineat, certam et veram utilitatem continere, qua sibi quisque, propinquis, amicis id quod ad vitam feliciter degendam pertineat persuadere possit. Videmus repeti et variari, quae iam similiter in aliis libris exposita erant. Nam totos adversariorum libros excutienti eadem argumenta a diversis scriptoribus prolata occurrunt. Nonnulla tamen nova disserit velut pag. LXXIII, ubi idem fere legimus, quod Sextus Empiricus primo loco contra rhetores disputat. Videtur autem maxima pars huius libri contra Aristonem Stoicum conscripta esse, cuius mentio fit fragmento XII et contra quem usque ad pag. LXXI verba facit. Sed singula persequi nolo, quia textus nimis plerumque dubius et corruptus est, ut saepius discernere non possim, utrum suam an alienam sententiam scriptor afferat, denique ut de qua re agatur interdum dubium sit.

Bonnae, Calendis Maiis MDCCCLXXXII.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΤΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ

Α.

= Hercul. voll., tom. V, coll. alt. fol. 26—35. .

- fr. 4. ἡ πρὸς τὰ[ς κατὰ μ]έρους
 λόγων δια[κοπὰς] ἐπι-
 μνησθη[σ]όμεθα. Τῶν
 γὰρ ἐπιστημῶν αἱ
 5 μὲν τὸ π[ᾶ]ν ἢ τὸ πλεῖσ-
 τον ἔχου[σιν] ἐκ φύ[σε]-
 ω[ς] ὀφείλον προύπο-
 κεῖσθαι καὶ ἐ[πιγ]είνεσ-
 θαι διὰ σ[υ]νὰ[σ]κήσεως
 10 ὁ[λ]λ[ι]γ[ον], [αἱ] δὲ δ[ι'] ἐαυτῶν
 τελεσιου[ργοῦσιν],
 αἱ δ' ἐκὰ[ι] [τ]ινος προσ-
 δ[έονται] φ[υ]σικοῦ [μο-
 ρίου δι]ὰ τῇ[ς ἀ]σκήσε-
 15 ω[ς] οὐ περιγ[ινο]μένου
- fr. 2. τοτα ἐχ . . .
 ται δ ν, αἱ [δ'] οὐ-

Praeter exemplar N(eapolitanum) adhibui apographon Oxoniense Gomperzii = G. — 4. || γαρεκμερημωναι, suprascriptum est intra duo ε : πιστη — 11. || τελεσι . ον . Τειν, fort. <τὸ> τέλος ποιοῦσιν. — 13. || δσ ντουσικον. — 13, 14. velut προτερεή-
 ματος; datur spatium 7—8 litt.

- δ' ὅλως ἔχουσιν [χρεί-
 αν συ[ν]ασκήσε[ως, ἀλ-
 5 λὰ φ[ύσ]εως ὁμοέ[ργου
 ἀξιολόγως ἐπι[τρι-
 βομέν[ης] τὸ πλε[ῖσ-
 τον δ[ι'] ἐαυτῶν συν-
 τελοῦσ[ι]ν. Αἱ δ' οὐ φύσε-
 10 ως ἀλλὰ τριβῆς μό-
 νον δεηθεῖσαι μεθο-
 δικῶς [τ]ἄλλα δημι-
 ουργοῦσιν. "Ε[τ]ι [τι]νῶ[ν
 μὲν τεχνῶν ἔ[ργ]α
 15 πείπτει τῶν [ἐνι]σ-
 ταμέν[ων] καὶ ἀξιό-
 λογά [γ]ε [οὐ] μό[νο]ν[υ] εἰς
 τοὺς τεχνεῖτα[ς] ἀ]λλὰ
 καὶ εἰς τοὺς ἀνεπ[ι-
 20 στήμονας, τιν[ῶ]ν
 δ' οὐδὲ ἐν ἔργον ε[ἶ]ς
 τοὺς ἀτέχ[νου]ς [π]ερί-||[πτει . .

- fr. 3. ἐ]στηκότα θεω[ρήμα-
 τ]α προσφερομένην
 ὥς τὴν γραμματικήν.
 5 Οἱ δὲ τὴν σοφίαν [μόν]ην,
 οἱ δὲ τὴν λόγον ἔ[χου]σαν,
 'ὧι προσφέρει, ἃ προσφέ-
 ρει,' [καθά]περ Πλάτων.
 Οἱ δ[ὲ] τῇ[ν] [ἐ]πὶ σύμφ[ο]ρ[ό]ν

11. δεηθεῖσαι — 16. || ταμενος. — v. 1. apparent: || . . . χαν .
 σ . . . — v. 7. = Gorg. pag. 503 E.

- 10 τι τοῦ βίον] παρεισηγγμέ-
νην, κ[ἄν τήν] ῥ[η]τορικὴν
οὐκ οὐσα[ν] τοιαύτην] ἐκ
τῶν τεχνῶν ἐξ[ορί]ξω-
σιν, εἴτ' ἀπ[οκ]λίν[ειν π]ρὸς
15 τήν] αὐτ[ή]ν ἐπιχει-
ροῦντες . "Ο[ντ]ω[ν] δ[ὲ] . .

- fr. 1. . . . εἰς ἐννο[εῖν]? ἐπι-
στήμ]η[ν], καὶ τὴν ῥητο-
ρικ]ήν ἐναρ[μό]σαντες
εἰς α[ὐ]τὴν ἀ[πο]φαίνου-
5 σι τέ[χ]νην, ἵν' ο[ὕ]τως ὁ κα-
λούμενος γένη[ται] παν[η]-
γυρικῶν σφ[αιρι]σμός. Ἀ-
μέλει δὲ τ[ῶ]ι π[αρα]κει-
μ[έν]ωι καὶ τοιούτῳ συν-
10 ἐ]χον[τ]αι χαρακτηῖρ[ι] κα-
κί]ας· διαφορῶν [γ]ὰρ οὐ-
σ]ῶν ἀπλά[τ]ων· [ῥ]ῶν
ἐ]ν ταῖς τέχναις, ὅταν
ιδιό]τητι προσπέσω-
15 σιν, ἐ]κ τῶν τεχνῶν εὐ-
θὺς ἐξ]ορίζουσιν τὴν
τοῦτ]ο προσφερομένην.
Τὰς] μὲν οὖν ἄλλας
ἐάσ]ομ[ε]ν [π]αραλλα[γ]ὰς
20 ἐπ[ὶ] τ[οῦ] παρόντος· οὐ-
δὲ[ν] γὰρ] ἐνχρηζουσιν

{ ἐ[τι τ]ῶν [ἀ]εὶ συννεργίαν
 { τινὰ π[α]ρεξομέν[ων] . . .

- Col. I. 21 τὸ θεωρητι-
 κ[ὸν μόνον], ὃ δὲ τὸ ρη-
 τορι[κόν], ὃ δ' ἐκότερον
 ἐν ὕλῳι τῆς διαθέσε-
 25 ως τοῦ λό[γ]ου γεινομέ-
 νης· ὃ καὶ ἐπὶ [τ]ῶν ἁλ-
 λων εἶπερ ἦν [ἐ]π[ι]στη-
 μῶν, ἴσως οὐκ ἂν ὁ θεω-
 ρ[ητι]κὸς εὐθέως ὑπῆρ-
 30 χ[ε δ]ιαλεκτικὸς. Ἰσως
 δ' [εἰ καὶ] μετὰ τούτων
 ἔτερα]ί τινες ἐν τα[ῖς]
 ἐπιστ]ήμας εὐ[ρεθῇ]-
 σονται] παραλλα[γαὶ]
 35 ναν . . .

- Col. II. 3 οὐ τὸ μ[ὴ] εἶναι τέχνην
 αὐτὴν παρ[εμβ]αλεῖν
 5 δ[ό]ξου[σιν] ἀ[λλὰ] τὸ [μὴ]
 μόνην τοῦ τέ[λ]ους δη-
 μιουργ[όν]. Οὐ γὰρ[ρ] ἴσως
 ἀγέννητον οὐδ' οὐχ ὁ-
 ρώμενον ἐν τοῖς φαι-
 10 νομέ[ν]οις, ὃ γε[λ]νε[τ]αι
 διὰ τ[έχ]νης, τ[οῦτο καὶ]

22. || εν . ωνδει. — I. 1—20 apparent φέρειν, ἔχει, δ' οὐν. —
 II. 1—2 agnoscī possunt: ητοι . ηνπ . . . γε . ηλ || των α . των
 puto ῥητορικὴν πρὸς γε τὴν τῶν αὐτῶν. — 8. δευχ . || — G:
 δθυχο || —

- δι' ἄλλ[ης τ]ινὸς [δι]ώ[κει]ν [τέ-
 χνη[ς], καὶ ταύτῃ τά-
 χα καὶ τ[ὸ] χρο[σ]ιμον
 15 ἀ[πὸ] τοῦ ἀναγκαίου δι-
 ορί[ξ]εσθαι πέφυκε[ν].
 Ἐπιδέχονται δὲ καὶ
 παραβολὰς οἱ πλείους
 τῶν λόγων, εἰ μὴ καὶ
 20 πάντες. Ἀθλι[ος] δ', εἰ καὶ
 τ[ις] ἄλλος χαρ[α]κ[τῆ]ρ
 λόγων, ὅταν, δι' ὧν
 τις ἀναιρεῖν οἴεται
 τινά, διὰ τῶν αὐ[τῶ]ν
 25 πορευομένοις ἐξῆ
 καὶ τάληθες ἢ τὸ
 φαινόμενον ἀλη-
 θές τῶι συντι[θ]έντι
 τὴν ἀποδείξιν ἀθε-
 30 τῆσαι. Χάριν δὲ τῶν
 ἀποδεί[ξ]εων τού-
 των οὐδὲ εἰς ἀποκω-
 λύσει λέγειν τοὺς
 τῆς ἐναντί[ας] στά-
 35 σεως προϋσταμέ-
 νο[υς] εἶναι τὸ[ν] ἀτέ-
 λε[ι]ον τε[χ]ν[ε]ίτην ο[ὐ]-
 κ ἔμπειρον τ[ῆς] τέ-
 χνης, καθόσον ἐ]κπε-

- Col. III. π[όν]ηται μέ-
 ρεσιν · [ε]ῖναι δ' ἄλ-
 λους τινὰς, οἳ μέρη τι-
 νὰ τῶν τῆς ἐπιστή-
 5 μης ἀνειλήφασιν· οὐς
 εἴ τις εὐθύνων οἴεται
 τῶν τελείων εὐθύνειν,
 λήθαργός ἐστιν, ᾧ δὴ
 παραδείξει [π]εριπε-
 10 τεῖς καὶ τοὺς τὰ νῦν
 11^a ἐξεταζομένους παρὰ
 11^b ταύτης τε <τῆς τέ>χνης συντελεῖ-
 σθαι καὶ δι' ἄλλης.
 12 Παρα-
 κειμένω[ν] δὲ καὶ τοι-
 ούτων ἐξουσιάζει πα-
 15 ραπλάττεσθαι χαρα-
 κτήρα μοχθηρότα-
 τ[ο]ν, ὅταν ἀπὸ τῶν
 ἐπὶ μέρους ἀνδρῶν
 κατηγορίαν τῶν ἐ-
 20 πιστημῶν ποιῇται
 τις, ὃ καὶ παρὰ τοῖς ὁ-
 νωδεστιάτοις ἄδι-
 κον ἤδη διείληπται,
 γίνεται δὲ παρὰ τού-
 25 τοις. Ἀλλὰ μὴν πρό-
 χειρον ἔσται λέγειν
 καὶ, δι[ό]τι πείθουσιν

1. N et G: || πεσνη — 11 b. in margine add. —

μὲν πολλο[ι] κατὰ τὸ
 κοινὸν καὶ τῶν οὐ φη-
 30 τῶν, οὐ μὴν τέλος
 τοῦτο τῆς φητορικῆς
 ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ
 λόγω[ι] πείθειν, ὥστε
 καὶ πολλὴν ἀ[γ]ρο[ικο]λο-
 35 γίαν καταγνώσεται
 τῶ[ν] τὰ κάλλη κ[αὶ]
 τὰς ἄλ]λα[s] φ[ληναφίας]

Col. IV. παραφερόντων.

Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι,
 διότι[ι], καὶ λόγῳ ποτὲ
 πείθειν συνχωρ[ή]σῃ τινὰ[s]
 5 ἰδιώτας — ἀλλ' οὐχ, ὅτι γ[ε]
 βέλτ[ε]ιον τῶν τεχν[ει]-
 τῶν, ἔσται δεδειχ[ώς],
 οὐδὲ κατὰ τὸ ἴδιον τοῦ
 λέγειν οὐδὲ πυκνὸν
 10 οὕτως ὥς ἐκείνοι. Πολ-
 λὰς δέ τινας εὐρήσε[ι]
 τῶν ἀποδείξεων [τὴν]
 πραγματι[κὴν] ἐκβε-
 βηκυίας τῆς συνθε[σε]-
 15 ως χωρὶς τῶν προ-
 επισημασμένων
 ἀδιαληψιδῶν, πεπλε-
 γμένας δὲ παρὰ τ[ὴν]

ἐν ταῖς φωναῖς κοι-
 20 νότητα, π[τ]ῶμα φι-
 λοσόφων, ὅπερ ἐστ[ιν]
 ἀπαλαισ[τ]ρότατον,
 πολλὰς δὲ καὶ τῇ δυνά-
 μει μὲν οὐ διαφερού-
 25 σας, ἀλλ' ὅτ[α]ν περιβά-
 λωνται χειρισμοῦς
 παρ[α]λλά[τ]τοντας
 ἢ μόνον ὑ[π]οδειγμά-
 των ἔτερ[ό]τητας, [τ]ὸ
 30 πλούσιον τῶν χρω-
 μένων ἐπιφαινούσας.
 Πολὺν δ' ἐν τοῖς λόγοις
 ἄγαν ἐστὶ καὶ τὸ φατι-
 κὸν καὶ τὸ παντε-
 35 λῶς ἀκατάσκευον,
 ὃ τάχα τινὲς περι-
 στάντες οὐκ ἔσονται
 διημαρ[τ]ημένοι. Δι-
 ήκει δέ τ[ις] ἀμαρτία

Col. V. σχ]εδὸν δι[ὰ] τῶν πλείσ-
 τω]ν ὑπ[ομ]νήσεων
 καὶ τοιαύτη· τὸ γὰ[ρ] μῆ-
 δὲ τὴν τέχνην ὑπάρ-
 5 χεῖν ἐν τοισίδε τ[ι]σὶν
 χρόνοις ἢ τόποις λαμ-
 β]άνουσιν ἀσυκοφαν-

21. G: εστω || — 34. N et G: τον pro τὸ. — 5. N: . . τ .
 συν || —

πολιτικὴν καὶ τὴν
 ἔμπρακτον ῥητο-
 ρικὴν, οὐκ, εἰ δὴ μουσικὴ
 τὸ γράφειν καὶ ἀναγι-
 35 νώσκειν οὐ περιποι-
 εῖ, διὰ τὴν αἰ-
 τι]αν ταύτην οὐδὲ [ἄ]λ-
 λων τινῶν ἐστίν [ἐ-

Col. VI. π]ιστήμη πρ[αγ]μά-
 των. Καὶ περὶ [π]ολι[τι]-
 κῆς δὲ ἐρωτῶμενοι
 πολλοὶ τὸ μὴ δι[α] τῆς
 5 σοφιστικῆς αὐ[τ]ήν πε-
 ριγείνυσθαι προσάγου-
 σιν, ἂν εὖ βάλωσιν. "Α-
 ξιόν τε ἐπιστῆσαι,
 μήποτε οὐκ ἀγ[α]θὰ
 10 λέγῃ [τ]ις· ὥσπ[ερ τ]ήν
 διαλεκτικὴν τέ-
 χνην ὑπάρχειν, οὐ μὴ[ν]
 ἀπε[ρ]γάξουσθαί [τ]ι κα-
 θ' ἑαυτήν, εἰ μ[ὴ] τοῖ[s]
 15 ἡθικοῖς καὶ φ[υ]σικοῖς
 συνδεθείη λόγ[οι]ς, ὃ[ν]
 τρόπον καὶ τῶ[ν] Στω-
 ικῶν ἔνιοι διέλαβον,
 οὕτω καὶ τῇ[ν] ῥητο-
 20 ρικὴν τέχνην μὲν
 εἶναι, θρασ[τ]ήριον

9. Haud scio, an melius Gomperz in schedula: οὐ κἀνθάδε.

δ' οὐδαμῶ[ς] τῶν ἐρ-
γων, εἰ μὴ τοῖς πολι-
τικοῖς πράγμασ[ι]ν
25 συμπλακείη. Τ[ῶν
γὰρ ἐπακτικῶν] εἰ-
ναι τοὺς πλείο[ν]ας
τῶν λόγων, ὅτ[ι] ἴσως
λέληθεν οὐδὲ [τ]οὺς
30 μετρίως συνέ[ν]τας.
Τάχα δ' ἴσως κ[α]ὶ πλεί-
ους ἄλλο[ι] κ[α]κ[ι]ῶ[ν] χα-
ρακτῆρες διή[κο]υσι
διὰ τῶν [λόγων,
35 ἀλλ' οὔτε πρὸ[ς] ὄνυ-
χα τὴν προσκ[α]ρτέ-
ρησιν πο[ν]εῖσθαι δοκι-

Col. VII. μά[ζομ]ε[ν] ὧ[ν] σ[υ]ν-
θε]ώρητον ἔχουσιν
τ[ῇ]ν διάπτωσι[ν], ἐ-
πί τε τῆς διακοπῆς
5 τῶν κατὰ μ[ε]ρὸς λ[ό]-
γων ἕνια τῶν νῦν
παραλελειμμένων

· 25 sqq. Gomp.: τοῖγαρ ἐπακτικοὺς εἶναι — οὐκ ἴσως λ. —
25. N et G: τοι . || — 26. G: κ . ιε . ει || — 28. N: ον . . . σως ||
— G: ολν . σως || — 32. G: αλλοηβα — 34. N: τωνσυπ . . . σον . || π
et ον a scriba perducta et deleta sunt: vid. συγγραμάτων in
ὑπομνήσεων vel λόγων mutatum esse. — Rectius fort. Gomp.:
συλλογισμῶν, G: σν^λ . . . σον^μ || — 37. N: πονισθαι. — G: πονυ-
σοαι, sed inter tertiam et quartam literam papyrus laesa est
— Gomp. πρὸς τὴν ἐσχάτην πρ. πονεῖσθαι. — 1. N: ζομ . νοι.
— 2. G: σιμ || — N: σι || —

- ἐπισημασίας ἀξιω-
 θήσεται. Τοῖς δ' ἡμε-
 10 τ]έροις μεμπτέον
 ἀ]ν εἴη καὶ περιττότε-
 ρον αὐ]τοῖς γε τοῖς τοιού-
 το]ις, ὅσοι καὶ τὴν σοφισ-
 τ]ικὴν ῥητορικὴν οὐ-
 15 κ] εἶναι τέχνην διειλή-
 φ]ασι καὶ τούτου συστα-
 τικοὺς λόγους πεποι[ή-
 κασι[ν]. Εἰ γὰρ Ἐπ[ί]κουρος
 καὶ Μητροδόωρος ἔτι
 20 δ' Ἐρμαρχος ἀποφαί-
 νονται τέχνην ὑπάρ-
 χειν τὴν τ[οι]αύτη[ν,
 ὥς ἐν τοῖς ἐξῆς ὑπο-
 μνήσομεν, οἱ τούτοις
 25 ἀντιγράφοντες οὐ
 πάνυ τι μακρὰν τῆς
 τῶν πατρ[α]λοίων
 καταδίκης ἀφεστήκασιν.

9. sqq. cf. Useneri Epicur. p. 111. — 12. αὐτοῖς nimis lon-
 gum — Gomperz rectius fortasse alterum τοῖς delet. — 22.
 N et G: τὴν τ. ἄξυτη. || —

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

B.

= Hercul. voll. tom. IV. coll. alt. p. 42—108.

fr. II.

ἀ]ποφ[αί || νοντα]ι τοὺς [πρ]αγμα-
 τικούς, ὥσ]τ' οὐθέν ἐστιν,
 ὃ λέγει, μ[η]δὲ ἄλλην τι-
 5 νὰ δοκεῖν] πε[π]ο[ρίσ]θαι τέ-
 χνην αὐ]τούς. Ἀλλὰ τοῦ τέ-
 λους ὁ τε]χ[νί]τ[ης] μόνος
 8 [ἦ] μάλιστα τυγχάνει —
 31—37 | δυν — [ῥη || τορικ . . ἰδα[. τε || χ[ν]ίτα[s
 ο]υ[. πο || λιτικο[ὺ]ς ἀπ[ο]τελεῖ || σθαι ῥή-
 τορας — || τωι διδεμ — || τ . ι ποη — (N: ποκ) —

fr. III.

.. ρο . π . . ν[. . E]ῖ μὲ[ν] . . .
 .. ενε . σ . αῖς ουδ
 .. ταε . γε . . . η
 .. οὐ ῥήτ[ωρ] ὦν], εἰ δ', [ἐν
 5 οἷς ἐπ[η]γγελεται, καὶ] ῥη-
 τορικό]ς ἐστ[ιν] καὶ τεχ]νί-

Huius libri duo exempla exstant, Neapolitanum (N) et Oxoniense (O). — 1. N: ησ . . . || — 2. N: τουσ . πα . . α || — O: τουοιπογμα || — Quam exigui et paene nullius pretii talia frustula sint, inde conicias, quod N v. 4 et 5 immutat. — 1—4. sensum fuisse puto: εἰ μὲν ἐτυχεν, ἐφ' ὅσαις (τέχναις) οὐδ' ἐπ[η]γγελεται τοῦ τέλους τυγχάνειν, οὐ ῥήτωρ ὢν δοξοβολεῖ. — Sed fortasse textus inde a primo versu congruit cum IX² fol. 42, fr. 11, v. 23 sqq. — 3. O: || . . πλε —

της, ὡς ε[ῥ]λογό[ν] ἐστίν.
 . τ . λη . το . υ [. . . . τε-
 χνίτης τοῦ [τέλους μά-
 10 λι]στα [τυ]γγά[νειν καὶ
 ν]ικᾶν? οὐ —

12—15 || . τω — || ὄν . καντελ (νικᾶν?) — || . μ . επιτο .
 πα . εν — || ζειν το —

fr. IV.

1—19 ης προσε . . || — εινουσιν θε || — τῆς τέχνης || —
 ον . ων [ο]ύτως || — τί θέλει τὸ πρὸς || — οὐ? καλεῖ
 δὲ || — καὶ διη (vid. διὰ) τῆς εἰ || — οἱς χρηστέ ||
 ον] — σει γὰρ ὁ ῥή || τωρ] — καὶ παραι || —
 σεν || — λ περ[λ] τῶν || — ἀποδε]ικνυμ[έ] νων
 — ο]ύσης περὶ || — των ἄρχεσ || θαι — α . μάτων
 πα || — ξ . αὐτῆς || — ε . αι τῶν || — ε . αυ || —

fr. V.

.. σδετει . . . ε ὑπά[ρ]-
 χει]ν ἐν τῷ [τρόπ]ωι ῥ[η]-
 τ]έον καὶ τοὺς ε . . ολ . .
 κ]αὶ ἐπὶ τῶν ἄ[λλ]ων [τε-
 5 χνῶν ὁμοίω[ς οὗ]τος . T[οι-
 γ]αροῦν ἐπεὶ P[ω]μα[ι]οι
 καὶ Λά[κων]ε[ς] ἄ]νε[υ] τῆς
 διατριβῆς <τῆς> ῥητορικῆς
 καὶ [τὰ] περὶ τῶν συμ[β]ο-

7. N: ησως . . αν . . σσ. — fr. V, 4 sqq. = IX² fol. 41,
 fr. 10, quod N² significavi. — 5. N²: ομοιωσον. — 6, 7. N²: Pω-
 μαῖοι et ἀνευ explet. — 8. τῆς N et O omittunt, addit N² —

- 10 λ]α[ί]ων οἰκονομοῦ[σι καὶ
 πε[ρὶ τ]ῶν [δημοσί]ω[ν — ἐκ-
 βε[βλήκ]ασ[ι γὰρ] τὸ[ν ῥή-
 τ[ορα] — τουνοι
 εικιν || λ —

fr. VI.

- .. σ . ειστοις . ε
 .. τοσασου . . . α
 5 .. ιτας καὶ πιθα[νόν, ὅτι
 προσ[π]εσειται το[ῖς]
 τῆς [με]ταβάσεω[ς] . . .
 γὰ[ρ] λ . . λω νῦν προ[φέ-
 ρειν? τῶι μηδ' υ . αρ . . .
 10 ν[εσ]θαι τοὺς Ἐπικο[υρ] . . ,
 ἐὰν ἐφ' ὧν ὁ λόγ[ος ἦν ἡ-
 μεῖ[ν δ]εικνύωσ[ι]ν —

fr. VII^a.

4—15: αν || φια . . . α . ο ||
 ν . . ισμεντοι . . . γαρ || β . . σ ἐστιν υπ.ταν . . || τῆ]ς
 Ἑλλάδος? . ριας και || (N: ιλελ . . .) ελι . αριστως οὐ-
 [δὲ]? προςδ . || . ουναικαιοι . . σιμητα || (N: κα . ου .
 παντα . .) σ . . ασαλλας δι . σκαντ . || ν . . υς δὲ μη . .
 ανκατ . || εμονται δ . . || οναλιμη . . σοιε
 . . || ει προσεί[η τ]εχ[ν] . . || — αν . . . του . . ||

9. τὰ et συμβολαίων N² explet. — 10, 11. N²: μ
 νπε || ριτωνδημοσιων. — 11. O: || πε . λεγωνο! — N: || πειν . ν
 — 12. O: || βεατ.ισασ. — 12, 13. N²: κασιγαρτονρητορα. — fr. VI, 5.
 N: || . . ιτεσκαιπ . . σια. — 6. O: τα pro το. — 7. O: || τησαι . τα
 — 8. O: || γαιλ. — 9. N: τον pro τωι. — 11. N: || και . φων.

fr. VII^b

= Col. VIII in exemplo Oxoniensi: repetitur in IX²
fol. 38, fr. 7. In N deest. Nihil fere legi potest.

fr. VII^c

tantum O servavit. Nihil nisi ναυ[π]η[γ]ί[α] legere
potui.

fr. VIII.

Legere mihi visus sum: τ[οὺ]ς [σο]φι[στὰς] ἀ[ρ]νη-
[θῆναι]? — εἰρή[ν]η ν π . . . ν ἔχει — Ἀθην[αίω]ν? —
|| εἰθ' ὅτι κ — ι καθ[ὸ] || τοῖς ἀν — || λοι τὸν — || ἀναλα-
βεῖν — || ἀγαθ[ῶ]ν, ἀλλ' οὐ? — || αἵτιο[ι] κατα —

fr. IX.

. ργατα . . σοφισ-
τικῇν?] δ' οὐκ ἀ[ν]αδεδεί-
χασι . μασδι
ασει . ιτοπαρα
5 ναι . . εσεπαγ . . . νελ . .
προσ[λά]βωσι τ[ῇ]ν ἐμπει-
ρί[α]ν ἔχοντα[ς, κα]ὶ πρὸς
αὐτ[ὰς] τὰς τέχ[ν]ας αἱ πό-
λει[ς] προσίενται, τὴν δὲ
10 ῥητορικὴν ἐγβάλλουσιν
ἐναι, καὶ τὴν μυρεψ[ι]κὴν
καὶ τὴν πορφυροβα[πτ]ι-
κὴν [ἐξ]έβαλλο[ν] ο[ἱ] Λά-
κωνε[ς· ὧ]στε λέγω[μ]εν

2. N: ουκαλα. — 4. O: || ασε . ιτοιγ. — 8. N et O: | αντην .
τας. — 11. O: εκην || —

- 15 αὐ[τὰς] οὐκ εἶνα[ι τ]έ[χνας·
 ἀπ[λῶ]ς τε τὰ[ς] β[λαπτούσας
 ἢ δ[ο]κο[ύς]α[ς] βλά[π]τ[ει]ν [ἐ]γ-
 βάλλ[ο]υσιν αἰ π[ό]λεις, ἀλ-
 λ' οὐ διὰ τὴν α[ιτίαν τ]α[ύ]-
 20 τὴν φ[η]σὶν [νομιστέον οὐ-
 κ] εἶνα[ι το]ὺς [κεχρημένους
 τῇ τ[ροιάτῃ τεχνίτας·
 καὶ γὰρ τοὺς ἐπ' ἱατρικῇ
 κ]αὶ μ[ο]ν[ο]σικῇ θαν[ο]μα-
 25 ξ[ο]μέν[ους] ἐγβάλλουσιν,
 τάχ]α κ[α]ὶ φιλ[οσόφους] —
 27—35 Ο: ται γὰρ ο || — γανα . . . || — ν δὲ τ . ι . ν .
 || — τῆς ἐπιχει || ρήσεως —]ε τῇ δῆτ[ο || ρικῇ —
 δι]ὰ τοῦτο . α || — εν εἴτε διὰ || — λει . ιι . ε . ||
 — ιην . . . || —

fr. X.

- ενδ
 ~ε τα . . ε
 . . ντα . . . γβια
 . τωμεν . . ιρο
 5 . . . ποδιαι . . ν
 . ου καὶ κ . . . α
 κων ἄς οὐκ ε
 κατὰ μέρος ρ
 προσπεσούσα[ς]
 10 χθ υστ

15. Ο: εν . . || — 16. Ο: στεταβα. — 17. Ο: || ηδ . κο . αι-
 βλα-τς . νογ || — 19. Ο: γ . ν || — 27. Ο: ε || — fr. X, 5. Ν: ταν
 pro ιαι. — 7. Λάκωνας? — 8. Ν: μεροσω.

- π . ντον . σε αλο .
 τεχνητασεχ . . να . .
 . ἡρχεινοφ . . . να . .
 τῶν ἀνδρῶν . . . τῆς . .
 15 πολε . ναμ
 . ην ἀλλ' οὐδ[ἐ] το
 γε . . . ἔξεσ[τιν]? αλ . .
 . . . ω . . . ν || νουντωνκαιγ
 πρ[ὸς] συκ[ο]φάν[τας] ἀλει-
 20 φο[μένω]ν || λειφομενων
 . . . ητων
 || ιδιοντεχνης
 τ || ρητορεσκατα
 ατ λλ || τουσιναλλα
 25 . λσ . ντεριτα
 τ . ημεντ || τες ημεντε
 σ . ς κατ[ορθοῦ]ν ὅσο[ν] ἐφ'
 . . . ερ πελ . . || τορθουννοσονεφ
 λειχρ . ν
 αν ι
 30 ον . αι πρ || προ-ρ . υν
 δι . ε βουλῆς? || χνη
 ἀλ[λ'] οὐκ α . ο
 νη, [κ]αθὸ ἄν[θρωπος], ἔσ-
 ται [ρ]ητορικός. Οὐ γὰρ
 35 κα[θὸ] τῶν οὐ [τεκτονι-
 [κῶν] τις, ἀλλ' εἰ οἰκο-

11. O: || πλν-ενεσε- . . αλο . . || — 12. O: || τεχνηνασεχ . ννα . ||
 — 13. O: || . ἄρχειν . — 17. N: ποσ pro ξεσ . — 19. O: συκιφαν
 — A versu 18. vel 19. huic paginae respondet IX² fol. 40. fr. 9,
 cuius lectiones usque ad versum 31 margini adscripsi. — 34. N²:
 || ρησ . τον et signum interpunctionis praebet. — 35. N²: ουτεντεν.

- Col. I. δ[ό]μ[ος] οἰκίαν κα[τασκάπ-
 τ]ε[ι κα]λ̣ [ξωγράφος γρουλλο-
 γραφεί] καὶ ναῦ[ν περιτρέ-
 π]ει κυβερνήτης κ[αὶ ἰα-
 5 τρὸς ἄνθρωπον ἀποκτε[ί-
 ν]ει με[θοδ]ικῶς, μηδὲ
 ταῦτ' [εἶναι τ]έχνας ὁμο-
 λ]ογῶ[μεν ἦ] καὶ πάσα[ς, ὅ-
 σ]ας τέχν[ας] ὁ λόγος ἀ[ξι-
 10 οῖ] ματαίω[ν ἦ ᾧ] φελέμ[ων
 εἶναι καθάπ[ερ] καὶ ὁ πρὸ
 αὐτοῦ. Αἱ δι[άφ]ο[ροι] τέ[χ]ναι
 τῶν [ἀ]λλήλ[ω]ν τελεῶ[ν
 ο]ὐ τυγχάνουσιν, τοῦ δὲ
 15 τῆ]ς φητορικῆς τέλου[ς
 καὶ φιλόσοφος καὶ γραμ-
 ματικὸς καὶ διαλεkti-
 κὸς παρὰξ[ει], εἰ μὲν τι
 λέγομεν [εἶνα]ι τῶν [ἀπὸ
 20 τ]ῆς φητο[ρικῆς τὰ] ἐ[ν-
 θ]υμῆ[μα]τ[α, ο]ὐδὲ τα
 .. ρεσ γαρτοκο
 α μ

Initio huius partis moneo me non semper verba, quod saepe fieri non poterat, sed sententiam tantum non paucis locis exprimere voluisse. — Pictoris γρουλλογραφοῦντος vocem ex X³ fol. 65 et 66, fr. 6 et 7 e. g. sumpsī, qui locus huic similis

est. — 1. N³: οἶδομ̣ — 2. N²: καὶπ .. να — O: || λιτο (illud καὶπ in N³ respondere vid: . λιτο in O). — 3. O: νκαί — 3, 4. N³: περιτιεπει, N et O: || . σει — 6. N³: μεθοδικο — 10. N: || οιματαίω .. οφελιμο . σ || — O: || οιματαίωι . φελιμο . ι . || — 20. O: εγ . || —

.....ικ.....τέ-
 25 χνην .. ντος
 .. υς τήν τ[ε] πλε[ο]να-
 ξο]μένην ἱστορ[ία]ν κ[αλ]
 τρι]βήν, ὅταν οἱ λε[γόμε-
 νοι τεχνῖται προσλάβω-
 30 σ[ι]ν τῶν τελῶν τ[ι] -α
 ... υσιν τοτεδια
 ῥητορικοῦ πείθειν, [τ]έ-
 λο]ς ἐστὶ τῆς ῥ[ητορ]ικ[ῆ]ς
 οὐ τὸ πει]θεῖν [. ἀλ]λ' ἔ-
 35 τερόν τι] καὶ τ σ

Col. II. με[ν· οὐ π]ε[ι]θ[ε]ν[ε] [ι] δὲ
 ῥητορ]ικῶς ἀλλὰ [διαλεκ-
 τικῶ]ς [ἢ κατασκευ]ασ[τι-
 κ[ῶ]ς, [ῶς] καὶ Φρόνη καὶ [δι'] ὥρα[ς]
 5 κ[αλ] μουσικῇ[ς] πε[ι]θ[ε]ν[ε] [μ]έν,
 οὐ ῥητορ]ικῶς δὲ [ποιε]ῖ-
 ται κα]τασκευάς. Εἰ [δ]έ
 πως δ] λόγος [δύ]ναται τι
 προσά]γειν ἀ[λη]θές, τῶν
 10 ἀ[τ]έχων οὐ[δὲ] εἰς ἐν
 τῶ[ι] τῆς τέχνης ἔργωι

26. N: τοπλε, O: τοηλ..να || — 31. N: τουσδια — O: τοῦε —
 32, 33. O: || ρητορικουσι...αλ.ε || μεσσι — II. 1sq. = IX² fol. 37.
 1 expl. N² — 2. O: τικωσαλλα — διαλεκτικως exhibit N² —
 3. N: .λ.μη... ||, O: .\ .ασ... || — 4. N²: κωσιοσκαιφρυννη
 — N et O: και..ωρα || — 5. N²: μουσικῆς πείθει μέν, O et N:
 μουσικηι, O: περθει, N: ..ρθει — 6. N² in margine: ουρη |
 τορι | κως | δε | εις — καθίστησι? — 7, 8. N²: δεπωσολογος —
 9. N²: προσαγειναληθεσ — 10. N²: ου.θεισ.

- νικ[ᾶ]ι τὸν τε[χ]ν[ίτην], ἐν
 δὲ τῷ τῆς] ῥητορικῆς
 οὐδὲ τοῦτο κ]αθ[ολικῶ]ν.
 15 Ἐ[π]ὶ γὰρ ἐνίῳν [τῶν
 στοχαστικῶν [ἔστιν] ὅ-
 τε νικᾷ τὸν τεχν[ίτην]
 ὁ ἄτεχνος, ὥ[σπερ καὶ ἐ-
 π' [ἰ]α[τρι]κῆς [ἀπ]ολ[είπε]σ-
 20 θαι τὸν τ[ε]χ[νίτην] [ἐφ' ἐ-
 νός τινος [τῶν κ]ατὰ μέ-
 ρ[ο]ς [σύν]ηθες τῶ[ν μὴ ὄντων]ν
 τεχν[ν]ίτων πλ
 ἀλ . . . την
 25 ται δέ, [πρὸ]ς τίνα προ-
 κείμενον· εἰ [γ]ὰρ τὸν] ἄτε-
 χνον ὁ λόγος λαμβάνει
 τὸν οὐ διατριβικόν, τὸν
 δὲ τεχνίτην τὸν ἀπὸ
 30 τῶν διδασκ[αλε]ίων, οὗ-
 τ[ε] ἂν τὴν σο]φισ[τι]κῆ[ν] εἰ-
 κῇ τ[ἀξ]αι τέχνην οὗ[τ]ε
 τὴν πο[λι]τ[ικὴν]· ὅ[τ]αν
 δὲ κ[αὶ] λέγη τὴν ῥητ[ορι]-
 35 κ]ήν??

12. N²: νικαι — 13. N²: δετωιδετησ — 14. N²: ποκαθολι-
 κονεπι — 15, 16. N²: τωνστοχαστικωνεσ — 17. expl. N² — 18.
 N²: ερκαί τρ — 19. O: || πα . . . κησ . . . τολ — N: σ || ρ —
 20. N²: θαι χν — 21. O: || νεοτινοστα, N²: στωνκατα —
 23. O: || . . νηνωνπ — N²: ννα . . . θει — ἀλλ' ἀδύνατον? —
 24. O: || λα . . . τονλι — 26. N: . . ν . ατε ||, O: εια . . . ατε || —
 30. N: διδασκομενων!, O: δ. δασκ . . . ιων — 31. O: || νσ . . . —
 33. O: || τηνπο . . . τα —

- Col. III. 11 τὰ [πλεῖ]στα θεωρήμ[α-
τά ἐστιν ἀληθῆ, ψευδ[ῆ
δὲ τὰ κατ]ὰ τὴν ρητορικὴ[ν,
δῆλον ὅτι οὐ]δὲ τὴν φι-
15 λο[σο]φίαν τ[έχνη]ν [ῥητέ-
ο[ν] οὐδὲ τῇ[ν ἰα]τρ[ικὴν
οὐδὲ τὴν μ[ουσ]ικ[ήν], ὅτι
κατ' οὐδ]ὲν δὴ τῶν ὑ[π'] αὐ-
τ[ῶν κ]αταβ[ε]βλημ[έ-
20 ν[ων διη]νεκ[ῶς] ἔστιν [εὐ-
ρεῖν οὐκ εἴτε τι[ν] ἐς ἡμαρ-
τήκασι[ν εἰ]τ[ε] τέχνη[ς
ἀ[πάσης ἀστοχο]ῦντες
π[ερὶ] κε[νῶν καὶ ἀλ]ηθι-
25 νῶν τῆς τέχνης θ[εωρη]-
μάτω[ν οὐθὲν ἐπίσταν-
ται, [εἴτε] ν[ομίζουσι]ν
τοῦ διακρίνειν τὰ] ψευ-
δῆ καὶ ἀληθινὰ] μῆ-
30 δ' εἶναι τέχνη[ν. Πρ]ὸς δὲ
τὸ]ν [λέγοντα τὸν] ἄτε-
χ[νον] ἐ[ν γ]ε[ω]μετρίαι
.. τα .. λ [οὐ]τ' ἐπ[ι]στή-
μη-..... ο]ὔτε β[λ]έ[π]ειν
35 καὶ .. εγεί.

1—10. N et O: || τητουστα — || μ...ε — (O: || τ...ε.τ) ||
— || ρο.τ — || θε.. ουδετο (O: θε.νιδετ) — || ει.. απαντα — || ...
πλει — || ... τουστα — || αι.. μενη — || α. ασκα... ||
(O: νταιτας ||) — 15. O: || λ...ιανε — 17. O: || ουδε. ηναι... εν
— 22, 23. O: τεχνο. || μτ — 24. N et O: || ερικε — 25. O: || ρ. ν
— 27. O: || ταιτ — 29. N omittit!, O: γελλ...μη || — 32. N: || ..
τ.....μετριαν || — 34. O: ντεβειμειν || — 35. O: τακαιτ. π. τ || —

Col. IV. γο . . ιση . δὲ

τ[ὰ] συνέχ[ο]ντ[α] πρότερον
εἰρήκαμεν, εἰ[ρήκα]μεν [δ]ὲ καί, πρὸς
τίνα] παρακεί[μ]ενον. Ὁ τε-

5 χ[υλ]ῆς οὐκ ἄ[ρ]γεῖται τε-
χνίτης ὑπάρ[χ]ειν· ὁ δὲ
ῥ[ήτωρ] [εἰ] διάφ[ορ]α ποιῇ
τοιαύτη τε[χν]ῶν ἔξει,
ὥστε τοὺς μὲν ἐνκόπ[ω]ς

10 ἢ μηδέπ[οτε] τυγχάν[ειν]
τοῦ τέλους, τ[οὺς] δὲ σ[υ]νομο[λο]-
γεῖν τῆς τέχνης τὸ μεθο[δι]-
κὸν ἔχειν, δε[όντως] ἔνε-
κα] τούτου τέχνην τὴν ῥη-

15 τορικὴν οὐκ ἐροῦμεν. Καὶ
πάντ[ες] δὲ τεχνίται διὰ
παντὸς ἀπ[οφθέρ]γονται
τὴν τέχνην [ἔ]χειν, καὶ
ἄλλων οὐκ ἄ[ρ]νουμένων ἄ-

20 πιστ[οτάτω]ν ἐκὸς καὶ
σοφ[ιστὰς] οὐκ ἐπαρνη-
θῆναι, οἳ καὶ φιλοσοφώτε-
ρον εὔχοντ[αι] πρὸς τινὰς
λόγους ποιεῖσθαι] καὶ ποι-

25 ησιν] καὶ [π]ᾶ[σαν] τέχνη]ν ἐ-

2. O: || φασυνεχηντ — 7. O: . διαφ . . τις . . || — 8. O:
ανο . . || — 9. N: ενκοπ.ωσ ||, O: ενκοπ.ει || — 10. N: || . . γ —
|| δσσανο.ο || — 12. O: || ανηστο, N: ανη.το — μηχανης? — 13.
O: συν . . σενε || — 17. O: απ . . νται || — αποκρίνονται? απο-
φαίνονται? — 21. N: ισιασεχεπαρνη || — O: στασοχ — δεῖ μηδὲ
σ. ἔχειν ἄ.? — 22. N: φωγε || — O: φοτε || — 25. O: κα.ια . .
. . . . ινε || — 25, 26. ἐγκρίνεν? —

μπα]ίνειν. Οὐ γὰρ διὰ παν-
 τὸς ο[ὐδὲ πρὸς πάντας ἄν-
 δρας] τε καὶ πρὸς αὐ]τοὺς
 ἐπαρνοῦνται τή[ν] τέ-
 30 χνην τὸν φόβον ἡ[γού-
 μενοι πε[ρι]αι[ρ]εῖσθ[αι] τῶν
 ἐξ [ἀν]άγκης ἀπατηθῇ-
 σεσθαι προσδ[ο]κῶντων.
 Ἄρ[ν]οῦνται τε τέχνην
 35 ἐχ[ε]ιν τή[ν]]στι-

Col. V. κή[ν]
 κήν οὐσ. ιε[. . οὐ-
 δ' εἴν[αι] τῆς ῥητορικῆς
 ἰδιον· [τή]ν δ' ἐμ[πειρία]ν
 5 τήν ἐν τοῖς πρά[γμασι]ν
 με[θ']οδικήν καὶ [τήν] τού-
 των φ[ράσιν] [κ]α[λ]ῇ ἔξιν οὐ
 π[α]ρη[λ]ιτήσ[αν]το [πώπο-
 τε, διατελοῦσιν [τ' ἐπ' αὐ-
 10 τῇ] κομπάζον[τες] ὥς
 Δημοσθένους. Μὴ [γὰρ ἀλ-
 λὰ κακῶς ἴστα[ιντ'] ἄν
 ἔνιοι κατα[λ]σχ[υνόμε-

27. O: αἰς || — 28. N: κτους || — O: ντους || — 30. N:
 φοβονπ... || — 35. N: || μ — O: || ἐχ...χε...τοι...ν || — velut:
 τήν ἐντενκτικὴν — V, v. 2—33 = IX² fol. 35, fr. 3. — 2, 3.
 N²: ουδεναι — 4, 5. N² explet, sed ἰδιον et ἐν omittit. —
 6—8. N²: τηντουτωνφρασι . . . || ονγαρωνη.ατοπω.οι. || — 8. O:
 || γαρη..ησ..το — N: || γαρη.τησρητο! — 9. N²: σιντεπα —
 10, 11. N² expl. — 12. N²: κακωνοσα.. || σαν — 13, 14. N²:
 καταισχυνο . . . || περιτηστεχνησουδεν.

ν[οι π]ε[ρὶ] τῆς [τέχνης οὐ
 15 δέ]ον. Ἡ μέ[ν]τοι γ[ε] ῥητορι-
 κῇ χάριν τοῦ[του] τὸ μεθο-
 δικὸν οὐ προσφερομ[έ]-
 νη π[ᾶς ἐ]δύνατο ν[ῦν πα-
 ρίστασθαι; Διό[περ εὔ]δη-
 20 λον, ὅτι τινὲς [ὀνειδί-
 ζουσίν τισιν τ[έχ]νῃν
 κ[α]ὶ ιδιότητα π[ρὸς] τὰς
 ἄλλας ἐπιστήμας ἔχ[ε]ι[ν].
 Καὶ [ἐ]π' ἄλλων δὲ τε[χνῶ]ν
 25 ἢ [βλ]αβερῶν οὐ[σῶν
 ἢ δοκουσῶν ὀν[ειδίζου-
 [σίν τινες τοῖς ἐμποιοῦ-
 σιν οὐχ ἦν ῥητῶς]
 ἔχειν ἐπαγγέλλονται
 30 δύναμιν, [ἀλλ' ἦν οὐδ' ἐ-
 θε[λο]υσιν πε[ριγίνεσ-
 θ]αι. Πᾶς τεχνί[της ἐπ]α[γ-
 γέλλεται τὸ τέ[λος π]οιή-
 σειν, ὃ δὲ ῥήτωρ [εὔ] ἐπα[γ-
 35 γέλλεται πείσει[ν]. Οὐ] πᾶς
 τεχνί[της, ἐὰν ἔ]χῃ φρε-

14. O: || νωνετησ, N: νῶ.ν.ε.τησ — 15. N²: τοιγεροτορι-
 κηνχαρ — 18. N²: || .ηπω..ν — N: || νηπροσδυνατον — 19.
 N²: διοπ..ευδ — 20. N²: .ιζο...ντιωντε — 22. N²: προστας —
 23. N²: εχει. — 24. N²: επαλ...ετεχνων — 25. N²: λαβερειν
 — 26. N²: .νειδι.υσιντιη — N: εαν pro ον exhibit. — 27, 28.
 N²: ..ουσινουχηνηρη.. — 29. explet N². — 30. N²: ..ληνου-
 δεθελε — N: || δυναμιν.α — O: || ...αμινγ — 33. O: ον || —

Col. VI. νας, [έπα]νγέλλεται τὸ
 τέλ[ος] διὰ παντὸς π[οι]-
 ήσειν. [Ο]ὔτε γὰρ ἱατρὸς οὔ-
 τε κυβερνήτης [ο]ὔτε το-
 5 ξότης οὔτε ἀπλῶς ὅσοι
 τὰς ἐπιστήμας οὐ παγί-
 ους ἔχουσιν ἀλλὰ στοχα-
 στικὰς. Ὡστ' ἢ καὶ ταύτας
 οὐ φητέον εἶναι τέχν[ας]
 10 ἢ καὶ τὴν ῥητορικὴν. Ἐ-
 παγγέλλεται τε καὶ ὁ
 ῥήτωρ τὸ τέλος ποιήσειν.
 Ἔστι δ' αὐτοῦ τὸ τέλος,
 ὃ φέρει τῶν π[ρ]α[γ]μάτων
 15 ἢ φύσις, οὔτε διὰ παντὸς
 κεί[με]νον οὐδὲ [μ]ὰ Δία κα-
 τὰ τὸ [πλεῖστ]ον. Ἀλλὰ πο-
 λὺν μᾶλλον τῶν μὴ φητό-
 ρων [τὸ] ἔρ[γον] π[οι]εῖ. Πᾶς
 20 τ[ε]χ[ν]ίτης πολὺ πρότε-
 ρον ἑαυτῷ περιποιεῖ
 τὸ τῆς τέ[χ]ν[η]ς ἔργον . .
 . . ροσ[.] τ[ε]χ[ν]ι . .
 κ τατο .
 25 τὸν συνήγορον?, δι]ὰ τού-
 των] μὲν τῶ[ν] λόγων [καὶ
 τὴν ἱ]ατρ[ικ]ήν ἐκ τῶν [τε-

6. Ο: παπ || — 14. Ο: || σ. ερειπ. νησα || — 16. Ο: κεισ
 — Ν: ουδεναδιακα || — 17. Ο: || τατον — 19. Ν: || ρων . . ερκ
 (Ο: ερι —). — 23. Ν: σχν . . . || — Ο: ισχη . . || — 26. Ο: ιμεντω
 . λεγωιλ — 27. Ο: || ξ . . ατρ . σην —

χν]ῶν ἐ[κβ]ά[λω]με[ν, εἰ ἀρ-
 ρωσ]τήσας [ί]α[τρὸς ἐαντῶ
 30 ἄλλους π[αρ]ίστα[τ]α[ι ε]ὔ
 θεραπεύσαντας. Ὁ τε
 ῥήτωρ οὐδὲ [ἐν] τεχνι-
 κὸ]ν ἄλλοις ἐ[γ]χειρίζει, δι-
 ἀ δὲ ἄγων[ιῶ]ν τὴν οὐδὲ
 35 ὥς ἀντακόλουθον κλέ-

Col. VII. πτει ἔξιν]. Ὡστε ῥητ[έον
 μη[δὲ τρι]βήν καὶ τω
 . κ[. . εἴν]αι τὴν ῥητο-
 ρ]ικ[ήν. Περιεπ]οίουν γὰρ ἂν
 5 τὸ διὰ τῆς τριβῆς πολὺν
 πρότερο[ν] ἑαυτοῖς. Πρ[ὸ
 τ[οῦ] καταβλη[θ]ῆναι
 τ]ὰς τέχνας βέλτε[ι]ο[ν] ἐ-
 ρητόρευον, ἐφ' ο[ἷς δ]ὲ συν-
 10 ἔστησαν χεῖρον. [Καὶ γ]ά[ρ, εἰ
 μὲν τοῦτ[ό] τις [ἀρνηθείη,
 πρ]όχει[ρο]ν. Οἱ γὰ[ρ μετὰ
 Δημ]οσ[θ]ένην [πολὺν ἤτ-
 τον ἤδη [κ]αταβεβ[λημέ-
 15 νων τῶ]ν τεχνῶ[ν ἴσχυον.
 Οὐ μ[ήν] ἀλλὰ τῆς [ῥητο-
 ρικῆς [οὐχ ὑπ]α[ρχ]οῦ[σης τέ-
 χνης, προσ[δ]εομ[ένης

32. O: ουδεαατεχν. || — 33. N: εираζειδι || — VII, 2, 3 ve-
 lut ιστορίαν — 4. περιεποίουν duabus literis longius est. —
 13. O: || . . . σοσ. ενηνη — 17. O: || ρικησ . . γα. του — N: || ρικησ
 . . . α. του.

δὲ τριβ]ῆς [οὐκ] ὀλ[ίγης
 20 κ]αὶ τοῦ πλείστου [διὰ φύ-
 σεως καὶ ἀσκήσε[ως δυ-
 ναμένης μετα[σχεῖν — πῶς
 δ]ιὰ τοῦ[τό τι θ]αυ[μάσει]ς
 ν[ῦ]ν περ[ι]σώ[ξ]εσθαι; τί το[ί]ν[υν]
 25 θαν[μάσομεν], εἰ πρότερον
 μὲν ἐ[γένον]το μεγα[λ]ο-
 φ]υεῖς κ[αὶ] φιλόσοφοι, με-
 τὰ δὲ τὰς [εὐρέσεις τῶν
 τεχνολογ[ιῶ]ν οἱ [τοιούτοι;
 30 Τούτῳ [μὲν γὰρ τῷ τρόπῳ
 καὶ τὴν ποιητικῇ[ν καὶ
 τὴν ἱατρικ]ὴν καὶ [π]ολ-
 λὰς ἄλλας οὐκ εἴνα[ι τέ-
 χνας λέγωμεν. Καὶ [καθ’

Col. VIII. ἡμᾶς δ]ὲ φήσ[αι τις ἄν] ἀ-
 γαθοὺς] εἶναι ῥή[τορας] ἀλ-
 λ’ οὐχ]ὶ μόνον ἐ[ν τοῖς] πά-
 λαι καιροῖς. Τὸ [δὲ τοὺς] σο-
 5 φιστὰς μὲν [αὖ ἰσχυκ]έν[αι
 πρὸ τῶν τεχν[ολογιῶν
 οὐ δείκνυ[σ]ιν, ἀ[λλ’ ὑπὸ] πο-

19. N: -ολ || — 23. O: || . . . ατον . . . ατ — 24. O: || νιν —
 N: . . ντο || — O: τιτον || — Col. VII, 24—VIII, 20 = IX² fol. 36,
 fr. 4. — 26. N: || μενσ . . . ριτο — N²: μενεγεν — 27. N²: και-
 φιλος — 28. N²: ευρεσειστων — 29. N²: οιτιουντοι — 30. N:
 || τουτων, O: || τουτωλ — N²: πωι — 31, 32. N² explet. — N²:
 τὰς pro πολλάς! — 33. N² explet. — N² λέγωμεν omittens sic
 exhibet: ἀλλὰ καὶ καθ’ ἡμᾶς δ . . . — VIII, 2. N²: αγαθουσ-
 ειναι — 3. N²: ουχιμονονεντοις — 4. N²: pro καιροις etc. hoc
 habet πε || ριτοτελ^o — 5. N et O: εν || — 6, 7. N²: ωνονδε —

- λι[τικ]ῶν εἰ[σῆχθαι τ]ὰς
 τ[έχνας, οὐχ ὑπὸ τῶ]ν ἱστο-
 10 ρικῶν φήσει] τις, ἀλ-
 λὰ βελτίους εἰ[ῖναι γραφαῖς
 οὐ περιειλ]ημμένους, ὥς-
 περ οὐδ' ἐν] πολλοῖς [γ]ίνε-
 ται τῶν βα]ρβάρων. [Νῦν δ' ἐ-
 15 πειδῇ πρ]ὸς ἅπαντας
 τοὺς λόγους ἀπ]οχρώντως
 δι]ει[λέγ]μεθα τοὺς ἡρω-
 τ]ημ[έν]ους ὑπὲρ τοῦ μὴ
 εἶ[ναι [τ]ὴν ῥητορικὴν
 20 τ]έ[χνην, ἐξῆς ἀποψό-
 μ]ε[θ]α τ]αχέως καὶ τοὺς
 ὑπὲρ τοῦ τέχνην αὐτήν
 εἶν[αι πρ]οφερομένους,
 οἷς καὶ[ν] αὐτῶν οἷ γε πλεί-
 25 ους [μὴ π]ᾶσι τελέως συ-
 στοιχῶσι]ν, ἔχονται μὲ[ν
 τούτω]ν, οὐ τῶν πρὸς [τ]οὺς
 π]α[ρ]αλελογισ[μέ-
 ν χαρακτη]ρων
 30 τοις. [Ο]ὐ μὴν ἀλλὰ
 τοιαύτης] προκειμέ-
 νης] τῆς τῶν πολλῶν

8. N²: κωνεισηχ — 9. N²: ουχυνποτων — 10. N²: φησειτισαλλαβε
 — 12. N²: ουπερι — 13. N²: ωσπερουθεν — O: εινε || — 14. N²:
 ..ιντων = ἔστιν τῶν? — 15. N²: προς — 16. O: εὔτοχρωντως ||
 — 17. N²: δισι — τουσηρωτημενους — 19. N²: την — 20. N²:
 ἐξησαλλ — 24. N: || οισ.σα..ντων, O: || εισκα.αντων — 25. O:
 || ουσλ ..λει — 27. N: νουπεριπροσ — 28. O: ακαλελογισις || —

ἀνθρώπων [πλ]άνης κα[ι]
τοῦ] παραλογισμοῦ τῶν

- Col. IX. ἀ]ποφαινομέ[νων] αὐτῶν
τὰ] περὶ τῆς τέ[χ]νης καὶ
τῇ]ν ἐπαγγ[ελί]αν τ[ῶ]ν ῥη-
τορικῶν, ὡ[ς μέ]θοδον οὖσ-
5 αν συναρτ[ῶσί τε] καὶ
το]ῖς ἀξιωματοῖς παραδι-
δοῦσιν, οὐ τὰ [ἐν πλήθ]εσι[ν
κυροῦντα σ[υλλήψονται].
Ἄγνοοῦσιν δ[ὲ κα]ί, ὅ[τι
10 πέφυκεν οὐ[χ]ὲ μόν]ον
τὰ διὰ τέχ[νης μ]ὴ [περι-
γίνεσθαι χωρ[ὶς τέ]χνης
ἀλλὰ καὶ τὰ δι' ἀ[σκη]ήσεως
μὴ παρακολου[θεῖν] χω-
15 ρὶς ἀ[σκη]ήσεως. [Ἐοικε δὲ
παραπλήσιά τ[ινα τῇ
σ[ο]φ[ι]στικῇ κα[ὶ τῇ πολι-
τι[κῇ] προσόντ[α . . .] δη
π . . . τρεποῖ τουσα
20 πα . . . ἐμῇ ασπαι
τω . ρη
ἡπατη[μ]έν[ους] τέχνης
περὶ ταῦτ' οὐχ ὑπαρχού-
σης καὶ περ

33. O: τ.ανησκα || — IX, 5. O: || ανσυναργ — N: || ανσυν-
αρτο — 6. O: || . λισ — 8. O: || κυρ...φο... — 10. N: ου...
..κ. || — O: .ν..βαινε.. || — 12. O: .χνην || — 18, 19. οὐ δὴ
προτρέποντα τοὺς vel simile.

25 .. *ιν του* *ν*
 ῥητορικῶν ο...ων
 καλεῖσθαι τέχνη[ν κα]λ
 ἐπιστήμη[ν] συμβέβη-
 κεν, πῶς [οὐ]κ [ἀ]π[ό]κρ[υ]ψ[οι]
 30 ἀλλὰ κοινα[λ εἰς ἅπ]α[ν]τ[άς]
 εἰσιν; Ἀλλ' ἐ[πει]δὴ μεγά-
 λ]ης οὐκ ἔστ[ιν] ἀνατάσε-
 ως, χ]ρεία πρὸς α]ὐτάς [γ'] ἐ-
 πι]ένα[ι] τὰς τῶν κατὰ μέ-

Col. X. ρο[ς] λό[γω]ν διακοπὰς [δέ-
 ο]ν ἐ[πί] τινων προρή-
 σε[ως κα]λ ἐπιρήσεως. Εἰ
 μὴ τέχνην μ[εθώ]δευ-
 5 ον ὁ[ρῶς, οὐποτ'] ἂν πολ-
 λοὶ [προ]σῆσαν αὐ[το]ῖς
 μισθοὺς διδόντες. Ἀξι-
 ον μὲν ἐπιστάσεως, μὴ
 δὴ πο]τε οὐχ ἔ[νε]κα τέ-
 10 χνης ἀ]ναλήψεως μόνον
 προ]σίαισιν ἐνιοί τι[σι]ν
 ἀλ]λὰ καὶ χάριν τῶν [δι'] ἄλ-
 λο[ν] τ[ρο]πὸν π[εριγι]νομέ-
 νων, [ο]ῖον [δ]ὴ κα[λ] τήν] ῥη-
 15 τορικὴν παρα[σκευ]ά[ς]ειν.

26. O: || ρητορικωνω.ων — 27. O: τεχν...ν || — 29. N:
 κ....νσ || — O: κ.ιπ...νσ || — 30. N: κοιν...κ...ται... || — O:
 κοινακ...ιαιτι. || — 33. N et O: τε || — 34. N: || γ.εν.ταστω. —
 O: || ο.επατα...ων — X, 1. N et O: οπασα || — 2. N: || .νεγ..
 τινων — 9. N: ουχεωσκατε || — 14. N: || νων.ιον\η — O:
 || νων.ιον\η — 15. O: || ..ρικ.νεια —

- Ο[ὐ] μὴν ἀλλ' ἐπει[δὴ] ἐμ-
 φ[αί]νει διὰ τῆς ὑπο[μ]νή-
 σεως, ὥς ἄρα τοῦ πολιτι-
 κο[ῦ] γένους ἐστὶν ἡ [σο]φι-
 20 στικ[ή] ῥητορικὴ [καὶ τέ-
 χνη καὶ καταξι[οῦ]ται
 μὴ ἂν ποτε προσιέναι[ι
 τινὰς, [ε]ἰ μ[ὴ] τινες] τούτ[ων
 μέθοδο[ι ἢ] σ[α]ν ἢ τέ[χναι], φη-
 25 σιν ἐν τῷ περὶ [τῆς] ῥητο-
 ρικ[ῆς] Ἐπίκουρο[ς], ὅτι
 τοῖς διατριβικοῖς οἱ π[ροσ]-
 ιόντες ἀπατῶντα[ι] κ[αὶ]
 οὐκ ἀ[π]εικόντως διὰ τοι-
 30 αὐτήν αἰτίαν· ὅταν γὰρ
 ἀ[κούωσιν] ἐν ταῖς δ[εῖ]ξε-
 σιν καὶ πανηγύ[ρ]εσιν,
 τῷ[ι μ]ήτε π[ερ]ὶ συμ[β]ο[υλῆς μ]ήτε] περὶ τιν[ο]ς
 τῶν [τῇ π]όλει συμ[φ]ε-
 35 ρόντων[ν] εἰ[ν]αι τὸ [ν] λόγον οὐ-

Col. XI. Θὲν ἢ τ[ὸν] ὄρκον ὁμ[ω]-
 μοκότες ἢ κινδυν[εῖ]-

17. N et O: || φ. . νεινδια — fort. ἐπειρᾶτ' ἐμφαίνειν —
 23. N: || τινασσὺλ — O: || τινασσιμ — 24. N: || ^{θρ}μεδοτο. ^νσνητε —
 O: || ^{θρ}μεδοτος. . ητς — 27 sqq. Eadem Epicuri verba IV¹, 3, 4
 citantur sed ita, ut Philodemus nonnulla addidisse videatur.
 — 29. N et O: || ουκανεικοτως — 33. N: || των. . ^{π. . ισυμε. .}τεπερι-ινως || —
 O: || ^{π. . ισυμεον. .}τωμ. ητεπεριτ. . .ς || — 34. N et O: || τωνν — 35. N: || . . τω
 . . . νντο — XI, 1. N: || ε —

ον[τε]ς, εἴπε[ρ] εὖς[ή]λως ἀ-
κο[ύο]υσιν [τῶν] πε[πρα-

5 γμένων, ὅτι . πα

π νε . . σεικ . . .

σ . απο

διακ[.] τοῖς μὲν

λε[γ]ο[μένοις] οὐ προσέ-

10 χο[υσιν], εἰ συμφέρον-

τα [ἔσται ἢ οὐ, καὶ τὸ σύν-

ολ[ον] εἰ ἔστιν ἀλ]η[θῆ] ἢ οὐ-

κ ἀ[ληθῆ]· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ

ἡ[χου] καὶ τῶν περιόδων

15 κ[αὶ] παρίσων καὶ ἀντι-

θέτων καὶ ὁμο]ι[οτε-

λε[ύτων] ψυχ]α[γ]ωγο[ύμ]ε-

ν[οι] προσε]δ[ό]κ[η]σ[α]ν, εἰ οὐ-

τως] ἀ[ντήχησαν], καὶ [ἐ]ν ἐ[κ-

20 κλησί]αις [καὶ δ]ικα[σ τη]ρί-

οις ε]ῖ [ἀ]παλ[λά]ξειν, οὐ

συ]νο[ρῶ]ντε[ς, ὅτι] ο[ὐ]δ' ἂν

ἡν]έσ[χο]ντ[ο, εἰ ἐν ἐ]κ[κλη-

[σίαις] καὶ δικαστηρίοις

25 [οὕτω] λαλοῦντος ἤκουον·

ὅ]θ[ε]ν [ἡ]λθον ἐπὶ τὸ μισ-

θο[ύς] ἀνα[λίσκειν] τοῖς

σοφισταῖ[ς. Εἴτ' εὐ]θὺς ἐπι-

3. N: εὐξι || — 5. O: || γμα — 12. O: || ολ —
N: || θα — 17. N: || λο — O: || λσ —; N: καὶ . γο . . . || — O:
αιωγο . . ε || — 18. N: || οδο ισινε . . . || — O: || ν οδοι
... ν . . . ε || — 19. N: αὶ καὶ . νε || — O: κανχεν || — 20.
N: || μεῖ — 22. N: || τω . ντε νο . δα || — 23. N: κε
... ||, O: με . || — 24. N et O: || οἱ —

γι[ν]ώ[σκουσιν, ὅτι] ἀπο-
 30 λ[ωλέκ]ασιν [τὸ ἀργύ]ρι-
 ον. Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς σ[υν]-
 τελε[ί]τα[ι] π[ρὸς τὸ προ]-
 κ[είμενον ἀ]λλὰ πο[ρί]-
 ζεται] τὸνταν[τί]ον. [Τού-
 35 τῳ γοῦν] τῷ τρόπῳ [φήσο-

Col. XII. μεν καὶ τὴν [τ]υμπα-
 νοτριβ[ικὴν] τ[έ]χνην εἰ-
 ναι τούτων, [ᾧ]ν χάρ[ι]ν
 προ[σί]ασιν αὐτῇ [οἱ μν]ρί-
 5 οἱ [δι]άφ[ο]ρον ἐκ[π]ο[ρί]ζον-
 τες. [Ε]ἰ δὲ παράλογ[ον ἦ]ν
 εἰ[πε]ῖν] „τῶν προσ[ιό]ν-
 των εἶναι καὶ τούτοις
 καὶ φαρμακοπώλαις καὶ
 10 μυρίο[ι]ς ἐτέροις“, πῶς οὐ-
 χ ὑπον[όησο]με[ν] πα-
 ραπ[λησίως] ἔχ[ειν] ἐπὶ τῆς
 ῥητορικῆς; Οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ [π]ῶ[ς] γενέσθαι τινὰ συν-
 15 ε[ργία]ν] τι[νὲ] τῶν ἐκ] τῶν
 διατριβ[ῶν] ἀφεθέντων; πῶς εἰπ[εῖν] τινας εἰκ[ό]-
 τως νῆ Δ[ί]α προ[ε]ιλήφα-

30. N: || λ...τασιν — 31. O: σει. — 32. O: || τελεσ —
 N: || τελ...τα.πο...σ... || κ — 32, 33. O: ισ... || τισ — 35. O:
 τροπων... || — XII, 2. N: || δ — 3. N: οισνχαρ. ν || — 4. N:
 τησ...ρι || — 5. O: εκτοπ... || — 6. N: || .εσ-ιδε — 6, 7. N:
 ον || .ιμε...των — O: σν || .ιηση.ων — 7. N: προσ...ν — O:
 προσηνν — 11. spatium est quinque litterarum. O: μετοπα || —
 N: μεταπα || —

σιν ἐ[ν ἐκκλησίαις] οὐ
 20 τέχνην πολι[τικῆς δ]υ-
 νάμε[ω]ς προ[σλαβόν-
 τας, ὥς τινες [τῶν πό-
 λ]εμον [ίς]τ[α]μένων [τοῖς
 διαλε[κτ]ικοῖς [εἰρήκα-
 25 σιν]τες
 ἀ[ν]τιβλέπ[ειν καὶ ἐ]κλέ-
 γειν καὶ τ τα
 πεμπομένον[ς πρὸς πό-
 λει]ς κα[ὶ] δύνασ[τὰς] καὶ
 30 βασιλ[έας]ν
 δωρεά[ν καὶ] μὴ φοβ[εῖ]σ[θ]α[ι]
 με.αταε.υπη. και τοις
 πε.ευσκαι.λη.....
 .. ρον. πολλ[οὺς] ἰδ[ι]ώτ[ας]
 35 α τῶ[ν τοι-

Col. XIII. οὕτων. Οὐκ [ὀλίγοι] πρότε-
 ρον ὄντες ἀ[δύνατο]ι
 προσελθόντες καὶ φιλ[ο-
 πονήσαν[τ]ε[ς] ἐγίνοντ[ο]
 5 δυνατοί. [Πρ]ῶτον μὲν
 οὐ πάντες ἀλλ' ἔνιοι κα[ὶ]
 χείρους ἀπο[φ]αινό[μενοι],

14. O: || .αιτωνε — N: || καιτωιγε — 17. O: || τωσει — N:
 || προσειπ — 18. O: || .. σηνα.....λ || — 19. mallem: ἐν
 δήμοις εἰ μὴ τοῖς — 24. N: ~ικο.σο..... || — 25. O: ωι || —
 θαρραλέως? — 27. O: || .. νκαιπ — καὶ πῶς τοῖς μεταπεμπο-
 μένους? — 31. N: || δωρεαι...μηφοβ.τσσ || — O: || .ωιελι...φο-
 ληστα || — 32. N: || με.ατασ — O: || .εια.νε.υπη.καιτοις || —
 33. N: || πε — O: || ...ευσκαι.λη — XIII, 7. O: αινον.... || —

- παρ' ὅσο[ν γ]ε τοῖς σοφιστ[αῖς]
 προσεληλύθασιν. [Ἐ]ἰ δὲ καὶ
 10 λέγειν ἀγαθοὶ γίνονται
 τινες, ἀλλὰ δι' ἄλλας αἰ-
 τίας, ἢ[ς] ἐν ἄλλοις τόποις
 εὐκαιρ[ό]τερον ὑπο[δεί-
 σ]μεν. Ἄλλως δὲ καὶ δι-
 15 α]τριβαῖς προσεληλύ[θα-
 σι[ν]. Ἐάν τε καὶ συγχωρη-
 θῇ τοῦτο, τὸ τέχνην αὖ-
 τή]ν ὑπάρχειν οὐπω συν-
 ἀρ]εται. Δυνατὸν γὰρ καὶ
 20 ἀσκήσει καὶ τριβῇ[ι
 πρὸς τοὺς ἐπιμελομέ-
 νους τῆς ἀσκήσεως εἰσι-
 όντας ἐνίους κρατεῖν
 τ]ῆς προ[θ]έσεως. Οὐκ ἂν
 25 τ]ῶν ἀφηγουμένων? [τοὺς
 μ]ὲν πολλοὺς καὶ ἀγαθ[οὺς]
 ἀ]πε[τ]έ[λ]ουν [ἀλλὰ καχ]ε-
 ξεῖς. Κα[ὶ γὰρ νῦν] ὀρῶ[μ]εν
 παρ' ἐνίων ἀτέχνων
 30 ὅ]ντων πολλῶι πλείον[ας
 ἐνί]οτε κ[αὶ] δυ[νατωτέ-
 ρ]ους ἐξι[όντα]ς ἢ παρ[ὰ
 τῶν ἐπ[ιστημονικῶς]

8. N et O: τε — 12. N: || τιασμέν — 14. O: τρμεν — ὑπο-
 γράφομεν? — 25. O: αδ. ουμενων — 26, 27. O: αγανησ || . πενσ
 .. ουν. δ. . . κε || — 27. N: || . πεχειουννα / — 28. O: .. σορω. σθα ||
 — 31. N: κ . . . θ . ει . . . ||, O: κ . . δυ . . ν . . || — 33. O:
 || .. να —

Col. XIV. τοῦτο ἀκ[ριβ]οῦν[τω]ν, ὃ
 μᾶλλον [ἀπο]φρατι[κ]όν ἐ-
 στιν τοῦ μὴ εἶναι τέχνην
 τὴν ῥητορικὴν. Φαί-
 5 νεται δὲ τ[α]ὐτό, καὶ πα-
 ρὰ τῶν [ἀτ]έχνων [λ]εγο-
 μένων ὀλίγοι μόνον [ἐξι-
 ωσιν ἀγαθοὶ καὶ [δυνατοὶ
τέχνην οὐ μαθόντες].
 10 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀσκή-
 σει] νικᾷν, μὴ τέχ[νῃ] δυ-
 νατό]ν, το[ύς] μὲν ἐπιμε-
 λέεστε]ρον καὶ ἐμπειρό-
 τερ]ον, τοὺς δ' ἥτ[τον] ἀνασ-
 15 τρέφ]εσθαι καὶ διὰ [τοῦ]τ[ο] τοὺς μὲν
 μᾶ]λλο[ν], τοὺς [δ'] ἥτ[τον] ἀ-
 ποτ]ελεῖν ἀγαθο[ύ]ς [δε].
 Οἷ τε ἀφ[έ]ντες τὰ τ[ῆς] σ[ο]-
 φιστικῆς [π]αιδί, νοῦν δὲ
 20 κοινὸ[ν] ἔχοντες[ς] τῶν τε
 νομικῶν ἐμπείρους κα-
 τασκ[ευ]άζουσιν καί, ἃ
 παρὰ τετ[η]ρήκα]σιν ἐν
 δῆμοι[ς] καὶ δικα[σ]τηρί-
 25 οις], ὥς ἐνδέχετ[αι] μά-
 λιστ', ἐκτιθέασιν. Τῶν] γὰρ
 διδασκαλείων ἀμε]λοῦ-
 σιν οἱ τοιοῦτοι, [τ]ὰ[ς] δὲ σο-

6. O: || ρατων. v. . — 7. O: μονον. δ || — 15. N: || .. ρεσθαι
 — 19. N: . αιαι — O: . αιιδι — 28. O: || ... σι —

φι]στικὰς ἀπρα[ξία]ς ἀνα-
 30 δι]δόντες κατ[α]τρίβου-
 σιν, καὶ [σ]υν[όντες] δ' [έ]νίο-
 τέ τιςιν ε[ὕ]φυσ[έσι] πρὸς
 τὸ λέγειν παραβ[εβ]λη-
 κέναι π[ραγματικὰ] πα[ρ]-

Col. XV. ἀγγέλματα, ὅτι] κα[τὰ τοῦ-
 τον] ὠφελούμενοι τὸ[ν
 τρόπ]ον δόξαν παρέχου-
 σιν, ὡ]ς ὑπὸ τῶν σοφιστ[ῶν]
 5 γεγ[ό]νασιν τοιοῦτοι, [π]έ[μ]-
 πουσιν οἱ δημηγόροι κα[ὶ]
 δικολόγοι τοὺς υἱοὺς [καὶ]
 πρὸς σοφιστὰς ὡς μαθη-
 σομ[έν]ους], ἃ κα[ὶ] αὐτ[οὶ] δι-
 10 δαχθέντες ἀπετελέσ-
 θησαν δυνατοί. Πρῶτ[ον]
 μὲν οὐ πάντες ἀλλ' ὀλίγοι
 κραυγάζουσιν ἀπ[ὸ] λ[ο]γ[ο]σ[ο]-
 κέναι τὸν χρόνον, [ὃν εἰς σ]ο-
 15 φιστοῦ πεφοιτήκασιν,
 καὶ τοὺς υἱοὺς ἐπὶ τὸν
 αὐτῶν ἄγουσι διδάσκα-
 λον, τὸν δῆ[μο]ν. Ὅμως
 δέ, πόσον τ[ι] δύνανται

31. O: .δινιρ || — 32. N: ε προς ||, O: ενφυσισ. τοσ ||
 — 34. O: || κεταιπο — XV, 1. N: κα . . . α . . ||, O: καίλ . . . || —
 5. O: || . τοποιεν — 6. N: || πουσινοιμ. συνηγοροι!, O: || τους. νει-
 δημηι. σοι — 7. N: υιουσ. σ. || — 9. O: || . εμεν. τακα. λυτ — N:
 αλλααντ . . . || — 11. N: τ . . τω . . ||, O: πρωτω . . || — 14. N: χρο-
 νον . . . ο || —

- 20 *συνηρτημένοι διὰ τῶν*
διδασκαλε[ί]ων, βούλεσ-
θαι [μ]ηδὲ [τ]οῦ[το ἐνίο]τε ῥηθῆ-
ναι [τοῖ]ς υἱο[ῖς]. οὐχὶ τε-
χνίτην ἐκεῖ[θ] ἐν ἀναλα-
 25 *βεῖν πολιτικὴν· κἂν ἐρ-*
γ]αστ[ήρι]ον δ' [ῆ] τι, τὴν
διατ[ρι]βὴν ἀσκήσεω[ς]
λόγ[ω]ν [δείσθαι, εἰ]ξ [ῆ]ς
τις ἂν προ[οβιβάξῃ]ται
 30 *μάλιστα δύναιτο]. Αὐτο[ι]*
δ' ἀφέντες] σοφιστικὴν
ξηλοῦσι [τ]οὺς ἐν τῷ [ἀ-
γωνίξῃ]ται γενομέ-
νους καὶ] τὴν ἱστορίαν

Col. XVI. ἀνειληφότας τῶν] πολιτι-
κῶ[ν]. Ἐνιοι δ' [οὐ]δ' ὄ[λ]ως
 ἵνα [π]ρὸς πολ[ιτ]ικὴν [δύ-
 ν[α]μιν ὠφελ[η]θῶσιν, ἀ-
 5 *λλ' εἰ]ως ἂν τῶν κο[ι]ν[ῶ]ν*
καὶ καλῶν εἶναι δοκούν-
των μαθημ[ά]των με-
τα]λάβ[ω]σι, πέμπουσι
τοὺς υἱοῦ[ς ὧ]ς πρὸς [τ]ᾶλ-
 10 *λα καὶ πρὸς τοὺς ῥητορι-*
κούς. Ἐὼ γάρ, [ὅτ]ι καὶ πλ[α]-

ου...
 22. N: ιδε...ιτερηθη || — 24. O: εκειεν — 28. O: αι. || —
 29. O: σοσαι ||, N: σοσα. || — 30. N: ||....ο, O: ||....ε —
 32. O: εντωλ || — 33. O:οα — XVI, 1. O: || λ...ταγαση
α...λιτι || — 2. O: || κωι.φνιοιδ...ωνωσ || — 3. O: κηνα || —
 5. O: || α — 11. O: εωιγαρ — N: σ...γαρ —

- νᾶσθαι τοὺς [ᾰ]π[ο]στέ[λ-
λο]ντας οὐκ α[ίσχυν]θη-
σόμεθα λέγειν [δυσβλέ-
15 πτους ὄντας [τῶν] ἐπὶ
τὴν δ[ύναμιν ταύτην
τὴν ἔμ[πρ]α[κτον] προ[βι-
β]ασάντων. [᾽Ωσπερ] ὁ ἔμ [μου-
σικῇ καὶ γραμ[ματικῇ
20 παραδόσεις τ[ι]νῶν
εἰσιν ἀγ]νοο[υμέν]ων, [οὐ-
τως καὶ ἐπὶ ῥ[ητο]ρικῇ[ς],
καὶ οὐκ ἀμέθ[οδ]ος ἡ με-
λέτη γίνεται. [Παρα]δό-
25 σε[ις] ἀγνοοιμέ[νων δύ-
να[νται] τ[ινες εἶνα]ι,
καὶ [ν μ]ὴ κατὰ [τ]ιν[α] τέ-
χνην ἐνγίνω[νται. Κα-
τὰ [δ'] ἱστορίαν ἡ [π]αρα-
30 τήρησιν ἢ τιν[α τοι]οῦ-
τον τρόπον τ[ινὲς οὐ]τε
τὰς μελέτας οὐ[τε] με-
θόδους ποιοῦν[ται φα]τι-
κῶν [μό]νον [προσάγειν

13. N: || . . νταςδν νο . . || — 16. O: ν || — 18. O: τιρορ
|| ρασαντων — XVI, 18—XVII, 10 = IX² f. 34, fr. 2. 18. N²:
ωσπερενμον — 19. N² explet. — 20, 21. O: τηνων || σ
νοο-α — N²: ισιναγνοουμε — 22. N: ρικην || — N²: ρητορικη .
— 23—25 N² expl. — 26. N²: δυνανται ναι — 27. N:
καταγιν . τ . . || — N²: κατὰ — 30. N²: τοιοντο. — 33. N: || θο-
δουσποιο . ν — O: || θοδετεκαισυντ . . . τι || — N² supeditat haec:
νταιφατι μονοιδ ιπ κη ωνεπι — ipse nil intellego
horum. — 34. N: || πω νον — O: || κων . ανον . κ πι || —

Col. XVII. προειλημμένων] ἐπὶ τὴν
τέ[χνη]ν. Ε[ὶ δ]ὲ καὶ περὶ
το[ῦ]ς ἀληθινούς ἀγῶνα[ς]
τέ[χ]ν[η]ν [τῇ]ν σοφιστικὴν
5 ὑπ[ά]ρχουσιν ὁ [λό]γος θέ-
λ[ει π]ροσβιβάζειν, καὶ πε-
ρὶ ψευδῶν τε[λ]είως ἀγω-
ν[ί]ζεται. Με[θ]οδικόν τε
γὰρ οὐθὲν [οἱ] σοφισταὶ πα-
10 ραδιδόασιν ἐν ταῖς με-
λέταις πρὸς μάθησιν τῆς
ἐν [τοῖς] ἀληθινοῖς [ἀγῶ-
σι δυνάμεως, οὐδ[ὲ] . . .
τι [σ]υμβάλλ[λ]οντα . . .
15 π . . . ξιν ἔ[χ]ειν? ἢ [π]ότε?
κα . . ογους ηἰσᾶτ
ε θη τῶν πολιτι[κῶ]ν
ἐμ]πειρία τεχνικοι
. . . . φέρεται καθά[περ]
20 . . τ ετα ταυτ
21 αστ
|
27 οὗτ[ο]ς ὁ λόγος [δ]ύν[ατ]α[ι]
κατασκ[ε]υ[ά]ξι[ν] ἀ[λ]η-
θές] τι π[ρὸ]ς? [θ]ᾶτε[ρον]· ο[ὐ]-
30 τω δὲ χ[α]ριστό[μεθα]? καὶ συγ-

3, 4. N²: γω.ασταινη — O: || τι — 5. N² explet. — 8. N:
|| νᾶζεταιμεταδικον, O: || ν. δεταιμε.ονκον — N² exhibit: μεθο
— 15. O: ημιοτε || — 19. N: .εταικαθαι . . . || — O: φερειτ.κα-
θαι . . . || — 27. O: λογοσσυν — 30. N: || τωδεχ.ρ.σο — 30, 31.
O: χ . . ιχο || ρω —

χ]ω[ρηθήσεται παρ' [ῆμῶ]ν, [ῥ-
τι [οὐ]κ ἐ[κέκ]τη[ντο] τῇ[ν τέχ-
νην], ἐπειδὴ τ[ὰς μὲν λε-
γο]μένας τεχνολ[ογίας

Col. XVIII. πρόδη]λον ἀ[ποτελεῖ]ν
αὐτο[ύς], ταῖς δ' ἐπι[σ]τή-
μ[αις τ]αὐτὸν δυναμένας
τέ]χνας μὴδ' ἀρχὴν ἔχει[ν].
5 Καὶ δύνανται [κ]αὶ τεχ[νο-
λ]ο[γ]ίας ἀναδιδόντες
ἐπ[έ]ρ[γ]ους ἀναδιδόναι
χάριν [ἀ]πάτης τῶν ἐ[ν-
τυγχανόντων ὥς οἱ

10 Χαλδαῖοι καὶ μάνταις·
ἴσως δὲ καὶ αὐτοὶ πλανώ-
μενοι. Πρ[ο]σάγεται τ', εἰ-
πε, [π]αρά τ[ὸ τέ]χνην εἶναι
τὴν σοφιστικὴν τὴνδε·

15 κα[ὶ τῇ]ς π[ολι]τικῆς [εἶ]ναι
τέχνην, [καὶ α]ὐτοὶ σπεύ-
δουσι[ν, εἴ τις ἡ]μέλλησεν,
τ[οὺς] δυ[νατ]ῶς καὶ [σ]υν-
ε[τῶς] λέ[γοντα]ς ἐν δή-

20 μοι[ς] καὶ δ[ικασ]τη[ρί]οι[ς] ὡς
τεχ[ν]ικο[ὺς ἐκεῖθ]εν ἀ[νά-

31. N: || σο.αιγαρηλ.ν — 32. O: || τ.ικο — 33. O: || . .
..πειθητ — 34. O: || ..μενλστ..νολιτ — XVIII, 6. O: || .οσιασ
— 7. N: || ...ιουσ. O: || ..εριουσ — 17. O: || δουσιου — 18. O:
|| τ...δνιρ — 19. N: || ε-..λει.....υδην || — O: ενδην || — 21.
O: || τεχ.ικω —

γειν· καίτ[οι τὰ] τὸ πρὸς
 τὴν ῥητορ[ικὴν] ἐ[ῖ]ρη-
 κώς, [ἐὰ]ν ἐ[ν] δῆμοις καὶ
 25 δικασ[τ]ηρ[ίοις] ἀδυνατῶσί-
 τινες [ἀ]ν[αστρέφ]εσ[θαι].
 Μέτ[εστι] ὃ[ἐ] τοῖς] δια[τρι]-
 βικοῖς [ο]ὕδ[ἐ] ἐν τῆς ἐ-
 ν ἐκεί[ν]οις ἀρετῇ[ς]. Οὐ
 30 μ[ὴ]ν [ἀλλ]ὰ κ[α]κῶς ἐρεῖ
 τισ [ἡ]μᾶς λέγειν καὶ πα-
 ρ' ἀ[δι]αληψί[α]ν τοῦ [τὰ
 πο[ῖα] διὰ τέχνης καὶ [τὰ
 ποῖα χωρὶς τέχνης πε-
 35 ριγ]εῖν[ε]ται. Καὶ γὰρ [τ]ὸν
 . λ . . . ν λεγόμενον ἐ[νί]-

Col. XIX. οτ[ε] πάντε[ς] ἐπισ[τ]ά[με]-
 θα καὶ καταχρώμε-
 θα [δ]ὲ πολλάκις ἐν τῇ
 συνηθεία[ι] τῷ τῆς τέ-
 5 χνης ὀνόματι, καθά-
 περ καὶ ξύλα [συ]νδεῖν
 ἐνίοτε καὶ β[ασ]τά[ξει]ν
 καὶ πονηρεύεσθαι τε-
 χνικῶς λέγομεν, καὶ νῦν
 10 ποιεῖν ἡμᾶς οὐκ ἂν ῥαι-
 δίως τις ἀθετήσαι. [Τ]ὰ
 δ' αὐ[τὰ] πα[ραπλ]η[σίως] [ἐ]-

24. O: || κωσ[σ]ε — 26. N: || . ηνεσι — 30. O: || μ[ε]νλ. . α —
 36. O: λεγομενεν || Dieterich amicus legit τὸν „ἄλογον“ — XIX, 1.
 O: παν. γοσσε . . ταια || — 11. N: αθε. ησει. α ||, O: αθετησα. . α || —
 p. XIX, 11—XX, 3 = IX² fol. 33, fr. 1 — 11, 12. N²: τα. αν. α. α —

φ]αρμ[όσει κ]αὶ ἐ[π]ειδ[ὰν
 δυ[σεφίκτω]ν τ[ὸ]ν μὲν [ἄ-
 15 τ]εχν[ο]ν λέγ[ω]μεν εἶναι,
 τ[ὸ]ν [δὲ] τεχν[εῖτη]ν. Ὡς-
 π]ερ ἰ[δ]ῶν ἄγαλμα [κα]λὸν
 εἰ[π]αῖς [ἄ]ν χωρὶς λόγου
 τέχνη[ς] ἔργ[ον] εἶναι, τὸν αὐτὸν
 20 τρόπον ἐρεῖς ἰστ[ορ]ῆσα[ι]
 τ[ὰ] τῶν πολιτικῶν ἔργα.
 Εἰ μὲν οὖν] ἐπὶ τῶν συ[ν]-
 γραμμ[άτων] [τα]ύ[τ]α τ[ε]τά-
 χασιν [ο]ἱ πανηγυ[ρι]κ[ο]ὶ ῥή-
 25 τ]ορε[ς] ἀξιούμενον, οὐ
 πιθανόν ἐστ]ιν, εἰ καὶ
 χωρὶς λόγου [γ]ν[οίη] τις,
 ὅ]τι τέχ[νη]ς ἔργα ταῦ-
 τ' ἐσ]τιν. Ε[ἰ δ' ἐπὶ] τῶν πο-
 30 λιτικῶν ἔργ[ων] [τα]ύ[τ]α
 τ[ι]θέασ]ιν, οὐ[δ'] ὅλως ἂν
 ὁ μὴ περὶ τούτ]ων τὸ[ν]
 ν]οῦν ἔχω[ν] τ[έ]χνην [έ]-
 μφ]αίν[ει]ν [δόξειεν καὶ

13. N²: μοσεικαιεπ — 14. N: || αν ντηνμεν . || . εχνην
 — O: || δυε ντ . νμσ.λ || . εχνην — N²: τωντονμ — 15. N²:
 λειπω — N et O: λεγο — 16. N²: χνειτηνω — 17, 18. N²: μα-
 καλονε — N: .. νοι || — O: . θλον || — 19. ἔργον in N et O
 suprascriptum erat (N: τον), N²: τεχνησερ — 20. N² omittens
 ἐρεῖς exhibet: ἰστορήσεις τὰ πολιτικῶν ἔργα. τ — O: σα || —
 22. O: σνλ || — N²: τω . . ντ — 24. O: || χασινμπανηγυ . . κχιση ||
 — N: || . ασιν . ιπανηγυ . . αιση || — N² explet ρητορες — Idem
 pro τετάχασιν habet: τεαν . . ν — 26. O: || . γ . . . ιουσ — N²:
 πιθανισεστ — 27. N²: ρισλογονγοι — O: || λ . . . σλογον . νωντισ || —
 28, 29. N²: ταυτεστι — 30. N²: πολειτικωνει — 31. N²: τιθεα-
 σινουδσ — 32. N²: περιτ — O: ωντολ || — 33. N²: νουνεχονπερι —

Col. XX. δ]ύν[αμιν, οὐ]τ' ἂν μ[έ]θ[ο]-
 δον ἐν[κρίναι ρ]ά[δι]ον ἦν
 ἀνάσκητον οὐδὲ ἀπεί-
 ραστον τελείως. [᾽Ω]στε
 5 κἀντυχ[εῖ]ν ε[ί]πειν, ἕως
 ἂν τις ἐνεχθῇ πίστις
 ἀναγκάζουσα τα[ύ]τὸν
 ἐπὶ τούτ[ου] τε καὶ τῶν
 παρὰ τεθε[ν]των [προ]σδέ-
 10 ξ]ασθαι, δι[ότ]ι δ[οκ]εῖ μό-
 ν]ον ἔχειν ἀξιοπιστίαν
 τὸ] ἐπιχείρημα, πλεῖο[ν δὲ
 ο]ὐδὲ ἔν, εἰ μὴ τέχνην τι-
 ν]ὰ τῶν πιστ[ῶ]ν [φρ]α[μ]εν
 15 αὐ]τῶν, ὃ ποιοῦσιν ο[ί]τι ἐ[κ]εῖ
 δι]δαχθέντες. Ἀλλ' [ο]ὐ μ[ό]-
 νον] ὁ μὴ μαθῶ[ν τὴν] τέ-
 χνην] ἀδυνατεῖ [τὰ τῆ]ς
 τ]έχνης] ἔργα συντε[λεῖ]ν
 20 ἀλλὰ κα[ὶ] τὰ δι' ἀσκήσ[ε]-
 ως κα[ὶ] τινο[ς] ἱστο[ρίας]
 κα[ὶ] πα[ρ]ατη[ρή]σε[ως] ἀ-
 δυνατεῖ ποιεῖν ὁ τούτων
 ἀμ[οι]ρήσας, [ὅτ]αν τε [π]α-

1—3. N² hoc exhibet, quod quomodo textui Oxoniensi res-
 pondeat, non video: || ὡσεπὰ . αλ — || αλλατο — ||
 ναλλ.τ — 1. O: || . ννν — 2. N: || δ. νεμ — O: || δοι.εν
 — 4. O: αστε || — 10. N et O: νειδ.σει — 13. οὐθὲν correctum
 in οὐδὲ ἔν — 14. N: || . αωπι. . τ. ν. . μ. . || — O: || . ατωντισπ. ν
 — 15. N: σιν.ε. . ||, O: σινθ. . || — 17. N: || . . σο. . ημαθω —
 O: ομημασσω — 22. O: || κ. . . ρατη. . σε — N: || κα. . ρατηνπερι
 — 24. N: παντε. . α ||, O: . . αντει. δ || —

- 25 ρατηρήσῃ, φήσω, τὰ τοῖς
 ὄχ[λοι]ς μάλιστ' ἀρέσκον-
 τα καὶ τὴν τριβὴν περι-
 ποιήσῃται καὶ τὰλλα
 προσ[ε]νέγκηται — τὰ[χ'] ὥς
 30 τ[έλει]ος οὐδ[ὲ] ἐν προσ-
 δεηθεὶς ἄκρως ἐν τοῖς
 τ[ρο]πικο[ῖς] ἀ[ν]ασ[τ]ρα-
 φήσεται — καὶ τὰ πράγμα-
 τα τὴν τούτου παρέδχη-
 ται καὶ [σ]υμπα[ράγῃ]ται

Col. XXI. πίστιν. Ἐκεῖνο [δ]ὲ μᾶλ-
 λον ἔμβριθές ἐστι τε-
 κμήριον τοῦ μὴ πολι-
 τικὴν τέχνην εἶναι

- 5 τῇ]ν σοφιστικὴν, ὃ τις ἂν
 φήσῃ]εν ἀντιστρέ[ψ]ας·
 εἰ τέχνη τίς ἐστίν ἐκε[ί]-
 νη, ταύτης ὁ μαθὼν τὰ[ς]
 τεχνολογίας εἰς δῆμ[ο]ν
 10 ἢ δι]καστήριον λεγέτωι
 παρελθὼν. Τὰ μὲν οὖν εἰ-
 ρημ]έ[ν]α τ[ισ]ὶν ὑπέρ τε
 τοῦ τέχ]νῃν εἶναι τὴν
 φη[τορι]κὴν καὶ ὑπέρ τοῦ
 15 μὴ [τέ]χνην τοῦτον ἡμῖν
 ἐπ[ε]σκέφθω τὸν τρόπον.

30. N: || τ... ροσ — XXI, 1. O: ουεμαλ || — 6. N: || κ....
 εναντισ. αιγα. || — O: — εναντιστρετασ || — 10. O: || π... κ —
 N: λεγο. αν || — 12. N: — λε-αττειν, O: — λε. ατηιν —

- Τ[ῶν δ'] ἡμετέρων τοὺς
 λ[έγο]ντας τὴν ῥητορικὴν
 τοῦ [μ]ὲν γράφειν λόγους καὶ
 20 ἐπι[δ]είξεις ποιεῖσθαι
 τέχνην εἶ[ναι, το]ῦ δὲ δι-
 κας λέγειν καὶ δη[μ]ηγο-
 ρεῖν οὐ τέχνην, ταύτηι
 τις ἂν [μέ]μ[ψ]αιτο δε[ό]ν-
 25 τως, ὅτι [τὴν] σοφιστικὴν
 μόνη[ν] ἐο[ί]κασιν οἰομέ-
 ν[οις] κα[λ]εῖσθαι ῥητορικὴν
 τὴν τ' α[ὔ]τῃ ῥητορικὴν φα-
 σιν τούτων μὲν εἶναι τέ-
 30 χνην, [ἐπ]ει[δ]ὴ δ' ἐπαινέσας
 α[ὔ]τῃν τις ἢ ὅλην δόξα[ι ἂ]ν
 τὴν σ[ο]φιστικὴν τέχνην
 καλεῖν ἢ τ]ὸ τῶν ἐκτε(ι)-
 θεικότων] τοῦ [δ]ίκας λέ-

Col. XXII. γειν καὶ δημη[γορεῖ]ν οὐ
 τέχνην, πάλιν ἐ[γκ]αλέ-
 σειεν, ὅτι τῶν ζητουμέ-
 νων τι κατὰ τὸν τρ[ό]πον
 5 συνεχόντως παραλελοί-
 πασιν. Λέγω δὲ το[ῦτο, εἰ]
 τοῦ δίκας λέγειν εὖ καὶ

18. O: || λο.. ντας — 21. O: || τεχνηνειφ.. — 23, 24. N:
 ταυτην || πολι... καιτοδε. υ || — O: || τισανλ. μ. αιτο — 26. O:
 || μονηλ. αι — 27. O: || λουσ — 31. N: ωληνδ. ξα. ν || (α suprascr.)
 — O: κηοληνδοξ.. || — 33. O: εκτει ||, N: εκ. ει || — XXII, 6.
 O: τοποι... || πότερον? τὸ ποιόν?

- δημηγορεῖν τέχνη] τις
ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν. [Οὐ] γὰρ
 10 εἰ τὴν σοφιστικὴν συ[μ]βέ-
 βηκεν οὐκ εἰ[ν]αι περὶ ταῦ-
 τα τέχνην, ἥδη δέ[δ]ει-
 κται τὸ μηδ' εἰ[ξ] ἄλ[λ]ης
 αὐτὰ μεθόδου παρακο-
 15 λουθεῖν. Οὐδὲ γὰρ [ἡ] πί-
 στις, ἣν παρατεθε[ί]κα-
 σι, περὶ τὸ [τοιοῦ]το τά[χ'] ἔσ-
 τιν ἀλλὰ μόν[ον] περὶ
 τ]ὸ [χ]ωρὶς τῆς ῥη[το]ρ[ικ]ῆς
 20 τινος φύσιν καὶ τριβὴν
 εἰσενεγκαμέν[ου]ς δίκας
 λέγ[ειν] κα[ὶ] δημη]γ[ορ]εῖν,
 οὐκ α[ὐ]τού[ς]. Τᾶλλ[α] δ' ἐκ[τε]-
 θ[ε]ίκασιν καίπερ ἐπιβά[λ]-
 25 λοντες οὐδὲ τὴν ἀπόδει-
 ξ[ι]ν τὴν ὑπὲρ τοῦ τὴν σο-
 φιστικὴν περὶ τὰς λογο-
 γραφίας καὶ τ[ᾶ]ς ἐπιδεί-
 ξει[ς] τέχνην ὑπάρχειν,
 30 ὥς ἔσται φανερόν, ἐπε[ι]-
 δάν, ὥς ἡμεῖς κατ[ασ]κευ-
 ᾶζομεν, παραθῶ[σιν] πο-
 τε παρὰ τῶν ἀν[δρῶν] κα[ὶ]

10. O: συνεσβε ||, N: λβε || — 12. O: ηδη (suprascr. in prin
 η : δε) — 16. O: θελ.α || — 17. N: περιεσο ολι , (
 περιτουσεν τας . . || — 19. O: || ουωρισ — 23. N: || ουκα . του .
 . δεκ . . ||, O: || ουκα . τοταλ . . δεκ . . || — 29. O: || ξειν — 33. (
 ανι . . νκα || —

τὰ μ[α]ρτύρια· [δ]τ[α]ν [δ' ἀδια-
35 στολως, ἢ τε[θεί]κα[σιν εἶναι

Col. XXIII. τέχνην τὴν ρητορικὴν,
λέ[γωσι]ν καλῶς [ἐπίσε-
σ[η]μαγκέναι περὶ τῶν
καὶ ὑπ' αὐτῶν παρὰ[λ]ε-
5 λειμμένων, ὥς ὑποδ[ε-
δείχαμεν, τὸν ἔλεγχ[ο]ν
περιέχουσιν. Τὸ δὲ Πο-
λυαῖνο[υ] λεγόμενο[υ] πε-
ρὶ ρητορικῆς [ο]ὔ[χ] ὑπ[άρ]-
10 χον Πολυαί[ν]ου, καθάπερ
ἐνεφανίσσαμεν, καὶ [αὐ-
τὸ] τὸ τῶν παρατεθει-
μένων ἐπίσεσ[υ]ρμένον
πα[ρί]στησιν. [Οἱ μέ]ντοι
15 λ[έ]γουν[ε]ς αὐτῇ[ν] τέχνην,
προσδεομένην δὲ φύ-
σεως καὶ τριβῆς [οὐ]κ εἰς
τὴν ἑαυτῆς ἀ[νάλη]ψιν,
ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιτυχίαν
20 τοῦ τέλους, παντελῶς
καὶ τῆς ἀληθ[είας] καὶ
τῆς κ[ρ]ίσεως τῶν καθη-
γεμό[ν]ων διαπεπτώ-

34. N: ριασ, O: μοντιριαιτον . . . λ || — 35. N:
στολω. ντεσηκα . ., O: στολωσητε. νκ. . . — XXIII, 2. N: || πσ.
... ν, O: || λε . . . ιωνκαλωσσ. πε || — 11. O: καιαι || — 12. N:
|| . . πο — Us. Epic. p. 416. καὶ ἤδη τὸ ἀπὸ τῶν π. ἐ. π. — 15.
3. O: O: || λογοντασαντημεχ — N: αυτη. τεχνην || — αὐτῆς mihi non
aptum videtur.

κασιν. Οὔτε γὰρ τὸ πλεο-
 25 ναχὸν διέστειλαν τὸ τῆς
 ῥητορικῆς — διὸ καὶ τὴν
 πᾶσαν ἐν τοῖς λεγομέ-
 νοις ἀναδέχονται κύ-
 κησιν. — ὡς [τέχ]νης τε σχ[ε]-
 30 δὸν τῆς σοφιστικῆς ο[ὔ]σης,
 τῆς δ[ὲ] καλουμένης ῥη-
 τορικῆς [ῥ]τ[ο]ν, ἃ λέγου-
 σιν, ἐκτεθε[ί]κασιν. Τῶν
 τε περὶ τ[ὸν] Ἑ[πί]κουρον

Col. XXIV. ἀποφ[αι]νομένων τέ-
 χνην [εἶν]αι τὴν σοφιστι-
 κὴν τ[οῦ] λόγου <σ>υγγράφειν
 καὶ ἐ[πι]δε[ξ]εῖς [ποι]εῖσ-
 5 θαι, [τοῦ] δὲ δίκας λέγειν
 καὶ δ[η]μη[γο]ρεῖν οὐκ εἶ-
 ναι τέ[χνη]ν, τὴν σοφισ-
 τικῇ[ν] οὐ[τ]οι τέχνην φα-
 σιν [ε]ἶ[να]ι — τῶν ὑστέρων
 10 ὁμοίως εἰρηκότων οὐ-
 δεμί[α]ν εἶναι τῆς πολι-
 τικῇ[ς] δυν[ά]μεως τέ-
 χνη[ν], εἰ κα[ὶ] καταλ[εί]που-
 σί τ[ινα] περὶ αὐτ[ῆς] ἐπι-
 15 στή[μην]. Ψε[υ]δῶς δὲ κα-
 τὰ τὴν [π]ρόχειρον ὑ[π'] αὐ-

32. O: . . τωλαλεγον || — XXIV, 11, 12. N: τηνπολι || τικην,
 O: τησπολι || τικα —

τῶ[ν τάτ]τεται καὶ τ[ὸ τῇ]ν
σοφιστικὴν μὴ προσδεῖσ-
θαι φύσεως καὶ [τριβ]ῆς
20 εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀνάλη-
ψιν, ἢ [καὶ] φιλοσοφίαν ῥη-
τέον [οὐδ]αμῶς προ[οσδ]εῖσ-
θαι τούτων. Τὸ [γὰρ] τε-
θὲν ὑπ' α[ὐ]τῶν τὸ τῆς γραμ-
25 ματικῆς καὶ ἀνομοίως,
ὧι θέλουσι, καὶ κατ' αὐ-
τῶν ἅμα κεῖται. Καθά-
περ γὰρ [φ]ασιν εἶ[ναι τέχνην αὐ-
τῆς, προὔποκεῖσθαι δὲ
30 φύσιν, [οὐ]τως καὶ [ἐπὶ] τ[ῆς
ῥητορικ]ῆς. Ἐπὶ δὲ [τ]ῆς
γραμματ[ικ]ῆς χρεῖαν ὑ-
πάρχειν] τρι[β]ῆς πρὸς τ[ὴν

Col. XXV. ἀδιαλ[ηψ]ίαν (sic!) αὐτῆς, οὐ
πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν
τοῦ τέλους. Ὡστ' εἴπερ ὁ-
μοίως [λ]εκτέ[ον] καὶ ἐπὶ
5 τῆς ῥητορικῆς, καὶ ταύ-
την ῥ[η]τέον προσδεῖσ-
θαι φύσεως καὶ τ[ρι]βῆς
πρὸς τ[ὴν] ἀνάληψιν τὴν
ἑαυτῆ[ς]. Ἐπεὶ τέ φασιν
10 φύσε[ως] δ]εῖσθαι προσ[ώ]-

19. O: καί. ι. -ισ || — 21. N: || .. νπε — 22. O: || τεονσ. λαμωσ
— 24. O: || θεννταστων — 28. O: || περγαρσ. ασιν — 33. O: τρι-
κησ — XXV, 1. Corrigendum ἀνάληψιν, O: αδιαλιψιαν —

- πω]ν [ύπ]όκρισι[ν καὶ τὸ]ν χε-
 ρῶν συμπαθῇ [ύπτ]ιασ-
 μὸν πρὸς τὸ εὐ[τύ]πω-
 τον εἰ[ναι] ἐπὶ [τὰ δ]υνά-
 15 μενα πε[ί]θειν, [τῇ]ν δὲ
 τρι]βὴν [καὶ τὴν ἐξ αὐ]τῆς
 ἔξιν [εἶναι ποριστι]κὴν
 τῶν πρὸς [το]ύς καιρούς,
 στοχασ[τικ]ήν [τῶν] προσώ-
 20 πων, πολλοῖς πα[ρακ]ολου-
 θητικ[ή]ν, καὶ [έ]φ' [οἷ]ς πολλά-
 κ[ι]ς κάκ[ιον] σεμ[νύνεσθαι], — καὶ
 μ[ή]ν θανμάξω [έργω'], εἰ
 τι τῇ τέχνῃ πα[ρεί]κα-
 25 σιν. Οὐ μὴν ἀλλ' αὐ[το]ύς γε
 χρῆν, ὥσπερ ἀπ[λῶς] „φύσις
 καὶ τριβή“ παρατ[εθε]λικά-
 σιν οὐ πρὸς τὴν [ἀνά]λη-
 ψ]ιν αὐτῆς ἀλλ[ὰ] πρὸς τ]ὴν
 30 ἐ]πιτυχίαν [τοῦ] τέλου[ς],
 οὕτως ὑπόδειξι[ν πο]ι[εῖς]-
 θαι] ἡμῖν, τίν[α] π[ότ'] ἐστιν,
 ἀ] πρὸς τὴν ἀνά[ληψιν αὐ]-
 τῆς συνεργεῖ, κα[ὶ] εἰ τέ-
 35 χνης ἐστίν, [πῶς δύναται ποι-

11. N: ῶν . . , in prima litt. suprascr. χ, O: || κον . . μοι .
 ρισι νχε — 12. O: ιμ . . νιασ || — 14. O: || τονεπ . . ιειπ —
 16. O: ντησ || — 19. O: || στοχασ . . σην — 21. N: πολλασ || . ισ-
 κεκ —, O: καιφ . . σ (= κᾶφ' οἷς) πολλα . ι . ισκακ . ι . σεμ — 23,
 24. N: ῶι || ιτηιτε — O: εἰ || ιτηιτεχνηπαισ . κα || — 27. N: ηκα || —
 29. O: || τιν — 35. O: εστινι . . ι —

Col. XXVI. εἶν] ἐκεῖνά τ[ισιν] ἐν[γενό-
μ]ενα τευκτικούς καὶ [ἔρ-
γ]ωι τῶν τελῶν. Οὐκ ὁρ-
θ]ῶς δ' ἴστασθαι νομιστέ-

- 5 ον] οὐδὲ τοὺς ἀποφαινομέ-
νο]υς οὐκ εἶναι τέχνην,
εἴ τις] προεῖληφε τέχνην
τῇ]ν τὸ μεθοδικὸν ἔχου-
σ[α]ν καὶ ἐστηκὸς παρὰ-
10 δοσιν], εἰ δὲ καλεῖ καὶ τὴν
δ[λ]οσχερῇ παρατήρη-
σ[ιν τὴν] στοχαζομένην
τοῦ ὥς ἐπ[ι] τὸ πολὺ καὶ κα-
τὰ τὸ εὐλογον, ὥσπερ ἰα-
15 τρικὴ καὶ κυβερνητικ[ή],
τ[έχνη]ν εἶναι. Πρῶτον
μ[ὲν] γὰρ ὥσπερ οὐχὶ καθ' ἐ-
κάτερον τῆς τέχνης[ς] κα-
λεῖσθαι [π]ρο[ε]ιλημμένης
20 ἀλλ' ὥς τινων θελόντων
ὀνομάζειν οὕτωι τῇ δι-
δασκαλίαι [κ]έχρητα[ι].
Ἄμ]α δὲ με[μ]φόμε[νοι]
τοὺς ἀδιαστόλως λ[αβό]ν-
25 τας αὐτ[ο]ῖ τὴν ρητορικὴν
οὐδ' ἐστάλασσιν καὶ [ε]ῖ-
να[ι] τ[έχνη]ν ἢ [μὴ] τέχνην ἀποδεικνύ-
ειν [θ]έ[λ]ουσιν[υ]. Πρὸς δὲ [τού-

4. O: || τωσ — 19. O: προσιλημμενης ||, N: προ. ιαη —
23. O: μενφομεν — 24. vel λ[έγο]ντας — 27. O: η. ντεχνη
(supraser.)

τοῖς τῆς πολιτικῆς [οὔτε
 30 οὔσης τέχνης λεγομένης
 τε π[ρ]ὸς τῶν ἀνδρῶν οὐκ εἰ-
 να[ι, κ]α[τὰ] ταύτην εἶν[αι] τέ-
 χνη[ν, τῇ]ν γε διαστο[λὴν
 τῶν ἐ[πισ]τημῶν, [οἷ]α[ν]
 35 αὐτ[οὶ] πε[ποίη]ν[ται], δεῖ.
 Τοῦ[τον] μὲ]ν γὰρ τ[ὸν] τρό-

Col. XXVII. πον τῶν ἐ[πι]κειμένων
 τέχνην ἔστιν εἰ[πε]ῖν
 τὴν πολιτικὴν ῥητορι-
 κήν. Ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἔχε[ι]
 5 τὴν μεθοδικὴν παρά-
 δοσιν καὶ τὴν τὸ ἐστηκὸς
 προσφερομένην, ὁμολο-
 γοῦσιν· ὅτι [δ'] οὐδὲ τὴν
 παρατήρησιν τῇ[ν] τοῦ
 10 ὥς ἐπὶ τὸ π[ο]λὺ κ[αλ] κα-
 τὰ τὸ εὐλογον στοχαζο-
 μένην, Ἐπικού[ρου] ἐν
 τ[ῶ]ι πρῶτῳ[ι] περὶ β[ί]ων
 κ[αλ] ἐν τῶι περὶ [τῆς ῥη]το-
 15 ρ[ικ]ῆς ὑπ[ὸ] γ[ρά]φ[ου]ρα[φεν], καὶ
 Μη[τροδό]τῳ[ρος] ἐν τ[ῶ]ι πρὸς
 τοὺς ἀπὸ φυσ[ιολογί]ας λέ-
 γ[ον]τας ἀγα[θ]οὺς εἶναι

33. O: || χνηε .. ντε — N: || εχν τε — 35. O: ποιην ..
 ν .. || — XXVII, 3. N: πολιτικων — 10. O: τογ. ε. νκα. κα. || —
 13 sqq. Us. Ep. p. 95 restituit. — 14. N: — ντ. || — O: —
 ουτο || — 15. N: || τοι ... φ — O: || ρ ... τοιεπρα — Usener:
 ἐν τῶι περὶ πλούτου ῥητῶς γέγραφεν — 18. N: || γς — O: || γι —

20 { ῥήτορας· δ[υ]νά[μεως], ἔ[φη,
 25 { ἔμπ[είρους τῇ[ς τοιαύ-
 { τη[ς] οὐκ ἔστιν [εἰπεῖν οὐδὲ
 { δύν]αμις οὐδ' [ἔξις ἂν κα-
 { τὰ] τὸ πλεῖσ[τ]ο[ν εἴη διὰ
 { πα]ρα[τηρ]ή[σεως γινομέ-
 25 { νη], ἀλ[λὰ] τῇ[ν τοιαύτην
 { διὰ]θ[ε]σιν πο[λιτικὴν
 { λέγ]ομεν, [ἥ τις ἂν συλ-
 { λ]αβεῖν εὐλ[όγως?
 ρο . . . εἰμ
 30 ην . . τ
 τ . . ηνφε
 τοῦτο με[θ]ο[δικόν vel μέθοδος
 33 ἔσ[τιν, εἰ πε]π[ε]λκα[σιν
 36 . . . τῶ[ι] ἐπὶ τὸ [πολὺ

Col. XXVIII. καὶ κατὰ τὸ εὐλογον,
 καὶ δῆτα καὶ φέρεται
 πρὸς τῶν περὶ τὸν Ἐπί-
 κουρον. Λέγω δὲ τὸ τῶν
 5 πολλῶν [ἄ]όριστον καὶ
 τοῖς ἀντοῖς ὅτε μὲν πει-
 θόμενον ὅτε δὲ προσκό-
 πτον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ στο-
 χασμὸν ἔχειν τῶν [ῶ]ς
 10 ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ κατὰ

19. O: διλα . . . εἰ . . . — N: || ρητοραςδ.να — 20. O: || ...
 τειρουστη —, N: ||ειρουστη — A v. 24. N nil exhibit — 24.
 O: || ..ραγ.ση — 26. O: || ...θισιν — 27. O: || ..ομεν — 32.
 O: || τουτομεσο — 33. O: || εσ-.....πσικα — 36. fortasse fuit:
 τωσεπιτο — (οὔτως ἐπὶ τὸ) — XXVIII, 5. O: λοριστ.νκαι || —

- τὸ εὖλογον τελέως ἐ[σ-
 τιν ἀπόπληκτος οὐσα
 τοιαύτη. Τὸ δὲ παρατε-
 τ]ηρηκέναι τοὺς ῥήτο-
 15 ρας τὰ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺν πεί-
 θοντας καὶ ταῦτ' εἰς πα-
 ράδοσιν ἡχέναι, κα[λ
 δι]ότι προοιμιαζόμε-
 νοι] καὶ διηγούμενοι
 20 κ[αὶ λόγον] συντελοῦν-
 τ]ες ἔξ[ει μ]άλιστα π[ε]ρί-
 θο[μ]εν, φ[α]νερόν καθ[ι-
 στή[σα]το κατὰ τὸν δε[ύ-
 τερον τρόπον τέχνην
 25 εἰν[α]ι τὴν ῥητορικὴν.
 Οὐ [τοίνυν] παρατετη-
 ρή[κ]ασιν [ο]ἱ ῥήτορες τὰ
 πε[ρί]θοντα κατὰ τὸ πλ[ε]-
 στον. Εἰ δὲ] δὴ τὰ προο[ί-
 30 μια τ]αῦτα καὶ τ[ὰ]ς δι[η-
 γήσ]ε[ις καὶ τὰ]λλα τοῦ λ[ό-
 γο[υ πα]ραδι[δό]ντες, ὥς
 οὗτοι ν[ομίζ]ουσιν, κ[αὶ π]αν-
 τελ[ῶς εἰς π]α[ρ]αδ[ό]-

Metrodorum sic fere disputasse credo: Quo modo experi-
 mentum verisimilitudinis in eo esse potest, quod suapte natura
 cum ratiocinatione verisimilis pugnat? Quis tandem locus est
 τῷ ἐπὶ τὸ πολὺν in eo, quod sibi ipsum minime constat quoque
 nil potest inveniri mobilius i. e. populo? — 19. N: μενσ. || —,
 O: μενω. || — 21. O: πσι || σοι. εν — 27. O: σινωρητορες —
 28. O: || περ — πλι. || — 30. O: τησδ. || — 31. O: || ... εκκαι
 — 33. O: κ. καν || — 34. N: αδ. ||, O: διαδ. || —

Col. XXIX. σεις ἤχασιν, εὐτε[λ]ἐ[ς] ἡ-
νεγκεν ἡ φύ[σ]ις τοῦτο
παρατηρῆσ[αι]. Τ[ό]τ[ε]
προοιμιαζομένο[υς] ἡ-

5 μᾶς καὶ διηγουμένους
καὶ τὰ συνεχῇ δ[ρ]ῶν[τας]
μάλιστα πείθειν οὐ λέγ[ε]-
ται καλ[ῶς· εἰ δὲ] μήγε,
καὶ τοῦτο καὶ τὸ προειρη-

10 μένον ἀναποδείκτως
ἐρρίφθαι τῆς προθέσε-
ως οὔσης πίστιν εἰσε-
νεγκεῖν. Ἀλλὰ μὴν γε καὶ
τὴν σοφιστικ[ή]ν παρα-

15 λιπόντες ἄλλ[ω]ν ἀποφαί-
νειν τέχνην, ὥσπερ ἐσ-
τὴν τῶν οὐθὲν προσ[φε]-
ρ[ό]ντων, τ[έ]χνην αὐτὴν
βούλονται συμβιβάζ[ειν]

20 τ[ο]ῖς ἀν[δ]ρά[σι] καθ' ἐκ[ά]τε-
ρον δ[ι]αφων[οῦ]ντες, [διό-
τι ποι]κίλως συνέχεσ-
θαι ἔλεγον] ψ[ιλ]ήν. Οἱ δὲ
μόνο]ν ἀν[τιφώ]νους [σ]χο-

25 λῶν τοὺς ὑ[πομ]νηματισ-
μοὺς ἀνα[γ]ρ[άψ]αντες ἐ-

1. O: ευτεχη. ||, N: ευ-ε.ε.. || — 4. N: νο... ||, O: νοπ. ||
— 6. N et O: δεων... || — 8. Codd. καλον... — 11. N: υπο
pro τῆς! et αὐτης pro οὔσης et νμεν pro οὐθὲν (17)! — 17. O:
προσ.ηλ || — 20. O: || τ.ισαν.ρανκαθ — 21. O: λω || — 23. O:
|| .γ... ωιψ..ησ — 24. O: εχο ||, N: ..λο || — 25. O: || λων-
τουσυλ —

π[ε[ι]δῆ σ[ύ]νθ[ετο]ν ἐποίη-
 σαν] ἀπόφ[ασιν] ἔ[κ] τε [τα]ύ-
 της καὶ τῆς [πρό]τερον
 30 σεσημ]ασμέ[νης], τοῖς πρὸς
 ἑκα]τέρους ἐλ[ρ]ημέ[νοισ]
 ὄντες [ἐ]νο[χοι] μόνον
 ἐ[πι]σημανθ[ήτ]ωσαν, ἵνα
 μὴ ταῦτὰ π[ρὸς αὐ]τὰ λέ-
 35 γ]ωμεν. [Ὶ]πομν[η]σθήτω-

Col. XXX. σα[ν δ]ὲ καὶ τοῦτο, [διό-
 τι τέχ[νη]ν τοιαύ[την] λέ-
 γοντες εἶναι τὴν ῥητο-
 ρικήν, [οἶαν] ἂν τις εἰποι
 5 τὴν ἐκ παρατηρήσε-
 ως ποιᾶς συνησ[κ]ημέ-
 νην ἔξιν, καθ' ἣν ὥς [ἐ]πὶ
 τὸ] πολὺ κ[αὶ] κατὰ τὸ εὖ-
 λογον περιγίνεται τὸ
 10 προκείμενον τέλος, τὸ
 τῆς τέχνης ἰδι[ο]ν αὐτῆς
 ἄναιροῦνται. Θεωρεῖται
 γὰρ ἐμ μεθόδωι τοῦτο
 καὶ τινι παραδόσει κοι-

27. N: δη .. ηθ ρποιη || — 28. N: || .. ατοφ ε . ε ||
 — O: αποφ ητηγ . υ || — 30. N: || ημε ... τον — διει-
 λημένης? — 31. O: εινημεν .. || — 33. N: || .. σ . βιανθ .. ωραν ..
 — O: ινας || — 35. O: ηπομν . σθητω || — Col. XXX. nuper-
 rime Gomperz edidit in Sitzungsab. d. k. Akad. d. Wissensch.
 in Wien, tom. CXXII, IV p. 18. Cum quo meus contextus fere
 omnibus locis congruit praeter v. 26, ubi scribit: „καὶ γὰρ ἐνίοτε
 καὶ τοὺς... Utrum rectius sit, vix diiudicari potest.

- 15 νῶν τινων διατεινόν-
των ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος,
ἄ[ν]τ' οὖν ἦι τῶν παγίων
ἐπι]στημῶν ἄντε τῶν
στ[ο]χαστικῶν. Τ[ὰ] δ' ἐκ πα-
20 ρατηρήσεως καὶ τινος
ἱστορίας συνησκημένα
τέχνας ἢ συνήθεια τῶν
Ἑλλήνων οὐ πάνυ τι προ[ο]-
αγο[ρ]εύει κατὰ τὸν κύρι-
25 ον τρόπον ἀλλ' ἔστιν ὅ-
τε καταχρωμένη, κα-
θ' ἀ[περ] ἐ]νίστε καὶ τοὺς
ἐν [το]ῖς θα[ύ]μασιν συντ[ό]-
νους τεχνίτας καλεῖ καὶ
30 τὸ δεξιῶς ξύλα σχίσαι
καὶ [σ]υνθεῖναι καὶ ἐνεδρεῦ-
σαί τ[ι]να πονη[ρ]ῶς τ[εχ]νι-
κ[ὸ]ν λ[έ]γει καὶ τέχνας τὰ[ς]
ἐν ταῖς κωμωδίαις καὶ
35 πᾶν τὸ το[ύ]τοις παραπλήσι[ον].

Col. XXXI. K]αὶ [μὴν τῶι κ]αὶ παρα-
τήρ[ησιν] κ[αὶ] ἄ[σκησιν]
τέχνη[ν] π[ροσ]αγορεύειν
τ]ὰ πλεῖστα τ[ῶν ἐν] τῶι βί-
5 ω]ι τέχνας π[ροσαγορε]ύ-

. 26. N: καὶ || — 31. N: || καιενθειναι — O: καιννθειναι —
32. O: πονησωστυνι || — 33. O: ται || — 35. N: || π . . τότε . —
O in fine versus 35 suprascriptum exhibet: τα — XXXI, 1. N:
|| . αι μ — 5. O: || αι —

- οντες οὐκ ἂν [φθάνοι]με[ν,
καὶ τὴν [ἄσκησιν κ]αὶ [π]α-
ρ]ατήρη[σι]ν [καὶ μ]έθο-
δον οὐκ ἂν οὐ[δεν] τ]ά-
10 χ]α τάττοιμε[ν δια]φε-
ρ]ούσας. Ὡν οὐ[τως] ἐχόν-
των καὶ μηδ[ενός π]ου
λ]έγοντος τὴν [πολι]τικὴν
ἀπὸ τέχνης [εἶν]αί τι-
15 νος μὴθ' ὅμως [τῷ] ἐπὶ τὸ
πολὺ καὶ [ε]ὐλό[γω]ι τοῦ τέ-
λ]ους τυγχά[νειν, ἄλλο-
θ]εν ἡγοῦμαι τ[ὰς δια]φο-
ρὰς ἐκκε[ῖ]σθαι [τῆς τ]έ-
20 χ]νης π]ρ[ὸς] τὰς [ἄλλας τέ-
χ]νας. Ἐ[χ]ειν [δὲ ὥσπερ τι
ἐ]φόδι[ο]ν ἐπὶ [τὸν βίον
ἐ]φασαν δ[ιὰ παντὸς αὐ-
τὴν καὶ κα[τασκευασ-
25 τικὴν] φίλ[ω]ν, [καθ' ἣν γε
ο]ὐδὲ τὸ λέγει[ν ἐντὸς
ἀ]λη[θ]ινῶν [ἀγώνων κα-
τα]σκευάζει[ν ἔστιν οὐ-
δὲ καλλαισται ,
30 ὧ Κορύβαντες, ἐν

6, 7. O: μεῖ || ναι — 10. O: || κα — 11. O: || τουσας — 15. N:
μηθομωσ . . , O: μηθομουπι . επι-οι || — 16. N: καιουδ, O: και-
συλοι — 19. N: || . . . εισκεφθαι, O: || ρλσεκκεσθα — 20. O: || χ . .
τρ . σ — 22. O: || . φο . . μμσπι — 23. O: || εφασανα — 25. O:
|| φολειν — N: φιλο — 27. O: || αλησινωνο — 28. O: || σα-
σκεναξ . ι — 29. N: || δεκαλλαι — O: || δεκ . . λαισται —

ανναν. Τέχνην [τοίνυν
πολιτ]ικὴν τ[ίς] ἂν λέγοι
τῇ]ν τοι[α]ύτην, [ἢ] π]αρ[α-
λ]ηφθεῖς[α] κατ' ὁ[λίγ]α [ἢ
35 οὐθὲν ὥ[φ]ε[λ]εῖ τὸ[ν] τε[χ]ν[ί]ο-

Col. XXXII. τὴν οὐδὲ [π]α[ρ]α[σ]κε[υά]-
ξει δημιουργὸν τῶ[ν] ἰ-
δίω[ν] αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ
πο[ε]ῖ που λε[ί]πεσθαι κα-
5 τ' αὐτὰ τῶ[ν] μὴ μαθόντων
αὐ[τῇ]ν. Πρ[ο]εῖληπται δὲ τέ-
χνη διὰ ποιᾶς [παρ]ατη-
ρήσεως ἕξ[ις] σ[υν]ησκημέ-
νη, καθ' ἣν ὥς [έ]πλ[η] [τὸ] πολὺ
10 καὶ] <κατὰ τὸ> εὖλογον π[οι]οῦσι
τὸ προκείμενο[ν] τέλος.
Τὸ γὰρ αὖ καὶ τ[ῇ]ν πο[λ]ει[τι]-
κὴν λέγειν καὶ [τῇ]ν σ[οφ]ι-
σ[τ]ικὴν τοιαύ[την] συγ-
15 χωρηθήσετα[ι] ἐλλόγιμον
εἶνα[ι], ἐὰν λαμβά[ν]οντας
καὶ μὴ διαπί[πτ]ο[ν] [τ]α[ς]
ἀφο[ρῶ]ν[τες] τ[ιν]ας τῶν ἐ-

31. N: || αν. αν — O: || ανναι. — 32. O: || ην-ο- ..
— 33. N: || ι. υσ αι. || — 33, 34. O: || ... αρη || ανφοεισ
.. κατο ... αι. || — 35. N: || ουθεν .. εμ — O: || ουθενω .. ε. ειτο ..
χθι || — XXXII, 1. N: || τηνουδε . αλλακα || — O: || τηνουδε . αι
.. κε || — 2. O: τωι || — 4. N: || ποσι . πουλ — O: || πτισπουλεσ
.. φ ... || — 6. O: || αν . ινιπο — 7. O: || χνηδιαπορασ . ν — 8.
O: σ ... ην ... || — 9. O: ωσ .. πι λι — 10. O: || . λισυλογον
— 12. O: τι . αλειν ... || (λ suprascr.) — 14. O: || σηικην — 15.
O: τα ... σι ... || — 16. O: || εινασεαν — 18. N: || δ .. ω .. εν —

παγγελλομένω[ν τε-
 20 χνιτῶν. Ὅμως δ' οὖν [ὅσοι
 τούτων διαφέρ[ε]ιν φ[α-
 σιν τὴν ῥητορικὴν, [ἀπο-
 δ]εικ[ν]ύουσίν γε τέ[χνης
 τὸ μ]εθοδικὸν μ[ὲν πολ-
 25 λάκ]ις ἔχειν αὐτήν, [μὴ
 μέντοι] πάντας μῆ[δὲ τοὺς
 πλείστο]υς τῶν κε[κτημέ-
 νων ἔξ]ε[ι]ς τάς τε [τέχνας ἀν-
 ειλ]ηφότων [δύνασ]θαι [λέ-
 30 γειν ἐ]ν δήμοις κα[ὶ δι]κα[σ-
 τηρίοις]. Ὡ θανμασ[τ]ῆ[ς] δῆ-
 τα τε[χνίας, ἣν οὐ μαθ[όν]τ' ἐ[φ]α-
σάν τε] τοῦργόν [πο]τ[ε] περ-
 ποιήσ]ειν, οὔτε [ῥη]τέον
 35 ἐκεῖν]ους. Καὶ τὰ[ς ἄ]λλ[ας

Col. XXXIII. δι[α]φοράς, ἃς ἀποδεδώ-
 κασιν πρὸς οὐδὲν εὐ[ρ]ή-
 σομεν ἕτερον ἀμ[ί]λλω-
 μ[έν]ας ἢ πρὸς τὸ [δειξ]αι
 5 κα[τὰ] μῆδέναι τρό[πον]
 τέ[χνην] [α]ὐτὴν ὑπάρχ[ε]-
 ιν]. Διαφ[έ]ρει γάρ, φασί, καὶ
 κα[θόσον], [ὅ]ταν καὶ συν-
 βά[λλ]ηται, μικρόν τι καὶ
 10 τὸ τ[υχόν] συμβάλλεται,

21. N: φερων . . ||, O: φενσιμφ. || — 22. N: || δη — 26. O:
 μη.ο . . || — 27. N: υστωνκερη — O: κει || σταστε.ο
 — 31. O: θανμασ.ηι — 32. N: τεσ || — O: τει. || — 33. O:
 ηστορισ-. || — 34. O: ουτει — 35. O: λλο. || —

- κα]λ καθόσον οὐκ ἔχει
 τήν] τὰναγκαίου χώραν.
 Ἀλλ]ὰ δύνатаί τις καὶ
 μὴ μ]αθὼν τᾶργα ποιεῖν
 15 αὐ]τῆς, καὶ καθόσον ε[ὐ]έ-
 φικτα] αὐτῆς ἐστὶν τὰ
 πα]ραγγ[έ]λματα καὶ κα-
 θόσ]ον τὸ πλεῖστον τῆς ὠ-
 φελί]ας ἐν τῷ γυμνάζε[σ-
 20 θαι] πρὸς τὸ λέγειν πέπτω-
 κε καὶ μνημονεύειν — πᾶ-
 λιν ὁ], ὥς εἰπεῖν, μηδ' ἄ-
 ρχη]ν αὐτὴν ἑωρακέ-
 ναι τε]χνικὸν μηθὲν ἢ
 25 δυν]αμένους ὀνομά-
 τι] ἐκ τῆς οἰκουμένης
 καὶ δόξ]αν αὐτῇ περι-
 θεῖναι]. Τούτοις γοῦν ἐγὼ χρη-
 σάμε]νος ἄκ[ρ]ως τὸ τῆς
 30 δυνά]μεως ἀμέθοδον
 παραστή]σω. [Τ]ὰς γε μὴν
 π]ίστ[εις], ἃς ἐνηνόχασι
 πόρ[ρω], καὶ δὴ προσφέ-
 ρεσ[θ]α[ι] τὰ[ς] διαφορὰς αὐ-
 35 τήν, [ἃς] ἐ[πε]σημήναν-
 το, δ[έ]δεικται μὲν τ[ο]ῦπ[ι]-

15. N: εἰ. || — O: εἰε || — 19. O: || .. θασ — 22. O: || ...
 νλωσ — 31. O: ᾠασγεμην || — 32. O: || τιστονας — 35. N: .. τη-
 μηναν || — O: ετ. σημηναν || —

- Col. XXXIV. μεμφ[ἐς ἀ]γαγεῖν. Ἄλλ' οὐ-
 δὲν ἡμ[ᾶ]ς γε βλάψουσιν
 ἀλλ' αὐ[τ]οὺς ἐκ[ε]ίνους ἐ-
 ὤμενα[ι] μὲν ἐγ[γὺ]ς ὕγιεις,
 5 εἰ μὴ τι [κ]ᾶκ τῶ[ν π]ρότε-
 ρον εἰρημένων ἔστιν
 ἀνελέσθαι πρὸς αὐτάς
 καὶ βλέ[π]ονταί τινες ἐκ
 φ[ύσε]ως καὶ παρακειμέ-
 10 νων] ὑπεναντιολογίαι.
 Καὶ τ]ούτων δ' ἀποτεθε-
 ωρη[μένων] λοιπὸν ἐν-
 ἔστηκεν, δ] δεῖ πρὸς τὸν
 φίλτατον ἐπιζ[η]τῆσαι
 15 Β]ρόμιον, πῶς περὶ τεχνῶν
 προτεθειμένος συν-
 γράφειν καὶ ζητῶν, εἰ ἡ
 ἱατρι[κ]ῇ τέχνη καὶ εἰ
 ἡ γο[αμματοκ]ή, προθεῖς
 20 δὲ] καί, εἰ ἡ ῥητορικὴ τέ-
 χνη], τὴν μὲν σοφιστικὴν
 παρῆκε ῥητορικὴν ὥς-
 περ [οὐ] λε[γ]ομ[έ]νη]ν καὶ κα-
 τὰ τὴν κ]οινὴν καὶ κατὰ
 25 τὴν Ἐπικούρου συνήθει-
 αν, μ]όνην δὲ τὴν πολι-
 τι[κ]ήν] προσεποιήθη κα[ί]-

3. O: || αλλανθ. υσεκαινουσε || — 4. O: νεπισυγισις || — N: μενεγ. συγισις || — 8. O: βλεινονται — 13. O: || .. ουχ ... δει — N: || .. ρι — ἐνέστηκεν Us. Epic. p. 110 — 23. O: || περ .. λειομσι. ν Us. l. l. ὥσπερ ἀντιλεγομένην — 27, 28. καίτοι Us. l. l., O: κα| τον. — N: || -ον. — καίτοιγε?

το[ι τ]ῆς πλείστης σκευ-
 ωρίας ἐν τοῖς περὶ λόγ[ο]υς
 30 διατρίβουσιν ἐνεστηκυ-
 ῖας περὶ τῆς τοιαύτης.
 Πῶς δὲ καὶ τέχνης οὗ[σ]ης
 τῆς σοφιστικῆς καὶ λε-
 γομέν[η]ς ὑ[πὸ] τῶν ἀν-
 85 δρῶν; Π[ῶς, ἐὰν περὶ] τέ-
 χνης τιν[ὸς ὁ λόγος] ἦ, προ-

Col. XXXV. πε[τ]ῶς ο[ὗ], κα[θ]ό φα[σιν]
 αὐτὴν εἶναι τέχ[ν]ην,
 καὶ ἀπέδειξεν; Πῶς
 τὴν πολιτικὴν λεγ[ο]μέ-
 5 νην ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν
 οὐ τέχνην; πολὺ τε τ[οῦ]
 τῆς τέχνης [ἰ]δίου, <δι' οὗ> κ[αὶ] δι[ω-]
 ρισμένην τέχνην ἀπε-
 φήναντο, καὶ παραστῆ-
 10 σαι πεπείραται; Πῶς [φη-]
 σι τὴν ρητορικὴν π[α]ρα-
 τετηροῦναι τὰ περὶ θ[ε]ιν
 ὄχλους δυνάμενα; [καὶ]
 πάλιν ἐπιλελογισμέ-
 15 νον τὸν ἀγαθὸν πολιτι-
 κὸν τὰ κινεῖν δ[ι]ο[ρ]γ[ή]ν [πεφυ-]
 κότα καὶ ἔλεον καὶ π[ρο-]

29. O: λογος || — 34. O: ανρον || δρεινπο .. — 36. O: || χνη-
 σιν κηπρο || — XXXV, 1. O: || πε. -ωσοι — 5. N: ανδ . . . ||
 — O: ανλι . . || — 6. O: πολυτετ . . || — 7. N: τεχνησ. διουλ —
 O: τεχνησιουονκ . δι || — 16. O: ουτηνγ . α || — 17. O: το || —

τροπήν καὶ ἀποτροπήν
τούτοις χρῆσθαι διην[ε-
20 κῶς; Οὐ γάρ, οἶμαι, φήσει
τ[ὰ] πείθειν ὄχλους δυ[νά-
μενα παρατηρήσει τι-
ν' ἐνδεχόμενον ὑπάρ-
χειν οὐδ[ὲ δι]η[νε]κῶ[ς]
25 χρᾶσθαι τ[ῶ]νδ' ἐτισιν. [Πε-
πείρακεν γὰρ ο[ὗ] διην[ε-
κῶς ἐναρμόττ[ον]τα, [πολ-
λάκις δὲ καὶ δρωῶντα τοῦ-
ναντίον. Ὅταν γε μὴν [φῆ
30 ράϊδιον εἶναι παραγεν[η-
θέντας ἐπὶ τὰ κατὰ μέ-
ρος [ὅ]ποδείγματα τοὺς
τε[χ]νικῶς ἐν ἐκκλη[σί-
αις καὶ δικαστηρίοις [ἀ-
35 ν]αστραφέντας ἀποδε[ῖ-
ξαι], μήποτε οὐ [βαίῃ]ν ἐ-

Col. XXXVI. παγγ[έ]λληται προᾶγμ[α].
Τετευχότας γὰρ αὐτοῦ,
οὗ θέλουνσιν, παραστήσε[ι],
τεχνικῶς δὲ τοῦ[ς] οὐ τε-
5 χνίτ[ας] ἀνεστρ[αμ]μέ-
νους οὐ πα[ρ]αστήσ[ει]. Νῆ
Δία μάλλον τῶν οὐ τε-

24. O: καὶ || — 33. N: κατ'ἐνεκκλη — 36. O: ρ...ενε || —
XXXVI, 1. N: || ..τελλεται, O: || ..ιτεκλνται — 3. N: θελωσιν,
O: θεχουσιν —

- χνιτῶν τοῦ [τέ]λους τ[υγχ]ά-
 νουσι παρὰ τ[ε]τ[η]ρ[η]κ[ό]-
 10 τ[ε]ς [έ]π[ι]τεύγματα [καὶ ἀ-
 ποτεύγματα. [Κ]α[ὶ] γὰρ
 τριβ[ήν] ἐν τινι καὶ [πολ-
 λήν] ἄσκ[η]σιν ἐπ[εν]η[νε]-(ν)-
 γμέν[οι] τ[υ]γχάνουσι τῶν
 15 τελῶν [καὶ δι]ὰ παντός, ἀλ-
 λ' οὐχ[ὲ] τῶν ἀσκητῶν
 μάλλον. [ΙΙ]ροσέτι γε
 τῶν ἀ[σκη]τῶν οὐδὲ
 ἐν τυγχάνει τὸ σύνο-
 20 λον αἰ[... δι]ὰ τὴν αἰ-
 τίαν ταύτην τέχνη[ς] εἴ
 τ[ις] αὐτῶν τέχνην τινὰ
 θ[ύ]σει, καὶ [περ]ᾶνα[ι] δ[ε] [ἔ] τὰ[ς]
 πλείστας [τῶν] ἀναγεγραμ-
 25 μένων τ[εχν]ικῶν παρὰ-
 δό[σεω]ν μὴ] κενοῦς ὑ-
 πάρχειν, ὧν] ζήτησιν
 ἔχει. Πά[σας] γὰρ ἄλλ' οὐχ[ὲ]
 τὰς πλείστ[ας] οἷ γε περὶ
 30 τὸν Ἐπίκουρον δόξου-
 σι λέγειν κενοτάτας
 ὧς] γε πρὸς πολιτικ[ῆς]
 θυνά[μ]εω[ς] παρασκευ-
 ήν. Οὐ μὴν [ἀλλὰ] περ[ὶ]

12. N: αιτινικα. — 13. N: || χην — 19. O: || επτησζ — 21.
 N: || .. νται — 22. O: || . ισαντε — 23. N: ανα . εται || — O: ανα-
 μετα || — Quid lateat, nescio — 26. O: || .. ρσεω — 31, 32. O:
 κενοτατασω || . οτεπροσπολιτικός || — 34, 35. O: περλ || τουτεινδ
 — πσε || —

35 τούτ[ω]ν δ[ὲ] ἐξῆς ῥηθ[ή]σε-
ταί τι παρὰ [ἡμῶν, εἴ τι ἄ]δ[η]-

Col. XXXVII. λον ἦ[ν]. Καιρὸς δ' ἂν εἴ-

η] πάν[των] ἀπολελυ-
μένου[ς ἐπὶ] τὰς ἡμε-
τέρας ἐλθεῖν [δ]όξας καὶ

5 σχ]εδὸν κεφά[λ]αια τῆς
οἰ]κονομίας [ἔσ]ται π[ρο-
κ]είμενα το[ιαῦτα]. τέ-

χνη] τί λ[έ]γετα[ι κ]ατὰ
τῇ]ν συν[ή]θ[ειαν, ὅ]πο[μ-

10 ν]ῆσαι βραχ[έ]ω[ς]. Οὐ γὰρ

ἄλλη τ]ὰ ἡμέ[τερα] ἔστι
δεῖ[ξαι]. Τὴν σοφιστικὴν

ῥητορικὴν τέχ[νη]ν λε-

γομένην παρὰ [τοῖ]ς ἀν-

15 δρ]άσιν κ... υς [φιλ]οσο-

..... δο . αιτι

..... ιπ... ν

... κης γι[ν]ομέ[νην οὐ]-

δ]έ? πρὸς ἄ[λ]λ[ας ἐπιστ]ή-

20 μας ς καὶ .. ους

... ενομέ[ν]ους .. [Ἔ]στω

τοίνυν τ]ὸ τῇ]ν σ]ο[φισ]τι-

κὴν περὶ μὲν] λόγων γ[ρ]αφὰς

1. O: || λονηι — 2. O: || . πανπ. . — 3. O: || μενουσ. σ. οντας
— N: || μενου. ι. . ιτα — 6. N: τ. . || — O: πι. || — 7. O: τοο
... \ τε || — 8. O: || .. ητιληγετα — 9. N: νν. σθ. πο. || — O:
|| .. νσιν. σθ. πολ || — 14. O: αι. . σαν || — 16. N: λωι || — 17.
N omittit — 19. N: || .. προς. . με — O: || . ετροσα. λ — 21. N:
|| ... ενο. . ους. . . ν || — O: || ... ενομενουσ. . στω || —

καὶ ἐπι]δείξεις τ[έχ]νην
 25 εἶναι], περὶ δὲ τὸ δ[ί]κας
 λέγειν] καὶ δημηγορεῖν
 οὐκ εἶναι τέχνην· ἔτι
 τὸ τὴν πολιτικὴν ἐν ἰ-
 σ]τ[ο]ρίαι καὶ τριβῇ [καθ-
 30 εστη]κένα[ι], τεχνικὸν δὲ
 μῆθ[εν] π[ροσ]φ[έ]ρ[ε]σθαι.
 Καὶ] νῆ Δ[ί] ὄτ[ι] λ[έ]γε[τα]ι
 πα[ρά] τισι πρὸς τὰ [λ]ε[χ]-
 θ[έ]νθ' ἡμῖ[ν], ὑπε[ρβ]αλέ[σ]-
 35 θ[α]ι κα]τὰ δύναμιν ἐ-
 φ' ἐκάστου, [τ]ῶν [δ'] ἐ[γκ]ει-

C. XXXVIII. μένων [ἤδη] δεῖ τοῦ πρῶ-
 τ]ου κατατ[ρέχει]ν. Ἐσ-
 τι]ν τοίνυν [κ]αὶ λέγεται
 τ[έχνη] παρὰ τοῖς Ἑλλ]η-
 5 σιν ἔ]ξιν ἢ [δι]άθ[ε]σις] ἀπὸ
 παρ[α]τηρή[σ]εω[ς] τιν]ῶν
 κοινῶν καὶ [σ]τοι[χειω]-
 δῶν, ἃ διὰ πλειόν[ω]ν δι-
 ἡ]κει τῶν ἐ[π]ὶ μέ[ρους] κα-
 10 ταλαμβάνουσά [τ]ι καὶ
 συντελοῦσα τοιοῦτον,
 οἷον ὁμοίως τῶν μὴ

24. O: τ. σνην || — 27. O: || ... σιναι — 29. O: || . τεριαικα .
 τριβη . ε || — 31. O: πασοφερισθαι || — 33. O: ταθεο || — δει-
 χθένθ' ? — 34. O: || ... νθημι . υπεξαλε || — N: || .. νοημ . υπε —
 36. N: . ωνλε .. ει . || — O: . οννεκαει || — XXXVIII, 2. O: νοει ||
 — 7, 8. O: — ν || δων — 9. O: τωνειιμε —

μαθόντων [οὐδεῖς], ἐστη-
 κ)ότως καὶ βε[βαί]ως [οὐ-
 15 δ]ὲ στοχαστ[ικῶς]. Ἀφείσ-
 θ]ω γὰρ ἐπὶ το[ῦ πα]ρόν-
 το]ς, εἴτε συμ[φέ]ρον ε[ἴ]τ' οὐ σ[υμ]φέρον τὸ
 γι]νόμενον π[άντ]ως·
 ἀ]φείσθω δ', εἰ κ[αὶ] ἀμφο-
 20 τερον. Καὶ ἰδιωτ[ικῇ]
 τέχνη λέγεται, [ἣ] ἔχει πα-
 ρ]ὰ τριβῆς πάντω[ς] καὶ
 πανόλως τὸ τοιοῦτον.
 Αὐτὸ γάρ, ὃ πάσῃ τῇ κα-
 25 θ' ὀνδήποτε τρόπον (η)
 π[ροσ]αγορευομένην τέ-
 χν[η] πρόσεστι, [τ]οῦτο ἐκ-
 θεῖναι βε[βο]υλήμεθα
 καὶ δὴ προ[ῦ]νην[έγμ]εθα.
 30 Καὶ ταῖς ἐστη[κν]ύαις γέ
 τ[ε] καὶ παγίοις ἐπιστή-
 μα[ις] ὥσπερ γρ[αμμα]τισ-
 τικῇ καὶ μου[σικῇ] καὶ
 ζωγραφί[αι] καὶ πλά-
 35 στικῇ πρόσ[ε]στιν τ[ὸ]

Col. XXXIX. διὰ τινος[ς] παρατηρή-
 σ]εως στοιχείων τ[ι]νῶν
 διη]κόντων διὰ πλειόνων

13. O: ε . εστην || — N: ε . . εστη . || — 26. N et O: || πα .
 αγορευο — 29. N: προ . ν . . . μεθα ||, O: προσνην . τ . εθα || —
 30. O: εστηλοιαιογε || — 31, 32. O: παγιουσεπιστη || ματωστερ —
 33. O: πικαι || — 34. O: || ζωγραφεαφι . —

- τῶν κατὰ μέρος κατα-
 5 λαμβάνειν ἕκαστον
 καὶ δημιουργεῖν, καὶ ταῖς
 οὐκ ἐχούσαις τὸ ἐστη-
 κὸς ἀλλὰ τὸ στοχαστι-
 κὸν τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης
 10 ἰδ[ι]ον πρόσεστιν τὸ κοι-
 νῶν τινων κατοχὴν
 λαβε]ῖν διατεινόντων
 εἰς [τ]ὰ κατὰ μέρος, οἷς
 οὐδε[π]ώποτ', ἐὰν οὐ-
 15 τω τύχῃ, γέγονεν ἐγκύ-
 ρησις. Κἂν μὴ διὰ παν-
 τὸς ἀκολουθῇ τὸ τέλος
 τοῖς τῆς ἐπιστήμης π[α]-
 ραγγέλμασι καὶ ποιήμα-
 20 σιν διὰ τὸ μηδ' εἶναι τοῦ
 πάντως τὴν στοχαστι-
 κ]ή[ν μ]έθοδον ἀλλὰ τοῦ
 κατ]ὰ τὸ πλεῖστον ἢ τοῦ
 μ]ᾶλ[λ]ο[ν], τῶν ἀτέχνων
 25 ἐ[σ]τ[ί], κἂν τυγχάνῃ τις
 τ[οῦ] τέλους ἐπὶ τινων.
 Εἰ] μέντοι γε ἀπὸ τῆς δι-
 αθ]έσεως τῆς τῶν κοι(ν)-
 ν[ῶ]ν καὶ στοιχειω[δῶ]ν
 30 ἐντ]ε[υκ]τικῆς ἐπὶ τ[ὴν] ἀπ-
 εργ]ασί[αν] παραλλ[άξ]αι

14. O: || ουδενσωποτ — 18. O: πε || — 25. N: || .. συμ —
 O: || .. ση — 26. O: νωνη || — 27. O: || .4 — 30. O: || λ —

τῶν] κατὰ μέρος [μὴ φ]ανερύ-
η, τῶ]ν ἀπ[ὸ] τέχνη]ς μὲν οὐ-

Col. XL. κ εἰ[ν]αι, τὸν δ' ἔ[χον]τα τῇ[ν]
δ[ιὰ]θ[ε]σιν ἄ[μα] ἄ[τε]χν[ον].

κἄ[ν] ἐπὶ τινω[ν] ἀπ[ο]τρυγ-
χ[άνη]ι τῶν κα[τὰ] μ[ε]ρ[ος], τὸ

5 πᾶν οὐ δὴ φ[αμεν] τέ-
χνην· καλοῦ[μεν] γάρ, ὃ [ἐ-
χει τοῦτο(ν) πα[γί]ως.

Εἰ δ]ὲ μὴ πρόσ[εσ]τίν [τι-
νω]ν διηκόντω[ν] καὶ στοι-

10 χε[ιω]δ[ῶ]ν εἰδησ[ις] ...

επ. γα... δικω.....

τα... ωι παρα.....

κ..... παρατ... την.

ν..., καθόσα τῶν ἐ[πι-]

15 τ[ε]υκτικῶν κἄ[π]οτ[ε]υκ[τι]κ[ῶν]· καὶ

[γὰρ τέχ-

νη διὰ παντὸς [οὔσα π]ρο-

τ[έθ]νεται· κἄν μ[ε]θ[ο]δ[ον]

μὴ παρατ[η]ροῇ, τ[έ]χνην

ἀ[πὸ] τοῦ]των μὴ [εἶναι,

20 μηδ' ἔ[σ]εσθαι μὲ[ν] οὐ<ν

κἄ[ν] ταῖ[ς] στοιχειώδεσ[ι]

33. N: ||απετε — O: || ...ν.πετεχν — XL, 1. N:
|| χε — 2. N: || δ...εσιναι — O: || φ — 3. N: ιο... || — O:
χο... || — 4. N: εν... || — 6. N et O: καλουι — 10. O: || χε.νδ.ν
— 14, 15. O: || κ.σαπλλεοσατωνε-, || τ...κτικων — 15. N (suprascr.):
καιτοτουκ... — O (suprascr.): καιτοτουκ... — 16. N: παν-
τοσω — 20. O: || μηδεδεσθαι — N: ε.εσθαιμε.ου || — 21. O:
|| κασχαιστ.χειωδεσ || — N: || κα.σκα.στοιχειωδεσ || —

κ[αί] τὰ κατὰ μέρ[ος] ἀν-
 ειλη]φνύαις κοι[ν]όν [τι,
 τὰ[ς δ' ἐπι]τυχίας καὶ ἀπ[ο-
 25 τυ[χίας ἐμπ]ειρίαν μὲν
 κα[ὶ πα]ράτ[η]ρησιν καὶ ἄ-
 σκησιν] καὶ [π]ᾶν τὸ τ[ο]ιοῦ-
 το προ]σαγορεύομεν, τέ-
 χνη]ν δ' οὐδαμῶς, [ἐπεὶ τὸ
 30 ταῦτα διὰ παντὸς [ἐχειν
 τὸ αὐ[τ]ὸ τῇ τέχν[η] φ[άσ]-
 κ]ομεν, ἀλλ' οὐχὶ κα[θ]ὸ π[α]-
 ρὰ ποι]ᾶς παραλλα[γὰς θυ-
 νατοί] ποτέ εἰσιν [τῶ]ι ὄν-
 35 τι πράτ]τειν, ἃ δεῖ. Οὐ γὰρ
 ὅς σχημά]των τ[υχῶν

Col. XLI. καὶ τοῦ καλο[ῦ] παρα-
 τ]ετήρηκεν, π[ᾶ]ς ἑαυ-
 τὸν στήσαι δεῖ καὶ πῶς [κι-
 ν]εῖ[σθ]αι καὶ ποῦ τ[ὸν π]όδα θεῖναι
 καὶ ποῦ σ[υ]νέπι-
 5 νέειν, [ἄμ]α παρατε[τ]ή-
 ρηκε, τίνα μόνον καὶ
 μόν[ω] το[ῦ]ργον π[ο]ιεῖ καὶ
 δι[ὰ] παντός· μέ[θ]οδ[ον]
 δὲ καὶ στοιχειώδη [τινὰ

23. O: ἰφνυαῖσκειον... || — N: — ἰφνυαῖσκει... || — 27.
 O: || ... ἡκ. ἰκαντο — 32. O: || ρομεν — 36 tantum in O ex-
 stat — 33. N: αἱ || — XLI, 2. O: πεισθάν || — 4. O: || μει. αἱ
 — N et O: τ.. τοδα θειναι και ποι suprascripta exhibent —
 7. N: || μενσι —, O: || μονο. — 8. O: με. οδν. || —

- 10 παρὰ[δ]οσιν διὰ πλ[ειό-
νων [διήκου]σαν, ὥσ[περ] ὁ
γραμματιστής, ὥσπερ [ὁ] φυ-
σικός, οὐκ ἔχει. Τὸ δ' [δ]μ[οι-
ον καὶ ἐπὶ τῶν π[ε]τ[α]υ[ρι-
15 ζομένων καὶ τὰς μαχαί-
ρας ὑπεραλλομένων [ἔτυ-
χε· καὶ] τούτους δὲ ἔχειν
τέχνην ἐγβιάζη[τ]αί τις,
ἀλλ' οὐ[χ]ὲ τὸν συνδ[έ]τη[ν]
20 κακίῳ [εἶναι] τῶν ξ[ύλων] ἢ
φακ[έ]λ[ων] καὶ βαστάζο[ν-
τα καὶ [τὸν] ἐπιτευκτι-
κ[ῶς] κ[λέπ]τοντα καὶ [ψε]υ-
δόμενον καὶ τὸν ἔμ[π]ο-
25 ρον τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν
κυν[ηγ]έτην καὶ πά[ν]τας
τοὺς παραπλησίους. [Ὁ]τα[ν]
δὲ φῶμεν μὴ λέγес[θ]αι
τέχνη[ν] τὴν τῶν τοιού-
30 των ἑξ[ι]ν μηδ[έ] τοὺς ἄν-
δρας τεχνί[τας], τὸ μὴ κυρί-
ως προ[φασ]αγορεύεσθαι[ί] φα-
μεν, οὐ τὸ μηδὲ κατ[α]-
χρηστικῶς λέγεσθαι δια-

11. N: || νσ.ων...ισαν, O: || νωνωπ...σαν — 14. N: ποτε...||,
O: ποτεν || — 17. N: δεκαι... || — 19. N: συνδσν...||, O: ενν-
δοτησ || — 20, 21. N: τ.νξ.μ... || φαι.ολο-ωνβασταξο. || — O:
τωνξ.μ. || φακολο.σκαιβασταξοι || — 23. N: || κσ.ισ...τοντακ...v
— O: || κσ...κξητοντακαιφον — 28. N pro φῶμεν habet: .ουννεις —
29. O: || τευνηρι — 31. O: τεχωτας — 32. N: || ωσκ... — 33.
O: κατη || —

35 τεινώμεθα. Φανερό[ν γ]ά[ρ,
 ὅ]τι καὶ [τ]ε[χν]ίτην [ὁ]ρα-

Col. XLII. πέτην [καὶ κ]όλα[κα καὶ
 ὤμο]φάγον καλ[οῦσι
 καὶ πολλοὺς ἄλλ[ους, ὧν
 παρατετήρηκε τ[ούτου]

5 ἕκαστος, [ὁ ποι]εῖν προτέ-
 θειται, καὶ ἀποτε[ύγμα-
 τὰ τινα κ[αὶ] ἐπιτ[εύγμα-
 τα. Οὐ μ]ήν ἐγὼ μὲν τή[ν συ-
 νήθε]ιαν ο[ὗ] φημι κυρ[ίαν]

10 ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτ[α
 τέχνας καλεῖν ἀλλὰ τ[ὰ
 προσφερόμενα τὸ με-
 θοδικόν, [ὁ] προχει[ρότα-
 τα κατὰ τὴν τῆς τέχ[νης]
 15 ἀναφώνη[σιν] ὑποπίπτ[ει
 καὶ ὑπὸ τ[ὴν] τῆς ἐ[π]ισ[τή]-
 μης, ὅταν ταῦτὸ ἐπι[φέ-
 ρηται τῇ τέχνῃ κα[ὶ]
 κατὰ τα[ύτ]ὸ εἶδος ἄ[παξ]

20 ἀπλῶς, [ὅθε]ν ποιεῖ δι-
 αφορώ[τατα τὰς] ἐν τῷ [βί-
 ωι τέχνας τις προ[σο-
 αγ[ορε]ύειν· ὥστε καὶ τὴν

35. O: ρο.τα || — 36. O: || .τι. αγεσν. ιτηναρα || — XLII,
 1. O: || ποτην...σολα —, N: || -ετην — 2. N: || ο..φαγσνκαλ —
 O: || ο..φαπ.σκαλ.τ — 3. O: πολλοισοαλλω — 9. O: || λ...αν —
 16. O: υποτσ. — 17. O: επιν. || — 19. N: ατι. || — O: ατ. ||
 — ἄπανθ' ἀπλῶς? — 21. N: || αφερω....εντωι. || — O: εντων. ||
 — 22. N: || ωτεχν...ἐγέιτισπ —

σ[ύμπ]α[σαν] παρατήρη-
 25 σιν [τ]ῶν ἐν ἐκάσταις χώ-
 ραι[ς] ὄντων τόπω[ν] ἢ πράξεων
 ἢ τι[ν]ων ἄ[λλων], ἃ χρήσι-
 μα πολλὰ καὶ νῆ τὸν Δί'
 ἄγν[οη]θέντα γέινεται
 30 πάντα, πληροῦν ἐπιστη-
 μῶν καὶ μηδὲν ἄτεχνον
 ἀπ[ολ]έπει[ιν] ἔνεκα γ' ἡ-
 μῶ[ν] μὴ κω[λ]υέσθω. Φεύ-
 γον[τ]ες γὰρ ἅπασαν οὐ πρα-
 35 γμ[ατι]κῇ[ν] ἀμφισβήτη-
 σιν [μ]εταληψόμεθα τὰς
 ὁ[ν]ομ[ασι]α[ς], καὶ ταύτας,

Col. XLIII. ἃς νῦν φαμεν εἶ[ναι] τ[έ]-
 χνας, τὸ τοιοῦτ' ἔχειν
 εἶδος ἐροῦμεν [ὥς ἡ
 γραμματικὴ καὶ [πλάσ-
 5 τική, ταύτας δ', ἃς οὐ [τέ]-
 χνας, τὰς [έσ]τερημέ[νας
 τοῦ τοιούτου, παρατη[ρη]-
 τικὸν δ' [έ]χειν εἶδος, εἰ
 γέ] πως ἐ[ν]ηριθμησά-
 10 μεθ[α], παραπλήσιον [ὕπ]-
 ομ[νήσ]ο[μεν]. Αὐταῖς [δὲ

26. O: || ραι... τοπω. ητραξεων, fortasse λόγων — 27. for-
 tasse ἢ τινων δῆποδ' — 36. O: || σινα. ετα — 37. O: || θησ..
 ασι. σ — XLIII, 1. O: ει.. ντο || — 4. O: καιην.. || — 7.
 O: παρατην || — 8. O: δ. κεινειδοσοι || — 10. O: ονσ. || — 11,
 12. non puto εἶδη —

- δὴ τοιαῦτα καὶ τὰς ῥ[η-
το[ρι]κὰς ἐναρμό[τ]το[ν]-
τες τὴν [μ]ὲν σοφιστικὴν
15 τέχνην ἀποφαινόμε-
θα, [τ]ὴν δὲ πολιτικὴν [οὐ
τέχνην. [Ἐὰν δὲ συναν[αγ-
κὰς]η [τις] ἡμᾶς [π]ρο[φ]έ[ρεσ]-
θαι [τ]ὰς [ὄνο]μασία[ς], τ[ὴ]ν
20 μὲν, ὥ[ς] ἐκτεθείκαμεν, [ιδί-
ωματι κε[χαρ]άχθαι φ[η]-
σομεν, τὴν δ' οὐ φήσομεν.
Καὶ π[ρὸς] τ[α]ῦτα τοὺς ἀν[τι-
λέγοντας ἀ[πα]ντᾶν ἀ[ξι]-
25 ὠσομεν, κα[θάρ]περ κατε[στη]-
σάμεθα. [Ἀλλὰ] νῦν ἐπ' [ἐ-
κεῖν[ο] βαδίζομεν, ὅτι
τέχνην οὐχ ἡμεῖς λέγο-
μεν [τὴ]ν σοφιστικὴν, οἱ
30 δὲ τὴν [α]ἰ[ρε]σις κτίσαντες
ἡμῶν ἀντιφωνοῦσιν
καί [τ]ὴν πολιτικὴν [ἐ]στο-
ρ[ε]αν τινὰ καὶ παρατή-
ρ[ησι]ν συνησκημένην,
35 οὐχ ἡμεῖς. Ἀλλὰ κα[κ]εῖ-

13. O: || τονκαι. — 18. N: || κα ομασι^ο.ει. || — O:
|| κα . ησ . . ημασι^ο.εν || — 19. O: τον || — 21. O: || ωματικο —
23. O: τουτα — 25. O: καιηθρ — 26. de hoc loco usque ad
initium pag. XLV. Gomperz egit in Zeitschr. f. d. österr. Gymn.
1865, p. 825 sqq. — 28. Usenerus (Epicur. p. 111) post ἡμεῖς
μὲν inseruit — 30. O: τηνη.εσιν — 35. Us. οὐχ ἡμεῖς ἀλλὰ
κακεῖνο<ι> — O: κανει || —

νο παραθήσομα[ι], ὅ-
που καὶ δι' ὧν ἐφα[ίνο]ν-

- Col. XLIV. τ]ο [Ζ]ήνων<ι> ταῦτα διασα-
φείσθ[α]ι· ὁ τοίνυν Ἐπίκου-
ρος ἐν [τ]ῷ περὶ τ[ῆς] ῥη-
τορικῆς, ὅτι μὲν διατε-
5 λε[ῖ] λέγων τὰ διδα[σ]κα-
λεῖα τῶν ῥητορικῶν
καὶ το[ύ]ς ἐκ τῶν διδα[σ]κα-
λείων [κα]ὶ τὰς δυνάμεις
τ[ὰς] ἐκ τῶν διδασκαλ[ε]-
10 ων, πρὸς δὲ τούτοις τ[ὰς]
ἐκ τῶν διδασκαλείων [εὐ]-
μο[ρ]φίας, καὶ διότι καὶ
πρ[α]γματεῖαν αὐτῶν καὶ
τὰς παρ[α]δόσεις[ς] καὶ πα-
15 ρα[γ]γελίας περὶ τε λόγου
κα[ὶ] ἐ[ν]θ[υ]μημάτων [κα]ὶ
τῶν ἄλλ[ω]ν καὶ τὰν[ά]λλ[ω]ρα
πάντα το[ύ]τοις πα[ρα]πλησίως προσα-
γο[ρεύει]. Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἐρ-
20 μα[ρ]χος ἐπὶ Μενεκλέου[ς]
ἐν] τινι πρ[ὸ]ς Θεοφείδην

36. N: || νοπαθησόμενα... || — O: || νοιταραθησεμένλ.λο || —
Us.: παραθήσομεν δ' ὅπου — Sed illud ε et ν expuncta sunt —
XLIV, 1. N: || .τεινων, O: || στηνων — 3. O: τισ.κ. || —
16. O: || κα.εσ.θ. — 17. O: || τωναν.ονκοιταν.λε || — η et ι
deorsum in margine adscripta testantur aliquid omissum fuisse.
N: ταγ... || — 18. N: παλιν... || — O: || παικιατοστοιστιανλε ||
— 19. N: || γοισ —, O: || γοισ.σ.αλα — 20. O: || μα.σος —

ἐπι]στολῇ[ι] τὴν αὐτῇ[ν]
 ἐ]χ[ει] γνώμην. Ἀλέξ[ιδος]
 γὰρ ἐν τοῖς . . ριαγωγῇ.
 25 κ]ατηγοροῦ[ν]τος τῶν ῥη-
 τορικῶν [σο]φιστῶν, ὅτι
 „πολλὰ ζητοῦσιν ἀχρήσ-
 τως“, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ περὶ
 τὴν λέξιν αὐτῶν πρα-
 30 γμάτευμα καὶ τὸ περὶ
 τὴν [μυ]ήμην, καὶ ἐν οἷς ἐ-
 πιξ[η]τοῦσι λέρειν, ὃ μῆ-
 π]ο[υ] σ]υμβέβηκεν (ἐν τοῖς
 ἐ]πεσιν, ὧν ἀρχὴ „ἄ[σ]τρα
 35 ἦ]δη προβέβηκε“), καὶ πε-

Col. XLV. ρί τινω[ν] ἄλ[λω]ν [πα]ρά
 τε τοῦ[τοι]ς καὶ π[αρ'] Ε]ὐρι-
 πίδῃ — ποιεῖ[τ]αι [δ'] ἐγκλ[ή]-
 ματα καὶ ἐν τῇ συ[γκ]ε-
 5 φ]αλαιώσει τῶν εἰρ[ημ]έ-
 νων καὶ [ἐ]πιφορᾷ, καὶ
 ἄλλα δ[ὲ] τ]ινα προσά-
 πτ[ω]ν [οἶον] „ἐπαινέσαν-
 τες δ' [ἄλλ]οτε ἄλλον [κ]α[ὶ]
 10 ἄν [θ]έλητις] ἐκάτε[ρ]ο[ν]“ —

22. O: || ο . . στολη — 23. N: αλεξ . . ||, O: ααεξ . ο || — 24.
 N: ριαγωγι . . || — Gomperz de περιαγωγοῖς vel μυριαγωγοῖς
 (sc. πλοίοις) cogitat — 33. N: || βεβηκεν — O: || οτουμ .
 βεβηκεν — 35. cf. Il. 10, 252 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, O: || ναδη
 — XLV, 1. O: αμον . . ρα || — 2. O: — ωσκαιπ . . ουοι || —
 3. O: || πιδλι . γοεινα — N: || πιδηι . ποει . . αι — 6. N: ασ . αι ||
 — 8. O: || τιτου — N: || πτον — 9. O: || τεσδε . οτε — 10. N:
 || ανοιο εκατειο . || — O: || ενησε σκατεγα . ω || —

ἀποδ[εῖξ]αιτο δ' ἂν [περὶ
 αὐτῶν, [δ]ιότι περὶ χρη-
 σίμων [γε] πλείστων
 ἔ]ξωθε[ν] ἐπιχειροῦ[σι]ν
 15 λόγους [ποιε]ῖσθαι τοιού-
 τους, οἵ[ους] ἐν[κ]ρ[ι]ναι τῶν
 φ]ιλοσ[όφω]ν ἐστίν — [οὐ
 γὰρ εἶ[ναι κ]ατ' ἐπιστ[ή-
 μην φαίν]ονται τ[ὰ πα-
 20 ρ[ὰ] ἔ]αν[τῶ]ν ἀλλὰ κατὰ
 τινὰ εἰκοτολογίαν καὶ
 σ[το]χασμὸν οἵ[τι] εσ[θ]αι
 τὴν τῶ[ν] τεχνῶν παράδο-
 σιν εἶνα[ι]. — τ[οια]ῦτα δὴ
 25 τινὰ τοῦ Ἀλ[έ]ξ[ι]ο[ς] φαῦ-
 λα ἰσ[τ]άντος πρὸς τοῦ πλ
 π[ᾶ]σι διαλεγόμενος „τὸ
 περὶ χρησίμων διαλέ-
 γ]εσθαι, φησίν, εἰ μὲν ταῦ-
 30 τ]ὸν δεῖ λαβεῖν τῷ πε-
 ρὶ τοιούτων, ἔξ ὧν γί-
 νεται τὸ κέρδος ἐπ' ἀργυ-
 ρ[ίω] λόγ[ο]υς στρέφειν δυ-
 ναμένοις παντοδα-

Col. XLVI. πῶς, πᾶσα δ' ἐ[ξ]ουσία [εἴ]η, ἔ-
 θε[ι]τ[ο] μανικ[ὸ]ν τελε[ί]-

18. O: || γ. ρειν — 19. O: — ιονταιη-. || — 22. O: ουεσ.
 ην || — 25. O: τουκαλ. τινογοραν || — N: τακαλ. . . τιν — 26. N:
 || . α . ιαντος — 34. N: παν . . \λα || — O: παντοδλα || — XLVI,
 1, 2. O: ανοι . . || οστε — 2. N: || σστσ . ανικ . ν —

- ως.“ Εἴτα δει[ξί]ας τὸ
 μανικὸν οἰ[κεί]ως τῆς
 5 ὑπολήψε[ως ταύτης· „εἰ δὲ
 περὶ τοιούτων, φησίν,
 ἐξ ὧν συνίσταται[ι...
 8 παρ σ . χ
 12 τ . . . ντολως η
 ἀπα]τᾶσθαι δεχ
 . . χηειν [δ]ρθῶς πολλο[ι
 15 . . τὰ πρᾶ]γματ[α κ]αὶ
 . . . συμ]φέρον δια[σα]φεί[ν
 κτη πλ .
 μητ
 ναι μηδ
 20 . . ἀ]λλὰ καὶ . . . ι . . .
 21 . κα . . . ἐπισ λι
 26 μεγάλου τὸ μ[ικ]ρὸν? ἐν
 τούτοις ἔχειν [δι]άπ-
 τωμα. Παραχω[ρῶμε]ν
 γὰρ τὴν ἄσυνή[θειαν αὐ-
 30 τῆς σφάλλειν τοὺς φρ[ο]ν[ι]-
 μους καὶ ἐπιεικεῖς ἐμ
 πράγμασιν εἰς ὄ[ρ]ους [βα-
 δί[ξ]ουσι καὶ [ἐλ]ε[γχ]ου[ς]

3. Ο: δει . . ασν . . || — Ν: δει . γαστο . || — 5. Ο: τοτ . . || —
 12. Ο: ντσαω . η — 13. Ν: δ . α pro δεχ — 15. Ο: μαν . . και ||
 — 21. fortasse ἐπίστανται — 25. Ο: || οσα . ασετιμεγαλν . υ . ||,
 Ν: || . . . τασ . . . μεγα . . . υ || — 26. Ο: ουτεμητονευ || — 27. Ο:
 εζειν . . . αη || — 28. Ο: παραλω . . ιν || — 29, 30. Ο: μο || τισ-
 σφαλλειν, Ν: τησφαλλειν — 32, 33. Ο: εισο . . τομ || διτονσικαιθ
 . . ε . ου . || — Ν: καιρ —

Col. XLVII. καὶ [συ]κο[φ]άντας καὶ [ῥο-
 κο[υ]ς καὶ [μ]αρτ[υρ]ί[ας]
 ψ[ε]υδ[ε]ῖς. Ἀπολέ[σ]αι [γ]ὰρ
 κρεῖττον ἀργύριον πο-
 5 λὺ καὶ χωρίο[ν δικα]στήν
 χλευάσαντα [καὶ] τοὺς
 κ[υρ]ιωτάτο[υς καὶ] με-
 γίστο[υς φόβου[ς τῇ] τῆς
 ψυχ[ῆς] ἔξει [φονγόν]τα [τ]ε-
 10 λέως ἢ τούτους ἔχον-
 τα νικᾷν τὰς [σ]υμπάσας
 { δίκ[ας] κα[ὶ] περ[ὶ] οἱ]κε[ίων]
 κεντρύζεσθαι] πραγμά-
 τω[ν αἰ.] Ἀξιοῦσ[ιν] [δ]ὲ
 15 οἱ φ[ιλό]σ[οφοι] τὸ[ν] φρό-
 νιμον παντάπασιν] δίκας
 μ[ὴ] μ[ε]λετᾷν μ[ὴ]δὲ ῥη-
 τορικ[ῆς] τέχνη[ς] ἐμπει-
 ρίαν ἔχ[ειν] ἀλλὰ φεύ[γειν]
 20 τοὺς παρ[α]τι[θέν]τας
 μὲν πλοῦτους [ἀφ]οβία
 ληφθέν]τα[ς, καὶ] ἐνῇ δὲ
 πρ[ό]ξαντ[ας] τὰ ῥητ[ορι]-
 κά]. Οὐ μ[ὴν] ἀλλ' ἀδύ[να]-
 25 τον τὸ παρ[α]γμάτευμα

1—3. O: || καιοικοο . αντασσαι || κο . . σαιλαρτ . . . α . σ ||
 θη. — N: || καισικο . αντασσαι . . || κ . . σαικαι σ || τε . . . εις . —
 6. O: || . . ρ . ασδντα — 8. O: || το . . νσ — 14. N: ινμε ||, O: ο
 ινγε || — 15. O: || οιφ . . εσ — 17. O: || μυρ . εδε — 19. N:
 ρεν . . ||, O: φενι . . || — 20. O: αραιοι . . τας || — 22. O: μηδε ||
 — 23. O: || πρα . . ι-αι — 24. O: δ . . να || — 25. N: γμα . .
 ενγμα || — O: τ . . γματαςγμα || —

τὸ τῶν ῥητόρων ἐπι-
 γετεῖν, ἐν οἷς θ[ι]δάζου-
 σι συμβουλευεῖν δ[ι]μοις?
 . . . ο . εἰτασυναγας τὸν
 30 οἰκείον καὶ περὶ τοῦτον
 τοῦ] μέρους [τρόπ]ον? ἐπὶ
 τῶ]ν? καὶ ταῦτα εἰσομέ-
 νων πάντα κατὰ . . . α

Col. XLVIII

του λ . τον τε . . . ἄξι-
 ον ἐπι[θ]αυμ[ά]ζειν τοῖς
 ῥη[το]ρι[κ]οῖς ὡς πρῶ-
 5 μ[ως] πολ[ι]τενομένους,
 οὐ[δ'] οὐ[τ]ω κατ' αὐ[τὸ] τὸ κανὼν?
 ἔστηκεν ὁ λόγος αὐτοῦ.
 Κα[ὶ] γὰρ μαγείρους καὶ
 καπ[η]λ[ι]ους ἡμῶν [ἐ]πο-
 10 τι προ[α]ντί[τειν] ἡμῶν
 λ[αμ]βάνοιμεν ἐν, ἀλλὰ
 κ . αλ . τ . ωι τὴν ασυμ-
 β . α . . . ι τοιαύτην
 ο . . . γε . τ . μη δυνατὰ
 15 τ . . . δια . ων
 ὥσπ[ε]ρ . . . α διὰ [σ]τομα-
 α[ς] . . . τα . . . μόν[η]ς
 . . . ρισ . . . σης
 . . . τε . . . α . . . τῆς τε

28. N: δηλ. — O: δια — 38. O: αὐτὸν
 N: || γον . τω — καὶ — 7. O: || κα
 O: || οὐκατω — 14. O: α . 67. 69

tum: μηδεναι || — 14. O: α . 67. 69

- κτ]ο[νι]κῆς [καὶ χα]λκευτι-
²⁰ κῆς ψε]ύδεται του . . .
 αι πόρον? μικρόν α .
 λα]βεῖν αὐτὸ ραι-
 δίως τι. Καὶ γὰρ ἀγροῖκο[ς
 ἄνθρωπ[ος καὶ γ]ραμμά-
²⁵ τω[ν ἀπλ]ῶ[ς ἀνεπ]ιστ[ή-
 μ]ων [ο]ὐ ρήτορικ[ῆ]ς μό-
 νον ἐμπειρίας ἔξω κα-
 θεστηκῶς ἱκανὸς ἔξεν-
 ρεῖν τὰ δῆμ[ο]ις συμφέ-
³⁰ ροντα καὶ διερμηνεῖσ-
 θ]αι [σαφ]ῶς. Τὸ δὲ δὴ μὴ
 κατ'] ἐ[πιστή]μην περαι-
 νεσθ[αί] τ[ινα]ς τῶν ρήτο-

Col. XLIX. ρ]ικῶν λόγων [ἀλλ' ἐμπει-
 ρί]α καὶ στοχασμῶι [πῶς
 δεῖ πάλιν λαβεῖν; Ο[ὐ γ]ὰρ
 αὐτό γε τοῦτο δ[ήπου νο-
⁵ εἶν δεῖ σημαίνεσθαι κα-
 τὰ τὴν λέξιν ταύτην
 τὸ μὴ συλλογισμὸς δι-
 αλεκτικὸς ἔχειν αὐ-

19. O: || λ. ο . . κησιν — 20. N: || ν . . ταιτον — O: || . . .
 . ουδεγαιτον — οὐδὲ γάρ? — 21. O: αιπορονμικρεναι || — πορον
 tantum in O — 23. O: || διωσπ. — 25. O: || τω . . . αω ιστα ||
 — 31. Inde a verbo [σ]αφῶς tertium et quartum exemplar
 huius libri adhibui = H. V.² tom V, fol. 37 sqq., quod littera
 N² significavi, et apographon Oxoniense Gomperzii = G —
 32. N²: . πιστιν — G: πιστη — 33. N² et G: ναστω — XLIX,
 1, 2. N²: αλλοιμπειρια — 3. G: μωι . . σδειπ . αι . . || δ . βειν . ου
 . αφ — 4. N: τουτοδι . . ιν . . || — O: τουτοδχοριν . || — N²: || ν .
 οδηποι . . ειν — G: || τ . σαηετουνοειν —

- τούς. Οὐ [γ]ὰρ τινὲς τοῦ[το
 10 πεπ]όνθασιν ἀλ[λ'] ἄ[παν-
 τες χωρὶς τοῦ ἀ[παιδεύ-
 τωι συναρέσκειν τοῦ[το
 λῖαν.“ [Εὐ]βούλιδι γοῦν
 ἐγκαλ[εῖ π]ου καταφρο-
 15 νοῦν[τι] τῶν [μ]ὴ συλλο-
 γισμοῦ[ς] ἐχόντων λόγων·
 μ]ανθά[ν]ειν γὰ[ρ] (τούτων)
 καὶ ἄνευ το[ύτω]ν ἡμᾶς
 τὰ πράγματα [φησ]ιν. Πα-
 20 ρεθέμεθα δὲ καὶ τὰς ἐ-
 π[ι] πᾶσι λέξε[ι]ς, εἴ τωι
 γε]νήσεται[ι] φίλον καὶ ταύ-
 τ[ας] ἔχειν, οὐκ ἀγνοοῦν-
 τες, ὅτι περὶ τινος ἄλ-
 25 λου δόξ[ο]ν[σι] καὶ οὐχὶ πε-
 ρὶ τοῦ προκειμένου κα-
 ταγεγράφ[θ]αι. Καὶ Μητρό-
 δωρο[ς] δὲ ἐν] τῷ πρώτῳ
 περὶ πο[η]μάτων ἱκα-
 30 νῶς ἐ[οικε]ν παρε[μ]φαί-
 νειν τὸ τὴν σοφιστικὴν
 ῥητορικὴν τέχνην ὑ-
 πάρχειν. Διαλεγόμενος
 γὰρ πρὸς τινα τῶν πε[ρὶ]

10. O: || τοθτονσασιν, N² habet: γερονος, G: γιεπονο — 15.
 O: νησυλλο || — 16. σ exhibit N² — 17. N: || . ιαντα.ειν ... του-
 των — O: || μανθα.ειν — G: νεν || — N²: μανει.εν || αρκαι-
 ανευ.ουτων — 19. et 21. init. explet N² — 22. G: γενησετα ||
 — 25. explet G — 28, 29, 30, 34. explet N² et G — 28. δὲ
 G exhibit suprascr. — 33. G: δικα[ξ]όμενος! —

- Col. L. ποιήμ]ατο[ς συγγ]εγραφ[ό-
των] ἄλλα [τε παρίστη-
σι<ν> — ἀλλὰ τάχ' [ὀρί]ξει καὶ
ταῦτ]α. „[Οὐ] γὰρ ἂν τις ἐνε-
5 χθείη]ι π[ίστις περὶ] τῆς
τῶ[ν] ῥητο[ρικοῶν] τέχνης
κ οατος
..... οτ συντε-
..... σπ αιπτο-
10 φει
τον [κ]αὶ ἄλλου[ς τοιούτους
εἰπ[εῖν] μὲ[ν] ἐ[ν] π[λήθ]ει
πε[ρὶ] τῶν πλήθ[ει] χρησί-
μω[ν] ἰ]καν[ῶς, τ]ὴν δὲ
15 Θρα[συ]μά[χου τέ]χνη[ν] ἧ
ἄ[λλου] ὁτο[υδήποτ'] αὐτῶν
οὐ μ[αθό]ντ[ας οὐδ' ὄ]λω[ς], ἐ-
πι[στέ]τας [δὲ ὄν]τας κα-
τα[ροεῖν, φησί,] ἐκάσ[το]-
20 τ' ἧν [το]ῦς το[ι]οῦ[το]ς ἀ[νθ]ρω-

1—3. N²: περιποι^{οσ}ιν. ατων, literae ω superscriptum est ε, quod fuit certe ο — G: περιποι^{οσ}ιν. σατῶν et iterum (nam in N² et G dittographia exstat) περιποι^{οσ}ιματοσσυγγεσταιφε... ονα. λατε. αρ... λα... λθιπ-ει — N²: ματοσσυγκατα... ονα. λαι... χα... ω. ι-ει — σκώπτει? — 2. N: η... || — 3. O: ταα pro ταχ — 5. N: || ... ωπ — N et O: τησσ || — N²: (τ)ισ. νελ — G: σιτισεχ-λεη — 8 et 9. videtur συντελεῖν et προφέρειν latere — 9. O: αιπ.ο || φει — 10. nomen velut Καλλίστρατον exstitisse puto — Koerte, Metrodori Ep. fr. p. 549 sic scribit εἰπεῖν μὲν οὖν τάληθες — ἰκανόν — 11, 12. N²: σε. πεινμεν || — G: το. σ... σε. πε. νμεν — 14. (init.) N²: ογικάσ — 15. N²: συμαχου. ε — 16. N²: δουδηπ. σα — G: οδο. ηπη. σαν — 17, 18. G: μαεον. ι. πιαολω — N: και || — 19. G: καταν — N²: υκαταν —

πους. Τοῦ]να[ν]τίον [δ' ἔ-
 τ]α[ξε π]αρ[α]δ[εικ]νύων
 Θ]ρα[σύ]μαχ[ο]ν καὶ ἄλλους
 ο]ὕκ ὀλίγου[ς] τῶν δοκ[ού]ν-
 25 τ]ων τὰς τοιαύτας ἔχει[ν]
 λόγων πολιτικῶν ἢ ῥη-
 τορικῶν τέχνας οὐθ[έν],
 ᾧ]ν φ[α]σιν ἔχειν τὰς τέ-
 χνα[ς, συν]ε[λοῦ]ντας, [ἐ-
 30 πειδὰν νομο]θέται ὥσ[ιν].
 Ἄλλ' οὐ μὲν [λ]όγον ἔχει[ν]
 κα[τ]α[σ]τῆ[σαι, π]ῶς ἂν καὶ
 ἐκ τίν]ων [γέν]οιτο καλλι-
 στη] ῥητό[ρεια], ἀλλ' οὐδὲ τὸ καλῶς

Col. LI. ῥητορεύειν·“ καὶ [μ]ι[κρ]ὸν
 προβά[ς, π]ῶς μαρτ[υρ]εῖ τ[ὸ]
 μηδέν[α] π[ώ]ποτε γε[νέ]σ-
 θαι ποητὴν ἐν τοσο[ύ]τοις

22. N²: οὐλ... || . οὐθρασυμαχον, G: τλ... || ωνθρασυμ —
 v. 24 et 25 N² ferme explet. — 27 sqq. N: οὐθ[έν]... || σινφησιν-
 εχεινταστε || χνα — O: οὐθ[έν]... || σ. νφυσινεχεινταστ. || ... α... η.
 ε... ντας — N²: τεχναςωνολσινουθει. εχειταστεκνας. υθ. π....
 τωντουτσηπει... — G: τεχναςων. λσινουθενεχειταστεχναςουτε
 ... τωντουτ. νπειγ... εταιωσαν — Koerte l. l.: ὧν, φησίν,
 οὐθεις ἔχει τὰς τέχνας οὐδὲ et v. 31. ἀλλ' οὐ μέντοι λόγον ἔχει —
 N: εχει || καια. τ — O: ελ. ι. || κο... τη... ὦνναι || — N: αν
 . υ. λεν... εχεινκαι... α... ανκαιεκτινων. εν... κα. λ..
 τηρητ... α, G: αλ... υν... λο... τοεινκαι... τα... αν. αιεκτινωη...
 .. υθιοδ. λ... σηεθ. ροια — LI, 1. N: σινκαι — O: οινκαιτι. ον ||
 — N² et G: λωσρη... ενσ — 2. N: || ι. ρο. α. ωσμαρ... σιτ. || —
 O: || προβα. ωσμαιτ... ειτι || — Etiam N²: ροβα suppeditat — 3.
 O: τισποτε —

- 5 ἢ ῥ[ήτο]ρα ἱκαν[ὸ]ν ἀ[π]ό [γε
τῶν τεχνολογ[οῦν]των;
ωνενηειστενο . . . τι
.. ῥητο]ρικὴν δ[. δύν]α-
μιν γουσιν . . . ως
- 10 ξεσ . . . ηστησ
αυι φωιο
. ησαν ἄν? τραι[. . . ἀλ-
λὰ πᾶν ἐχούση[ς] τ[οῦ]ργον
ἐν διανοίαι, γυμν[ασίαν] δὲ
- 15 καὶ δι[δα]χῇ[ν] καὶ μ
κρον [. . . ὦ]στε? ε
λέγειν [ἐν] ὅχλωι κ[αὶ] ποη-
τῆς? εἶναι, [ῥ]ηρεύε[ι] δ' ἀ-
π[ὸ] τῶν ἐπαγγελμ[ά]των
- 20 τὸ ἐφεξῆς τοῦ ἀκολού-
θου τοῖς τοιούτοις ἐπαγ-
γ[έ]λμασιν, ὅ[ς] δυνάμ[εω]ς
οἷαν εἰκόν' [ἀ]ποβ[λ]έπ[ω]ν
καὶ α[ὐ]τὸ[ς] τὸ ἐφ[γ]ον [συ]ν-
- 25 τ[ε]λῶν τῆς το[ύ]τ[ω]ν τ[έ]-
χνης φαίν[ε]ται, μὴ[π]ου τι
αὐτ[ὸ]ν διαφεύγει, δι' ὧ[ν]

5. O: || ηρν . τραικαν . νατον . || — 6. O: τεχνολογην . των —
N²: τεχ . . . ογ . υ . . . ων || . ν . . . ο — G: λογι . μο . ων || ειν —
8. N²: ρικα . υμαδι — G: λ . . ικος . νι . α . . ν οσο . . . ονν
— 10. O: — ηστηιτ — 12. O: || . ησαναντραι — 19. O: || ηοτων
— 22. O: || γο — οιδυναμ . . ις || εἰ δυνάμει τις? — 23.¹ O: || οιαν-
εισον . ποβαε . . ν — N: || ο . ανερσον . γοβ . επ — 24. N: || καια .
οντοερ . . ν — O: || καια . τοοτοεριον . . ν || — N: || καια . ον — 25.
N: || θελωντηστο . το — O: || . ελωντηστοετο . τ — τῆς ποητοῦ? —
26. N: μηι . ου . . || — 26 sqq. N²: α ταιμητ . . τ ποτον ||
λιαφενυγειντ —

ἂν β[ε]λτεῖω[ν γ]εῖνοιτο ῥή-
 τω]ρ ἢ ποιητής.“ Ἄ μὲν [οὖν
 30 ἔχομεν ἐκ τῆς πραγμ[α-
 τεία]ς παραθέσθαι το[ια]ῦ-
 τ' ἐ[στ]ιν ἐκπεφε[υγ]ότα
 καὶ τὴν καταχρηστικὴν
 ὑπάκουσιν καὶ τ[ῇν] ὥς

Col. LII. περὶ τῶν σοφιστικῶ[ν
 παραγγελμάτων ὄντος
 τοῦ λό[γου. K]αὶ δὴ τέχνα[ι
 καὶ αὖ[τα]ι ὁ[μω]νύμως λέ-
 5 γονται, καθάπερ εἴσεται
 πᾶς ὁ μετὰ συνέσεως καὶ
 τούτοις μὲν, οἷς παρεθέ-
 μεθα, προσεσχηκώς, μᾶλ-
 λον] ὃ' ὁ τὰς συνόλα[ς γ]ραφὰς
 10 τῶν ἀνδρῶν ἀνειληφώς.
 Ἐ[ν]οι δὲ τῶν ν[ῦν] ἐν τ[ῇ]
 Ῥ[ό]δω διατριβ[όντ]ων γρά-
 φου[σ]ιν ἐν[αντίον] πά-
 λι[ν] τῶν ἐν] τ[ῇ] Ῥώμῃ] σχολα-
 15 ζόν]των αὐτῶν ὑ[π]έρ τοῦ
 μὴ εἶναι τὴν ῥητορικὴν
 τέχνην — ἐν ἐκατέρᾳ τῶν
 πόλεων . ῥγεως τινὰς [ἐ-

28. N²: ἀγεινο — 29. O: || .. ρητοητησ — 32. O: ἐκπεφε-
 νοτα. Versus 31—34 G explet. — LII, 3. N²: λογ — G:
 αογος — 4. G expl. — 9. N: ολασγραφα — 12. N²: ροδω || —
 14. N²: || μ . ισχ — G: || μηισχ — 15. G: υπερ — 18. G: πολο
 ων — N: || .. λεων . ργ^ε.στιλσ || — O: || .. λεων . ρι^ε.ωστινας || —

ξιό]ντας Ἀθ[ήνηθε]ν λέ-
 20 γειν, ὥς διαφώνως ἴσταν-
 τα[ι πρὸς] τοὺς ἀνδ[ρ]ας, [καί,
 δ]οκοῦμεν, ὁ[χυρ]οῖ τ[ὸ τέχ-
 νην αὐτ[ή]ν μὲν ὑπάρχειν
 τὸ] τὸν μὲν ἐν τῇ Κῶι δι-
 25 ε]ρωτώμενον, ποῦ δια-
 λέγου]ται?, τοῦ[το] φ[άσ]κειν.
 τ]ότε μὲν ἐν τῷ
 . ωι τότε δ' ἐν τοῖς
 νο[ις], τὸν δ' εἰ[τε]ρον, ὅ[π]ου
 30 μὲν] οὐκ ἔχειν εἰπεῖν,
 εἰδ]έναι δ' ἔχοντας τὴν
 κ]ρίσιν ταύτην ὑπὲρ τοῦ
 σ]οφιστικοῦ μέρους τοὺς
 ἐ]ν ἄστει σχολάζοντας·

Col. LIII. τ]αὐτὰ δὲ [τ]αῦτα [καί ἐν] τῇ
 ῥόδωι κ[εκρ]αγένα[ι τι]νὰ
 τῶν ἐκ τῇ[ς] Ἀττικῆς πά-
 λι]ν παρόν[τ]ων κ[α]λ κ[ε]λ]εύ-
 5 ειν μῇ. φθονεῖν τοῖς [ρή]τορ-
 σ]ιν, εἰ τέχνην ἔχου[σ]ιν.
 Ὅ] δ' αἰνιτ[τό]μενος [τρ]ίτος

19. O: || ..εντασαθ..νε.νλε || — N: || ζωντα.λε.νεσ..λε || —
 N²: ανται || ..ιν.θε — G: τ.ωη.ονπιο || λοην.θε — Nomina
 propria latere puto velut: Ἀργείους ζώντας Ἀθήνησιν — 21. O:
 ανδιασ... || — 22. N²: δε.....νο..τ — 23. O: αυτον —
 23, 24. N²: τη.....ει.κα — 26. N: ταιπον — G: οφαο —
 29. N: αυ || — 33. O: || ωφ — 34. O: || ην — LIII, 4. N²: σ..
 αινπαρ — G: λαιπλη..πω = (πά)λιν παρό(όν)τω(ν) — 8. N: ε ||
 — O: εν — G: ατεθ.ειπ —

- ἐ]ν Ἀθήν[αις κατέθαν]εν
καὶ τήν [δόξ]αν νομ[ίξει
10 ταύτην, [ἥ] παρ' ἡμ[ῶ]ν ἐσ-
τιν [μό]νων, πρὸς [δ]ὲν καὶ
τ[ὸ] τῇ[ς] ἀντιγραφ[ῇ]ς ο[ὗ] γρά-
ψαντα περ[ὶ] τούτων οὐ-
δὲ ἐν ἔστηκε τὰ[ν]θρώπων.
15 Πλήν ποικίλως αὐ[τὸς] ἀνα-
στρεφόμενος [ἐν] τῇ πρᾶ-
γματεῖαι φησὶ περὶ μ[ὲν]
τοῦ τ[έ]χ[ν]ην εἶναι τήν
ῥητο[ρικὴ]ν μὴδ' ἰχ[ν]ος
20 εὐρη[κέ]να[ι], π[ε]ρ[ὶ] δὲ τοῦ
μὴδὲν μέ[ρο]ς αὐτῆς τ[ε]-
χνικ[ὸν] ὅν ὅ[ν] πάσχειν, ἀμά-
θητος ἂ καὶ τούτῳ [ἐπαγ-
γέλλεται, ποιήσας[θαι] τ]ήν
25 συναγωγήν. Ὅσα μὲν [οὗ]ν
ἡμῖν ἀμαρτάνειν δο-
κεῖ κατ[ὰ] τῇ[ν] ἀν[τι]γρα-
φὴν [ὁ] φι[λό]σοφος ο[ὗ]τος[ς],
οὐκ ὀκνή[σο]μεν κ[α]τ[ὰ]
30 διὰ[λ]ηψ[ιν] ἀναγρά[φειν]
καὶ [σ]υνδιαπορήσ[ε]ι τ[οῦ]ς

9. O: ανν . ασε . || — 11. O: || τ . ν . . ινω . προσιν — 12. O:
|| τρητη . αντιγραφ . σοπρα ||, καίτοι τήν? — 12—14. N²: οντ . . ν-
ταπεριτουτωνουδεκει ανθρωποι — G: οντα . . ντα — ενεγηκε-
ανθρωπων . παην — 15—25. N² explet vel G — 22, 23. G:
χεινλη . αιτενικαιτουτωνεπαγ — 25. οὗν exhibit N² — 27. O:
τη . δητιντωσ || — 28. O: φιλεσοφοσο . . ν . σ || — N²: φιλ — 29.
N²: σοι . . κα = σο[μεν] κα[τὰ] — G: σομε . ηλ — 30. O: || δια-
θηψ —

ἡμῶν τε κἀκείν[ων] φί-
λοις κοι[ν]οῖς. Ἐπὶ δὲ τοῦ
παρό[ν]το[ς] αὐτῶν [ύ]π[ο]-

- Col. LIV. μνησθησόμε[θ]α τῶν δ[ο]-
ξάντων ἃν ἐς τὴν πα-
ροῦσαν σκε[ψ]ιν συντεί-
νειν οὐ προ[ο]καρτε[ρ]ητι-
5 κῶς. Οὐδὲ γάρ μὰ τὸν Κύ-
να δεῖται, κα[θ]άπερ ἐ[μ]αν-
τὸν ἐγὼ πείθω, συνα[γω-
γῇ]ς, ὃ [διέστειλεν στο-
χαστικῶς αὐ[τὰ]ρκως δὲ
10 πρὸς διακοπήν. Ἐκτιθεῖς
τοίνυν, δι' ὧν ὁ λόγος αὐ-
τῷ προελεύσεται κε-
φαλαίων ὁ τ[ὸ] προ[ο]κε[ί]με-
νον [ἀπ]οδεικν[ύ]ω[ν] αὐ-
15 τὸς ἀπλῶς] φη[σι]ν τοσ[ού]-
[των τεχνικὸν οὐδὲν
καὶ [ἐν τῇ γραφῇ δοκεῖ] μήτε
τὸ πολιτικὸν μήτε τὸ
δικανικὸν μήτε τὸ πα-

32. O: καισεγνο. φι. || — 33. N²: || . σινουσεπιδ — G: || θωνεσ-
επιδ — 34. O: οπ. || — G: ισ || δετωενπ. α... ωησ — LIV, 1. O:
|| ουσησθησομεσατωνλσ || — N: || . ιησ — N²: αιτω... π. μ — 3.
O: οκετιν, N: σκ... ν — 4. N: καρτη. ητι || — O: καρτη. ητ. ||
— N²: προσ... ε — 6. καθάπερ N² explet — 7, 8. G: γω.
χηκαρηστ. αλα. προσ. α || — N²: αλλο... α — O: σνναι. || τ. σοφ
— εγιν. || — N: || .. σο... κ — 14. O: νδοι || — 15. O: του. ||
— N² et G: φ. σιν — 15—17. G: οαπ... ιφ. σιν... || ...
θονησπθ. ονκαισηγρ || θ — 16, 17. N²: ον... νκαι... γρ || —

- 20 ν]ηγυρικὸν μέ[ρο]ς τῇ[ς
 ῥητορικῆς ἐν[τε]χνο[ν
 ἀπολείπειν, ἀ[λλ]ὰ τὸ
 μὲν [πολι]τικ[ὸν] καὶ δι-
 κανικὸν μελέτης καὶ
 25 τρι[β]ῆς φάσκειν προσδεῖσ-
 θαι καὶ τινος ἐμπειρι-
 κῆς ἱστορίας, τὸ δὲ πα-
 νηγυρικὸν ἐμ μελέ-
 τη καὶ τριβῇ λέγειν κεῖσ-
 30 θαι [κα]ὶ συν[ηθεῖαι] τινὸς
 φράσεως χωρὶς πραγ[μα-
 τικῆς ἱστορίας. Πρὸς [δ]ὲ
 τούτοις δοκεῖν αὐτῷ
 κατὰ τοὺς ἄνδρας οὐ δύ-
 35 ν]α[σ]θαι συστῆναι τέχνην

Col. LV. κ]αθ[ά]πα[ξ] ὅχλων] πεισ-
 τικήν. Ἀρέσκειν δὲ καὶ
 τ]ήν [προειρη]μέν[ην] με-
 λέ]τ[η]ν κα[ὶ] τριβήν] καὶ ἐμ-
 5 πειρία[ν μήτε δι]ὰ παν-
 τ[ὸς] πείδειν μ]ήτε πλεο-
 ναξ[όντως], καὶ διότι
 το]ύ[ς] οὐ ῥητορικὸν[ς] λό-

20. N²: τῆς exhibit, G: οσσηι — 22. O: αν. ατο. || — 23.
 G: τηδεπολε — 25. O: || τριθησ — 28. N et O: || νηγυρικον —
 30—35. N vel G explet — 35. G: συνστηναι — LV, 1. N²:
 . νοαπαξ. χλων — G: παξονδων — 2. N: ἀρέσκειν, N²: ἀρέσκειν!
 — O: εσκεγαρκαί || — 3, 4. G explet — 5. N³ [μή]τε exhibit,
 G: λετισδιαπαντος — 6. G et N explet — 7. G: να... τωσ —
 8. G: διοτινονουρητορ —

- γους συμβέβηκ]εν [ἐ]νίο-
 10 τε πείθειν μ]ᾶλλον τῶν
 ῥητορικῶν † καὶ μετὰ
 τ[ούτ]ων [ἐν] τοῖς θο[ρ]ύβο[ις]
 ἦ[ττο]ν οἱ [παν]ηγυ[ρι]κοὶ
 γ ον . . τῶν τι
 15 λ ον [...λέγον]σι δ' ἐ-
 στη[κέναι μὲν ο]ὔδ[ὲ τ]δ
 π[α]ρ[ά]γγ[ε]λ[μα], γινώσκειν
 δ[ὲ] κ[αὶ] [τέ]χ[νας τ]ινὰς κα-
 τ[α]βεβλ]ημένα[ς] τοὺς
 20 π[ερὶ τὸν 'Επί]κο[υρον] . .
 καὶ δι[ὰ το]ύτου . . α . .
 . . . ευειν ο-ι
 τέχναι κα
 μὲ καὶ λογ . . . σδε . σου ,
 25 συνκατατίθεσθαι [δ'] δ-
 τι [κ]αὶ το . . λουσ . . α
 νο . . ατα ισ
 πισ
κ
 30 το . . . ο καὶ προσι . . α

9. G: συμβεβηκενεν — 10. N: αλλουτων || — 11. In N et O aliquid deest. N² et G exhibent:ονευκω[. ῥη]τορικοὶ (N: και) deinde G: καια = καὶ μετὰ — 12. pro θορύβοις G: χόρυβοι. — 13, 14. G: οἱ . ανκοικεσειτον . . . πηουση . χω . χεο . . λεγ — 14. N: σι || — 15. O: σθχσιδε || — 15, 16. N²: ερο . . ω . τηκ — 16. N: σι || — O: οἱ || — 16, 17. N²: δο . το . πα . . γέλμα — G: δετοπα — 18. O: γοχηλογινασκα || — G: και . χναγτινος — 19, 20. G: τουσπε . ιμονεπ . . . ρον — 20, 21. N² ante καὶ ε praebet — 21—23. G: τηναπ ουσι . οηων . . χνα . . ατ . . αο — 26. O: || τι . αιτρ — 32. N: ντα . . δι || — 29 sqq. G: αρ (γάρ?) . . ιοδ . . γ . . || με πτ . . ιροτονε . . . || ταηεσ . . ιτοαλρω . ταλ . || . . αη . τ . αιστν λα . || . . . θ . νετ —

γ αι τ ~α
 π κα . . υτα . . δι-
 α αβαλ[λό]ν-

- Col. LVI. τω[ν]αεωσ . . σ .
 ται βραχέως ε . . . τα,
 τί νομίζουσι, κ[ᾶ]ν ἔ[χη]
 τις καθ' ὑπόθεσι[ν δι-
 5 ἃ παντὸς πείθο[ν]σαν
 τοὺς πολλοὺς δύναμ[ιν],
 οὐκ ἀγαθῶν ἀλλὰ κα[ὶ]
 μεγάλων αἰτίαν εἶναι
ταύτην; Καὶ τοῦ[των ἔ-
 10 καστον [κα]τασ[κευάσας],
 ὥς νομίζει, ποικί[λως]
 οἴεται κατ' ἄκρας ἀπο-
 δεδειχέναι τὸ παρ' Ἑ-
 πίκουρον [ἴ]στασ[θαι] τ[οὺς]
 15 ἦ] πᾶσαν τὴν ῥη[το]ρικ[ήν]
 ἦ] μέρος αὐτῆς ἔ[ντε-
 χν]ον ἀ[ποφα]ιν[ομένους].
 Ἐγὼ] δ[ὲ] ἀμέλει κα[ὶ] τ[ῶ]ν
 ἀκουστῶν μὲν ἄ[γα]μ[αι]
 20 τοῦ σχο[λ]άζοντο[ς] Ἀθ[ή]-

1. G: ν, puto finem verbi διαβαλλόντων, deinde post spatium trium litterarum: ασιδετιν — φασὶ δέ τινες? — 3. O: κ. . νεν ||, N: κ. . σν || — 4, 5. G: νδαιταλοτ — 5. O: πειθена . || — v. 5—24. Usenerus Epicur. p. 111 restituit — 7. N: αλλακα . || scriberem ἀλλὰ κακῶν, nisi omnis series et continuatio dirempta esset — 9 et 10 G explet — 11. G: ποικιλας — 15. G: ιστα . . αιτουση — 15—17. N² vel G fere explent — 18, 19. καὶ τῶν et ἄγαμαι N explet. Pro ἐγὼ N: εν ., G: εσω — 18. N: || . . ρδια — 20, 21. N: λο . ις || εωσα . δροσσαι — G: αριηνιγ || σιναμ-δροσωντλ —

ν]ησιν ἀ[νδ]ρός· ὧ[ν γὰρ ἐ-
 ν τῷ]ι [συμποσίῳι πε-
 ρὶ τῆς] ῥητορικῆς ἔφη αὐ-
 τῷ γ]εγράφ[θα]ι, πιστεύειν,
 25 εἰ χ]ρὴ τοῖς λέγουσιν ἔ[πι-
 εικ]ῶς φιλοσόφοις περ[ὶ
 φιλοσόφων πιστ[ε]ύειν·
 εἰ δ'] οὐκ ἔ[φη] γινώ[σκειν,
 ὅπ]ου λέγ[ο]υσιν ο[ὐ] περὶ
 30 τὸ[ν] 'Επί[κο]υρον, [αὐτοὶ
 ἐπιμελεῖς ἦσαν, [ὧν ἂν
 δ]ιακούσωσιν, [οἱ μαθη-
 ται κ]αὶ μᾶλλον ἐξή-
 τουν] τοῦ μέχ[ρη] τῆς

Col. LVII. τ]ήμερον ἡμ]έρ[ας γρ]ά-
 φ[ο]ντο[ς. Οὐ μὲν ἀλλ]ὰ πα-
 ρ]ὰ τίνος αἰ[τίας ἀπ]ολε[ί-
 π]εται κατ[εα]γμέ[νος ἡδὴ
 5 τῆς φιλοπευστίας καὶ
 τῆς ἀνα[τά]σεως τῆς [εὐ-

21. O: λο pro ω — 22. N²: ντωισυμποσιω...π — 23. G: ερ...ρητορικησεφη — 24. O: εγραφολιπ — G: ποστευεινειχ — N²: ...πανεινειχ...ο — 25. N: || λ. ρη — 25, 26. N: ε || ...σωσ G: δια... — 27, 28. G: ηπιτευενε || δο...ε — N²: η...υενσ. || λ. πεφ. ειυσ — 29. N²: οἱ περὶ τ — 30. G: κου — deinde: δὲν^{οἷ} — N²: οὐ...ει. με — O: υρον...ω... || — 31, 32. G: ωγανδ. ακουσως...οναθηταιμαλλο — N²: ωλανδ. ακουσ...καθηταιμ — 32. O: συμ... || ...τικοιταιμαλλο — 34. O: μεχοιτ — 34—LVII, 2. G: ποινον...χειχνητι...μ.ονθμε.α.γραφον — N: με.νπα...α.γραφ — 2—4. G: να...α.παρατιν...τα...απνυλ...εται — 3. N: || τ.ταισκατα! — 4. O: || ρ.ται — 6. O: αμα...ερωστησ. || — G: τησα.α...υστοσπ.χ —

- π[ραγ]ού[σης ἐ]πὶ τῶν ἐξ
 ἐτῶν πρὸς τοῖ[ς] εἰκοσιν
 γ... να δ' ἤδη σ... δυν-
 10 τα... καεγον. ερα...
 α..... ἐκεί-
 ν[ο]υ? αει.....
 ν... α[..... τῆς δι-
 α[τρι]βῆς τῆς Ζήνων[ος]
 15 οἱ... ρ..... ξῶ[ντ]ος οὐ-
 κ [ἐ]μ πε.... ἀλλ' Ἀθή-
 νη]σιν. Οὐ μ[ῆ]ν ἀ[λλ'] ἵνα
 τῆς πολλῆς καὶ ἀ-
 πρά[κτου] ἀ[ὐτοῦς] ἀνα[πρύ-
 20 σ[ω]μ[ε]ν ἐ[ρ]εύν[ης] κα[ὶ]
 ἐρωτήσεως, ο[ὐκ] ἐν τῶ[ι]
 συμποσίω[ι λ]έ[γο]μ[εν] οὐ-
 δ' ἐ[ν] τοῖς π[ερὶ] βί[ων] ο[ὐ]-
 δὲ [κε]λε[ύομεν] αὐτὸν
 25 ψῆ[φο]ν ἐ[μ] πελάγει ξη-
 τε[ῖν], ἀλλ' ὅπου φάμε[ν]
 κα[ὶ] δι' ὧν φάμεν δηλοῦσ-
 θαι τὸ τὴν σοφιστικὴν
 ῥητορικὴν τέχνην ὁ-
 30 πάρχειν, [παρά]τεθείκα-

7. O: || τ — 8—14. G: τουσειχασινι.....αδηδησνδινοντα.
 ...ικαεημεναλο...ντοδηλ. (N²: δημ) .π...ν.νλοιτινι.νν...ονα
τι.....πτοσ.....οιαησι.ο.....ονοι (N²: κοσ) = [Ζήν]ωνος —
 10. N: || τα...κα.ην...εριν.. || — 12. O: || νωαι — 16. O: κομπε
 — N: σαμαθησ || — O: αλλαθη || — 15 sqq. G: quattuor litteris
 post „ονοι“ omissis: μεγ.....τοτουκεν (N²: σοικεν)π.
 ελλε.....ηοσπλυννην....πο.πει.....ηοηα — 18, 19. O: κα...
 αρα || πλ.ωνα — N: καικατα || παρα.ιν — 20. N: || οσ — O: ει-
 ενν.σεκα. || — 21—31. N² vel G explet.

μεν, ἃ [εἰ ἀνδείκνυ]ται
μηκύ[νοντα τῇ]ν ἡμε-
τέραν· κ[ρίσιν, ἀλλ]ἃ χρε[ί-
α]ν [τ'] ἔχει λ[όγου τ]υχεῖν,

- Col. VIII, 11. καὶ πᾶσ[ι]ν τοῖς πα[ρ'] ἡ-
(HV² tom V, μᾶς φιλοσοφοῦσιν κα[ὶ τ]ὰς [χεῖ-
fol. 44) ρας ὑποδείκ[ν]υμεν [ἐαντ]ῶ[ν],
καὶ [διό]τι τέχ[νην] τὴν σοφι-
15 στικὴν καλοῦμεν ῥητορικὴν,
λέγομεν οὐχὶ τῆς ῥητορικῆς
μέρος. Οὐ γὰρ ἔστιν τῆς ῥη[τ]ορι-
κῆς μέρος τὸ πανηγυρικὸν
καὶ τὸ πολειτικὸν καὶ
20 τὸ δικανικόν, ὃν τρόπον αὐ-
τὸς οἶεται κατὰ τὴν ἄπασαν
γραφὴν, [ᾧ]σ[περ] [οὐδ'] ἐ τοῦ [ἐ]νὸς
μέρος τ[ὸ] θαλλά[τ]τιον ὥδι-
ον καὶ τὸ χερσα[ῖο]ν. [Ο]ὔτ[ω?] γὰρ
25 οὐ[] μόνον ε θ . αδω
. . εοατοστ 'Επ[ί]κουρον . . .
. . . . αφερό[μ]εν[α] . . .] ἐν τῶι

32. O: || νηκνγ — τατην N² et G — 33. N²: κλισιν, G: και-
σιναλλαχρειανπεξει — 34. N² λόγου τυχεῖν expl. — VIII, 11—35.
(καὶ πᾶσιν — παρεθῆκαμεν) = ultim. pag. in N — 11. N² et G:
καιπασην (καιπασ suprascr.), N²: τοισπα, G: τοισκα — 12. χειρα
et (ε)αντων N et O suppeditant, N: εαντωντον — 15. O: μενην,
N: α-λ. νπερι — 19. G: || καρτο αιτοπολ — 22. G: δετονο.αισ ||
— 23. G: || μεροστε — 23, 24. N²: δει || ειναιτο!! — 25. O ali-
cubi addit αντο — 26. N²: || .α.λ...επο — N: επικουρο. dat —
27. G: || ...^ψνωερολπα . . . εν.κο || — ρομενα N explet —

πρὸ τ[ού]του π[ρὸς Ἀπο]λ[λό]δω-
 ρον διαλεγόμε[νον αὐτοὶ παρε-
 30 θήκαμεν. Χά[ρ]ιζόμεθα δὲ
 τ[ἀνδρὶ καὶ τὸ πλῆθος τῶν
 κεφαλαίων, δι' ὧν ὥς ἐλέγ-
 χω]ν περ[ι]ίσταται τὴν [δό-
 ξαν ἡμῶν, οὐδ' ἀνε[μν]ή-
 35 σθη[μεν] μὰ τοὺς θ[εοὺς αὐ-
 τῶν. Τ[ί γ]ὰρ ἐμελλον; Οὔτε
 γὰρ[ρ] ἐλο[γίσαι'] α[ὐ]τῶν [τις] τ[ῆς]
 πρὸ[ς] αὐ[τοὺς ὑπο]μνηματι-
 κῇ[ς] ο[ὐ]σ[ης, ἀλλ' ἵν' εἰδήσωμεν
 40 ὡς [ἐ]νιοὶ θαύ[ματ]α ποιοῦσιν

Col. IX. ἐ[ν] φιλοσοφίαι, καὶ ταῦτα προσ-
 ετέ[θ]η τοῖς ἀνατεινομένοι[ς]
 πα[ρ'] οὐ[δέν]. Ἐρωτ[ῶ γ]ὰρ, ὦ βέλτιστ' Ἐ-
 4^a φεσ[ς] <ί>ω[ν] τῶν ἀπάντων,
 4^b ἐ[ὰν] μὴδ' [ἀ]γ[α]θὰ, τ[ί]-
 5^a να τα[ῦτ'] ἔστιν; Οὐ δὴ[λο]ν γο[ῦν].
 5^b Τοῖς δὲ ἐν τῇ φιλο-

28. N²: || προτειτονπ — λ.. δι. || — G: λ.. δο || — N:
 τουπρος — Ultimum verbum ultimae paginae in O recte [πα]ρε-
 θήκα[μεν], in N: ρικην est. N² abhinc N vocabitur. Restant
 nunc N (adhuc N²) et G = apographon Gomperzii — 30. N:
 ασεμεθαδε || — 33. G: || δ. θνπ. ρισταταιτηνας || — 34. N: ουδανε
 ..ιη || — 35. G: ματρυσθι — 36. G: || ταιετ — 37. N: || γ.. φλο
 — 38. προεα..ωε[ς]. εμθηματι || — IX. 1. G: τατα || — 2. N:
 || ..οντοις, G: || ...ετοις — G: νοη || — 3. G: || παθ — N:
 γ. αρω τ. πλω
 ερω. βελτιστε || — G: ερωιβελτιστε || — ἐὰν μὴδ' ἀγαθὰ in mar-
 gine sic N: α. || μὴδ' || γλθα || — G: ας || ληω || εσθει || — 4^b.
 G: τε || — 5^a. Οὐ δὴλον γοῦν suprascr. in N: ουδηγνωσ.σ. —
 G: ουδηγνωγο — 5^b. N in margine τοισδε, G: σοηδε —

- σοφίαι τῇ κατ' ἡμᾶς ἀνε-
στραμμ]ένους καὶ τῶν
οἰομέν]ων τοὺς Ἰσοκρατείους
λόγου]ς καὶ τοὺς ὁμοίους οὐ-
10 κ ἄμε]θόθως καὶ σχ[ε]διάζε[σ-
θαι κα[ὶ γ]ράφεσθαι κατ' ἄ[κρας
έλεν[κτι]κόν έστι τὸ δοκο[ῶ]ν
Ἐπ]ικο[ύ]ρ[ωι] τέχνην οὐ[χ] ἰ [μ]έν
ὑπ[ά]ρχειν] ὅχλων πειστικὴν
15 πάντως οὐ]δὲ πλεον[αξ]όν-
τως δια] τὸ τοὺς οὐ ῥη[το]ρικοὺς
ένιο]τε μάλλον πε[ρί]θ[ε]ιν
τῶν ῥ]ητορικῶν καὶ τὸ
το[ῖς] θορύ]βοις ἤττο[ν] π[ε]ρ[ι]πεί-
20 π[τ]ειν] τοὺς πανηγ[υρι]κοὺς
κα]λ τῆς τέχ[ν]ης πρά[γμα]τ' ἔ-
χ[ον]τας] τῶν οὐδὲν . εὐνε
ητκσγρον καὶ ὀνομ[ά]ζειν
... τουιναι μου επε
25 οναε δ' ὠφελε[ῖ]ν αβρα-
..... τῶν διατ[ριβ]ῶν
..... δ]οκεῖ τι χά[ριν] . .]τ .
..... σιμονεα . . . ν . η .
..... τιχυσχηψκ . θιπο

10. N: σχολίαζε || — G: σχθδιαξει || — 11. N: καταισ . . || —
G: κατλισ . . || — 12. N: || . γα — G: εγλενο . κων — N: δοκο . ν ||
— 13. N: || . . κοι — G: || . ικοιρο . τεχνηνουνηνεν || — 15. N:
ληδ . προσφ . . σον || — G: κηδθπλεονετον || — 17. G: ντεμαλλονι-
τεηνιν || — 18. G: κ . οτοτόυ || — 19. G: || τοης . . ρβοισηττο . τερχει ||
— N: ρβεισηττο . . εκπε || — 20. G: || ηται . — 21. N: || ησ .
... σπρα τε . || α . ε — G: || ηαιτηγεχλοτουνα . τλτε || χω . . . ο —
22. N: κο . || — 24. N: εμον — 27. N: ιτ . χα ν . . || — 28.
N: ωκα η . . || — 29. N: κισ π . || —

- 30 θ ηις τήν ἀεὶ πε[ί]θ[ο]υ-
 σαν π]ολλοὺ[ς] δύνανμιν, οὐ λ[έ]γε[ιν]
 δὲ [μ]εγάλων κα[κ]ῶν αἰ-
 τία[ν] αὐτῇ[ν] ἔδει. Τί οὖν
 οὐ χ]άρι[ν] τοῦ μὴ πσλєνιо .
 35 σ . ω . π . . . οθφ . ηε . οτον
 τ ἀποδεικνύ[ω]ν?
 εδη ν
 σην οὐχὶ καὶ χά[ρι]ν
 αεα σ-ατομο . . .
 40 δε . . . υς [έμ]πε[ί]-

Col. X. ρους καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι οὐ
 ταύτη τοῦτο λ[έ]γομεν πα-
 ρίστασθαι, πλὴν εἰ προσάγε-
 ται ταῦθ' ὅμως διὰ τῆς γρα-
 5 φῆς, καὶ τᾶλλα περι<τι>θέμε-
 θ', εἰ διοικεῖται, παρέντες
 ἦτοι] πα[ρα]δεξάμενοι πάν-
 τα τὸ [ίσο]ν σχεδὸν βυβλίον
 κατεσχηκότα, τὸ δὲ μέρος
 10 ἐκεῖνο μόνον ἡγησάμε-
 ν[ο]ι πρὸς αὐτούς, δι' οὗ φησιν
 ῥ]ητ[ῶ]ς ἄτεχνα μέρη
 τ[ινὰ] φαίν[ε]σθαι τῆς ῥη-

30. τὴν δέ? G: αειπενθσν || — 31. G: || ... ομονεδρναμινου-
 τα
 αθγν || — N: δυναμα.υλ...ιν || — 32, 33. G: καλωναλ || τιαλαν-
 τηιο — 34. G: αριμ — πολειτεύεσθαι puto — 36. G: .ον || —
 38. G: ΧΑΡ.Υ || — 40. G: αο...υο...πε — X, 2. G: || ταυτο —
 5. N: περισεμε || .ει — G: ρισεμν || θει — 7. G: || ἰσησπη —
 N: || κ.πα — 11. N: || νη — G: || νει — 12. N: || ν...τατεχ
 — G: || νητονσατεχ — 13. N: || γ...μ.εσθαι — G: || τη —

- το[ρικῆς .]κ .επαμα .ον
 15 με θε .αιαηοσιουθ . .
 ετι ανα ειδεχον
 οὐχ? οδονντα διην
 εγραφηι . . . ατ' ἐπῶν
 σχεδὸν τ[ρισ]χιλίῳν κατανο-
 20 ἡσαιμεν ετ . . . το αταναλ
 φιλεκιωσκ . . δὲ παρίστησιν
 ἐ[λ]εγχομένον[ς]. Ἐπίκουρος
 το[ίνυ]ν [ἐκ]εῖν[ω]ν [ἀμέλ]ε[ι] τῆς ῥητο-
 ρικῆ[ς] μ[ί]α[ν] δύ[ναμ]ιν [ἐπ]αγ-
 25 γε[λλομέν]ων τ[ὴν σο]φισ[τικὴν
 καὶ] τὴν [π]αν[ηγυρι]κ[ή]ν καὶ
 τὴν [π]ολ[ε]ιτικ[ήν] π[οι]εῖ[ν] τὸν
 Ἰδομε[νέα] μετὰ τὸ „παρ<ρ>η-
 σιά[σθω] μετὰ τῶν ἐγν[ω]-
 30 ρισ[μέν]ων“ αἰτούμενον
 συ[γγ]νώμ[ην], [ε]ἰ νέος ὢν θρα-
 σ[ύ]νετ[α] κα[ὶ] . . . υναπιγοντα τι-
 να [ξ]η[τεῖ], τοιαῦτ' ἄ[τ]τα λέ[γει]ν·
 „θαυμαστόν, [εἰ] σὺ μὲν οὐ-
 35 δὲν ἐξε[ίργ]ου διὰ τὴν ἡλι-
 κίαν, [δ]τε α[ὐ]τὸς ἂν φήσais
 τῶ[ν] κατ[ὰ] σεα[υτὸ]ν ἀπάν-

14. G: εταν — 15. N: ια.εοιοι . . || — 17. N: || .ιχολω — ρα-
 χοην || — 19. G: τ.η.χιλιων — num igitur v. 15. διακόσιοι? —
 20. G: || πεωμ — N: || ησαιν — ειαναν || .ιλεινωσοπαριστοσιν ||
 — 22. G: ετεπικουρος || — 23. G: || το .υν ε .ε .τση — 24.
 G: ινωραγ || — 25, 26. G: φισ.ρο || ην — 26. N: σφι.νκαι || — σφι
 ad verum 25 reiiciendum puto — 27. G: || τηνγρολ.ιτικα — 29. G:
 || σριαε . . μετατωνεγλσ || τουμειν — N: εγν. || . . . με — γνωρίμων?
 — 31. G: || σπνω .σηνοι — 33. G: || νατη.ποτιανταλλαλεον || —
 36. G: || λιαντεατος — 37. N: || τωικ — G: || τωικ — N: εναπαν || —

των νέος ὦν [πρε]σβυτ[ῶ]ν
 ἀν[δ]ρῶν καὶ [ἐν]δόξων
 40 πολὺν [ἐν τῇ ῥη]τορικ[ῇ]ι δυ[νά-

Col. XI. μεῖ ὑπερέχειν“· ὥ[δ]ι δ’ ἂν αὐτὸ(ν)
 ἔφησας· „τ[αὐ]θ’ [ῆ]ιπερ ἡθ[έ]λησας
 3^a παρρησιασθ[ω]ι καὶ [ο]ἶον ἡ[θ]έλῃς[α]ς τὸ
 3^b „θαυμαστὸν δὴ φη-
 μι, εἰ σὺ μ[ὲ]ν οὐδὲν ἐξείργου
 5 διὰ τὴν ἡλικίαν ἐν τῇ ῥητο-
 ρικῇι δυνάμει προ[έ]χειν, [δ]
 δοκεῖ τριβῆς εἶνα[ι καὶ συνη-
 θεία[ς] πολλῆς, τοῦ δ[ὲ] θεω[ρῆ]-
 σαι τὰ πράγ[μ]ατ[α], ὥς ἔχ[ει], διὰ
 10 τῇ[ν] ἡλικίαν ἔστιν [ἐξ]είρ-
 γ[ε]σθαι“. Οὐ μᾶλλ[ο]ν ἄ[ν] δόξα[ι]
 ἐ[πισ]τήμη αἰ[τ]ρία εἶ[ν]αι ἢ-
 π[ε]ρ [τρι]βῆ καὶ συνήθεια. [Δ]ι-
 ᾶ τε τ[ουτ]ί φασιν ἐ[φ’ οἷ]ς φασι[ν]
 15 τὴν ῥητ[ορι]κὴν ἀπ[λῶ]ς ἄ-

38. N et G: βυτο — 39. G: || αναρσονκαιθ.οδοξωνε || πολυς
τορικοιδυνοη || — XI, 1. N: ωσιδ.οναντον || — G: ωσιδαναιτον ||
 — 2. G: τ.θενπερ, N: ειπερ — 3^a. inde a quarta litera supra-
 scr. N: ρησιασθ.ικαι. .ονησ.κα. . . , G: ρησιασθ.ιπι.ιενησεικαοτο
 — N: || παραθανμαστον.ησ — G: || παοαθασμλστονδηφη || — 7.
 G: εινα. .α^αησ. || — 8. N: δ.θ.ων || — G: δ.θ.εωι || — 9. N: || εν-
 ταπρα. .α^αωσ — G: || σαιταπραγαιλωσ — N: δ.ν || — 10, 11. N:
 εστιν. -ει || σ.σθαι — G: εστικητερ || βεσθαι — 11. N: α. .οξ.ν ||
 — G: αν.οτα || — 12. N: || ε.π.τημ.αιμιαε.ναι⁷. . || — G: || εσπ
 .τημαιοταε.ναιει || — 13. G: || τερ. . . βηικαισυννηθειαιαι || — 14.
 N: ιφασινερσ.φασ. . . || — G: φασινηρε.φασιλ || —

- πασαν ἄ[ν, οἷ]αν ἀπ[οφ]αί[ν]ο[ν]-
 ται, τ[ριβῆ]ι περιγίνεσθαι
 καὶ σ[ν]ηθείαι καὶ οὐ[δὲ] ἐν
 μέρος ταύτη[ς] οὕτωι [ψ]ιλ[ῶ]ς
 20 τέχνηι, καὶ σαφῶς τ[ιν]α [τ]ι-
 θε[ασ]ιν ἐγ[δ]ιδάσκε[ι]ν [π]ο[ρ]ο[σ]-
 δ[ι]αστέλλοντα, <τὰ> ποῖά τ' [ἔσ]-
 ται ἐ[πιστ]ήμη[ι] καὶ τὰ π[οτ]α
 τ[ρ]ιβ[ῆ]ι καὶ συνηθεία[ι]. ἃ κἄ[ν]
 25 σ[τε]ρ[η]θε[ι]ς ἐγγυ<ή>σεως οὐ-
 τως ἐπ[ιφ]έρηται, αὐτ[ὸς] ἀ-
 πιθαν[ώ]τατος ἂν γ[έ]νοιτο
 δυσκρατῆς [ῶ]ν δι[ὰ] τὸ ἀ[μέ]-
 θ[ο]δον. Ἐ[πιτηδ]ε[ύ]σαι γ[ὰ]ρ [τὸν]
 30 νέον πο[λλῶ]ι μᾶλλο[ν] τὸ
 δι' ἐπιστήμης ἅτε με[θ]ό-
 δοις [κα]ὶ στοιχειώσ[ε]σ[ι]ν [κα]-
 θολικαῖς [δι]αλαμβ[α]νό-
 μενον. Εἰ δέ γε τέχνη [ῆ] ῥη[το]-
 35 ρικῇ συ[ν]ε[λ]χ[ε]το, [τεχνικὸν]
 ἂν εἴ[η] καὶ μέρος [α]ὐτ[ῆς] ἢ φλήνα-

16. N: ἀπερα... || — G: ἀπε.αι.ο || ταιιν — ἀπεργάζον-
 ται? — 18. N: || κακι.νηθεινκαιου..εν || — G: || α.ισανηθειας-
 καιουγηεν || — 19. N: α.. || — G: τωισ.ιλε || — 20. G: || τεχνη-
 καισαφωστ..ασι || — N: σαφωσι — 21. N: || θ..εινεγαι — G:
 κηγγρεσ || — 22. G: το || — 23. G: παα || — 24. N: αρakai || — G: ατα-
 και || — 25. N: || τεξ.σε...εγγυσει — G: || τειπθε...χθμιθσεωσον || —
 26. N: γαραντ — G: σταιαντεν — 27. G: πειτ..το || — 28. N:
 || αρ.κατητον — G: ον pro ὧν — 29. N: || θ.ρоне...νεισαι —
 G: || θεδονε.τ..νθσοαιγ.ρι — videtur verbum in -νεσθαι —
 30. G: || νεονπονδο — 32. N: || δοισα — G: || δοισλδι — 33. N:
 κα.απαλαμβιδιο — G: καισα.λλαμβινο || — 34, 35. N: τεχ.ι..ρη.
 ||νερχ.το — G: τεχνη.ιο || ν...νε — 36. N: υκαι —

φος ἂν ὁ λόγος ἐγίνε[το] τοι-
 οὔτος ὧν· εἰ τὸ μ[εθόδωι
 γινόμενον οὐ κωλ[ύ]ε[ται] ὁ-
 40 ρθ[οβ]ολε[ῖ]ν ἢ ὑπάρχει [καὶ ἄλ-
 λω]ι μᾶλλον οὐδό[λως μεθό-

Col. XII. δωι. [Κ]αὶ [γὰρ] οὐδὲ πολιτικ[ὸν
 καὶ δικανικὸν ἐρε[ῖ] τι[ς] αὐ-
 τῶν λαμβάνειν μέρος. [Κα]ὶ
 γὰρ ῥητῶς τὴν ῥητορικὴν λέγει
 5 κ[α]ὶ πρὸς τὸν ἐπαγγελλόμε-
 ν[ο]ν σοφιστὴν πάντ' ἔχειν
 τὰ μέρη. Διόπερ οὐκ ἀπο-
 χωρήσα[ν]τος γελοίως ὁ Ἐπί-
 κουρός ἐστ[ι] τῇ μεταβάσει
 10 κ[ε]χ[ρη]μένος. Τοιούτων
 δὴ [τ]ινων ὥ[ς] εἰπεῖν δυνά-
 με[ι] γ[ε]γρα[μμέ]νων τὸ μὲν
 π[ε]ρ[ὶ] ταῦτα τ[ὴν] ἀπόφα-
 σιν ποι[εῖσθαι] .]ηνοεπιχ .
 15 δεσπονᾶπ[.... ῥ]ητορικ[ῆς]
 .. νθ . ης τῆς [πο]λειτικῆς
 καὶ τὰς τουσ . . ιφασ . . λε
 εναι ωποιαι . . . εστι
 ετεοισαν . τινανιζονται

37. N: τοσ || — G: νεθ. το || — 39, 40. N: ονκ. αλ — G:
 ονκωιδ. ε . . . || .. ερολε. νησταρχο — 41. G: || α. ι, N: ονδε — XII, 1.
 N: || δωι. αιπ — G: || δωιαιπ. ρ — 2. N: ιεαν || — G: τιοαν || —
 3. N: ωι pro καὶ — 8. N: || χε. ρ — 12. G: εγρᾶνα . . νων —
 13. N: || πσ. γ λ. ην — G: || ηο. ο — 15. N: || ριαπ —
 17. N: ταστοι — 18. N: || πον σ. οιαν σπ || ρε —

- 20 τῶν ωιου. α. μέχ[ρι] τῶν λέ-
 ξεων τού[τ]ων· „ὁ σοφ[ι]στής
 οὐθὲν ἐ[π]ήγγελται περὶ τοι-
 ούτων, τῆς] τ' ἀ[π'] ὁ[κ]ρίβ[αν]-
 τος ἀ[νατάσ]εως κα[λ] τῆς
 25 ἐναρ[γεία]ς . . . ηεροκτερον
 τας. εστον [π]ερὶ τὴν πο[λ]ει-
 τ[ικὴν] καὶ ταιτοσ . . νεχα
 μονηε καὶ προσ . . . εαιφα
 οεαιε σοφιστ[ή]ς τ . . . προσυν
 30 . . . ε ἀλλὰ τὸν σο[φιστὴν] τὴν
 ῥητορικὴν [οὐκ] ἔ[χ]ε[ιν]. Δ]ι[ὸ εἰ]περ [φά]σκει
 31, 32 τέ[χ]νην || εἶναι, προσδεομέν[ην] δὲ τέ-
 χνην πολλῇ[ς] λίαν τριβῆς
 καὶ συνηθείας — [ο]ὐ γὰρ ἀδύνα-
 35 τον οὐδ' ἀθετούμεν[ον] ὅ[π]ο
 τῶν ἀνδρῶν ἐ[π]ισ[τ]ήμας
 τι[ν]ὰς πολλῇ[ς] τρι[β]ῆς ἐπιδεῖ-
 σ[θαι] κα[λ] σ[υ]νηθεί[ας] — πῶς κωφό-
 τερος] Ἐπίκουρο[ς] γελ[ι]νεται [ἐκ
 40 τούτων; π]ῶς δὲ τ[ὸ] μὲν ἐ[πι]-
 δεικτι]κὸν εἶδος ἢ μέρος τῆς

20. τῶν τοιούτων? — G: μεχνητωνασ || γεων — 22. G: τον || —
 23. G: ταισεκηδιαν — 26. G: ηερι — 27. G: || τησιν — N: κα ||
 — 29. G: πρεσύν || — 30. G: τονσοιτ — 31. G: κηναοσεκε. τε .
 νην || — post κε suprascr.: ναι. . περαοσκει — 32. G: μενπιδεν ||
 — 34. G εν pro οὐ — 35. N: αι || — G: υγδ || — παρὰ? — 38.
 G: || . θαντηνηθεινεπωσκωφε || — 39. G: ρο . ονεται — 40. N:
 σδειτ. μενει — G: ωσδειτ. μομεν — πῶς δ' εἰ? —

- Col. XIII. ῥητορ]ικῆς τριβῆς δεῖ<ται> πολ-
 λῆς κ[αὶ σ]υνηθείας, τὸ δὲ σο-
 φιστικὸν ἐπιστήμης μό-
 νης, κάφ' ο[ἷ]ς ὁ λόγος γίνεται,
 5 πρὸς θεῶν δηλωσάτω τις
 ἡ[μ]εῖν]. Οὐ γὰρ [δῆ] τοιοῦτός
 ἔστ[ι]ν, καθάπερ ο[ὗ]τός φησιν.
 8 εἰ τὸ μεθόδωι περιγινόμενον
 8^a ἐπίταξιν ἔ[χ]ον ἢ ἄλλωι μάλλον
 8^b ἔσται τῷ[ν] μεθόδω γινομέν[ων] (αν),
 9 ἀλλὰ τοιοῦτος· εἰ τὸ μὴ
 10 μόνον διὰ μεθόδου παραγει-
 ν[ό]μενον. Εἰ γὰρ τὰ δύο κα-
 τακ[τ]ήσα[σθαι] νέω δυνα-
 τόν, ἐ[γ]χ[ε]ρίζε[ιν] δήπου
 αὖ νέω
 15 θα.ετ.ετων . . . αὖ φύλα-
 ξ[ι]ν σ.κενιφω . . . ητιδι
 τ.υσφι.ουστωντων. χρῆν καὶ
 προσεδο . . νεναν . . . τ.οε
 μὴ θεῖνα[ι] πρὸς θεῶν· ἂ [τρι-
 20 βῆς ἔστ[ι]ν κ]αὶ σ[υνη]θείας
 β.ατεν . . . τοιῖ προσάγον
 τ[ὸ] προκείμενον, προσθεῖ-

Huic paginae unus versus suprascr. est.: ν[..... ἐπ]ι-
 σ[τ]ήμης πέρι — 1. G: || .ιπισικ.σοτεβησ — 6. N: γαρά.ι — G: γαρη.
 — 8^a et 8^b suprascripta et a verbo μάλλον margini adscripta sunt
 — 8^a. N: ξιν.ονη — G: ετιηερινεον.εοαδωι — 12. N: || ται..
 ησα — G: || τακ..ησαια — κατακνηῆσαι ἄμα? — 13. G: || τονο
 — 15. N: νφυλαι || — 16. G: || ξ.μ.ιδειλφω — 17, 18. N: ιστωγ
 .χρηγκαι || ταισε...η.ενα — δε || — 20. G: ηλιστουθειας || —
 21. G: τσιπροσαγών || —

- ναι δὲ τ[ῶ δ]οκεῖ [δισ]τασμὸν
 οὐκ ἄξι[ον] πια δεν . τού-
 25 του κατεανονα π . . οθσυ
 . . λαιμεανεντ ιτο
 τετ αιδρετε . . ιη
 σομ αταιτε
 τε καὶ καταειτ[. ἐστο-
 30 χάζετο γὰρ[ρ . .]γσ α
 ῥητορικὸς [δ]ὲ διὰ τὸ [πλήθει
 ἀρέσκειν εἰπεῖν, ὃ κινεῖ. Εἰ
 δὲ μετὰ τινος ὑποστο-
 λῆς ἐ[π]ετίθετο καὶ διὰ τὸν
 35 στο[χασμὸν ὁ Ἐπ]ίκο[υρος οὐ
 μό[ν]ο[ν] ἐ[π]ὶ τῆς ῥητορικῆς
 ἀλλ[ὰ] κ[α]ὶ ἐ[π]ὶ τῆς φρονή-
 σεως [ἐτ]ήρησεν ἐκεῖ τὸ „δο-
 κεῖ“ προσδεῖσθαι, τὸ „δοκεῖ“ δ’ ἐ[θ]έμεθα δη-
 40 λαδ[ῆ] καὶ ἐπὶ τοῦπιδε[ικτι-

Col. XIV. κοῦ μέρους, [ἀπα]νταχῇ
 κεκράγασιν, ὥς ἐ[σ]τιν ἄ-
 τεχνον, καὶ τὸ κακὸν
 τῆς ἐπιχειρήσ[εω]ς ο[ὐ]κ ἐ-

23. N: || ναιδεξ θλι . . λσιον || — 24. N: || ον . . ξ — G:
 || ουνκατον — 24, 25. N: αν || το.κι κεν — 27. N: || . ι . ηκ —
 29. N: || . εχv — 29, 30. N: γ . . . || νη . ετογα — G: || χάζετοσαγα
 — 31. G: αν pro δὲ — 34. G: || λησέτε — N: θεωικαιδιατον ||
 σ . . ω — 35. G: τοπον, N: τιχο . , G: || στολ — 36. G: || μομο — 37. G:
 εροτοησ pro ἐπὶ τῆς — 38. G: ρ . ηρησεκακει — 39. προσδεῖσθαι
 τὸ δοκεῖ suprascr. Alterum τὸ δοκεῖ omisi — G: ετεμεθα —
 XIV, 1. N: μερουσδ — G: αγερουσο — 2. N: ε . ιτινα || — 3.
 G: τογκανον ||, G: τοπηιακον || — 4, 5. G: ρησ . . . σοικε || γαιε-
 ταξο — N: εσοικε || γαισταξο —

- 5 γ [δ]ιστα[ξ]ομέ[νου] προσ-
 άγοιτ' άν άλλ' έ[ξ] όμολο[γ]ου-
 μένου. Καί τίνα τρόπον,
 εάν τούτοις [σ]υν[β]ο[ηθ]ήσωμεν,
 εύγνώμονες, ούκ ε[ϋ]ήθεις
- 10 ύποληφθης<ό>μεθα; Τό τε γάρ ύ-
 ποστέλλεσθ[αι] τάλ[η]θ̣ηι λέ-
 γειν καί δ[ια]σαφεῖν] ού πε-
 ρι τῶν άδ[ήλων] ζυντων] έαυ-
 τῶι τοῦ ρητορ κα-
- 15 ζόμενον ανοια καί
 τοῦ [δ]ιαλεχθέντος [νεα]νί-
 σκο[υ] καί τοῦ τόν Κ.ινε.
 γιαν άναγράφοντος [Ἐπι-
 κούρου καί ταῦτα μετά
- 20 π]αρ[ρ]ησίας τῇ[ς] τα . . . αι
 άνυποστόλως τ καί
 έν] τούτῳ τῶν προδ[ς] τόν
 άνθρωπον τετ[αγμένῳ]ν
 λόγων. [Π]ῶς δ' άν εἰ[η] θιγ]εῖν
- 25 τινος καί πικρό[τερον]; . . .
 του αλαροφια
 τερον τ . . . οτυοα
 πκαγ. σαζωνητεν
 ύπειληφῶς. [Τ]ὸ δὲ α[ύτῶν]
- 30 τισιν προφερόμενο[ν] κ]α-
 τὰ τὸ παρὸν ᾠ . . αρδ . ων

6. N: αλλε . . μοροιον || — G: αιελε . σομολορον || — 8. N:
 ν. εικωμεν || — G: εννθοεησωμεν || — 9. G: ετηθεισ || — 11. G:
 ταλτθηιλε || — 12. G: πηε || — 20. G: || γαρκησιαστηο — 22. N:
 || . ιτου — G: || σοτοτον — 24. N: ωσδν — 28. N: || ηλα — 29.
 G: ιοδεα — 30. G: νο . κηα || —

το ποιούμενος τ' εἴτ' ἐ[στ]ί τι-
 νος καὶ τέχνης εἰδ' σατιδι-
 ᾗχει τέχνης ονοτ κ[α]λ ἁ-
 35 ληθές ἐστι καὶ χαρακ[τη]-
 ρικῶς τοῖ[ς] ἀνδράσ[ιν] σικ
 ηθεσπονινκαι τερηετ
 ρημένον καὶ ἐπὶ τῆς φρο-
 νήσεως ἐν αὐτοῖς τετγ.
 40 ἐπεὶ τεωνετοα

Col. XV. τ[ο]ῦ ῥητορικοῦ τ]ῆς „δοκεῖ“
 φωνῆς κἀνταῦθα παρατι-
 θεμένης. Ὁ δ' ἐπαγγελλό-
 μενος ῥητὰς παρατεθῆ[σε]-
 5 σθαι διαλέκτους οὐ λιπα-
 ρεῖν ὀφείλει τοῦτ' ἐγδ[έ]χε-
 σθαι τοὺς ἀκούοντας, ὃ βού-
 λεται, καὶ ἄλλων δηλουμέ-
 νων. Καὶ δὴ γὰρ οὗ φησι τῇ
 10 „ὑποστελλόμενον“ τὸν Ἐ[π]ί-
 κουρον λέγει[ν] διαλέκ]τῳ συν-
 κατατίθεσ[θ]αι το[ῖς] ἑ[ν]τ[ε]χ[ν]ο[ν]
 τὴν ῥητορικὴν λ[έ]γουσ[ιν]. Εἰ τό-
 τε? δὴ καὶ σαφῶς ἀ[π]ο[φ]αίνει κα[ὶ]
 15 ἐν ἄλλοις τέχνην εἶναι κατὰ
 τὴν ἀλήθεια[ν] . σπιδε . . .

32. N: τ . . ονου — 32, 33. G: ε . . ιτι || ἡὸς — 33. N: δ .
 ν . ν || — 36. G: δρασπ . σικ || — 37. N: || πεδρ . μειν-αιτε — 40.
 N: || . πει . . ηνστελ — XV, 4. G: θηω || — 5. N: λιπω || — G:
 λυπα || — 6. N: δερ . || — G: αελ . || — 11. G: αναι . ωισυν || —
 12. G: το . . νγουν || — N: ειν || — 13. G: λωγενσ — 14. N:
 λι || — G: ατοσκ —

μον τοῦ ῥήτορος κα[λ]εῖν [οὐ?
 μανικόν, ἀλλὰ δεξιόμεθα
 τὸ „δοκεῖ“, καὶ ἐ[πλ] τῆς πολει-
 20 τικ[ῆ]ς, εἰ θέλεις, δεχώμε-
 θ]α μηδὲν [π]α[ρ]έντες, εἰ [λέ-
 γ[ο]υσι[ν] ἀντ[οι] κἀν] ἄλλοις ἀ-
 μέθοδον. Κα[λ] γὰρ ἡμεῖς τὸ
 „δοκεῖ“ νῦν ἐπὶ τῆς σοφι-
 25 σ]τικ[ῆ]ς π[ρ]ο[σ]δ[ε]χόμε[θ]α [κεῖ-
 σθαι τῶι μὴ παρὰ τοῦτον
 νῦν .. το τὸν λό[γον]
 καίπερ ἐμ σ τέ[χ]ν[η]ς
 λεγομένη[ς]. Εἰ δ' ἡρώτη[σέ]ν
 30 τις καθιριαν . . ἢ Ε[π]ίκουρον
 ειοεινανως εἶ[ν] τοῖς [ποι]οῖς
 τὸ ποιὸν [ε]ἶναι [ἢ π]ο[ι]ὸν [τ]ε-
 χ]νικὸν καὶ τ[ὸ] πο[ι]ὸν [ἄτε-
 χ]ν[ο]ν κα[λ] ἀμέθοδον [εἰξ].
 35 ὁμο[λ]ο[γ]οῦ[μ]ε[ν]ο[ν], κἀν περὶ
 ἄλλο[ν] διστά[γ]ματος ἤ, πο[ι]-
 ὸν] καλεῖν α . σε . η τὸ προκ[ε]ί-
 μενον. [Δ]ιστάζεται μὲ[ν]
 γ]άρ, εἰ πᾶ[ν] τριβή[ι] καὶ συνη-

17. N: κα.σιν. || — G: καμειν. || — 19. N: ..σθησ — G: εγοθησ
 — 21. N: || ...κειν — G: ξεβοαοεντεσει || πνσιηαντ — 22. N:
 || γσι — 23. G: τε || — N: ρητ.ριστο || ! — 25. G: || ετικα.τιρ —
 26. N: τουσ. || — G: του.σ || — 27. N: τονλ. || — G: τηλουν ||
 — 28. N: τ.υ. . || — G: τευν. || — 29. G: τηων || — 31. N:
 || εισ.ιν — 31. G: εντοισεται — 32. N: ιπε || — G: ειηο.νπε ||
 .ενικον — 33, 34. G: ποωνιοτω || θσαο. .κα. θα. .ν — 35.
 G: || ομοαετουσ.νοι — 36. N: || .λλος — G: || .λλο.διστασματος-
 ιηγιοι || — 37, 38. G: προκοι || ον.α — 39. G: τσβη.και —
 N: || ...ειγαν —

Col. XVI. *θεί[α]ι σύμφωνόν ἐστιν τὸ δεῖ-
σθαι πολλῆς τριβῆς κα[ὶ] συν-
ηθείας. Τὸ τοίνυν „δοκεῖ“ τῷ
„δισταζομένῳ“ προσθεῖς
5 ἐκ τοῦ „κἂν τὸ δισταζόμε-
νον παρε[θ]ῇ διδόμενο[ν]“ ὑ[π]-
άγει τὸ προκείμενον. Φ[ήσ]ει
δὲ πρὸς τὸ συστήσαι, διότ[ι] εἰ
μὴ] τέχνη κατ' Ἐπίκουρόν
10 ἐστιν ἡ ῥητορική, τοῦθ' ἡμεῖς
παρετίθεμεν λέγ[ο]ντες· εἰ
μὲν [γὰρ] τ[ρι]βὴν αὐτὴν ἐνόμι-
σεν] εἶναι καὶ συν[ήθ]ε[ια]ν,
οὐκ] ἂν τὸ „δοκεῖ“ προσέ[θη]κεν·
15 εἰ δ' ἐξφησαν οὐ δηλ[οῦ]σθαι
τὸ λεγόμενον ὅφ' ἡμῶν, [δεικ-
τέον μ]ὴ τοῦτο δηλοῦσ[θαι]
μ[ό]νον. Εἰ μὲν τὸ πρῶτον, οὐ συν-
ίεμ]εν ἡμεῖς ἐλληνιστὶ [δ]ι-
20 α[λε]γ[ο]μένων· εἰ δὲ τὸ δε[ύτ]ε-
ρο[ν], δι[ὰ] τίν' αἰτί[αν] αὐτοὶ χρῶν-
ται ἀμ[φι]βόλοις λέ[ξ]ε[σ]ιν;
Οὐ τοίνυν] ἡμᾶ[ς] ἐλε[γχ]ου-
σιν] . φ . νιδο[.] πε-
25 ρὶ τ[ῶν] [πρ]οκειμένων δε .*

1. G: || οεινισυμφωνοναετιν — 6. G: εσηδιδομενοβ — εση-
διδομενοσυ || — 9, 10. N et G τεχνη et ρητορικη — 12. N:
τε.ην — 14. G supra το scrib. τυ — τη? — N: προσεχ — 15.
N: ουδηλει — G: οιδηλσι — 19. G: || λ — οι || — 20. N: δεχε ||
— G: δετιε || χο — 21. N: ην pro τιν' — G: αιτηφιαντοιδρων ||
— 23. N: λον || — G: μαεελε . . σου || — 24. G pro ιδο . . habet:
οασην — 25. G: ασ . || —

οντα νο Ἐπικου[ρ . .
 φετ[έ]ον . κε . . . ορησεωου . .
 οὐ μᾶλλον ε[ί] δόξ[ε]ι [δι' ἐπιστή-
 μ[ης] ἀ[π]α[λλάξ]αι ἥπερ τρι-
 30 β[ῆς], πάλιν ἀμφιβόλου[ς] τε-
 θεικέναι διαλέκτους] κα[ί]
 τι μέσο[ν ἀ]μ[φοῖν, ἀ]λλ' ἐτ[έ]-
 ρας] προσ[εύροι]μ[εν] ἂν αὐτάς
 κ[αί] δ[η]λο[ύς]α[ς] μὲν [τὸ] τῆς
 35 ῥητορικῆ[ς] καὶ δι' [ἐπ]ι[σ]τήμ[ης]
 ποτὲ] καὶ διὰ συν[η]θείας δὲ καὶ
 διὰ τριβῆς περιγε[ινόμεν]ον,
 μᾶλλον δὲ δι[ὰ] τῆς τριβῆς
 κα[ὶ] σ[υ]ν[η]θείας] ἢ διὰ τ[ῆς] τέ-
 40 χνη[ς], τ[ὸ] δ' ἐφρονήσεως δι'

Col. XVII. ἀμ[φ]ο[τέ]ρων μὲν, μᾶλλον
 δὲ [δι'] [ἐ]πιστήμης ἥπερ δι-
 ἀ συνηθείας καὶ τριβῆς, δη-
 λούσας δ[ὲ] τ[ὸ] τὴν φρο[ν]ήσιν μὲν
 5 δι' ἀμφοτέρων, μᾶλλον δὲ
 διὰ θάτερου, τὴν δὲ ῥητορι-
 κὴν διὰ μόνου θάτερου· καὶ
 τρίτον τὸ καὶ τὴν φρόνη-
 σιν διὰ μὲν ἐπισ[τ]ήμης

28. G: δοξῆ^{σι} — 29, 30. G: || μ.εαγααιειπερτρι || βιο
 — 30. N: λου.τι. || — G: λοντε || — 31. N: ικρι || — G: ερικα
 — 32. G: σπημθλλετ || — N: λ.μι. || — 33. G: || . . .
 προσνερ . . μ . . ναν — 34. G: || κ . . δελο.οιαι . . ν . . σθη || — 35.
 G: δισ.ιμτημισο || — 37. G: ||ορτεπ.ινομενης || — 39. G:
 || χοι — 40. G: || χινηετι — XVII, 1. N: || αμαο — G: || αμειον
 — 2. G: || δε.υθ — 4. G: δ.εοτην —

- 10 περιγίνεσθαι, διὰ δὲ ἱστο-
ρίας καὶ τριβῆς μὴ [π]αρα-
γίνεσθ[αι· τὴν δὲ γρα]φὴν
ὁ συστησάμε[νος ταύτ]ην
ἀπ[οπ]ληρώσας τὸ [πᾶν φη]σιν
15 αὐ[τὸ]ς διασαφεῖν, ὅ[τι ϛ]η-
τορικ]ῇ μὲν τριβῇ ἀφ[θόνως
καὶ συνηθείᾳ παραργί[ν]ε-
ται, [φ]ρόνησις δ' ἐπιστήμ[η] μ[ό]νον.
Τάχα] γὰρ καὶ τὸ „δοκεῖ“ [τού-
20 τοι[ς] μὴ προσποιηθῶμεν,
ἀλλ' ἀ[φ]έρωμεν αὐτὸ παντε-
λῶς [κα]ὶ τὰς φωνὰς οὕτω[ς
ὅ[π]οθ[ώμ]εθα [κ]ατ[α]κεχ[ω]ρίσ-
σ[θ]αι· „σ]ὺ μ[ὲ]ν οὐκ ἐξ[ε]ί[ργ]ο[υ] τῇ
25 ῥητορικῇ δυνάμ[ει] προ[ο]έ-
χειν, ὃ τ[ριβ]ῆς ἐστι[ν] καὶ συν-
ηθείας πολλ[ή]ς“ — τί[ν]α τρό-
πον [κα]ί, ὅσο[ις] περ ἀξιοῦσιν,
δ]ιασ[αφ]εῖται τὸ μὴ πε[ριγί]νε-
30 σθαι] καὶ τέχνη[ι] τὴν ῥητ[ορι-
κ]ὴν ἀλλὰ μόνον τ[ριβ]ῇ [καὶ

12. N: ν...τ...ην || — G: σγρο...φην || — 14. N: || απ.σλη-
ρωσαστοτ...ισιν || — (fort. υσιν fuit, φύσιν αὐτὰς?) — G: || αιτ .
σληρωσαστοτν...ον || — ἀποκληρώσας? Omnia nimis incerta —
16. G: αφ...οι — ἀφελῶς, ἀφειδῶς? — 18, 19. N: ἐπιστημ .
ληψι || λα...γα — G: ἐπιστ. ηκμινον || λαν. ταρκα^νιστο — 23.
N: || σ...μ.εθα...τ.κεχσ.ρισ || — G: || υσ.οθ...εθανατ...εχ.ρισ. ||
— 24. G: || σοω — ἐξηριτ... || — 25. G: μοπτροσφ || — 26. G:
οτι.θησεστιεχ — 27. G: || ηθειασγποαλνα — 28. N: εραιξις —
G: εραστιο — 29. G: || .ιασμοσι — N: τι pro τὸ — 30. N:
|| ..νκαιτεχνης — G: || .νκαντεχνησ — 31. G: πιεπ... || —

συ]νηθε[ί]α; Τῇ γ[ὰ]ρ αὐ[τῇ] φορ[ᾷ]
 ἂν] ε[ἵ]παμεν· πολλ[ῇ]ς [μὲν
 φιλοπ[ονί]α[ς] ἐ[σ]τ[ι] δ[η]λο[υ]ότι
 35 τὸ φιλοσοφεῖν καὶ ἡ φιλοσ[ο-
 φία, πολλῆς [δ'] ἅγ[αν] ε[ὐ]τυχί-
 ας ἡ [β]ασιλε[ία] κ[αὶ] [π]ολλ[ῇ]ς
 ἐστὶ κακοπ[ραγί]ας ἀ[σ]ω[τ]ε[ί]-
 α] καὶ πολλῇ[ς] ἐ[σ]τι συνηθε[ί]-
 40 ας φι[λ]ία· κ[αὶ] μὴν οὐ[τ]ω [γ'] οὐ-

Col. XVIII. δεις ἐγέ[ν]ετο ἄγροι[κί]α[ς] πόρρω,
 ὣσθ' ὑπ[ο]λ[α]βεῖν ἡμᾶς διὰ
 μόνης [φιλ]οπονίας τὸ φ[ιλο-
 σοφεῖν καὶ τὴν φιλοσοφίαν
 5 περιγίνεσθαι καὶ τὴν βασ[ι]-
 λείαν διὰ μόνης εὐτυχίας
 καὶ τᾶλλα παραπλησίως.
 Οὕτως τοίνυν εἰπόντος 'Ε-
 πικούρου „διότι πολλῆς ἐσ[τι]ν
 10 ἡ ῥητορικὴ τριβῆς καὶ συν-
 ηθείας“ οὐχ ὑπ[ακ]ουστ[έ]ον
 τὸ „μόνης“ ἀλλὰ μό[νον] τὸ „δεῖ-
 ται πολλῆς τριβῆς καὶ συν-
 ηθείας“. Τὸ γὰρ „ἔστιν“ ἐπὶ τοῦ
 15 „δεῖται“ τίθησιν, ὅταν

32. G: -ηγρον — 33. G: ενπαμεν — puto εἵπαιμεν fuisse
 — G: πολλοσν.τι — 34. N: || φιασπ.....τ...οι — G: || φι-
 λοπ...α...εστο.λοπ — 36. G: υδε || — 38. N: κακοιμ.δσ..γ —
 G: κακοπ.δηασα.ωσε || — πτωχεία? — 40. N: || ..φιμα — G:
 || ασ...ιακ — ωπον || — XVIII, 1. G: αιτριματ... || — 2. N:
 ημασα... || — N: ημανδε. || — 3. N: ..αιπολλαστοφ — G: σ.το-
 μονιαστεφην || — 11. N: υπ.νουστος.. || — 12. G: αλλααθο...
 ρασν || — 15. ἐπὶ τοῦ initio v. 15 repetitum omisi —

οὕτως ὁμειλῶμεν, ἥι συν-
 θείαι τό γε μετριώτατ[ο]ν
 ὑπὸ [τ]ῶν λέ[ξ]εων σημαί-
 νεται καὶ οὐχ[ι] θᾶτερον μό-
 20 νον ἀ[ε]λ[ι] [συ]νόλω[ς] σ]ημαί-
 νεσθ[αι] ῥητέον. Ἔτι τ[οί]-
 νυν ἔν[εχ]α τῶν δε[ιγ]μ[ά]των,
 ὧν ἄνθρω[π]ος [π]αρατέθη[κ]εν
 ο[ὗ]τος, ἄδηλον εἶναί φημι,
 25 πότερον ἐ[κ] σ]υνη[θ]ε[ί]ας καὶ
 τριβῆς μόν[ο]ν περιγίνεσθαι
 τήν] ῥητορικὴν ὑπελάμ[β]α-
 νεν ὁ Ἐπίκουρος [ἡ] καὶ δι-
 ἅ τέχνης καὶ τριβῆς [ἡ] οὐδ' ὁ-
 30 λ]ως ἐκ τριβῆς καὶ συνηθεί-
 ας. Πρ[ό]κειται γὰρ ἐν ἀρχῇ[ι] τῷ
 μ[ε]ν „[θ]αυ]μασ[τόν] φα[μεν], εἰ
 σὺ μὲν οὐδὲ[ν] ἔξε[ι]ργου δι-
 ἅ τήν [ἡ]λικίαν, τῶν ἁ-
 35 πά[ν]τ[ων] δὲ ν[έ]ος [ὧν] πρεσ-
 βυτέρων ἀν[δ]ρ[ῶ]ν κα[ὶ] ἐν-
 δό[ξ]ων πολ[ύ] ἐν τῇ ῥητορικῇ
 δυνάμει [ὅ]περ εἰ[ρη]ν ἔλε-

17. G: τατην || — 18. N et G: λετεων — 20. N: || νον. ασι —
 G: α. συνεθδολωιχημαι || — 21. G: τατ || — 22. N: || νυνεν. λα-
 τω. δε. μ. π. . || — G: || νυνεν. χαιτωνδλδεχιμν || — litt. tertia et
 quarta (νε) suprascr. — 25. N: ἔξυν[ηθ]ε[ί]ας — 27. G: μια ||
 εινκ. νο — 28. G: ισηαιδι || — 29. G: κοραυ || δωσ — 31, 32.
 G: ηαταιγα . . παρχη. || ατενεαμα μθνει ||, N: δεν . . || — 33.
 G: || επ . . ννουδεο — fort: οὐδὲ ἐν — 35. N: πως pro νέος —
 36. N: ολλν . . γα . . || — G: ιδν . νκαχη || δοτ . . πωθ — 37. N:
 οισ || — 38. G: || δυν εινπετεν — N: || αν ει . περ —

- Col. XIX. γεσ“ [τ]ἀνά[λογα „θ]αυ[μαστὸν
 δή, εἰ σὺ μὲν οὐ]θὲν ἐ[ξείργου
 διὰ τὴν [ῆ]λικίαν ἐν τῇ ρη-
 τορικῇ δι[ν]άμει π[ρο]έχει<ν.“
- 5 Ἐπέξενκ[α]ι δὲ το[ύτο]ις·
 „ὃ δοκεῖ τριβῆς εἶναι κα[ὶ] συν-
 ηθείας πολ[λῆ]ς“. Οὐκοῦν δι[ν]ῶν
 τούτοις — λέγω(ν)
 δὲ τῇ τε „ῥητο[ρ]ικῇ δυνάμει“
 καὶ τῷ[ι] „πολὺ ὑπερέ[χει]ν πάν-
 10 των [τ]ῷ[ν] πρεσβυτέρων καὶ
 ἐνδόξων“ — ἐπέξε[ν]κται τὸ „ὃ δοκεῖ
 τριβῆς εἶναι καὶ συ[νηθε]ίας
 πολλῆς“. Ὅταν [δὲ] δι[ν]ῶν δ[ι]ή[που]
 προταχθεῖσιν [ἐ]π[αν]ε[νε]χ[θῇ]ι
 15 τι, πάντως [ἀ]μφ[ι]βολο[ν]
 γίνεται, τί[ν]ι τῷ[ν] προκει-
 μένων ἐπέ[ξε]νκ[τα]ι. Δ[ι]όπερ
 ἀμφίβολον [γί]νεται καὶ τὸ
 „ὃ δοκεῖ τρι[βῆ]ς εἶναι κα[ὶ]
 20 σ[υ]νηθείας [πο]λλῆς“ πότε-
 ρον τῇ „ῥητορι[κ]ῇ δυνάμει“
 ἐπενεκ[τέον] ἢ τ[ῷ] „πολὺ
 πάντων ὑ[περ]έχει[ν]“. Ἡ γὰρ
 οἰόμενος [ἔσ]τα[ι] τὴν μὲν ἀνά-
 25 ληψιν τῆς ῥη[τ]ορικῆς δυνά-
 μεως [τ]έ[χνη] μ[όνον] περι-

1. N: || γεσιαναν — G: || γεπαναμ — 2. G: θεινεχ — 5.
 G: τοχ. βισ. || — 7. G: λωπερ || — 15. N: || το — 16. G: τι.
 επ. νηπροκει || — 17. G: επε. . εταιδοπερ — 22. G: || επενήνευι..
 ητοπολυ || — 26. G: || μεωσγεβσ —

γίνεσθαι, τὸ [δὲ] ἀπάντων
 τῶ]ν τή[ν ῥητορικὴν ἀνειλη-
 φότων ὑπερέ[χει]ν τριβῇ[ι
 30 καὶ συνηθείᾳ· πρὸς μέντοι
 γε τὴν θέαν αὐτῶν
 τῶν δι]απ[ρεπ]ῶ[ν], οὐ πρὸς
 τὴν ἀπάντ[ων] ὑπερο-
 χὴν ἀπαρκεῖ[ν α]ὐτὴν ἐπι-
 35 στήμην, τοῦτ[ο δ' ἂν φ]ανε[ροί]
 φράσιν [λέγ]οντε[ς εἶε]ν. Ἄλλ' οὐ-
 κ ἂν, ο[ἴμ]αι, το[ύτων] τολ[μῆ]-
 σαι τις [ἐ]νπει[ρίαν ἤ]δη καὶ
 ἀληθῶς [τ]ιν' ἀ[ποφαίνειν]

Col. XX. ἔντ[εχνον, εἰ]κ[ῆ δ', εἰ π]ᾶν
 ἔντε[χνον] κατὰ [τ]ὴν τέ-
 χνην [τριβ]ῆς δέεται καὶ συν-
 ηθε[ίας πολλ]ῆς καὶ ἀνα[τετα-
 5 μένη[ς, συ]ν[ο]μολογεῖ τοῦ-
 τ' ἐσχηκέναι. Καὶ μᾶλλον ἂν
 ὁ Ἐπ[ί]κουρος ἐστοχάζετ' αὐ-
 τοῦ τοῦτο χαριζόμενος, [δ] ἐ-
 κείν[ω] μὲν ἐφα[ί]νετο με[λε-
 10 τ]ᾶν, τὴν [π]ρόθεσιν δ' οὐκ ἐμ-
 ποδίζει νῇ Δία λ[αβεῖν]· καὶ
 ἐὰν β]ούληι σκοπ[εῖν, πῶ]ς ἐ-

27. G: το..καπαντων || — 28. N: || ...ν — G: ||τηπο
ασιαπε || — 29. G: υπερεγθν — 30. N: ρο..εντοι || —
 G: π.οσμεντοι || γειτην, N: || γεπην — 24. G: αρκεν.λυτην — 36. εν
 in G suprascr. — 38. G: σνπει — N: περ — XX, 3, 4. N: αδο
 ..αικαιον || κε — 4. N: ανα-. || — G: αησχαραε.... || — 8—10.
 N: τουστουτοχαριζομεωνε || κειν.οσ.νεφ.νετομε || γαλι.ν.ρο —
 9. G: ανοτομε || — 11. N: αιαμ, G: ηαιαλ —

- γ[δ[έ]χετα[ι] το[ῦθ' ὁ π]ροῦ[κ]τε[θ]ει-
 μένος εἰ[κ]α[στον], κα[τ' οὐθ]ἐν φή-
 15 σει πρὸς τὸ ὑπερέχειν ἀπο-
 δεδόσθαι τὸ „δοκεῖ“ μᾶλ-
 λον ἢ πρὸς τὴν ῥητορικήν,
 ἀλλ' ο[ὐκ] ἐμπ[οδίζε]ι τὸ [πᾶ]ν
 ἀλλὰ τὸ μό[ριο]ν ἄγ[νω]στον
 20 ὑπάρχειν, π[ο]τέρωι τοῦτ' ἐ-
 πέξενται . . αστονως ῥητοῖς
 ἀπομαχόμενον εἰνχεν [συχο-
 φαντι [κ]ἀ[ς], ἀ[ς π]αρακαλεῖ,
 προχειρότη[τας]. Καίτοι τί
 25 ἔν τις ἐπὶ [πλ]ε[ῖ]ον διατρί-
 β[οι; σ]χεδ[ὸν] γὰ[ρ ὁ] ὑπέρκα[ιρ]α
 καὶ ταῦτα πρὸς τὸν τόπον.
 Ἄ μ[έ]ντοι παρὰ Μητροδώ-
 ρ[ωι] [γρᾶ]φετ[α]ι μαρτύρ[ι]α τ[ῇ]ν
 30 δόξαν οὐ μᾶλλον ἐλέγ[ξαι] φα-
 μέν [τὴν ἡ]μετέρ[αν] ἢ το[ύ]-
 του καὶ τὸ [κωφότερον] κα-
 λεῖν ἀπ[ὸ τ]ούτων τὸν Ἐπι-
 κουρον ι
 35 τις αρ χμ . οκιθεν

13. G: || -δοχ.ετατοσο.ιρουστεσ. || — N: || δοχ — μιροιστ... ||
 — 14. N: νκ.εροσιμφη || — G: εβια... καιοσροενφ.τε || — 15.
 N: τ.ιπαρεχειν — 16. G: το.δοκει, N: τ..δοκει — 18. N:
 || α...ενε..τωιτουσλι || — G: || αλλο..εμπελεγωιτοτοσχν || — 19.
 G: βεναγ.νστον || — 21. N: τα.ωσ..τοις || — 22. G: .τη || —
 23. G: τι.αγαο — 24. N: εκα.τοι.τι || — G: θκαιτοιτι || —
 25, 26. G: αερονδιαιν || βσ.οχεδ..τασητερικα.αι || — 26. N:
 || β..χεδ..γα..περικλιν || — 28. G: || αμον — 29. G: || .ωιβν-
 φετ.ιμαρτυρσαιτον || — supra β apparet litera o — 31. N: || μον
 — G: ρλμητο || — 32. G: καιτονον —

οὐδ' ατγ. εοσλ αὐ[τό-
θεν χρᾶ[σθαι] πρὸς . . . υοιν αὐ-

- Col. XXI. τοῖς ἀνα . . . ἔξα εἰων
ἄλλων ἄλλαις [συ]νημμέ-
νων καὶ ἀντο<ι> δὲ κατὰ δι-
άληψιν, [ῶ]ς ἔφαμεν, ἀψόμε-
5 θα καὶ τούτων. Νυνεὶ δ', ἐ[ί
μ]ῃ κατεπ[ε]ρίγεις, τὰ καὶ
κατάλοιπα τῆς διεξό[δ]ου
προσθέντες παρα[γράψαι]-
μεν ἄ[ν] τὸν ὑπομνη[μ]α[τι]-
10 σμόν. Τὸ τοίνυν ὁ[ρ]ισ[θῆ]ναι
κατὰ τοὺς ἀνδ[ρας] τῇ[ν] σο-
φιστικὴν ῥητορι[κ]ήν τέχ[νην], ο[ὗ]χ ὥς
ἔργον τῆς ἐμπρά[κτου]
καὶ πολιτικῆς ῥητορι-
15 κῆς δηλοῦ μὲν καὶ τὸ προῶ-
τον περὶ ποιημάτων[ν] δι-
ὰ πλειόνων. Ἀποχρη[σ]ει
δὲ καὶ τινα τῶν ἐκείθ[ε]ν
ὑ[φ'] ἡμῶν παρακειμένων
20 ο[ὗ] φαινεῖται διασαφοῦντα
μόνον ἀλλὰ καὶ πίστι[ει]ς πε-
ριειλ[η]φόμενα. Δηλοῦ δὲ καὶ

36. N: || ο. δαντ — N: -σ. || — 37. G: || θεωρεῖται — αὐτόθεν
κατασθαι? — XXI, 1. G: || τοισανη — 6. N: || . ηκατάπσιπ . . ιτα-
και || — G: || τακαταπογιξιστακαι || — 8. παραγράψαιμεν Us. in
ed. epist. Dion. p. 68, ubi usus huius verbi illustratur — 9.
G: || μεναν — 10. G: ονη || — N: σιτισ . . ναι || — 12. G:
τεχ.ωτο . . || — 13. G: || ον-ον — 18. G: ον || — 19. N: || αφ —
G: || τα — 20. G: || εν — 21. G: πιστησ — 22. N: α. φοτα —

Ἐρμαρχος δι' ὃν παρεθέμε-
 θ]α, μετὰ δὲ τῆς πάσης
 25 ἐξεργασίας Ἐπίκουρος ἐν
 τ]ῶι περὶ τῆς ῥητ[ο]ρικῆς
 τ]ελεί[ω]ς ἀνεπιμείκτους
 δ]ιδάσκων τὰς δυ[ν]άμεις
 κ[αί] συνεργούσας μὲν οὐθὲ[ν]
 30 ε[ἴ]ς [γ]ε τὴν ἔξιν τὴν πολ[ι]τι-
 κὴν τὰς διατ[ρ]ιβάς, πολλά-
 κισ δὲ καὶ μεταβαλλο[ύ]-
 σα[ς], ἃ προφέρεσθαι νῦν
 ἐμ[ε] [σ]ωι κείμενα πᾶ-
 35 σιν μα[τα]τ]ον [φ]α[ίνε]ται καὶ
 περ]ιττόν. Ἀλλ[λ]ὰ μ[ὴ]ν
 καὶ τ[α]ύτην [καὶ τὴν τοῦ δημη-
 γ[ο]ρεῖν καὶ [δίκ]α[ς] λέγειν

Col. XXII. ἐνπειρίαν ἀπό τινος τριβῆς
 καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν
 ἱστορίας περιγίνεσθαι πολ-
 λῶν ἐν τῇ πραγματείᾳ δι[ι]-
 5 ασαφούντων ἀρκέσει τὰ πα-
 ρὰ Μητροδώρῳ σαφῶς διδά-
 σκοντα. „Πότερον οὖν τὴν ῥη-
 τορικὴν δύναμιν λέγει
 τις βλέπων ἐπὶ τὴν διάγνω-

27. N: || .ελειο.σαν — G: || .ελειοεισαν — 30. G: || ευστε
 — 21. G: διατειβας — 32, 33. G: βαλλοτο || σαταπρο — 33.
 N: || σα.α.τρ.φου.σθαι — 34. N et G: μετωι — 35. G: || σινμα
 .. ρονησα... αικαι || — 36. G: || ... ιττον. αλ. αμιπ. || — N: το
 .ν.α — 37. G: || καιτυτηνεν... απειπ || γπρεινκαι... αελεγειν —
 XXII, 3: ριαισ —

- 10 σιν, [ῶν] πρακτέον ἐστὶν τῷ μέλ-
 λοντι εὐδαίμονι εἶναί τε
 κα]λ ἔσεσθαι καὶ [ῶν φευκτέον, ἢ
 καὶ τ[α]ύτην φησὶν ἀ[π]ὸ φυσ[ι]ο-
 λογίας παραγείνεσθαι [κα]λ
 τὴν πολειτικὴν ἐμπειρίαν,
 καθ' ἣν ἐκ τριβῆς καὶ ἱστορί-
 ας τῶν πόλεως πραγμάτων
 συνορώ[η]ι ἄν τις οὐ κακῶς
 τὰ πλήθει συμφέροντα.“
 20 καὶ μικρὸν προβάς· „Τί γὰρ [ύ-
 πόκειται, ὃ θεωρεῖα [ποι]εῖ,
 ὥσπερ ἡ περὶ τὰς αἰρέσεις
 καὶ φνγὰς καὶ περὶ τὰς πολει-
 τικὰς ἐκ τῆς ἱστορίας πα-
 25 ρακολουθήσεις;“ Κεκορυφ[ω-
 μένου δ' ἡμεῖν καὶ τ[ο]ῦδε τοῦ
 κεφαλαίου χωρῶμεν ἐπὶ
 τὸ τρίτον. Ἦν δὲ τοῦτο πιστ[οῦ]-
 σθαι, διότι δ[ὲ] καὶ κατ' ἀλή-
 30 θειαν ἡ σοφιστικὴ ῥητο-
 ρικὴ τέχνη τίς ἐστὶν περὶ
 τ]ε τὰς ἐπιδείξε[ι]ς, οἷας αὐ-
 τοὶ ποιοῦνται, καὶ τὰς τῶν
 λόγων δ[ι]αθέσ[ε]ις, οἷων αὐ-

10. N: || σιννοπρα — G: || σινναπρα — 11. N et G: δαιμονει-
 ειν — 12. G: || .. ιεσεσθπαι — N: || ι.. οσ — 13. N: τουτην —
 G: ανοφυσο || — 14. N: θαι.αι || — G: θαι.ενι || — 18. N: || συν-
 οροιν — G: || συνοροιν — 20. N: πενιας pro προβάς — 21.
 N: γ.σι || — G: τ.. ει || — 25. N: φαι || — G: φει || — 28. G:
 πιστατ || — 32. G: || με —

35 τοι γράφουσίν τε [κ]αὶ σχεδι-
 άζουσιν. Φαμέν τοίν[υ]ν
 τὸ μεθο[δι]κὸν ἐχ[ε]ῖν αὐτήν,
 οὐ πολὺ δὲ καθά[περ] οὐδὲ τ[ῇ]ν
 ποιητ[ι]κὴν καὶ [ἱατρικὴν διὰ
 40 ταύτην τὴν ἀ[ίτ]ιά[ν], ὥς-
 περ ἐλεκενηστῶ..ινησ...
 ὑπὲρ φουσ[ι]ο[λογίας], ἐπειδ[ὴ]

Col. XXIII. in N tantum servata restitui non potest.
 Legi possunt: ἄλλον? — πολλῆς — καὶ
 φυ[σι]κῆς — τοὺς? .. ἐστηκό[τας] — ν ἐδν —
 πρὸς τοῖς — ος το .. πο[λ]λ. || τυγ-
 χαν — ενα ... πρᾶγ[ματ]εῖαν — συμφε-
 ρό[ν]τ[ω]ν — τερο . δυν ἡ [ῥ]ητο-
 ρικ[ῇ] —

Col. XXIV. ... τὴν πολιτ[ικ]ὴν ῥητορ[ικ]ὴν καὶ
 τ[αῖς] λ[ε]ξ[ε]σι κα[ὶ] τοῖς διαν<ο-
 ῥή[μα]σιν ... πα . \ ν αι
 σο[φ]ιστικ[ῇ] μ[ε]τ[η]μ[ε]τ[η]σ[α]το καὶ
 5 τ[ῇ]ν μ[ε]τ[η]μ[ε]τ[η]σ[α]ν ἄχρηστον
 τῇ φ[υσ]ικ[ῇ] προσμ . . . θ . .
 μ . λληνε α πρὸς
 . ταρεα . τ . ενην ο . . . ν . .
 γε[. . . . ἄ]θροισθ[ε] α .

10—38 legi possunt: νου δύνα[τ]αι — κ[α]θ[α]ρσις?

35. G: ραι pro καὶ — 36. G: νιν || — 40. G: τηναηνα ..
 εἰαν || — 42. N: νοια .. || — XXIV, 1. τε.τ και || — 3.
 G: || γμ — αντωι.φ || — 5. G: μημηοιν — 7. N: ικαλλι — 9.
 G: νοροισθσ —

— τ]ῶν πρα[γμαίων]? — οὐδὲν (G: ουμελ)
 — καὶ προσιλ — σθων καὶ δικ — (G:
 σεων καὶ διη) — .. [ῥητο]ρικα .. λσ . ως
 κα[λ] ἀπὸ [βασ]ά[ν]ω[ν κ]αὶ μαρτυριῶν —
 [π]ολεμ — [τ]ὰ [π]ράγματ[α] — κενούς? —

Col. XXV. α[. ἀ]να[γκ]α[στ]ι[κ]ῶς παρακολου-
 θεῖν, ὅτι [παρὰ]δίδοτ[αι] οὐκ ἀ-
 μεθόδως οὕτως ἢ τῶ[ν σο]φι-
 στ[ῶ]ν ἐμπειρ[ί]α. Τῶν ῥη-
 5 τορικῶν οὖν ἀπάντων
 μὲν οὐδὲ ἓν ἐ[στι]ν μ[έ]ρο[ς] εἰς
 φυσικὴν χρεῖαν. Τεθ[εμ]ατι-
 σμένου δέ τινος ἐπιτε[ύ]γμα-
 τος καὶ παραγιν[ομ]έ[ν]ου ποτ'
 10 ἓν τιςιν καιρο[ις κ]αὶ το[ύτ'] ἔ-
 χει τέ[χ]ν[η]ν, ἐ[πι]τευγ[μ]άτων ἀν-
 τοῖς ἐ[πομ]έν[ων]. Οὐ μὴ[ν ἀλ-
 λ'] ἐπ[ὶ] ταῖς πονο ... εἰ
 πράγματ[α] εἰπ[αι]μεν
 15 τέχνην αὐτ[ήν] ὑ[π]ά[ρ]χ[ει]ν,
 ἀλλὰ τοῖς νοι[.....] μὲν
 μίαν διαφέρουσ[αν τ]ο[ῖς]
 ἐ[πὶ] μέρους· εἰ δ' ἔ[φ]η, ὥσπερ [ἀ-

1. N: || α..να..στηκ — G: || λ..οπα...στ.η — 2. N: || θει
 .τιν...ο.δου — G: || θωνοπ...σδαιδοτ.ουκο || — 3, 4. G: ητω-
 μοσφι || σο..ν — 9. G: γιν.οσοδ..ησ || — 10. G: το.ομ || — 11.
 G: στ.....ων. || — N: ε.....μ...π.αν || τοισερ — 13. N:
 || δαρ.ταισ...νο...ει — G: || αεποτακτονο...ε — 14. N: οιπ..
 μεν — 15. N: αμ.εν || — G: πανειν || — 16. G: ηοι... — fort.
 νοήμασιν — 18. N et G: ειδεσ —

πέ]δειξα[ν, διότι] μία μὲν
 20 ἡ κοινοτάτη πο... ναπλ...
 δ[ι]αφέρει[α εἰ]δ[ει] ἡ-
 το[ι] γένει σ... ω..... στ...
 ποιστῶσα πολλ[αί] καὶ πά-
 λιν αὐται τῶν [παρ]ὰ τοῖς ἄλ-
 25 λ[οις] ἐ[ξ]ηλωμέ[ν]ων Ε[ὐ]φ[ρο]νά-
 νορος [καὶ] Νικίου [καὶ] Νικομά-
 χου κα[ὶ] Ἡγησίον κα[ὶ] πολλῶν ἄλ-
 λων, ὥστ' οὐκ ἀξκ... οτ[... δι-
 ἀ]φορο[ς οὐδ]ενὸς τ[ῶ]ν η. ησ...
 λок...ων
 30 λλ[ω]ν
 ... ετοτο . ἄλλο . α . τεχνι .
 ... καταπ / ... σκο[... τ]ῆς δυ-
 νά]μεως .. ωνο . νσεχο .
 ... ν καταφανε
 35 τὴν δύ]να[μ]ιν εἶναι τοῖς μὲν
 ἀχά]ριστον ... τι [μ]εθόδου
 ... ς τιν[ας ἐν 'Α]ττικῇ? ῥή-
 τορ]α[ς] στατα γὰρ τι .
 νοτο ... ηωιδ . παρα ..
 40 ν π[ῶ]ς τὸ κατασκο .
 τ . ω .. α ... νοδων ε ..

19. G: || ... λειξωσ.ασ — 20. N: τηιτ... αταν. || — 21. N:
 || δ..... σος — G: || .ο. μδαφερρετ.. δλ — 23. N: || .ειε..
 απολλ — 25. N: || διοισ... αωμ — G: || θωιγετηλωμ — 26. N et
 G: κιονδ — 27. G: || ννατοτ.. σιονκα..... α.. || — καὶ τῶν
 ἀ. ? — 29. N: || .φορ... τ — G: || .φορο.ε — 32. G: καταινιι .
 σκο — N et G: αν || — 33. N: || .. μεν.σ .. φνο.π.σο — 35. N:
 || ... ων... ιν — G: τρισμη. || — 36. G: || ... ηκ — 37. G: || ...
 .σ.νν..... στικημφη — 39. N: ε... ωι-αλ —

Col. XXVI. ν πα- || ρὰ μῆσ του ε αὐ- ||
 τὰ δεκ[. προ]οιμίον || κα[ι] δ[ι]ηγῆ-
 σεω]ς κα[ι] π[ί]στεων || 5 καὶ πε ωτ[.
 κα[ι] σὺν- || κε[φ]αλαι[ώ]σεως α ομεν
 || πάλιν [δ]ὲ . . ἐ[κ]άστην τῶν || ἐν τοῖς δι-
 κα[νι]κοῖ[ς] . . πε . . λε . || μάλιστ' α[ὐτ]ῶν
 [οἰ]κονομεῖν || 10 διαφορο — οπο . || ἀλλ .
 ντ — ἡλον || ἀπὸ δὲ πα ατ ντων ||
 κα — || μῆ ἀστικο . . . δ ρισ- || 15 μέν[ο]ν
 ἐστ[ι] . . . ν ημέ || νων τὸ γε[.
 ῥη]τορε[ί- || ας κ[αί] τοῦ[τ]ο δ γωχ ||
 τως ται ν τὰς κα[θ]ο- || λ[ι]κὰς ταύτας
 [π]α[ρ]αδό[σεις] || 20 ετ. γισα τ . .
 || τ . τω αμε || — του || δια-
 φέ[ρ]ει[ν]καικισ . || ἡ] προσώποις
 ἡ [τ]ισ[ι] τῶν [π]α[ρ]α- || 25 πλησίων εχ . . .
 . . . ο καὶ || περὶ τουτ — || — [κα- || θάπερ
 ἐν τῷ π τ || ἀπὸ τοῦ κελεύσα[ντος]
 ν || 30 στοιχει[ο] π]α- || ρατιθ
 γα . εμεα . || . εομεν . . . ελ . ο — ||
 . αθω . α . . χιωτα . . . μ . λλ . || λ]όγον ω .
 ο . δο . νο || 35 . . . α . κα . . . φπειρα
 || ε — σεως ε || ουν . εο
 ἡσ || δο ιν —

2. G: || ραμω — 3. G: || τσαεκ — οσαμιον || — N: οιατον
 — 4. G: || καλιν — 5. N: ασ pro ωτ — 6. N: ενην || — G:
 ομεν || — 7. G: ελα . . ηγων || — 8. N: λη . || — 10. G: διαφορον
 — N: επ . . || — 14. G: ρη . || — 15. G: ε . . . σιμε || — 16. N:
 τορι || — 17, 18. N: ον || τοις — 18. G: κασε || — 19. O: οισ ||
 — 23. G: || διαφετεμ — N: ρισ . . || — puto καιροῖς ἡ προσώ-
 ποις — 28. N: ενιωπ — G: ενγωτε — 29. G: || απειροκο-
 λευσα — vid. απειροκαλευσάμενος vel sim. —

Col. XXVII. δειν δ..... α.....

κα.τα.....δρσικι.ν....

..ιειτη..παη.....α.....

προσ.εσο.....ι ἀρ[ιθμὸν

5 διεῖλον ..αρηδε...ρ....

δέ τινες [κ]αὶ ῥητορικαὶ ..

κοινῶν τ[ῶ]ν κα[τ]ὰ [τέχ]νην ...

ἐπὶ τὰ ῥ[ή]τορος διά[φ]ο[ρα] τει-

νόντων .ρη τοῖς κοιν[οῖς]

10 καὶ στοι[χ]εῖ[ο]ις ..λι.....

μενου ο.τδ.....νσθ....

..ιτων [μᾶ]λ[λ]ον ποιεῖ-

σθαι ..λο.....υαβα[.....τέ-

χνη[ν] αὐτήν λ[έ]γ[οι]μεν

15 οὐ μόνον δα.α.....ε ἀλ-

λ[ά] καὶ η.πο.....καὶ κα-

θ]άπερ απ.....ατων

ειπυησα.....α...ειν..

δοικετο.ε...α τῆς τ[έχ]νης,

20 εἰ μὴ τὸν [Π]α[ν]ηγ[υ]ρικὸν [ν] ἔφη

λό[γ]ον τὸν [Ι]σ[τ]ο[κ]ρ[ά]το[υ]ς [ἢ] τὸν

Παναθη[ν]α[ί]κον [ἢ] τὸν [Β]ο[ύ]-

σιριν καὶ τ[ὴν] Ἑλ[έ]ν[η]ν ἀμ[ε]θό-

δως καὶ μὴ [τ]ὸν ..ρινησ...

2. G: ||.σα.~α...λλαβσχ — 4. N: ιαρ.σ...||, G: ||πρε...
εσσ — αοηε...|| — 8. N: ||επιγαρ..γοροσδι — G: ||εγοτακαταροσ-
διαρο — διαρρήδην? — 11. N: δε. || — 13. G: ||.θαν — N:
υχ pro να — 15. N: λ..ναλ. || — 17. G: ||νθησρατ — 19. N:
||.οικετο..ωα.ησ — G: ||δοια.ετο.ε...ατηστος — 20. N: αμ...
ρικο...|| — G: τον.τα.γ.ριπο...|| — 21. N: ||λοι...το...σσ.
ατοις...|| — G: ||λοποντο.πσηλτορος — 22. G: τονσο..||~ριν-
κλιτ...ιε.νον — 23. N: ||'ρινκαισ...ιε.ν.ν — 26. vid. εἰς Αλ-
γινήτας, 28. Νικουκλέους vel Καλλικλέους —

- 25 δη[μιο]υργῆσαι τοῖς κσομ
 εις . θινητασις . ηας
 εφ . τωισυ με
 . τοι επ . τ . . ιο . λικλεο . αν . .
 . ατωνα . οιννοπ . νο . . ν . .
 30 λμ . ι καὶ π . τησι . . δ
 ησε ἀριθμὸν κ ολ . . .
 ἐπιφαίνοντας κα . ο τοῖς . .
 αδ . κσοιλ . . ωπαιτ . . ιδι[. . δι-
 ακείμενον . Ὡς γὰρ . . οαση .
 35 ον κ . οιμονουν ἀκολ[ουθ . . .
 ε . . ἀ[ρι]θμοῖς οιεπ ηε . .
 κε . ιπο . υ . . εκ . οσ
 θο . . πτον . . ειω α . .
 δουμένον καὶ ια . χιν . ον . .
 40 παραδουσ . θινυ
 φων ενεπαιρχειν ο . . ολ . ο . . .
 μθι οσεγγτο
 οπομ

Col. XXVIII. παρα] || σκε[υ]άζουσιν, ὥς αἱ στοιχειώ-
 δεις αὐτοῖς τεχνολογίαι πα-
 ρα[γγέλλ]ουσιν, καὶ τεχνικοὺς
 αὐτοὺς καὶ συμφώνους παρα-
 5 διδόμεθα, συν[ομ]ολο[γη]τέον.

25. N: το . ης || επ . ε — 28. N: κα . δ . || — 29. N:
 || . ε . γαιο — 30. N: καιτ — 33. N: || αλ . . επ . . νια ιδ . ||
 — 36. N: ωσοις ω . || — 39. N: || δε . . ηνουκαί — 41.
 videtur ἐνυπάρχειν, sed N habet: || φων . ν . παιρησ α . . ||
 μης — XXVIII, 2. N: γαιπα || σα — G: τιαιστα || ρα . . τεδονειν
 — 5. G: σινωσολωτι . . εσν || —

- Εἰ δὲ καὶ τινες οὐχ ὁμολογοῦ-
 σιν [ή]μεῖν ταῖς τέχναις συν-
 τελο[ῦσ]ιν ἐκείνους, ἀτέ[χ]νους
 ἀποφαντέον. Καὶ γὰρ ὁ πε-
 10 ρὶ τῶν ἄλλων ἔστιν τῶν ἀ-
 δ]ιαφ[ορ]ω[τ]ά[των] τεχν[ῶ]ν,
 καὶ ἐπ[ὶ] ταύτ[η]ς ἔστιν. [Ἐπ' ἐ-
 κείνων γὰρ ὁ] φύσιν ἔχων εὖ-
 θετ[ον] κ[α]λ[ὸ]ν τὰς παραδόσεις
 15 ἀναλα[μβ]άνων, προσλ[αβ]ῶν
 δὲ κ[αὶ] τ[ὴν] ἄσκησιν δημιουρ-
 γός ἐστ[ὶ]ν τῶν ἀποτελ[εσ]μά-
 των, καὶ πάλιν ὁ [μὴ] μ[α]-
 θὼν τ[ὰς] γε] παραδόσεις ἢ παρ' ἄλ-
 20 λων ἢ κα[τὰ] τὸ] προ[η]γησάμε-
 νον [τεχ]νῶν ἀφορμῶν, κἂν [ἐ-
 φρί[κηται] οὖ] κα[ὶ] βού[λεται] διὰ
 παντός, ἀτε[χ]νῶς ἀδύνα-
 τό[ς] ἐστ[ὶ]ν αὐτοδιδ]άκτως τι
 25 συντελέσαι τῶν ἀποτελεσ-
 μάτω[ν]. Ἐπὶ τε τ[ῇ]ς ῥητορικῆς
 παραπλησ[ί]ως ὁ φύσε[ω]ς εὐθέ-
 του τυχῶν κα[ὶ] τῇ[τι] τ[ῶν] τε-
 χ[ν]ολογιῶν ἀναλήψει π[ρ]οσ-
 30 κ[α]ρ[τε]ρή[σ]ας, προσλαβὼν

7. G: ὁμεῖν quod N quoque habere videtur — 11. G: τη-
 των — 13. G: γαισ = γὰρ ὁ — 18. G: ε pro η — 19. τὰς γε
 supraser. N: π...ισ — G: τδεπερ — 20. N: || λοιμ.κα — 21. G:
 νον . . λνων — 22. N: || ει — G: || φιπ — 23. N: ατε...ο.σ
 — G: λτεισνωσ — 24. N: αλακτωσπ||, G: || τον — αλαχτωσπι|| —
 28. G: τοχνηκ...τηστ — N: . νκων — 29. G: || . να — N: ψειποσ||
 — G: ψειποισ || σαιτιθ —

- δὲ κ[α]λ[ὶ] τήν] ἄ[σκησιν .]λο
 οἱς μ[ε]λ[έ]τη? κατασ[κ]ευ-
 . . . ιλα . ον [ῥη]τορικὸν ω .
 . . . σ πλ . κμπλο . νο
 35 . μαε ασδτει . θια
 καν φύσι[ν] ἐ[σ]χήκα[σι]ν .
 . . . ν . α . ρο . ναμεο
 λα[μ]βά[ν]ηι
 εχθ[αι . . .]εχ
 40 αχοα

Col. XXIX.

αται σύνταξιν ἢ γρα[φ]ομένην ἢ
 πα[ρ]αδ[ε]δ[ο]μένην ὡσεδῖος ἐλέ[γ]-
 χειν τὰ] πράγματα αὐτὰ τοὺς

γερεσια

- βια . αορεινεοινομένους ινη
 5 δυτι, ἀλλὰ δύναται παρ[α]τι]θέ-
 μ[ε]ν[ὺ]ς τι σοφ[ι]στοῦ ῥήτορος σύν[γ]ραμμα
 μι]μή[σ]ασθαί τις εὐφυὲς καταργιασμις || τε-
 χνιτε[ί]ας? πα[ρ]α[τι]θ[ε]μένης δύναται μιμήσα-

31. G: α || — 32. N: ασει || — G: ασειν || — 33. G: ονπ .
 τοριλονω || — 34. N: αι pro μ — 35. N: || . μασ στο
 . . . ω || — 37, 38. velut δυνάμεως μεταλαμβάνειν — XXIX, 1.
 N et G: ρ pro φ — 2. G: || νρ . . . σδε . εονπνωσεδιωσελδτ || λ
 — 4. N suprascr. exhibit: ι-σαιρ — 5. N: πα^δ . . . θε || — G:
 παρ^α . . θε || — Versus sextus deletus est et suprascr. in G:
 || μονδο . . σοφο etc. — Versum septimum deletum fuisse vestigiis
 non apparet, qui sic fuit in G: || γ . α . . χαμιμησασθατητισεν ||
 — Haec omittenda puto. Nam huic quoque versui ut ante-
 cedenti suprascripta sunt usque in marginem in N: || . . μη . α-
 σθαι . τ . σευφησκαταργ . . . τε || deinde in margine tribus lineis
 deorsum: χνει || τεσ || πα || — G: || . . . ηαε . ωπιπενττησχο . λρηιασ-
 μιστε || deinde deorsum: χνει || τσ || πα || — Ceterum non puto
 dittographiam statuendam esse — 8. N: || ρα . θ . μενησ — G:
 || κα . θ . μενος —

- σθ]αί τις εὐφυνής — ἀλλὰ πῶς δύν-
 10 να[τ]αι μιμήσασθαι καὶ θό[λιχον
 ἀπέχον; [π]ῶς ὅμοιον ἄ[ρ'] ἄ[δ]υνα-
 τ[ή]σει καὶ θο[χμὴν ἀπέ]χον; — φη-
 σὶν ὁ Ἑ[πίκουρος] — πῶς μὲν καὶ πρὸς
 ἑ[γγυ]τ[έ]ρων πόρρωθεν [μ]ιμήσε-
 15 τ[αι]; πῶς ἄρα αἰπαρ . η . ανιω
 ο[ὐ] δ[υ]ν[ή]σεται; [πῶς ο]ὔν ο[ί]ησον-
 τ[αι] ἄλλ[α]ς ἄλλοι δι[α]φορὰς ἔ-
 χ[ειν] ἐπὶ τῆς γραφῆς τῆς τέ-
 χνης μιᾶς οὔσης; πῶς δ' ἐ[π'] ἰα-
 20 τρ[ικῆς] καὶ ζωγραφίας καὶ πολ-
 λῶν ἔτι] ἐπιστημῶν [π]είσου-
 σιν]; ἀλλ' ὁ διὰ πα[ντο]ίω[ν] ε[ί]π[ο]ν
 τὰ τῶν παραδόσεων εἶδη τῶν
 τοιούτων ἐστ[ιν] νῆ Δία ὀλίγα
 25 καὶ διαφέρει τῶν ἐπιστημ[ῶ]ν,
 ὅτι κ[α]λ[ὲ] τ[ῶν] πλησίον καὶ δ .
 . . πδη . ιτον τὸ μεθοδικὸν [ἔ-
 χ[ο]υ[σι]ν εὐ[π]ερίλη[π]τον, ε[ί] δὴ
 κ[α]τ' αὐτ[ὸν] αὐτ[ὸν] τ[ρόπον] ου . . ν
 30 τεχνῶν μ . σ . ρισ . σο . ωι . αμα

9. G: || μαι — 10. G: λο . κι || μακρὰν? — 11. N et G:
 τωσ — N: δ . . δυνά || — G: ἀσλαννα || — 12. G: || τι . . πικανλοεφ
 . η ωνφη || — N: καίλογο κων — 14. G: || επ . τ . ρωκ —
 N: γινησε || — 15. N: σαρα . παι κι . . || — 16. G: || ο . αν . ηοε-
 ται — N: ννονο . . || — 17. G: || τη . αλλοσαλλοιαποφο — 19. N:
 δεγην || — G: δεπην || . . οκησ — nescio, quid lateat — 21. G:
 τποπιστημωντεισου || — 22. N: αλλοδιαπλ — G: || ασαοαναπα
 . τειω . επνν || — 24. N: || τοιαντωνε . τωικαιιδοντα || — 26. N:
 ιωνπλησιουια || — G: κειπωνηαλσιονκαιδ — 27. N: || λη
 . τον — 28. G: || χεν . . νευχεριλη . ετονε — N: συ . . || — 29. N:
 || λ — G: τοηαντιωτι . . διου . . . ν || — N: η ισ . . ν || — 30.
 vid. μεμερισμένων —

..νετ.χ ἀκολο[ύθους τ]οῖς [π]α[ρ-
α]νγέλμασιν τοῦ[ς λ]όγο[υς] κα-
τασ[κευά]ζουσιν· οὐ[κ]ουν λων.υς
τῶν τοιούτων ἀ[τέχ]νους εἰ-
35 ν]αι τ[ῶν πλεί]στων [συμ]φώνω[ς]
ἀποτελ[οῦν]των, ἀμε[θό]δους [δ]ὲ
προσαγο[ρ]ευθῆ[ν]α[ι, ἀλ]λὰ καὶ ποι-
ητῶν κ..εκαὶ [ἰδ]ιωτῶν τιε
πιτετ..ατ.....α παραινου-
40 ..ενια.....αταμεριε
.δη.εχ...ολιε...εμένω[ν ἀ]λλὰ

Col. XXX. ο...θῶ^εν κα.....η
σα καὶ σξεν.....ν περιαλ.
σα κοινότησιν [τῶ]ν κατετυ-
χούτων, εἰκότ[ως λέγ]εται δια-
5 φέρειν, ὅπερ καὶ ἐπὶ φιλοσοφίας καὶ
πολλῶν ἄλλω[ν] ἐπιστημῶν συν-
εκύρησε[ν], ἀλλὰ τ[ῇ]ν τέ[χνη]ν λέ[γ]ου-
σιν εἶναι περὶ [τὰς δημ]ηγορίας
καὶ τὰς δ[ι]κάς. [Ὅταν] οὖν δειχ[θῶ]-
10 σιν οὐδέτερα [παρασ]κευάζου[τ]ες,
ἐμφανίζου[ν]ται καὶ τ[έ]χνην οὐκ ἔ-
χοντες. Οὐ μ[ό]νον δ]ὲ περὶ ταῦ-

31. G: ἀκολαιπ...γοισχα || — 32. G: αογοιουκα || — 33. N:
ξου.νευ — ισ || — 34. G: τωναλ — 35. G: λιφωνσις || — N:
στων, G: επιων — 36, 37. G: με || προσαγο.εισπδ.α — 38. G:
ακ... pro εκαὶ — 39. G: νευ || — 40. N: αμε.σ || — δυνάμεις?
— 41. πολιτενομένων? — N: κα || — XXX, 1, 2. G: || φσνρθ^εω^ερ
.....οανσσουναταου || σακανοτοδοδε....ινπεριλρει || — 4. G:
εικοτοιμδοσονται — N: κτοι...εταιδια || — 7. G: || εκυρησειμα —
λεπν || — 9. N: ||μαι.ασ, G: || κανπσακασ — N: χσν || —
G: χον || — 10. G: ακεναζοπεσ || — 12. G: ουλα.....σεπερι —

- τα τέχνην α σ . ν ε[ί]πειν
 ἀλλὰ καὶ πσ ατη δικ[ανι-
 15 κήν δύναμ[ιν . . .] γριαμνείν
 αὐτοὺς οὐδὲ ε ἡσει τήν
 ἐπιστήμη[ν . . . ἐπαγ]γέλλε-
 σθαί τε πολλὰ τὰς τέχνας
 ἀγνοίαι τῶν ἰδ[ίω]ν καὶ ξή-
 20 λω τῶν ἀλλοτρίων οὐδὲν
 παράδοξον οὐδ' [ἐπὶ τ]α[ύ]της
 μόνον γ[ινώ]μενον, [ῶ]στ[ε]? καὶ τούτων
 το . . . ^εαιβλ . λ . . λ εστειν
 ἐπὶ τοῦ συν[η]γμένου λιθοκαί
 25 τῶν ἐκκειμένων συμπερά-
 σματος. [Οἷμ]α[ι] δ' ἔγωγε, δι-
 ὅτι τήν πο[λιτικ]ήν τέχνην
 λέ[γ]ο[ν]τε[ς] ἀδισ[τάκ]τως ἴωσι
 τησεαὶνυθρετς . μένην ὁ-
 30 φείλ[ο]μεν τέχνην] λπυοων
 τηατειλικατ . . . υηανου
 χηι . τοι . . οτοσφ . . . λι τήν
 τ' οἰκονο[μί]αν καὶ . ταπ^να [κ]έ-
 χρηται το[ῖς] ἐ[πι]τε[ύ]μασιν

13. N et G: επειν || — 14. G: αικη || — 15. N: νευειν || —
 17. G: || επισημσε . . σ . . τ . γελλε || — 21. G: || παραδοτον — N:
 αιτησ || — G: απισ || — 22. N: || ον . στο — G: || μονονοιστο,
 cui a litera tertia (ν) suprascr.: νογπολμε — 23. N: τεον || —
 24. G: συνεγ — N ante καὶ suprascr. δυ — 26. G pro οἷμαι:
 ξ . λλτια . — 27. G: ποιπ εντεχνον || — 28. G: || λεποχπεγα
 N: κρο || — 29. G: || τδ — 31. N: εταικ νου || — 32. N:
 || λ — 33. G: || τοικονολσαν — N: || γοικοναλ . α ελ . ν . α . ε ||
 χονται —

- 35 τοῖς ἐκκειμέν[οις, μ]ᾶλλον
 μέντοι [π]ολλ[ῶ]ι [π]ρο[σ]ε[ί]λη-
 φεν τ[ὸ] μ[ε]θο[δ]ικὸν καὶ κα[θ]ο-
 λικοῖς π[α]ρ[α]δ[ι]δόμενον ε . .
 υιοσο . . . ν . . . γκαν . . ωι
 40 πενδ . αφολ οι οπεν
 τασπν . . σ . νσεντε || ἄ[τ]εχ[νον] — ε . . λ . ||

- Col. XXXI. ο . . ει . . η . σν . . εω . κ
 μιμήματα [τ]οιαῦτα [παρα-
 σκε[υ]ά[ξ]ειν τῶν δικαν[ικῶν
 κα[λ] συμβουλευτικ[ῶν κ]α[λ]
 5 π[ρ]οσβευτικῶν λόγ[ω]ν. [Χω-
 ρὶς ἄρα τούτους θετέο[ν] κα[λ]
 τοὺς ἐοικότα[ς] τούτοις [καλ]
 τὰς [έ]λέγξεις σ[ν]ντεμ[εῖν] χρῆ
 καὶ [τ]ῶν ἄλλων ἕκαστον,
 10 ὥστε π[λ]ανᾶν πάντ[ας] κα[λ]
 πάσας [μ]ικροῦ δεῖ[ν] κα[λ] οἷη-
 σ[ι]ν ἐμπ[ο]ιεῖν, ὥς ἄρα [καὶ]
 τῆς πολιτ[ικ]ῆς ἐστίν [ἐμπει-
 ρ[ί]ας] καὶ δυνάμεω[ς] αὐτῇ
 15 παρ[α]σκευαστ[ικ]ή, [ἣν] τέ-
 χ[ν]ην ἱκανῶς ἔοικε[ν] ἐμφα[νί-
 ν[ε]ιν. [Ὁὐ] γὰρ ἀντομάτ[ως] ο[ὐδ'] ἔ-
 ξ[ω] με[θ]όδου μελέτ[η]ς [πα]ρα-

35. G: εαλλον || — 36. G: εολλ.ι — 37. G: καικαιο || — 38.
 G: νονη || — 40. N: || ^{παι}ιδ — XXXI, 3. G: || σκε . αχειν — 5.
 G: || πισ — 8. G: || τασλεγξεισς. ντελλσ, N: δεξεισ — 9. G: || και-
 σων — N: || και . . ν — 12. N: || ει — G: || θε — 16. G: νμφιρ ||
 — 17. pro οὐ G habet: σσ — 18. N: || ξομε — G: || τεμε —

- λ[ο]ρίσασθαι δύναιτ' [ἄ]ν, εἰ
 20 καὶ τοὺς πλείονας, ὧν οὐκ ἔ-
 σ[τιν] ἐ[πισ]τήμων, ὥς [ὅ]πάρ-
 χων ἐπιστήμων. Τ[οιο]ύτοις
 μὲν [δ]ὴ τ[ι]σιν ἡμεῖς [ἐπαρ-
 κούμεθα περὶ τοῦ προ[οκει-
 25 μένου λόγου]ς. Τὸ δ' ἔ[τερον
 συνκαταγαπάτωσαν ἀποτε-
 θῇ[ν] τὴν ἀλ[λ]ήθειαν εἰδισ[μέ-
 νω] μερι[μνᾷ]ν. Εἰ δέ τις ἀκρι-
 βῶς προσέσχ[η]κε τοῖς [λεγο-
 30 μένοις, ο[ὗ]κ αὐτῷ φα[νῆσε-
 ταί] τινα τῶν ἄλλω συν[ημ-
 μέ]νω[ν] ὅφ' ἡμῶν καὶ [ταῖς τοι-
 α[ύτ]αις ὑπενεχθήσεσθαι]. Τὰ
 γὰρ οὐ τετευχ[ό]τα δια . τ .
 35 νηωτ ἐκείνοις παρό[ν]τ[α]
 χε . ν
 κατηγοροῦντα ταυθην
 ἀπ[ε]ιρήκαμεν . α . υκρ . .
 τας . . ισγεμονεμσεγ .
 . τοεπσ . ὥς [ἀκ]όλ[ο]υθ[ο]ν π[α]-
 40 ρα[σ]τῆσαι, διό[τ]ι περὶ τὴν
 π[ο]λε[ι]τ[ικ]ήν φητ[ο]ρικῇ[ν]
 οὐκ ἔ[σ]τιν ἡ [σοφ]ι[στικ]ή εἰ-

19. G: ν.εἰ || — 23. N: .ητεσιν — G: οητηνων — 26. τ ante
 ω suprascr. — 27. N: εἰδῖς — 28. N: τι . . η . . ||, G: ενειδε
 τισ . η . . || — 32. G: || με . ωτυφ — 34. N: τυνσεπαδια — 35.
 N: || . πωσ — 38. N: || τα . ισ . εχ . . νε — 39. G: ωσλλοασυθσι .
 τα || — N tantum: λολ . . θ — 41. N: || . ολετ — G: || ροθενυππ .
 . θ — 42. N: || ουλε λεν — G: || ουκε . τινηω . νστιχ —

Col. XXXII. δ[ησ]ις — τοῦτ[ο] ὑπεριθέμεθα
 τὸ μέρος εἰς τὸν ἐ[ξ]ῆς του[του]λ
 συγγραφησόμε[ε]νον ὑπομνη-
 ματισμόν. Ἐν ἐκείνῳ γὰρ ὑ-
 5 ποδειχθήσεται, διότι πολει-
 τικὴ δύναμις οὐ μᾶ[λ]λον
 ἐκ τῶν σοφιστικῶν τούτων
 ἀποτελεῖσθαι δύναται
 διδασκαλείων ἢ διὰ τῶν
 10 γραμματικῶν ἢ φιλοσόφων,
 πολλάκις δὲ καὶ βλάβης
 οὐχὶ μετρίας ἦ[ν] ἡ κτ[η]σεις α[ι]-
 τί]α κα[θ]ιστά[νουσα οὐδὲ] τὰς
 ἐπὶ τῶν ἀ[ληθ]ι[νῶ]ν ἀ[γ]ώνων
 15 εὐημερίας. Οὐ[κ] ἐτ[ι] δ', οἶμαι,
 τ[ο]ύτου τα[ρ]αχθέντος ἀπο-
 λ[ι]ψήσεται[ι] λόγος το[ῖς] δη-
 μιουργόν τῶν πολιτι-
 κ[ῶν] ὑποτιθεμένοις τέ-
 20 χνην τὴν σοφιστικὴν. Ἄλ-
 λ' [ἐ]πὶ τὸ τελευταῖον ἐπα-
 γάγωμεν τῶν κεφαλαί-
 ων, ὅπερ ἦν περὶ τοῦ τὴν εὐ-
 δο[κ]ιμοῦσαν ἐ[ν] δ[η]μ[ο]ις κ[α]λ[ι]

..... 1. N: || α — G: || διπισ — N et G: τουτενπεριτι — 2. N: ετηστον ... || — G: ετηστονπι || — 6. G: ουματλον || — 12. G: η... αιησιςα || πακαειστα — 13. N: || πακαριστα — N: αστας || — G: ασταγ || — 14. N: τωναι. ει. . ναπ. ν. || — G: τωναδ. ιογ. . ναρωνων || — 15. N: ονισγ. δοιμαι || — G: ονηετ. διλ. αι || — 16. N: || . ουτουτα — G: || ..υτουτ — 19. N: || ^{ουσ}κοισ — G: || κοις — 24. N: λημ..λα || — G: εχαημειολαλ || —

25 δικαστηρ[ί]οις δύναμιν οὐχ [ὅ]-
 π' ἄλλης περιγίνεσθαι τοῖς ὁ-
 λοῖς ἐπιστήμης. Πρὸς μὲν
 οὖν τὰς ὑπολήψεις ἀπόχρη
 καὶ τὸ δεῖξαι τὴν τῶν διατρι-
 30 βικῶν τέχνην οὐδὲ ἐν πρὸς
 ταύτην συνεργοῦσαν. Ἀ-
 μέλει γὰρ οὐδὲ προσεδοξά-
 σθη μέθοδος τις ἄλλη τῶν
 πολιτικῶν, ἥπ[ε]ρ ἦν οἱ σοφισταὶ τῶν ῥη-
 35 τορικῶν λόγων παρεγ[γν]-
 ῶσιν. [Ἐπ]ε[ι]δ[ὴ] οὖν ἡ [σοφιστι-
 κή] [κ]ατ' ο[ὐ]δὲν συντείνει
 πρὸς [τὸ] τὴν δύναμιν ἐ[χ]ειν,
 πε[ρ]αί[ν]εται τὸ χωρὶς ἐπ[ι]-
 40 τήμ[η]ς [ἐ]χ[ε]ιν αὐ[τῇ]ν τοὺς ἐ-
 χοντας. [Π]ολλ[οὶ] δὲ καὶ κα-
 τ' ἰδε . . ολοπι[. π]ορευόμε-
 νοι ενε . . . λαρχιωσ

Col. XXXIII. 3-4 [ἐ]νί[ο]τ[ε]] τ[οὺς] δυναμι[κῶ] || τ[ά]-
 [τους γενομ]ένους ὥσπ[ε]ρ — 6-15 τα-ε . .
 σεται || δη . λ νομίζω . . νεν || οικι . λ[. .
 τὸ]ν ὅμοιον ταύταις || τεχ[νί]την? . . . δι[α]
 λόγου τε || . ομ . α . τ . ν . αεανειμ . . . || . ε . . .

34. G: ηπαρ — 35. G: παρεγε || — 36, 37. N: || . σ . νσ . .
 . δ . . λ . νφρ . . . || κησ . ὅ^{ατο}νδ^ες . συντεινε || — G: || ωσιω . . τεδ . . νη
 . σιπσια || τησσι^αι^οδ^εεν^εσυντεινει || — 38. N: ευπσ . || — G: ενοσ ||
 πε . τνιεται — επχ || — 40. G: θχθιναν . . εν — 41. N: μο . δεκαι
 — G: ομω . δεκαι — 42. N: π . . . εχομε || — G: δορενομε || — 43.
 N: αξιωσ || — XXXIII, 3. G: εαμιχ . ον || — 7. G: || δλο —
 ονιασ . αην . . . || — 8. N: || εικ —

-τ...κωναν. || λ.....α [π]ρό-
 τ[ε]ρο[ν || π.....επειουσ ε.ωτ. || ναι
 χ.....ση συνγεγ || μενι...παρε[χ]ωμεν
 16 θ]εωρ[η]μάτων πολει[τι-
 κ]ων [παραδό]σεις. Νυνελ
 δὲ τετασ[. ἀναγ]ινώ[σ-
 κειν? ἡθ[ε]λήσεν οὐ[θ]έλ[ς
 20 ὦ[ν φη]σιν, αἱ δὲ [δὴ κ]αταβε-
 βλημ[ε]ν[αι μεθ]οδικὸν
 οὐ[θ]έν [οὐδὲ καθολι]κὸν
 ἔχο[ν]σιν [παράγγε]λ[μα ο...
 αυται ..ρε...να [τ]ων σοφι-
 25 στ[ῶ]ν κα...ω....περὶ
 τῶ[ν] λόγῳ τεαοιεται
 ρων [δ]ρω τέχ[ν]ας [ο]ὐ μ[ό]νον
 παραδ[εδομένας τ]άχ' ἀν-
 θρ[ώ]π[ο]ις ἀ[λλ]ὰ καὶ διὰ γρᾱ-
 30 φῆς ὑ[π]αρχο[ύ]σας, οἵ[ον] ἀ[ρ-
 χιτ[ε]κ[ον]ίας καὶ ναυπ[η-
 γίας κα[ὶ] κυβ[ερ]νητ[ικῆς
 καὶ ζωγραφίας τεπ.....
 τιμ[η].ισ...εδε.λει. [ἐπειδὴ
 35 δ' οὗτοι [κ]ατε[π]είγο[ν]τ[α]ι
 πρὸ[ς] τοιο[ύ]τ[ο]ν [τι ἀ]παν[τᾶ]ν,
 δεικτέον τὰς συ[ν]γ[ρ]α[φ]ὰς

13. N: || η — πολλοὺς ἑτέροους ἐνίῳτ' εἶναι? — 14. G: συν-
 ιερ... || — 18. G: πινχες. || λ. — 19. N: ουσεις || — G: ουσεις ||
 — 23, 24. puto τοιαύτας γὰρ — 25. G: || στε.ι — N: ον..
 περι. || — 26. G: || τω.αλο — N: ν.νεγε... || — 28, 29. G: -α-
 χαν || .ωγο — 28. N: ουσ...χαν. || — 32. G: χρηνητα — 34.
 N: εχε pro ε.λε — 36 N: || ..νοτω.....ιπαν... || — G:
 παη...ν || — 37. N: οφασ || — G: νξροφασ || —

τ[ὰς τ]ούτων [κἀ]ιπ[λ τῶ]ν π[ά]λαι
 χρο[ν]ων μ[ε]θό[δ]ους ἐ[μ]φα-
 40 ν[ε]ῖς ἄπα[σ]ιν [καταβεβληκέναι —

Col. XXXIV. σαταλ μν (N: ασ)

αρ . . της τηι? λ . κ υηχθκ
 ἡμέρας οὐδὲ τ δο[. . . τε-
 χν[ῶ]ν?, ἄνθρωπ[ο]ς [δ'] οὐ[θ'] ὑπὸ
 5 φ[ι]λανθρωπία[ς] οὐ[θ'] ὑπ[ὸ]
 φιλοδοξίας οὐ[θ'] ὑπ' ἄ[λ]λης
 προα[χ]θεις αἰτίας χαρ[ί]σα-
 σθαι δωρεάν τ[ι]να οἶός τ' ἦ<ν
 τοῖς τε καθ' ἑαυ[τὸν κ]α[λ] τοῖς
 10 ἐπιγινομένοις ἀ[ν]θρώπο[ις],
 εἰ μὴ τις ἄρα τὰς τ[ῶν φι]λοσό-
 φων τέχνας παρ[έ]χ[ω]ν τὰς
 πολιτικὰς ὑπ[έ]σχε[ν]. [Φοβο]ῦ-
 μ[α]ι [γ]ά[ρ], μὴ προσόφλωμ[εν] ἄ-
 15 μύθ[η]τον μαργείτειαν, [ε]ἰ .
 . αδ . . ἰλ π α
 ἄπασι γενομένων καὶ α . .
 αλ ἄλλ' οὐ[δὲ] κατὰ [μέ]ρος . .
 ἄνθρωποί τινες ε . ε
 20 ἐὰν? πολε[ι]τικῶν . . . α . . .
 καλοῖ? δυνάμεων . νασι .

38. N: τω . || — G: διπ.ονπα . . || — 39, 40. G: εἰφα || νοι-
 σαπαιεν — XXXIV, 2. G: της.σηλο — 4. N: || χν . \ ν — G:
 || χαιμν — N: το . ν . || — G: ονσιτπο || — 5. N et G: θρωπιαν
 — 9. G: α . . π — 10. N: νοια . . χ || — G: νοισα . . αν-
 ποιη || — 13. N: κασν . . ν . . χσ . || — G: ν . ρφ? . ν || μοι . αιμι-
 πιρος — 14. N: || γι . . αιμη — G: η || — 15. G: σι . || — 18. N:
 || . καλλον — G: || αλαχλουα . — 20. N: η . . . || —

- ται τοὺς? πολλῶν μᾶλλον . .
καὶ βουλ[εύο]ντας
σασθαι καὶ παρεγμῖ
- 25 λoις καὶ νῦν φερουσῶν, [ἀλ-
λ' ἕκαστος τῶν π[ό]λεως
ἀπ]αιτουμένων ἐπι[στασίαν
ἰ]σ[τορ]ίαν κ[α]ὶ τὴν ἄσκη[σι]ν
οἶ[ε]ται τὴν [ἐ]ν ἐκ[κ]λησίαις
30 κ[αὶ] δικαστηρίο[ι]ς αὐ[τ]ὸς ἔχειν
με[λέ]την — φησὶν ὁ Μ[ητροδόω-
ρ]ος — [ἐ]μπ[ει]ρίας πολειτ[ικῆς]. Οὐ
μ[ὴ]ν ἀλλὰ πᾶσι καὶ πά[σαις
ἐ]ναρ[γέ]στατον ἐσ[τιν], ὅτι
35 φιλόσοφος ἂν[θ]ρ[ωπος καὶ
γρ[αμμα]τικὸς ἀγχίνοι[α]ν [ἐ]-
χων [καὶ δ]ιοικ[ήσει] ἐπιβ[αλ-
λόμε]ν[ος] π[ό]λ[εω]ν πάν-
τ[ω]ν ἐ[ν]ί[ο]τε δ[ι]ήνεγκε
40 τῶν [μαθόν]των, [κ]α[ὶ] οὐ-
δ' ἐ[κ] τέχ[ν]ην ἢ συ[ν]θε[σ]ώρημα
κο[ι]ν[ὸ]ν καὶ στ[οιχε]σίω[μα]

Col. XXXV. γασων ο[ὐκ] ἂν [πρὸ] θ' ὑ-
πάρχον, εἰ μὴ λ[ό]γωι θεωρ[η]τ[ή]

22. N et G: πολλοι, in G suprascr. litera ν — 23. N: βου-
λησ. ντας — G: βουλευσματος — 26. G: || λεκαστωσεντω — 27.
N: || .. αιγον — G: || λ. ντον — 28. G: πανκ. ιτηνασκηων || —
29. N: την. ξεν^γαν — G: τηνσησε^ρ. λ — 30. N: αυ^ρ || — G:
αυσ || — 31. N: φουσεινομι — 32. G: μπδπασπολειτ. σισ
. ου || — 34. N: γενεσ pro τονεο — 35. N: ανερ — G: ανοροι
— 37. N: οικ. ιενεγ — G: ιοικαεν — 39. G: τιολισαι — 40. G:
. ωνλ. οσα — 42. G: || κο. νεγκαισυχλοιωσ — XXXV, 2. N:
παρχσ. ν — G: || παραονειμηπωιωσωιστυς || —

- τίς ἐ[στι]ν ἐ[π]ιστήμη καὶ
 λαυθ[ά]νονσα τελέω[ς] καὶ
 5 τοῦ[ς] συλ[λο]γ[ί]ς[εσθ]αι [καὶ]
 τὰ δυσθε[ώ]ρη[τ]α δυναμέ-
 νους [ὑπάρχουσ]α περ[ὶ] αὐ[τ]ούς. Οὐ-
 δὲ γὰρ οἶον ἐνίων τέ[χ]νας
 τινὰς οὐ παρ' ἄ[λ]λων ἀλλὰ
 10 δι' αὐτῶν ἀνα[γαγ]όντων
 ἔστιν αἰτιᾶσ[θ]αι. [Κ]αίκεῖνοι
 γὰρ [ὑπ]ὸ μὲν ἐτέρων οἰδα-
 σιν [ο]ὐ διδα[χθ]έντας, [αὐ]τοὶ δέ
 τ[ι]νας ἔχουσιν εἰπεῖν καὶ
 15 συνοῖδασιν ἐ[α]ντοῖς μεθό-
 δο[υ]ς, ἐφ' ὧς ἐπέβα[ινο]ν ἐξ ἑα[ν]-
 τῶν [κα]ὶ ἀφ' ὧν ἐπὶ τὰ κατ[ὰ]
 μέρος [π]ορεύονται, ἐκάτε[ρα]
 δὲ τούτους λέγει[ι]ν. Δ[ιόπ]ερ
 20 παιδε[ί]αι χορεύσαντες [οὐκ] ἄν
 ὑ]πονο[η]θείησαν, ἀλλ' „ἀγράμ-
 ματοι — φησὶ[ν]” Ε[πίκουρ]ος? — ἄν-
 θρ[ω]ποι“ καὶ ἀγοίκου[ς] φησὶν
 “Ε[ρ]μαρχο[ς], λογικῆς [ο]ὔσης τῆς
 25 μα[θ]ήσεως τ πω^{σιν}

3. N: || ξ.σ — 5. G: λογ..ξνο.αι. || — 6. G: ανσθενρησ.α
 — 7. N: || νουσ^{ον}.απερ.αν.ουσον || — G: || νουσ^{ον}.χαπερ — 8.
 G: εν.ων — 9. N: ante ἀλλὰ suprascr. μηδ — 11. G: λαιβ.
 ιχεινοι || — 13. G: λ.τειδ || — 14. G: τευλσ et ερπειν — 16.
 N et G: || doi — 18. N: χορε.....τει. || — G: νορθ.....
 κατει — 19. N: τουσλει...ασ.οι || — G: γουσλεγενσδσ.ερι || —
 20. N: || .αιδαι — G: || παιαρ.αι — N: σαν || — G: χ...σαν ||
 — 22. G: φησιαοει.αε.σσαν || — 24. N: || ...ερχο. — G: || εμ
 .αρχοι — 25. N: γω || —

εγ. ρησαν οὐδὲν? ἀλλ... προενει
 ...οι δὲ διδαχθενε... θει
 ...ο πιστικῶς λέγουσι.....
καλα.....ασα.ιν
 30 α.να συνλο...ε.....ινεοτι
 λοα ὅτ[α]ν ολ.τ. δ[ι]α[φερ]όμε-
 ν[οι] χρ[ό]νου τ[ῆ]ν ἵ[στορίαν] ἀ-
 ναλ[άβωσι] κ[αὶ] τῇ[ν] [μελ]έτην,
 α[ὐτο]κ[ρ]άτορ[έ]ς εἰσι τῶν πόλε-
 35 ων· μαρτ[υ]ρεῖ δ' ὁ βίος, ο[ἱ]ς λέ-
 γο[μ]εν ε...θεν...ω...
 37—43 τ..ον οὐ προσδ.ορ.....ε ||τσοπα-
 ρα.λ.....ν ||ν πεοιτα.ρατ...η ||
λοις η δειτ. \ γ..... ||ωσι τε
 πο.....ο.μσ || τεσ...σῶα — || διδλ.
 αναωιτσλ...ια —

Col. XXXVI. Nihil fere legi potest praeter [π]αρελή-
 λυθεν ὁ φιλόσοφος ἰδιωτῶν —
 πρῶτ[ο]ν — [ἐκ]άστην προσλ[αβ]ῶν ἄρ..
 ... λειπα τ[ῆ]ς πολει[τικῆ]ς πῶς — [οἱ] μὲν
 [π]ερὶ Ναυσι[φάνη] φασίν? (ρ : σιν.υφα)

Col. XXXVII. φο...θεφ[.....] πρ[α]γ-
 μάτων κ...νωναιτ..
 πόλε[μ]ονα...λπ.ρος ε[λ]-
 ρήνην καὶ τ.....θη...παι

26. G: ανει....οσλλι || — Ceterum ενει || γω || σιν versu 26 et
 25 margini altera manu adscripta esse puto — fortasse etiam
 οτι et ιν versu 30 et 29 — 29. G: καναρ — 30. N: ινεο.α
 — 31. G: δ.αιο.ομε || — N: || κ — 34. G: || αχ...κατορστεισι
 — 36. N: || ...ε.σκ — videtur ἐκείθεν — XXXVII, 2. G: || μα-
 ταν — 3. G: πολεγον —

- 5 τοῖς προγόν[οις] σλιτ . . να
 δέδο[κ]ται ι . ν ε . . η
 καὶ π[ρο]σεχ ἡνι[οχ]εύσ[α]ς? καὶ
 πλ[ο]ύτου πολ[εμ]ήσας? . . εις
 προσούση δια[φ]ορᾶ [τὴν] φιλίαν
 10 καὶ πᾶν ὅσον ι ασασεν . αι
 τῆς τωανυ λαλ. [Φ]ανε-
 ρὸν δῆπου να . . . νο . . . τοπ .
 νος το . οιο . πθι . λ [πολυ]ισ[το-
 ρίαν καὶ πολυγ[ρα]φία[ν . .] τη
 15 . ετευκαλε . αλυ ην
 . . . κει . . . ν . ιμσ [. δι]ωρισμέ-
 νας ἡμεῖν ηρο δια-
 φέροντα εραημειασο . . . ωλ . .
 οὐδὲ πραγματικω αε . .
 20 . πο . . . α . προσομ
 γιναντο [κατ'] αὐτῶ[ν τῶν πραγ-
 μάτω[ν] προ ν δ[ο]κουνγισ . . .
 οὐδὲν προ[ϋθ]έμ[εθ]α καηοπ .
 οὐδὲ τὸ πλε[ι]ον ε-ο . . . ον εἰ-
 25 πειν εοτη [τ]εχνικ . ν [. . . ἔ-
 χει]ν αὐτοὺς ἀλλ' ἰμ
 προχειρ . νησ . α
 α ησ
 οασι χε

5. N: προς — 6. G: || δεδοισταν . . . λα . ηισ . . . η || — 9. G: πλι = τήν? — 12. G: δηπουγι — 13. G: λη . γισιστ . || — 14. G: || νανκαιπολυπε . ρ . β . ν . τη || — 15. N: || αρ . . ολλο . . λλο — 16. N: || . . . λεια . ιν — 18. τα (G πω) suprascr. — 20. G: || . γα — 21. G: αυτωη — 22. N: || ματος — G: προηοεμσοα — 24—27: ετοῖμον εἰπεῖν ἔστιν τεχνικὸν μὴ ἔχειν αὐτοὺς . . . προχειρότης? — 29. N: || . ασκ . . α — ἄσκησιν ἔχειν? —

- 30 πε . ιν δηπο
 . . . εητοαιο
 ως ούτε . . εστι . σι . π . ω .
 σχετ . ι . . α . ο . ωρ . τλπ . .
 τ . ο . . σεαποστ τ . .
 35 χο . ναγερ διάφ[ορ]α τοιμω
 π . ολθ . οταταιτοιαικει . .
 τ . ρι . . καπ . ετιηρ . . . ωη .
 εωσοτο . . . δ' [ο]ύθεις φε
 καλ διλπαοτωνασρι
 40 τατ . . . οημ[ά]των
 τα τοτα . ομ

C. XXXVIII. Vix singula leguntur velut πλ[ε]ϊστον —
 ἔλεον? — εἴτε δι' ἀκοῆς? . . . τας ἢ κατα-
 γέλωτας ἐγεί[ρειν] — τρόποις — παρα[τ]ή-
 ρησις οὐδεμία τουπο . τσα γενή[σ]εταιί τι
 τῶν . . . οτ . ημένων — εἰ μηδὲν ἔτ[ε]ρον
 προσδ[έ]ξασθ[αι] — τέλος —

Col. XXXIX. ο ιαρχ . εθ . γα . . . ελων
 τ[ὸ] πείθεσθαι κ[αὶ] τ[ὸ] π[ο]λλάκι[s]
 τὰ συ[μ]φέροντα συμβεβουλευ-
 κέναι καὶ τὸ φειλεῖσθαι καὶ
 5 τὸ δ[ί]κ[αι]ο[ν] εἶναι καὶ τὸ πλού-
 σιον [ὅ]π[α]ρχεῖν [ἢ] π[τ]ωιχόν

31. N: || λ . εν . . . ιος — 32. G: || εσ — 35. N: φα — 40. N:
 || . . . επ — videtur ποημάτων vel simile — XXXIX, 2. N: || . . π^ε . .
 . . αικ . τ^{το} . . ολλακι . || — G: || τεπειθεσθλικιοτ . . . λλακι || — Vide-
 tur totus versus inter v. 1 et 2 insertus esse — 6. N: στωι-
 κον (vel χον) —

- καὶ τὸ ταπεινὸν <ῆ> λαμπρὸν
 ἢ καλὸν ἢ δύσμορφ[ο]ν ἢ τοι-
 οὔτον ἔχειν ἢ τοιοῦτον ὄν[ο]-
 10 μα π[ο]λλά[κ]ις ἢ λεπ[τ]ὸν ἢ
 β[α]ν[αυ]σον ὑπάρχειν [ῆ] π[ο]ιδὸν ἢ [π]οιδὸν ἰμά-
 τι[ο]ν ἔχειν ἢ μυρία ἐπὶ μυ-
 ρίο[ις] ἑ[τε]ρα, περὶ ἃ τέχνην
 λέγει[ν] ἀποπληξία τις ἂν
 15 εἴη τε[λει]οτάτη, τευκτικωτέ-
 ρου<ς> οὐχ[ὶ] ἔσ[ε]σ[θαι] τ[ο]ὺς πολ[ε]-
 τικοὺς μᾶλλον τῶν ἄλλων.
 Πῶς γὰρ οὐκ ἡμελλον; Καὶ
 γὰρ αἰὲ [π]αραβάλλ[ο]νται, τοῖς
 20 δ' ἐσπαν[ί]οις [οὔ] προ[ό]σ[ο]δος,
 καὶ τυπτόμενο[ι] φέρου-
 σι καὶ τ[ο]ύτῳ νικῶσιν ἐνίοτε
 α[ὐ]τῶν. Πρὸς δ' ἐ[πὶ] τούτοις ἰστο-
 ρίαν ἔχουσι πλεονα, κ[αθ'] ἣν ἂν
 25 τις ἔ[χ]ειν δύνα[ι]το πα[ρ]α-
 τήρησιν. Οἱ δὲ ἐστέρη[μέ]-
 νοι? τ[οῦ] χ[α]ρ[ί]εντο[ς] δ[ιὰ] τῆς
 ἐίρη[μένης] αἰτίας ε... ν
 γιγῶ... οἰωνο . καπῶ .
 30 γ . αμθηλ . . λσιν χ
 τέχνην [ῆ]τ[ο]ν ἔχειν αὐτοῦς,
 δι' ἣς ἐπιτυχγάνουσιν οἱ . .

10, 11. G: ἀπο . νη || . ιαλ — 20. N: προ... δοσ. || — G: προσχοδος — ἐπρόσοδοι? — 24. N: κ. στλ. || — G: κλ. τι || — 25. N: δυνατη . δια . || — G: νατοπα . α || — 27. G: . ντ — N habet λ pro χ — 29. N: . κ — 30. N: δ... || — 31. N: . εν — G: || . εχνηγητον —

.. ησ'να.κ.ρ οὐδὲ ποιηματ. οὐ[δ]ὲ α
 .. πο ωσαον ... συ
 35 ε .. ηκ .. ην .. ἀλλ' ἐγὼ .. α
 ... καὶ τήν [καθ'] ἡνδῆπ[οτ]ε
 π[α]ρ[ατῆ]ρησ[ιν τ]ῶν ενα .. πρ .
 ων κ νο ...
 . εχσυ . να .. ασχουσαν ασ ..
 40 ... νεπι
 καπο . ωσοπα

Col. XL. παραδι[δόασ]ιν . αι
 λικὰς δε λειι ...
 ται καὶ τα[ὑτ']? οὗτ' ἔχουσιν
 οὔτε δ[υ]νατὸν [γε]νέσ[θαι]
 5 προσελλα .. σανα . σ ...
 ρας ψι'να ... πο . λλ
 τωνε . ο
 μαι.

οὐδεποιημ.—
 33. N: || .. π . δ . κ . ρ . λε || — G: || .. ησ'να . κ
 ο.δεπαιη.αιτε
 . ουλε α . || — 35. N: || . ρικσ — 37. G: ρησπ — 39. N: || ...
 εν ε .. νασ — 41. N: δε pro απ — XL, 4. N: || ουτεδινο-
 τον — G: ουτελινατο...νεσοιλ . || — 5. G: ησαπα ... τ . || — 6.
 G: || ρασφν . α — videtur φυλακῆς aliqui casus — 8. G: || μα —

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΤΟ ΤΟ
ΠΡΟΤΕΡΟΝ

Hercul. voll. XI, coll. prior. 1—95.

Col. I. περὶ τῶν φύσει κα[ὶ κ]ατ' ἀ-
λήθειαν] συμφερόντων
ἡμῖν συ]νφεροῦσιν. Εἰ-
κότως οὖ]ν ὁ τὰγαθὰ
5 καὶ τὰ κ]ακὰ καὶ τὰ με-
ταξὺ τῇ] φύσει κατα-
νε]νοηκῶς καὶ τὰ [π]οι-
ητ]ικὰ τούτων προ]σε-
σκευ]ακῶς τά τε ἐμ
10 πράξουσιν καὶ τὰ κατὰ
τὰς θεω]ρίας, ὃ μὲν ἀ-
[μφοτέρου] κατασκ[ε]υ-
[ἀξεσθαι δεῖ ...

Col. II. περαινέσθαι νομίζου-
σι, μηδ' ἂν πού καὶ φι-
λοσοφίαν τὴν ἑαυτῶν
δ[ύναμιν κ]αὶ τέχνην
5 εἶναι. Εἰ δ' ἐβούλον-
το [μὲν τέ]χνην εἶναι,
τὴν δ' [αὐτ]ὴν [εἰπο]ν
ἢ μόνην ἢ μάλιστ' ἐν

II, 2. N: || σινηδαν — G: || σινηιδαν —

10*

- χρήσ[ει, συν]ωνύμως
 10 τῇ τ[ῶν Ἴσοκ]ρατικῶν
 καὶ τ[ῶν ὁμοί]ων ἐκά-
 λουν. [Συν]ῶ[κ]ιζον γοῦν
 ἐκείνη[ν τῷ δ]λωι γένε[ι
 καὶ οὐχ[ὶ τ]ῷ Περιπα-
 15 τητικῷ[ν ἧ] Στωικῇν
 μόνον αἵρεσι]ν? οὐδ' ο . .

Col. III. πετονν, ἐὰν καλὴν νο-
 μίζωσι τὴν καὶ συμ-
 φερόντων κατὰ τὰς
 δό[ξας πρ]αγμαμάτων
 5 εἰσ[ηγητικ]ήν καὶ ψυ-
 χαγ[ω]γεῖ[ν ἐπισταμ]έ-
 νη[ν τ]οὺς [ἀκο]ύον[τας,
 ὅτι [καὶ τὰ π]ερὶ τῶν
 κατὰ δ[όξαν σ]υμφε-
 10 ρ[όντων] [λεγό]μενα
 μετὰξ[ομεν] καὶ τῇ
 ψυχ[α]γωγί[αι τ]ὰ πα-
 ραπλή[σι]α [το]ύτοις ἐ-
 φαρμόσομ[ε]ν. Ἐκ πε-
 15 ριττοῦ [δ' ἐστὶ] μάται-
 ον πρὸς α[ὐτὸν] τὸν ὁ-
 χλον ἀν[αφέρειν] τοῦτο
 καὶ ταλα[ιπωρότατον]
 οὕ[τως τ] — || ην (G: ημ)

15. G: νστωικην || ον — 17. G: φαινε || — III, 3. N:
 || φερονταν — 4. G: ω. αγματων || — 6. G: || χαπ. τε . . ο — 7. G:
 ουστωτον — 12. G: ναπα || — 15. G: || ριττονον — 18. G: αιταλη —

Col. IV. ἡ καλ[ῆ φ]ράσις, εἴτ[α
 τοῖς ἀεὶ συνεγγρίζου-
 σι τῶν ὁμοίως φιλο-
 σοφούντων, τοῖς δὲ
 5 ῥή]τορσι καὶ [μάλι]σ[τα
 τ]οῖς σοφιστ[αῖς οὐ]δ' ἐ-
 ξ] ἀπόπτ[ου]. Φ[α]νερόν
 δ' ἐστίν· ἄ[ν] τὴν ὁμοι-
 ωμένην [τῇ] τὰ κυ-
 10 ρ]ιώτατα σημανού-
 σ]η καλῇ<ν> τις ἡγῆται,
 τὴν τοῦ σοφοῦ καὶ
 φ]ιλοσόφου[ν οὐ τ]άξει
 δευτέραν [ῶσ]περ?
 15 ητ ου

Col. V. τὰ συμφέ||ροντα καὶ παρατετη-
 ρη[κ]ῶς τὰ πείθοντα
 δηλοῖ, καθ' ὃν τρόπον
 αἰσθ[έ]σθαι τε δύναιν-
 5 τ' [ἂν ἀληθὲς οὐτ' ἀπ-
 α]τ[ᾶ]σθ[αι ἐκ τοῦ] σο-
 φισ[τι]κὸν [τὸ ἀφομ]οί-
 ωμα καὶ καθ[ά]περ εἰ-
 δωλον ἐκ[είνων] εἰ-
 10 ναι μακρ[ῶι] τ[ινι] κα-
 θαπερεὶ σαρκ[ὶ δι]αφέ-

IV, 1, 2. G: || κειανενδ. | ιμονιαν || κασαεισιν | σθαικαιτα ||
 Laeva pars nostrae paginae cum dextra alienae contaminata
 est — 9. N: || ωμενηνγ — 11. N: || . ηικαλι.τισ — 13. N:
 αξει || — V, 5. G: || τ...π — 6. G: \ σθ.σ —

ρον. [Μιμ]εῖς[θ]α[ι] δὲ
τὰ πράγματ[α μ]ὲν φω-
ναῖς ο[ὐ] δυν[ατ]όν ἐσ-
15 τιν, ἥχους [δέ τι]νας
καὶ ψόφους, ἀ[φ]εστῶ]τα
πόρρωθεν [καὶ ταύ]τῃ [ἐ-
π]α[χ]ο[ὺ]οντ[α] εἰ [μὴ] κα-
τ'] ὀλίγων [φ]ων[ῶν κ]α-
20 τὰ] παντέλ[ειαν οὐ ρ]άι-
δι]ον· οὐο --

Col. VI. ταῦτ', ἐὰν μὴ συνεχί-
ζη μιμουμένωι. 'Ρή-
τωρ δ[ὲ] καὶ πᾶς συγγρα-
φεὺς τούτ]ων οὐκ ἔστα[ι]
5 ἔμπειρος. Οὐ] μέντοι κα-
τὰ μὲν τὸ]ν καλὸν
ἢ τὸ]ν [σεμνὸν] λόγον οἶ-
ον τὸ]ν 'Ισοκ]ράτους
καὶ τῶν ὁ[μοι]ων ἢ τὸν
10 Δημοσθένους καὶ
τῶν ἀναλό[γω]ν ο[ὐ]δε-
νός οὔτε π[ρὸς] [ἀκ]ο-
ήν ἐπ]α[ι]σθησ[όμεθ'] ὁμοι-
ώματος, ο[ὐ]τε πρὸς
15 διάνοιαν χ[ρ]ωμένους
θεωροῦμεν [αὐτούς]. Διό-

17. N et G: πόρρωθεν, ut saepius — G: ρησ || — N: τησ ||
— 18—20. G: || . ασο . οντ . ειανκα (N: νκα) || . ολπων . ωνσ . . α ||
.. παντελιθη . . . κι || .. ονονο — VI, 4. G: οωνονκ — ψόφων?

$\left\{ \begin{array}{l} \text{περ οὐδὲ [τὸν περὶ τῶν} \\ \text{λίθων εἰς τ[ὸ τοιοῦτο} \\ \text{παρὰ λαμβά[νοντες λό-} \\ \text{γο]ν ἢ τὸν ὑπ[ὸ τῶν} \\ \text{τε]χνογράφ[ων || .. υες καὶ} \end{array} \right.$

Col. VII. ὦσ]περ οὐδὲ τοῖς ὑπ' ἐνί-
 ων θαυμαζομένοις λί-
 θοις. Οὐδὲ γὰρ ἔκκει-
 ται ζημία τις οὐδ' ἄλ-
 5 λη δυσχ[ρη]στία το[ῖς
 μὴ χρωμένοις. Ἐ[πει-
 τ' εἰ μὲν μὴδὲ εἰς ἦν φ[υ-
 σικῶς καλ[ὸ]ς λόγος, ἔ-
 σως ἂν ἦ[ν] ἀναγκαῖον
 10 ἀγαπᾶ[ν τὸ]ν κατὰ θέ-
 μα· νῦν δ' ὑπάρχοντος,
 ἄθλιον τὸ παριέν-
 τας αὐτὸν [ἐ]π' ἐκεῖ-
 νον καταντ[ᾶ]ν. Καὶ δὴ
 15 γὰρ οὔτε πα[ρὰ] πᾶσιν
 ἰσχύει τὸ θ[εμ]ατικὸν
 οὔτε παρὰ [τοῖς] αὐ[τοῖς]
 ταῦτόν οὔτ' ἐπὶ τι[ν]ων
 λόγων, ἀλλ' οἱ μ[ὲν] τὴν
 20 Ἰσοκράτους, οἱ δὲ τὴν
 Θουκυδίδ[ου] λέξιν ζη-
 λ[οῦσιν], ἦν ο .. ητ

17. N: ουδεγ — G: ουδει — VII. v. 22 conicias οἱ δῆτορες
 — v. 23, 24. apparet: || .τε . . δαν . κατ || . . . νπα . . . αν —

Col. VIII. ἐκά] || τερον, ὅτι τοῦ Κλειταρ-
χείου. Πρὸς τίνας οὖν
ἀνθρ[ώ]πους ἄρμωσώ-
μεθα καὶ ταῦτα τηλι-
5 κούτο[υ π]όνου προσ-
όντ[ος], εἰ μ]ή νῆ Δία
πά[ντας] ἐ]κπονήσο-
μεν τοὺς [π]αρ' ἐκάστοις
καὶ κατὰ χ[ρ]όνους εὐη-
10 μεροῦντας; Οὐ μὴν
οὐδ' ἐκεῖν' ἔστιν εἰ-
πεῖν, ὅτι τοῖς γε ῥή-
τορσιν αὐτοῖς ἔν τι
γένος λόγ[ο]ν καλὸν τε-
15 θεμάτιστ[αι] καὶ μετα-
διώκεται. [μᾶλ]λον γὰρ
ἐν τούτοις [ς ἢ τ]οῖς πολ-
λοῖς τὰς διαφόρου[ς]
εὐαρεστίας κατοψό-
20 μεθα. Καίτοι πρόχει-
ρον γ' ἦν λέγειν [οὐ]θ' ὑ-
πὸ τῶν [τεχ]ν[ιτῶν] ἐ-
παι[νεῖσθ]αι προσαγ.... || ῥητορι-

Col. IX. τοῖς αὐ] || τοῖς κα[τ]ακολουθεῖν
ἀλλὰ [καὶ δ]ια[φόρ]ους
θε[μ]α[τ]ί]ζειν μᾶλλον,
ὃ καὶ δ[η] ποιοῦ[σι, τ]οὺς
5 μέντ[οι] πλε[ίστους] μικ-

VIII, 5. G: || οντοδο — 17. N: τουτω — subscriptus est
huic paginae numerus ρλζ'.

τοὺς [ὕπ]ο[γρ]άφ[ειν μ]έν,
 ἄ[λλ]ους δὲ ἄλλον, τὸ
 δ' ἀνάλογον ποιεῖν κα[λ]
 τοὺς λοιποὺ[ς] τῶ[ν] λ[ό]-
 10 γωι χρωμένω[ν· λ]έ[ξεις δὲ
 καλὰς ἂν ἔχοιμεν, ε[ἰ μὴ
 καὶ σπάνιον οὕτως [τὸ]ν
 καλὸν λόγον ἀπολεί-
 ποιμεν. Ἰσοκράτει [γ]ά[ρ]
 15 ἢ παντά[π]ασιν οὐδεὶς
 ἢ δὴ ἢ τρ[εῖς] ὁμοιοτ[ρό]-
 πως διε[τέ]θησ[αν μόνον,
 τινὲς δὲ [φ]ασι μῆ[δ'] αὐ-
 τοῦ τὸ[ν λό]γον Ἰσ[οκρά]-
 20 τοὺς ὁμο[ι]ον [ἐ]μ [πᾶσι
 γεγονέν[α]ι τοῖς σ[υγ]-
 γράμ[μασιν] λ . σ . . . δ || με

Col. X. α] || πίστων μᾶλλον ὅν-
 τω[ν] ἢ γραμματικοὶ καὶ
 φ[ι]λ[ό]σοφοι περὶ τῶν ὁ-
 μοί[ων] συνγγεγ[ρα]φ[ό]τες
 5 οὐδ' ἐ συμπεφωνη[κ]ό-
 τες πᾶσιν ἢ τοῖς πλ[εῖσ]-
 τοις [τῶν π]α[ρα]κειμ[έ]-
 νων [το]ύς τε λόγους
 ἀπ[λῶς συ]νάπ[τ]ο[ν]τες
 10 οὐ κατὰ [τὰς] τεχνολ[ογί]-
 ας καταγελαστοτ[ά]-

IX, 6. N: ἀφισ... εν || — 23—25. G: ν || τ... νοξευπ. τι-
 δο ||ιμενων.....η || —

τους [έ]γδεδωκότ[ε]ς.
 Ἡμεῖ[ς] μὲν οὖν ὅπω[ς]
 ἂν ἐκπεριέλθωμε[ν]
 15 ὁρθ[ῶ]ς [π]ᾶν, ὃ δύναται
 ῥηθ[ῆ]ν[αι], καὶ διειλό-
 με[θ]᾽[α κα]λὶ πρὸς ἕκασ-
 το[ν ἀπη]ντήσαμεν
 τὸν [τρό]πον τοῦτον.
 20 Ἐκεῖν[ο] δ' εἰλόκασιν
 τῇι [τ]ε [πλε]ίστηι φο-
 ρᾶ[ι καλλ]ω[πί]ζεσ[θαι]
 κ[α]λὶ καὶ[νοτ]ομο[ῦν]τες, ὅ-
 π[ε]ρ οἴηται

Col. XI. 1 τροπικῶ[ς καὶ] πεπ[ο]ημέ-
 νω[ς], ἐν δὲ [τῇ π]ροφο[ρᾳ]
 νε αν πα . .
 σι[. . Π]ερὶ μὲν
 5 οὖν τῆς [Ἐ]ληνικῆς
 ἐρ[μηνείας], ἣν οἱ με[ν]
 συνά[γου]σιν ἐν τῷ τὰς
 ἐθν[ικὰς] τε φυλάτ-
 τειν ιδιότητας καὶ
 10 τῷ μὴ σολοικίζειν —
 οἱ δὲ βαρβαρίζειν, οἱ
 δὲ καὶ τὸ τὰς ἐθνικὰς
 μὴ τηρεῖν σολοικί-
 ζειν καλοῦσιν, ἄλλοι

18. N: || τω — XI, 1, 2. N: || τροπικῶ . . . πέπερ . . || λ. 3, fortasse
 πρεπόντως — v. 3, 4 nimis multa dantur veluti οὐθὲν ἔδοξαν
 παραδεδωκέναι — 8. ἐθνικὰς Rabe —

- 15 δὲ τοῦ βαρβαρίζειν
τὸ [δα]σύνειν ἢ ψιλοῦν
ἢ ταῖς προσφθίαις
ἐ[τέ]ρως τῆς συννηθεί-
ας ἐκφέρειν διαφέ-
20 ρειν νομ[ίζο]υσιν — οὐ-
κ εὐκ[αί]ρο[ν] ἐ[πὶ] [μ]έν τοῦ πα-
ρ[όν]τος παρεμ[βα]λλειν
τι, ἀλλ' ἵκα]νὸν λέγειν vel sim.

Col. XII. τοῦς] || πλείσ[τους] ἐκ πά[ν]των
τῶν β[υβλ]λων π[αρα]τε-
θε]ικέ[ναι] σολοι[κι]σ-
μο]ῦς [τοῦς] σ[οφ]ι[στάς].
5 Διέτα[ξα] γο[ύν] τ[ὸ] κε[φά]-
λαι]ον [τοῦ]τ[ο] ὅ[ς]τερον.
Ο[ὗ] μὴν ἀλλὰ τέχνη]ν
ο[ὗ]κ ἔχει τὸ το[ι]οῦτο
τῆς φράσεως εἶδος, ο[ἷ]αν
10 δ' οὗτοι θέλουσι, καὶ
τῶν ἄλλων μαθημά-
των οὐκ ὀλίγοι πα-
ραδεδώκασι. Συλ[λή]-
βδην δ' εἰπεῖν περὶ ἧ-
15 πάντων τὸ μὲν μέ-
σως ἐν αὐτοῖς ἀνασ[τρ]έ-
φ]εσθαι καὶ περὶ πολλ[οῦ]ς
ἰδεῖν ἔστι τῶν φιλοσό-
φων, μᾶλλον δὲ καὶ

21. N et G: νεντουπα || — XII, 6. N: ουφ.... || — 9. N:
ο...αν || suprascr.: ειλου. —

- 20 τῶν ἄλλων τῶν περὶ
τὴν παιδείαν [ἀ]νεστραμ-
μένων, εἰ μὴ νῆ Δία
καὶ τῶν ἄ[λ]λων [ἀπάν-
των, οὐχ [δ]τι μ[ό]νους
25 τοὺς [ρήτ]ορας [εἶν]αι τε-
[χνικοὺς vel τελείους]

Col. XIII. τινων

- μ . . . φθονῶ . . (εἰς) . .
τ . . . ὦν τα . (νοσᾷ) . .
τ . . πολλ[η] . (ντ)
5 . . . τος ἐξ
νου τι φιλη[δές, καὶ φι-
λοσόφον κα[ὶ] οὐ[κ] ὀλίγων
ταῦτὸν πορ[ιξ]ομέ-
νων ἰδίον εὐρήσει,
10 καθάπερ ἐν τοῖς περὶ
λέξεως ἀποδίδομεν
ἐξεργαστικῶ[ς· ταῦτ] ἀ
δὲ καὶ νῦν κεφαλα[ι]ω-
δῶς ὑπομνήσομεν.
15 Εὐθέως γὰρ ἀσ[ά]φεια
τις μὲν ἐπιτηδ[ε]υμα-
τικῶς γίνετα[ι], τις
δ' ἀνεπιτηδεύτως·
ἐπιτηδευματικῶς
20 μὲν, ὅταν μηθ[ἐ]ν ἀγα-
θόν τις εἰδῶς κα[ὶ] λέ-

γῶ]ν ἐπικρύπ[τη τοῦ-
το] δι[ὰ τ]ῆς ἀ[σαφείας, ἱ-
να] δ[όξ]ῃ τι χ[ρήσιμον
25 γράφειν] καὶ [λέ]γειν . .
..... οσόλο .

Col. XIV. 6 τιλεν . . ς κακοπαθε[ῖν
κα[λ] π[ερ]ι]στάμενος ἀντι-
γραφὰς καὶ διὰ τὸ πολύ-
χους θέλειν φαίνεσθαι
10 π]ολλὰς ποιούμενος
π]αρεκβάσεις καὶ διὰ
β]ούλησιν ἐμφάσεως
τοῦ ποιητικοῦ καὶ τρο-
πικοῦ κα[λ] τ]ῆς ἀνακε-
15 χωρηκυ[ας] ἱστορίας ἐμ-
πίρου κα[λ] τ]οῦ φιλαρ-
χαίου κατ[ακ]όρως τοῖς
ἀπὸ τούτ[ων] χρ[ώμ]ε-
ν]ος καὶ δ[ι'] ἐπ[ιθ]υμιά]ν
20 τῶ]ν δοκε[ῖν] ἀ[κριβολ]ό-
ρος?] εἶν[αι] λ . . . ν

Col. XV. 6 γράφων ὅτι-
δήποτε νομισθέν-
τας σολοικισμούς, ὧν
π]ερικλινομένων ἀ-
10 νάγκη πολλὰ μῆδ' εἰς

23. N: ησκ — κατασκευῆς? — 24. It. rest. — XIV, 1—5:
|| . νκαι — || . κνν — || των . κ — || ἀπελε — || τουλ . τ — 20. N et
G: αχ ο || — XV. Huic pag. respondet XI^a fol. 170. fr. 8.

σύνεσιν ὅλως ἐρχεσ-
 θαι τοῖς ἀκούουσι· καὶ
 διὰ τινας ἄλλας αἰτί-
 ας ἐπὶ τούτων πλεί-
 15 ονς, ἃς οὐκ ἀναγκαῖ-
 ον ἐπεξιέναι πά-
 σας ὑποδεδειγμέ-
 νου τοῦ γένους· ἐ-
 κεῖνο δὲ λέγειν, ὅτι
 20 μόνος ὁ νοούμενος
 ἰδίως σοφὸς εἰλικρι-
 νῶς καὶ ἀμεταπτώ-
 τως [κ]αθαρός ἐστ[ι τ]ῶν
 τοιού[τ]ων κακιῶ[ν καὶ
 25 ὀλί]γα κα[τὰ λ]όγ[ο]ν τῶν
 π[ρ]ὸς αὐ[τὸν σ]ύνεγγυς
 ὅ[ν]τ[ων] κατ[ὰ] ον . || εν

Col. XVI. 5 . . . εν . . . ναιδ . .

α . τινω [σύ]στημα [πα-
 ρέ[χ]ειν ἐκάστων ὑπο-
 δεδειχώς. Ἄνευ δὲ
 ἐπιτηδεύσεως ἀσά-
 10 φεια γίνεται παρὰ τὸ
 μὴ κρατεῖν τῶν προ-
 γμάτων ἢ μὴ διειλημ-
 μένως, ἢ παρὰ τὸ μὴ
 φιληδεῖν <ἦ> μὴ προσκαρ-
 15 τερεῖν τῇ περιωδευ-

Initio versuum 1—4 apparet: || ὅτι κα — || εν . . . || ἦθε — || κ
 — v. 5. fortasse ἀναλίδεια latet. — 7. N et G: || ρενειν —

- μένηι προφορᾷ καὶ
 γραφῇ, καὶ κοινῶς τε
 παρὰ τὸ μὴ καλῶς ἐλ-
 ληνίζειν ἐπίστασθαι —
 20 καὶ γὰρ σολοικισμοὶ
 ποιοὶ καὶ βαρβαρισ-
 μοὶ πολλὴν ἀσάφειαν
 ἐν τοῖς λόγοις ἀποτε-
 λοῦσι — καὶ παρὰ τὸ συμ-
 25 φ[ανῆ] τὰ ῥήματα τοῖ[s]
 πρῶ[γμ]α[σιν ν]ομίζειν
 εἰ[ναι] μ]ήτε τὰ. || ακρ

- Col. XVII. 7 ὅτι δ' αἱ μὲν κατ' ἐνάφ-
 γειαν, αἱ δὲ κατὰ δό-
 ξαν τίθεντα[ι], καὶ
 10 τινὲς μὲν προςδιδάσ-
 κουσιν ἑνια, τινὲς δ' ο[ὐ],
 καὶ τινὲς μὲν ἐπ' οὐ-
 θέν ψεῦδος καταφέ-
 ρουσιν, τινὲς δὲ κα-
 15 ταφέρουσι, καὶ πα-
 ρὰ τὸ [μὴ γ]ινώσκειν
 ὅλω[s, δι]ὰ τίνας αἰτί-
 ας ἀντιμεταληπτέ-
 ον λέξεις ἀντὶ λέ-
 20 ξεων καὶ τακτέον

27. ητστα. || — v. 29, 30 apparent τε . . . || . αισε . ηεχασμ . .
 || videtur: μήτε ἐν ταῖς ἐστοχασμέναις || [π]λειόνων — XVII, v. 6:
 || εν νουσ . . . || — v. 17-25 = XI^a fol. 173. fr. 12.

οὐ]τως ἀλλ' οὐχ οὕτως,
 μ[η]δ[ὲ] π[ῶ]ς μοχθη-
 ρ]ὸν τὸ λέγειν ἕτερον
 ἕτερον καὶ πῶς οὐ
 25 μ[οχ]θηρὸν, μ[η]δ[ὲ] τί
 τ[ῶν] ὄν]ομασιῶ[ν] δ[ια]φ[έ-
 ρ]ε[ιν] ὀνομασ]ίας . . . π

Col. XVIII. 7 καθόλου τὰς ἄλλας
 διαφοράς, ὧν ἔκθεσ[ιν]
 ἐν τοῖς περὶ τούτων
 10 ποιούμεθα λόγοις.
 Πρὸς δὲ τούτοις, ἃ καὶ
 παρὰ τισι τῶν τεχνο-
 γράφων κατακεχώ-
 ρισται, διὰ τὸ κατα-
 15 πυκνοῦν τοῖς ὑπερ-
 βατοῖς οὐκ οὔσης ἀ-
 νάγκης χρησιμεύ-
 εις ὑπολαμβάνοντας,
 ἂν δὲ ἀναγκαῖον ᾖ
 20 χρῆσθαι[ι], μὴ βραχύτα-
 τον ὥς μάλιστα τὸν
 λόγον] ποιεῖν καὶ
 τὸ[ν] σύ]νδε[σμον] μὴ
 διὰ [βραχέ]ων ἀ[ν]ταπο-

Quae desunt v. 21—23, fragmento explentur — XVIII, v. 1—6
 apparent: || ... ωσ .. των πλ . . . || ... τι .. μηδὲ δ . . . || ... ε . νι .
 οφο . . . || ται . εδ || . ων πλε . σετ . . . || λαιδ . - . .
 -ικ || — 22. pro λόγον aliquid exquisitius quaerendum
 est — G: || αμ vel || αλλ —

25 δι]δόν[αι] κα[λ]ας
 . ακ ρω .. ους || . ν . . νο . . .

Col. XIX. 6 .. νη[. . . . τῶν φο]ρά[σεων
 ταῖς [κα]θωμι[λημέ-
 ναις χ[ρ]ῆσθαι μετὰ
 τοῦ πρόποντ[ο]ς, καὶ
 10 μήτ' ἀκύρως μήτ[ε] κα-
 θολικῶς μήτε κοινῶς
 ἀλλὰ ῥητῶς ἐκφέρειν.
 Τὰ δὲ πράγμαθ' ὅτ[ι
 τὰ μὲν ἀλλήλοις ὁμοί-
 15 ωται, τὰ δὲ διαφέρει,
 καὶ τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ
 δ' ἥττον, τὰ δ' ὁμο[ί]ω-
 ται καὶ διαφέρει κα-
 τ' ἄλλο καὶ ἄλλο κ[ατὰ
 20 συμβεβηκός, καὶ [τὰ
 μὲν ἐστὶν ἐναρ[γ]ῆ
 τελέως, τὰ [δ']ῶς [ἐκ συλ-
 λογισμοῦ, δ[ι]ήλον, ὅτι οὐ-
 δ' ὅλως ἐκτ[εθεύκασιν].
 25 Τὰς [δὲ ν]οήσ[εις] ὅτι τὰς
 μὲν [ἀ]πὸ τῆς μ || . ει . . . τησ

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΤΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Hercul. voll. XI, coll. prior. p. II, fol. 1—47.

{ . . τινὰς μὲν εὐρίσκομεν οὐκ ἀποδοκιμάζοντας ἐν τῇ προ- }

Col. I. φορ[αῖ] καὶ κακόρου[θμα] κα[ὶ] ἄ-
μετρα, [τ]ινὰς δὲ ταῦθ' ὑπ[ά]-
γ[ου]ντα[ς] ἐκλο[γῇ] τῶν ὀνο-
μάτων, ἣν κατασκ[ευ]ῇ[ς] εἰ-
5 δος ἐκτ[ίθε]ντα[ι]. [Πλῆ]ν ὁ-
πως [δήπ]οτ[ε] λ[έ]γουσιν
ἅπαν[τα] τ[ὰ] αὐτά, [μ]ὴ [δι]αφε-
ρώμεθα. Λέγ[ω]μεν δέ, [δ]-
τι [τῶν] μὲν ῥητορικῶν [σο-
10 φισ]τῶν οἱ μέριστοι τοῖς ὁ-
μο[ί]οι[ο] τελεύτοις καὶ ὁ[μ]ο[ι]-
οπ[τῶ]τοις καὶ ὁμοιο[κατάρ]-
τοις] ἀ[π]ροπ[έ]στατα φαίν[ο]ν-
ται πεπ[λ]α[ν]ή[μ]ενοι καὶ ο[ὐ]δα-
15 μῶς οὐ[δὲ] ὀνομάτων [έ]ν
τῇ προφορ[ᾷ] πολλὴν ἐμμέ-
λειαν πε[π]οηκότε[ς]. Οἱ δὲ [γε]-
γονότες] τότε καὶ μάλιστα

3. || τοντα . ἐκγλοι — 5. γ . . νο || — 9. μην pro μέν — 11. || . ο
ιστελευτοις — 12. ομοιο σ . . || — 13. || . . . ατ . . . εστατα — 14.
ante καὶ unius litterae lacuna patet —

20 { τῶν ἀγαθῶν [συ]νγραφέων
οἱ πολλοὶ δοκοῦσιν ἐκάτε-
ρον καθόλου διαπεφε-
γέναι καὶ τ[ὸ κα]τὰ φύ[σιν]
ὄν εὐσχημον [καὶ] αὐτὸ μό-
νον τὸ καλὸν ἐπιτηδ[ε]ύσ[αν-
25 τες]αι . πε .

Col. II. μ . . . ν οὐδὲ [ἀσχ]ημονήσαν-
τες. Σύμπτω[σ]ις δ[ὲ] φ[ωνη]-
έν[των] ἐστὶ μὲν [ὑπόψ]υ[χ]ρο[ς],
ἥ δ' οὐκ ἄκαιρος. Οὐ [μὴ]ν οὗτοί
5 γε διειλήφασιν [ἕκαστον ἀλ-
λὰ [π]ρὸς τὴν τῆ[ς ἀκοῆς] ἡ-
δονὴν καὶ ἀηδ[ίαν] ἀνα[φ]έ-
ρου[σιν], ὥς καὶ τὴν [τῶν] κ[α]-
κορῦθ[μω]ν ὀνομα[τί]ων
10 εὐ[θὺς] ἀν[τὶ] κ[ρί]νοιμ[εν], εἰ καὶ
π . . . υσιτ . τειχ
τὰ πλ[ε]ῖστα συν ν-
.. ων [εἰ]ναι· καὶ π[ρὸς] πάλι ν
τις ἂν εἴπειεν κα[κῶς] τοὺς ἐ-
15 παιν[οῦ]ντας αὐτό [γε τὸ τὰ
ἐ[πὶ] ὥς μαλα[κώτατ]α [πρ]ὸς
τὴν ἀκοὴν ποιο[ῦντας, . . .
τ . . . τῆς ἀκοῆς [β]αιὰν πρ[ο]σφ[ε]-
ρεσθαι τέρεφιν ὄνει[δι]ξο-
20 μένης οὕτω π[ερὶ] ἐγίν[ε]το
τῇ ποιητικῇ συν[επι]λαβέ-

3. velut ἀδιάφορος — 4. μὴν vidit Buecheler — 10. || εὐφ . .
Λι . κ . . νσιμ — 16. || εντ — 18. ακοησρ — ῥῶον?

σ]θαι τῆς ἐπιτυχ[ι]ας δυ-
ναμένης. [Π]ῶς δ' ἐ[κα]τέ-
ρων τούτων καὶ πολὺ [φα]σιν
25 ἦτ]τον .. αι δ ην ε ..

Col. III. τῶν δυσκ[ολίαν μὲ]ν ἐν τῇ
προ[φο]ρᾷ κατ[ασκ]εναζόν-
των, ὁχλησιν [δ' ἄ]κοῆς οὐ-
κ εἰσ]φερόντων; Εἰ δ' οὖν ἐ-
5 χει τι περιττὸν ἢ τῶν εἰ-
ρημένων [ὑπ'] α[ὐ]τῶν φυλα-
κῇ καὶ [ὑπὸ ἄλ]λων, οὐ μό-
νον τῷ[ν] ῥητό[ρω]ν, καὶ παρ-
ῆν πάθῃ καὶ [ἥθ]ῃ καὶ ὅσα
10 καὶ ἐγκ]ατασ[κεύου λόγου
τάτ]τουσιν εἶδῃ, ὃν φιλο-
κατάσκε[υον ἐπον]ο[μάζου-
σιν, [θανμάζω, εἰ μήτ' ἐσχη-
μά[τιστ]α[ι ἰκ]αν[ῶς] φ[ράσι]ς ἐκ
15 τῆς πανδ[ή]μ[ου], [μ]ήτε
πά[νδ]ημ[ος] δυν[ήσ]εται[ι]ς εἰς
τὸ φιλο[κ]ατάσ[κε]ν[ον] με-
ταστ[ῆναι]. Δι[α]ιροῦντα[ι] δὲ
αὐτῇ[ν] εἰς] εἶδῃ [τρία τ]ρό-
20 πον σχ[ῆ]μα [πλάσμα· τρό-
πον μ[ὲν] οἷ[ον] με[ταφο-
ρ]ὰν ἀλληγορίαν [πα]ν τὸ
τοιού[το, σ]χ[ῆ]μα δ[ὲ] τὸ πε-

7. καιπ — 9. καιν — 14. φιλι.σεκ || — 17. νην... || —
18. διαιροῦνται Buech. — 19. ἐπειδῃ, εἰς Buech.

ριόδοις [κ]αὶ κώλοι[ς] καὶ κόμ-
 25 μ]ασιν καὶ ταῖ[ς] τούτω]ν

Col. IV. π]λοκαῖ[ς] καὶ ποιό[τησι] δια-
 λα]μβάν[ον, π]λάσμα δὲ τὸ
 ἀδ]ρο[γρα]φίαν [ἐ]χο]ν [ἡ] ἰσχνότ[η]-
 τα [ἡ] μ[έγεθος ἡ] γλαφυ-
 5 ρό[τητα. Εὐ]ηθ]ες δὲ [πλ]άσ-
 μα λ[έγειν [πᾶν τὸ] παρ[αβαῖ-
 ν]ο[ν] ε[ὐφρ]άδ[ειαν] τ . ν
 λ . , ῥητοροπρ[επὲς] δ' ἄν που
 . . . ενα λι . νο . . λ
 10 ὅτι [οὐ μᾶ-
 λι]στ' [ε]ὐφρ[άδ]ει]α κό[μμα-
 σι κ]αὶ κώλο[ις] ὥ[ρισμένη
 ἀλλ' ἀπλ]ῶς ἀποδ[ίδ]ονται [κα-
 τ'ἄ] κ[όμ]μ[α, ὥ]στε [δέξαι]σθαι
 15 τὸ εὐφραδ]ὲς ἀντὶ τῆς ἐν ταῖς
 κα[τασκ]ευαῖς ἀρετῆς καὶ τοῦ
 τ[ρο]π[ικοῦ, καὶ] κατα[σκε]υ-
 ῆν] μόν[ον] σ[υμ]βιβάσ[αι] τ[ῆ]ς
 παν]δ[ή]μ[ου] λ[έξεως] ποιο . .
 20 . . . ὦ]ν[.] ἀ]ρε[τ]ῶν . . βιβα-
 τους παρὰ ποιη-
 ταῖς ὥς Ὀμή[ρ]ω[ι καὶ π]αρ'
 Εὐριπίδ[ηι] καὶ πο[λλο]ις
 ἄλλ[οις] καὶ δὴ π[α]ρὰ τοῖς
 25 πεζοῖς δ[ιειλεγ]μέν[οις]

2. Sententia διαλαμβανόμενον flagitare videtur, spatium
 maxime trium litterarum est — 3. 4. || .. ρο .. φιαν . . ν . τεχ .
 νοτι || τα . μ \ γλαφυ || — 5. σύνηθες lt. — 7. || ο . γε —
 τήν γ' ἀφελή? — 8. ρητοροπρσι — 11. ουφραδ . . α —

Col. V. κ]αὶ καλὸν ἐξ ἀνάγκης [ὑπὸ
 πάντων ὑπολαμβάν[εσθαι
 τὸ τὴν πάνδη[μον λέξιν
 ἐκβεβηκὸς καὶ τὰ πλ[άσμα-
 5 τα καὶ τὰ σχήματα [καὶ τοὺς
 τρόπο[υ]ς ἀντ' ἰδιω[τικῶν·
 μᾶλλον δὲ λέ[γωμεν ἐν
 μηδενὶ α[ὐ]τῶν [μηδένα
 μή[τ' ἐ]πεγνωκ[έναι μή-
 10 τε συνεωρα]κέναι[ι
 λε
 ἐν [π]εριόδο[ις καὶ κώλοις
 κ[αὶ κό]μμῃσιν ἀ[λλὰ καὶ
 δ[ιὰ] τῶν καθ' ἑ[καστον ὄν-
 15 ο[μᾶτ]ων. Οὐ[τ]ω?
 ερισ οτ . . .
 ε παρα [Ὡς-
 αὐτως δὲ μηδὲ
 κον . . τρὸ[π]οι πα
 20 νοι προσ . . . θησα . . .
 καὶ νῦν σ . χ
 χρωμένους κ
 ἅπαντα κα[ὶ] τ]ὴν [ἐν ταῖς
 λέ[ξι]εσιν ἀ[ρετ]ήν
 25 α α

Col. VI. καὶ [τὰ] τῶν πολλῶν ἀπο-
 (δολ.) δοκιμάζειν, ὧν τὸ κρι-
 τήριον ἀστατάτατον καὶ
 κενότατον ἐστ[ιν], ὥστ' οὐ-

- 5 δὲ] στο[χ]ασμῶ θηρατ[ό]ν.
 Πῶς δ'] εἰκότως δι' ἐνάτ[ε]-
 ρον ο]ί αὐτοὶ πάντα [ταῦ-
 τα πε]ρι[τ]ῶς τὰ μὲν ἐπαι-
 νοῦσι]ν, τὰ δὲ ψ[έ]γο]υσι ~ . ιι
- 10 ... κω... γε.....
 ... α..... δ . πολ[λ]α..
 ἐπαινοῦσ[ι]..
 ι κὰν τα.....
 .. ὥσ]περ αὐτῶ[ν οἱ πολ]-
- 15 λοῖ] τῶν γινωσ[κόντων
 .. ὅ]πογράφουσιν κὰν [τῶ
 λ]έγειν ἢ γράφειν τὰ [ἐν-
 δ[ε]όμενα κατασκ[ευῆς
 ποιη]τικῆς, [ο]ὔτως ἐ[ρμη]-
- 20 νεύει]ν, ὥστε καὶ κ[υριώ-
 τε]ρ[ον]? σ[υ]νά[γ]εσθα[ι, ὅ]τ[ι συλ-
 λήβ]δην εἰπεῖν οἱ μ[ὲν
 τὰ πλεῖσ]τα τοῖς τρόπο[ις
 χρῶμεν]οι μακρ....
- 25 .. εν..... νο....

Col. VII. δη καὶ μὴ τοῦτ[ο μόνον
 ἀλλὰ σκληράν. [Τινὲς δ]ὲ γρά-
 φον[τες] καὶ τοῖς αἰ.....ς
 κα[τα]ποι]κίλλου[σι] τὸν λό-
 5 γο[ν, ἐν]οτ[ε δὲ] ἀφ' [ἐ]τέρων
 γ]ε παρ[α]γμάτ[ω]ν με]ταφέ-
 ρει]ν τὰς ὀνο[μασί]α[ς, ἵ]να

6. πῶς Buech. — 22 μον. || — 23. ||ιτατοισ — 24. || ..
 -.....σιμακρ — VII, 2. σωεργα || — 7. σνολν ... ατ .. α || —

ἢ μ[ὴ θε]ωρηται τοῖς ἀκο[ύ-
9, 10 ονσι[ν] ἢ μὴ τὰ το.κ.σ.. || \σ[ἀλλ]ηγο[ρ]ί[ας]? —

16 κατανοεῖν

πραγμάτων

μ]εταφ[ορ]ὰς . ε . . . αλ . σ .

. . . . ε . ~αι [φαί]ν[ε]ται? . .

20 μη κα . . δη . . . τι . α[. π]ρὸς

. . τ [εἰς ἐτέ-

ραν [διάν]οια[ν] ἀπάγε[ιν],?

πολλάκις δὲ καὶ τῇ[ν ἐν-

αντ[ι]ω[τά]τη[ν] πλείστας

25 ἐ[ν τοῖς πρᾶ]γμασιν ὁμ[οιό-

τη]τας [ἐννοεῖν] καὶ διαφ[ορὰς

Col. VIII. ἢ τ[ῶν ἀ]δηλ[ων τι]νὰ[ς] ἐπι-
λογ[ισμούς]. Τοῦ[το δὲ ἡθρ]οῖς-
θαι κατὰ [λόγον] οἷ[ο]ν οὐδὲ τῇ[ν
ὑπάρξ]ουσιν .]\φιλικα . εὐήθ[ει-

5 α πολλ[ή]. [Δ]εδόσθ[ω] δ' οὐ[ν]

τὰ π[ολ]ε[ιτικὰ] τῶ[ι πολε]ιτι-

κῶι [κα]τακε[χύσ]θαι τ[αυ]τα· [μὴ

ἐπιδ[εδό]σθω δὲ τοῖς μὴ [π]ολει-

τικο[ῖς] . .] κ . . . ἐν τοῖς . . .

10 ο]υτο . . . οκ ν μ . . α

γω υτω . . . ε

ἀλλ μονω . . .

τὸ ὁ[λόγη]ν ἔχ[ον] ἀποχὴν οὐ[χ]

ὁρῶν [τὴν ὁμ]οιότητα καὶ

11—15. || πε[ρ]ὶ ἀδ[ήλων]? — || ~ . . ναπα — ας || τω . κ . γ . .
..... ος . . . || δο . . . επιλε . . . να . . . || ιδε . . υτοις . . ρ — VIII,
13. αγοχηνον . || —

- 15 τὴν δι[ιαφορὰν ...]οῦ ... ὑ
 σαις μ ... αἱ ... μετα-
 φορα[ῖς ...] ἀνά[π]τον[τας
 καὶ τι ... ὑ ... οὐριω ...
 δη κα ... αφο ...
 20 τ . ν ... το . δο [ῖ-
 διότη[τα ...]προσή-
 κει κα[λεῖ]σθαι ...
 γυμνῶ[ς ἐκ]φέρειν α ...
 ὑπερ ... διαλεγομε-
 25

Col. IX. ποτε οὐ καὶ ατ

- ι . φ[α]νε[ρ]ῶς? /
 .. γε[τ]αι βέλτ[ιον]
 καὶ ὁ ῥήτωρ καθὼς [ῥήτωρ
 5 ἐπὶ γε τῶν ἀγόντων πρὸς
 εὐδαιμονίαν [οὐδέπο-
 τε πολυπραγμ[ονήσει,
 ἐν] δὲ τοῖς πολε[ιτικοῖς
 πα ἐστίν
 14 ἀλλ' ἡ γῆ δόνα τὴν εἰδησι[ν] ...
 19 ἐπὶ γ' ἀ[σφ]α[λ]εστέραν [καὶ
 20 τελε[ιοτέραν]ν χρῆσιν ..
 22 . αἱ . ἀποδ[ι] ταῦ-
 τά τις ποιῇ, καὶ μ ...
 ως, ὃ καὶ τῶι περὶ τ
 25 τας τῆς ψυχῆς
 ν τοῦ ... τον

20. το . δ . ο || — 22. κα . ησθαι — IX, 19. επιπαρὰ λεσ-
 τεραν — 24, 25. vid. περὶ τὰς δόξας —

Col. X. ισταντα
 εν . ραγ ἐὰν δ' ἄ-
 κοντες ἀ[πλως], εἴπερ ἄρα
 τὰς ἐπι[λελογ]ι[σ]μ[έ]νας ἀ-
 5 γνοοῦσιν δ[όξας]?, κ[α]τά γε τὸ
 κοιν[όν] ἀπάντων [τούτ]ων
 ἔχουσι[ν οἱ π]επαιδε[υ]μ[έ]-
 νοι πλὴν ἴσως [ἀ]νε[ωστ]ι
 ἔνιοι τῶν τεχνογρα[φ]οῦ[ν]-
 10 των τεθεμα[τίκα]σιν, [ὥσπερ
 π]οιεῖ φανερό[ν]
 ~ . . . περα
 . ιν των ἀποδ . \
 ἀ]μφισβητ οδσ . υ
 15 . . ιτα ποι
 οἱς ἔχοντ υτ . .
 . \ των . ρων . . . τ . \ υ
 σιν . . Οὐ μὴν οὐ[δ]εῖς τῶν
 πρὸς ὑπ[ό]μνησιν τε]χνο-
 20 γραφο[ύ]ντων α . \
 . ων ἀ[ν δ]ιδά[σκει], καθά-
 περ ὅταν πα[ραδι]δῶσιν
 τό]πους, ἐξ ὧν [ληψό]μεθα
 τὰς μεταφορὰς [κ]αὶ οἶον
 25 δ]ὴ τὰς αὐτῶν ῥα[στώνας, ἀ-
 φ'] ὧν [ἐμ]φ[ασ]ις καὶ [σαφήν]ει-

Col. XI. α π[ά]ρ[εισι]ν. Οὐ [φ]αμὲν οὖν
 π[ᾶν] κα[τ]ὰ μέρη τ[έ]μνειν οἷ-

19. ὑπόμνησιν vel sim. Buech. — XI, 1. οὐ φάμεν Buech.,
 pap.: || μ . . α . . . ηνουραμεν —

- ον γῆς [ῥ]η ποταμ[οὺς ὕλα]ς
 πόλεις καὶ τὰ τῶν [πόλεων
 5 μέρη [τα]μ[ε]ῖα [θέατρα
 λιμένας, [ἡ] ὅπ[ω]ς[δ]ή[ποτε
 τὰς με[τα]φορὰς ἀπὸ [τ]ῶ[ν
 φυτῶ[ν τ]εχν[ιτεύει]ν τοῦ-
 τοις ἀναλογοῦ[ν]τος καὶ [τοῦ
 10 τῶν] ἀ[νθρώπων] βίου . .
 ὅτ[ι] συμβ[αίν]ε[ι]
 εἶναι τὰς [ἐπ]ακ[ολο]ύθου[ς] . .
 δ[ὲ] ἀντι[στρ]όφο[υς] . . .]ρη . . .
 δ . αν ι γ . . .
 15 τα περ[ὶ] . . τὰς μὲν] ἀπ' [ἐμ-
 ψύχων ἐπὶ [ἐμψυχα, τ]ὰ[ς] δ' ἀπ' ἀ-
 ψύχων [ἐπ' ἄψυχα], τ[ὰς] δ'
 ἀπ' [ἐμ]ψύ[χων ἐπ' ἄψυχα,
 τ]ὰς δ' [ἀ]π' ἀ[ψύχων ἐπ'] ἐ[μ]ψ[υ]χα,
 20 καὶ τὰ[ς] μ[ὲν] ἀπ' εἰδο[υς] [ἐπ' εἰ-
 δο[ς], τ]ὰς δ' [ἀπὸ γένους] ἐπὶ [γέ-
 22 a νος, τὰς δ' ἀ[π'] εἰδους] ἐπὶ γένος,
 22 b τὰς δ' ἀ[πὸ γέν]ου[ς] ἐπὶ εἰδος,
 καὶ τούτων [ἐκ]αστοι πα .
 . . ω . . . ὑποδεί[γ]ματα θα
 25 π]αρέ[χ]ονται,

Col. XII. μ[ή]ποτ' ἀπ' ἄλλων τινῶν ἡ
 τῶ[ν] δεδοκιμ[α]σ[μ]ένων μετα-
 φέρειν ἐ[πι]χειρή[σω]μεν, ἡ τὸ
 πάντως γινόμενον ὑπο-

5. ταμεῖα et θέατρα It. — 9. Buech. cogitavit de ἀναλογοῦν-
 τος τοῦ ἀνθρώπου βίου, vel similibus — 10. || . . . δι — 13. σοφο
 — 22 a. τὰς—γένος suprascr. — XII, 2. || τω . . ο \ . . . μ . μ . ι . ων —

- 5 γράφουσιν ἢ τὸ λαυθάν[ον ἢ
καὶ] οὐδέ[πο]τ' [ῥν· ἔπ]ειτα
διδάσκουσιν [τὸ μω]ρ[ό]τα-
τον, εἰ μὴ βλέπου[σι]ν, ὅ[τι] τὰ
τε . λ τῶν μετα-
10 φ[ορῶν?]μεν
λ εἰ ιτα
. α τῶν τεχνειτῶν
. -α]φείσας τοῦ καλῶς με-
τα[φέρει]ν . . ν. Ὁ δ' αὐτὸς λό-
15 γος καὶ περὶ τοῦ [λήψ]εσθ[αι]
τὰς [με]ταφορὰς ἄ[νε]ν τοῦ ἰδί-
ου [τῶν] τεχνῶν τῶ[ι τ]ῇν [ἔ-
ξι]ν [ἔχει]ν?. Τὸ [γ]ὰρ [τί]ν[α] [ἢ] πο]ῦ
ἀφ' ἐκάστων ληψόμεθα κα-
20 τ]αλείπεται καὶ σπεύδει τὰς
ἰ]διότητας ἐ[πι]γν[ῶ]ναι, τὸ [δὲ]
πῶς καθ' ἐκάστην ἰ[δ]ιότητα
μεταβαίνοντες κα[το]ρθώ-
σο[με]ν ο]ὐ συμβι[βάξ]εται. Πα-
25 ρα]πλ[ησί]ως δὲ [ἐν τα]ῖς χορή-

Col. XIII. σεσιν οὐθὲν [ὥφ]ε[λο]ύμεθα
μα]θόντες, ὃ πάντως ἀναγ-
κ[α]ί[ον] ἐστὶν ποιεῖν, ἐ[ὰ]ν με-
ταφ]έρωμεν, ἀπ' ἐμψύχων
5 ἐπ' ἄψυχα μεταβαίνειν —
ὃ [καὶ] ἐνπαλιν — ἢ ἀπ' ἐμψύχων
ἐπ' ἔμ]ψυχα, πα[ρα]πλ[ησί]ως δὲ

7. μωρότατον Buech., idem 14 suspicatur ἦν — XIII, 6. ομεν-
παλιν —

- καὶ ἀπὸ γένου[ς ἐπ'] εἶδος ἢ
 γένος] ἢ ἀπ' [εἰ]δ[ους ἐπὶ γέν]ος
 10 ἢ εἶδ]ος. Ὅν [δὲ τ]ρόπ[ον] χρῆ
 ποιεῖν ἔ]κα[στον ἀφ' ἐκάσ]του
 μ[εταβ]αί[νο]ν[τα]ς, οὐ διδασ-
 κ[ό]μ[ε]θ[α]. [Οὐ] κα[τὰ] λόγον [τ]οί-
 ν[υν οἱ π]λείον[ες] αὐτῶν
 15 τ[ὰς με]ταφορὰς διαβάλλου-
 σιν [καὶ μ]εγαλύνουσιν ἐπι-
 φ]ω[νοῦν]τ[ε]ς, ὅ[τι σκ]ληρὰ
 μὲν καὶ ἀντίτυπος γι]νομ[έ-
 νη [πᾶσ]α κατὰ[κ]οπος, [εὐ-
 20 φρα[ίνει δὲ] πραεῖ[α] καὶ ἄλ-
 πος, οἷαν εἶναι προσή[κει,
 μὴ μέντ'] ἀλλοτρίαν ὥσπερ
 ἔ[γ]κ[ρ]αι[παλίξ]ουσιν. Εἴτα δι' ἐ-
 πιφ[ωνημά]των τὴν με[ν
 25 σκώ[πτουσι]ν καὶ [χλευά-

- Col. XIV. ζουσιν, τή[ν δὲ] καὶ εὐφημοῦσιν
 οὔσης μὲν ὄντως πονηρᾶς
 τῆς σκληρᾶς, [ὅμως δ'] ο[ὐ] δ<ε>ον-
 τος [μόνον] τοῦτ' εἰπεῖν ἀλ-
 5 λὰ καὶ [δι]δάξαι σκλη[ρὰν ο]ύσαν,
 οὐδ' ἀ[πο]χ[ρῶ]ντως ἔ[χε]ιν μό-
 νον τοῖς] ἀλύπ[οι]ς οὔσιν [ώ]ς
 ἀλύπου λυσιτελοῦς, ἀλλὰ
 καὶ δι[ι] ὧν] καὶ πῶς α[ἰ] ἀρε-
 10 τὰ γ[ίν]ονται, προσδ[ιδάσ-

17. || .ω...τος — 18. || δ.....πναι vel ηναι — 21. || τ,
 rest. Buech. — XIV, 3 et 9. rest. Buech.

- κ]ειν, ἐπεὶ ῥάδιον τῷ [τρόπῳ
 τούτῳ[ι] καὶ τὰς μάλ[ιστ']
 ἐπιτετευγμένας ἐξε-
 λεῖν καὶ τὰς παμπο[νῆ]-
 15 ρους ἐνκρε[ῖναι τῶν μ]ε[ταφο]-
 ρῶν], δ[ιότι τ[ῇ]ν αἰσχυν[ο]-
 μένην αὐτήν [μ]εταφ[έρειν
 ὑπόληψιν ἐκ]εῖ κ[ρ]ιτή[ριον
 λέγουσιν. [Οὐ μ]ὴν ἐν οἷς
 20 παρασπῶντες ἔνιοι τῶν
 νέ[ων τὴν κρίσ]ιν ἀπ[ὸ τῆς
 φιλοσοφίας ο[ί]κέλας] παραι-
 νέσεις, πότε [δεῖ] χρῆσθαι
 μεταφοραῖς ἢ ἀλληγορίαις,
 25 καταγράφουσιν, δι' ἄλλων

Col. XV. τὴν χρεῖαν μεταφ[ορῶν ἐ]ν-
 νοοῦντες ὥς χρησ[ίμην μὲν
 τοῖς συμβιβάζουσιν [τῷ δ'] ἐ-
 πὶ τὸν βίον ἀπ[ιδό]ντι δια-
 5 γενόμενον ἐ[ν] ταῖς [κοινωνφ]ε-
 λίαις ὥσπερ εἰ σκευῶν ἀ-
 χ[ρηστ]ων [ἀπ]ώ[λειαν] π[αρισ]-
 τᾶσιν· κ[αὶ] ἐφ' ᾧ ἰδία[ι, ἐ]ν τῇ[ι
 κ]ο[ι]νωνοῦνται τῷ[ν] ἀ[νθρωπῶ]νων
 10 μεγαλαυχῆσαι [ἐ]ὕ[ηθες]. Ἡ κυ-
 ριολογία [τοίνυν] ἐν φω[ρᾷται
 ἐκ[ταθεῖσα ἐπὶ] τοσ[οῦ]τ' οὐδ' ἀνε-
 κτὸν πλ[ε]λ[ω] τὸν τεχν[ικὸν]

11. || δεῖν — 15. εἰ... || — 18. εἰκαιτη... — XV, 4. || τι —
 7. ωνιδίων — π suprascr., fortasse plura desunt — 9. α...μ...||
 — 10. καί. ν — 11. π... νειφω — πάλιν? — 12. || εκ-λε —

- τῆς ἐρμηνείας τρόπον
 15 παρέ[χε]ιν, καὶ πᾶσα τέχνη
 φων[ῆ]ν οὐ δύναται προ[ί]εσ-
 θαι στεφ[η]θεῖσα τῆς ἐκ τῶν
 μεταφορῶν εὐχρησ[τί]ας.
 Εἰς[ὶ δ' οἱ] π[ε]ριστεῖλαι θ[έ]λ[ον]-
 20 τες αἰσχ[ροφ]ημο[σύ]νην [καὶ
 δ[υσ]φημίαν, [ὅ]τα[ν] τὴν ἀρε[τῶν] ἀπὸ
 τοῦ τρόπου βοήθεια[ν] παρα-
 τάττωμεν. Οἱ δὲ γυναιῶς
 λέγοντες ἀ(ι)σχημονοῦ-
 25 σιν ἢ βλασφημοῦσ[ι τ]ὴν [δο-
 κοῦσαν] μη[δέ]ποτ' ἐκ[φ]ων[ῆ]-

Col. XVI. σαι κ[οι]ν[ὰς] δια[λ]έξεις. Εἰ δέ τις
 λέγ[ει] καὶ ἐφ' ὧν ἐκλέλοιπα
 κεχοῆσθαι ταῖς μεταφοραῖς,
 ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὧν εἰανσ[.]
 5 . . υσ . . . εκαλ . . . ορθου
 ἐπὶ τοιού[των]
 ἀλλ' οὐ
 τωι . . . τοὺς δὲ
 ῥήτορας] καὶ μάλιστα τοὺς
 10 σοφιστάς] ἐ[π]ὶ [πλε]ο[ν] κα-
 τακεχοῦσ[θ]αι μεταφοραῖς
 πάντ[ων], [οὐ]χ [ὅ]τι τῶν] διὰ
 πεζολ[ογία]ς ἀλλὰ καὶ μᾶ[λ]-
 λον] τῶν ποιητῶν . ἐπεὶ
 15 οὐ [π]ᾶς ὁ μεταφ[ε]-
 ρων] ἐφ' ὧν ἀ[ξι]οῦσιν ἐσ[τέ]-

21. || δεφφημιανειτιτηναιτο — XVI, 13. ορια —

ρη[ται· εὐη]θέστατον δὲ ἐν
 φόβ[ωι] ὄντας αὐτ[οὺς καὶ
 ἀγωνίᾳ] μέθοδον ἐπι[ξ]η-
 20 τεῖν, ὅπως μειμησώ[με-
 θα τὸν
 καὶ τ[ὸ] τ Κατὰ
 δὲ αἰσχρολογίαν καὶ δυσ-
 φημ[ίαν] ἀνεκτ[ό]τερον
 25 μ[ὲν ἢ κατὰ τὰ] εὖ λελεκμέ-
 να· πῶς δ' ἂν τις ἐ[πι]τιτύχοι, οὐ-

Col. XVII. δει[ς] διδάσκειν [τῶι λό]γῳ
 δύν[αται]. Πότε γὰρ χρη̄ πε-
 ριθέ[σθαι καὶ πότε μὴ δεῖ
 προσλαμβά[νειν]?, οὐχ ὑπ[έ]ρα-
 5 ψαν. Ἡμεῖς δὲ τοῦ[ς οὖ]τως
 ἀ[θλίου]ς ἀ[φέντες] ὁ[ρ]ο[υ]ς ἐ-
 πιεικείας στ[ή]σομ[εν], ἀλ-
 λ' οὐκ εἰς τάναντία [τ]οῦ[τοις]
 ἐμπε[σοῦμ]εθα ε . . ωι σ . .
 10 εἰ· τὸ δὲ κακο[φωνεῖν]
 ἢ κ[α]λλιφω[νεῖν] . . .
 ας τῶν με-
 αὐτοῖς μ
 τ[α]φορῶν . . . μ[ένων] . . .
 προαιρουμέ[ν]ων. [Λέγου-
 15 σι δέ τινες μεταφορᾶς [λαμ-
 βά[νε]σθαι καὶ συντομ[ί]ας
 χάριν καὶ σαφηνείας καὶ

17—19. εὐηθέστατον et ἐπιζητεῖν Buech. — 18. ονταεαντα —
 XVII, 4. ουχυνπαρα || fort. οὐχὶ παραδιδόασιν — 8, 9. τούτοις
 ἐμπεσοῦμεθα Rabe —

..... το ... δι .

ἀπα[τ]ησ[ό]μ[εθ]α . ο

- 20 ποιη[τ]ής, οὐ [μό]νης τῆς τ[ὸ]
σαφές] έχούσης, ἀφ' [ῆς οὐχ
ἦτ[τον], εἰ ποιήσει, θαυμασθ[ή-
σ[ε]ται.] Πλανῶσ<ι>ν δ[ἐ] τῆς
ἐμφάσεως ὡς οὐσης σαφη-
25 νεία[ς ἢ σ]υ[ντελοῦντος] τήν
ὑπ' αὐ[τῶν] καλουμένην [έν-

Col. XVIII. ἀ]ργειαν το[ῦ] μεταφέρειν δι-
ὰ παντός. Ἐνιοι δέ φασιν καὶ
τῆς ὁμοιώσεως ἔνεκεν αὐ-
τ[ῆς] λαμβάνεσθαι τὰς με-
5 ταφοράς· οὐ [μὲν] τῆς ὁμοι-
ώσεως αὐτῆς καθ' αὐτήν
ὁρ[μωμένης] ἀλλὰ διὰ τῇ[ν]
χρεῖαν [ἐ]ν[εκα] τῆς μεταφο-
α.αυτο ιδίας . . . ως
ραῖς . .]συμ ης
10 ιο . τω . . : ολωι
σιν . θε νλ . .
ποιους . . α πα[ρ-
αγγέλλον τὸ προσέχειν,
μήποτε τι[ν'] αἰσχρορρημ[ο-
15 σῶ[ν]η[ν] ἢ δ[υ]σφημίαν ἀπε[ρ-
γά[σ]η]ται τάναντία θέλων
ἀπὸ ταύτης με-
.... τα ρων
.... ι μᾶλλον αὔξη τοῦ

23. || σο πλανωση — 25. || νειά . . . του — XVIII, 15. || εν

. . ν —

- 20 δέοντ]ος [ἢ προ]αιρούμενος [πε-
 ρὶ π]όλεως εἰπ[εῖ]ν ἐπιτυφλώ-
 σῃ τὸν] νοῦν ἢ κουφοτέ-
 ραν τοῦ βάρους τῶν ὑπο-
 κει[μέ]νων ἢ βαρυτέραν
 25 τ[ῆς κο]υφότητος λάβῃ

- Col. XIX. λέξιν· δσ μο [εἰ-
 πεῖν? μή[τε? ἀπὸ] τ[ῶ]ν . . .
 των ἢ πρᾶ[ξεν
 ἐ]πὶ μεταφορ[ὰς
 5 ~τω α
 .. δει ι . υ τ[ε]σθα[ι τ]αῦ-
 τα] κατὰ τὰς μεταφορὰς
 α[ὐτάς, ὧν]τινων ἐχόμενοι
 .. τω .. τα λ[έ-
 10 ξι[ν]τα
 διδάσκειν
 ρ ἄλλως [κ]αὶ τ . υ
 α . καὶ βαρυ
 ... τω ἢ π[ρο]αγῶν τῶν ἀ-
 15 γώνων] εἴρηται. Λέ[ξι]ς γὰρ
 αὐ[τῇ] τούτων οὐδ[έ]τερον
 ἐπ[εσ]τέφ[η]ται. λ . υ
 σ-ιν[. χ]αριέστι[ερον
 δ . τοσε λέγομεν πά-
 20 γκα]λον [. φα]σι δεῖν
 αλλ μο .. τῇν ευ-
, ὅτ[α]ν πλεῖον εὐρίσ-

21, 22. φλσ || ηνον — XIX, 6. vid. δεῖ φυλάττεσθαι
 — 15. ειρηται —

κωμεν τοῦ ὁμοίου πανό-
μοιον, πρὸς δ[ὲ] τὸν ἔπαι-
25 ν[ον] — εἴ[τε] ἀντί[σ]τροφόν [φα-

Col. XX. μεν λόγον, ἐ[π]ειδὴ ποτε τ[ὸν]
ψόγ[ον] ὁμο[ίως] μεταφορᾷ
ἔστιν καταλαμβάνειν —
ὅταν] μ[ε]τάγω-

5 [μεν
. τ . . τω λε
παντός η· [πῶς] τοὺς
ρήτορας [ἐπιτηδ]εύειν? τὰς
. . . α . ς ὁμο ιτων πα-

10 ρὰ τῶν κενῶν καὶ μᾶλλον
ἀποστάσει[ς . . .] ἀσεται .
. . νομενο ως τρέχει
. . α ν ν . α . . ε-
ται; πῶς [ψέγ]ουσ[ι] τὰς
15 ἀπὸ τῶν [οὔτω] μακρὰν ἀ-
π[εχόν]τω[ν γεγ]ον[υ]ίας,
οἷον „νῆσσον, [τὴν] πέρι πόν-
τος ἀπείρ[ιτος ἐστ]εφάνω-
ται“· καὶ μ[ὴν] βέλτιστ’ ἦν

20 Ὁκεαν[ίδα νῆ]σ[ον φ]άναι
μάλιστ[α· ἢ οἶον „σπιν]θῆ-
ρες Αῦφαιστον σταλαγμοί“;
Καὶ πῶς αὐτοὶ μετὰγου-
σι κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰ
25 μὴ καὶ διὰ παντός, ἀπὸ

24. προσδο — 25. ε. || — XX, 7. ητ. ετουσ || — 15. || αποτον — 16.
τον . ιας || — 14, 15, 16. Buech. — 17—19 = Od. κ 195 — 25. παν-
τωσαπο || —

Col. XXI. τῶν μόνον [ο]ὐχ [ῆ]μέ[ρας δ-
δ]ὸ[ν ἀπεχόντ]ων . . νμ . . .

. . . . καὶ . . . σμα

α . \ [π]ερ[ι] μεταφορ[ὰς]

5 \ σιταχ

. αι φιλόσοφ[ον τ]ά[ν] ποσὶν

. οτ . τοις

α . . . διὸ [καὶ ἐπεσκέφθαι
φιλοσ[οφήσαν]τι ποιη[τῇ] ἀν[αν-
10 καῖον, π]ῶς καὶ π[όθ]εν [τ]ρ[οπικῇ]
ἅμα λέξι[ς] καὶ κ[α]τὰ [τ]ν[α τρὸ-
πον ἴστ]αντ[αι] φυσικοὶ [λόγοι, ἡ
μάταιον δ[ὲ] θεω[ρ]εῖν, [πῶς
τὸ μ[ὲ]ν ἐκλέγητα[ι] τ[ὸ δ'] ἐκ-
15 κλ[έινη]· καὶ [π]ολλ[οὶ] περιθέ-
μενο[ι] [τῇ]ν πα[ρ]α[δ]εῖαν καὶ τὰς
πάσα[ς] ἐπιστήμας οὐ μ[ό-
ν]ον [τ]ὰ προειρημένα περι-
έσ]τησαν ἀλλὰ καὶ πολὺ [ἔγ-
20 γειον τῶν ῥητορικῶ[ν] σο-
φιστῶν ἐν ταῖς μεταφο-
ραῖς ἀνεστράφησαν, εἰ μὴ
τις ἄρα τῶν ἀπάντων ὥς
'Αλκιδάμας, 'Ηγησίας, Κλει-
25 τ[αφ]χο[ς], 'Αλεξανδρε[ὺς] Δη-[μήτριος]

C. XXII. 3-5 . . . ἐλυησαν || — ἡν χ[α]ρίεν || — τ[ε]χνο[λογ] . . ||
γ]ὰρ? . . ν ου , ὅταν ἡ με-
ταφορὰ β[αρ]υτέρᾳ [γίν]ηται,

1, 2 Buech.; idem v. 9. φιλοσοφήσαντι ποιητῇ suspicabatur
— 10. || τωσ, sed τ videtur π fuisse — 17. || . λ . . σ —
19. ἔγγειον Buech.

προτη[μελ]εῖσθαι τὸ [σκ]λη-
ρὸν α ισεινλ .

- 10 ... α-α αι [δ]ε
 αι Σάμον ὥς
 τὸ [π]ά[λαι ἀπώ]ρυγα τῆς π[ό-
 λεω[s], τ[ῆν δ' Αἰγιν]αν ὥσπ[ερ
 λήμην] τοῦ [Ι]ειραιέως κα[ὶ οὐ-
 15 τως π]αραπλήσι[α. "Α]τοπ[ον
 ο]ὔν, ε[ἰ κ]α[τ]ὰ π[άνθ'] εἰμαρμέ-
 ν[ον πα]ραστ[έλλ]ειν μετα-
 φορά[s], ἀλλ' [οὐ]χὶ φευκτὸν
 παν[τὶ] καὶ παντ[άπασιν]
 20 ἢ σπα[νί]ως ποτέ, τῶν
 σοφι[σ]τ[ῶ]ν το[ι]αύταις χ[ρ]ω-
 μέν[ων], ἄλλο[τε] σχεδὸν
 πάσα[ις], πλείοσιν τῶν κυρί-
 ων οὔσαις. "Ιδ[ω]μεν δ' αὐτῶν
 25 καὶ τὰ περὶ τῶν ἀλληγορι- || [ῶν

C. XXIII. 1—17 legi potest δῆμον et ν . . εις ποτε . . αρ . ||

- 18 -α . . δη. Δια[ιροῦ]νται [δ'] αὐ-
 τῇ[ν] εἰς εἶδη τρεῖ' α<ι>ν[ιγμα,
 20 παροιμίαν, εἰρωνείαν, πα-
 ραλείποντες μέν, ε[ἰ π]ά-
 σας ἐκφο[ρ]εῖν ἐβούλοντο
 τὰς ιδιότητας, τό<ν> τε
 γρεῖ[φ]ον καὶ τὸν ἀστεῖς-
 25 μόν, παραπέμποντες [δὲ καὶ etc.

11 sqq. Usener et Nissen rest. collato Athen. III p. 99^d, ubi Kaibel contra cod. ἀπορῶγα edidit — 12. ρυτα — 13. λεω . τ
 ... δ . . σάνωστρο || . να . . του — 21. . . τουανταισχνω || — 24. ιδιο-
 μεν — XXIII, 21. μενεργα || — 22. φοβεῖν — 24. || γρεῖδον —

Col. XXIV. (non cohaerens cum XXIII.)

- 1 περ [κα]λοῦ [προ]σαγορεύει[ι] κα-
 2 θ' ἐ[κάσ]του καλῶς ἂν πρέ-
 3 πο]ντος ι . χτ . . δεν . ρι
 17 της
 πεσθαι
 τη . τ . ν ι
 20 σεω . π ικες
 μηδὲ π ς τῶν
 ἐκ[εῖ] τεθε[ωρημέ]νων
 εὔρεσιν σι κα . .
 α τῆς μετ[αφορᾶς]? καὶ τῆς
 25 ὑπαλλ[αγῆς]?

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΤΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

coll. prior. Hercul. voll. XI (part. II) p. 49—139 et
 Apographi Oxoniensis tom. II p. 1—45.

Col. I^a. ταν ἄδρου, π[ρο]οιμί[αι]? μέν-
 το[ι γ'], ἕως [ἂν] μὴ τραχὺ [μηδὲ]
 μα[θ]ήμασι[ν] περι[ττὸν]?

Neapolitanum exemplar littera N, Oxoniense O significatur. Ex hoc exemplari iam L. Spengel hanc papyrum ediderat (cf. Abh. d. Münch. Ac. III, 1. 1840), cuius lectiones propterea raro attuli, quod ille, si Neapolitanum exemplar habuisset, plurima immutasset. Ipse admiror eius editionem. — Ego nisi aliud notavi, Neapolitanum exemplar secutus sum. Quae igitur in N desunt uncis inclusi omnia.

1—3. O: . . . οἰμῶμεν || . τῶσεως αἰμητραχυμῆδε || . . . λιμα-
 σινεπεριοιτοιπ . . . || — 2. N: || τῶσεως . . . —

..... ἐν λέξει [κα
 5 οἱ ...] φιλοσοφ[οι
 9, 10 προσδοξά|| ζομ[εν δὲ] καὶ [τοῦτ' ἐκ] τῶν
 { ἰδιωμάτων [τούτων] περι-
 γείν[εσθαι] μᾶλ[λον καὶ] μυ-
 ρίωι μ[ε]τ[ε]ξ[ον]· ἐκ [δ' αὖ τ]ῶν
 15 { ἡμ[ε]τε[ρ]ων πε[ριποιεῖσ-
 θαι [τὸ ἐνδιατρεῖψ]α[ι καλ]οῖς ἐ-
 πιτη[δεύμασιν] κα[λ] ...
 τον εκτεε ... ασμιζων
 ἀναπεφω[νηκέν]αι χ... ου
 επαι νη
 20 Διδὸ καὶ πρότερον μέν
 πω]ς εἶπον, ὅτι [τ]οῦ σο[φι-
 στοῦ] διηκριβω[μέ]νωσ
 ἐστὶ] καλὸν τῇ φύσει [γ'] οὐ-
 δέν] κατασκευάσμα, νῦν
 25 μέντ]ο[ι] θαρρῶν [λ]έγω [μ]ε-
 τὰ] τῇ[ς] συμπ[λ]οκ
 Col. II^a. ἀ|| κρειβέ[ς] ἀξιολόγ[ω]ς οὔτε κα-
 τὰ τὸ π[λε]ῖστον ὑ[γι]ες

4. O: ενλεξεικα. — 5. O: || οἱ ... φιλοσοφοι ... αρα || —
 v. 6—9 haec apparent (N et O): || τοι . ους ταῦτα τοῖς . . . ||
 . α . . . οισω . . . τινε . . . ι . . . || αν επαι τίθη || μ . .
 10. O: — οσαι — 15. O: — οεψα . . ριοε . . . || N: — α . . ιοισε ||
 primum i hasta litterae λ vid. — 16—20. O: πιτισθενεαηνα
 || τονεκτεθλα . ασμιζωι . . . αναπεφω . ν . . αι χ . . σσ . . ||
 ραγα . επαι . σα . ν . . νη . . || ιννοι — 21. O: τουμσειπον fort.
 δι' ἐποχῆς — 22. O: || . . αν — 23. N: || . . η — O: || . . γι —
 25. 26. O: λετωμ ατηοσυμηλοκω Si columna I et II
 cohaereant, conicias: ενεκα τῆς συμπλοκῆς, ὅτι οὔτε — II, 1. N:
 αξιολογος, O: γ . σ — 2. O: || τατοπε . ιστονν . . σδισηκα || ψαν
 — διδὸ ἔγραψαν?

- ψαν οὐκ ἀπὸ τῶν σοφιστι-
κῶν παραγγελμάτ[ων ἥ]μῶς?
- 5 : φαιδ νι
... οὐδενὶ φυ[σι]κ[ῶ] φασι] τε-
7 χνικ]ῶς χρῆσθαι, [λέ]γονται —
14. 15 νε]νομίς || θαι ὑπὸ πᾶ]ντω[ν ἄλλ'] ὁλί-
γων· εἰ δέ] τισιν κ ,
ἀλλ' οὐχὶ τοῖς ἡμε[ῖ]ν ὁμοί-
οις οὐδὲ μὰ Δία το[ῖς] ἰατρι-
κοῖς, [οὐχ ὅτι] τοῖς [μο]νσικοῖς
- 20 καὶ γεωμέτραις [οὐδὲ] τοῖς
ἄλλοις ἄ]πασι τεχ[νε]ται[s]
... -ων θαυμα
.. κα]τασκευῆς καὶ μά-
λισθ' ὅταν ὑπὸ τῆς ὀχλικῆς
- 25 θυνέλλης μὴ στρ[έφωντ]αι
καὶ δια[γ]ρυ[π]νῶσι

Col. III^a. και λεγομεν | μασινητοις πε
ρι ἄλλον δε | ινδυνοι . αικε
των ος θιγ | γάνο[ν]τας? α
ούτω διελ | ετεσα . . . ται
5 δη καλ . πρ | .. ν[εσ]θαι γελε
· πιι . ντεο . | ιο . τι

5, 6. O: || . σλαιν . ι . ιφαιδα . . . μεα . ει || . . σουδενιφν .
ικωρ . . τε || τ — 7. O: δ . ῶνται || — 8—14. O: — ντ σα ||
π τερ . . λαχθ (N: . αχο) || κλ μετα || λν
εσει || ρασδ . ματιονωασ . εκε || τα σιν . . . α . . σρ || το
οσοχ . γαλ . . νομισ || ου — 15. 16. O: — δντωι . ν . . νολι || τ λετι-
σινρ . — 19. O: || κοις . . οιησ . τοισλ . . — 20. O: ου τοι || —
22. O: θαυμα . . . σπα || — 26. O: || καιδιαρντ . νσ . . — III, 1 — 10.
Coniunxi N et O. Quae a dextra parte exstant, tantum in O
leguntur praeter primi versus litteras ητοιςπε || — III, 1. O:
|| κλιλετ — 2. O: || ριμαλλον — 3. O: || αιτωνοσθιπαμονττασα || —

- . ὡσε . ατως . | διαν ἔργῳ
 προστ . . . αφ .
 χειρα . . . αιτο λ
 10 . . . υπαρθ . | η . . μ
 ἐν το[ῖς περι τῆς] ῥη-
 τορικῆς θαν[μά]ζω, διότι
 . . . εγκαλι εν .
 ρ . τῆς ῥητορ[ικῆς . .] κα . .
 15 τ[ῆ]ν γε πρόχ[ειρον καχ]εξί-
 αν εἶναι δια[φεύγ]ειν [ἔμμε-
 τρα διευλα[βημ]ένον [λέ-
 γειν καὶ το[ι]αύτας ἀμ[φι-
 βολίας ἐλεῖν μ[ε]τ[ωνυ-
 20 μ]ικῶν, καὶ τῶν ᾗ[ρ]θρων τὸ
 μὲν προηγούμε[νον τιθε-
 ναι, τοὺς δ' ἐπακο[λουθοῦν-
 τας συνδέσμου[ς μὴ ἀπο-
 διδόναι, καθάπερ ἐγὼ
 25 μὲν τούτων πολλὰ κά-
 γαθὰ πεποίηκ' αὐτοῖς μο —

Col. IV^a. μάτων] οὔτε χρήσιμον ο[ὔ]τε
 βουλευτόν. Ἀλλὰ δὴ κα[ὶ] τ[ῆ]ν
 παραλλαγήν ταύτην οὐ-
 κ ἐκ [τῶ]ν σοφιστικῶν τε-

11. O: || δ . ισεντο . . — 13. N: ε- . || — O: εν . || — 15.
 O: προχ . ε . . . νπ . . || — 16. O: δια . . ν . εινε . . || — 17. O:
 διενλαιοτημενον . . — 18. O: τοια . τασαμε || — 19. O: μετονουν ||
 — 20. N et O: || δι — O: αρθρωρη || — 21. O: μελονη || —
 22. O: επακορευ || — 23. O: μονοδυν || — 24—26. O: καθαπε-
 ονην || μεντουτονπο . καιτοις || ταθαπειγοιηκομα . η || — Diffido
 exemplo Neapolitano. Pagina III et IV vix cohaerent — IV,
 1. O: || ματω — 2. expl. O —

- 5^a χν[ων περιε]ποιήσαντο. Τὰς δὲ τέχνας
 5^b τα[ύτα[s] οἱ διαπονή-
 σα[ντες .]α ι κατα-
 γελ[άστως .. τοῖς λό[γοις] δὲ πλεῖ-||ον ἔμε...
 15. 16 τῶν πλην||μελη[μάτων μηδὲν μ]η-
 δ' ἐ[πιβεβλέφθαι πρὶν ἰσχ]ῦ-
 σαι τὰ[s] ῥητορικ]ὰς [διατρι-
 βὰς καὶ [τάξασθ]αι [τὸ πεπ]αι-
 20 δευμέν[ως δια]λέ[γεσθαι] ἰ-
 τισιν ἢ ἀπαι[δεύ]τως· [δι]ὸ
 κ[α]λὶ νῦν τούτου[s] μάλιστα τῶν
 λοιπῶν ὀρθ[ο]εῖν καὶ τὸ
 λέγειν εὐκῆ[ι] δ[ι]α[φεύγειν]
 25 καὶν προπέσ[ωσιν ἐν τισιν
 τάχιστα διο[ρθοῦσθαι, ὧ]ν?

Col. V^a. χάριν οὐκ ἀποδέδωκεν, καὶ
 τὸν καλούμενον [ὁ]ρμαθὸν ἀ-
 φε[λ]κό[με]ν[ος ἐλ]ς Ἀθήνα[s] ἐν
 ἐτ τοῖς πρυτάνεσιν
 5 ἐν δ πό[λ]εσιν
 δ[ια]λεχθεῖς? ὑπὲρ τῆς ἀτε-

5a. περι — τέχνας suprascriptum — O: ιντισποησαντο —
 6, 7. O: || σα ασλ . . . λικατι . || ιελα . . . γι . . — 8—14. O (plus
 exhibens quam N): || ονεμε . . . σ . ν νε . οι || . ιτε . . . αι
 . . . ελ . μηοδν || λασ . . γ . . . ιπει ἀλλὰ || τεπερ . . . λαμ[β]άνε[ι]ν ||
 θ . ρο ηδητετο || ν . . . ι δε ται τὰς δίκας || . . .
 . . δ σ καὶ προσ || π¹ . η . . π . . . — 15, 16. O: ηπλην || μελη .
 α δεναμη || — 17, 18. O: λ . ρινισχν || σαιτας et δια . . . ||
 — 20. O: λλοτ . . . ν — 22. O: || κλι — 23. expl. O — 24. O:
 διαρεγω . || — 25. N: . . . και || — 25, 26. O: πεομαλακαισιν || τα-
 χισταδιοροντοσμον || — N: || ταχισταδιωι . . . — Pag. IV et V me
 iudice non cohaerent — V, 3. N: αθηναθεν || ετ — O: αθηνα-
 σει || ετσοτ . το . . — 5. O: σρχτρα . εσιλ || δι — v. 5. supra
 scriptus est a correctore.

λ[είας Κνι]δίων??. Πῶς] δ' ἑκατέ-
ρω]ν [φησ]ιν

.. θ . . . ασ[. . . μηδὲ]ν [ἐπιβε-

10 βλέφθ]α[ι] τῶν γ[ινομέ]ν[ων
τ[ότε] πρὸ αὐτῆς ἀμ[α]θήτων
οὐ πολ[ε]ιτι[κῶν] μ[ό]νων [ἀ]λ-
λ]ὰ καὶ φιλοσόφ[ων] καὶ τῶν
κα]τ' ἄλλας μαθήσεις καὶ

15 διαν]οήσεις [π]ερ[ι]σῆμων
πρὸ Ζωπύρου κ]α[λ] Ἄντιφῶν-
τος] καὶ [παντὸ]ς ἀ[π]λῶς τε-
χνογράφ[ου] διαπ[ε]φευγό-
των οὐ μ[όνο]ν τὰς οὕτω

20 προχείρο[υς] ἐ]ν ταῖ[ς] ἐρμη-
νεύαις ἀτοπί[ας] ἀλλὰ σχε-
δ[ὸν] καὶ πάσα[ς]. Κα[λ] δ]ὲ γὰρ
οὐδ' ἐπέτρεψ[έν] τιμι βοηθεῖν
ἐαυτῶι λέγο[ντι] τὴν κοι-

25 νῶς κεκλη[μένην] ῥήτο-
ρικὴν ἀπολύε[ιν] αὐτῶν,

Col. VI^a. καθὸ] τὸν Φοίνεια διδάσκα-
λον [Ἀ]χιλλεῖ συναπε[στάλ-
θαι] [φ]ησὶν Ὁμηρος· οὐδὲ τὴν
φυσ[ικὴν] περὶ λόγον ἀρετὴν

8. O: || . αν . . . πιλ . . . ησ . . — 9, 10. O: || . θ . το . ασ
νε . . . || βλ . φθαι — 12. N: επι . . . μ . νων , O: || ου . . . ειτι . ω .
μ . νων . αλ || — 15 O: || ακ . . οησεις . . . σιο . . || — N: . ερ . .
σιω . || synonymum adi. περισῆμων quaerendum — 16. O: || . . . οι
· υρουκκ . αι . τιτων || — 17. O: αι . γαντ . σ — 18—20. expl. O
— 20. O: ἀτοπια . — 21. O: πασασκα . ληταρ || — 22. O: επετρεψεν
— 23. O: λετοντ — 24. O: κεκλεγμεν . . — VI, 1. O: || . μιτον —
tertia littera o fuisse videtur — 2. O: αχιλλεισυναπεστλ . || —
cf. II. I, 442 — 4. φυσικὴν Spengel, N: || φυσ . . και , O: φυσεκαι —

- 5 κα[τ' ἐ]ξοχήν ιδίως ἂν [προσ-
 αγορ[ε]υθήσεσ[θ]αι] φητορικ[ήν·
 εἰ] δέ τις βούλε[τα]ι καὶ π[ροσ-
 ηγο[ρ]εῦσθαι — δι[αγορ]ήδην γὰρ
 εἴρηκεν „πρὸ τῶν φητορικῶν
 10 διατριβῶν μὴ[δὲν βε]βλέφθαι τ[ῶν
 πληνμελημάτων του-
 των“ —, οὐδ' οὕτως μὲν οὗ[ν
 εἶπεν ἀλλὰ „πρ[ι]ν] ἰσχῦ-
 σα]ι τὰς φητορικὰς διατ[ρι-
 15 βά[ς]“· ὥστ[ε] μὴ[δ]ὲ Περικλέ[α
 μὴδὲ τὸν] Στεφάνου Θουκυδί-
 δην μὴδὲ τὸν Ὀλό[ρ]ου τήν
 γε π[ρ]ό[χ]ειρον ἐκπεφεν-
 γέν]αι καχεξίαν τῆς ἐρ-
 20 μηνείας, ἀλλὰ μ[ηδ'] ἐπιτε-
 θεωρηκέναι· τάχα γὰρ ἐ-
 π[ι] τούτων κατῆρχθαι
 τις] ἐρεῖ τὰς διατριβάς, ἰσ-
 χυκ]έναι δὲ οὐδεὶς μὴ τε-
 25 λέως ἀ]ναισχυντῶν. Καί-

Col. VII^a. τοι διαφέρουσιν οὐ[δὲν οἱ] καὶ
 μετὰ τὴν ἰσχὺν τ[ῶ]ν δια-
 τριβῶν ἀνιστόρητοι γεγο-
 νότες ἀπάσης τῶν [πρὸ] τοῦ

μη 5. O: κατεξοχήν — 7. O: || τδε — 10. N: ^{μηλ.} ε... βλεφθαι, O:
 επιαλεφοαι — 13. O: π. ωπισχυν || εν — 15. O: || βα... λεμηθε —
 hunc totum locum absolvit praeunte Kiefsling Gomperz. cf.
 Rh. M. 32, p. 476. — 17. O: ολορουτην || γεγο — 20. O expl(et) —
 22. N: || τη — 23, 24. O expl. — 25. O: || ληω . λναισχυντων —
 VII, 4. O expl. —

- 5 παρελθεῖν αὐτὰ[ς] κ[αὶ κα]τισ-
 χῦσαι διαλεχθέντων[ν], ἀλλ' οὐ-
 θέν ἦττον ὁ[ρ]ῶνται φανε-
 ρ]ῶς οἱ μὲν οὐχ ἦττον ἀγνεύ-
 οντε]ς ἐν λέξει τῶν ἄκρως
 10 δ]ιατριβικῶν, οἱ δὲ μᾶλλον,
 ἀν]αρίθμητοι [δ]ὲ τῆς οὕτω
 π]ροχείρου καχε[ξ]ίλα[ς]. Ὁ-
 κνω γὰρ εἶπεν, ὅτι τὸν τρο-
 πον] τοῦτον, ὃν διὰ τῶν
 15 πα]ραδειγμάτων οὗτος
 ὑπέδειξεν, [ὁ σ]καπανεύς
 καὶ Μα[ί]σων μόνος λαλεῖ,
 δοκῶ δὲ μῆδ' ἀγνυμνάσ-
 των μόνον ἐν λόγοις ταύ-
 20 τας εἶναι τὰς καχεξίλας
 ἀλλὰ καὶ τὸν κοινὸν λεγό-
 μενον νοῦν οὐ προσφερο-
 μένων, ὥστε κινδυνεύ-
 ειν ἡμᾶς κατὰ τὸν λόγον
 25 καὶ τοῦτο περιποιεῖσθαι
 παρὰ τῆς ἰσχύος τῶν ῥη-

Col. VIII^a. τορικῶν διατριβῶν. Διὸ [μ]η-
 κέτι θανμάζωμεν τὸ [μ]ό-
 νας τά[ξ]ασθαι τὸ πεπαιδευ-
 μένως διαλέγεσθαι τισιν
 5 ἢ ἀπαιδεύτως, ὃ καὶ αὐτὸ

5. O: καιν . τισ || — 6. O expl. — 9. O: || . ιτες — v. 10, 11
 initium et v. 12. O expl. — 13. O: || κνω ... — 14—16. O expl.
 — 17. Μαίσων Usener. N: μαθων, O: μασων — VIII, 1—3. expl.
 O — v. 5. N: αυτο . || . propterea Scotti αὐτὸς scripsit —

θεῖναι τετόλμηκεν, ὥσ-
 περ τῶν διατριβῶν πάσας
 τὰς παιδείας διδασκουσῶν,
 ἢ τῶν γραμματικῶν καὶ
 10 μο]υσικῶν καὶ γεωμετρι-
 κῶν] — τί γὰρ δεῖ φιλοσόφω[ν
 ε[ίπε]ῖν; — τὰ κατὰ τὰς ἰδία[s
 μαθήσ]εις οὐ πεπαιδευμέ-
 ν[ως λα]λούντων, ἢ μυρίων
 15 ἐνγεγηρακότων ταῖς δια-
 τρι[βαί]ς οὐκ ἀπείρως παι-
 δείας ἀπάσης διαλεγο-
 μένων. Εἰ γὰρ αὖ τὸ φητο-
 ρικῶς λαλεῖν μόνο[ν ἐκά-
 20 λει πεπαιδευμένως, [ὁλό-
 χρυςος ἦν. Ἀμέλει δὲ καὶ
 φαίνεται τοιοῦτο[s, ὅτε
 καὶ μάλιστα τῶν λοιπῶν
 ὀρθοεπεῖν φησι τούτ[ους
 25 καὶ πᾶσαν εἰκαιότητα δια-
 φεύγειν, καὶ προπέσ[ω-

Col. IX^a. σιν ἔν τιςιν τάχιστα διορθοῦσ-
 θαι συνειθισμένους παρεσ-
 κευάσθαι καὶ περὶ παντὸς
 ἐπεσκεμμένους λέγειν καὶ
 5 παρὰ τῶν εἰδότεων πεπυσ-
 μένους, ὥστε τῆς Ἑλλάδος

9—13. expl. O — 13. N: || α εἰς, O: || μαθησεῖς —
 14. O: || νομιλ-λα — 16. O: || το . νπου — 19. expl. O — 20. O: .λο ||
 — 22. O: τοσσ . ε || N: το . σσ . . || — Spengel: ὥστε — 24. expl. O —

οὕτως ἡνθηκυίας τότε
 πεπαιδευμένοις καὶ πο-
 ηταῖς ἅπαντας ἀπλῶς [ἦτ-
 10 τᾶσθαι τῶν σοφιστ[ῶν ὁρ-
 θοεπεία, τὸ δ' εἰκῇ λέγει[ν
 μηδ' ὅλως τινὰ περιφε[ύ-
 γειν αὐτῶν ἀλλὰ μόνου[ς
 τ[ο]ύς διατριβικούς, ὧν εἰ-
 15 κ]αιολογωτέρους ἐτέρ[ους
 οὐκ ἂν τις ἐπιδείξειε· κ[αὶ
 πάντων πολλάκις προ[πει-
 πτόντων μόνους ἐν ὀλί-
 γοις, εἶπερ [ἄ]ρα, καὶ τούτους
 20 ἐν τοῖς πρακτοῖς καὶ τοῖς
 γεγραμμένοις ἀστοχάσ-
 το[υ]ς θεωροῦμεν καὶ μό-
 νους, ἃ ποιεῖν ἔφη σ[υ]ν-
 ειθίσθαι τοὺς ὑπὲρ ὧν [ἦ-
 25 μ]εῖς εἶπαμεν, οὐδενὸς
 οὐδ']έποτ' ἐπεσκεμ[μέ-

Col. X^a. νους· τοὺς δὲ φιλοσόφους,
 οὓς ἅπαντες προειλήφα-
 σιν ἀσφαλεστάτους καὶ
 σκεπτικωτάτους, τούτων
 5 τε ἀμελεῖ[ν] καὶ μηδὲ πα-
 ρὰ τῶν εἰδότην οἷους τ' εἶ-
 ναι πυνθᾶ[νεσ]θαι. Τὸ γὰρ

14, 15. expl. O — 16. O: κ . ι || — 17. O: προ . ει || —
 19. expl. O — 22. N: || τοις —, O: || τουε — 23, 24. N: σεν ||
 ηθισθαι, O: σεν || . ιθισθαι — Spengel: ἔφησεν — 26. O:
 || . ῥδεποτεπεσκεμλ . . || —

αὐ̃ [π]ερὶ τῶ[ν πολ]ειτ[ικ]ῶν
 πραγ[μ]άτων ταῦτ[α] λέ-
 10 γειν α]ὐτὸν ὑπακού[ειν ἡ]με[τ]ν
 πάλι]ν οὐκ ἐπιτρέπει τά
 θ' ὑποδε]ίγματα [τῆς ἐν] τῇ
 λέξει κ]αχεξίας παρατιθεῖς
 καὶ προσ]αγορεύων τὴν διάφευ-
 15 ξιν αὐτ]ῶν ὀρθοέπειαν. Οὐ
 μὴν ἀλλ]ὰ τοὺς ῥήτορας εἰ
 κατορθο]ῦν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς
 ἔλεγεν, ἡ] πρὸς τὸ[ν] διαλεκτι-
 κὸν ἔλ]εγεν, [ο]ῦ̃ [τὸν] ἔλεγχον
 20 ποιοῦ]μεν, ὁ δ' ἔφη προσδε[ή]-
 σεσθαι] τῆς ῥητορικῆς, ἡ πρὸς
 τοὺς ἄ]λλους πεπαιδευμέ-
 νους, μ]ᾶλλον δὲ καὶ τεχνεί-
 τα[ς] ὀ[λ]ως, οἱ τὰ [τοι]αῦτ[α] καὶ
 25 πλεί[ω] τούτ[ων ἐν] τοῖς ιδί-
 οῖς [φυλ]άττεσ[θ]α[ι] μανθά-

Col. XI^a. νουσι[ν, ὦ]ς καὶ Φίλωνα τὸν ἀ[ρ]-
 χιτέ[κ]τονα περὶ τῆς σκευοθῆ-
 κης οὗτος αὐτὸς εἰσήγαγεν
 δημηγοροῦντα. Σὺν δὲ [το]ῖς
 5 θεοῖς ο[ἷ]δ]ε τὰς διατριβ[ὰς] τῶν
 ῥητορικ[ῶν] ἰσχυροπ[οιήσα]ν-
 τες ἔν[εκὰ] γε τῶν διατ[ριβ]ῶν

8—26 initium versuum O explet exceptis plerumque singulis
 litteris — 10. N: μεν || O: μειν || ἡμεῖν Buech. — 12. O: ειτη || — τῆς
 Buech. — 18. N: || ἡπροσ — O: || ελεπ . . τι — 19. N: αν . . ,
 O: οντ . . — 24. O: || ταθαωσοιτα . . τλιακαι || — 25. O: || πλειπα
 26. O: || οι. φυ. — 24 et 26 rest. Buech. — XI, 6. O: και. ισχυροπο
 — 7. O: διατριβ. ν —

- οὐτ' [ῆ]ν[θησ]αν οὐτ[ε συν]ε[ι-
 θίσθησα[ν περὶ παντός [ἐπε-
 10 σκέφθαι [κ]αὶ δι[ὰ] τοῦτο μὴ [προ-
 πείπτ[ειν] ἢ διο[ρθοῦσ]θαι [τά-
 χιστα. [Τ]οῦ[τ]ου το[ιγ]α[ρ-
 οῦν ὄντος [δι]εξ[ί]ασι] τὸ με-
 ρῶν τινὲς [μ]ὲν τ[ῆς] τέχνης,
 15 Ἀθήναιο[ς δὲ τ]οῦ λόγου τὴν
 ὑπόκρισιν, καὶ ὅ[τ]ι[ι] μὲν ταῦ-
 τά τις [ἐχ]ων καὶ σεμνό-
 τερος [αὐ]τὸς φαίνεται καὶ
 προσέχειν μ[ᾶλ]λον ποιεῖ
 20 τὸν ἀκούο[ντα] καὶ συνιέ-
 ναι καὶ μνημονεύειν καὶ
 κινεῖσθαι παθητικῶς
 ἄλλων [οὐχ ὁμ]οίως ταῦ-
 τα δρῶντων, ὁμολογοῦ-
 25 μεν. Ἀλλ' οὐ μὲν τῇι [ῥ]η-

Col. XII^a. τορικῇι τ[ο]ῦτο πρ[έπει] δι[δ]άσ-
 κειν μᾶλλον, ἢ τῇ διαλεκτι-
 κῇι καὶ τῇ γραμματικῇι μ[α]-
 θεῖν ἂν τις ἐπιθυμή[σει]εν.

5 Καὶ δὴ γὰρ ἡ μὲν [δια]λο[γ]ῆς, ἡ

8. velut ἵσχυσαν, melius! — O: || οὐτ. ν... ανουτ. σ. ιε. || — 10.
 O: δια — 11. O: πεπιπτει. — 12. O: ον. νι. τοιγα. || — XI, 12—
 XII, 26 nuper Gomperz in Sitzungs b. d. k. Ak. in Wien vol. CXXIII,
 p. 33 restituit sic: τούτων τοιγαροῦν ὄντων ἢ ἐξ ἢ ἐπὶ μερῶν,
 <ὡς> τινὲς μὲν, τῆς τέχνης, <τὸ πρῶτον> Ἀθήναιος ἔφη τοῦ λόγου
 τὴν ὑπόκρισιν. ὅτι etc. Idem XII, 3, 4. γρ., μαθεῖν ἂν τις ἐπι-
 θυμῇ τελέως, 11. προστιθέασιν, 25. προσφερομένων — 14. N:
 πτομε || — O: ητομε || — ἐφεξῆς δὴ? — 15. O: τησ || — 16. O: π.
 μενταν || — 18. O: αιτοσ — XII, 1. O: σηταγ || — 4. O: ιεν || —
 5. N: μεν... λο-ηση || — O: μενυλλο. ηση || —

- δ' ἀνα[γ]νώσεως [ἐπαγγ]έλ-
 λ[ε]ται π[ε]ριποιεῖν [ἐπιστ]ή-
 μη[ν]. Καὶ νῆ Δί[α εἰ] μὲν καὶ
 τὴν ἐν [τ]ραγωδίᾳ κα[ὶ] κω[μω]-
 10 δία καὶ μ[ε]λ[μοις] καὶ το[ῖς] ἀνα-
 λόγοις ὑπόκρισιν [περι]τιθέ-
 ασιν τῇ ρητορικῇ, μακαρί-
 ζομεν αὐτοὺς τῇς συνέσε-
 ως· εἰ δὲ τοῦ[ς] ἐ[κ]εῖνα διατι-
 15 θεμέν[ους] ἀπροσδε[ήτ]ους
 εἶναι τῇ[ς] ἀ[φ'] ἐαυτῶν διδασ-
 καλίας νομίζουσιν, ἐπιξη-
 τοῦμεν, τί δῆποτε κατε-
 γνωνκ[ότ]ες ἡμεῖν τῇ[ν] ἐν
 20 τοῖς ἡμετέρ[οις] δέουσιν
 ὑπόκρισιν [οὐκ] [ἀ]πον[έ]μου-
 σιν, ἔτι δὲ μ[α]λλ[ον] ἐκ τίνος
 ἀντιποιοῦν[ται] τῆς κοινῆς
 ὑποκρίσεως τῶν [ἰδ]ι-
 25 ὄν τι προφερ[ο]μένων
 ἐπιστ[ημῶν] — ἐκάστου,

Col. XIII^a. κα[ὶ] ν[ῦν] ἀπαίδευτος δ' ἦ, τὰ ἐνδε-
 χόμενα διὰ τὸ σύν[η]θε[ς]
 πρ[ο]σηκ[ό]ντως τοῖς πρᾶ-
 γμασιν διατιθεμένο[ν].

5 Τὸ γ[ὰρ] αὐ[τὸ] [περι]χανόντας

6. O: || .δναιτωσκωσσετ — 7. O: || .εσκατριτοιεν.ρι. . — 8. N: ..
 νμενναι || — O: ..σμενναι || — 10. O: μσιμοις — 11. O: κρισινι...
 — 15. O: δειτουσ || — 19. O: ηκεν || — 20. O: ημετερ.ισ — 21. O:
 σ.ο. \πονιμον || — 22. O: μαν.ον — 26. O: || επιστη.μ...ε.αστου ||
 — XIII, 1. O: || καναπαιδευτοσια. .ν.ι || — 2. O: || κομεναδιατο-
 συπ.θειπ || — 3. O: || τρος — 4. expl. O — 5. O: || ογαραχ.ερ. —

- ἐν ἀρχῇ [τὸ κοι]νὸν ἐπ' ἐκεῖ-
 νο κατὰφρεύειν, διότι τῆς
 ἐν τοῖς ῥη[το]ρικοῖς ὑπο-
 κρίσ[ε]ως ἀντιπο[ι]οῦντα[ι],
 10 μαχ[ό]μ[ε]ν[υ]ν[όν] ἐστ[ι]ν τῷ
 σε[μ]νύ[ν]ειν τ[ὴ]ν δύνα-
 μ[ιν] ἐπ' [ἐκείνης]. καὶ τῆς φι-
 λ[ο]σοφίας βελτεῖω καὶ κα-
 τὰ τοῦτ' ἐμφανίζ[ει]ν· τὸ
 15 δ' ἐν] τοῖς ἰδίοις [ἐξοχώ]τε-
 ρον] ὑποκ[ρείνεσθαι] π[ο]ιεῖν
 εἰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν] τοῖς
 ἑαυτῶ[ν] φασιν μόνον, ἐσ-
 τὶν ἐπι[δεχόμενον] τὴν
 20 ὑπὸ τ[οῦ] θέλοντο]ς ἀντι-
 στροφή[ν]. Κὰν εἴπω]σιν, ὅ-
 τι μόν[οι] τέχνας ὑπέρ α[ὐ]-
 τῆς παρέδοσα[ν], βιαιομα-
 χήσουσι, καὶ τῶν ποιητῶν,
 25 οὐχ ὅτι τῶν ἄλλων ὑπο-

Col. XIV^a. κρείνεσθα[ι] διδασκό[ν]των καὶ
 τῶν λογικῶν ἀπά[ν]των, καὶ
 μὴ συγγράφω[σ]ιν διὰ τὸ
 βαιὰς εἶναι τὰς θεματικὰς
 5 π[α]ρατηρήσεις, [τὸ δὲ] τῆς

6. O: || ἐναρχητο . . . νονετ . . η ||, N: νονετ . . η || — 7. O:
 || νο . αταρε — 8. O: || ε . . οισρητο — 9. O: || κρισεωσαν . ιποιουν-
 ται || — 10. O: || μαχημ . ν . ν — 12. O: || μ . νεπε . . . τισ, N: || μ . .
 επι . . . — 15. O: || δειντοιιδιοι . . ξοχ . τε || — 16. expl. O —
 17. O: || . ικαιτουσαλλονσ . η — 18. O: || κ . . τωνφασ . μολ . —
 19. O: δεχομεη — 20. O: || υποτ . υθειλοντο — 21. O: κανειπωσινο ||
 — 22. O: || τιμονοιτεχνας — 23. expl. O — 5. O: εισ . π . ετησ || —

μα]θήσεως [ἀ]πό[κρυ]φον,
 παντ[ο]ίας δ' [ὕ]πο[κείτ]θαι
 τὰς διαθέσεις. [Τὰ π]ολλὰ
 δὲ [ἡ] τῶν παθῶν αὐτῶν
 10 δι[αφο]ρὰ σχηματ[ί]ζει καὶ
 τὸ σῶμ[α] καὶ τῇ[ν] φων[ῇ]ν
 π[αραλ]λα[ττ]όντως· ὁ-
 θεν καὶ τ[ο]ὺς ιδιώτας καὶ
 τ[ο]ὺς βαρβάρους, εἰ μὴ καὶ
 15 τὰλ[λ]α ζῶα, τοῖς πάθεσιν ἀ-
 κολούθους τὰς μεταβο-
 λὰς ἔχοντας θεωροῦμεν.
 Τινὰ δ', ὧν παραγγέλλου-
 σιν οὗτοι, καὶ φυσικῆς εὐ-
 20 κ[ληρί]ας δέεται, κ[α]θάπερ
 εὐμέλε[ι]α φωνῆς καὶ με-
 γέθη καὶ τόνοι καὶ πνεῦ-
 μα, καὶ προσώπου καὶ [χ]ει-
 ρῶν καὶ τοῦ λοιπο[ῦ] σώμα-
 25 τος ἀξιώμα' τε καὶ ὅσθμοί,
 καὶ τόλμα καὶ τοιαῦτ' ἄ[λ-

Col. XV^a. λα, δι' ἃ καὶ τὸν Ἰσοκράτην εἰκότως
 φασὶ τῆς πολιτείας ἀποστῆ-
 ναι. Νῆ Δί' ἀλλὰ Δημοσθένης
 καὶ πρῶτον ἔλεγε καὶ δεύ-
 5 τερον καὶ τρίτον εἶναι τὴν
 ὑπόκρισιν ἐν τ[ῇ] ῥητο]ρικῇ,

6. N: .πο.ι.φον || — O: υπ..μ.ιφον || — 7. O: οιασδεπο
 — 12. O: || π. . αλλα — 13. O: || θε . . . τουσ — 14. O: || τπσ
 — 20. O: || κλι — 23. O: καισει || — 26. expl. O —

- Καλλιππί[δης δ]ὲ καὶ Νει-
κόστρατος — ἐγὼ φήσ[ω] — τὸ
πάν ἐν τραγωδίαι, Λύκων
10 δ' ἐν κωμωδ[ία]ι, καὶ οὐ διὰ τοῦ-
τ[ο] τῆς κοιν[ῆς] ἅπαν[τας]
ἂν εἴ[δη] ἔχειν [ἐ]πιστ[ήμης].
Ὅμως μέντοι κατα[γελάσ-]
τως ἔλεγεν, ὅτι τὸ πᾶ[σιν]
15 συννεργοῦν καὶ μεθοδ[ευ]ό-
μενον ἐν τοῖς ἰδίοις [ύ]φ' ἐ-
κάστων πολὺ μεῖζον ἐν
τῇ φη[τ]ορικῇ δρᾶ, μᾶλλον
ἢ ταῖς ἄλλαις πεζολογίαις.
20 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τούτῳ
δὴ κ[αί]περ ἐν τοῖς δεινο[τά]-
τοις ὄντι φωνὴν ὀξεῖ[α]ν
Αἰσχίνης ὀνειδίζει, πο[τ]ῆ
δὲ κ[αὶ] μ[α]κράν· παρὰ δ[ὲ] τῷ
25 Φαληρεῖ λέγεται τὸ ποι-
κίλον μὲν αὐτὸν ὑποκρ[ι]-

Col. XVI^a. τὴν γεγρονέναι καὶ περ[ι]τόν,
οὐχ ἀπλοῦν δὲ οὐδὲ κατὰ τὸν
γενναῖον τρόπον, ἀλλ' εἰς τὸ
μαλακώ[τερο]ν καὶ ταπεινό-
5 τερον ἀποκλε[ίνον]τα. Οἱ
δ' οὖν πολλοὶ τ[ῶν] σοφι[στών]
εἰκόασιν, ἐ[ξ] ᾧ[ν] γ[ε]γραφα[ι]-

7. O: || καλλιπτι . ισ — 8. expl. O — 11. O: || το — 12. O:
|| α . . . δηχειν . τισι . . ε || — 13. O: . . αταγ . . . ομ || rest. Buech. —
14. O: πα . . σ . . || rest. Buech. — 18. expl. O — XVI, 1. expl. O
— 4. O: . . ρονκαι — 6. O: των — 7. O: γεγραφα || —

- σιν, ἀθλίως ὑποκεκρίσ[θαι·
 πονηρ[ὸ]ν γὰρ εἰς] ὑπόκ[ρι-
 10 σιν αἱ [μα]κραὶ περιόδοι, κα-
 θάπερ καὶ παρὰ [Δη]μη[τρι-
 ωι [κ]εῖται περὶ τῶ[ν Ἰ]σο[κρά-
 τους. Ἰερῶν[υμο]ς δέ φη-
 σιν ἀναγνῶνα[ι μ]ὲν αὐ-
 15 τοῦ τοὺς λόγους[ς] καλῶς
 δυνήσεσθαι τιν[α], δη[μ]η-
 γορῆσαι δὲ τήν τε φ[ω]νὴν
 καὶ τὸν τόνον ἐπαίρον-
 τα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κατ[α-
 20 σκευῇ [μετὰ] τ[ῇ]ς ἀρμοττο[ύ-
 σης ὑποκρίσεως εἰπεῖν
 οὐ παντελῶς· τὸ γὰρ μέ-
 γι[στον] καὶ κεινητικώ-
 τатον παρ εἶσθαι τῶν
 25 ὄχλων· ἄψυχον γὰρ αὐτοῦ
 καὶ ἀνυ[π]άκ[ου]σ[τ]ο[ν] εἶναι

Col. XVII^a. τὴν λέξιν καὶ οἶονεῖ προ[ὸς] ἓνα
 τόνον πεποιημένην, τὸ δὲ
 κεκλασμένον καὶ παντο-
 5 δα[πὸν] καὶ ἐπιτάσει τε καὶ
 ἀνέσει καὶ ταῖς παθητικαῖς
 ὑπερθε[σ]εσιν διειλ[ημ]μέ-
 νον ἀπο[β]εβληκέναι, τῇ [δ]ὲ

8. O: υποκεκρισαι || — 9. O: υποκτι || — 11. O: ..μητρι ||
 — 12. O: κσιταιπεριτω..σοκρα || — Ad v. 13 sqq. cf. Dionys.
 de Isocr. iud. cap. 13 — 15. καλῶς Spengel e Dionys. — 23. O:
 || νστον — 26. O: ανυγαι.ο..οιν — rest. Scotti. — XVII, 1. O:
 πρ ... ια || —

- λειότητι διὰ παντὸς
 δουλεύειν. Τοιγα[ρο]ῦν [εὐ-
 10 ἀνάγνωστον μὲν εἶναι [τῆς
 φων[ῆς] ὑφειμένης, ἐπα[ρ-
 θείσης δὲ μ[ή, λί]αν ταῖς πε-
 ρι[ό]δ[ο]ις κα[τεπ]ε[ί]γ[ουσαν τ]ὸν
 λέγοντα, καὶ τὴν ὑπόκρι-
 15 σιν ἀφαιρου[μ]ένου, καὶ σχε-
 δὸν ἐναντίαν τῇ τῶν πο-
 λειτικῶν, [τὸ]ν δὲ πολειτεν-
 ομένων ἐπι[σ]τατήσοντα
 πολειτικὴν δ[ε]ῖν καὶ δημη-
 20 γορικὴν κα[τα]κεχύσθαι
 λέξιν καὶ μ[ὴ τ]ὴν ἐπιδί-
 φ]ριον καὶ καταψιθυρίζου-
 σ]αν τὸν λόγον. Ὅμοιον
 γ]οῦν εἶναι τῷ δασὺ καὶ
 25 μέγα περιθήμενον πρό-
 σ]ωπο[ν] παιδίου φωνὴν ἀ-
 φιέ[ναι καὶ τ]ὸ τοῖς Ἑλ-

Col. XVIII^a. λ[ησ]ιν συμβουλεύοντα καὶ
 πλάσμα καὶ τὴν ἄλλην κα-
 τασκευὴν δημηγόρου πε-
 ριβαλλόμενον ἐπ' ἀ[ναγ]νώσ-
 5 του παιδὸς φωνὴν ἀπο-
 δεδ]ρακέναι μήτε τόνον
 μ]ήτε πάθος μήθ' ὑπόκρι-

9. O: . v || — 10. O: . ησ || — 12. O: μ . πανταισπε || —
 13. O: πε || ριελ . ιοκαπι . ειλουσαντσ . || — N: καιπ . ειμουσαν —
 15. Spengel ἀφαιρουμένην vult. — 18. O: || ομενον — 22—26. expl. O
 — 27. O: || φιεν . . ι . . το — XVIII, 1. expl. O — 7. expl. O —

σιν δυναμένου φέρειν. Τοῦς
 δὲ] νῦν οὐ ταὐτὸ μόνον
 10 ὁρῶμ]εν ἔχοντας, ἀλλὰ
 καὶ τ]ῶν ἐκείνου ποτίμων
 ἐψ]ειλωμένως τὰ πολλὰ
 ρύδ]ην καὶ τόνωι κεκλιμέ-
 νω[ι] ἢ καὶ διωργισμένως ἐκ-
 15 φέροντας, ὅταν δ' ἡθος ἐμ-
 φαίνειν θέλωσι, κοιλοφώ-
 νως καὶ πεπλασμένως
 λαρυγγίζοντα[s]. Ἀλλὰ
 δὴ τὰ μὲν περὶ τῆς ὑποκρί-
 20 σεως παραγγέλματα πρῶ-
 ην τισὶν ἐφλυαρήθη, θαν-
 μαστῶς δὲ καὶ τῶν ἡρώ-
 ων καὶ τῶν μετ' αὐτοῦς
 ὑπεκρεί[ν]οντο πολλοί,
 25 καθάπερ ἔστιν λαβεῖν
 τὰ μὲν παρὰ ποιητῶν,

Col. XIX^a. τὰ δὲ καὶ παρ' ἱστορικῶν, κά-
 ξ ὧν αὐτοὶ γραπτῶν καταλε-
 λοίπασιν. Οἱ δὲ τεχνογρά-
 φοι καὶ φανερόν καθιστᾶσιν
 5 τὸ κατ' ἀλήθειαν μὲν ὑπάρ-
 χον, ἐπικρυπτόμενον δ' ὑ-
 πὸ τῶν πολιτικῶν, ὅτι
 τοῦ φανῆναι σεμνοὶ καὶ κα-
 λοὶ κάγαθοί, μάλιστα δ[ὲ τ]οῦ
 10 πλ[α]νῆσαι τοὺς ἀκού[οντας],

9. O: || . εννν — 10. O: || . ρμ . εν — 11. O: || και . . ν —
 12, 13, 18. expl. O — XIX, 9. expl. O — 10. O: ακου. ντα. || —

ἔτι δὲ τοῦ δεινῶσαι μεθο-
 δεύουσι τὰς ὑποκρίσεις,
 ὧν οὐδενὸς ὁ τῶν ἄλλων
 τεχνείτης, οὐχ ὅτι τῶν
 15 κατὰ φιλοσοφίαν προσ-
 δεῖται. Διὸ καὶ τῶν πρὸς
 τι τὴν ἐπιτετευγμένην
 ὑπόκρισιν εἶναι τις λέγων
 οὐκ ἂν διαμαρτάνοι. Ῥήτο-
 20 ρι μὲν γὰρ ἡ τοιαύτη, τά-
 χα δὲ καὶ τῷ πολιτικῷ,
 καὶ τῷ σοφι[στ]ῇ διαφό-
 ρ[ως ἐ]τέρα προσήκει,
 φιλο]σόφῳ δ' ἑτέρα, τοῖς
 25 δ' [ἀπ'] ἄλλων μαθημάτων
 ἄλλῃ], καὶ νέφ[ε] [ἐξ ὁ]μ[οί]ων

Col. XX^a. καὶ γέροντ[ι] παραλλάττου-
 σα καὶ γυναικί δηλονότι,
 μᾶλλον δὲ καὶ κατὰ τόπους
 ἐτε[ροί]α πρέπει· παρ' ἄλλοις
 5 γὰρ ἄλλη διαχωρεῖ καὶ κα-
 ταγελᾶται. Προσειλήφθω
 δ', ὅτι καὶ τ[ὰ] πλείω τῶν παρ-
 ανγελμάτων παιδαγω-
 γοῖς ἔοικεν, οἱ δὲ τὴν τέ-
 10 χνην καὶ διὰ τούτων ὑ-
 πολαμβάνουσι μεγαλύ-
 νειν. Ἀλλὰ μὴν οἱ μὲν

22, 24, 25. expl. O — 23. O: || ρω . πεα — 26. O: . λλη-
 καινεω . . . μο . ωι || — XX, 4. O: || ετε . ρια —

τῶν σοφιστῶν τὰς κοι-
 νὰς φρένας ἔχοντες οὐ
 15 περὶ τῶν ἐ[ν] παντὶ προ-
 βλήματι προοιμίων καὶ
 διηγήσεων καὶ πίστεων
 καὶ ὑπεξαίρέσεων καὶ
 ἐπιλόγων ἑαυτοῖς οἶον-
 20 ται προσήκειν, ἀλλὰ τῶν
 ἐν τῷ πο[λειτι]κῷ. Τὸ δὲ
 τῶν παχυτέ[ρω]ν πλήθος,
 ὥς μόνοις ταῦτ' ἐκπονεῖ-
 ται, λέγει, διελήφθε δ[ὲ] ο]ὔ-
 25 τ', εἰ μόνον τὰ πολιτικὰ
 διὰ τούτων φησὶν προ-
 βαίνειν τῶν μερῶν, οὔτ' εἰ

Col. XXI^a. πάντα μέν, μόνοι δ' αὐτοὶ
 τὰς εἰς πάντ' ἐναρμοτοῦ-
 σας μεθόδους ὑπογράφου-
 σιν], οὔτ' εἰ μόνοι περὶ τῶν
 5 ἰδίων ἢ μάλιστα [π]άντ[ω]ν
 παρέδοσαν, οἱ δ' ἄλλοι παρα-
 λελοίπασιν ἢ βραχέως ἐ-
 φ[ε]στήκασιν ταῖς ἰδί[ως το]ῖς
 ἑαυτ[ῶν] ἐμπρέψαι δυνα-
 10 μέναις. Ὡν τὸ μὲν πρῶτον
 ἄθλιόν ἐστιν, ὅτι σχεδὸν
 πᾶν σκέμμα διὰ τούτων

15. expl. O — 21. O: πονδῆσ . . αιτοδε || — 22. O: παχυτερ . ν
 — 24. N: δοτιον || (ι suprascr.) O: δεον || — XXI, 4. expl. O —
 6. O: οιαλλοι, N: οιαλλοι — 8. expl. O — 9. N: || εαυτοι . —
 O: εαντοι —

- ἀλλ' [ο]ὐ τὸ πολειτικὸν μό-
νον διοικεῖται· τὸ δὲ
15 δεύτερον], ὅτι περὶ τῶν κα-
τὰ φιλοσοφίαν καὶ γραμ-
ματικ[ήν] καὶ μουσικῇν
καὶ [γεωμε]τρίαν καὶ τᾶλ-
λα [το]ῖς ὅλοις οὐδὲν οἱ τε-
20 χν[ολό]γοι πα[ρα]δεδώκα-
σιν· [οὐ γὰρ ἦν κ]οινά τινα
τά [γε συνέχον]τα πάν-
των [παρα]υγέσματα, οὐ-
δ', εἴπ[ερ ἦν], μᾶλλον αὐ-
25 τοῖς [συ]νεκεχώρητο ἢ
διέ[γνων]στο τῶν ἄλλων,
ἀλλ' εἰ τὸ] κατὰ λόγον ἐξε-

- Col. XXII^a. τάξειν βούλοι[τ]ό τις, τοῖς] φι-
λοσόφοις· [τ]ὸ δὲ τρίτον,
ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν ὑ-
πὲρ τῶν οικείων, ἀλλὰ
5 δὴ μάλ[ι]στα τοῖς φιλοσό-
φ[οις], ὃ[θ]εν [τε] [δ]εῖ κατῆ[χ]-
θαι καὶ [πῶς] ἀποδεικν[ύ]-
ειν κα[ὶ] τίνων τ[ό]πων τ[ο]ὺς
ἐνι[σταμ]ένους [εὐ]θύν[ειν],
10 ἐκτε[τε]χνολόγηται, διη-

13, 15, 17, 18. expl. O — 20. O: παραδεδωκα || — 21. O: ηνκοινα
— 22. O: || τα. εσυνεχ. ητα — 23—25. expl. O — 26. O: || διε. νωστο
— 27: || αλ... το — XXII, 1, 2. expl. O — 6. N: ος. ν. ελει-
κατη || — O: οθ. ν. εασικατηχ || — 7. O: || θαικατ... — 8. N:
| εινκαι..., O: || ειν... ω... νχ... — 9. O: μενουσ. νθυνοσ ||
— 10. O: || εκτετεγγ —

γῆσεσιν δ' ἴσως καὶ τ[οῖς
ἐπ]ιλεγομένοις οὐ δαψ[ι-
λ]ῶς χρῶνται, πλὴν ο[ὐ-
δ[ε]] περὶ τούτων ἀμελέσ-
15 τερον ἐκείνων ἀνεστρά-
φησαν. Τῆς δ' αὐτῆς ἀ-
διαληψίας ἔχεται καὶ τ[οῦ]-
το λεγόμενον ὑπὸ τινων,
ὅτι μόνης ἢ μάλιστα
20 τῆς ῥητορικῆς ἐστὶν τὸ
τοὺς ἐνδεχομ[ε]νους
εἰς ἕκαστον [λόγ]ους ἐξ-
ευρίσκειν, διὸ καὶ τέλος
αὐτῆς τοῦτ' εἶναί τινες
25 ἔφησαν. Πρωτον μὲν
γὰρ οὐδὲν διαφέρει τοῦ-
το τῆς εὐρέσεως, μᾶλ-

Col. XXIII^a. λον δ' οὐδὲ τὸ περὶ τῶν πέν-
τε τοῦ λόγου μερῶν τῆς
εὐρέσεως· εὐρέσεις γὰρ εἰ-
σ]ιν αἱ καθ' ἕκαστον ἐπι-
5 τε]ύξεις· οἱ δ' ὥς π[οιὰ τε] καὶ
... φέροντα πρ... λ... ν
τωσ και... ευθυ... οι.ν
..... τ]οὺς ἐν[δεχ]ομ[ε]-
νου]ς λ[όγου]ς διαπ... δον-

Init. 12. et v. 13. expl. O — 21. expl. O — 22. O: λοσουσ —
δ—9. O: οιδωσπο.. λτε. λι || .. γ. φερονταπρ... δια. ε || τωσαι...
ευθ... οπν || α... ουγεν... ομ || ... ελο... σδιαπ... νον |
ι... — δια suprascr., τοῦς ἐνδ. λόγους rest. Italus — fortasse:
καὶ γὰρ εὐθύς παρεγγυᾷ πάντας τ. ε. λ. διατείνονται —

- 10 ι . . . Δεύτερο[ν] δέ, εἰ μὲν
καὶ πρὸς ἕκασ[το]ν τῶν ἐν
ιατρικῇ καὶ μουσικῇ κα[ὶ]
γεωμετρίας καὶ τῶν ἄλ-
λων τοὺς ἐνδεχομ[ένο]υς
15 εὐρίσκειν λόγους φασὶ
τὴν ῥητ[ο]ρικήν, τὰ πάν-
τ' αὐτὴν εἶναι νομίζου-
σι, καὶ δηλονότι φαίνον-
ται κατὰ τὴν ἐπανγγελί-
20 αν πρὸς πάντ' εὐποροῦν-
τες· οὐδὲ γάρ, ὥς ἤδη πολ-
λάκις εἶπαμεν, αὐτοῖς
προσθήκει τὰς κοινὰς
περὶ πάντων μεθόδους
25 παρεγγυᾶν μᾶλλον ἢ
τισιν τῶν ἄ[λ]λων, οὐδ' εἰ-
σὶ μὲν κοινὰ περὶ πάν-

Col. XXIV^a. των [ἀ]λλ' ἰδίαι καθ' ἑκά[σ]τ[η]ν
ἐπιστήμην αἷ γε συνέχου-
σαι· καὶ γὰρ ἔστιν ἐν ἐτο[ί]-
μωι λέγειν, ἥς ἂν ἐπι[β]αί-
5 ν[ω]σι, τοῖς [ἀ]π' αὐτῆς [τ]ε-
χνεῖταις [ἀντιποιεῖ]σθαι
τῆς εὐρέσε[ω]ς [τῶν] ἐν
τοῖς ῥητορι[κ]οῖς ἐνδεχο-
μένων λόγων. Ἄλλως
10 δὲ οὐδὲ τῶν φιλοσόφων

14 et 16. fere expl. O — XXIV, 1. O: *εκασι.ν* || — 4, 5.
O: *επικαι* || *νωσι* — 5. O: *τε* || — 6. O: *... γιτ ... ισθα* || — N:
ισθα || — 7. O: *στ .. εν* || —

- τοὺς κατ' ἄλλ[ην] φιλοσο-
φίαν πρὸς ἑκα[στ]ον ἐν-
δεχομένους λόγους εὐ-
ρίσκειν δυναμένων, ἀθλι-
15 ότης βαθεῖα τοὺς ἐν ἐτε-
ρογενεῖ τέχνῃ προσποι-
εῖσθαι καὶ τὸ πέρ[ας], οὐδὲ ἐφήρ-
μοσταί τι τοῖς ἄλλοις ἐν
ταῖς τεχνολογίαις αὐ-
20 τῶν ἀλλὰ τοῖς πολειτικοῖς
μόνον προβλήμασιν.
Ἄ γὰρ αὖ περὶ τῶν θει-
κῶν λέγουσιν, ἡδονῆς
μὲν γέμει πολλῆς, οὐ-
25 κ] εὐκαιρα δ' ἐστὶν νῦν ἐξ-
ετάρ[ξ]εσθαι· τὸ δὲ τοσοῦ-
το καὶ νῦν εἰπεῖν [ἀ]πό-

- Col. XXV^a. χρη, δι[ό]τι κα[τὰ] τέχνην
καὶ μάθησιν ἐκάστην ἐ[σ]-
τ[ι] τινὰ καὶ περὶ ἀορίστων
κα[ὶ] περὶ ὠρισμένων, ὑπὲρ
[5 ᾧ]ν ἑκατέρου τοὺς ἐνδε-
χομένους ἐξευρεῖν λό-
γους μόνων ἐστὶ τῶν
κα[θ'] ἐκάστην ἐπιστημ[ό]-
νων, ὥστε καὶ φητόρων
10 τὰ κατὰ τὴν φητορικὴ[ν]
ὠρισμένα καὶ ἀ<δ>ρίστα·

17. expl. O — 25. N: || χι —, O: || κ — XXV, 1. O: χρηδιστικασιη
— 3. expl. O — 5. O: || ωι — 11. N: αριστα ||, O: ωριστλ || —

- τὸ δὲ τῶν ἄλλων τινὸς
ἀντιποιεῖσθαι μαργει-
τομανίας ὄρους ἴστησι[ν].
- 15 Ἐξέστω τοιγαροῦν καὶ
τέλος ἀποφαίνεσθαι
τῇ[ς ρ]ητορικῆς, εἰ καὶ κα-
ταγέλαστον, τὸ τοὺς ἐν-
δεχομένους εἰς ἕκαστον
- 20 πρόβλημα ρητορικὸν
ἐξευρίσκειν καὶ λέγειν·
τὸ δὲ πρὸς ἕκαστον ἀ-
πλῶς δεσμῶν ἔχει χρεί-
αν. Ἐ[κ π]ερικουσίας δὲ λέ-
25 γωμεν ἡμεῖς τὸ μη-
θὲν ἀγαθὸν ὑπάρχειν,

Col. XXVI^a. εἰπ[ερ ἐστὶ] δυνατόν, εὐρη[σ]-
λογε[ῖν δ]ύνασθαι, καὶ ἢ τὸ
φαιλότ[α]τον ἀλλὰ μὴ
μόνον τὸ χρήσιμον, εἰ καὶ

5 τὸ τὴν διάθεσιν ἔχειν
ἐ[πί] τινων, ἀφ' ἧς εὐρεθῇ-
σε[τα]ι, τειμιώτατον. Εἰ
δὲ περὶ τῶν κατὰ τὰς κοι-
νὰς αἰσθήσεις ἐπιβλεπο-

10 μένων, καὶ ὑπὸ παιδὸς
ἐλεγχθείης ἂν τὸ δὴ λε-
γόμενον. Χωρὶς γὰρ τοῦ
φιλοσοφίας ἀντιποιήσας-

24. O: || ανεκ. — XXVI, 1. O: || ειπεισ... δυνατόν — 2. O:
|| λογε. νδ — 6, 7. expl. O — 15. expl. O —

θαι δῆλον ὥς ὁ τοὺς ἐν-
 15 ὄντας οὐ[τ]ῶς εὐρίσκων
 λόγους ὀφείλει καὶ τοὺς
 ἀναγκ[α]ίους εἰδέναι καὶ
 τοὺς ἐνδεχομένους
 μέν, οὐ μὴν ἀνανκαίους·
 20 ἔνεισι γὰρ ἐκότεροι. Τὸ δὲ
 τί δι' ἀναγκαίων καὶ τί δι'
 ἐνδεχομένων περαι-
 νεται, πολλοῦ δεδεήκα-
 σι γεινώσκειν, εἰ καὶ κτυ-
 25 ποῦσι<ν> ἐν τοῖς συμβουλευ-
 τικοῖς τόποις τὰς ὀνο-

Col. XXVII^a. μασίας. Ἔτι δ[ἐ] πρότερον,
 τί δυνατόν ἐστιν γενέσ-
 θαι καὶ τί τοῖς ὅλοις ἀδύ-
 νατον, ἐπίστασθαι προσ-
 5 ἦκον — ὅπως ἂν τὸ μὲν εἰς
 τὸν λόγον παραλάβωσι τὸ
 δ' ὑπερβῶσι, μανία δὲ πολ-
 λή τὸ περιάπτειν αὐτοῖς
 τὰ διὰ μέσης θε[ω]ρ[ού]-
 10 μενα φ[υ]σιολογίας. Καὶ
 μᾶλλον δὲ κοιν[ό]τερον·
 ε[ἶ] τι τοὺς ἀληθεῖς ἐνει-
 ναι συμβέβηκεν, οὐχὶ τοὺς
 ψευδ[εῖ]ς [κ]αὶ [μ]αταί[ο]υς, ἀ-

17. N et O: εἰδέναι, O: ἀναγκαιουσ — XXVII, 9. O: θεο.
 ρε. || — 11. expl. O — 12. N: || ε. τι, O: || ετι — 14. O: || ψευ-
 δεισ — 17 et 25. expl. O —

- 15 νάγκη κρίσιν αὐτοὺς ἔ-
 χειν τὰ[λη]θοῦς τε καὶ
 ψευδοῦς, [ο]ῦ πολὺ μᾶλλον
 ἢ πτερ[ω]ν ἐνδεοῦσιν, ἐ-
 πεὶ καὶ τ[ὸ] περὶ τοῦ δίκαι[ι]-
 20 ον εἶναι τόδε τι καὶ σῶ-
 φρον καὶ γενναῖον καὶ με-
 γαλόψυχον καὶ φιλικὸν
 καὶ πρὸς θεοὺς εὐσεβεῖς
 καὶ πρὸς εὐεργέτας εὐ-
 25 χάριστ[ο]ν καὶ τὸ προσῆ-
 κον ἀπλῶς ἀπάσαις ταῖς
 ἀρεταῖς ἐξευρίσκειν

Col. XXVIII^a. φάναι τοὺς — ὡς ὁνος λύρας —
 τῶν φύσει καὶ κατ' ἀλή-
 θειαν ἀρετῶν ἐπησθημέ-
 νους εὐηθία νομίζειν.

- 5 Εἰ δ' ἐροῦσι τὰ φαινόμενα
 τοῖς πολλοῖς τοιαῦτ' εἶ-
 ναι, καὶ ἀληθῆ καὶ δυνατ[ά] καὶ
 ἀναγκαῖα μόνον ἐξε[υρ]ίσκειν
 καὶ τὰ πιθανότητ' ἔχον[τ]α,
 10 ἥρωες τοῦ μηδὲν ἔτ[ερον]
 λέγειν ἢ τὸ το[ύ]ς ἐνόοντας
 πολιτικοὺς λόγο[υς] ἐξευ-
 ρίσκειν τὸν πολε[ιτι]κόν, οὐ-
 δ' ἔστηκεν τὰ φαινόμενα
 15 τοῖς πολλοῖς, ὥστ' ἐκπ[ε]σοῦν-

16. O: τα . ε . θουσ — 18. γ' ἑτέρων Spengel — 25, 7, 9.
 expl. O — XXVIII, 10. O: ἐπρον || — 11, 12. expl. O — 15. N:
 κπ. σουν || — O: κηπουν || rest. Scotti, Spengel κεινοῦνται —

ται πολλάκις, ὃ καὶ συμβαῖ-
 νον θεωροῦμ[εν]. Τοὺς δὲ
 πιθανοὺς [ε]ἰ [μὲ]ν πάλιν τοὺς
 τοῖς πολλοῖς φανησομέ-
 20 νους λαμβάνουσι, ταῦτὰ
 ῥητέον, εἰ δὲ τοὺς συνεν-
 γίζοντας τοῖς οὖσιν ἢ καὶ
 τοὺς προχείρως εἰς συν-
 κατάθεσιν ἐπισπωμένους,
 25 ὄντας ὅτι μὴ τῶν ὄντως
 τοιούτων ἐπιγινωσκομέ-
 νων αὐτοῖς, οὐδέτερον

Col. XXIX^a. κατανοηθήσεται τῶν εἰρη-
 μένων. Ἴσως δέ τις ἐρεῖ μὴδ' ὅ-
 λως τὴν δύναμιν, ἀφ' ἧς ἔσ-
 τι τὰ πολιτικὰ πάντα καὶ
 5 τὰ σοφιστικὰ τῶν ῥητόρων
 ἐξευρίσκειν καὶ λέγειν, ὅφ[ε]-
 λος ἔχειν τι πρὸς τὴν [μὴθ-
 ε]ν[ὸς] ἀνθρώπ[ο]υ μακαρ[ί]αν
 ζωὴν· ἐγὼ δ' ἐκ[εῖ]νους [τοὺς
 10 σοφιστὰς μὴδὲ πολλοσ[τὸν
 ἐξευρίσκειν τῶν ἐνδεχ[ο]-
 μένων ἐν τοῖς πολιτ[ικ]οῖς,
 ὅσον ἐπὶ ταῖς τεχνολογίαις.
 Πάλι δ' ἕτερος μὲν φήσει καὶ
 15 τοὺς μεγάλους σοφιστὰς
 ἐν τοῖς σο[φ]ιστικοῖς ἀδυνα-

18. O: εἰλ.ν — XXIX, 7. N: προστηνωσ || — O: τεινωσ || ενος,
 Spengel μὴθενός — 9. O: .. ντ || —

τε[ῖ]ν, ὥς κ[αὶ] τὰς ἐκδεδομέ-
 νας ὑπ' α[ὐτ]ῶν ἂν τέχνας
 καὶ τὰ παραπλήσια διασα-
 20 φείν· ἐγὼ δὲ τ[ο]ὺς μὲν
 ἄληθεῖς λόγους οὔτε τοὺς
 σοφιστὰς οὔτε τοὺς πο-
 λειτικὸνς ῥήτορας ἀνευ-
 ρίσκειν ἅπαντας, ἀλλὰ
 25 καὶ τοὺς πλείονας ψευδεῖς,
 οὔτε τοὺς τὸν ἀγαθὸν εἰς
 συνκατάθεσιν ἐπισπασα-

Col. XXX^a. μένους πιθανοὺς ἀλλὰ τοὺς
 πλείους τὸν φανλότατον, καὶ
 τὰ πλ[ε]ῖστα λέγειν ἔξω τῶν
 ἐνδεχο[μ]ένων [ῥ]η[τ]α παρα-
 5 λογιζόμενα δ[ὲ] τοὺς ἀκούον-
 τας, [εἰπ]ε[ρ] τὸ πρ[ο]κειμένον
 ' τις τ[υ]γχά[ν]ει τ[ὴν] ἀχ' ἀνεί[ς].
 Πάντας δὲ τοὺς ἐνόντας
 ἐξε[ύ]ρο[ι] τις [οὐκ] ἂν ἀπό τι-
 10 νος ἐπιπτώσ[ε]ως τυχι-
 κῆς, ὅτι τε παρὰ τούτους
 οὐδέν ἐστιν ἕτερον ε[ἰ]-
 πεῖν, ἀδυνατήσκειν, ἐπει-
 δὴ φιλοσοφωτέρας ἐστὶ
 15 καὶ βαθείας [γ]ε συνέσεως τὸ
τοιούτον. Ἀλλὰ ταῦτα

18. ἄλλων N et O mendose: Spengel αὐτῶν, recte, opinor —
 XXX, 3. O: || ... λεοτα — 4. O: οντα — 6. N et O: || τας... εἰ
 — 7. N: || τιστ... νσ... αχανει || O: ακανεν || — 15. O: βαθειαστε —

μὲν ἀξιωθήσεταιί τινος ἔτι
 λόγου καὶ κατ' ἄλλα μέρη τῆς
 δι]εξόδου. Nῦν δὲ κάκεϊ-
 20 ν]α διαλη[π]τέ[ον] αὐτῶν,
 ὅτι τῶν προβλημάτων
 τὰ μὲν ἐστὶν δικανικά,
 τὰ δὲ συμβουλευτικά, [τὰ
 δὲ περὶ τοὺς ἐπαίνους καὶ
 25 ψόγους, ὧν τὰ μὲν συνέ-
 χειν ἔφασαν τὰς πρὸς ἀλ-
 λήλους ἐπιπλοκάς, τὰ δ' ὑ-

Col. XXXI^a. πογράφειν τὰ συμφέρον-
 τα πᾶσιν, τὰ δ' ἐπὶ τὰς ἀρε-
 τὰς προτρέπειν καὶ τῶν
 κακιῶν ἀπαλλάττειν. Πε-
 5 ρὶ μὲν οὗ[ν] τῶν δικανικῶν
 καὶ συμβουλευτικῶν εἰς ἄ[λ-
 λον καιρὸν ἐπιτηδε[ι]ότερον
 ὑπερθησόμεθα — καὶ γὰρ [ρ ὑ]π' αὐ-
 τῶν ἀδολεσχ[ό]τ[ε]ρο]ν ἐκεῖ
 10 παλιλλογεῖται — πλὴν τοσοῦ-
 τ' εἰπεῖν, ὅτι τὸ δικανικὸν
 οὐ δῆπου δικανικὸν λέγου-
 σιν ἢ τοῦναντίον ἀκούσον-
 ται παρ' ἐνίων ἀλλὰ δικασ-
 15 τηριακόν, καὶ πάλι τὸ συμ-
 βουλευτικὸν οὐ τοῖς κατὰ
 μέρος ἀνθρώποις ὑπὲρ
 τῶν εἰς βίον μακάριον ἀνη-

κόντων, ἵνα μὴ φανερὰ
 20 ψεύδ[ω]νται καὶ φῇ τις αὐ-
 τοὺς πρῶ[το]ν ἑα<υ>τοῖς τὰ-
 ναντιώτ[α]τα συμβεβου-
 λευκέναι τὴν ζωὴν
 ταύτην ἐλομένοις, ἀλ-
 25 λὰ δῆμωι καὶ πλήθεσιν
 κοινῶς περὶ [τ]ῶν πολει-

Col. XXXII^a. τικῶν λεγομένων πρα-
 γμάτων, καὶ διότι τούτων
 ἑκάτερον οὐχ ὑπὸ τῶν σο-
 φιστῶν καὶ ἀπὸ τῆς τέ[χ]νης
 5 ἀλλ' ὑπ' ἄλλων γίνετ[αι κ]αὶ
 κατὰ δύναμιν ἄλλην. Ἰπὲρ
 δὲ τῶν κατὰ τοὺς [ἐπ]α[ίν]ου[s]
 καὶ ψόγους νῦν λέγω[μ]εν,
 ὅτι τοῖς πολειτικοῖς τῶν
 10 ῥητόρων παρασπείρε-
 ται μὲν οὐκ ὀλίγων ἐγκώ-
 μια καὶ ψόγοι, καθ' ἑαυτὰ
 δ' οὐ ποιεῖται, μᾶλλον δ' οὐ-
 δὲ παραπλήσια τοῖς τῶν
 15 σοφιστῶν ἐστὶν οὐδὲ πε-
 ρὶ τινων γείνεται ἄλλων ἢ τῶν ἀ-
 νατεινόντων εἰς τὸ κοι-
 νόν, οὐδ' ὅλως ἀντιποιοῦν-
 ται μόνοι τοῦ τινὰς
 ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν δύνασ-

20. expl. O — XXXII, 5, 7. expl. O — 18. N: τουστινας —
 O: τουτινας —

20 θαι· τὸ δὲ σοφιστικὸν γέ-
 νος τοῦτ' ἐπαγγέλλε-
 ται, πρὸς ὃ καὶ λαλήσομεν
 ἐπὶ τοὺς ἐκδεδομένους
 ὑπ' αὐτῶν λόγους ἀναφέ-
 25 ροντες. Εἰ μὲν οὖν, ὥσ-
 περ ἐνιοι περι[δ]ρά[τ]τον-

Col. XXXIII^a. ται, [μ]όνοι φασὶ πᾶν ὅλως
 πρᾶγμα δύνανται ἔχειν ἐ-
 παινεῖν καὶ ψέγειν, ἄξιον πυ-
 θέσθαι, πότερον ταὐτὸ λέ-
 5 γουσιν, ὅταν μὲν θελήσω-
 σιν, ἐγκωμιάζειν, ὅταν
 δὲ βουληθῶσι, ψέγειν, ἢ τὰ
 μὲν ἐπαινετὰ μ[ό]νον
 ἐν[κ]ωμιάζειν, τὰ δὲ ψε-
 10 κτ[ὰ] μόνον ψέγει[ν]. Εἰ μὲν
 γὰρ τὸ πρότερον, μετὰ τῆς
 ἀποπληξίας τοῦ τὰ ψεκτὰ
 μὲν ἐγκωμιάζειν, τὰ δ' ἐ-
παινετὰ ψέγειν — οὐδ' ἔστιν
 15 ἐπαινος οὐδὲ ψόγος τῶν
οὐκ ἐχόντων, ἃ τις φήσει·
 πολλὰ δὲ οὐδ' ὅλως ἐπαι-
 νον [ἢ] ψόγον ἐπιδέ[χ]εται
τῶν πραγμάτων· εἰ δὲ
 20 τὸ δεύτερον, οὐ μόνον

23. O: ἐκδεδομενους, N: ἐκδιδομενους || — 26. O: περιγραφαι-
 σον || — XXXIII, 1. expl. O — 8. O: μενον || — 18. O: επι-
 δεσεται || —

τὴν σοφίαν αὐτοῖς ἀπο-
νέμουσι[ν] ἀλλὰ καὶ τὴν εἰ-
 δησιν, ὧν ἕκαστον ὥφε-
 λημάτων καὶ βλαμμάτων παρασκευάζει,
 25 καὶ θεωροῦνται πολλὰ
 μὲν τῶν ἐπαινετῶν ψέ-
 γοντες, [ο]ὕκ ὀλίγα δὲ τῶν

Col. XXXIV^a. ψεκ[τῶ]ν ἐπαιν[οῦ]ντες. Εἰ
 μέντοι γε τῶν θεῶν καὶ
 τῶν ἡρώων ἐγκώμια
 δύνασθαι ποιεῖν ἐπαγγέλ-
 5 λονται, τῶν δ' ἀνθρώπων
 τοὺς μὲν εὐλογεῖν, τοὺς
 δὲ δυσφημεῖν, καὶ τοὺς
 αὐτοὺς, ὅταν πρ[ο]έλω-
 νται, ποιεῖν ἐκάτ[ε]ρον, ἡ-
 10 μ[ε]ῖς [φ]ήσομεν [χ]ωρὶς τοῦ
 καὶ ἀναισθήτων οὐχ οἶον
 ἀλόγων ζώων αὐτοὺς ἐν-
 κώμια πεπ[οι]ηκέναι, δι-
 ὅτι θεῶν μὲν οὐδεὶς οὐδ' ἡ-
 15 ρῶων ἐγκωμίου δεῖτα[ι]
 τοῦ παρ' ἀνθρώπων, ἔσ-
 τιν τε πᾶν ἑλαττον αὐ-
 τῶν, καὶ τὸ κατατευχθέν,
 ἀπρεπέστατον δὲ τὸ γει-
 20 νόμενον ὑπὸ τῶν σοφισ-
 τῶν. Διὸ καὶ λέγουσιν Ἀ-

1. O: || ψρκων — 3. O: ηρωων — 10. O: || μειςν . σοα . ν —
 etiam N post ἡμεῖς vestigia litterae ν exhibet —

ριστοτέλην ἢ τινα μέν-
 τοι πρὸς Ἀναξιμένην ἢ
 τινα δῆποτ' εἶπειν τῶν
 25 σοφιστῶν εἴτε Ἀ[ρ]τέμιδος
 εἴτ' Ἀθηνᾶς ἐνκώμιον
 γράψαντα καὶ σεμνυνό-

Col. XXXV^a. μενον 'οὐκ οἶει γὰρ' εἰπ[εῖ]ν 'έάν
 ποτ' ἔρις γένηται τῶν θεῶν
 ὥς πρό[τ]ερον, ἐρεῖν τὴν Ἀ-
 φροδείτην· καλὸν γὰρ ἐγκώ-
 5 μίον σου καὶ ὁ δεῖνα ἐποί-
 ησεν'; Τὸ δὲ τῶν ἀλόγων
 ζώων τὰ μὲν ἐνκ[ω]μιά-
 ξειν <τ>ὰ δὲ ψέγειν οὐδὲν ἡ-
 μῶν τοὺς β[ι]οὺς ὠφελεῖ δι-
 10 ἂ τὸ μήτ' αἰσθάνεσθαι τῶν
 λεγομένων αὐτά, μήτ' ἐ-
 πιδέχεσθαι μετὰθεσιν
 ἐκ τῆς οἰκείας φύσεως.
 Ἄνθρωποι δὲ προτρέπον-
 15 ται μὲν ἐπὶ τὸ σπουδαῖ-
 ον ὑπὸ τινων ἐπαίνων καὶ
 τῶν κακῶν ἀφίστανται
 διὰ τινος ψόγους. Ἄλλ' οἱ
 ῥητορικοὶ σοφισταὶ Βου-
 20 σείριδας καὶ Πολυφήμους
 καὶ τοιούτους ἄλλους ἐγ-
 κω[μ]ιάζοντες τὰ τῶν

1. O: ^γεἰπινεαν || — 4. N: ^γκαλοναρε^γν || — 5. *expecto μου*
 pro σου, sed vide 25, 26. — 7. expl. O — 22. expl. O —

ἀγαθῶν ἔπαθλα κοινο-
ποιουῦσι καὶ πολλοὺς εἴ-
25 ναι πονηροὺς προτρέ-
πονται. Καὶ προκρεί-
νοντες ἐν ταῖς συμβλή-

Col. XXXVI^a. σεσιν Πηνελόπης Κλυται-
μ(ν)ήστραν καὶ τὸν Πάριον
Ἀλέξανδρον Ἐκτορος ἀ-
φανίζουσι τὰς ἀρετὰς
5 τῶν ἀγαθῶν, ὅσον ἐφ' αὐ-
τοῖς, οὐδ' αὐτοὶ μέντοι γε
ἀπὸ διαθέσεως αὐξήτ[ι-
κῆς μὲν τῶν ἀρετηφό-
ρων ἀνδρῶν, μειωτικῆς
10 δὲ τῶν πονηρῶν, τοὺς
μὲν ἐγκωμιάζειν τοὺς
δὲ ψέγειν ἐπιχειροῦσιν ἄλ-
λ' ἢ διὰ κέρδος ἢ διὰ φόβον ἢ
δυνάμεως ἐπίδειξιν
15 ποιούμ[ε]νοι, καὶ ἄρα
ποτὲ τῶν ἀγαθῶν τινὰς
ἐγκωμιάζωσι καὶ τῶν
ἀτόπων κατηγοροῦσιν,
οὐ τῶν κατ' ἀλήθειαν ὄν-
20 των ἀλλὰ τῶν τοῖς πολ-
λοῖς νομιζομένων καὶ
καθόλου τῶν τὰς δημώ-
δεις ἀρετὰς καὶ κακ[ί]ας
ἐχόντων· εἰ γὰρ αὖ τῶν

25 ὄντων ὡς ἀληθῶς, καὶ
τὰς κατὰ φύσιν ἀρετὰς

Col. XXXVII^a. καὶ κακίας ἥδεσαν καὶ πο-
λὺ πρότερον αὐτοὶ τὰς μὲν
ἐκέκτηντο, τῶν δ' ἐκαθά-
ρενον. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ
5 πρᾶγμα καθ' ἑαυτὸ τοῖς
ὅλοις οὐθ[έ]ν [έσ]τιν ἐπαι-
νε]τὸν ἢ ψεκτὸν ἀλλὰ
γε]ίνεται τὸ μέν, καθό-
σον ὁμολογεῖ τῷ τέλει
10 τῶν ἀγαθῶν, τὸ δέ, κα-
θόσον τῷ τῶν κακῶν,
ὃ μὴ ταῦτ' ἐγνωκώς ἐπι-
λελογισμένως οὐδὲ κα-
τὰ τὴν ἀναφορὰν τὴν
15 ἐπ' αὐτὰ δ[ι]ορίζειν δυνή-
σεται τὰ λαμβανόμενα,
πρὸς τοὺς ἐπαίνους, ὃ δὴ
καὶ γινόμενον ἐπὶ τού-
των ὀρώμεν. Οὔτε γὰρ
20 ἐπὶ τοῖς ἅπαντι [λ]υσ[ι]-
τελοῦσιν οὔτ' ἐπὶ τοῖς
παρ' ἡμᾶς ἐπαινοῦσι, πολ-
λὰ δ' οὐδ' ὅλως ἀγαθοῦ
φύσιν ἔχοντα παρα-
25 λα]μβάνουσι, τινὰ δὲ

Col. XXXVIII^a. καὶ [κ]ακοῦ καὶ μεγάλου πολ-
λάκις, ἐνδιατρεΐβουσιν
τε μᾶλλον ἢ συμφέρει
τοῖς ἐπαινουμένοις, ἔσ-
5 τιν δ' ὅτε χάνωσιν ἐργά-
ζονται διὰ τὰς τῶν μετρι-
ων ἐξονκώσεις καὶ κα-
τὰ πρόσωπον ἐξυμνοῦν-
τες εἰς μεγάλας ἄγου-
10 σιν διατροπὰς· ἀστοχοῦ-
σιν δὲ καὶ τῶν συνακουόν-
των προσώπων καὶ τῶν
ιδίων καὶ τῶν περιστα-
σεων, ἐν αἷς διατίθενται
15 τοὺς ἐπαίνους· ἀγνοοῦ-
σιν δὲ καὶ πότε χάριν
τῶν ἐπαινουμένων
ἐνκωμ[ιασ]τέον καὶ πό-
τε χάριν [ἄλ]λων καὶ πό-
20 τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ πάν-
θ' ὅλως ἅπερ ἡμεῖς ἀναγ-
καίαν ἔχοντα χώραν
πρὸς τοὺς ὀνησιφόρους
ὑμνους ἐν τ[ῷ π]ερὶ ἐ-
25 παίνου λόγῳ διαστέλ-

Col. XXXIX. λομεν. Ὑπακουέσθω δὲ
τὰ τοῖς εἰρημένοις ἀντί-
στροφα καὶ ἐπὶ τῶν ψόγων.

7. N: ἐξογκασεισ — O: ἐξονκασεῖσ — 18. O: ἐνκωμια
— 19. O: χαρινα . λων — 24. expl. O —

Ἄλλως δ[ε] τούτοις [π]αρα-
 5 κολουθεῖ τὸ μηδ[έσιν] πο-
 τ' ἐνκωμιάζουσι πιστεύ-
 εσθαι τάληθῇ λέγειν δι-
 ἃ τὸ καὶ πονηροῦς ἐπαι-
 νεῖν, πολλάκις δὲ καὶ μᾶλ-
 10 λον, καὶ τοὺς αὐτοὺς, οὓς
 ποτε ἔψεξαν, πάλιν ἐ-
 παινεῖν, τοὺς δὲ καὶ ἐπὶ
 τοῖς αὐτοῖς, οὐ μόνον δὲ
 τῶν εἰς εὐδαιμονίαν
 15 ἢ κακοδαιμον[ί]αν ἀνη-
 κόντων [ἀδν]υατοῦσιν
 ἐνκώμια διατίθεσθαι καὶ
 ψόγους ἀλλὰ καὶ τῶν κα-
 τὰ τὰς ἄλλας ἐπιστή-
 20 μας καὶ δυνάμεις ἔξε-
 χόντων ἢ ἀπο[τ]ετε[υ]-
 γ[μ]ένων, εἰ μὴ τὸ περὶ
 ὧν οὐδ' ἐν[υφ]ίαις ἔχουσιν,
 δ[υ]σ[σ]φη[μ]ε[τ]ρ[υ]ν ἐ[ν]κ[ω]μιάζειν καὶ <ψέγειν καὶ>
 25 κ[α]λῶς ἐκ[α]τ[ε]ρον προσα-

Col. XL^a. γορεύουσιν. Ἄλλὰ μὴν [ο]ὐ-
 δ' ἐφ' οἷς ἐπαινοῦσι καὶ ψ[έ]γου-
 σι[ν] εἰ[δ]ησις ἔστ[αι] καὶ τοῖς

4. O: δετοντοισκοαρα || — 5. N: μηδω . πο || — O: μηδωιν
 — 16. O in margine δ exhibet — 21. O: ατο. ετεπ || γμενων —
 23. expl. O — 24. O: || ηθλειν i. e. ὁθλειν — In N superscriptum
 est: .υ. φηι — non videtur: δύσφημα ὁθλειν, sed ὁθλειν in δυσ-
 φημεῖν mutatum est — XL, 1. expl. O — 2. N: || δετοις — O:
 || δεφοις — ψεγου || — 3. O: || σι . σιδ . . —

- αὐ[χοῦσιν ἀνηκ]έστως· ἦτ-
 5 τῶν[ται δ' οὐδὲ π]οιηταὶ καὶ
 μάλισθ' [ὅσοι θεοὺς] καθυ-
 μνουῦσι, τάχα δ' οὐδὲ τῶν
 φιλοσόφων ἔνιοι. Τί γὰρ
 πάλιν δεῖ λέγειν, ὅτι πᾶ-
 10 σὶν ἐστι[ν] ἐξουσί[α] τὸ κα-
 τὰ μηδεμίαν αἰτίαν [μό-
 νοις ἀποδεδομένον τοῖς
 ῥητορικοῖς σοφισταῖς; Ἐ-
 ἂν δ' εἰς ἐκεῖνο καταντή-
 15 σ]ωσιν, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐν-
 κώμια λέγειν καὶ γράφειν
 οἶδασιν, οἷα περιφ[έ]ρεται,
 καὶ τοὺς τοιούτους ψόγους,
 ο[ἷ]ους παρειλήφαμεν — εἰ
 20 δὲ βούλονται, καὶ μόνους
 συγχωρή[σο]μεν. Ἴσον γάρ
 ἐστίν, [οἷ]μαι, τὰ τῶν ῥητο-
 ρικῶν ἔργα τῶν ῥη[τ]ορι-
 κῶν εἶναι. Περὶ μ[έ]ντο[ι]
 25 τοῦ χρησιμεύειν τι τοῖς
 ἐ[νκω]μιαζομένοις

Col. XLI^a. καὶ ψεγομένοις

ἢ τ[οῖ]ς ἄλλοις ἀνθρώποις διαμ-
 φισβητήσομεν οὐδένα θεω-
 ροῦντες ἐπανορθούμενον

4. O: || ανανον ... — 5. O: || τοι. αν ... — 6. N et G: στ... κα
 — ἀρετὰς? — 10. O: σιατοκα || — 15. O: || τω . ιν — 17. O:
 φορεται || — 19. O: || οσονσ — 22. O: ομτατων, desideres τῶ, quod
 Spengel pro οἷμαι habet — N: || εστιν . μαγα — 26. O: || εν —

- 5 δι' αὐτῶν οὐδ' ἐπινοοῦντες,
πῶς ἂν δύναιντο. Καὶ μὴν ὁ
Δ[ημ]ήτριος μετὰ τοῦ σοφισ-
 τικοῦ] γένους τῶν λόγων
 προστ[ι]θ[ει]ς τῷ δημηγορι-
 10 κῷ καὶ δικανικῷ τὸν ἐν-
 τευκτικὸν ἅπασιν, εἰ μὲν
 λαμβάνει τὸν τοῖς πλήθε-
 σι[ν] ἐντε[υκτικὸν κ]α[λ] τὸ[ν
 κατὰ πρεσβείαν τοῖς δυνάσ-
 15 ταις, ἐχέ[τ]ω μὲν ἐπὶ τοῦ
 παρόντος· ὃ [γ]ὰ[ρ] ἐκ τούτων
 ἀγαθὸν γέινεται, μετὰ ταῦ-
 τα ἀποψόμεθα· διότι
 δὲ [τ]αὐτοῦ καὶ ταῦτα καὶ τὸ
 20 σοφιστικὸν εἶδος ἐποίη-
 σεν, λεγέσθω διαμαρτά-
 νειν. Εἰ δὲ τὸν περὶ τῆς ἀ-
 ληθείας λόγον ἴδιον ἡμῶν
 ὄντα καὶ [π]οικίλως ἐπι-
 25 δεικνύμενον τῶν φιλοσό-
 φων ἀφαιρούμενος τοῖς
 ῥητορικοῖς ἀνατίθῃσι, τὴν
 ἐν τοῖς πολειτικοῖς ἔαν-

Col. XLII^a. τοῦ ποτε γενομένην ἔξου-
 σίαν καὶ ἐπὶ τὰς σκέψεις με-
 τάγει τὰς πίστεως δεομέ-
νας. Ἀποτεθεωρημένων

7. expl. O — 8. O: || ..κον — 9. O: || προ....σ, N: || γ...-.ι.σ.σ
 — 13. O: || σι. επιενλιανπκοιτο || — 15, 16, 19, 24. expl. O —

- 5 τοιγαροῦν, ὃ Γάϊε παῖ, ἀπάν-
των, ἃ μέρη φασί τινες καὶ.
διδάγματα τῆς ῥητορικῆς
ὑπάρχειν, ὅτι τὰ μὲν κα-
τέψευσται, τὰ δ' οὐδὲν χρη-
10 σιμεύει τοῖς μὴ τὰ ῥητο-
ρικὰ σοφιστεύουσι, ὅλην δὲ
τι πομπεύεται παρ' αὐ-
τοῖς τὸ μητέρα τῶν μα-
θημάτων καὶ τῶν τεχνῶν
15 εἶναι καὶ τιν' ἐνθ[ή]κην καὶ
ἀφετήριον τὴν ῥητορικὴν
καὶ μᾶλλον ἔτι μετὰ τῆς
πειθοῦς λαμβανομένην·
τὸ γὰρ ὑπ' ἐνίων λεγόμε-
20 νον, ὅτι καὶ βλέπτει προσ-
τεθεῖσα ἀπάταις, εἰς ἄλλον
καιρὸν ἡμεῖς ὑπ[ε]ρβαλλό-
μεθα. Τὸ μέντοι μαρτυ-
ρεῖσθαι δ[ι]ὰ [τ]ῶν ἀποτε-
25 λεσ[μ]άτων, ὡς οἱ τῇ ῥητο-
ρικῇ προ[ο]διατρεῖψαντες

Col. XLIII^a. ἀμείνους γίνονται τῶν ὁμο-
γενῶν, διαστελλόμεθα φάσ-
κοντες· εἰ μὲν ἐν τοῖς ἰδί-
οις ἀμείνους γείνεσθαι λέ-
5 γουσιν, μὴ μόνον ψεύδεσ-
θαι φανερω[σ] ἀλλὰ καὶ δια-

25, 26. O: ματωνωσοιτηρητο || ρικηνπρι — Spengel: τὴν
ῥ. πέρι — XLIII, 6. O: φανερωε —

νοήσεως ἐκπεύποντα
 πάσης, εἰ μὴ διανοητὸν
 ἄρα τὸν μαθόντα μουσικὸν
 10 τὰ ῥητορικὰ μουσικώτερον
 ἀποτελεῖσθαι τῆς ῥητορι-
 κῆς τὰ μουσικὰ μὴ διδασ-
 κούσης. Εἰ δὲ τὰ κωλύοντα
 τοῖς θεωρήμασιν χρῆσθαι
 15 πε[ρ]ιαί[ρ]ειν, τὸ τῇ φιλοσο-
 φίαι προσδὸν σφετερίζεσ-
 θαι μηδέν' εἰς τὸ τοιοῦτο
 φ[ό]ρον προσφερομένους. Εἰ
 δὲ πρὸς τὸ κατεργολαβεῖν
 20 μᾶλλον ἄλλων κομψεί-
 αν τινὰ περιποιουμένους,
 οὔτε πάντας ἐπιδείξειν
 τοῦτ' ἐκποριζομένους,
 ἀλλὰ καὶ τούναντίον πολ-
 25 λούς ἀποπεύποντας καὶ
 περ]οσ[έ]τι μει[σ]ομένους,

Col. XLIV. οὔτε μᾶλλον ἢ πλείονας
 ὑπὸ τῆς ῥητορικῆς ἢ ποιη-
 τικῆς καὶ γραμματικῆς καὶ
 φιλοσοφίας συνεργουμένους.
 5 "Α δὲ Γοργίας εἰσῆκται λέγων",
 ὁ πα[ρ]ὰ Πλάτῳ, περὶ τοῦ
 τὸν ῥητορικὸν ἅπαντ[ος] τε-

15. O: || περιαι. ειν — 17. O: || οαι — 18. expl. N — XLIV,
 6. ὁ N omisit: O, sicut par est, exhibet. — 7. expl. O —

χνε[ί]του τεχνικώτερον εἶ-
ναι δόξειν, ἐν τοῖς ὕστερον
10 γραφησομένοις λόγοις ἀπο-
θεωρήσομεν.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

= Hercul. voll. tom. V coll. pr. fol. 1—68.

- fr. I. 1—2 τατο μ || . . . τας οὐχ ἡ[τ]τον δ.αι ||
δια . . . τ . . η . . και . θα
. . . . διας καὶ [δι'] ἄ[λ]λων
5 πο]λλῶν προτρέπεται
μεταχειρίζε[ιν] καὶ τὸν μὴ
φιλοσοφοῦν[τα], καὶ τά-
χα λυσι[τ]ελέσ[τε]ρον τοῦ<το
τοῦ] ῥητορεύει[ν] πρὸς ἐπί-
10 δειξ[ιν] καὶ μάλ[ι]στα τοῦ
σοφιστικῶς. [Εἰ] δὲ φιλο-
σόφω[ς, τ]ίνα [τρό]πον
ὕπ' α[ὐτ]ῆς εὐθ[ύς] πενίας
δυν[ήσεται] ταπ[ε]ίνοῦ-
15 σθαι δ[ε]δ[ι]δα[γμ]ένος, ὅ-
τι δ] σοφ[ὸς ο]ὕτ' αἰ . τουκαι
17—23 || τενη τοσού || . . αφ και
. . ριειρη || . οσεα του . . τον θε || . . . κα

fr. I—V tantum Neapolitanum ex. servavit — 6. ξε . και
— 11. κωσ . σ . δεφιλο || — 15. δσ . ιδαι . λενοσο || — 22. τα . δις
— τοῦ σώματος? —

PHILODEMUS, ed. Sudhaus.

.....ναγ.....βον || κη. ω. δ' ἐν ταῖς ..]
 σκατω- || τὰ[τα]ίς τοῦ σώ[φρονο]ς τρέ- || ον-
 [τος ...]εινε.....νοσ υ || —

fr. II. ἐπ]έγνω[κεν
 τό[που]ς ὑπὲρ τῆς ἐ[μπράκ-
 του δικαιοσύνης καὶ τ[ῆ]ς
 ἄλλης [ἀρ]ετῆς ἔχων δι-
 5 αβεβαι[ου]μένους, ὧν
 τὰνα[ν]τιώτατα τοῖς
 πρ[α]γμα[το]κόποις παρ[α]-
 κολου[θεῖ]· οὐδὲ τὰ
 δεύ[τε]ρα πλουσ[ί]οις [λ]έ-
 10 γων [ὁ μ]ηδὲ βασιλεῦσιν
 ἐντυγ[χ]άνων μη[δὲ] δῆ-
 μοις, ἵνα μ[η]δὲ δι' ἀνάγ-
 κην τ[οῦ]το ποῇ τῶν ῥη-
 τώρων [δ]λον τὸν βίον
 15 θω[πεύ]ειν ὑπομενόν-
 των. [Ἀλ]λὰ μ[ὴν] κα[ὶ] τ[ὸ]
 φάσ[κειν] τοῖς εὐ[νομοῦσι]ν?
 ἀναγκ[αί]αν [εἶναι τὴν ῥη-
 τορικὴ]ν || προ-

fr. III. v. 1—9 legi non possunt.

10ναπτυν σπα[. αἰ]-
 σθαν[ομ]ένας [τὰς] μὲν

II, 2. || τοι — 6. || ταναι. — 7. || πραι — 8. || κολουε...
 ουδετα || — 9, 10. πλουσίοισιν || γωνσ — 12. || μοκιν — 15.
 || θωμειν — 16. λαμ. κα. γο || — 17. εὐήμεροῦσιν? vix sciri
 potest — εν...ν.ν || —

εξ. ρ . . . -ειν, τὰς δ' ἀπο .
 . ρα . νῆσαι καὶ κελεῦσ[αι],
 ἃ τοὺς νέ[ο]υς διδά[σκου-
 15 σιν, ὡς καὶ τὴν [τῷ]ν Ἀ[θη-
 ναίων, καὶ οὐκ ἀναισ[θη-
 τω]ς μόνον ἀλλὰ καὶ [ὑ-
 περα]ναισχύντως καὶ ἀ[π]αι-
 δεύτως καὶ ἀλ[ογί]στ[ως]
 20 αὐτῷ] ὑπὸ τῶν λεγόντων
 φλη]ναφαῖτα[ι] νο (τὸ?)

fr. IV. 1—5 να πρὸς τὸν α . . || ο-ηθος αλλ . . . ||
 οντα ὅτι α || χρησεσπιλ
 || κα —
 6 .. αὐτῶν οἰκονομ[ή-
 σ]οντες· ἂν δ' ἐπὶ τ[ὸν] δ
 . . . μόν καταγενόμε[ε-
 νοι], κατα[γ]ελασόμε[ε]θα
 10 τ[ῶν] κατα[γ]ελώντ[ων] τ[ε]
 καὶ τῶν ὅτι κ[αλ]ί? δι' ἄλλον τὰ
 τεκτονικὰ διοικούμεθα·
 π[ε]ρι ὧν δ' ἂν ἄρχεσθα[ι]
 δοκιμάσωμεν, οὐδὲ
 15 μυριοστοῦ αφαν . . .
 ἀπολειπομένου? . . .
 17—21 || .. οἰς γὰρ αγ — || .. πεικα — || .. ρακη — ||
 . . . ται — || . . . τα —

15. τηνπονασ. || — 20. || ... συνο — IV, 6. μι. || — 7, 8.
 velut λογισμὸν — 11. Post ὅτι κ litera suprascr. — puto fuisse
 τῶν [φασ]κ[όντων], ὅτι — 13. || τερι —

fr. V. 10 ... των

ἐρ]ρωμένως προ[κρινέ-
σ]θω? τὸ ῥητορεύ[ειν τοῦ
φι]λοσοφεῖν, καὶ ταῦτα
το]ῦ μὲν οὕτως σπανί[ως

15 τοῦ] δὲ παρ' ὅλην τὴν ζ[ω]ι-
ήν] μετὰ τῆς ὠφελίας
τ]ὰ ψυχα[γωγο]ῦν[τα] καὶ
. θανυμ το

22—24 τῶι νο || φ νομιζε || — μ .. α
καὶ δι ||

29 .. υτο φι .. ουν
..... ινοις γίνε[σθαι] ...
φι]λοσόφοις, τὸ δ' ὑπὸ τῶν
ἀνο[ή]των, ὃ συμβαίν[ει]
τισιν τῶν ῥητόρων — οὐδὲν

fr. VI = Ox. καὶ τῶν α

pag. IV. μων εὐκολ .. -αι προ[ὸς ἐ-
κάτερον το[ιο]ύτων || ητου
ὥς [ἐ]κάστω[ι σ]υνε || . την
5 σιν ἀλλ' οὐδ[ὲ τ]οῦτ || . δαι
λοσοφία . αλ || νος
θῆσονται[ι] || ωκρ
τῶν δυνά || ν καὶ

14. σιτανισπ || — 15. ζοι || — 17. ψυχαπ — VI. Inde ab hoc fragmento Gomperzii quoque apographon adhibere licuit (= G). Hoc fr., quod tantum Oxoniense exemplar servavit, temeritatis exemplum apposui. Constat enim ex quattuor schedulis, quae nullo modo coeunt. Eandem contaminandi temeritatem proximis paginis deprehendimus — 4—7. fort. ἐκάστωι συνεργοῦσιν, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο τῇ φιλοσοφίᾳ μᾶλλον περιθῆσονται —

- φεν . θεισ || μενμε
 10 ταῖς δὲ κα || ριν προν
 μέναις εν . . . || δε πλει
 τοατλνκσα . . . || ει τον
 τὸ δι' αὐτῶν . || ουμενα
 οιτεφουκο || τοις
 15 .. ν εἰ μὴ κα || ν . . . ε
 .. εσυνγ || ηκ . του
 17—20 (initio) κα — οξ — ὥρμημ — τενο . τ —
 21 . νεγρλι . . || λαθητα
 νας καὶ φ . . || οθων λαγ . . .
 . . . και . . . || ν φιλοσο[φ . .
 τον . ξιπ . . . || ερונהτω
 25 γα τῶν ι || . . καμεν
 .. τιν || ην ἄκου
 παραι || ιστοσαν
 καὶ μα || ητος πλη
 καὶ πολ || _____
 30 τουτοι || σκοπο
 δὲ τῶν α || ινοντ
 ηδ . . . ων . . . || στουμ
 λο || αι χρημα . .
 || ετεθαι και
 35 || σιν οὐδ' εν
 || ευσιν

35 et 36. οὐδ' ἐντυγχάνειν βασιλεῦσιν latere suspicor, versu autem 30. πραγματοκόπους, ut haec schedula conferenda sit cum fr. II. —

fr. VII = Ox. col. V. dextra pars.

σ τις χρεία || — ν καὶ συνα || — ετονετω || — ει
καὶ γεϞ || — οντα τῶν || — πολλὰ μὲν || — ἀ]γαγεῖν ἐς ||
— γέγονεν || — νωσιν || — αδιστασ || — σμενυει || —
ληνυειτα || — ἀ]λήθει[ι]αν || — ριηα (ωρια?) ... || — π]ολλη... ||
— αιοτη || — χ]άριν η || — νοι τήν || — ῥητορι || —
περι ... || — ομολ. || — ωκα ... || — ιστ ... ι || — μυ
.... || — || — ημ[ε]ρει || — ραιωδη || — ν ὥστε || —
κ]ατ' ἀλήθει- || [αν —

fr. VIII. τω ων

φων πο φενς ψυ-
χαγωγο[ῦσι]ν? .. κεκατ
τοὺς δὲ .. α[. τ]ῶν ἡμε-
5 τέρων ο[... προς] τοῦτο
νεύσαν[τα]ς. Ο[ὔ] μὴν
ἀλλὰ κα[ὶ τ]οῦ[ς] ἀλλοτρι-
ο[υς] ἀγα[θ]οὺς λ]έγουσιν. Τί
δ' αὐτοῖς [διὰ τ]οῦ[τ]ου περιγεί-
10 νεται με[γαλ]εῖον ἔτε-
ρον τῶν π[ρό]τε[ρο]ν ἔκτε-
θέντων ου . ε . κ . εικ . η
ουσιν ἐπεὶ? ... λλον ...
... στων π ... τουσ ...
15 εχουστων . ταλπο
ἐν ταῖς δια[τ]ριβαῖς μὴ
καὶ μοπο[υ ...]τηθηφο

fr. VIII. conglutinaui ex exempli Oxoniensis paginae quin-
tae sinistra et sextae dextra parte — 6. *ον* pro *οὐ* — 8. || *ον*
— ἀλλοτριῶν? — 9. Alterum *τον* suprascr. — 10. *νειον* —

- . σιται πολ . . . πλειτο;
 . ουσιν ο . . . ρλμα
 20 τοδασαλλ . . ιτιγα . . .
 . . ~ειν τῶν [πο-
 λι]τικῶν? . . διαλ
 μερν ετ α
 24—32 || α . . ρων — || σοφων τι — ρεσ . . . η . ων ||
 συνποσει — ο . . ωντως (vid. ἀποχρώντως)
 || τουσι . . α — ενπ || καὶ καθα — ιφιμεσ-
 ξους || ἐ>πὶ τὸ πολ[ύ] — σκα σεδ || —
 ωσαιτω . . . || — αισει . νο . . . || — ενη . . .
 . . . || — v. 24—32 non cohaerere puto.
 cf. pag. alteram.

Col. I. Nihil praeter paucas exiguas voces legi potest.

- Col. II. νασθαι
 λοντα[s] ποεῖν δι[α]τρί-
 βῶν ~.s ἐ[π]ισημ[αί]νεσ-
 θα[ι]] ονονο-τισει
 5 θωι[. ἀν]τέχεσθαι τοὺς
 ῥήτο[ρας] ακαραιτε
 εχθῆι . νεστατου τῆς

C. II. Haec pagina usque ad v. 24. ex laeva parte paginae 6. et ex dextra parte paginae 7. exempli Ox. consuta est. Quae infra a v. 24—34 sequuntur misere turbata sunt nec aut cum his aut inter se cohaerere aut sanabilia esse videntur. Quae in N exstant magis etiam dilacerata et a v. 11—25 contaminata sunt. Velut a v. 11—14 ξ, ας, ους, α versum incipiunt. Idem in exemplo Ox. accidit — 2. N et G: διη — 3. G: εγεισημνησε || — 4. N: ονοντην — μόνον οὐ τὴν πειδῶ? — 6. N: καιαν —

δυνάμ[εω]ς ἐγλει[ψι]ς [π]ρο[σ-
 ήεν[κ]ε καὶ τοῖς τυ-
 10 ράν]γο[ις ὥ]μοίωσε τοὺς
 ῥή[το]ρα[ς . . .] α . . . ιτες
 οἰτουζ . . ξιοιο ἰστ[ο-
 ρο]ῦντες διατε[λ]οῦσιν
 τῶν δε . . . εαμη . εους
 15 ὅ]τι [ἐπισ]τήμας λέγοι
 τὸ] τῆς φ[ι]λοσοφίας χ[α-
 ρίεν εἰδ[ένα]ι μετρίω[ς δὲ-
 ν]ασθαι . αεοδ . κ . αλ . .
 τήν δὲ . εφαιτη . ι τοῦ
 20 . . οντος προσεδ[ρ]ί[α]ν
 διαφθοράν ὑ[πάρ]χε[ι]ν [τῆς
 φ]ιλοσ[οφί]ας νο[ου]μ[εν] . || . . ισορ
 εργα —

Col. III. σκαι. Το[ῦτ]ο γάρ,
 ὅτι παρέ]θηκεν οὕτως
 ἔχειν], ἐστὶν ὥς πανα-
 πιστό]τατον τὸ τὸν ξμ-
 5 πειρον κα]ὶ τῶν τοιούτων
 μη]δέπ[οτ]ε ἂν? [γ]ενήσε-

8. N: σειν pro σεγλ — G: γρο || — 9. G: ῥοκαντοισιν || —
 13. N: διατην, G: διατερουσιν || — διαφέρουσιν? — 15. N: δετοι
 pro λέγοι — G: || . τισπο — 16. G: χε || — 17. G: α || — etiam
 N α habet — 18. G: || φασ — 19. N: ριτον — 21. N: υπλεχειν
 — G: νυτολ. χε. ν. || — pag. III = Ox. p. VIII. In Oxoniensi
 exemplo a sinistra adiecta sunt, quae textum complere viden-
 tur magis quam complent. Velut versus quintus et sextus ita
 exstat: || οετισανοιτωντοιουτων || ζειπροδεπσεαντενησε || —, in
 quibus nec literarum numerus constat, nec sententia vel verba
 continuantur — 1. G: τσσ-ογαρ || — 3, 4. παναθλιώτατον? —
 4. N: εμα || — 5. N et G: οιτωντοιουτων || —

- σθαι καλ]όν κάγαθόν, εὐ-
 δαιμ]ονίαν δὲ δὴ μη-
 δενὶ περ]ι[π]οήσκειν ἀλλὰ
 10 μηδ' ἐθέλ]ήσειν εἰ μὴ τὸν ἡ-
 μιμαν]ῇ καὶ κακοδαίμ[ο]ν<α
 πάν]τως. Χωρὶς γὰρ τῶν
 πολλ]ῶν, ὧν ἔμπειρον
 αὐτ]ὸν εἶναι προσήκεν, [εἰ π]ε-
 15 ρί γε] τούτων μανθάνειν
 τι ὁφ]είλε[ι, πεπαι]δευμέ-
 νον δεῖ] ἐναντίως παν-
 τὶ μ]ὲν νόμῳ πειθαρ-
 χεῖ]ν ἐξεπιστάμενον
 20 καὶ περὶ ἐ]αυτὸν κειμέ-
 ν]ους, θαι οντας
 δ'] οὐ τοὺς π[. . . . υ]ς, περὶ
 ὧν ο]ὐδὲν ἐσ[τιν αὐ]τῷ,
 μό]νον δ[ὲ πε]ι[θ]αρχ]εῖν [ἐκ
 25 τού]του τοὺς ἀνθρώ[π]ους
 τοῖς] τε συμ[βολ]αίοις καὶ
 τοῖς] ἄλ[λοις νομί]σμα-
 σι]ν μὴ διὰ τοὺς νόμους
 ἀ]λλὰ δι[ὰ] τὸ τῇ [πόλ]ει
 30 σ]υμφέρο[ν] καὶ μηδεὶς?
 . ταρχηνομο — (ὑπάρχειν νόμους?)

7. N: μονκαγαθον — G: μεν — 9. N: ἴνοησειν — G: ἰν-
 δησειν — 10. N: ηοειν — 11. N: ιηικαι — G: ιηικαι — 14.
 G: ιε || — 24. N: εισ || — G: ισ . . . ειν || — 25. G: εοντους —
 26. N et G: συμσ — 27. N: πι . . σεμα || . αιμη — G: σπιγ. σεα ||
 — puto θέμασιν vel νομίσμασιν vel simile fuisse — 29. G:
 σει || —

Col. IV. εἰ . . . τῶ] || ν]ικήσαντι κάλλιστος

περιτίθεται στέφανος
ἢ τῆς πατρίδος εὐνοια,
καὶ τὸν νικώμενον ἀ-

5 ναγκαῖον εὖ πράττειν.

Κοινὰ γὰρ τὰ τῆς κοινῆς
πατρίδος ἐστὶν ἀγαθὰ.

Καθάπερ οὖν <έν> ἐκείνῳι
μὲν ὥς τὸ πολὺ λει-

10 φθέντος οὐ στεφανουμέ-

νον μόνον, ἐν δὲ τοῦ-
ται πολλάκις τῆς κοινῆς

πατρίδος ἐκπ[ίπ]τοντος
καὶ μετὰ στρέβ[λ]ης κατα-

15 στρέφοντος [ἐπ' ὄν]είδη,

τοῦ δυνά[μ]εν[ο]ν πεί-
θειν, ὃ βο[ύ]λεται, διοικεῖ-

σθαι π[ό]λιν ἡμο]ιρηκό-
τες ἀ[γαπῶμεν ὧ]ς οὐ

20 προσπ οἱ κα-

ταφε ὅτι τ. || τοβ νην .

Col. V. τῶι . . ἐγὼ τροφεῖ· καὶ

τῶν [μ]ὲν οὐδεὶς ἢ σπα-
νιώτ[α]τός τις ὑπὸ τῶν

μισθοφορούντων δυσ-

5 νοηθ[ε]λς ἔτυχε κατα-

στροφῆς, οἱ πλείστοι δὲ

11. N et G: || νουσμο — 15. G: τοσ. τ . . εἰδη || ταν — 19.
N et G: || τεσαι — οὕτως οὐ? — 20. N: || προστ — V, 1. N:
|| ται . . εἰ. στροφει —

τῶν πολιτευσαμένων
 ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐκ-
 τραφέντες ὥσπερ βόες
 10 κατεκόπησαν εἰ μὴ καὶ
 χεῖρον, ὅσῳ τοὺς μὲν οὐ
 δι' ἔχθραν ἀποκτείνου-
 σι μόνον, τοὺς δὲ διὰ
 μῖσος ἔσχατον τοιαῦτα
 15 διατιθέασιν. Ἀλλὰ
 μὴν καὶ περὶ τοῦ προ[ῖε-
 σθαι τοὺς μὴ ῥήτορας
 συκο[φ]άνταις πότερ[ον]
 ἀπ[η]ν[η]ν[η]κότ. τοχρῶνι
 20 οτη[τ]α. νοσθ. ιθησιν α
 .. πε[ρ]ὶ τοῦτο ν. ιουμεν
 ἐν λέγε[ι πο]ῖόν ἐσ[τι]
 ν τὰ πρά[γματ]α

Col. VI. ναι, [ἀλλὰ τὴν ῥητο-
 ρ[ικ]ήν ὥσπερ [π]ύ[ργ]ον
 πε[ρ]ιβάλλεσθ[αι] τῆς οὐ-
 σ[τ]ας. Πρῶτον μὲ[ν] οὖν ἐ-
 5 ἀ[ν] μὴ πλουτῶμεν, οὐκ ἐ-
 οίκαμεν κατὰ τὸν λόγον
 προσδεήσεσθαι τῆς ῥη-
 τορικῆς. Ἐπειτα δὲ πο-
 λὺ βέλτιον ἀφαιρεθῇ-

18. N: π.τερ .. || — G: πο^ωτερ .. || — 19. N: || απ.1τ — 20.
 videtur προστίθεται — 21. G: τουτον. νοουμεν || — 23. G: ραν ||
 — 25, 26. G: ωνμ. || — περ .. || — VI, 1. ναι — 2. G: || ρ.λην
 — 5. G: || αιμη —

- 10 ναι τὸν πλοῦτον ὠμῶι
 πρ[οτ]εροῦντα πενίας,
 εἰ μὴ δυνατὸν ἄλλως
 εἴη φυλάττειν αὐτόν, ἢ
 καταμελετῆσαι ῥη[το-]
 15 ρικὴν καὶ διατελεῖν ὀ-
 λον τὸ[ν] βίον ῥητορεύ-
 οντ[α]. Πλὴν ὁ μὲν Κη-
 φην[ί]δης <ὁ> πλούσιος οὐ
 τ[οῦ]ς συκοφάνταις πρόσ-
 20 οδος μόνον ἐστὶν ἀλλ[ὰ]
 καὶ δο[ύ]λοις καὶ χαμα[ιτύ]-
 παις καὶ [ἄρπα]ξι καὶ μά[ν]-
 τεσιν . . ταιεντωαῖς .
 μυρῖ[οις] .]δεχ εν .
 v. 25—34 G exhibit: τοῖς || μεν
 αρ — || τω.εν ποιησ — || .. ταῦτα
 τ' ἀντακ[όλου] θ]α? [γέγ]ονεν ζωῖς (τῷ?)
 — || εμφ — || ευμεν —
 || γ]ὰρ εὔ καὶ φ — || ἔ]λεγεν υσ
 — || . . . νος α . οχωω — (ἀποχρώντως?)

Col. VII. μα λ]ων βέ[λ]-
 τιστα π[ροσά]γουσιν καὶ
 τὴν ἀδυναμίαν τοῦ φι-
 λοποιεῖσ[θ]αι τοὺς πολλούς,
 5 ὥς ὁ τῶν πολιτενομένων

10. ὀλίγω? ὀλμωγῇ ironice? — 15. N: διατεινεινφ || — 19.
 N et G: || τωσ — 21. N: || καιδο.κοισ — G: || καιδοπλεισ — 22.
 G: τικξικαιμα . || — 23, 24. velut: ἢ παισιν ἢ ὥραϊοις ἢ μυρῖοις
 ἐνδεχόμενον —

- χόρος ἐκόντες εἴλοντο
 καὶ διατελοῦσι χαίρου-
 τες ἐπ' αὐ[τ]ῇ. Τὸν γὰρ βί-
 ον οἶον ἀ[ν]θ' οἴου προέ-
 10 κριναν, ἐ[πεὶ τὸν αἰ]ρού-
 μενον ο[ὗ]δ' ἔχειν ἀ]πο-
 τελέσμα[τά φασιν; Π]ῶς
 δὲ καὶ π.....ην, εἰς ὁ-
 λίγους ε.....υτο
 15 δεκτ.....νκο
 ὁμοίων ἦσανορν
 δηως δ' οὐδ. ε...παρ
δε.....εν αν
αμ.....ιτε
 20—34 κατα]σκευ || — ο]ύθενδς ο || — θου || —
 εν || — ευριας || — νον τοι || — ἡροῦνται ||
 — μετὰ λό- || γου ὑπὸ τῶν τρα]γωιδῶν
 — ψυχα- || γωγούμενοι οἱ] κακοδαί- || μονες
] καὶ δια || — οντες ει || — αὐτὸ
 κεν || — νταν δ' ᾧ-

Col. VIII. πάντες ἢ [πλεῖστοι]. Ἐὰν
 δ' ἀποτύχωσ[ιν], οὐκ ἀ-
 γανακτοῦσιν, εἰ καθά-

Lacunam versuum 10—15 G falso his litteris explet: ατ-
 τωντα || σθοντεσε || ιναντοισδ || τατην || . νολ. αν. . || ..εσοκ —
 Deinde ντο || in N non ad versum 14 sed ad 15 pertinet. Eadem
 perturbatio in tribus deinceps versibus notanda est — Initium
 versuum 22—33 G adicit, sed aperte errore huc adsertum:
 δυνες — || νάμεως ε — || διότι τω — || μάλιστα γ — || κράτιστος
 ι — || εἰ καὶ μηδ — || ἀρχειν καὶ τ — || φιλέστατο — || εἰπεῖν
 ουι — || ναγκαῖον ε — || πράττειν σ — || περο — 17. N: || δημ — 28.
 G: ογωιδων || — 33. N: οτανδα || —

περ ποιμένος πρόβα-
 5 τα καὶ βουκόλου βόες
 οὕτως ἄφρονες φάυλῳ
 μᾶλλον προσέσχον, ἀλ-
 λὰ τοῖς ὀλίγοις ἀρέσκον-
 τα λέγειν αἰροῦνται τὰ
 10 τε ἄλλα καὶ τὰ περὶ τῆς
 τῶν πολλῶν δια[θέ]σε-
 ως, ἔργῳ δ' ἀμῦ[μο]ν
 πλεῖστον ἀποδι[δο]σιν
 οὐδὲ δουλεύ[ο]ντες ἀ-
 15 θρόοις αὐτοῖς ἐνδὲς ἐκάσ-
 του βουλεύονται κυρ[ι]-
 εὔειν. Οὐδ[έ]ν γὰρ ὧν ἐ[πι]-
 θυμοῦσιν παρὰ [τούτων
 ἐκπορίζεσ[θα]ι ἀ[ξιο]ῦ-
 20 σιν οὔτ' ἐν τῷ[ι] βίῳ οὔτε
 μετὰ τὴν τ[ε]λευτήν. Ἀλλὰ
 μῆ[ν] καὶ τῶν [φ]ιλοσ[ό]φ[ων]
 τοὺς ζηλοῦντας μὲν τ[ὰ]
 παρ' αὐτῶν, προσποιου-
 25 μένους δὲ ἐν μηδενὶ
 διεξάγειν καὶ φωρω-
 μένους, ὅτι πολλὰ πρὸς
 αὐτοὺς καλλω[πί]ζον-
 ται, καταφρονοῦσι μὲν,
 30 ἥττον δὲ τῶν ῥητόρων

13. G: αποδεο.ισιν || — 18. G: ολ || — 19. G: ξεσ.φια...ν ||
 — 20. G: ουτεντω.ον — 21. N: || μετατηντσ..κη — G: || μετα-
 τηντσ.κ — 28. G: καλλων — N: καλλωι —

ἡγοῦνται τα[λ]αιπῶρους,
ὅτι τῶν ἀπο[τ]ελεσμά-
τ[ω]ν γε τ[ῶν] ἐκ[ε]ίνους
προκειμένων πο[λ]λοὶ

- Col. IX. τυγχάνου]σιν. [Οὐ μὴν ἀλλὰ
νῦν καὶ τοῦτ' ἐδοξε κ[α]-
ταριθμεῖν ἐν τοῖς ἐγκ[ω]-
μίοις τῆς ῥητορικῆς τὸ
5 πελαγίζειν ἐν τοῖς λό-
γοις, τοὺς δὲ βρ[αχ]εῖς ἀ-
ποδοκιμάζειν καθά-
πε[ρ] τὰ [π]λοιάρια τὰ μὴ
δυ[ν]άμ[ε]να τῆς γῆς ἀ-
10 πα[ίρε]ιν ὥς οὐθὲν δια-
πρα[τ]τομένους λαμπρόν.
Εἰ μ[ὲ]ν τὸ πελαγίζει[ν]
ταὐτὸ λαμβάνουσι τῶι
μακροῦς διέρχασθαι
15 λό[γο]υς καὶ διὰ παντ[ὸς]
οὐ[τ]ῶς ἴστασθαι, μανικόν
τί [φ]ασιν ἐπιτηδεύειν
τῇ[ν] ῥη[τορικὴν], εἰ μὴ
κα[ὶ] χε[ῖ]ρ[ον]? τῶν διὰ τὸ
20 π . . . α α . . . τος || το
24 πελαγίζ]ειν
25 καλοῦντες αὐ]τοῖς μό-

31. G: σαιπῶρους || — 34. G: μο || — IX, 1. N: || μ . . . ἰσι-
σιν — 2. G: ἐδοξεκ. || — 8. G: || πει . . . τανλοιαρία — 19. G: || κα
.. σι — 21, 22. N: ησ || γο — G: ο || γουσι — 22, 23. G: ε || . ο
— 23. G: εἰσ || — 24. G: σειν || — 25. N et G: μοι || — 21—31
= X, 1—14 —

νοι[ς] τοῦτ' ἀ[ποδ]ιδόα-
 σι]ν, οὐδ' οὕτω σωφρο-
 νοῦ]σι. Καὶ γὰρ οἱ φιλόσο-
 φοι [το]ῦτον [ἴ]σταντα[ι τ]ὸν
 30 τρό[π]ον, εἰ μὴ καὶ τῶ[ν]
 ἄλ[λων] οἱ φρε[ν]α]ς ἔχον-
 τε[ς]. Εἰ μέντοι παραψη-
 λαφ[ῶσ]ι διὰ τοῦ [π]ελα-
 γ[ῆ]ς[ιν πλ]α[ν]ᾱ[ι τοὺς δ]ή[τορας]

Col. X. { Εἰ δὲ [τό τινα δεόμενα
 λόγον πλ[είνο]ς ἔφαρ-
 μόττον[θ'] ὑφηγ]εῖσθαι
 πελαγίζει[ν κα]λοῦν-
 5 τε[ς αὐτοῖς] μόνοις τοῦ-
 τ' ἀποδιδόασιν, οὐδ' οὐ-
 τω σωφρονοῦσι. Καὶ γὰρ
 οἱ φιλόσοφοι τοῦτον ἴσ-
 τανται τὸν τρόπον, εἰ μὴ
 10 καὶ τῶν ἄ[λλ]ων οἱ φρένα[ς]
 ἔχοντε[ς]. Εἰ μ[έν]τοι π[α]-
 ραψηλαφ[ῶσι] διὰ το[ῦ]
 πε[λαγ]ί[ξ]ειν, πλ[αν]ᾱι τοὺ[ς]
 δή[το]ρας ἐ[ν τοῖ]ς λόγοις
 15 τ[ὸ] περ]ὶ μ[εγ]άλων πρα-
 γ[μάτ]ων ποιεῖσθαι τοὺς
 λόγους. Τὸ δ' ἀποδοκιμά-

29. N: αἰγιον || — G: ἀπον || — 30. N et G: τωι || — 31.
 G: οἰφρευ — 34. N: αἰαπ...ρη || — G: || γιτε...φακατι...ρη ||
 — X, 3. G: || μοττονε — 10. G: τωνα...ων — v. 12—14 in
 margine haec adscripta exhibet G: ἰσιν || γεσα || και — quod
 ubi inseram, nescio — 13. G: || πει...την — 15. G: παρανα || —

- ξε[ιν] τοὺς βραχεῖς ταὐτὸ
 τῷ[ι το]ὺς περὶ μικρῶν καὶ
 20 τῷ[ν τ]υχ[όν]των ἀρε
 φα ὕθε . || δη
 26, 27 ἐνω . . || ἐρ Διόπ]ερ εἰοίκα-
 σι [παρὰ τῶν] φιλοσόφ[ων
 ἐπάγασθαι το]ὺς δι' [ἐ-
 30 ρ]ω[τήσεως κ]αὶ ἀ[πο-
 κρίσ[εως λόγους. Ὡς θ]αυ[μα
 δὲ σεμ[νύν]ουσιν, οὗ [τὸ
 γένος ἀ[πο]δοκιμ[ά-
 ζουσι, τοὺς δι' ἐρωτ[ή-
 35 σεως] κ[αὶ δι' ἀποκρ]ίσε[ως

- Col. XI. . ὑμένον καὶ [τ]οῖς μετρί-
 ο[ις] εἰσί. Καὶ γὰρ ἐν τῷ βί-
 ωι πολλάκις οὐχ οἶον
 ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφί-
 5 αν καὶ παιδείαν λόγοις
 ἀναγκαῖον ἐρωτᾶν γί-
 νεται καὶ πρὸς τὰς ἀπο-
 κρίσεις ἀπαντᾶν. Ὁ δὲ
 συνζητητικ[ὸς] τρόπος
 10 καὶ τὰ πολλὰ τ[ο]ῦ τοιού-
 του προσδεῖτ[α]ι χαρα-
 κτήρος. Ἄλλ' [οὗτος μὲν

23. G: || το — 27. G: νερσοικ || — Ceterum in tantis lacunis certi nihil inveniri potest. Possis etiam: διόπερ εἰοίκασιν μάλλον οἱ φιλόσοφοι (G: φιλοσοφο.) ἐξεργάσασθαι — 30. N et G: || τω — 31. G: εσθαν — 32. G: ουνπ. || — 35. N: αἰσ. . || — G: ιοε. || — v. 33—35 unci praescripti sunt — XI, 1. G: || . v-μογον — N: || . . . ενον — 2. G: || σεσιφι — 12. N et G: αμο —

παρὰ τοῖς ῥή[τορσιν ἐ]ν-
κρίνεται[αι δ] τρ[όπ]ος οὐ-
15 κ ἐν τοῖς δικαστηρίοις
μόνον ἀλλὰ κ[ἀ]ν ταῖς ἐκ-
κλησίαις. "Ενι[οι δ'] αὐτῶν
κα θα φασιν ἐν δι-
α

20 ονοι .
. πτου . . . σιον λέγειν
οὐ πρ]οσ[τ]άτην ὡς τῶν με-
τοίκων, ἀλλ' εἰ μὲν ἀστεϊ-
ος εἴη, φίλον, εἰ δ' ἦττων
25 ἢ κατὰ τὸν τοιοῦτον, πρό-
κυνα. Διόπερ οὐδ' ἔν τι[ς
εἶπαι τὸν οὕτω πλού[σι-
ον οὐκ ἔχειν κ . . νγ . . . ,
εἰ καὶ [μ]ῇ ῥητ[ορεύοι, ἀλ-
30 λὰ πολὺν βέ[λτιον]. Οὐ δεῖ
δ'] ὥχυ[ρ]ῶσθαι περιφρά-
γμασιν, ἀλλὰ [ἐλευθ]ε-
ροῖ σε λύτρων λ[ο]γογραφ-
φικῶν ουδου —

Col. XII. ὡς αμ . . . || Τ]οίγαρ ἀμ[φ]οτέρων ἔσ-
τιν ὅτε χρησιμευόν-
των [θ]ᾶτερον παραλεί-
5 πουσιν. Οἱ δὲ καὶ τὸν δι'

14. G: || κρινεξαφτ. νοσου || — 28. N: ουδ — 29. G: ικ . .
.. || — 31. N: || λωχννωσθαι — G: || χωχννωσθαι — 32. G: αλ-
λας ε || — ἐλευθεροῦσθαι τῶν λ. οὐ δου[λοῦσθαι? — XII,
2. G: || φοι —

- ἐρωτήσεως καὶ ἀπο-
κρίσεως λόγον τοὺς ῥή-
τορας ἄκρως μεταχει-
ρίζεσθαι λέγοντες οὐ-
10 τ' ἴδιον αὐτῶν ὄντα
τὸν τρόπον ἀποδείξου-
σιν οὔτε τέχνας ὑπὲρ
αὐτοῦ καταβεβλημέ-
ν]ας αὐτοῖς ἀλλὰ τοῖς
15 φιλοσόφοις, οὐτ' [ἐν] ταῖς
κοινολογίαις τοὺς νῦν
ο[ὕ]δ' ἐν ταῖς [συν]τάξεσιν
τοὺς παλα[ιου]ς ἐν τῷ
γέν]ει δια[πρέπ]οντ[ας οὐ-
20 τω]ς ὥσπερ ο[ἱ] φιλ[όσο-
φοι . Τ]ὰ πολ[λ]ὰ δὲ κ[αὶ] οἱ
διαφέρ]οντε[ς] παιδεί[αι] δι-
αλερ]όμεν[οι] φα[ίνονται] ?
.... τῇ]ι τοιαύτῃ
25 λσ]ια . ατε καὶ τ[ῆς] φιλοσ-
οφίας αὐτῶ[ν], ἦν
.. μωσιν συνδερ .. μειν
ὕπ]άρχουσα[ν τ]ὸ [μὲ]ν δοι
.. αι τοὺς γεωμέτρους
30 τὸ] δὲ καὶ τοῦ[ς] φι]λο[σό]φους
καὶ] μάλιστα [τοὺς] δμ]ολ-
ους ὁμοίως δσπα . .

18. G: παλλω . σενται || — 19. G: διαγ .. τοντ . . . || — 27.
N: ην || — 28. N: σαι ιδοι || — 30—32. G: ητοφονσ || . νμαν-
σται σι || . θυσομοισε . . το . αιαρ —

... ιστων δενδερ . και
... σενωτι ταμεν || ισκια —

Col. XIII. θεωρή[μα]τ' αὐτὸν ἐκ[λύ-
οντα τῆς ἀνθρωπίνης
διαίτης ἐπὶ τὴν ὁδὸν
τοῦ βίου τὴν φέρουσιν

5 ὄντως εἰς πόλιν καὶ ἀγο-
ράν, ὅπου πάντ' ἐστὶ τὰ
πρὸς τὸ ζῆν, ἐπανάγειν,
ἣν αὐτοὶ [π]ορεύονται. Κα-
ταγελάστως μεν τὴν

10 γεωμετρίαν ἡδονῆς
καὶ κόσμου παρασκευ-
αστικὴν εἶναι λέγου-
σιν. Οὐ μὲν ἡμεῖς γε πάν-
τα τὸν βίον εἰς τα[ύ]την

15 κατατίθεσθαι λ[έγο]με[ν].
Πῶς δ' οὐδὲ βα[λόν] αὐ-
τοῦ φιλοσοφία [ἐξ]εῖ μ]έ-
ρος αὐτῇ(ν) οὐδ[ὲ] λη[θ]ιάρ-
γῳι στοκεθεσ

20 .. πάποτε φ
.. ουσιν δὲ τ[ὴν] φιλ[ο]σο[φ]-
φί]αν τ . υσι ἐ-
φαρ[μ]ό[τ]τ[ο]ντες η . υς
.. λυλ . τι ν τ[ῶν] π[ε]-

33. N: δορη . και || — XIII, 1. G: γαντων — 17. N: φιασ .
.. λε || — 18. N: θαι || — 19. N: || γαισ . . γεθε — 21. G: ουσιν-
δετι — 23. N: || ... ω . τ . . ντεση . . σο || — G: || .. μμ . τε — 24.
N: ντ . . σπ . || — G: ντ . . σς || —

25 ρὶ ἡθῶν [κ]αὶ βίων καίπ[ι
 τ]ὰς αἰρέσεις καὶ φυγὰς
 διατεινόντων ἀναστρέ-
 φεται, δι' ὧν καὶ τὰ κατὰ
 τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀγο-
 30 ρὰν ὁρθότατα πάν[τω]ν
 ἔστιν οἰκονομεῖν. Οἱ
 δὲ σοφισταὶ καὶ λεληθῆ-
 σιν εἰκόνας ἑαυτῶν πα-
 ρατ[ιθέν]τες. Αἱ γὰρ τού-
 35 τ[ων δι]ατριβα[ι .]νο .

Col. XIV. εἰς πόλιν δ[ὲ κ]αὶ εἰς ἀ[γο-
 ρὰν οὐκ εἰσίσαιιν οὐδὲ τὸν
 βίον ὅλως ὠφελοῦσιν.
 Ὡστ' εἰκότως οὐδ' ἀντι-
 5 στρέφουσί τινες, ὃ λέ-
 γουσιν, ἀλλὰ τὴν ρητο-
 ρικὴν καὶ τὴν σοφιστι-
 κὴν καὶ τὴν πολιτικ[ὴν
 οὐδ' ἐκ παρόδου κελεύ-
 10 ουσιν προσίεσθαι, τὴν
 μέν, ὅτι ματαία, τὴν
 δ', ὅτι ταραχωδεστάτη
 τῶν ἀπάντων. Καὶ τὰ
 συνεχῇ δὲ τούτοις εἴτε
 15 περὶ τῶν διαλεκτικ[ῶ]ν
 ἐλέ[γ]ετο, πρὸς ἡμᾶς [οὐ-
 κ ἦν, εἴτε περὶ ἡμ[ῶν,

35. spatio satisfaceret τουτωνί γε, N: το. || — XIV, 16. N:
 ημασ. ο || -- 17. N et G: ημμι. || —

- ἐφληναφᾶτο, διότι [φ]ασ-
κόντων ἀκριβεῖς [ποιεῖ-
20 σθ[α]ι λόγ[ου]ς, οἷου[ς] οὐκ ἄ[ν]
οἱ ῥήτορ[ε]ς δύνα[ιντ' ἀντεπ-
άρε]ιν ἄ[τε] καὶ διὰ τῶν
εἰκ[ότ]ων] τοὺς λόγου[ς] συν-
τιθ[έντ]ε[ς], δια[τελοῦ]σι
25 λ[έ]γοντες, ὥς καὶ τῶν
ἀ[ρ]αχνίων ἀκριβέστε-
ρον ὑφασμένων ἥπερ
τῶν ἱματίων οὐκ ἐκεῖ-
να κρείττω — χρώμεθα
30 γὰρ τούτοις — οὕτω καὶ τὴν
τῶν φιλοσόφων ἀκρι-
βειαν ἄρρηστον εἰς τὸν
βίον εἶναι διὰ τὸ μηδέ-
πως β[ουλ]ενομένου[ς]
35 καὶ τ[ὸ] εὐκαί]ρον αἰρ[ο]υ-
[μένους] τοῖς συλλογισ-

Col. XV. μο]ις ἀλλὰ το[ις] εἰκ[ό]σι
χρησθαι καὶ τ[ο]ις εὐλό-
γοις. Ὡστ' εἰ χρώμεθ' [αὐ]-
τοῖς, μηδέποτ' ἂν δύνα-
5 σθαι ταῦτά ποιεῖσθ[α]ι. [Καὶ]
γὰρ οὐδὲ διαμένει[ν]
τὸ δόξαν ποτὲ συμφέ-

18. G: διουι . ασ || — 19. N: αχριβωσ — G: ακριβεισιω —
20. G: || σεει — N: οιουρε . κα ||, G: οιουγγελκα . || — 22. G: || .
τοιנד — N: || . τοι . λ — 24. G: || ... εντισδ — 34. G: νοτο || —
35. συμφέρον? — XV, 3. G: μεθ' . σ || — 5. G: ποιεισε . ι . λι —

- ρον· ὅθεν οὐδ' ἐνδεχό-
μενον εἶναι ἔν, ὃ ἂν ἀ[πίη
10 συννοίσει, καταλείπειν
εἰκάξειν στοχαζόμε-
νον τοῖς εὐλόγοις. [Ἐρεῖ]ν
γὰρ σὺν νῶι πρὸς τοῦ[ς] ῥή-
τορας ἀπάντων τῶν [φι-
15 λοςόφων οὐδεις ἔμ[ελ-
λε, δι[ότ]ι περὶ τῶ[ν] στο-
χασμ[ῶ]ι θηρευομέ[νων
τοῖς [εἰκ]όσιν καὶ το[ῖς]
εὐλ[όγοις] φω[ρ]ῶ[ν]ται [βου-
20 λευ[όμενοι] καὶ κρι[νον]-
τες τια τ . . .
α χρη, ὃν τρό[πον
καὶ . . . ἐπι[σ]τημ
. οὔτε π
25 σ \ μαθεῖν . . .
λε . . ηο . . ν. Καὶ κα[τὰ]
λόγον γ' ὅτι παρὰ τ[ῇ]ν αἰ-
τίαν [τ]αύτην ὑπέ[λαβον
ἀναγκαστικούς [εἶνα]ι
30 καὶ δ[ῆ] ὑπο[κ]εῖσθαι λό-
γ[ου][ς], οὐ τοιούτους ἀ[λ-
λ' ἐλ[κ]οβολοῦντας συν-
είρουσιν, ὥστε καὶ βου-
λεύ[ον]τα[ι] κ[αὶ] κρίνουσιν

9. N et G: ενωναι . ι || — 15. N et G: δεισελ . . || — 16.
N et G: || λειδι — 18. N et G: σοσινκαι — 19. N: συρσ . ντα —
G: ιουρονται — 20. G: || ασυ — N: νκρι . . . || — 23. G: επιατηλ
— 27. G: τσναι || — 30. G: || καιδσ — 31. N: α || — G: ασ || —

35 οὐκ ὁ[ρθῶς ὑπ]ὲρ τῶν συμ-
φερ[όντων καὶ] πρὸς τοῦ[τοις?

Col. XVI. τοῖς εἰκόσι] || κατ]ὰ λό[γ]ον [καὶ το]ῖς εὐ-
λόγοις χρῶνται, πολ-
λάκις δὲ τοῖς ἡ[τ]τον εἰ-
κόσιν ἀντὶ τῶν μᾶλλον,

5 αἰὶ δ' ὀλίγα πλειόνων
ῥυττων, καὶ πλατέως ἀλ-
λ' οὐκ ἀκριβῶς οὐδὲ πε-
ριωδευμένως, ἅτε
μέθοδον οὐδὲ περὶ

10 τούτων ἔχοντες ἀλλὰ
παρατετηρηκότες μό-
νον, ταχὺ δὲ καὶ τὰ πα-
ρατετηρημένα προϊέ-
μενοι διὰ τὰς καὶ τῶν

15 Εὐρί[π]ων ὀξυτέρας τοῦ
π]λή[θ]ους μεταβολάς. Ἀλ-
λ]ὰ μ[η]ν οὐδ' αὐτοὶ γε δο-
κιμάζουσιν οἱ δικαί-
ως ὀνομα[ξ]όμενοι φι-

20 λόσοφ]οι δ[ιὰ π]αντ[ὸ]ς
καὶ [περ]ὶ π[άν]των ἀ[ν]α[γ]-
κα[στικ]οῖς [χρησ]θαι [λό-

23 γο]ις, [ἀ]λλὰων

25 προυνσ . . δειαν

3. G: ηστονει || — 15. N: || ευριτων — 19. N: ονομαι.ομεν
.φν || — 21. N: ηπ..τονα — G: ιπ..τωνανα || κα...σοις —
22. N et G: χε || — 24. G: ιδ... || — 24. N: τρ... || —
hunc v. G. omittit — 25. N: πτον —

.α τὰ [έν] τῶι βίῳ νομι-
 ζόμενα, ὕπ[ερ] [ῶν β]ον-
 λε[νό]με[θα] καὶ κ[ρί]νο-
 με[ν] εἰκ[ό]σιν μω . . ανε
 30 γο . . . αλλων[α]. ἄν[α]γ[γ]κασ-
 τ[ι]χ[οῖς] θ[εω]ρο[ῦ]μεν λόγους,
 ὥσ[περ] εὐθέως αὐτοῦ
 τ[οῦ] δ[ιοικ]εῖν? πόλι[ν . .]ι
 . . νι . . ιρι νον
 35 . . τα ου

Col. XVII. . . ο π[ά]λιν τ' οὐπ[οτ]έ τι-
 νι φευκτὸν εἶνα[ι] πλοῦ-
 τον ἢ γάμον ἀπλῶς [ἢ]
 τοιοῦτον καὶ πολλὰ
 5 τούτοις ὅμοια. Τὸ δὲ δὴ
 δίκαιον κα[ὶ] μ[ὴ] δίκαιον,
 καὶ διότι τὸ μὲν ἀεὶ συμ-
 φέρει, τὸ δ' οὐδέποτε,
 πάντως ἀναγκαστι-
 10 κοῖς θεωρεῖται καὶ κρί-
 νεται λόγοις. Ὁ δ' εἰκα-
 σίαν τοῖς οὕτως ἐσ[τ]η-
 κόσιν προσφέρων ὑπερ-
 βολὴν ἡλιθιότητος
 15 οὐκ ἀπολέλοιπεν. Ὡν
 ο[ὕ]τως ἐχόντων ἐξυ-
 θ[λ]ηται τὰ περὶ τῶν ἀρα-

26. τὰν τῶι? — 28. G: || λε . . . γθα — 30. N: || γθ — 30,
 31. G: αικασ || ζιλ — 33. G: || .^οινλ — XVII, 3. G: απλως . ι —
 12. N: εσπει || — G: εσπη || —

- χνίων καὶ τῶν τρυ[τ]α-
 ν]ῶν καὶ [π]ριό[ν]ων ο . . .
 20 . . . κέγχρους καὶ τα . .
 . . . α . ε . τωσι καὶ δ . . .
 . . . σι. T[ο]ιοῦτον γὰρ ο . ε
 ον ἀλ[η]θινῶι
 ων ἐ[πιδ]είξει
 25 \εντο . . . τους
 προ]σεκτικῶ[ς ο]ὔδ[ε] τὰ
 πλε]ῖστα σοφιστικῶ[ς
 πεπ]λεγμένα λσηαρ
 σε . . ρει. Τῶν δὲ ῥητό-
 30 ρ[ων] ἡ τέχνη πρὸς οὐδὲν
 ἐπιδείκνυται [τῶ]ν εἰς
 μακάριον βίου ἀνη-
 κόντων χρησιμεύου-
 σα. Διόπερ ο[ὔδ]ε το[ύ]των?
 35 ξεκτονω ισι

Col. XVIII. ι ι καὶ τά[χα παχέως
 περὶ τῶν μεγαλείων
 δοξάζειν κρεῖττον ἢ πε-
 ρὶ τῶν μικρῶν καὶ μηδε-
 5 νος ἀξίων ἀκριβῶς. Πρόσ-
 εστιν δ' ἴσως ἀντὶ τὸ

18, 19. G: τρυπα || \ωνκαιπ — 20. G: ισενχιουσ — 21. G:
 καιξ . . . || — 22. G: || . . σιτειονγονιαρο.ε || — 23. N: αλλ . . νιοι ||
 — G: αλι . θινωι || — 24. N et G: ωνεγ — 25. μέντοι? (N:
 ιει.το) — G: τω . . || — 27. N et G: κω || — 28. G: || ι . . τλεγ —
 N: ναλσ. ιαι . || — 31. N et G: εκ || — 35. δεκτόν? — XVIII,
 1. G: ικαιτωλ —

καὶ καθ' ὁλοσήμερον πε-
 ρὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων
 διαλέγεσθαι. Κατὰ λό-
 10 γον τοίνυν πίτυλός ἐσ-
 τιν ὁ προστιθέμενος,
 ὅτι τοῖς πράγμασιν αὐ-
 τοῖς, ἐὰν ἀναιδευώμε-
 θα, διελέγξουσιν ἡ-
 15 μᾶς οὐδενὸς ἀνεξο-
 μένου τῶν φασκόντων
 τὸν λέγοντ' ὁμνύειν τοῖς
 θεοῖς πεποιηκέναι
 τ]οῦτο, οὐ[ς] ὁμνύειν λέ-
 20 γει]ς ὁμνύο . . . ελ .
 . . . νια . . . οους [ο]ὔτως
τος μηδέ[π]ως ρε
ιτων τὸν χειρ .
ἐ]κκλησι[α]ζο . νσ
 25τοιωσιν αση
ἐγ]ίγνωσ[κ]ε σθ .
 καὶ καλῶς συνε-
 βού]λευεν ὥς οὐχί τ .
 τατην ἐξα . νασ . .
 30 ε]ὑθὺς εἰσο . . τα .
 νος ἐπαιδε[ύο]μεν ?
 καθάπερ οὔτε τα
 -εραις ἔστ[ι] θηρεῦ-
 ειν θ]ύννον οὔ[τε τ]οῖς τού-

10. N: πιτηλῶσεσ || — 20. G: α . || — 24. G: εκκλησι — 25.
 G: ασκ . || —

35 του] δικτύοις ἀ[φύ]ας, οὐ-
τως] οὐδὲ τὰς τ[ῶν ῥητ]ό [ρων?

Col. XIX. περα..... τε τὰ πρὸς τὰς πράξεις ἐν
ταῖς ἐρωτήσεσιν, καὶ τὸ
πρὸς τὸν θανυμάζοντα,

5 πῶς ἐν μὲν τοῖς σκοτει-
νοῖς καὶ δυσκόλοις δύναν-
ται διαβλέπειν, τὰ δ' ἐμ
μέσῳ μὴ δύνασθαι, τὰ
γινόμενα περὶ τὰ[ς

10 γλαῦκας τιθέναι. Τῇ[ν
γὰρ τοιαύτην ἀκαιρίαν,
οἷαν ἐπὶ τῶν ὄρκων καὶ
τῶν συμβουλιῶν εἰρ[ή]-
κασιν οὐχ ὅτι φιλόσο-

15 φος ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἐν[χ]υ-
δαῖον νοῦν ἔχων [μ]α[ν]-
τεύσαιτ' ἄν εἰκ... πε... ε
ν. αἰασαν.....
προσφερο..... μ.....

20 δ..... ντ.....
μο... σο.....
τα... ρα... αἰαι.....
σερα. καὶ τὰ δι[κ]τυα τῶν
θύνην[ων.] την.....

25 παλινλογεῖται πα....
κότ[ω]ν τ[ὸ] μ]ήτε τὰ λεπτό-

16. N: λ... — G: α.αι — 17. N: τε...ε — 24. G: ιτην
pro την — 26. G: || κοτ.ωντυσλητε —

τερα [τῶ]ν πρὸς τὸν βίον
 εἶναι τὰ τῶν φιλοσόφων
 μήτε τὰ σύμμετρα [πρ]ὸς [α]ὐ-
 30 τὸν [τὰ τ]ῶν ῥητόρων, ὥσ-
 τε τὰ πολ[ιτικ]ῶν εἶναι
 καθάπερ ἐκάτερον ἐπι-
 δεδειχότας τὸ ταῖς
 γλαυξίν ἡμᾶς π[αρ]εικά-
 35 ζειν. Καὶ τὰ συν[εχ]ῇ δὲ
 τοῦτ[οι]ς περὶ τ{οῦ τινα φύ-
 ρει μὲν αἰσχροῦ καὶ ἄδι-

Col. XX. κα δοκεῖν εἶ]ναι, [ὅμως δ']

ἄδικα παρὰ τὰ δοξα-
 ζόμενα πρὸς τῶν πολ-
 λῶν οὐκ εἶναι, τοὺς δ' ὑ-
 5 πολαμβάνοντας [ὧ]μοι-
 ὤσθαι τοῖς καταφρο-
 νοῦσι τῶν νομισμάτων,
 οἷς χρώμεθα, ζητοῦσι
 δ' ἕτερα, κἂν ἐξῇ δ' ἄλ-
 10 λα κατανοῆσαι, τὴν ζή-
 τησιν αὐτῶν (οὐδὲν) ἄ-
 χρηστον εἶναι. Χρήσα-
 σθαι γὰρ οὐχ οἷόν τε τοῖς
 εὐρεθεῖσι διὰ τὸ μήτε
 15, 16 τὰς πόλεις ἂν παραδέε || ξασθαι

27. G: || τερα. λον — 29. G: μετ^{πρ}αιεν || — 30. G: || τον . .
 λων — N: || τον . . λων — 31. G: || τεπα. νολητων — XX, 5.
 N: τασομοι || — G: ταγομοι || — 11. οὐδὲν delendum est —

- 16 μήτ' ἄν α[ὕ]τους σώξουσθα[ι]
 16^a παρὰ ταῦτά τι
 πράττοντας. Ἐπὶ δὲ
 τῆς ῥητορικ[ῆς] οὐδε-
 τ[έ]ραι, ὥσ[περ] δοκεῖ], ἀλ-
 20 λ[ὰ τοῦ]τον [ἡμεῖς τὸν τρό-
 πο[ν οὐτε μάλιστα φα]με[ν
 ξη[τ]ε[ῖσθαι κ]αὶ παρα[δί-
 δοσθαί τ[ισιν ο]ὔθ' ὑ[πὸ
 μόνῃς τῇ]ν [πολι]τι[κῇ].
 25 Τὰ μὲν γὰρ [ῥ δίκαια καὶ
 ἀγαθὰ κα[ὶ] καλ]ὰ ταῦ[τά
 τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶ[ν
 νοουμένοις [ε]ῖναι [φα-
 σιν [οἱ] καθ' ἡμᾶς φιλο[σο-
 30 φοῦν[τε]ς αὐτῶι μόνον
 παρ[α]λλά[ττοντες ἐκε[ῖ-
 νων [τῶι μ]ῇ παθητικῶς
 μόνον ἀλλ' [ἐ]πιλογ[ι]σ-
 τικῶς αὐτὰ κατανο-
 35 εῖν καὶ μὴ πολλάκις αὐ-
 τῶν λήθην λαμ[βά]νειν,

Col. XXI. {ἀλλὰ παραμετρεῖν αἰεῖ}

- 1 πρὸς τὰ ἀδ]ιάφορα [τὰ τ]ῇν
 τῶν πρώτων ἀγαθῶν
 ἐπέχοντα χώραν. Τὰ
 δὲ ποιητικὰ τῶν τε-

16. suprascriptum, N et G: ασι — 19. G: || . ερατωσι — 22.
 G: φαιπαρα || — 25. N: δ .. || — 26. G: καερона — 28. N: ο .
 μαι. . || — G: ριναι .. || — fort. οἶμαι —

- 5 λῶν οὐ ταῦτ' αὖ τοῖς πολ-
λοῖς εἶναι δοξάζουσιν
οἶον ἀρχὰς καὶ πολιτεί-
ας καὶ καταστροφὰς ἐ-
θνῶν καὶ πᾶν, εἴ τι τού-
10 τοις ὅμοιόν ἐστιν. Πα-
ραπλησίως δὲ καὶ τὰ
νοούμενα κατὰ τὰς
βλεπομένας προλή-
ψεις ὑπ' αὐτῶν καὶ δίκαι-
15 α καὶ καλὰ τίθεμεν εἰ-
ν]αι, περὶ δὲ τῶν εἰς τὰς
προλ]ήψε[ι]ς ἐναρμοτ-
τόντων] παραλλά[τ]τομεν
ἤδη τ]ῆς τῶν [ῥχλω]ν
20 δόξης]ερ ιω
27 ναι [ἀλ]λήλους οὐνε
τη ποιητικῶν καὶ
τ[ούτοις] τὸ δίκαιον καὶ
30 καλὸν ἐναρμόττοντ[ες].
Καὶ γὰρ βίους [συ]ν[ί]στα[ν]-
τα<ι> μαχομένους ἀ[λ]-
λήλο[ι]ς καὶ [π]ράξεις δια-
φερούσας, ἀλλ' οὐ[δ'] ἐν ἧτ-
35 τον ἐν ταύτῳ[ι στρέ]φον || ται

21—26. G: πι[θ]α[ν]ήν? || — να. ης || — ωι. ονο ||
— αντοδ || . . . νων αξ . . συμ || . . ου . . . δε . . στ . αυ-
τοι || — Ceterum συμ et αυτοι, quae in margine addita sunt,
num huc pertineant, dubito — 27. N: ν . σ || — 30. G: τοντο ||
— 31. N: || καιγαρλ . ους — G: || καταρβιους . ενυστα . || — 33.
N et G: || ληλους — G: ινραξεισδα || — 35. G: ταντω . οισφ .
φον || ταιπεριβολ —

Col. XXII. { οὐ μόνον τῶν φιλοσόφων τινές }

- 1 τ[ἀ][γ]αθὰ καὶ τ[ἀ] κακὰ
καὶ τὰ δίκαια καὶ ἄδι-
κα καὶ τὰ κα[λ]ὰ καὶ ταῖς-
χρὰ νομίζουσιν ἕτερα
- 5 τῶν τοῖς πολλο[ῖ]ς δοκούν-
των ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν γένος
τῶν πολιτικῶν. Οὐδὲν
γὰρ ἕτερον ἐν ταῖς προ-
στασίαις αὐτῶν εἰσὶν
- 10 σιν ποιεῖν ἢ τ[ὰς] ὑπο-
λήψεις αὐτῶν μεθιστά-
νειν, εἰς ἃς ἔχουσιν αὐ-
τοὶ περὶ ἀγαθῶν καὶ κα-
κῶν καὶ δικαί[ων] καὶ [ἀ-

15 δίκων καὶ κοινότη[ερον]
εἰπεῖν συμφερόν[των]
κα[ὶ] ἀσ[υμ]φόρων. Ἐχ[ο]υσ[ιν]
δὲ οὐ[χ] ὑπ[ὲρ] τῶν π . . η
- 19 τει ων σ || σο
- 27 τατους η . . .
. αλλασ . . .
. . . . ἀναλόγ[ους] εἰδιν
- 30 ας. Εἰ δὲ ταῦθ' οὐ-
τως ἔχει, πῶς ὁμο[ι]οι
γινόμεθα το[ῖς] κατα-
φρονοῦ[σιν] τῶν διαχω-
ρουντῶ[ν] νομισμά-
- 35 τῶ[ν], ἔτε[ρα] δ' ἐνκρίνου-
σι[ν]; Χ[ωρὶς] γὰρ [τ]οῦ μὴ κα-
ταφρο[ν]εῖν τῶν κατὰ

τὰς [β]λεπ[ομένας προ]-
λ[ήψεις δοκούντων πῶς

Col. XXIII. {θεματίζοντες τὰ κα-}

- 1 τ'] ἀλήθειαν ἀγαθὰ καὶ
κακὰ καὶ δίκαια καὶ ἄ-
δικα τὰντὸν ἂν ἐπάσχο-
μεν, ἐπειδὴ τὰ μέν
5 ἐστὶ συμφέροντα καὶ-
κείνοις, οὐ μόνον ἡ-
μῖν, καὶ ὑπολαμβάνει-
νται τοιαῦτ' εἶναι, καὶ
μή; τὰ δ' ὄντως ἐστὶν νο-
10 μίσματα καὶ τὴν ἐξ ἐ-
αυτῶν οὐκ ἀποδώσε[ι
χρεῖαν παρὰ τῶν νο-
μισάντων, ἐὰν μὴ πα-
ραπλησίως ἐκείνοις
15 αὐτὰ θεματίζωμ[εν].
Οὐδὲ γὰρ εἰ τὰ θεορ[μὰ
καὶ ψυχρὰ κατ' ἀλή[θει-
αν οὐχ ὑπολαμβάνον[ε]-
των ἡμεῖς ἔφα[μεν
20 ε[ἶ]ναι. Παρα[πλ]ήσιον
δέ[ε] τι τοῖς πε[ρ]ὶ τῶ[ν νο-
μ]ισμάτων διαφε[ρομέ-
νοις πο]τ' ἐν[δε]χόμενον
παραπίπ[τε]ιν, καὶ [πῶς
25 τὴν κρίσ]ιν αὐτῶν [καὶ τὴν

38. G: || τασιλεπ — cf. p. 255, 13 — XXIII, 23. G: α...
.γενα.χομ — N: α.χο — 25. N: αυτον —

τοῦ]των ζήτησιν [καὶ
 τ]ῇν εὐρεσιν ἄχ[ρη-
 στ]ον λέγειν [δ]ε[ι, ε]ί
 κα]τ' ἀλήθειαν ἦν τι-
 30 ν]α βελτίω — μήτε
 τῶν πόλεων παρα-
 δεξομένων αὐτὰ
 μήτε τῶν κατανοη-
 σάντων σω[θ]ῆναι δυ-
 35 νησομένω[ν]. Οὐθὲν
 γά[ρ], οἶμαι, δι[οί]σει τοῖς
 γε] κατ' ἀλή[θειαν ὑγι]α[ί-

Col. XXIV. νουσιν, ἐὰν ἄλλοι μὴ πα-
 ραδέχωνται τὰ τὴν ὑγι-
 εῖαν αὐτοῖς παρασκευάζοντα, οὐ-
 δὲ τοῖς περισταμένοις
 5 τὰ πυρὰ καὶ τὰς χιόνας, ἐ-
 ἂν τινες μὴ παραδέχων-
 ται τὰς φύσει προσοῦσας
 δυνάμεις ἔχειν αὐτά.
 Τὸ δὲ δὴ μὴδ' αὐτοὺς σω-
 10 θήσεσθαι λέγειν ὑπὸ
 τῶν φύσει σωτηρίων
 καὶ παντελῶς ἀ[πό]πλη-
 κ]τόν ἐστιν. Ἀλλ', οἶμαι,
 πλανᾷ τό τινας τῶν φι-
 15 λοσόφων ἀπλῶς ἄ[π]α[ν]-
 τ[α] φάσκειν τὰ δίκαια καὶ

36, 37. It. rest. — XXIV, 12, 13. N: α . . . ἥ ητον — G:
 ατωλν ἥ ητον — 16. G: δικα. ν . . ἥ —

καλὰ καὶ τὰ τούτο[ις ἡν]α[ν-
 τιωμέν[α] νόμοι[ς μὲν
 καὶ θέμασιν δια[φέρειν,
 20 τ[ῶ]ν δὲ διατε[ι]νόντων
 εἰς ἅπ[αντας] οὐδ'
 ὑ[πὸ] λή[ψ]ι[ν]
 οὐσπε[ρ]
 . . . νωτατ[ω]
 25 . . . οἰανοῖσ[τε]
 . . ς καὶ τοῖς θυν[αμένους]
 τήν] φύσει δικαίου κ[αὶ ἀδί-
 κου χ]ώ[ρ]αν ἔχειν, [ὥστ' ἐν
 τούτ]ω κατὰ μηθ[ὲν] ἀλλάτ-
 30 τεῖν, τὰ δ' ἐναντία [τ]ήν
 τῶν ἐναντίων, ἔνια δὲ
 κατὰ τόπους καὶ περιστά-
 σεις. Ὅσα δ' οὐκ ὄντα τοιαῦ-
 τα τεθεματίζονται παρ[ὰ] τι-
 35 σιν δι' ἄσδηποτ' αἰτίας, [κ]αὶ
 ταῦτα τηρεῖν ἀξιοῦντας
 ἢ μεταβαίνειν ἐκ τῶν τό-
 πων, ἐὰν [μ]ὴ καλῶς ξ[η]ν
 {οἴωνται· δύνασθαι δ' οὐ-
 δὲν ἥττον αὐτοὺς ὀμιλητι-}

Col. XXV. κ[αὶ] τὰ[ς] οὖς εἶναι καὶ τῶ[ι]
 μὴ τὰ διωρισμένα μό-

17. G: τουτον . . . ια || — 18. G: ηνομοι . . . νο || — 19, 20. G:
 κθ || τα . ν — 22. G: πολλητι — N: ο . ηπ — 25. N: || . . . οισ .
 εις . ε — 26. N: καιτοισα — G: σχαιτωσανν — 28. G: ωαννεχεινο
 — N: εχειν . ο — 29. G: καναδηθ . . . εν || τειν — 30. G: κην || —

- νον ἄλλὰ καὶ τὰ τὴν ὁμο-
εἶδειαν αὐτοῖς ἔχοντα
- 5 διαφυλάττειν, κἀκεῖνα
μὴ μόνον συνειδότεν
ἄλλὰ καὶ λανθάνωμεν
ἀπαξάπαντας, καὶ μεθ' ἡ-
δονῆς ἄλλ' οὐ δι' ἀνάγκην,
- 10 καὶ βεβαίως ἄλλ' οὐ σαλευ-
ομένως. Εἰ δ' ἡ ῥητορικὴ
τούτων τὴν ἐμπειρίαν
παραδίδωσιν, ὥστε μό-
νην ῥηθῆναι τὴν τετριμ-
- 15 μένην ὥσ[π]ερ ὁδὸν εἰ[π]λὶ
τὸν μακάρ[ιο]ν βίον βα[δί]-
ξιν, ἄλλ' οὐ[χι] μὲν εἰς τὰ
δικαστήρι[α] καὶ τὰς ἐκ-
κλ[ησί]α[ς], ὅπου [π]λείω ναυ-
- 20 ἄγια τ[ῶ]ν πρὸς τῷ Καφη-
ρεῖ με[μυ]θενμένων. Η || . εἰς κα —
- 26, 27 ὦφελ . || . . ετην μεαι . . ιδετι .
. μ . ευλος ἐστ[ι]ν ἐπιχει-
ρεῖν? αιαρδα . . ν καλὰ
- 30 παραδοθῆ[ναι], ο]ὐ μᾶλλον
ὠφελεῖσθαι δι[α] τὴν ῥητο-
ρικὴν. Ὁ γὰρ πείθων τοὺς
ἀνθρώπους δόξει καὶ κα-

8. G: || μνηξα — 17. N: || ῥειν — G: || -ειν — 19. G: || κα .
ιεακοπον — 21. G: || ρειμει ιωνη . || — 24. N: || ον-
ουκ να . || — 25. N et G: λεχε . || — 27. N: || ηνημκαι
.. ιδι . γι — 29. N: || δειναι — G: || . τιναιαρδα — 30. G: || πα-
ραδεθα — N: υμαπλον || — 31. G: διτην —

λὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι, τοῦ-
 35 του θ' ἔνεκα βού[λ]οντ' εἶνα[ι]
 καὶ φρόνιμοι καὶ δίκαιο[ι]
 τοῦ γίνεσθαι τι μεῖζον αὐ-
 τοῖς παρ' ἀνθρώπων. Ὡς-
 π]ερ [οὔ]ν οὐδὲν ὅ[φ]ελος ἔχει
 40 ν ι, εἰ μὴ φ .

Col. XXVI. ιατο λουν ἀγαθ[ὸ]ν εἶ-
 ναι, δέξαιτ' ἂν τις, εἰ δοκῶν
 νοσεῖν ἀναγκά[ξ]οιτο τὰς
 θεραπείας ὑπομένειν, μὴ
 5 τι δὴ γε τὴν ἀρετὴν. Ἀλλὰ
 τούτων ἄκαιρος μὲν ἢ πα-
 ρεμβολὴ τοῦ μὴ διδακτὸν
 εἶναι τὴν ἀρετὴν. Οὐ μὴν
 ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν πολιτι-
 10 κὴν ἀ[ρ]ετὴν οὐκ εἶναι δι-
 δακτὴν ἀπεδείκνυε Σωκρά-
 τος ἐκ τοῦ μήτε Θेमιστο-
 κλέα [μ]ήτ' Ἀριστείδην μή-
 τε Περικλέα [δεῖ]ννῆσθαι
 15 τοὺς υἱ[ο]ύς, οἳ πε[ρ] ἦσαν αὐ-
 τοί, κατ[α]σκευάσαι. Διὰ δὲ ταύ-
 τοῦ συναχθήσεται καὶ τ[ὸ]
 μηδὲ τ[ῇ]ν σοφιστικὴν [ρη]-
 τορικὴ[ν] διδακτὴν εἶν[αι]

35. G: || τουδε — 39. N: || .ιερ — G: || νερ — XXVI, v. 20
 —24 fr. adscriptum est in G, quod quo pertineat non invenio.
 Ibi apparent: θου || για || τονπα || σ || διτουκς || — Praeterea in
 fragmentulo literae πλη || ου || leguntur — 1. N et G: θενει |

- 20 κ δὲ καὶ φι[λ]οσοφί[αν]
 21 τ ἢ καὶ πάν[τ]α πα . .
 28, 29 λει || . λ καλο ἵται
 30 δέ τις κ σ . σε . στου
 πλέον ὠφελῇ[σα] ἢ τὴν ῥη-
 τορικὴν τῶν ἀπ' αὐτῆς πεί-
 θειν δυναμένων τοὺς ἀν-
 θρώπους, ὥς εἰσιν καλοὶ
 35 κἀγαθοί. Τὸνναντίον γὰρ
 ἂν καὶ μέτριος ᾖ τις ἄλλως,
 ὅτι ῥήτωρ, πονηρὸς εἶναι
 νομίζεται. Δοκείτω δ' οὖν·
 ἀλλὰ τῆς εὐδαιμονίας οὐ
 40 διὰ τὸ δοκεῖν περ[ιγί]νομέ [νης]

Col. XXVII. ερομεῖ . . . νῇ Δί'
 ἀλλὰ διότι τῆς μὴ πειθοῦ-
 σης ἀληθείας χρησιμώτε-
 ρ[ον] κατὰ νόμον ἄξιον
 5 Εὐριπίδει λέγοντι πιστεύ-
 ειν· „οὐ τοι νόμισμα λευκὸς
 ἄργυρος μόνον ἀλλὰ καὶ
 ἀρετὴ βροτοῖς“. Πολλὰ γοῦν
 τῇ χρηστότητι καθάπερ
 10 ἀργυρίῳ κτῶνται. Καὶ
 πῶς Εὐριπίδει φιλόσοφος
 ἂν προσέχοι καὶ ταῦτα μη-
 δὲ πίστιν εἰσφέρουντι
 πίστιν αὐτὸς ἔχων; Πῶς

22. G: μηδὲ || — 30. N: . <ετ. του || — 40. G: || διατο-
 δογνεν — XXVII, 4. G: || ρ . >ηκατα — N: || ρ . . ηκατα —

- 15 δ'] Εὐριπίδης, ὃ φασι, διὰ τού-
των κατασκ[ευ]άζειν βε-
β]ούληται; Τί[ν]α δὲ καὶ συν-
ᾶ]γ[ε]τα[ι] τρόπ[ον] ἐκ τ]οῦ καὶ
τῷ πρ[ό]γματι πα[ρ]απλησί-
20 αν π[αρ]έχεσθαι χρεῖαν
τὴν ἀ[ρ]ετὴν [ἐπὶ] πλεῖον
οὐδὲ .ετεθειν ὥρας? νενα
..... π' αὐ[τ].... γ]ὰρ
τῇ με.....σι .
25 με....δεν ἑκατ[ὸν] τά-
λαντ[α.]ειχιοι[.....πα-
ρ' ἀνθρώπων η.....
καὶ φ[ρ]ο[ν]ίμους εἶναι καὶ
δικαίους φ[ασ]ίν, [δ τῷ]ν μαι-
30 νομένων [οὐ]δεῖς ἄ[ν] εἴπει-
ε[ν]. Οἱ μὲν γὰρ οὐδ' ὁ[λ]ω]ς τι
παρ' αὐτῶν θηρωμένους
φασὶ τὴν ἀρετὴν διώκειν,
οἱ δὲ τὴν ἀσφάλειαν αὐτήν,
35 εὐδαιμονίας δὲ χάριν οὐ
μᾶλλον ἢ παρὰ τῶν θηρι-
ων, ἥτις [ο]ὐδ' εἰς ἐπίνοιαν
ἔρχεται τοῖς πολλοῖς, οὐχ ὅ-
τι καὶ παρασκευάζετ[αι] δι-
40εν.....

19. G: || λιωμαγαλατγμ — 20. G: || ανπιγεχεσθαι — 21. G:
ετην^γ. πλειον || — 22. N: ευεσει.. ρασκευα || — τὸ πείθειν
παρασκευασθήσεσθαι ὑπ' αὐτῆς? — 26. N: || .λνν — 29. G:
|| δικαιουσγ — mallet δ καὶ pro δ τῶν — 30, 31. G: α-ειπει ||
χε — 31. N: ουδογοσγ. || — G: ευδομησσι || — εὐδόκησιν? εὐ-
δαιμονίαν? —

Col. XXVIII. *τεσι μέγισ[τα
 χρησιμευόντων. Ἄρ' οὖν
 οὐχὶ διαβληθε[ι]ς ἀρετηφό-
 ρος ἀνὴρ καὶ π[ε]ρίθειν ἀδυ-
 5 νατῶν τοὺς ἀνθρώπους,
 οἶός ἐστι, κἂν τιμωρίας,
 οὐκ ἐλέου καὶ τιμῆς τύχοι;
 Τίς οὐ φησίν; Ἀλλὰ τῶν
 πάντων ἐστὶ παραλογ[ώ-
 10 τατον ἀρετὴν ἄκραν καὶ
 διομαλίζουσιν ἀγνοηθῆ-
 ναι, καὶ μὴ μόνον ἀλλὰ καὶ
 κακίαν νομισθῆναι. Δεῖ
 δὲ κατὰ τὸν τῶν ῥητόρων
 15 λόγον τοῖς εὐλόγοις προσ-
 ἔχειν ἀλλ' οὐχὶ τοῖς τέρα-
 τι παραπλησίοις, καὶ ταῦ-
 τα τῶν μεγίστων πολιτι-
 κῶν τὰ τοῖς πονηροτάτοις
 20 ὀφילוῦντα συνάπτεσθαι
 πρὸ[ς βῆ]μα κεκ[ο]μισμέ-
 νων, οὓς μόνους φασὶ π .
 -εῖσι πᾶ[ς] ἀρ[ετ]-
 24 μέ]ντοι? κ
 28 ι δοκοῦσ[ι δ'] ἐ μεί-
 ξον]ας τῶν νοσ[οῦ]ντων [ύ-
 30 πο]μένειν θεραπείας [μή-
 που γε τὴν ἀρετὴν, ὥσπε[ρ]*

9. G: γοι || — 21. G: || προ. γμακεκαμισμε || — 26 et 27
 medio versu: λον et ωτα — 28. G: ειν || — fort. δεινότερας —
 29. G: νοσαντων || τιμθνεν —

οὐχὶ καὶ ταύτης ἀληθι[νῶς
ἀγαθοῦ καθεστῶσης ἢ
θεραπείας ὑπαρχούσης, [ἡσ-
35 τι]νος κα[κ]ίαν καταγνό[ν]-
τες εἰ πολλοὶ προσφέρου-
σιν, ἢ πα[ρ'] ὅλον [τ]ὸν βίον
ταῦτα προσφερόντων [ἀλ-
λ' οὐχ ἅπαξ. Ὡσθ' ἐνεκα τοῦ
40 π[λεί]στον? λυσιτ[ελ]ε[τ]ε εἴνα[ι]

Col. XXIX. παυο[μ]ε[ν]ω[ν]
ἂν σὺν αὐτῷ τῷ ζῆν. Ἐξῆς
ὁ εἰρηκότων, ὥς ἀγ[ω]νιζο-
μένων ἡμῶν οὐ πρὸς τοὺς
5 ἔξω πολεμίους, ὅφ' ὧν τὸ
τελευτᾶν ἱερὸν ἐστίν, ἀλλὰ
πρὸς τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν,
ὅφ' ὧν αἰσχ[ι]στον, οὐκ ἐπὶ
τὴν ἀρετὴν ἢ κατάντησις —
10 οὐδὲ γὰρ Σωκράτην ὥφελ-
λησεν —, οὐδ' ἐπὶ τὴν ἰατρι-
κὴν — ἐξαιρεῖται γὰρ ἐκ νόσων,
οὐκ ἐκ δικαστηρίων —, οὐδ' ἐ-
π' ἄλλην τινὰ δύναμιν, ἀλ-
15 λ' ἐπὶ τὴν ῥητορικὴν οὐ πε-
ρὶ τελευτῆς μόνον ἀγω-
νιζομένοις βοηθοῦσα<ν> ἀλ-
λὰ καὶ περὶ χ[ρη]μάτων καὶ

32. G: αληθῆ.. || — 35. G: || ηνοςκαι.ιανκαταγνοι || — 36.
N: || τεσοι — 37. G: πατολον — 40. G: || τι — XXIX, 3. G:
αγενηζο || — 8. G: αισχαστον —

- ἀτιμία[ς καὶ φυ]γῆς. Οὐδὲ
 20 γὰρ ἐξεῖν[αι τῷ]ι φιλοσόφῳι
 προ[β]άλλ[εσθαι] τὸ τὴν ἡσυ-
 χίαν [ὑπάρχειν καὶ] δικα[ιο-
 πρα[γίαν καὶ] ἀσφά[λειαν
 ἐκ]εῖ[νοις ὥσπ]ερ εὐο[δίαν]·
 25 δικ[αι]οσύνη .
 ὧς εἶπε . . μα .
 ἰδιασ . . ντα .
 πε . . γσ τῶν
 πρα[γμάτω]ν [ἀ]λλα[ττομ]ένου[ς]
 30 ὥς κα[κ]ῶν [τι]νων [ῥ]ν[τ]ων?
 ἀδικ[ο]ῦσιν [ἐχ]ί[δ]ναις καὶ
 σκο[ρ]π[ί]οις [ἀ]λλ[ὰ] τοῖς αλλυ
 προ[ι]ς τ . σπι . . -ιστάνουσιν·
 ὥστ . . . ινα[. . . τὸ]ν μὲν δι-
 35 καιον [α]ίει τα[ρα]τ[τ]όμενον
 ξῆν [ἀ]ποδέξ[αιτ' ἄ]ν ἀδικῶν
 ἀρπα[γ]ήν? απ . . . λλ . ἀλλ' [ε]ί
 καὶ πο[ι]κίλα φ[ησί]ν, οὐ προ[δ]ς
 ταῦτ' ἀπηντήσ[α]μεν α . .
 40 λη καὶ τῶν κοινῶν ια . . . || ξει —

Col. XXX. . . σθη . . . σιαν

συνί[σ]ταται, μαθεῖν οἱ πα-
 θόντες δύνανται, μήγ' ὅτι

21. G: || προιαλλ — 22. G: || χιανι — ηκτ || — 23. G: νασφα
 — 25. G: χοσνι . || — 28. διόπερ τοὺς τῶν? — 29. G: || πρατ —
 30. G: νωνοντου || — 32. G: || εκογπ . οισ — 33. G: || πωιστ —
 35. G: τυομενον || — 37. G: || αφπανινατι — 39. G: pro πην
 πριν — 40. κοινωνία? — XXX, 2. G: || συνταταται —

- καὶ λύσ[ι]ν εὐρέσθαι περὶ
 5 τοῦτον ἀσχολούμεθα
 καὶ καταλύομεν ἄχρι τοῦ
 μηδ' αἰθυγμα ταραχῆς πα-
 ρεμπί[π]τειν. Οὐ μὴν ἀλ-
 λὰ] καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀντιδί-
 10 κων τοῖς αὐτοῖς ὄπλοις,
 ὥς παρεστήσαμεν, διω-
 θούμεθα. Σωκράτει μέν-
 τοι γ' οὐκ ἐβοήθησεν ἡ ἀρε-
 τή, καθ' ὅσον οὐ παρῆν,
 15 ὥς καὶ προήγαγεν εἰς τὸ
 δικα[σ]τήριον, ἢ τινων ἑλ-
 λειψις αὐτῆς. Ἰα[τ]ρικὴ δὲ
 καὶ δυνάμεις ἄλλαι βοη-
 θοῦσι μ[ἐν] κὰν [δι]καστηρί-
 20 οῖς. [Ἀδ]ό[λ]εσχοι δ' ὅμως ε[ί]-
 σ[ι]ν οἱ τὰ μηδ' ὑπ[ο]νοοῦ[μ]ε-
 ν]α τ[ῆν] τ[ῶν] [ῥ]ητ[ό]ρων δύ-
 23 ναμιν] ἔχε[ιν . . .]~επ[ρ]ακδι ||ειω —
 34 . ωιοικ . . γέους ὥφε[λοῦ]-
 35 σι] καὶ π[ολ]λοῖς πολλὰς
 π[α]ρέχο[ν]ται χρεῖας καὶ
 φί[λ]λους ἔχουσι πολλοὺς τε
 κ]αὶ γευναίους καὶ λόγοι[ς]
 ἐνθάδε [π]ου τῶν ῥητό[ρων]
 40 μ[ἐν] μά[λις]τ[α] διαφ[έ]ρο[ν]σι

4. G: || καιανσ. ν — 5. N et G: θαχ || — 20. G: μεσχοι —
 23. G: κα || — 29—33: || συ[.] ἡσυ]χίαν —
 || κα . . . δίκαια πρ || ἀλ[λὰ κ]αὶ διότ[ι . . .]αν || ἄπρακ[τ]ον ης
 ινοῖ || σκκ να . . || — 34. N: ωφ . ε . || — 37.
 G: || . ρλονσ — 39. G: ρητο . σ || —

Col. XXXI. . . . σ . ων καὶ πολ-
λάκις, καὶ παρ' ὅσον τισὶ
πάρεστι, ποιεῖ καταδικά-
ζεσθαι. Κ[ᾶ]ν ὁ φιλόσοφος

5 δὲ περιπέσῃ ποτὲ οἷς λέ-
γουσιν, οὐ κακὸς [γ]ενόμε-
νος περιπεσεῖται. Διό-
περ οὐδ' αἰσχρὸς αὐτῷ γέ-
νοιτ' ἂν ἀλλὰ τοῖς ἀπο-

10 κτείνασιν ὁ θάνατος. Οὐ
μέντοι διατελεῖ, μὴ πε-
ριπέσῃ, ταραττόμενος.

Οὐδὲ γὰρ τοῦ [πλή]θους
τὰ παράλογα [πέφυ]κε [τ]α-

15 ράττειν ἄλλ[ως τ]ε καὶ
τὰ μετὰ τὴν τελ[ευ]τὴν οὐ-
δὲν ἔσεσθαι πρὸ[ς] αὐτὸν
πε]πεισμένον. [Ἀ]λλ' ἐπὶ
τ[ὸ τ]οὺς ῥήτορας [ώ]σπερεῖ?

20 υσ . . οντ εἰς . .

25 . . . υνολυ νοαυτ .

. . -αδε θε . . δει . .

γ . . . νυπ ρησ . κεπλ .

ναι τὴν πειθῶ δι . γιν . .

καὶ [φ]ί[λ]ους ποιῆσαι [δ]ύ-

30 να[σ]θα[ι] τ[ο]ὺς οὐκ σ . παι . ας

καὶ σ[υ]νλῦ[σ]αι τοὺς δ[ι]α-

13. G: τουσι. ειθιονσ ||, N: τουσ . . ιθιονσ || — 15. G: αλλα
-εκαι || — 19. γε τοὺς? — 20. N: ονη pro οντ — 21, 22: μ . . ||
ται . . | — 25—38. ex quinque schedulis composui — 29. N: || κασ-
ρικο . ση — ον || — G: || και . δουσ — λυ || — 31. G: καισδνλυται —

φερομέν[ο]υς καὶ λ . αι . χ
 θειναι . το . ντα καὶ τήν
 γα[με]τήν καὶ τὰ τέ[κ]να
 35 καὶ [τ]οὺς οἰ[κ]έτας δ[ε]ῖν
 πείθε<ι>ν . ν . καν ταλ
 τισαφη . ιπο τῆς φ[ιλ]ο-
 σ[οφία]ς . . εο ατ αρ

Col. XXXII. ἀλλ' ο[ὐ] φιλόσοφοι συνγράφου-
 σιν· ὥστ' εἰ διὰ ταῦτα [θ]εὸς
 ἢ Π[ε]ιθῶ προσηκόντως
 ἐ[ν]ο[υ]μίσ[θ]η, διὰ τὴν φι-
 5 λοσοφίαν ἀπεθεώθη.
 Τὸ [δ]ὲ διὰ τὴν δύναμιν
 αὐτῆς οὐκ ὀλίγα κακ[ο]υρ-
 γεῖν οὐκ ἐπὶ τῆς φιλοσό-
 φου πειθοῦς ἀληθές ἐστιν
 10 ἀλλ' ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς, ἀ-
 φ' ἧς ἦν καὶ Πεισίστρατος,
 ὅθεν οὐδὲ κοινοῦται τῆς
 κατηγορίας, ὧν [ἐ]φασαν
 αὐ[το]ῖ μεγίστων ἀγαθῶν
 15 καὶ ὡς φρονοῦντες, ἀρχῆς
 καὶ πλούτου. Τοῦ[το]ις μὲν
 γὰρ μὴ καλῶς χρ[ώ]μενος
 πολλά τις ἂν βλά[π]τειτο.
 Διόπ[ε]ρ εἰ [κ]αὶ μὴ νηκτε
 20 λ' οὐδὲ πα —

32. N: $\bar{\chi}$ || — G: χ || — 33. N: || γειν — 34. N et G: || γαν,
 38. N: || ε — XXXII, 2. G: δεοσ || — 3. N et G: || πι . ειθω —
 7. G: κακερ || — 13. G: σφαισαν || — 18. G: βλαντοιτο || —

28 δειχλη, δι[δ]άσκ[ει τὰ τ]ε
καλὰ [καὶ] δίκαια κ[αὶ σ]υμ-
30 φέρον[τα] πείθειν, [ὀλί]γ[ου]
μήκ[ι]στον [ἄ]φύεστη[κ]εν.
Ἡ δὲ φιλοσοφία πάν[των]
ἁπλῶς τῶν εἰς τὸν εὐ[δαί-
μονα βίον [σ]υννεργίαν
35 παρεχομένων καὶ τὴν
εὖρεσιν καὶ τὴν χρ[ῆ]σι[ν]
μεταχειρίζε[σθαι] προείληπται.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

= Hercul. voll. tom. V, coll. alt. fol. 77—152.

fr. I = fr. V.

1—12 ἦοτ'ω || — ιτε κλεπο || — ντων α-αι || —
το]ῖς δ' ἐναντ[ί] — ιν τούτων || — α μέλ-
λει || — \κοις α || — των ~. || — ν ἄδια-
φο- || — γ]αμειν? αν || — τῶν ἄλ- || λων
— ε]λ καὶ τὸ || —

28. ἐδείχθη? — G: σε || — 29. G: ανμ || — 30. N et G:
ο...γσ. || — 31. G: || μηχανονλφεστημεν || — 32. G: || ηδειφι —
πανπσ. || — N: νοσοφιανωπσ. || — 35. N: || παραξ — 36. N: χρι-
π... || — G: χριγαι. || — 37. G: γειαιρ... || — N: || ...λ.ηγ.
...σθαιπα —

Adscripsi, quae fr. V exhibet. Nam idem fr. bis a Neapolitanis datur! Sed vide, quam diverse: nam fr. I v. 2: ιτο-
κλοπο, v. 8: τωνσ, interdum litterae in fr. I exciderunt. Hoc
etiam sex versus addit et mediam paginam complet, cum in
fr. V fines versuum completi sint! —

fr. II.

1—11 φιλ]οσοφο — || φιλοσ]οφίαν ἀπ — || ...
 τ]ὸν δοκοῦντ[α — || ... ἀποδεικνύ[ναι —
 || ηστησατο — || α γραφον[τ —
 || ... φ]αίνεταί [μὲν γὰρ κα- || τὰ τὸ σ]υν-
 έχο[ν ποιεῖν ἐ- || κεί]νῃ φρον[ιμωτέρους? ||
 || η .. ον ... αιτ || αι δια ..
 .. χος —

fr. III.

1—11 || φ — || αρα . τ — || μον κα || — ἀπροσδε
 ... μο — || μήτε αυ εκουτι — || εγλεξαγ
 ναι κα — || ξιν αποτ εμον —
 || ο]υτου δια δ — || ποτε β[ρ]α[χέων]
 καὶ σ — || ν ἐπὶ τὸ[ν — || ...
 τιθεμ —

fr. IV.

.. πε]ριστάσεις ἄρα τή[ν ..
 ... ινην ἀλγηδόν[α ...
 ..- ἀλγηδόνα ἡδσ
 .. χ δ' ἂν οἰκείον ἦι κ ...
 5 ... την καὶ ὃ σ[υ]νέ[χει]? ..
 ... τήν ὠφελίαν
 ἀπ]ειροχθήσεται[ι ...
 υ δι' ἣν ἀγαθὸ[ν] ...
 ισταιταρ . ο
 ..

fr. II—IV. G (Apographon Oxoniense Gomperzii) non habet.
 — II, 8: χυνεχο — III, 6, 7: ἐγδέξαιτο? — λέξιν? — IV, 7. ιειρ-
 χεσησεται — primum ι suprascr., item versu octavo littera υ —

fr. VI.

πεπαιγμένους
 ... ι φάσεις ἔθη[κεν ...
 τους· ὁ δὲ Λύσι[ν γεγρα-
 φέναι Δη[μή]τριος ὁ Φαλη-
 5 ρε[ύς] ἐν τοῖς πε[ρὶ τῆς ῥη-
 τορικῆς σ[υ]ν[γράμματος]ν φη-
 σιν? εἰ καὶ κα
 τοιουντο
 σιασ . την
 10 τοιανται . τα
 καὶ πρὸς τ[ὸ]ν [ΙΙ]ε[ρικ-
 λέ[α]? ἀλλὰ τυα
 . ησαπαρε
 .. τα ... πηλ —

fr. VII.

1—10 ετ . ε || — η . οδε || — γου || — λλου || —
 επε (N: εησ) || — ιανειν || — νκασιπ (N:
 ησωι) || — τοις και || — ηπρο || — ων ..
 νειμισ || —
 11 σ [ἀ]λλὰ [σ]πανίως ο
 μεγάλους ἐν τῇ
 ῥητορικῇ? πεφυλάχ[θ]αι
 νντα προσ
 15 ους

3. N: || . πυσ . ο ... νσμ — G: λυσιλ — 7. N: || οι . ρικαίνοι
 — 8. N: τοισυπο — 11. N: || καιπαοι . ντε — 12. G: ἀλλατ . ν
 — 13. N: || ... κα . πα — VII, 8—14. N: ηταδι || — νο . . σου
 — ε . . υδο . || — ην . αι || — δη . . νο . || — ον || — το || — 13. G:
 νοισκηπεφυλαχθαι || — In N haec pagina cum misellis frustulis
 alterius cuiusdam paginae falso, ut videtur, contaminata est.

fr. VIII—X nil fere legi potest.

fr. XI.

3 ὡς γίνεται σ
 μήποτε οὐ τ
 5 ηἰ τὸ διαλ[έ]γ[εσθαι
 αὐτ]ὸ δρᾷ ἀλλὰ τὸ μ[α-
 κρὸ]ν λόγον ἐκτείναντα
 πο]λλὰ δύναν[σθ]αι εἰς τὸ α[ὐ-
 τ]ὸ εἰπεῖν[ν . . .]μεν πάν-
 10 τω]ν αν. τα . . παίμαν
 11—12 στωνπ . . . || πν . . . ιστα —

fr. XII.

. τὸ λέ[γ]ειν, κα-
 θόσον ἐσ]τὶν ὁ[ρ]θῶς ἀ-
 ποδοῦναι τὸ δι[αλέ]γεσθα[ι,
 οὐ μὲ]ν εἶναι καταγι[νώσ-
 5 κειν τ]ῆς διαλεκτικῆς,
 ὡς οὐ]δὲν εἰς τὸ [τέ]λ[ος
 σ]υνεργοῦ[ν τεθε]ίκα-
 σι τὸ σ]ὺν τοῖς ὁμοίοις ἐλ[λη-
 ν]ίζειν, κα[ὶ] καθόσον
 10 τὸ] διαλέγεσ[θαι] ταὐτό τ[ῷ]
 κ]ατὰ βραχύ· [ἀλλ]ὰ τὸ

4. G: μηποτε — 5. G: ηἰποδιαλογα — N: λογ — 6. N: οδκαι
 αλλαποι — 11. N: σ. καιν. || — 12. N: ιστα . . α || — XII. de
 varietate exempl. N et G cf. praef.

fr. XIII.

- 4—8 || δε . καλ — || καταβ — || λον . . ὑπὸ τ[ῶν
πολιτι- || κῶν . . τα — || ωι καὶ χρ —
. τ' ἐκείνων ε
- 10 σπ]ουδαίου μόν[ο]ν
. ι ἐστίν, ἐπει[δ]ή κα-
θὸ πολιτ]ικὸς οὐ δοθήσ[ετ]αι
τὸ [μ]ή ρήτορα λέγειν, [εἰ .
το]ῦτον [ἐν]νοοῦμεν, ἀλ-
- 15 λ' ἔτερον ὑπ' [ἐκ]είνου[ν π]ροσ-
α[γο]ρε[υό]μεν[ον], ὅταν κλή-
σ[ε]ι δι ρ πεπ . . . || — κμουνουδ . . . || —

fr. XIV.

- 3—13 || . . . δοξει . μεν || η . . ντι νε
[δυ- || ν[ἀμ]εως εοτ ν . || . . ια . δηλος
. αλε || . . εφηνιτοδ . . εσεα || θ . λαμβάνω . .
με || τουραχυ ταν . . || . . ην ἐκατ[έ]ρα[ν]
εἰ || μ ραι . . . το || τ μεν . . τα
|| ολ ννο —

fr. XV.

- 7—18 ντ . . τον . . || ρή]το[ρε]ύειν . . || α . .
. ι Διογέν[η]ν || η νο . . νοα . . ι
|| πολλα . τ τοὺς λό- || γους καὶ [π]άν-
τας ἀπλῶς || α . πν . . οτι ἀλλ' οὐ || δι

5. N: || κατασ — his et v. 7 lateat καταβεβλήσθαι — 9.
N: εκεινωνο — 11. G: επειαι . || — 12. G: σπαι || — 15. G:
νοστρος || — N: νες . . . σ || — 16. G: || απ . ρει — N: χλη || —
fr. XIV et XV N tantum habet — XIV, 5: || ν . λεωσ — XV,
12: ανιτασ —

. υ — ων || τε τε σι . . | το .
 τεσ . . . ιοιση . . . σιτ . . || ατοσ . ε . . . τα —
 τ . η πρ . ον . . ρε —

fr. XVI.

- 1, 2 ν ο[ι ρήτ]ορες || δια φι[λο[σ]οφι[ας] ἀ[γ]αθοί
 κασ . . . ακω πολὺ κρείτ-
 το[νες τῶν] δοκούντων
 5 καὶ τ . . νκαιτλειριω .
 ποθ . . . εροις εἰς εκαστις
 κ]ρίνομεν δ' εἰ συν-
 ς φράζει [δὲ] τὸν
 δεινὸν εἰπεῖν κα[ὶ πα]ρα-
 10 τίθετ[α]ι τὴν [παρο]ῦσ[αν]?
 προσα[γγ]ελίαν τῆς . λιπ
 καταλι συ
 13—19 G: Ξενοφ . . . εν . . . σ . . || ωναι — || με — || ἐμφ
 — || ῥη[τ] — || σι — || (νοφ = Ξενοφ) —

fr. XVII.

- 1—2 | γνῶν[αι . . .]ας — || λησαι δ . . . κἂν ὑπομ —
 καὶ φυνν . αλαι . ε . . μω . . .
 φιλόσοφ[ον]? Π]ῶς [δ' οὐ καὶ τε-
 5 λ[ε]ίως δ[υνα]τοῦ[ς . .]π . . α
 φους καὶ γ[ραμ]μα[τεῖς]? καὶ ὁ-

16: τοῦτ' ἐστίν? — XVI, 2. G: λογοφιπαιαθοι || — 3. vi-
 detur: καθεστᾶσιν — 5. N: ικαιταευρι . . || — 7. N: ωσυν || — 8.
 N: φρασιν . τον || — Ceterum N v. 9 ουπα . pro δεινόν, v. 11.
 υπο . ανσ || pro τπο . λιπ — v. 12 ρητορ pro καταλι — v. 13
 δω pro ξενοφ!! — 10. G: ιν . . συνσ || — N: σν . . || — 11. G:
 προσαιτελιαντιπο — XVII, 5. N: || λοιωσδ . . . σο — G: || λοιωσδ
 . . . τον — ἀντιγραφεις? — 6. N: μα . . . οκ . υ — G: μαπ . σκαιν ||

- πογραμμα]τεῖς?; [τί δ' ο]ὐ δυ-
νατώτερον] εἶναι λέγει
τῶν πολιτικῶν, εἰ πᾶ[σι
10 π]αρα[κολου]θήσει τοῖς
νόμο[ις καὶ] τοῖς ψηφί[σ]μα-
σιν; ὥ[ν οἱ] μὲν μέρος τῆς ῥη-
τορικῆς [ἐχ]ουσιν, οἱ δὲ καὶ
τοῖς δικολόγοις ὑ[π]ηρε-
15 τοῦσι[ν], κα[ὶ] Κό[νωνα] τὸν
νεώτερο[ν] κακῶ[ς] αὐτ[ὸ]
κεκ[τημέν]ον ο[ὐ] κα[κῶς]
..... ντ υ

fr. XVIII.

- π]αρετήρει πρόσω-
πά τε] καὶ π[ά]ντα τὰ π[α-
ραπλήσια ἔ]λεγε καὶ ἔπρο[ατ-
τεν, πῶ]ς οὗτος ἔφη [σπ]ο[υ]-
5 δαῖ[ο]ν, παρ' ὧι [ξ]ητήσ[εις]
ἐγίν[ο]ντο [π]ερὶ συγ[γρα-
φῶν ἀκυ[ρ]ώσ[ε]ως κα[ὶ] ψη-
φισμάτων παρακ[ρύψε-
ως; Ἔστω δὲ καὶ [τὸ ῥη-
10 θέν οὕτως] [τὸ περὶ
τὰς δίκας ὥσ[περ] τὸ εἶναι
μὴ δύναμιν α[ὐτὴν] μη-

7. G: ιτ. ανδυ || — N: υδ. || — 8. N: ηιναι — G: σειναι
— 9. N: ονε . . . || — G: ειται || — 10. G: || σ. αρα — N:
σα. || — 12. G: μειητησρη || — 13. G: . νουσιν — 14. G: ννηρε || —
15. N: τινι || — 16. G: || νεωπερερο . . ακω . . . γο || — XVIII, 2.
προσώπων? velut ἐνκαιρίας — 4. N: ηφητο || — G: εφητο || — 5.
G: τητησ || — 7. G: ακυτωςσως — 8. N: παρακε. || — G: παρακου —

δ' εἶναι καθά[περ τῶν περὶ
τὰ μουσικὰ μα[θήματα καὶ
15 τῶν μὴ π —
16, 17 || ν ἀλλ' οὐ (N: νεαλ) || νοις (N: νω)

fr. XIX.

τεραν σκέψ[ιν ὅ-
τι ἐστὶν ο
αὐτό τε σ
δίκαι[α
5 τὰ καλ[ὰ] καὶ [ἀγαθὰ], οὐδὲ [τέ-
χνην εἶ]ναι? τ[ῶν] κα[λῶν]
..... ἐκ
τοὺς τεχνί[τας] καὶ τοὺς μὴ
τε[χνίτας] τοῦτ' ἔστιν καὶ
10 ἀπο[δεί]ξαι [ἐ]κανῶς, τίς
δύναται] καὶ τίς οὐ· οὐδ' ἐ[ἶ] τοῦ-
τ' ἔστιν ἔχων, οὐ καὶ τὸ
τοῦ μὲν ἀδικοῦντος
ἐκ[ανῶς] [κ]ατ[η]γορησά[ν]τι ὅ-
15 πάρχειν, τὸ δὲ πό[θεν] ἀδι-
κούμενος ἀπο]λο[γ]ήσεσθαι || [μέλλει, οὐχ
ὁπάρχειν —

fr. XX.

..... γυνῶνα[ι]τα
νο . ρη δίκαια καὶ ἄδ[ικα]

1. G: τερανενου — G: || τε ιντουγεστιν — N: || το
..... ουσοντ — 16. — 11. N et G: ουδετον || — 12.
G: εκων, N: εκ . — 13. — 14. G: ονθησεν — 15. G: ονθησε-
σθαι || — XX, 2.

- ... ου καὶ τά[χ]α τὰ [κα-
λὰ] καὶ αἰσχρὰ καὶ ὄ[σα] . .
5 ... το[ύ]του καὶ τὸν [ἀδι-
κο[ῦ]ντα παρ' ἀτόπῳ? πομ .
κα[ὶ] τὸν μὴ χα . π . . νου
α κατοπρησαι[. κ]ακός τ[ε
νομι]σθῆναι? καὶ . οπιωμωσμ
10 μος καὶ νται
ὅταν δὲ προσιαξηγ . ου
κάλλος δὲ τ[οῦτ' ἐσ]τιν [οὐ δι-
κανικὸ[ν] —
14—18 || . ταδ — (N: ταλ) — || . χον τὰ πρ — ||
— || . δρα — || μοπαιν (N: ν . . ραι)

fr. XXI.

- 1—8 haec legi possunt τὴν δ' αλ || τι (ἀλγη-
δόνα?) — τοῦνομα — τῇ]ν φι[λοσοφίαν?
— τοῦ [π]ροκ[ειμένου]? —
9 διατρεινω . . .
10 ἀνας]τρε[φ]ονται οὐδ' ἐν-
πε]ιρό[τερ]οι καὶ διὰ τὸ
θ]ράσος [οὐ] μόνον ασ . . .
. υβως λεπ . την ἀλλὰ [καὶ
ἐ]πὶ τὰς ονα . . η —

fr. XXII.

- 1—5 || . . . ται . . ην — || . α φιλοσοφ — || . αν
θεωρη — || . ἐσθω δὲ κ — || . τῷ[ν] φ . —

3. N: ονκαπα . . τα — G: ονκαιτανατα — 6. videtur πολλὰ
— 7. N: νοτ || — 8. κατηγορησαι? — 9. G: πθηται — XXI, 9.
N: || . . . νκαιλ πω — 10. N: τρο . ο . πα . οιδεν — οί δ'? —
13. N: || . β . σλεπ . ταιασε — ἀθορύβως λέγουσιν? — 14. G: || πι-
παεονη — fr. XXII in N tantum exstat —

- 6 . ἀτόλμους ουτ
 . μου[ς] γεγονότας
 ῥητορεύει[ιν .]κ
 9, 10 τολμᾶν κα || . . ν καὶ τὸ η —

fr. XXIII.

- 7—9 || . . φων . . αιλ — || . . νθουμ . α (N: εου-
 μ . να) — || . . . νενιαστε —
 10 . . καὶ Δημήτριος δια .
 . . νην τοῦτο νομίζων
 . . ν μὴ τοῦτον ἔθηκε τὸν
 τρό]πον [ἀλλ]ὰ μᾶλλον διὰ
 . αταρ . . ων, ὧν ἔστιν ἡ
 15 αριστο . .

fr. XXIV.

- ευτορωακι τὸ? δ[ι-
 δ]όναι [τ]ι [θ]ᾶττον ἔγωγ' ἂν
 τοὺς [Μ]εγα[ρ]ικοὺς διαλε-
 5 κτικὸν[ς]ανητου
 πας ῥητ[ορ . . .]λ παρα-
 κου νκαις· πα-
 ρά[δοσιν] δ' ἔχουσι τῆς τ[έ]-
 χν[ης κ]αὶ οἶον ιεισιχ
 10, 11 μενο . καὶ ὑπονο[ν || βε
 12 δου . . ωσηνοι εἰσι[ν α]ὖ-

7: || . μονο — XXIII, 13. G: πωνι . . αρμαιδονδα || — 14. N: εστη . . || — XXIV, 3. G: πιοαττον — 4. G: || τουσκε — cf. fr. XVI, 13 et 19, ubi de Xenophane agi videtur — 6. N: || . η — 8. N et G: το || — 9. N: || χα — G: || χνα — N: ιεισιν — 10. G: || μιπο — 12. N: ρη . οιεσιλλ —

τῆς. [Γ]νοίης δ' ἄν, ὃ λέγω,
 μ[ἄλλον] ἀναλαβὼν [τ]ὰς
 15 τ[έχνας] αὐτῶν, ἃς συνά-
 γουσιν] οπτελησατισο . .

fr. XXV.

4—8 ἥ σῆμο — ἥ — εἰσεμεῖ . ἥ — πονκα . ἥ —
 γῆου . ἥ . ονο φων ἥ —
 9 . ακ ν ὃ τῶν τ[υ-
 10 ρ]άννων βίος ὥσπερ ὃ (ν)
 διὰ δακτυλίου γ' ὁ[χ]εὺς
 θύρας οὐκ ἄν ἀμάρτοι ο[ύ]-
 τως διη[κριβῶ]μένος ἐν
 τοῖς οἷς καὶ π . .
 15 ον μῆδ' . . .
 καταλ σιατο . . .

fr. XXVI.

5 προεαν[. Εἰ] γὰρ
 ταύτ]ας παρῑθηκ[ε βλέ]πων
 ἐν τῇ γραφῇ]ι? εἰς [πολ]ιτι-
 κὰς κα[ὶ ῥητ]ορικὰ[ς] ἐπ[ι]-
 χειρήσεις, οὐ πρὸς . τα . ς
 10 βῆνιν ἀνηκούσας, ἐνεῖναι
 δὲ τᾷμπαλιν . υ . τρων
 ἀναιδέστατος ἦν λέγων,

14. N: ἥ α — 15. G: ἥ τον — 16. N: μῆσα — Num de Aristotele hic et antecedente pag. agitur? — XXV, 5, 6. N in uno versu: σῆμο — εἰσεμ . ἥ — 8. φιλοσόφων βίος oppositus vitae tyrannorum? — 11. N: τοσευ . ἥ — G: τοτεν . ἥ — 14, 15: ῥητορικοῖς καὶ πολιτικοῖς? — XXVI, 8. N: εν . ἥ — 9. N: ἥ χ . ριον . σ . . . φος — 10. N: ἥ β . λμαν — 11. velut συγχωρῶν —

ὅτι πᾶς Ἀθηναῖος ἀπ
 ατοσуне στρατη[γί]αις
 15 ἀς ἡγησάμ . . . αἱ
 νδειν εἰν . || αικαι —

fr. XXVII.

4, 5 — μμα πα || — ταταλο || —
 προσιόν[τ]ων? Ὅσο[ι . .
 μὲν γὰρ εὐ ἀς ἐν
 . σο . . . πρὸς τοὺς πολλο[ύς]
 ἀκριβοῦν[τές φασ]ιν? τήν
 10 ἀλήθειαν [πρ]οσχησά[σ]-
 θαί] τισιν ἐπ' ἐνίων εἰδῶλ[ων]
 ἐφα]ρμοττούσαις λέξε-
 σιν] εἰς τὰ τῶν πολλῶν
 λήμ]ματα κ[α]λ[ι] [πολ]λάκ[ις ἐ-
 15 οικε]ῖναι φυ[σικὰς] ἔχοντ[ας]
 16, 17 νεκα || — η κατ[α] || — (N: σησατ .)

fr. XXVIII.

σ]πο[υ]δ[αιό]τητα [τῶν κα-
 λῶν] κάγαθ[ῶ]ν καὶ πλσ . . .
 δι πλούσιο[ν] καὶ πα
 5 . α· καὶ γὰρ ο.μ || τικαι . . κ —
 8—18 υλι . σει . . . || — τ]ύποις? || — ριω-

13. N: αλ . . || — 14. N: || ελ . . νε — 15. N: || μγησάμ —
 15 et 16 fortasse στρατηγησάμενον et δεινὸν λέγειν — XXVII,
 6. N: προστον . . οντοσο . || — 8. G: πολλον . || — 9. N: || τοκοι-
 βονν — G: || ακειβοννπ — N: ηντην . || — 10. N: || δαλ — εχη-
 παρ || — fr. XXVIII. G non habet — 2: || . κπονδν . τητα — 3:
 || . κκαγαθιν —

πησ . . || — σ]εμνοῦν[ται || . . . αταγ . . ην
 . . . υ . . || ωνος καὶ περὶ τὸν || — ἀμε-
 νος ουνο . . || ἡ τοιαύ[τη || — ῥ]ήτορα[ς ||
 — πην || — ἀλλὰ || —

fr. XXIX.

. . . υ φρά[σ]εως αρεσ . . .
 . . καὶ [δυν]άμεως εν . .
 υμ . σι ἀσκήσεω[ς
 . . μη δι[ηκ]ρει[βῶ]σθαι κα-
 5 τὰ φέρειν ἐ[τέρ]ους καὶ
 τῶν ἄ[κρα]ν [πολιτ]ενομέ-
 νων ετισυ . . μεις . ου
 8—10 || . . . ἀλλὰ μ[όνον] — || π]ολλ — ||
 πολιτεύεσ[θαι]

fr. XXX.

3—11 || . . . σονσδιποσ — || υ . . ον οὐδ . ιαρ —
 || . . νηδου . ε . ρισκα . . . || ῥραν ην . ε . ος
 μ — || . ν τοιοῦτο . αισυ — || τωτα . οθ —
 || . νο — || . δυνάμει ειων — || . λενη . ουιет —

Col. I. α μόνους [δι-
 ηκριβῶσθ]αι? τὴν συμφ[έ-
 ρουσαν] κοινωνίαν, δι[α]
 π]αντ[ὸς] δ' ἄ[λ]λην ακο . .
 5 . ησεται[ι σ]υγγεῖν τας . . .
 . . . ταε . σμιανορ . π

fr. XXIX et XXX N non servavit — 2: οναμεωσ — 4: δι
 . γρει . . σεαι — 6: αι . . νη . ν . ενομε || — 10: || πολιτενεσεν —
 Pag. I, 4. G: δανληναισιν . || αίσχυνθήσεται? — 6. ἀνθράποις?

- .. τεα / . ὦντιν[ων] ?
 . ασοση κατὰ καιρ[ούς] τι-
 νας, ἐν οἷς πολὺς [καὶ ἀμ]αρ-
 10 τύρητ[ο]ς ζῆλος [συνέπ]ε-
 ται τῷ δοξα[ζο]μ[ένω]ι,
 καὶ μὴ ἄντικ[ρου]ς ἐ[π' ἀγ]α-
 θὸν μ . . . τηνινδ
 πρῶ[του] πολλο[λ] ταῖς
 15 σιν ιτακ

- Col. II. . . . φα]νερόν, [ὅτι τὴν ῥη-
 τορικ[ή]ν δύναμ[ιν εἰρη-
 κεν βλέπων ἐπὶ τῇ[ν] σο-
 φιστικ[ήν ἢ] ἐπὶ τὴν [π]ο-
 5 λιτι[κ]ήν ἢ ἐπὶ τὴν δια-
 κριτικ[ή]ν ὧν πρακτέ-
 ον ἐστὶν καὶ οὐ πρακτέ-
 ον τ[ῷ] μέλλουσι [μακα-
 ρίω[ι γ]εν[ή]σε[σθαι]. "Ἐτι δ'
 10 ἐκκείσ[θω, ὅπερ ἔοικεν
 κυκᾶσθαι παρὰ πολ[λῶν,
 τὸ τ[ῇ]ν ῥητορικὴν [δύ-
 ναμιν εἶναι περὶ τ]ὰ [συμ-
 φέρ[οντ]α καὶ κοινῇ καὶ [ι-
 15 δίαί τ[οῖς] ἀν[θ]ρώπο[ις]. Εἰ
 μὲν [γ]ὰρ ἐπὶ τὴν πανηγ[υρικὴν

9. G: ενωσπο — 10. G: || τυρητες — τε || — 14. G: || πρω-
 . ιπομοταις — II, 1. G: τερον — 3, 4. G: κλεπωνεπιτηχο ||
 φιστ . καηπεπι — 6. N: || να . λ — G: || ναιταις . ινων — Verum
 non inveni — 9. N: || ριωπεν — G: || ριωπενι . σετ — 10. G:
 || εκκεισος, rest. Buech. — 12. G: || τοτενητορικιντ — 13. G:
 || ναμινεν — 15. N: || διαι . . . ανερω — G: || διαιτεκανορω — 16.
 G: || μενεαρ —

- Col. III. *εἰγι* || *λε* *Μὴ γάρ*[*ρ, ε*]*ἔ* *τινες*
τῶν ῥητορικῶν σο-
φιστῶν μετ[έχ]ουσιν
 5 *ἐ[πλ]* ποσὸν ἐμπε[ι]ρίας πο-
λιτικῆς ἢ χα[ρι]έστεροι
ταῖς διανοαῖς ὄντες·
ἄμεινόν τι λογίζον-
ται περὶ τῶν κατ[ὰ] τὸ[ν]
 10 *βίον συμφερό[ντων, ἀ-*
πὸ τῆς ῥητορικῆς θώμε-
θα, ἀλλ' ἀπ' ἀλ[λῃς] εἶναι ἀ-
κολουθήσεως [παρισ]τῶμ[εν]·
μὴ [μ]έντ' ἐχόντων τὰ[κ]
 15 *δυνά[μεως] αὐ[τῆς] ἐπιτεύγματα vel sim.*

- Col. IV. *Ταῦτα*] δὲ τὰ [*ἐπι-*
τεύγματα ἐν τ]οῖς κατὰ
μέρος λόγοι]ς οὐ θεωρή-
σας τις οὐδὲ] τὴν τοιαύ-
 5 *τ]ην ἑξ[εῖ]* *ῥητορικὴν, τ[ὸ*
δ' εἰλλαισ. εἰκόδς τ. κ.
. λιν ονε . π . .
πότερο[ν] δ' ὅλως ἰδία[ν; ο]ὐδ[ὲ] τ]ῇν
ἐν τοῖς ὅλοις ἀλήθειαν
 10 *ἐγνωκὼς θεωρήσει τῇ[ν]*
ἐν ταῖς πράξεσιν, ἀλλ' ἃ
μὲν εἰ[κε] ταύτῃ συνό-

III, 5. N: || ε. οποσον — G: || ε. ππσων — 11. G: || *πιτησ*
 — 13. G: || *μουθησεωσ* — 14. G: || *μη. εντελοντωνα* — IV, 2.
 G: *οιεκατα* || — 5. N: *κηνο* || — G: *κηνη* || — 6. *εῤμαῖω?* — 8.
 G: *ιλιαι. υδσ* suprascriptum et: *λωσσ. ην* || — 11. N: *αμ.* —
 12. N et G: || *μενεοιν* —

ψετ', αὐτῇ[ν] δ' ἀγνοήσ[ει; ἢ
 μάλι]στ' οὐ[σα]ν οἰκείαν τῇι
 15 ἐν τοῖς ὅλοις θε]ωρήσει με
 16—18 ο]ὐ μὴν κ ... || — ιαντη[ν .. || — ιν
 ἀλή[θειαν || —

Col. V. ενα || ἐνθ[υμήμ]ατα [οὐ] μαλλον
 ἐστι το[ῖς ἀ]ληθέσιν [σ]ημεί-
 οισ ἢ πισ[τώ]μασιν εἰκότα
 5 ἢ ὅτι οὐ[ν τ]οιοῦ[το τ]ῶν
 πλεῖστον διαφερόντων.
 Πρῶτον μὲν δὴ τοῦτο (ν)
 ῥ[ητέο]ν, ὥς ἡ πανηγυρικὴ
 10 { πεφώραται τὰ] μὲν ἀληθῆ
 { πρὸς τὰς ἐπιδείξε]ις οὐ θεω-
 { ρήσασα οὐδὲ τὰ] τοῖς ἀ-
 { ληθέσιν εἰκότα . .] μῃ .

Col. VI. εἰ]κόσι[ν || οὐ]τω δ' [οὐ τάλῃθ]ές καὶ
 τὸ μὴ ἀλ]ηθές ἀ[ντί]κε[ι]ται, ο[ἱ]-
 ονεῖ τ]ὸ μάλισ[τα ε]ἰκὸς αὐ-
 5 τῶ τῷ] ἐνλείπον[τι]. τάλῃ-
 θές γάρ], ἢ ἐλλείπε[ι, ἀνῆ]ρηται.
 ὥσ]τ' εἰ τούτου [συγχ]ωρεῖ-
 ται] δυνατός, οὐ[δ' ἂν ὅ]χλωι
 ε[ἴ]ηι ἀρεστὸς

14. G: κειαιπηι || — 17, 18: τῇ[ν ἐν ταῖς πράξεσ]ιν ἀλή-
 [θειαν], nisi 16—18 talia latent: οὐ μὴν κτήσεται τὴν εἰκονίαν
 τῇι ἐν ταῖς πράξεσιν ἀληθεῖα — V, 2. G: || ενθι — 4. G: πισ
 ..ιμασιν — 5. N et G: πων || — 8. N et G: || ρι — VI. Quae v. 1—8
 in fine versuum servata sunt, tantum in G exstant — 2. N:
 ωδε, G: τωδε — 6. G: νρηται || — 7. G: || σ..τει —

- 10 τ . σιν κα
 χρῶιτο πα[ραλ]ιπὼν τάλη-
 θῇ τοῖς εἰκόσιν, πλήν ἐν οἷς
 οὐκ ἔστι τὴν ἀλήθειαν [θε-
 ωρ]εῖν? ἐπὶ τοῦ κατὰ μ[έ-
 15 ρ[ο]ς ἀεὶ προκειμένου π . .
 μη νῦν, εἰ μὴ τις τοῦτ' ἤ[μελ-
 λει] προειδῆσαι. Εἰ δέ [που
 τῇ]ν ἀλήθειαν [μ]ὴ δύναν-
 ται] λέγειν, τὸ δὲ . ελ . . .
 20 α . . ων περὶ τῶν

- Col. VII. περ οὐδ . νηνυσ
 τὸ εἶδος ἔστι με[ταχ]ε[ρι]-
 σασθαι ἀνδρὸς ἐν ἐκάστοις
 εἰς [πρ]άγματα βλέποντος
 5 καὶ [ἀλ]ηθινολογοῦντος,
 οὐκ ἐνθυμήμασ[ι]ν κενοῖς
 χρ[ωμ]ένου. Δῆλον ὅτι γὰρ
 τὰ [πρ]οσόντα τις ἀγαθὰ λέ-
 γων, ἅπερ ὁ κατηγοροῦν
 10 ὥς οὐχ ὑπάρχοντα κατηγο-
 ρεῖ, καὶ τὸ δαίνωμα τῶν
 κριτῶν ἔλαττον οὕτω ποι-
 ῶν ἀπεργάζοιτ' ἂν τὸ χρη-
 σιμον καὶ θανατοζόμενον
 15 τοῦ δύνασθαι τὰ ἐνόντα
 δ[ιοικ]εῖν, ὃ γίνεται μὲν

13, 14. G: ου || εφειν — N: || .. φειν — 15. N: νουη . . ||
 — VII, 9. G: || πεν — 16. G: δ . τθειν —

διὰ φυ]σιολογίας ἐν τοῖς
 π[ρὸς] εὐδαιμονίαν, οὐκ ἐν
 οἷς ἐ[ξ] ἐμ]πειρίας καὶ τ[ρ]ι || βῆ[ς]

- Col. VIII. { .ι πλεονα[χῶς, καὶ οὐ]κ [ἀγα-
 3 { θὸν ἢ ἀλη[θ]ές νῦν] λέ[γο]μέν
 7 { τι ἢ] δίκαιον [ἡμῖν π]ερ[ιγίνεσ- || [θ]αι —
 7 { διὰ] φυσιολογί[ας] ἐν[γί]νεσ-
 θαι, καθόσον τὰ [δι]ανο[ί]ας [ἐ]οι-
 κό]τα τοῖς ἀληθέσιν, μήπω
 10 τὰ]ληθῆ κατόψεθ' ὁ φυσικὸς
 ἐν τ[οῖς] πρὸς εὐδαιμονίαν
 ἢ το[ῖς] εἰς] τὴν αὐτὴν ὁ[δ]ὸν?
 τουη... ουτουσιν κα...
 ... ἐν ἐκ]άστωι ἀλη[θ]...
 15 α δὲ εἰς τὸ κ[α]-
 τὰ μέρος] ἀληθές οὐδ[έ]
 τ]ῆι κλήσει?, ἀλλ[ὰ]

- Col. IX. μ[έ]νοις ὑ[π' α]ὐτῶν [ἢ ἐπ' ἄλ-
 λων, ὧν φασι τὴν [πολιτι-
 κὴν δύν[α]μιν ἔχειν. Οὐ
 μὴν ἐ[πε]ὶ τὴν διά[κρι-
 5 σιν ὧν αἰ[ρ]ετέον κ[αὶ] φευ-
 κ[τ]έον] π[ά]ν[τ]ος πρὸς τὸν

17. G: || λν — ἀπό? — N: || λι — VIII, 4. G: || ελ (εα?)
 — 7. G: || .. φυσιολοπ.. ενηγες || — etiam N: ενηγες || — ἐνην-
 ἐχθαι? — 8. G: ανοτασοι || τὰ κατὰ δόξας? — 12. G: οτηναν-
 τηνο. εν || — 13: τούτοις ἐπάγουσιν? N: υιουσιν — 17. N: ηικ-
 υσειαμ — IX, 1. N: || μ. νοισν .. ητων — 6. N: || κ.... παισπ
 — G: || κιο. παιστο —

βίον φέρων [τὴν πολιτι-
κὴν δύναμ[ι]ν [ἀπὸ τῆς
τῶν ὅλων θεωρίας [ἐ]φη
10 μάλιστα παραγίν[εσθαι],
διαστέλλειν τε [το]ῦτ' ἐ-
χρῆν καὶ δὴ καὶ σημαί-
νειν, κατὰ ποίας ὁμιλίας
φωνῆς οὕτως προσαγορεύ-
15 ειν σύμφαμεν [τ]ὰς ἀγα-
θὰς πράξεις, ὅσαι πρ[ὸς] εὖ-
δαιμ[ο]νίαν μάλ[ιστα] συμπράτ-
τειν δια

Col. X. ὅτι χρῆ [θε]ωρήσει [διακρι-
ναι] τὰς] αἰρέσεις καὶ φ[υγὰς
τὰς π]ρὸς [μα]καρι[ό]τητ[α
συντ]εινούσας καὶ οὐ τὰς
5 πρὸς [ἐ]λπισμὸν ἀόρι-
στον καὶ π]ρὸς δοξοκ[ο-
π]ίαν ἄλ[ογ]ον, [ἐ]τι τό γε σύμμ[ε-
τρον καὶ [ὄν]ησιφόρον ἐξ εὖ-
θυ]μίας κα[ὶ] π]λούτου μάλιστα·
10 τ]ῶν γὰρ π[ρ]ὸς εὐδαιμονί-
αν καὶ ταῦτα. Διὸ καὶ τοῦτ' [ἐ-
χρ[ῆ]ν προσδιακριβοῦν δι-
ὰ τὸ τοὺς πολλοὺς οἰεσθαι
πλεῖστον ἀπηρτῆσθαι φυ-

8. N: νσα || — G: σον || — 11. G: -. νστε || — X, 5. G:
ἐλπισμονασρι || καλλωπισμὸν? — N: σμονασρι || praeterea in mar-
gine φ littera apparet — 7. N: ^πετ. εσυμλ, G: ^πετογε —

- 15 σιολογίαν τῶν πρὸς τὰς πρά-
ξεις χρησίμων καὶ καθόλου
π[ρ]ὸς τὸν [β]ίον. Οὐ γὰρ ἂν τοῦ-
το]ν διακ[ριβ]ωμένου μᾶλλον
μ[όρ]ιον κα[τά τι]να τρ[ό]πον
20 ἐ[ποί]ει φαν[ήναι] ῥητ[ορικὴν] φυσιολογίας

Col. XI. ὥς] || δ' ἐπι[στή]μη[ν] ἔχειν ἄ[ν]-
τικ[ρυν]ς ἔφησεν, [οὐτως] δυν-
νήσεσθαι πελ[θε]ιν [τοῦς] ἀκού-
οντας τὸν φυσικὸν καὶ σοφόν,
5 καὶ τὸν [σοφὸν] οὐκ ἐν ἀμ-
φισβη[τήσῃ] κατέλιπεν [ἀλ-
λ' ἐα<ν>τὸν [ἔφ]η τοῖς λόγοις [μετά-
ξιν ἐ[φ' ὃ] ἂν βούληται
τοὺς πολλοὺς]ο πα-
10 ρὰ π. δ / ναν
ελε . . ος οὐ[κ] αἰσθανόμε-
νος. Εἰ γὰρ κ[αὶ μ]έθ[οδ]ος εἴη
τοιαύτη τι[ς], ὃ γε λόγ[ος] ἦκιστ' ἂν
εἴη κατὰ τὴν τοιαύτην μέ-
15 θοδὸν ὁ πρὸς τοὺς πολλοὺς
αὐτὸς ἐπα[γγ]ε[λ]τικός, καὶ ταῦ-
τ' ἄ[ν π]ρο[ῦργ]ου [φήσειε]ν εὐ-

18. διηκριβωμένον Gadareno restituere nolui — N:
μενουμαλλον . . . — G: μαμεν pro μαλλον — 19. N: || ασ — 19,
20: ιονκα- et εφαν G in margine adscripta exhibet — XI, 1.
N: || δεπι . . α . ω (G: αιμη) — N et G: αμ || — 2. G: || τικτ .
σεφησεν . . νοδν ||, N: ινδν || — 3. N: πειστιν . πακον || — G: γει-
σθιν . . πακον || — ὑπακούοντας? — 7. G: ρητοις — 8. N et G:
|| ξεινεν — G: βουληστ — 9. G: || τουσιται — 10. τὸ παρὰ πό-
δας? — 16. G: επαπεστικοσ, N: επαπ — 17. N: || τα . . ιοπουρ
(vel: ιοττουρ), G: || τα . γρισττουρ —

θὺς ἔκα[σ]τος, ἃ ἐπαινεῖ, διὰ τὸ
μὴ χαλ[ρ]εῖν ἀκούον[τ]ας, ὅτ[αν] || τ[ι]ς? —

Col. XII. τὰ πλεῖ]στα πρὸς ἃ [βούλε-
τ' ἀγαγὼν?] καλῶς ἂν πε[ί]θοι
..... λων συνορών[των]
..... στ' ἂν ὑπα... ηι
5 ποι λογο.... αι
..... τούτου π[οι]ητι-
κή τις δύ]ναμις, ὥστ[ε]... τη
..... ο τὸ πεῖθειν [ἢ δι]ὰ (ι)
λόγον τὸ] κῦρος ἔχουσα ...
10 εαι[... μέ]χρ[ι] τοῦ κατε[παγ-
γείλασθαι. Εἰ δὲ συλλάβοι ὁ
ἀκούων εὐφυνεῖαι τε [ικ]ανῇ
καὶ προθυμίαι τὸ [π]ε[ί]θον]τα
τὸν αὐτὸν λόγον, ἥι βούλετ', ἀ-
15 γαγεῖν, ἔστιν ἐπιστ[ή]μη καὶ
δύναμι[ς], οὐκ ἐφ' ἃ β[ού]λετ[αι]
δ' αὐτὸς ἀλλ' ἐφ' ἃ [ὁ ἀκροά-
μενος κατὰ [π]ανου[ργίαν ὀχλι-
κήν. Τὰ γὰρ] οὐ βο[υλ].....

Col. XIII. 1—3 ... ταυ[τ] — || τῶν πολ[λῶν]? — || ται ἕτερο — ||
ναται. Οὐ[δὲ γ]ὰρ ἀνάγκη

18. & suprascr. — 19. N: || μηκαι — XII. Ultimas litteras
v. 3—8 G in margine servavit — 6. N: τουτουςσ — 9. N:
προσεχουσα — 10. N: κρατουςατε — G: χριτουκαπεγ — 11. N:
συλλαβων || — 13. N: τονει..σ... || — G: τονε...αι/. || — 16.
G: ναι || — 18. rest. Buech. dubitanter, sed credo recte — G:
ανονι — XIII. Initium v. 1—5, siquidem huc pertinet, tantum
in G exstat margini adiectum — 4. G: || ναται — videtur
δύναται —

- 5 κα[θ']ά[π]ερ κὰν ἄλλωι πρ .
 τ . . . οσι . . . θεσχ .
 ταῖς ἰδίαις γ[ν]ώμαι[ς]
 ἐπιχ]ειροῦσιν? οὐθ' ὅπερ
 πρὸς αὐτὸν ἔκαστο[ς]
 10 π[άσ]χει, τὸ μὴ μισεῖν, ὅ-
 ταν ἑαυτῷ κακῶν αἵτι-
 ο]ς γίνηται, τοῦτο πρὸς τὸν
 π]λησίον· οὐθ' ὁμοίως αὐτὸν
 αἵ]τιᾶται καθάπερ καὶ τὸν
 15 πλ[η]σίον. Ὡστε πῶς πο[λ]-
 λοῖς περιπίπτοντες κα-
 κ[οῖς] διὰ τὴν ἀκολουθία[ν]

- Col. XIV. 1, 2 .. || διω — || οὐχ (N: οὐκ)
 ὥς περὶ ἔνα τὸν εὐφυῆ κα[ὶ]
 πρόθυμον. Οὐκ ε[ὐ]φυ[εῖς]
 5 γούν [οἱ π]ολλοὶ πρ . . . ασα
 μι υς πειθ
 θυμε . κενυδο λ
 πολλ[ήν] ταρα[χὴν .]ινα . .
 ται κ πε[πι]σ-
 10 τευμένων [τῷ καλῷ] κάγα-
 θῷ προσμεῖναι τι ποιήσει
 τὸ π[ό]ρωθεν, οὐ[χ] ὅσον ἀ-
 μυδρᾷ συναισθήσει προσ-
 δοκῆσαι τι μεγαλεῖον, ἀλ-

5. προείρηται? — 17. G: || κτ. δια — XIV, 8. N: || το. λι
 — G: || πολλι — 12. N et G: παρωθεν, quod saepius legi-
 tur —

- 15 λ' ἤδη [τ]ι βούλονται ἔχειν
 ει ~ενων λόγον
 ὅτα]ν? τις [λέ]γει το
 τ]ήν προ || [θυμίαν? . .

Col. XV. . . ἀ]λλ' οὐ[χί] τῷ ἔργω[ι χρ]ωμ[έ-
 νω]ν αὐτ[ῶ]ι μὴ ὅ[τι τ]οῦτ' αὐ-
 τό, πρὸς τε τὸ κατεπαγγέλ-
 λεσθαι? τοῦτ]αι πολ[λοὶ] οὐ-
 5 κ ἂν πεισ]θείησαν, εἰ καὶ πᾶ-
 σι [το]ῖς ἀ[λ]λοις, ἀλλὰ ἥν [πισ-
 τήν εἰς τᾶλλα πε[ρι]σπᾶ[ι
 π]αράσ[τ]ασιν, λυ[μ]ανθείη-
 σαν ἄ[ν. "Ε]τι [τίνα ἂν εἶδη-
 10 σιν ἔχων ὁ φυσι]κὸς τῆς τῶν
 ἀνθρώπων φύ[σεως ἀπ]ὸ
 ταύτης δύναιτο πείθειν
 αὐτούς; Ἄρα γε τὴν ἐκ [τί-
 νων ἢ ποίων [σ]τοι[χ]εῖω[ν
 15 συνεστήκασι; Καὶ τίς ἂν
 διὰ ταύτ[ης . .]η . . . το . ν
 ὧν ἂν διεξί[η
 τοῖς ἀ[ν]θρ[ώ]ποις]ν
 ἢ τοῖς . ε ο
 20 εἰ γι[ν]ώ[σ]κ[ου]σιν || τ

15. G: || ληδη.ιβον — XV, 1. N: || ...αλου.γωιερη — 2.
 N: || ..ναντο — 3. N: || ...ροστο.σο — 4. G: πωιπωπ...ου || —
 6. G: κανγ. || — 7. περισπᾶ Buech. — 8. G: || ταρασ.ασινλνλ
 — (N: ασινδν) — 9. N et G: || σανα...τιπ — G: ικαπ. || —
 11. G: υσο || — 13. G: || αυτοπαραπηνηκει || — 14. N et G:
 ετοικειω. || — 16. G: || διαταντιπ — 17. G: || ωνανδιστι —

Col. XVI. ψεν τερον ~ . .

. τεν ελοσο

τερεσ θαι κα[λ] π[ε]-

θειν, ἀλλ[ὰ εἰ] μὲ[ν ἔσ]τι

5 τ[ι]ς ἄνθρ[ωπος, ὅσα ἐπὶ] τοῦ-

τ[ο φ]έρε[τ]αι, καὶ χ[ωρ]ὶς τῆς

τούτων [π]ροσδοκ[ή]σει, τά-

χα δ' ὧν] ἐ[πιλελ]ογί[σ]με-

θ', οὔτε δεῖ] δ[ι]ώκειν τοῖς ὁ-

10 λο]ις οὐθὲν οὔτε φεύγειν·

ἄλ]λον δ' οὐδὲ τὰ ζῶια,

φησί]ν, ἐπιδ[έ]χεται τ[ρ]όπον.

Ἄ]λλὰ τί πρὸς τὸ „πεῖθαι λέ-

γ]οντα τοὺς ἀκούοντας“

15 τοῦτο γίνεται μᾶλλ[ον ἢ

π]ρὸς τὸ πειστικὸν ἔκασ[τον

ἡ]μῶν ἐν τοῖς ὑγιε[ιν]οῦ[σ]ι

κ[αὶ νοσ]εροῖς εἶναι, τ[ίνες] ἡ-

δοναὶ ἢ] πόαι τοῖς δ[ι]ώκον-

20 σι βλάβ[ε]ι, διότι γι[ν]ωσκ. .

Col. XVII. ιδ ε . κα ὑ[πὲρ

τῶ] ὑπο[κειμέ]νων βουλ[ε]ύ-

σεις, ὧν εἰσι καὶ α[ὶ τελέως ἀ-

γα]θὰ συμβουλία κα[ὶ αἰ

5 κακ]αὶ τελέω[ς . .] των . . .

δ . . . των κα . . . τας πα . .

2. N: ελοι || — 3. N: || . ερθσ — εδικα . . || — G: θαικαιτη ||
— 8. G: || ειτ — 12. Quarta littera o fuisse potest. Credo
tamen testem, fortasse ipsum Epicurum adhiberi. Cf. Diog.
Laert. X, 137 — 19. N: ποατοιστ . ο — 20. N: ια || —
XVII, 1. N: χαν — 3. G: || ενεων —

- ξ[. . ο]ὐ μόνο[ν]α . .
 8, 9 δρ . ιλοειν ια || τι — [ο]ὐ- ||
 10 δὲ [τοῦ]τ[ωι πολ]λοὺς ὁμο-
 λ[ο]γ[ήσ]ειν, ἀλλ' εἰ πυνθά-
 νοιτό τις ἔν[τι]κρυς αὐτῶν·
 „ἦ βούλ[ε]σθ' ἢ[δεσ]θαι καὶ μη-
 θὲν μήτε ἀλγεῖν μήτε λυ-
 15 πε[ῖσθαι];“ τίνες οὐ φήσουσιν;
 “Ὡστε πῶς οὐ χαλεπὸν, ἃ πε-
 ρ[ι] τῶν ὑποκ[ε]ιμένων ἔ-
 κασ[το]ι β[ο]ύλ[ο]ντα[ι, γι]νώσ-
 κειν, ὅτε οὐδὲ περὶ τοῦ συμ-
 20 ι . τουτ . ουσο . . ντες μεν

Col. XVIII. διαισ . . . ωι [συ]νταχ[θ]έν
 σύμμ[ε]τρο[ν αὐ]τὸ αἰρ[ετώ]-
 τερον [λ]ο[γ]ισμῶι χρῆ[σ]θα[ι
 λ . . . πρ . ς, ἐ[πε]ιδήπ[ο]τε?
 5 πρ[οσποιε]ῖ[τ]αι φεύ[γ]ειν
 τι [ἢ αἰ]ρεῖσθαι[ι. Οὐ]δὲ [γ]ὰρ
 καὶ[ν] κατασχέσασθαι[ι φῆ] τό
 τι [σα]φῶ[ς] γινῶναι, πρὸς ὁμα-
 λί[αν] νῦν παρέστηκε[εν τὸ
 10 οἰ[κ]είως — πολλῶν [κ]αὶ [παν]-
 τ[ό]ρων? ὅ[ν]των, ἃ με[τ]ατί-
 θησι ταχέως [εἰ]ς τὰναντία

10, 11. N: τομο || . ο . . . πειν — G: || . ο . ησιν — 13. G:
 || ειβονμσθη — 18. G: || . . . τογ . σνλ . ντα — 20. N: τειμεν || —
 XVIII, 1. N: αιταχ . εν || — 2. N: πον . . . || — 3. G: || τερονδοι —
 6. G: ροδεταρ || — 7. N et G: || κατασχεσασθα — nil mutare
 ausus sum — 8. G: || τι . . φωνωναι — 11. N: || π . ων — G:
 || τρονων vel π . νων — G: αμου . ατι || —

τὰς τῶν τοιού[τ]ων γνώμ[ας].
 Ἐἴτε δὲ κα[ὶ] ταύτ]ὸν ἀεὶ τῶ[ι]
 15 φυσικῶι [τέλος προ]οσείηι, πρὸς [δ-
 τι σφ[οδρό]τ[ατ]α ὥρμηκεν,
 ὥστ[ε] ἐχ[ό]δ[με]νον του-
 του χρ[η]σθ[α]ι τῶι λόγῳ, δι-
 ἀ τί οὐ καὶ πολλάκις, ὅτου
 20 πρὸς α[ὐ]τ[ὸ]ν ἐναντιούμε[ν]||[νοι —

Col. XIX. τὰ πείθειν πε]ρὶ τῶν βελ-
 τίστων δυν[ά]μ[ε]να?, ἂν
 μὲν λαμβάν]ηται πειστι-
 κή τις δύ]ναμις, οὐκέτι ἦν
 5 ἡ τῶν φυσικ[ῶ]ν]? λόγων, δι-
 ὅτι ὁ τοῦ ῥήτο]ρο[ς] λό]γος εἰς ὃ-
 χλον ἦν καὶ δ]ῆμ[ον· ἄ]ν δὲ
 κ[ατα]σ[το]χαστική τις,
 οὐ βούλont' ἐκεῖ[νοι]. Οὐ-
 10 θὲν γὰρ ἔτι δεῖ τῶι πιθ[α]-
 νῶι παριστάνειν, ὥς [ἡ]
 τὰν[α]ντία βουλομένου[ς]
 ἡ μόνον ταῖς διανοαίαι[ς]
 ἀφεστῶτας, [ἀ]λλ' ὁμοῦ
 15 σ]υγκатаινεῖν. Ἐὰν δὲ
 αὐτοὺς αἰ]δῶς τ[ο]ῦ δ[υσε]-
 φίκ[του] δι]καίου νικᾷ,
 πῶς τινες ὀ]ξά[ξ]ουσιν —

15, 16. G: ειηπρος || τισφε — N: ειηπρο. || τισφ — 20.
 N: || προ.σι.τ.εν — G: || προσατ.νεν — XIX, 3. N: ητα..
 τειον || — G: ηται.πειστι || — 4. G: ηιν || — 6. N: οφ...τοσει-
 σο || — 11. N et G: ωσι. || — 17. G: ενκα... || — N: ενικα || —

Col. XX. μάλι[στα

.ων μ[ἐ]ν αὐ[τὸν οὔτε] π[ερι-
ποιήσῃν οὔτε δέ[ξεσθ']αί
τινα π[ώ]ποτε δύ[ναμιν λό-

5 γων ον . . . ανολου, διότι

6 δυνατὸν ἔ[οικ]εν? λέγειν

8, 9 ἔαν || τὸν καὶ αὐτοῦς

10 πειθ[ε]ιν]. Ὡς[ο]υσιν γὰρ του-

τονι ε[ί]π[ει]ν [ἀ]κριβῆ καν-

ἐ[γ]κλ[η]τ[ο]ν περὶ [τ]ῶν πραγμά-

των, εἶπερ πε[ί]θε[σθαι] αὐ-

τῷ ὁμολογή[σ]ουσιν, ἢ οὐ-

15 κέτι ἔσται ἀπο[δ]ιδράσ[κ]ειν,

οὐδὲν τῶν πρα[γ]μάτων

εἰς τὸ αὐτοῦς μ[ὴ] μό[ν]ην

τὴν δύν[αμιν] [ταύτην? ἔ]χον || [τας — συν-

εργούντων —

Col. XXI. 4, 5 πεί[θ]οι, || ῥη[τορ]ικῶς δ[ὲ] [ο]ὐδ' ἂν π[ε]ί-

θοι δι[ὰ] τοῦτ' ο]ὐδ' εἰ σφ[ό]δρα

κατ' ἄ[λλο]ν τρ[ό]πον τ[ῶν]

ἀνθρ[ώ]πων οἶδε] τὰς β[ου]-

λήσει[ς. Οὐδὲ] γὰρ ἐρεῖ [τὰ

10 πρὸς τ[ὴν] βούλ[ησιν] ἀ[λλ'] οὐ-

δὲ πο

. ον κα

4. G: || *τινα π. τηγνυθ* — 5. G: *οχουδιοσι* || — 7. G: *ην* || —
N: *ιν* || — 10. N: || *γειθο . . ιφη* — G: || *πειος . γφησ* — 11, 12.
N: *και || ειμη . . ν* — G: *καν || ειμητ . ν* — 15. G: *δρασπειν* || —
G: || *ουδετων* — 18. G: || *τηνδυν .ων χον* || — N: || *.. ν . .*
..ων χον || — XXI, 5. G: || *νυτορ* —

λειαν ει. [Προ]σέτι
τούτ[ου μόγυς] ἀκούσου-
15 ται, κἄν τι δόξ[η]ι [λέ]γει[ν
πρὸς τὰς [βουλήσει]ς, οὐχ ὅ-
τι, π[ερ]ὶ ὧν ἂν εἴπηι, πεισθῇ-
σονται. Νομίζοντες γὰρ [δ]ι-
ἀ τὴν συμ[β]ου[λή]ν εἰς τι-
20 νας ἐμπεπ[τωκέν]αι δυσ-
χερείας περὶ τ[ῆ]ς πάλιν [γε]ι-
νομέν[ης] δυσ[ωπ]ηθ[ήσ]ονται.

Col. XXII. ἐπιχ[ειρ]οῦ[σ]ιν [εἶπε]ῖν, ἅ-
π[ερ] ἂν εἰδῶσιν βουλομ[έ]-
νοις ἔσεσθ[α]ι, μὴ [με]ταμελη-
σομέν[οι]ς, διὰ τῶν συμ[φε]-
5 ρόντω[ν] βουλευέσθ[α]ι γελοῖ-
ον ἐρεῖ. [Χ]αλεπὸν γὰρ π[ρ]ο-
γνῶν[αι, κ]ἂν πάνυ κ[ατ]ὰ τρὸ
πο[ν] τι διαπ[ε]ρᾶ[χθαι] συμβῇ
τούτ[οι]ς, ὅτι [σ]υμ[βου]λ[ε]ύ-
10 σονται. Συνορᾷν γὰρ οὐ δύ-
νανται, ποῖα παρ' ἡμᾶς ἀν-
τούς ἀμαρτά[νομ]εν καὶ
ποιῶν διαπίπ[τ]ομεν πα-
ρὰ τὸ τῶν π[ρ]αγ[μ]άτων

13. G: γ . . σετι || — 14. G: ιλκουσον || — 16. G: ουλο || —
19. G: συμιοῦ — 21. N: ωνη. || — G: παλινημ || — 22. N: ηε. πον-
ται — G: δυσ . . ηθπονται || — XXII, 1. G: || επιχ . . ουγιν — 2.
N et G: ὁβουλομ. || — 9. G: οτιουμ —

15 ἀνέφικ[το]ν· λο[γισ]θῆναι [δὲ
ὕ]περ [ὧν ἂν] ἀ[π]οβῆι τι παρὰ || [δόξαν

Col. XXIII. { τοῦ πάν[τα] δύ-
νασθαι. Οὐκοῦν εἰ θέ[λουσι π]ερὶ
παντός, οὗ[τ]ω προπεπ[υ]σμέ-
νοι ἀπ[ά]ν[των] εἰσί. Αἰψ[ον]-
5 ται γὰρ ἐνίους ἀ[λλ'] οὐ συνο[μο]-
λογοῦντας ἅπαν[τας]. Οὐ τοιοῦ-
το δ' ἐστὶν τ]ὸ ἐπάγγελμα,
ἀλλ' ὥς ἀπλῶς, περὶ οὗ πο-
τ' ἂν ἐθ]έλωσιν α[ὐτ]οί, πεί-
10 σειν ἔφη τ]ῇ τέχ[ν]η[ι] τῆς πει-
στικ]ῆς δυνάμεως. [Ο]ὔτε
δ[ὲ] γινώσκειν δυνατόν, οἷς
χ[αίρ]ουσιν οἱ πολλοὶ κατὰ
τὰς δόξας καὶ μὴ τὸ συ[γ]-
15 γενικὸν τέλος, οὗτ' εἰ το[ῦτο]
τις ὑποτεθεῖν γινώσ-
κ[ει]ν, καὶ πείθειν δύναται[το].
Πολλ]αὶ γὰρ αἱ μεταμέ[λει]-
αι καὶ μεταπτ[ώ]σεις εἰσὶ || [τοῦ πλήθους

Col XXIV. ἐν τῷ πεί||θειν [εἰς ἐπ]άγγ[ελ]μα [κα]τα-
φέρονται [τῶν δικ]αίων

15. G: ναια || — 16. G: || .περο — N: || .τε ικητι
— XXIII, 3. N: οἰπροπεπ — G: τωπροπεπ — 4. N et O: || ..
... ια . των — 5. N: μουσσυνομ. || — 6. G: ιτασσυνοιο || — 11.
Inter δυνάμεως et οὔτε unius litterae spatium reliquum est, ut
hinc sententiam incipere conicias. N: υτο || — 12. G: || δι . ην-
ωσκειν — Cave διαγινώσκειν scribas. Fortasse: δὴ γιν. — 13.
G: || χ . ιουσιν — XXIV, 1. N et G: || θειν ... ταπ —

ἡ τῶν συμφερόντων] ἐν
ταῖς κοιναῖς [συνόδοις
5 ἃ πρὸς τὸ κοινῶς συμ]φέ-
ρον ἐναρμ[όσαι] δύναται
μάλισθ' οὗτος. [Πρῶ]τον τὰ
προ[βλήμα]τα? [οὐ συ]νορᾷν
οἶός [ς τ' ἐσ]τίν, [ἀ]λλὰ πολλῶ[ι
10 τ[ού]το[υ συ]ναισ[θ]ήσεται βέλ-
τιον ὁ π[ρ]οσεληλυθὼς το[ῖς
κοινο[ῖς] καὶ πο[λ]ὺν χρόνον
ἐπιμελὲς πεπ[οη]μένος, ὅ-
πως αὐτοῖς ἀρέσ[ει κ]αὶ διοι-
15 κήσεται, παρὰ[γ]ω[ν], ἅπερ
εἰσὶ δυνατοὶ [νο]εῖν καὶ
ἃ κ[οινα] [ἐ]φάνη [ἐθι]σμοῖς?
... ογογεστ

Col. XXV. Τὴν] || γὰρ αἰτίαν τῆς [πολιτικῆς
δυν[ά]μεως οὐ[κ ἐξ] ἱστορί-
ας ἀλλ' ἀπὸ τῆς [ἐμπειρίας
τῶν πραγμάτων [συμπερι-
5 γίνεσθαι φησιν, [ἥι ὁμ]οίω[ς
αὐ[τὸς] μάλιστα] οἱ ἄν ὁ φν[σικ]ὸς ὁ-
ποι[ον]οῦν ἔθνος. 'Αλλ' [ο]ὔτος
μὲν χαί[ρ]έτω. Πορευ[τέ]ον
δὲ [ἐ]πὶ τὸ κατ[ά]λο[ι]πον εἶδος
10 τῶν κατὰ [τὴν δι]αίρεσιν,

5. N et G: τοισο — 7. N: οι . πα || — 8. προτερήματα? —
14. G: αρεση — N: αρε . η — 17. Ita fere loco medendum est:
quamquam scio illa non genuina esse — G: οινα . . φανησ . .
σμοιο . || — N: || ... αι = ν — XXV, 5. G: .. θ . . οιω . || — 6.
N et G: σοσο || — 9. N: ογονειδος || — G: ιπονενον || —

εἰ ῥήτορα τ[ὸν] φ[υσικ]ὸν ἄριστον
οἶταί τις εἶναι, καθόσον ἀπὸ
φυσιολογίας ἔσ[τι] τὴν πολι-
τικὴν ἐμπειρία[ν] καὶ τ[ῇ]ν δει-
15 νότητ[α] παρα[γ]ίνεσθαι — [„εἰ]πε-
ρ ὅ[ν]τως] προσλάβοι, λέγει, τὴν
τῶν [πο]λιτικῶν πραγμάτων
ἐμ[πειρί]αν καὶ τ[οῦ] πλήθου[ς]
κατ[αμάρ]θου τοῦ[ς] ἐ[θ]ισμοὺς
20 καὶ [τῆς] φύσ[εως] δ[ιανο]ηθείη —

Col. XXVI. Εἰ μ[έν] γὰρ τὸ [πρό-
τερον], ἐπιδεικτέον, ὥ[ς] εἰ
καὶ βού[λ]οιντο μελέ[τας]?

5 οἱ τ
. ἀπα [ἀνά-
ληψ]ιν, μᾶ[λλον] δ' οὐδὲ με-
λέ[τη]ν αὐτὴν π[ολιτικοὺς]
ῥή[τορ]άς πο[τ'] ἀποτελέσαι.
10 Οὐ [γὰρ] ἐ[πιτρέψ]ειε[ν] ἂν ποῆ-
σαι λόγους πολιτι[κοὺς] ἢ
πράγμασι τ[οιο]ύτοις [παρα-
κολουθῆσαι] τοὺς ἱκανῶ[ς]
αὐ[τῇ]ν περιλαβόντας, ὥ[ς] ν
15 χορὴ [ἐχόμεν]ον διδάσκε[ι]ν,
ὅτι [πο]λιτεύ<α>ιτ' ἂν [τ]αύτη [τῇ]

14. N: τωνδει || — G: τανδει || — 15. G: ινεσθαιγαπε || —
16. N: || ρολ — G: || ροι (ρον?) — Fort. οἰκείως — 20. vel
καὶ τὴν φυσιολογίαν οἰκειώσαιο vel sescenta alia — XXVI, 1:
νανασ || — 2. G: γακτο — 6. N: ατα — 10. N et G:
πιτρενυειε — 16. N: λιτεν . . αν . αυτην || — G: λιπενυσιστανιαψ-
τηγα || —

με[λέτ]η πο[λ]ε[ιτ]ικῆς δυνά-
με[ως]προσι ἄριστος
εσ αἰδωτατος ῥη-

Col. XXVII. ὅτα]ν τῶν || φυ[σι]κῶν τ[ι]να[ς] ἐξετάζω-
μεν, ἀλλ' ο[ὐ]χ ὥσπερ ὅταν
τέχνας κρ]ίνωμεν ἢ καί τι-
5 να τῶν περὶ τ]ὰς τέχνας ἐρ-
γασιδῶν· οὐδὲ] τ[ῶ]ι τ[ε]θ[ε]ν]τι
αὐτῶι μεμφ]όμε[θα], ἀλλ' ὅφ' ἐτέ-
ρων γινόμενον παρ[α]δεί-
κν]υμεν· καὶ μηδὲ τ[α]-
10 χέ]ως δι[.]κης λέ[ξε]-
ως ἀπορεῖν, ἀ[λλ'] ὥς ἐ[ν]δ[ε]-
χεται βέλτιστα χρ[ῆ]σθαι,
καὶ ὥς ἂν μάλιστα [πε]ρὶ πρα-
γμάτων ἀ[δ]ήλων] οἱ βου-
15 λευόμενο[ι] πύθου]το καὶ
μάθοιεν· ἀλλ' α[ὐ]το[σχ]εδι]ά-
ξ]οντες κραιπαλ[ω]δ[ῶ]ς καὶ οὐ-
δὲν ἐπιμε[λ]ε]ς ἔχοντ[ες] πε-
ρὶ τῶν] εἰσφερομένων . . .

Col. XXVIII. δεη . . . || τὸ]ν [δὲ] πολιτι-
κὸν λε[γόμεν]ον φυσικὸν
τῶν ἰ[δ]ίων πολι]τι[κ]οῦ
5 μηδ' [αἰ]θυγμα μεταχε]ιρί-

18. G et N: || μεῖ — N: προισαριστος || — XXVII, 2. G: κων-
τ. γα. εδ — 3. G: ο. κωσπερ — N: σω. πε — 6. G: τοιτσε.
τι || — 10. G: σησλε — 14 G: || γματωνδ υιβον || — 16,
17. G: αμαι . . σχ . . α || τοντεσκραιπαλσιδ — XXVIII, 4. N et G:
|| τωνιλ — N: \τι. ου || — G: ωτινον || — 5. N: || μηδω — G:
μηδιω — rectum non inveni, an vero μηδ' ἰῶ[τα]? —

σα[σθ]αι δυνάμ[ε]νον. Οὐδὲ
 γὰ[ρ] ἐ[πέ]χει λόγον ρήτορος
 ἢ [καὶ ἄλλο] κατὰ τή[ν] ἐμ-
 πειρίαν γεν[ό]μενον· [ἀ]λλ' ὁ-
 10 τα]ν ἐπ[ί] γε] τῆς ὁδο[ῦ] τα]ύ-
 τη]ς διὰ τῶν πᾶσιν ἡ[μῶ]ν
 δ]μοίως παρακειμένων
 προ]τείνεται τι περὶ τῶν
 συμ]φερόντων ἢ περὶ τῶν
 15 εἰ[κό]των, ὑπέρ τιν[ος] ἁμαρ-
 τάνων τάχα μ[ή]τε τὰ ἡ-
 θ]η λελογισμέν[ος] μῆτε τὰ κα-
 τὰ φύσιν πάθη τε [καὶ] πρα-
 γμάτια πολλὰς κα ἢ καὶ ἐ[θ]ισ[μ]οὺς?

Col. XXIX. 1—11 ενκο — ἢ . . ἴθι — αι μ[ό] — νωι
 προσ. τι — ἢ καὶ τοῖς — ἢ ηνωλιτικός κ . .
 ἢ . . θ' αἰρούμενο[ς] ο ἢ . . εἰ
 συμ[φ]έρει δύναι- ἢ μιν οντι
 . . . σ ἢ συνεφάπτετ[αι] ιν ἢ τ[οι]οντ . .
 νι ἢ σοφισ[τ] ο ἢ
 12 οὐθὲν ὑπ[ό]κει[ται] π[ρ]ᾶ[γμα],
 ὧι παρακολου[θεῖ]. Δι[ὸ] καὶ
 πάντων κενό[τατ]οι λό-
 15 γων οὗτο[ι] συ[ν]έ[σ]τησαν.
 Ναυσιφάνης μ[ὲ]ν οὖν οὐ-
 δὲ τῆς τούτων [ἰδι]α τὰ

7. εἰ ἔχει? — 11. N et G: πασινηων ἢ — 13. G: ἢ . . στεινη-
 ται — περιγένηται, προσγένηται? — XXIX, 3. N: ἢ νωιπρος
 — 5. N: ἢ . νωαιτιν . σκ — 7. G: εἰςνομοι — 12. N: τρα . . ἢ —
 17. N: λτα ἢ —

έσκεμμένα λα[βών, ἀλ]λ' οὐ-
δὲ κατὰ μικρὸ[ν τετελ]εσ-
20 μ[έ]νος? καὶ [ἀ]δυν[ατιῶν τοῦ
πράγμ]ατος ντ α

Col. XXX. ορι τε . α
νη π[ρ]οσθησο
τας . ἀλόγιστα οὔτε
. ὁμε[ν]α κ[α]θά-
5 ἀλλ' ὅτι [... ψ]υχῆς κ . .
κος δυν ισο . .
σα νη . .
μην διαγε επα / .
ἀ] || νάγκης διδ . . τα καθά-
10 τικη . ν τινα
ων πα . ομα ν γεν
το καὶ σοφὸς . νσ . ει
αίρεσει τὴν δύν[αμιν ἔ-
χειν? . Αἴρεσις δὲ δ . .
15 γίνοιτ' ἂν ὥς ναον
των. Πῶς οὖν μέλλει
δύναμιν ἔχων τοῦ π .
π . εσεσθαι κα . ως οὐχ . .
βο[υλ]ήσεσθαι τούτοις ον
20 ον ομενα . . . || . . α
22, 23 ν ἀπὸ γὰρ [ρ || φιασ αιτο —

20. G: και . λν — XXX. Haec pagina tantum in N exstat. Me indice ex duobus frustulis errore congestis Neapolitani eam contaminaverunt. Quod vel ex litterarum numero, quae singulos versus complent nec vero complere videntur, conicias. Ipse coniecturis fere abstinui — 2: || νηγ — 3: || τας . λλογ — 4: ομει . ακ . θα . || — 18: πολιτεύεσθαι καλῶς? — 19: || βο . αη —

- Col. XXXI. *αγαραι* ρα .
διοικασιν ου
τις τῆς ἡσ[υ]χίας ἐ[πι]β[ά]λ-
λεται θεωρ[ία] . . ε[. . . σ]υν-
5 *εργοῦσα μὴ ο* ω .
β . νιτου κεκ
ποιοῦσα τὸ ἄρι[στον]? ἢ] ῥο-
πήν πρὸς τὸ [βέλτιο]ν? ἀλλ' ἦν
τῶν πλη ηται
10 *τις ου* ι τῶν
πολι[τευθέ]ν[των], διαφερό-
ντ[ως] δ' ἔχειν, [ε]ί? πολλή
τί]ς ἐστι δ[υ]σχέ[ρει]α [ἐκ]βια-
ξι]ομέν[η .]ουρ . ν εἰς τὴν
15 *συ]γκατάβασ[ιν ο]ὔτ' ἰδιον*
τῆς πατρίδος ἢ τῶν προσ[η]-
κόντων] μὴ ἐγλι-
.ς ἀν[θ]ρ[ω] . .]ιν πολιτι[ι-
.ει . . αι ἐμπ[ει]ρία
20 *.θῆ . . ιτο ταῖς α-*

- Col. XXXII. *υσιν ου*
. *ρους τινας?*
. *ηδεσιμε . αἰς οὐδ' ἀπη[ρ]-*
τη]μέναις τοῦ [φ]υσ[ικοῦ]? με-
5 *ταφ]οραῖς? οὐδ[ε] ἄλλοις ἐμῇ*
. . σησατο ματα<ι>ότη[τ'] ἀν-

1. N: || *αιαραι* — 2. *διοικοῦσιν?* — 7. N et G: *προ* || — ῥο-
πήν Buech. — N: || *ποιουσατο . αρ* — 9. N: || *των . στ* — 10. N:
|| *τοσο* — 11. G: || *πολι . . . νπ* — 12. *ἔχει καί?* — 13. G: || .
τσεσει 16. G: *προσι* || — XXXII, 3. G: *απηγ* || — 5. N: *αλλοισ . ω* || —

θρω]πων· [ῶσ]τε με[ξ]ο[ν] τε-
 λ]έως οὐθὲν συμ[α]ράφει-
 ρου]σι τῆς ἀ[ξι]ώσεω[ς] τοῦ
 10 λέγ]ειν, ὥς εἰθίσθησα[ν] εἶν
 ... ἐν ταῖς ἀ[γ]ωνο[θε]-
 σ]ίαι[ς]? μ]ᾶλλον [ἡ] πολ]ε[ι-
 τικ]αῖς συνόδοις, πε[ρ]ὶ ᾧ]ν ἔκασ-
 τος] ἐν φροντί[δ]ι μεγάλη
 15 καθί]στατ[αι]. Ὅθεν ο[ὐ]δέποτε
 ... ου πρὸς τοιαύτ[ην] συν-
 εργ]ίαν λαλιᾶς ἀποτ[ε]θέν-
 τ]ος ὅσον τε τιεπαρ . λολυν-
 . η το[ύτου] τοῦ ζηλώματος
 20 ἐξ]ευρημένου παντός, οὐ-
 δ' ὁ τῆς] φωνῆς ἀποδοθήσε-
 τ]αι χαρ[ακτῆ]ρ εἰς ... πολ-

Col. XXXIII. νολλυτη . ηκ . . . (αὐτὴν ἦ?)

. ἀλλ]ὰ κακῇ[ν ἐ]μ-
 φανοῦσαν, παρ' ἀκαρῇ δ' [ἀδυ-
 νατοῦσαν. Διόπερ οὐδ' ε[ἶ]
 5 τι βέλτιον ὁ σοφ[ὸς ἐ]χ[ει]
 λ]έγειν, οἱ πολλοὶ συ[νεφο]ῦ-
 σιν, οὐδὲ τού[τω] χρ[ή]σου-
 ται. Οὐ γὰρ κα[τ]ὰ [τὸ ἐναρ-

7. G: || .. σπωνο. τεμειτο. τε || — N: || ... πω... εμ... το || —
 10. N: οησα.. σου || — G: θησαιχεον || — 11. N et G: αιωνο —
 12. N: αλλοι... λε... || — G: ιαιε. αλλοι... με.. || — κοιναῖς
 συνόδοις? — 13. G: ονεκασ || — 14. N: εν.. ονται — G: εν-
 φροντιοι — 20. N: || . τουρ . μενον — G: || .. γευ — 22. G: τολ ||
 — XXXIII, 2. N: ακακημ... || — G: ακακαημ... || — 5. N:
 οσοφει. χ.. || — G: ογοφει. χ... || — 6. G: πολλωσν —

- μόττον τοῦ συ[μ]φέρ[ον-
 10 τος εἰς τὰ περὶ τὴν π[όλ]ιν
 διαφέρει ὁ τοῦ σ[οφ]οῦ [λό-
 γος τοῦ τὴν πολιτικ[ὴν
 ἀρετὴν ἔχοντος ἀλλ[ὰ
 κατὰ τὸ πρὸς τὴν ἰδίαν
 15 διάθεσιν ἀνῆκον. Ὅταν
 οὖν μὴ μέγα τοῦθ' ὑπάρχον
 μηδ' ἐν τ[οῖς] πλείστο[ις],
 δι' ὅσων πόλεις οἰκον[ο-
 μεῖται, [περι]λάβῃ τὸν χ[α-
 20 ρακτῆρα τῆς φωνῆ[ς
 τὸ[ν] εἰθισμένον ἀπ.
 θη το του ...

- Col. XXXIV. 1—10 τω || ... γρ[αφ]ή? φ — || ..
 ... ερ ἀγο[ρ]ά? — || ι καὶ αὐτ[ὸς] —
 || βελτίω[ν] — || . γ. ειν[ο]τέρου γ —
 || θεν .. ος τὴν το — || τοτέ[ρ]αν ε —
 || ἀ[γ]αθὴ οὐσ[α] — || ῥητο]ρικ[ή] ἀνυπό-
 [στατος]
 11 ασι δὲ τῶν ἄλ[λων] ἀ[ν]-
 θρώπων μηδὲ συμβλη[θ] ..
 .. εἰσι δὲ πραγμάτων
 κατὰ φύσιν ἐχόντων
 15 δῆ[λ]ωσιν ὁρθῆν ο
 .. νομιστ[έ]ον τ
 .. ἐναρ[μ]όσειν .. αλ ..

11. N: ρειοτευσ... ου || τος — G: ρειοτους... ου || γος — 15,
 16. N: ουτα || σ. ν — υπαρχ. ιν || — 17. N et G: || μηδεντω .
 — 19. N et G: μηλαβη — Col. XXXIV tantum in N legitur —
 9: αιαθηουσ — 13: εισιτδη —

.. Τῇι γὰ[ρ] τῶν π[ραγμα]τάων
 ἰδ[έ]αι τ[ῇ]ν πᾶσα[ν] ἐκδέχον-
 20 ται πε[ρι]τ[ε]ύ[ε]ται[ς]
 μεγαλ[ο]πρεπεί
 μωμένω —

Col. XXXV. . . . ο]ν καὶ τὰκ[όλ]ονθ[α] ἀφ-
 έμενος] καὶ [σκ]έψεως [μᾶλ-
 λον ὀξύτητι κεχρημένος
 τῶν [μ]ηθ[ε]ν] πω πρὸς [εὐδαι-
 5 μ]ονίαν περαινόντ[ων] ἀ-
 πέστη [πά]ντων, ὅσα [μὴ τὸν πα-
 ρὰ το[ιούτ]ας κακὰς δόξ[α]ς
 θόρυβον λάτρευε, καὶ μετεῖ-
 χεν αὐτῶν ὅσον καὶ τῶν
 10 π[ρ]ὸς τὰνα[γκ]αῖον τεχνῶν
 κατὰ τὰ [γι]νόμενα δημι-
 ο[υ]ργήματα, ἐπεὶ τό γ' ἀ-
 πεστερεῶσθαι πρὸς τὸ τοῖς
 κατὰ γεωμετρίαν οἰ[κ]ον[ομίαν]
 15 εἰπεῖν ἢ στρατηγίαν ἢ πο-
 λιτικὴν παρακολουθεῖν
 μοχθηρὸν καὶ συστήμα-
 τος οὐδαμῶς δυνατοῦ
 λογίσασθαι καὶ κατεργάσασ-
 20 θαι τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν.
 Ὅ δὲ σοφὸς οὐ τοιοῦτος ἀπο —

6. N: || νεστι . . αιτωνοσα — 7. N: || ρλ λεκακασ — G:
 || ρατο . . ασ — 11. G: ταη . νομενα — N: το μεναδηλο || —
 14. N et G: οι . . ον || — 21. N: απσ || — G: απι || —

Col. XXXVI. ιεω . . . οναλ . ιν

- ρ . ωτου . οπων α-
 περι . στον, τῶν δὲ παρὰ
 τῇ]ν α[ῖ]ρεσιν [οὐ]θελς ἀλ[λο-
 5 τ[ρι]ώτε[ρος] πρὸς τὰ τοιαῦτα·
 καὶ κατὰ [τ]ο[ῦθ'] ὁ ῥηθελς [οὐκ
 ἀ]φν[ῆς] ὣν ἀπ[ο]δε[ιχθῆ]σε-
 τ', [ἐπ]εὶ νο[μο]θεσίας ἢ στρα-
 τηγί]ας ἢ π[ολι]τικῆς οἰκ[ο]-
 10 ν[ομ]ί]ας ὁ σοφὸς ἀλλότριος
 οὐδὲν εἰδέ πω τῶν σοφί-
 ας ἀγαθῶν, οὐδ' ἀνελογί-
 σατο, τίνων αἴτιο[ς] κα-
 κῶν ὁ πλησ[ί]ον καὶ τίνων
 15 αὐτὸς ἔκαστ[ο]ς αὐτῶν· προσ-
 έτι δ' ο[ὐδ'] πῶς ἀλλότριος
 τῶν τοιούτων ὁ σοφὸς ἢ
 πῶς οὐκ ἀλλ[ό]τριος διέλα-
 βεν, οὐδὲ δι[ε]ίλε, μέχρι τί-
 20 νος ὦ]φελεῖσθαι τὰ πλήθη
 δύναι]ται κα[ὶ] κ[οι]νοφί]ξεσθαι

Col. XXXVII. τῶ[ν] π[ολι]τικῶ[ν] λε]γομ[έ]-
 νων [συνεβ]άλλετό τι μεῖ-
 ζον. Ἄμα δ' ἐπὶ νομο[θ]ε[σί]-
 ας κατέφερε τὸ παλαιόν,
 5 ἐξ ὅτου πᾶσιν ὥς εἶπεῖν [ἀφ-

1. G: κα — 4. G: || .. νναρεσιν — N: || .. να . ισεινσθθεις-
 αδ . . || — 8. N et G: φνε — 9, 10. G: οικε || ν . . νας — 13. N
 et G: αιτιον — 15. G: || αττοσεκαστισ — N: || ατ . . σεκαστη —
 21. G: ταικα . σονφιτ — XXXVII, 2. N: μερ || —

- ε[ἴτ' εὖν]ομοῦσι καὶ <δικαι>ως [δι-
αξῆν?]. ἐπιθυμίας δ[ὲ δὴ
καθ᾿ᾶραι δέον, περὶ ὧν ο[ὗ-
δ' ἐμφάσεις οὐδὲ προτ[υπώ-
10 μα[τα] οὐδ' ἀ[γ]ωγαὶ πολιτι-
κὸν [θέμας]ιν καὶ νόμοις γι-
νόμ[ενο]ν πεφ[ύ]κασιν πε-
ραίνειν ἀλλ' ὁ περὶ τῶν ὅ-
λων ἐγλογισμὸς ἀπὸ τῆς
15 πρώτης ἐναργείας καταρ-
χόμενος, δν [ο]ὕχ οἶόν τε
διδαχθῆν[αι] πάνθ', ὅς οὐ-
χ οἶον εἰς παν[τ]έλειαν ἀλ-
λ' οὐδ' εἰς τύπ[ω]σιν ὁ[π]οσην-
20 οὔν καὶ παρὰ . ουδ . ν εἰς —

Col. XXXVIII. πα[λαιῶν] [δυ]νά[μ]εσ[ι? θα]υμα-
τ[οπ]οιός, τονδὶ δὲ παλαι-
..... ινων καὶ δο-
..... ον ἐπὶ ταυ .
5 ισ ωμ . .
.. κα]θάπε[ρ]
.... κρινεῖται. Νῦν δὲ
κε[φαλ]αιούσ[θ]ω, διότι κα-
τ' οὐδὲ]ν εἰσ[άγ]ειν δεῖ τὸν
10 σοφὸν εἰς πο[λ]ιτικὴν ἐμ-
πειρίαν οὐδὲ ῥητορικὴν
τοιαύτην. [Δ]ῆλον το[ί-]

6. G: || επῆ — ωσα || χ\γ — 7. N: || ν — 9. N et G: προτ. ||
— 11. G: || κοι ιν — XXXVIII, 2. G: || τιτοιος — N: τοναι
— 4. G: ονετιταν || —

νυν ἤδη καὶ διότι μω[ρία
 πολλή τις ἔστιν τὸ φάσκειν
 15 ε]ὐθὺς ἔξιν [συ]νε[γγ]ίνεσ-
 θαι πολιτικ[ῶν] λόγων
 ἀπὸ φυσιολο[γίας, ὅ]λω[ς
 δ'] ὅταν καὶ κ ν ε[ίς
 τ[ῇ]ν φιλοσ[οφίαν τοῦ]τ' εἰς[ά-
 20 γωσιν συν —

Col. XXXIX. δι[αφέρ]οντας? τοὺς τὴν ἀ-
 λ]ήθειαν κατὰ φύσιν ἐγνω-
 κ[ό]τας τῶν πολιτ[ικ]ῶν
 ῥητόρων, σχήματι δὲ
 5 μόνον λό[γ]ων, καὶ ταῦτα
 πρὸς οὐδένα [λ]όγον κα-
 τε]σκευασμένων. Τί [γ]ὰρ
 ὁ συλλογισμὸς καὶ ἡ [ἐπ]α-
 γω[γή] δύνατ', εἰ ταυτό τι ση-
 10 μ]αίνει τῷ ἐν[θ]υμῆματι
 κ]αὶ παραδείγματι; ἢ τί τὸ
 σ]οφὸν οὕτως λαλεῖν καὶ
 μὴ οὕτως, εἴπερ ὁμοίως δη-
 λο[ῦ]ται τὰ πρᾶγμαθ' ἐκατέ-
 15 ρ]ως; Πότερόν [γ'] ὥιοντο ἐν
 ο]ἷς τις καλῶς παραδείγμα-
 τι χρῆται ἢ ἐνθυμῆματι,
 ἐν] πᾶσι τούτοις τὸν φιλό-

18, 19. G: νε. || γ. ν — 19. N: τειο || — 20. cf. proximam
 pag., fortasse iam hic συλλογισμὸν καὶ ἐπαγωγὴν induxerat —
 XXXIX, 4. N et G: δει || — 9. N: || ιωηιδ — G: || γωμισδ — 15.
 G: ποτερονπωιοντο — 16. N: || ωστις —

σοφο]ν ἐπαγωγῇ χρησέσθαι
 20 ὁλω]ς καὶ συλλο[γ]ισμῶι ἥδ[η,
 εἴ ποτε κατα... ουντο

Col. XL. νο[υθετή]μασ[ι]ν, ὧι ὁ πολ[ι]-
 τικὸς ἐν τοῖς πολιτικοῖς,
 δ]ιὰ τοῦτο καὶ τὸ τοῦ πολι-
 τικοῦ [δύ]ναται ποεῖν ἔρ-
 5 γον. K]αὶ [γὰ]ρ τοῖς τοῦ γεω[μέ]-
 τρου [ποή]σει τὸ ἀνάλογον,
 ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτ' ἀπὸ φυσιο-
 λο[γ]ίας γεωμετρῆσ[ε]ι. [Κοι-
 νὸν γὰρ [π]αν[τὶ] τάχα ἀ[χολο]υ-
 10 θε[ῖ] τῶι τῶν ἀδήλων τι
 ταῖς αἰσθήσεσι θεωροῦντι
 τὸ διὰ τοῦ φανεροῦ τὸ ἀφα-
 νὲς συλλογίζεσθαι. Καὶ πο-
 λιτικὸς γοῦν τοιοῦται συλ-
 15 λογισμῶι χρῆται καὶ ἰα[τρ]ὸς
 καὶ [γ]εωμετρικὸς, ἀλλ' οὐ δι-
 ἀ τούτου ἕκαστος τὸ ἐκάσ-
 του δυνήσεται θε[ω]ρεῖν, ὅ-
 τι ταῦτὸ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἦν
 20 τοῖς ὑποκειμένοις ἐαν[τ]ῶι.

20. N: || .. γε — G: || .. ρσκαί — N: μωιηδι || — G: μωιηλ ||
 — fortasse hic ἢ latet illi πρότερον respondens — XL. Ante
 v. 1 talis fere sententiae structura fuit: Οὐ γὰρ εὐθέως εἰ τῷ
 αὐτῷ εἶδει χρῆται ἐν τοῖς ἑαυτοῦ θεωρήμασιν, ἃ etc. — 5. G:
 || ι... και... ρ — 8. G: || μετρησ. ιοχ. || — 9. N: || νογγαρ. αν. η
 — G: || νογγαρ. αν. παχαλ... υ || — Buech.: ἐχόμενον γὰρ παντὶ
 ἦ — 17. G: τουτοτ — et vero τοῦτο γ' ἕκαστος exspectes —
 19. N: γι. νη. || — G: γιανεν || —

Col. XLI. 1-9 *εναν* ... || — *ον περ* ... || — *ε και τ[ὸ]*
έν || — *τολ* ... || — *μο . . πωι μη* || —
εν . . τοιοπι || *εν . . ων ῥητο* || — *οα . επ* |
 το . δ' ἀλόγι-

10 *στ]α, τῶν [δ]᾽ ἀλη[θέστατ]α*
πολιτενομέν[ων και] μη
λόγους κεν[ο]ύς π[ρ]α[γ]μάτων
ὡς] ῥαψω[ιδ]ουμ[έν]ους δ[ι-
ατιθεμένων. Ὅψ[ό]μεθα

15 *γάρ, ἂν ἐπιβάλλ[ω]με[ν], ἃ μὲν*
καλοῦσιν ἐν[θ]υμήματα,
στοιβῆς ἔχ[ο]ντα χῶ[ρ]αν
καὶ θορύβους π[οιοῦν]τα
κατὰ τὸ ἀδιανό[η]τον τ[οῦ]

Col. XLII. 5-7 *ιγισα . . ς προ . . ο* || *κ]ωφὸ[ν ὑπ]-*
ἀρχειν ὡς || *εἰ[θίσθη]σαν· λέγ[ειν]* ||
 βέλτιστα σημ[αί-
νο]νται, καὶ συνοψό[μεθα]

10 *τὰ] πολιτικὰ στ . . ε . .*
. . φιλόσοφοι καὶ μη[δ'] ὀ-
λως π]οιήσομεν ἀντὶ τῆς
ἐπαγ[ωγῆς] παρὰδειγμα.
Ἐπὶ] τούτῳ γάρ, ὡς ἔοικεν,
 15 *ἄτο]πο[ν] τὸν φιλόσοφον ἀ-*
κρ]ιβοῦν λόγον ἢ τὸν πολι-
τι]κόν, καὶ οὐκ εὐθὺς ὑπέ-

XLI, 5. G: *νο . . τωιμη* || — 7. *μηθένα* τῶν ῥητόρων? — 9.
 N: *το.δ.ηλοη .* || — 10. N: *εαχη* — *latet ἀληθινὰ* vel sim. —
 11. N: *λη* || — 12. N: *γ.απλατων* || — 13. G: *ραψων* — N: *ρ .*
ψων — rest. Buech. — 17. G: *εχινταχωκαν* || — XLII, 6. N:
λαλεινοισ || — 10. N: *κασν . . ε . .* || — 15. N et G: || *... ποητον* —

κειτ]ο πραγμάτων τις ἐμ-
 πειρί]α καὶ οὐ πᾶν ἀπὸ τῶν
 20 κοιν]ῶν αἰσ[θ]ήσεων κα[τενοεῖτο

Col. XLIII. ὁ μικ]ροῦ[ι λ]όγωι [καὶ συγκεκ]ρο[υ-
 μένω[ι καλ]ῶ[ς χ]ρώμ[εν]ος
 ἄριστα χρήσε[ται κα]λὶ τ[ῶι
 μ]α[κ]ροῦ τῆς ε . . . α . ου-
 5 μεν . . καὶ στ . . τωι κα-
 κείνωι ρηικτ[. . . . ἐ]πὶ τοῦ
 συνειροτισα ισκ . ν
 μέχρι ὅσου εἰσα
 γνώριμον ἀεὶ πο[ιεῖν] τὸ
 10 πῖ]πτον ὑπὸ μίαν διάνοι-
 αν ταῦτό τί ἐστὶ τῶι δύ-
 νασθαι θεωρεῖν, μέχ[ρι ὅσου
 προτείνων [ο]ὔτ' ἂν ἐλλεί-
 ποι τις οὔθ' ὑπερ[βαλ]νοι τοῦ
 15 προάξοντος τὸν ἀ[π]οκρι-
 νόμενον ἐπ[ὶ τὴν ἰδέ]αν?
 ἀγνοουμένον [πράγ]μα-
 τος καὶ μὴ πρὸς εἰ .
 . . . λε . ουλῖαν

Col. XLIV. νος εν
 Τὸ γὰρ τ[οιοῦτο εὐρή]σων-
 τ]αι κα[λ]ῶς γινόμενον

19. G: || ... να — 20. G: αἰσ-ησεων — XLIII, 2. G: || μενω
 .. μω — 4. διὰ ἐρωτήσεως? — 6. G: ηἰτον — 7. N: ο . . . || —
 8. N: εισδ . || — 9. G: ιτο || — 10. N et G: || τοπτον — 12. N:
 μεχαι . . . || — G: μεχαισω || — μέχρις ὧν? — 16. N: || νομενοναισ
 — G: || νομενονεπ . ι — 19. N: || ... λ . . μ . α . α —

- φιλοσοφί]α? Διὰ δὲ τὸ μὴ
 5 διδάσ[κ]ειν ὁμοίως τὸ
 μεριζό[μεν]ον αὐτο[ῦ]ς
 ἀλλ' [εὐρεῖν] καὶ τ[ὸ]ν μ[ὴ] λ[ι]-
 α]ν ἀπ[η]ρτημένον τὸ [μ]ῆ-
 κος [ἐ]κάστης ἐρωτήσε-
 10 ως καὶ τὸ] παραδεδομέ[νον],
 ἧ ἂν β]ούληται, ποιεῖν
 π]ραγματῶδες τε εἶ[ν]αι
 τὸ] τοῦτο παρατηρεῖ[ν],
 κ]έχρηται πολλῶι
 15 τῶι τοιούτῳ λαλῶν
 αὐτῶι περὶ τῶν κυριω-
 τάτω]ν ἀνήρ, καὶ κα[ρ]-
 πὸν οὐ μισθόν, ἀλλὰ κε-
 ν]ῶν δοξῶν ἀπαλλα-
 20 γή]ν, ἀφ' ὧν αἰ μὲν στα-

Col. XLV. διακρί[ν]ει]ν? . . .
 τ]οῦ πολι[τι]κοῦ.
 Τί γὰρ κα[ὶ] ἀ]λογωτάτην
 κατὰ γε τὴν ρηθεῖσα[ν] π]αρ-
 5 αλλαγ[ή]ν ὁ πολιτικὸς
 πα]ράδε[ι]γμα ἐπαγωγῇ[ν]
 ποήσει [ὥς] ὁ φιλόσοφος [τι
 παρὰδ[ε]ιγ]μ' ἐπα[γω]γῇ[ν],
 εἰ[π]ερ τὰ [μ]ὲν πράγματα

8. N: μενᾶιτο . . η || — αι deletae sunt, G: μενητο . η || — 9.
 N: || λος — 10. G: || σι — 11. G: ποιεινι || — 15. N: λαλοιδι || —
 20. N: ωναιω . . . τα || — XLV, 3. G: λεπαωτατην || — 8. G: πα-
 ραδσνμεπα — 9. G: || ειτερ —

- 10 τὰ πο]ιήσα[νθ'] ἐκάτερο[ν] τα[ύ]-
 τὰ [ἐφ]η, μ[όνους] δὲ λόγου[ς] δ[ια]-
 φέ[ρουν; Ἀ]λλ' ἅμα μὲν τῷ
 ζήλωι τῶν τοιούτων ταῦ-
 τα προσεποήθησαν, ἅμα
 15 δ' ἐνίοτε οὐ φασιν εἶναι
 τούτους πολιτικούς, [ῶς]τ' ἔ-
 στ]ι θανμάζειν, τῆς ποίας ἔ-
 ξιν τῷ φιλοσόφῳ φασὶν
 ὑπάρχειν π[ολι]τικῆς. Ἡ-
 20 μεις μὲν γ[ὰρ] ἐ]π' ἄλλην
 ἢ τῇ[ν] τῶν οδισιῶν δύ-
 ν[α]μ[ι]ν εἶναι — (N: || .. μ. ετ)

Col. XLVI. σαις τὸ ἀνάλογον ἐχ[όντ]ων
 διαστείλασθαι [καὶ] γινῶναι,
 μέχρι ὅσου παρ['] αὐτὸν ἐφ]η
 συνιέναι [τὸ]ν ἀκ[ο]ύ[ον]τα καὶ
 5 μέχρι ὅσου παρὰ τὴν [ἔξιν τῆς
 δια[λ]έκτου, πρότε[ρ]ον ἔτι τοῦ
 ἀνθρώπου ἀθλί[ο]ν ὄντος καὶ
 ἐν πᾶσιν ἀ[δ]ιאלήπ[τ]ου. Πάντα γὰρ τὰ
 τοιαῦτα
 ἀπὸ τῆς φυσικῆς [καὶ] ἄνευ?
 10 λόγου τῶν τε ἀδ[ήλων] στα-

10. G: || .. ιησα .. εκατερο[ν]τα. || — N: εκατ. ραιτα || — 11.
 G: || τασ. ημ — (ημ in margine) — N: λογοσδ .. || — G: λογον-
 δ .. || — 12. N: αιμα[ρ]όμενοι. || — G: λαμ[α]. μενοται || — 16, 17.
 N et G: ο. τε || πι — 21. G: νοδιεη in margine. πολιτικῶν?
 — XLVI, 3. N: || ΜΕΧΡΙΠΡΟΣΟΤ — idem fere G., qui sub
 finem: ωη || — 4. G: ακεν .. τακαι || — 6. G: οισε || — 8. N et
 G: || αμιαληπ — G: παισνταγαρ — 9. N et G: θο || — cf. Epi-
 curi epist. I finem (Useneri Epic. p. 32).

- θυ[ή]σεως καὶ τῶν ὑπαρχόν-
 των ἐπιλογιστικῆς θεωρί-
 ας ἀλλίσκετ', ἄλλως δ' οὐδαμῶς.
 Ὡ[σ]τε καὶ ὁδῶ[ι] γίνεσθαι
 15 καὶ οὐκ ἰδίαι[ς] τινῶν ἐνπει-
 ρί[αι]ς τὰ πράγ[μ]αθ', ὥς φασιν, οὐκ εἰδό-
 τω[ν]. Τ]ὸ δ' ἀκόλουθον ἐν τοῖς
 πράγμ[α]σιν οὐ] διευκρίνη-
 κεν [μᾶλλον] τούτων. Ἔτι
 20 καὶ [εὐδιακρ]ινητέον? —

Col. XLVII. . . .ς ἔργον [τῆς ῥητορι]κῆ[ς]
 κα]λὶ τῶν ἄλλ[ων] ἐπισ]τ[η]-
 μῶν. Ὡστε πᾶς οὖν καὶ
 τὴν ῥητο[ρ]ικὴν τῷ φυνσι-
 5 κ[ᾶ]ι φήσα[ι]μεν ἀκολου-
 θεῖν, εἴπερ ἔ[ρα πα]ρα-
 τε[θ]έντ[ων] π[ρ]αγμ[ά]τω[ν],
 ἐν οἷς ὁ πολιτικὸς καὶ [ῥ]ήτω[ρ]
 ἀγαθὸς οἶονεῖ δημιουργεῖν
 10 τὴν ὀρθὴν [δημηγορ]ίαν,
 δύναιτ' ἂν [κατὰ τ]ρόπον
 ὥσελ καὶ τις ἄλλος διαλε-
 χθῇ[ν]αὶ πε[ρ]ὶ αὐτῶν; Ἀλλὰ

14. N: || ωο. τε — G: || ωο. γε — 16. G: ταπραγκαθ — 17.
 G: || τωληροδ — N: || .ω. ποδ — 20. G: INHΠΟΛ — rest. Buech.
 — XLVII, 2. G: τι || — 5. G: || κ...φησα.μεν — 6. N: ειπερ
 ..ν...α || — G: ειπερα...μ...ρα || — 7. N: || δῆσεντς — G:
 || δῶεεντο.σπ — 9. N: οιονεγ — G: οιονετ¹ — 10. G: α...ῤου-
 ρ.ιαν || — N: α...ιου..αν || — Itaque δημιουργίαν in δημη-
 γορίαν correctum est —

- διαλογίσασθαι μὲν [ἔ]σως
 15 δύναιτ' ἄν ποτε περὶ τι-
 νος τῶν τοιούτων οὐθε-
 νὸς χεῖρον τῶν ῥητόρων,
 δημηγορεῖν δὲ φαντα-
 σίαν [π]αρέχων ἀγαθοῦ
 20 ῥ[ή]τορος] οὐκ ἄν [δ]ύν[αιτο
 ὥσπερ τις τῶν] πεπο[λιτευ-] || [μύνων vel sim.

- Col. XLVIII. πελ τεκτ[ο-
 νι]κῶι τεκτῆνασθαί τι
 κ[αλόν, ῥη]τ[ο]ρεύειν δὲ
 σ[π]ουδα[ῖα] οὐκ ἔστ[ι]ν
 5 μ[ετὰ] παιγνίας. Ἔτι δὲ
 τῶι [μ]ὲν πολλὰ τῶν ἀπὸ
 τ[ῆ]ς τέ[χνης] π[έ]πρακται —
 μα[θ]εῖν γὰρ τέκτ[ον]ος,
 εἰν' [οὐκ] ἄλλως ἐνδε[χ]ο-
 10 μ[έ]νο[υ] — τῶι δ' οὐθ[έ]ν ἄ-
 πὸ τ[ῆ]ς φιλοσοφίας τὴν
 ἔξ[ι]ν ἐνγεγονέναι λέ-
 γουσι καὶ οὐκ ἀπ' αὐτῆς
 τ[ῆ]ς πολιτικῆς πραγμα-
 15 τείας. Ἀποτεθεωρη-
 μένης τοιγαροῦν καὶ
 τῆς Ναυ[σ]ιφάνους παρα-

20. N: ουνανσυν — G: || ρν ονισανσυν — XLVIII, 3.
 G: || κ . . . εις . τ — 5. N: προγναις — G: παιγναις — 8, 9. N: || μ .
 σ . . νγαρτοκ . . . ο . || εινς — G: || μασεινγαρτεκτ . . ος || εινς —
 17. G: || τησανανγι —

κοπῆς οὐ κατ[ὰ] τὸν ὁρθῶς
 φιλοσοφοῦ[ντα] νομιστέ-
 20 ον] εἰσάγει[ν ἐπὶ τ]ὰ ῥητορι-
 κειν ...

Col. XLIX. φιλο] || σοφία κα[ὶ γραμμα]τι[κή],
 τὴν [ῥ]η[τορικὴ]ν [θ]αυμά-
 ζοντας. [Διό τις] τῶ[ν ἀ-
 5 να[γκ]αίων [ἐ]νδεή[ς], ἔχ[ων]
 δὲ ποσ[ὴν] τριβὴν ἐν τοῖς
 ῥητο[ρ]ικοῖς διὰ τινας ἐ-
 πὶ νεότ[ητα] ἐ[πα]να[κεχωρη-
 κνίας αἰτ[ί]ας] ἴσω[ς ἄ]ν [π]ως
 10 ἐπ' ὀλ[ύγ]ο[ν] χρόνον δι-
 δάσκω[ν] τινὰς εὐπορ[ο]ί-
 ηι τῶν ἐπειγόντων, ἕως
 ἂν εἰς τοὺς φιλοσοφίας
 οἰκείους ἐπανέλθ[ηι] τό-
 15 πους, ὥς κἂν γράμμ[ατ]α
 καὶ παλαιστρικήν κα[ὶ ἄλλο]
 τι τῶν ἐμ[ε] παι[σ]ιν διὰ
 τὴν τῶν γονέων ἐπιμέ-

18. N: || κοπος — 20. N: || .. ε. σαπι — XLIX, 1. N: ω ||
 — 2. N: || τηνη — G: || τηνιπ — 5. N: || ναγ — G: || ναι. αι-
 ωνονδεη. εχο — 6. N: || δεποιν. τρι — G: || δεποσν. τρι — 8.
 G: || πινειοιτι — N: || ... εοτ — 10. N: || επολτιο. χρονον — G:
 || εποιο. κρονον — 10, 11. N: ευπορω. .ι — G: ευπορωι || ηι
 — 14. G: ελον. το || — 15. G: γραμμ. .αι || — 16, 17. G: κα.
 ... || τιτων —

λειαν ἀναληφ[θῆ]ν[αι φαίης.

20 Τοῖς] ἡμετέροις δ[ὲ] τόπ[ο]ις κα .

Col. L. α . . . πο[τῶ]ν καὶ βρ[ω]των
 πληρες κα[ὶ] τὸ πᾶν εἰ[δος]
 ἄ]μορφον, καὶ τῶι [νόμωι,
 ᾧ θ]ιασεύετα[ι, τῶι μελο-
 5 μέ]νωι τῶν ἀπ[άντ]ων
 ἀπ]ρεπ[έστ]ατ', ο[ἷ]μαι, π]ρα-
 γ]ματοκοπεῖν κα[τ'] ἔλ[ατ]-
 τ]ον ἢ πλεῖον ἀνα[γκ]ά-
 ζον, καὶ τῶν οἰκείων
 10 τόπ]ων οὔτε περιοδίας
 φ]υσικῆς οὔτε δόξης
 ποριστικώτερον, ἀπό
 τε φιλοσοφίας περι-
 σπῶν, τοῦ τῆς Ἀμαλθεί-
 15 ας κέρατος οὐ μυθικῶς
 ἀλλ' ἀλ[ηθῶς, τ]ῶν νεω-
 τέρων [τινὰς π]ρὸς αὐτὴν
 ξη[λ]ο[τυπία] στρέφον ἐ-
 πὶ τὸν [σοφι]στικὸν ῥυτὸν

19. N: ἀναληφε, G: ἀνφε — 20. N: || ...^{ημ}ῆροις — G: || ...
 ἑτεροῖς — L, 1. G: το . . ονκαι — N: ονκαι — rest. Buech. —
 2. G: || γαηρεσκα . τοπανες — N: πανει . . || — 3. G: || γμορφον
 — 7. G: ατι || — 10. N: περιο . ιας || τόπων Buech. — N: || . .
 των — G: || . . γων — 14. G: || επων — 17. rest. Buech. — 18.
 G: || ξηδο — N: || ξηδο —

Col. LI. . ασ τας εν

{ α[. π]ροκοπὰς
 τῇ[ς τέχνης κ]αὶ μυρῶ[α
 ἐπ[ὶ μυρίοις] ἐπιφέρων-
 5 τας καὶ οὐκ ὄντα, περὶ
 ὧν [διέλαβ]ον, ἀλλ' [ἄ] τῶν
 πολ[ιτικῶν] ἐπείγει, δια-
 κρ[ι]β[οῦ]ν[τας ἥδ]η τὰ γεω-
 μετρικὰ διδάξειν
 10 καὶ γραμματικὰ καὶ
 μουσικὰ καὶ τακτικά.
 Καὶ γὰρ οὐδ' αἰτίαν εὐρίσ-
 κομεν εἰς τὸ σοφισ[τ]εύειν
 ἐπισ[πω]μένην τὸν βρα-
 15 χεῖ γενναιότερον, οἷαν
 πρὸς τὸ ῥ[ητ]ορεύειν ἐμ-
 πρά[κ]τως, ἐπειδὴ τό γε
 δι' ἐκείνου τοῦτο γίνεσ[θαι]

Col. LII. 1—8 — ἰδίω[ς]? || Θεμι]στο[κ]λέα δ . . . ρα
 || εαν ουτε || . . . απ . αυ . ατ
 ο || — || λυσιτ[ελέστερον φιλο || σο-
 φία[ς] ἐστ[ι]? ||
 ~ . [κ]ατ[έ]κανο[ν, οἷς παρ-
 ῆν τὸ λέγειν ἀ[φ]όβως τὰ γ-
 10 κείμεν'· εἰ δ' ἔρ[γωι συ]ν-
 ἔφερεν, καὶ μῆδ' ὑπάρ-

LI. Structura initio talis fuisse potest: πῶς δ' ἂν τις ὑπο-
 λαμβάνοι τοὺς . . . διακριβοῦντας . . . διδάξειν — 1. N: μεν || —
 5. N: αταπερι || — 6. G: τωπ || — 7. G: επειγειδια || — 17. G:
 || πραιστωσ — 18. N: ηνεσ || — G: πνεσ || — LII, 2. G: || . . .
 στο . σλεαδ — 6. N: || χυση —

χοντος ἐκείνου λέγειν·
 εἰ δ' οὐδέτερον ἦν,
 μηδὲ μυρίων ὄντων
 15 ῥητορεύ[ε]ιν, ἵνα μ[ὴ] φαί-
 νηται διὰ τὸν φ[θόν]ον
 καὶ τὴν ἐ[κ]είνου κατα-
 βολήν, ἐν οἷς ποτ' [ἐ]θύ-
 νατο καὶ μήτ' ἐγνωσ-

Col. LIII. ρω προτρο[πῆ]ς τῶν ἰ[δι]-
 ωτ[ικῶ]ν κα[ὶ] δεινῆ[ς]
 ἐπ[ε]ρᾶτο νεμ[έ]σεως
 καὶ [δυ]σμ[εν]εία[ς] εἴτε
 5 τῶν [ἀ]φ' Ἰσοκράτου[ς] εἰ-
 τ' ἐν[ί]ω[ν] ἄλλων σοφιστῶν.
 Πῶς [δ'] οὐχὶ θανυμ[ασ]μ[ὸν]
 ἐνέφ[υσ]ε μέγαν τῆς δ[υ]-
 νάμεω[ς], ἐξ [ο]ῦ [γ]ε ἀ[π]επ[ή]-
 10 δ[α] τῆς οἰκείας πραγμα-
 τείας καὶ διὰ ταῦτ' ἐφω-
 ρᾶτο τοὺς τε νόμου[ς]
 συνάγων ἅμα τῶι μα-
 θητεῖ καὶ τὰς τοσαύ-
 15 τας πολιτείας καὶ τὰ
 περὶ τῶν [τό]πων [δι]-
 καιώματα [κ]αὶ τὰ πρ[ὸ]ς

15. N: ιναω.φαι || — 16. N: φο..ον || — G: φο.υον || —
 18. G: ενωσποτ — 19. N: ητενωσ || — LIII, 2. G: || ωτ..ιν-
 καδεινη — 5. N: || τω..φισουρατ.ν. || — G: || τωμ.φισοκραξου.ι ||
 — 7. G: θανυμ.με || — 8. N: μεταντησδ — 9. N: ξε.τελ...η ||
 — G: ξεστειπων || — Gomperzio ipsam chartam scrutanti ap-
 paruit ΞΕΥΤΕΛ.ΑCΝ — 12. N: || ρατο.τουσ — G: || ρατειτουσ || —

τοὺς καιροὺς καὶ πᾶν,
ὅσον τῇ[ς] τοιαύτ[ῃς] ἐστὶ πραγματείας vel sim.

Col. LIV. με|τὰ σπ[ουδῆς] μείζονος οὐ-
θ[ε]λεις [οὐ μόν]ον [τῇ]ς κ[α]τὰ
ψυ[χὴν] γαλήνης] χάριν
ἀλλ[ὰ] καὶ [τῇ]ς πρὸς τ[ὴν]
5 ὑγίειαν τοῦ [σώ]ματο[ς]
εὐκ[ρασίας] ἔφ[η] καὶ τῶν
καθό[λου] [τῇ]ς ῥ[η]τορι-
κ[ῆ]ν ἔντεχνον] εἰν[αι]
καὶ τὰς [ὁμοίας] δογμα-
10 τ[ι]ζόν[των]. Καθόλου
δ]ὲ χαλ[επ]ώτε[ρο]ς ἐγί-
νετο κα[τὰ] [τὸν] Ἑ[πί]κου-
ρον ἀν[ταγωνιστῆ]ς
τῇι τοῦ [β]ίου σ[ω]τηρίαι
15 τῶν ἀν[τι]κρυσ ἐπὶ τὴν
πολιτικὴν ἀ[γ]ωνίαν
ἀλειφόντων ἐπιδί-
τῃς ἀν[δρο]είας? [ξ]ητου-
μέ[ν]ην], ε[ἰ] μὴ? καὶ ζητήσῃ

Col. LV. θοῦ . . ον ὁ δικ ο. [Εἰ
δ' ε[ἴ]πεν οὐδ[ε]ν[τα] εἶραι κατ' [α]ὐ-
τῇ[ν] καὶ τ ν ε . .

19. G: *τητοιοαντι* — N: || .ων.ηο — LIV, 2. G: || *σεισ* — 3. G: || *ψυνη* — *καριν* || — 4. N: *τροστ* . . || — fort. *ιατρος* — G: *προστι* . . || — 8. N et G: || .ηνει — 10, 11. *ἀλλ' οὐδ'?* — 13. N et G: *ονιστησ* || — *ἀνταγωνιστης* Usener (Epicur. p. 114) et Gomperz — 18. *ἀναιδείας?* — LV, 1. N: || *θοῦ . . νο . οι* — 2. G: || *δεπενουδ . περαικατου* || — 3. N: *η . .* || —

- καὶ παρ[ὰ] τίσι δι[δ]άσκει, [Ἰσ]ο-
 5 κράτους καὶ [π]ο[υ] τοῖς χρό-
 ν[ο]ι[s] π[α]ρηλλαχότος, ὥσ-
 τ' ἐ[λ] κα[λ] τὸ π[ρ]ότ[ε]ρο[ν] ἐδί-
 δ[α]σκεν [αὐτῇ]ν, ἐ[π]λ[λ] τὴν
 ἡ[σ]υ[χ]ιωτέρα[ν] κ[α]λ[λ] δαι-
 10 μονιωτέραν, ὥσπερ εἰ-
 πε φιλοσοφίαν, ἀποχω-
 ρεῖν. Ἀτόπως δὲ καὶ
 πρὸς τὴν πολιτικὴν
 παρώρμα καὶ διὰ πλείον-
 15 α[s] α[λ]τίας· τὸ μὲν πρῶ-
 τον ὅτι περιπεποιη-
 μέν[ο]ι μὲν τὴν ἐμπει-
 ρία[ν], ὥστ' ἐ[ϋθ]ύς πολιτεύ-
 σεσθαι, διὰ τὴν ἀσχολί-
 20 αν τὴν ἐν αὐτῇι καθά[περ]

Col. LVI. 1-6 οἶσα . π . λατεῖσθαι || . . . λλ . . . ε . ητια . . ν ||
 .. [ἐπ]ιτρέ[πε]ιν ... δι... || ... ετ... λαβ[όμ]ενο
 .. || — [οὐρα- || νίων —
 7 οὗτ' ἀνθρω[πίνων] πρα-
 γμ[άτων] [ἐπιμέ]λει-
 αν, οὐδὲ γυναιῖκα τῶν

4. N: || καιτα — G: || καπα — N: δασκει . ε || — G: δασκερ
 . ο || — 5. G: το . ζοισχρο || νει . π — 7. G: || τεκαν, N: || τε . αν .
 επ — 9. N: || . οικω — G: || . συνκω — 14. G: διαγεμι || αν —
 17. N et O: || . . ορμε — 18. G: ωστετουσ — LVI, 1 et 4 ἐπι-
 λαβέσθαι et ἐπιλαβόμενος latere puto. Deinde: οὐτ' οὐρα[νίων]
 [δόξειεν ἂν ἔχειν] — 7. G: ^{πια}ω || — N: πρα pro πεα exhibet —
 9 sqq. cf. Phil. de aet. mundi cap. 8 p. 234, 2 Bern. οὐδὲ γὰρ
 γυνή, φασί, τοσσόνδε νόον ἐπιδεύεται ἐσθλοῦ, ὥστε χέρειον ἐλέσθαι
 ἀμεινοτέρων. Cf. Gomperz Zeitschr. f. öst. Gymn. 1865, p. 817 —

- 10 ποητῶν φασκόντων
οὕτως ἀγαθοῦ νοῦ κα-
θυστερεῖν, „ὥς τὸ χέρει-
ον ἐλέσθαι ἀμεινοτέ-
ρων παρεόντων“, καὶ
15 διότι σχεδὸν ἐ[κ] βασι-
λείας παρεκάλει [Φ]ίλιπ-
πο[ν] τότε[ς] καὶ τῆς Περσι-
κῆς [δι]αδ[ο]χῆς· ἐ[ν]κρα-
τοῦντω[ς] δ' ἐ, διότι μι-

Col. LVII. ἐαν[τ]ὸ[ν] ἔτ[αξ]εν
κατ' ἀν[θρ]ώπου[ς]

- 3 φρουτ[ίζων]?
- 6 λαμ[μ] || βανό[ντ]ων? ο
αὐτῶι φίλον, ο[ὐ]δ[ὲ] εἰς ἐγί-
νετο το[ύτω]ι ο[ὐ]δὲ [γενό-
μ[εν]ο[ς] ἐ[π]ὶ πολ[ύ]ν δι[έ]-
10 μεινεν χρόνον[ν]. Φιλ[ο]σο-
φία δὲ τὴν πᾶσαν ἐπ[ίδο]-
σιν λαβεῖν οὐκ ἐ[κωλ]ύετο
κα[ὶ] τ[ὰ] αὐτὰ γενέσ[θ]αι [οἷ]ον
'Αριστοτέλην οὐ κεκωλυ-
15 κνῖα· κωλυομένη δὲ λα-
βε[ῖν] ὑπ[ὲρ] ἐξου-
θ[έ]ν[ω]σ[ιν] οὐκ ἂν [ποτ'] ἔ-

17. G: || ποετοτ — 18. N: || κη. αδ παρα || — G: || κησ-
ναδιχησεμκρα || . ονντωε — διαδοχῆς Gomp. — LVII, 6. N: || βαν
.. ισωνο — G: || βαινο. πωνο — 7. G: ονδη — 12. G: μνετο || — 13. G:
καπανταγενεσ . αι . . ον || — 16. G: || βε. νπ — fortasse: βε[ῖν]
π — 17. N: || θε . τωεισωνκ — G: || θειτωσηιουκ — rest. Buech. —

λαβε διὰ τὸ τὴν ὑπ' αὐ-
τῶν δι[αφν]λατ[τ]ομέ[ν]η)ν

Col. LVIII. 12 φ[. τὰ] περὶ τῆ[ς]
ῥ[ῆτορικ]ῆς [ἐχ]έτω δια-
λαβών], ὅσ[α δ]ὲ περὶ λέ-
15 ξε[ων καθ'] ἡ[μῶ]ν ἀνέγρα-
ψε, [τὰ περὶ] τού[τ]ων προ-
βλή[ματ]α κα[ὶ] πᾶν τὸ συν-
κυροῦ[ν] ὑποδιαλαβόντες,
ἅν π[οτ' ε]ὐκαιρῶμεν, κα-
20 θ' αὐτ[ὰ τῆ]ς π[ρ]οσηκο[ύ]σης
[ἐναντιώσεως ἀξιόσο-]
μεν.

[ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ] ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

= Hercul. voll. coll. alt. tom. III. fol. 110—209.

fr. V.

1—2 λον μα . ον || — τ]ὸ δυσέφ[ορον] ||
αποεμεαν νκ . .
σεντωσλου . . επικ . . .
5 τηκετασον . . . καὶ θαρ-
ρύντως διατενοῦνται
πολυ[ο]νειδίας? εἶναι τὸν || . αν

12. N et G: τη || — 13. N: || οι — G: || ρκ — χαιρέτω? --
N et G: δια || — 15. G: ρνανεπα || — 20. N: || θαντ . ησπ . οση-
κο . . υσ || — G: || θαντ . . υσπλοσηκο . ησ || — v. 21. nullum litte-
rarum vestigium apparet —

fr. VI.

- 1-6 ατων . . . αταρσ . || — εν . . καλὸς || — των
ταῖς || το — τα . . οτω || — αρν . . . νο || —
ασ ακο || —
- 7 θαι συγκατατί-
θεσθα[ι κ]αί? διαμερίζε-
σθαι μέ[ν]τοι τοὺς μανθά-
10 νοντας ἄλλους εἰς ἄλλα
μετὰ τὴν εἰρημένην
καὶ διὰ τὰς ἐμφαινομέ-
νας ἢ? τον αδε . . . || καὶ μον —

fr. VII.

- 1, 2 || καὶ λοι — || τὸν νόμ[ον] τοδισ
ται ἀγαθὸν εἶναι, [εἴτ' ἐπι-
μελητέον ἦ[ν] το[ῦ φιλη-
5 δ[οῦς]? ἢ οὐκ ἐπ[ι]μελ[ητέ-
ον, ἐμφατικὸ[ν] δὲ τὸ κα-
τάρξασθαι τῆς [λέξ]εως
εὐθὺς οὕτω· „δι' οὗ γίνε-
ται τὸ ζῆν ἀ[λύπ]ως, ἐπι-
10 μελητέον το[ύ]του, δι' οὗ
δὲ [μ]ὴ γίνετ', οὐδαμῶς“.
Τὸ μὲν γὰρ ἐ[ν οἷ]α[ις] πέ-
πτωκε, πολλῆς δεῖται
σκέψεως κα[ὶ] κα[τὰ τ]ὴν
15 ἐπανα[γ]ω[γὴν] ν
16-19 την ξῆναι ὑπο . || εἰαν πα[θητ]ι-
κὴν || λισειστ — || . . . και —

VII, 5. μελσ . . || — 7. τησ . . -εωσ || — 9. αλ . . τωσσει || —
12. γαρεχ — 15. || επανα-ωι — 17. πασ . -ικη . || —

fr. VIII.

- νοις καὶ τα
 λι — .. ἴδια μὲν κοι[νοῖς]
 συμ[μύξα]ντα καὶ κατο .
 χω . . . μερᾶς . νπερ . .
 5 αὐτα . . . η
 ον ὅτε [μὲν] οὕτως,
 ὅτε δ]ὲ στοχασμῶι θηρεύ-
 ε]ιν τῶι κρατίστῳι, καὶ μη-
 δὲ] τ[έχνη]ν εἶναι τὸ καθό-
 10 λου τοῦ π[ε]ρίθ]ειν ἀλλ[ὰ]
 11—14 νο κἂν βίον || — εἰ καὶ ταύτην || — εἶον
 λέγε[ι] . . . || — νικη . . . || —

fr. IX.

- 4—15 ρ[η]μένοις || κἂν μ[ή γ', ἀλλ']λ' ὅπερ[ρ] προ-
 ε[ίρηται] ἐν οἷς [τοι[ο]ῦ[το]]κα . ιε . . αι
 τὸ τὸν κα[θ]εύδοντα Ὀδυσσεύα μη ||
 θῆναι λ || . . . θαι διὰ τῆς . . .
 . . . || αν ἀλλ' οὐ διὰ || θῆναι·
 τάχα δ[ὲ] — || Αἰ[όλου]? τὸ π — || ..απετον
 — || θονο — (διὰ τε τὸν ... φθόνον?)

fr. X.

- 8—12 σ || . αι τὴν ἀμ . . . , ἔτι δὲ || τ]ὴν εὐερ-
 γες[ίαν] καὶ τὴν || .. φη[ναι] . . εὐ]θέως ὅτι
 || . τεωρεικλενολ . . . να || . τειν αυ —

fr. XI.

πο / . . . ιπολ
 τησ . . . ποι[. . . . δυνά-

μεως, κα[λ τὸ μ]ἐν [π]ρότ[ε-
 ρον ἔργ[ον] οἰήσονται τῆς
 5 φιλοσο[φί]ας, τὸ δ' ὕστ[ε-
 ρον τῆς [ῥ]ητορικῆς. Οὐ
 μὴν ἀλλ[ὰ α]ὐτά γε τὰ συμ-
 φέροντα [καί] ἀσύμφορα,
 ὧν ἐπε[μ]νήσ[θ]η, πληθῶν
 10 ἔστιν, εἰ δὴ? πολεμίοις
 πιστεύειν τὰς πόλεις κα[λ
 τῶν κρειττό[ν]ων οὐκ ἐπ[ι-
 τρ[ε]πόντων [τ]οῖς [λ]όγοις
 κ]αταχρᾶ[σθαι, πε]ρὶ ὧν
 15 οὐ]χ ὁ φιλόσ[οφος] ἀλλ' [ὁ
 χυδαῖος ἱκανὸς] ἐπιγν[ῶ-
 ναι] ῥή- || [τωρ

fr. XII.

1—3 || . . . περὶ τινδ . . || . . τινὰπ . . αν-
 τωισπ . || . . . ατα τῶν δ . . . ω . ν ||
 τισιν ὁρθῶς
 5 ι καθόλου δ' ε[λ-
 πεῖ]ν φ[αί]νεται τ[ὸ]ν περὶ
 τῆς] ῥητορικῆς [λ]ό[γο]ν ἐπι-
 δε]ξέστερον [π]επ[οι]ῆσθαι,
 π]ερ[ὶ] τῆς φιλοσοφίας
 10 δέ τι[σ]ιν Ἀριστω[ν]εῖ-
 οῖς ὑπο]μνήμασιν ἐπ[ι]-

XI, 15. ταλλ. || — XII, 4. γισιν — 7, 8 an ἐπιεικέστερον?
 — 10. rest. Usener — Non paucae paginae interciderunt velut
 I et II. Apographon Oxoniense (G) octo tantum paginas ha-
 bet: 3, 6, 9, 15, 17, 18, 19, 20 —

στενευ], ἐν οἷς ἔστι μὲν
 .ισο . απολια δ' αὐτῶν

14—17 τωνοσκα . . || — τὸ χεῖρον? ετη || — ενα
 α . . δη || — βα . μεν || —

Col. III. ειν || καλ [τὰ ὑγειν]ὰ καλ τὰ
 νοσ[ηρα]τοιησ . . .
 μα-α, [δύ]νασ[θ]αι πιθανῶς
 5 ἐπαινεῖν, ἣν ἂν βουλῶ-
 μεθα δῖαιταν, κα[λ] πάλιν
 τὴν αὐτ[ή]ν ταύτην, ἂν ἡ-
 μί]ν δοκῇ, ψέγειν· ὥστε
 πελθ[ει]ν τὸν λό[γ]ον, ὅτι
 10 εἰσὶν ὑγειναὶ αἱ ὑφ' ἡ-
 μῶν λεγόμεναι, ἣ ἐκεί-
 νην μᾶλλον τὸν ὑγιαί-
 ν[ει]ν βουλόμενον. Ἡ δὲ
 τοιαύτη ἐργολαβεῖν μὲν
 15 τὰ ἱατρ[ικ]ὰ ζητοῦντι, [φη-
 σίν, [οὐ]κ ἂν ἄ[χ]ρηστος
 εἴη], πρὸς [δὲ] τὸ ὑγιαίνειν
 οὐθὲ]ν [ἂν συμ]βάλλ[οι]το —

Col. VI. εἰ δ' ὁλό]γα τῶν κατὰ
 δό]ξαν ἀληθῆ φαίνε-
 τ' εἶναι — προσῆκον ἀντι-
 θ]εῖναι τὰ κατὰ ματα[λ]αν δό[ξ]αν —

III, 9. N: α . τον — G: λριον — 13. N: ιωε . || — 15. G:
 || ταιατωκαζητουντι || — 16. N: || ονν . . . καν — VI, 1. N: πατων
 — 4. ματάιαν suprascr. — N: λογο . || — G: δοταν || —

- 5 ὑπόκωφον ἦν, δὲ ὑ[π]ή-
 γαγε „μὴ τὴν ἀναφ[ο-
 ρὰν ἐπὶ [τ]ὰς ἐν[α]ρ[γεί-
 ας λαμβάνοντα, καὶ [μη-
 δὲ τούτων τελέως ἐ[λ-
 10 λ[είπ]ειν τοὺς ῥήτορα[ς].“
 Ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ κατα-
 σκευάζειν τὸ προκε[λ]μ[ε-
 νον πρὸς οὐθὲν ἔο[ικ]εν
 ἀπὸ τῆς μουσικῆς ἐ-
 15 πάγειν. Οὐ γὰρ ἦν φαν-
 λ[ό]τερα τὰ κατ’ αὐτ[ὰ] λέ-
 γων, ὑπὲρ ὧν ἐποι[εῖ]τ’ [ἐγ-
 λογι]σμο[ύ]ς· ἀλλὰ ταῦτα
 μὲ]ν εὐπαρακολ[ο]ύθη-
 20 τα πᾶ]σιν ὄντα πέ[φ]υκε
 τοῖς τὸν] βίον ἐκε[ῖνον] προελομένοις?

Col. VIII. 1-3 || γωι .. σον — || γ]ὰρ ἐκα[τ]ερ — || ται τῶν
 ηι —

- σι φιλόσοφοι κατὰ [δόξαν,
 5 περὶ ὧν ἡ φιλοσοφία ἡ-
 νεγ[κε] λόγου[ς] οὐ στοχασ-
 τικοὺς ἀλλ’ εἰκ[ό]τας καὶ ἀ-
 να[γκασ]τικοὺς
 μενων . ρειν γ ... [οἱ δὲ
 10 ῥήτορες, ἐπειδ[ὴ] οὐ τοῖς

5. N et G: ουτη — 6. N: || ταπ — G: || ταιε — 7. N et G:
 επιπασενεφ — 13. G: εομεν || — 16. G: || πο — 17. N et G:
 || των — 17, 18. G: εποιστα || ... σμο. σ — N: || .. κλλ ... σ — 19.
 N: || .. ηον — 20. N: συνοντα, G: πεσ — VIII, 8. || ναπ ... τικουσ —

παγίοις χρῆσ[θαι]

12, 13 εικου . . ογα — || τὸ? γὰρ α . τευσ —
14—20 (initio) τοξε — || . αν — || θειρα — || λατε
— || τον — || πιθη — || και —

Col. IX. καιτα . . . || .. ἐπ]ειδὴ μὴ ταῦ[τ' ἰδί-
ως? π]αρ[έδο]σαν, ἀ[λη-
θε[ῖς] δὲ καὶ χα[ρίεντας καὶ
5 καλοὺς εἶναι συγχωρή-
σουσιν μὲν, ἂν θέλῃ, φρον-
τιεῖν δ' αὐτῶν οὐδαμῶς
ἐροῦσ[ι]ν ἁμαρτανόν-
των τοῦ συμφέροντος, ἀλ-
10 λὰ κἀκείνου καταγνώ-
σεσθαι βαθέως εἰς ψι-
λ]ήν ἀλήθειαν ἢ δικαι-
οσ]ύνην κ[αὶ δ]όξαν κ[ατασ-
τ]ρέφοντος . . ο δ' ἐξ ἰσ . .
15 ἰμεν πάλιν
κα τωι προ || — εἰμ || —

Col. X. 1, 2 || σιν του — || τὸν ενπ οι καὶ [τὸν
φαῦλον . . . μεναι . . .
. . . τη [κ]αθολικῶς α . . .
5 το ιναν δὲ φ
με [ἐ]παίνους [θ]ηρεύειν
τῷ κρατίστῳ στο[χ]α[σμῷ]
δώσου[σι]ν μὲν, [ἀ]ρνήσον-

12. vid. εἰκοτολογία — IX, 5. G: || χαιουσ — 11. N: ψν || —
13. N: οτανκη . . || — X, 6. παινουσε — 7. στοκα — 8. μενλ —

ται δ' ἐκάστην [τέχνην
 10 τ]ήν τοια[ύ]την ἐπ[ι]σ[τ]ή-
 μ]ήν εἶν[αι] καὶ κη... ον
 βεβαίως . υτις α,
 τὰ δὲ φαῦλα καὶ τὸ συνέ-
 χ]ον τινὲς εἰ . ν
 15 .. ντες ε καὶ .. κα || .. α . ιουτ —

Col. XV. εοχω

. ἑαυτοὺς καὶ ἐ[τέ]-
 ρους? ἄ[μ'] εὐμαθ[ε]ῖς [ο]ὐ πεί-
 θουσιν], ἀλλὰ πᾶσα ἡ μελέ-
 5 τη ἐσ[τ]λ]ν αὐτῶν πρὸς τοὺς
 ὄχλους] καὶ τὰ δικαστήρια.
 Ὅθεν]ν δὲ πρὸς ἑαυτόν τι ἐ-
 ρ[εῖ, ο]ὐθελς ἐπιμέλεται
 οὐδὲ πρὸς συνήθη, πρὸς νί-
 10 όν, πρὸς γυναῖκα. Κἂν μὲν
 δίκη γένηται πέντε μυνῶν,
 μ[ε]λετωσιν καὶ ἐντεί-
 νο]ν[τα], ὅπως πείσουσιν·
 τὸν] δ[έ] που διὰ κενοδοξί-
 15 α]ν εἰς μοχθηρὰς ἐπι-
 θ[υμί]ας [τ]άλαντον μέ[λ]-
 λ]οντ[α] ἀναλίσκειν καὶ
 μετὰ τ]ούτου ἑαυτὸν προσ-

10. επσ . η || λην — 14. || λον — XV, 2. N: καιει . . || — 13.
 N: σοπωσ — G: νοπωσ — 14. N: || .. δπου — G: || ... δηον —
 15. G: || ... ν — fortasse μὲν addendum est — 16, 17. N: ασ-
 ηλαι . . ονδ . . || λητ —

α[π]οβάλλειν, [τὸ τ]ῆς [γ]υναι-
 20 κός, τὸ τοῦ υἱ]οῦ σ τοε || . υ . . . τι-
 νουακ —

Col. XVII. αὐτὰς νε . εν . . .
 τὰ λε[γόμε]να. Ἄμα μὲν
 γὰρ ἐ[π]αγγέ[λ]λονται πο-
 λιτικούς π[οιή]σειν καὶ
 5 χρησίμους [τ]ῇ πόλει καὶ
 τοῖς φίλοις, [ἄ]μα δ' ἀπολο-
 γ]οῦνται περὶ τῆς
 τέχνης, ὥς οὐκ οὔσης φανύ-
 λης ἀλλὰ τῶν [χρ]ωμένων
 10 αὐτ[ῇ] φανύλως· ὥσπερ δυ-
 νατὸν τοὺς γενομένους
 οἷους δεῖ, [καὶ] τῇ πόλει
 χρησίμους καὶ τοῖς φίλοις,
 ἐν ταύτῃ τῇ δυνάμει
 15 ἀγνω[μό]νως [φέρ]εσθ[αι]
 ἢ ἀλλ . . . η . . η . ιδ . .
 ἀγ]νω[μον] || . νοακ —

Col. XVIII. . ερον ὡς ο
 . εν ἐν [Μ]αραθῶν[ι Λακε-
 δαι]μονίους. „Τί οὖν ἐπε[χ]εί-
 ρεις;“ ἐρωτήσαντος ἔφη·

19. N: ενναι || . σοη — G: . κναι || — 20. G: ιμε || — XVII,
 1. N: || αητμσ — 2. N: || ιαιετ . . . — G: || ταλεν — 3. G: επαγ-
 γειλονται — 7. G: || σου — 12. N: δειλ . νναιπολει || — G: α . .
 τηι — 15. G: ρωσν — 17. N: || . τιω . α — 18. G: || . . νσ —
 XVIII, 1. ὡς ὁ λέγων? — 3, 4. N: επελ . || . εις — G: επελει
 || ρεκ —

- 5 „ὅτι τὰ στενὰ καὶ τὰς παρό-
δους καταλή[ψ]ονται [καὶ
τὰ ὀχυρώματα ἐκπολ[ιορ-
κήσουσιν“. „Ἐλήλυθας οὖν“
εἰπόντος „εἰς Μαρ[αθῶ]να;“
- 10 οὐκ ἔφη. „Ἀλλ’ ἀ[κ]ήκοα[ς] ἐπι-
μελῶς περὶ τού[του] τ[οῦ] τ[ό]που;“
Τοῦ δ’ ἀνανε[ύσ]α[ν]τ[ος] „ἤ οὖν,
εἶπεν, ἐπιχε[ιρ]εῖς οὐ[δ’] εἰ-
δώς, εἰ εἰσίν; [Τ]οιοῦτοί εἰ-
15 σιν οἱ σύμβου[λοι] οἱ δοκοῦν-
τες] εἶνα[ι] δεινοὶ ἐν ταῖς
πόλ[ε]σιν, καὶ λέγουσιν [ὁ-
μοί]ως τούτῳ, οὐθὲν [δὲ ἀπ-
ειργ]α[σ]μένο[ι, ὧν λ]έγου[σιν, ἀ]λλ’ ἀν[τοί]?

Col. XIX. .. εἰ[κῆ] δ[έ] τι[ς] τῶν π[ονη-
ρῶν ἐνί[ο]τ’ ἐν π[ό]λει[σιν]
τῇ τέχνη χρη[τ]αί. Γενο-
5 μένους μὲν γὰρ οἷ[ο]ς[δε],
καὶ τῇ πόλει [χρ]ησίμου[ς]
καὶ τοῖς φίλοις, [οὐ]κ ἐνδ[ε-
χόμεν[ο]ν ἀγν[ω]μόνως
χρησθῆναι τούτοις, οὗς ἐπην-

6. N: γονται. ν || — G: νονταιε.. || — 7. G: πολν || — 10.
N: ανεπι || — 12. G: αγ... πουν || — N: α. τ. πων || — 13. N:
στ. ει || — 18. N: || ... αισ... — 20—22. N et G: || ... αλλ’
αν... οι... τ. || ... α τὸν φαι... ν. σισ. || ... του... ω..
... πολα. || — XIX, 2. N: σποντ... || — 3. N: || .ωνενπ — N
et G: τελε — ἐν πολλαῖς πόλεσιν? — 5. N: || μενονυσμεν. αροις-
κα. || — G: || μενονμενγαροιοηδει || — 7. G: ενδι || — 9. G: του-
τω —

- 10 ὀρθωσαν, οὐδ' ἀγνώμο-
 νας κα[λ π]ονηροὺς κα[λ δω-
 ροδόκο[υ]ς τιν[ὰς] ὄντ[α]ς
 καὶ πό[λ]ει κ[αλ φίλοις ε]ἰ-
 ναι χρησίμ[ους]. Ἡ δ' ἀπο-
 15 λογί[α] μετὰ [τ]ῶν π[α]ρα-

Col. XX. 1-8 — ναι || — τὸν μὲν ἀγ[γ]νώμο || να — τῶν] φυσι-
 κῶν τι] ἐπιφέρ[οντ'] εἴτ' ἐξ
 5 ἀγωγῆς εἴτ' ἐ[κ] παιδεί-
 ας εἰ[τ' ἐ]ξ ἄλλο[υ τι]νός
 ὥς ἐ[π]εισιοῦσ[α]ν τὴν
 πειθὰ μ]όνον ἀ[διά]φο-
 ρον φα]ίνεσθαι, τὸν δὲ
 10 τῷ λόγῳ περὶ τινος [κρί-
 νον[τα μ]έρος ἔχειν τῆς
 φ[ητ]ο[ρικ]ῆς· τὴν || τ —

Col. XXI. ε]λκότω[ς τ]ὸν
 π[ά]σχειν αὐ[τὸ]
 ἐξετάσε[ιν] . .
 τοὺς] δὲ πιθ[ανῶς]
 5 ἐξετά]ζοντας . .
 σιν λέγειν [τι
 τ]εκμή[ριο]ν τούτου τὸ[ν]
 παρ[ατ]εθέντα . . εἰ . .
 τον φέρειν οὐ περὶ τοῦ

10. N et O: || ορ — 15. G: μεταίων — XX, 3. N: καί . ν
 pro φυσί-! — 4. N: || ν — <νεξ || — G: εἰτεσ || — 6. N: || ἀμep
 .. ατ . μ — G: || ἀσει . ζλμον — 7. N: || ὡσεγ . . εἰουσ . ἡντισ —
 G: || οἰσεγ . εἰσουσ . ντην || τι —

- 10 γίν[εσθᾱ]ι [ἀλλὰ περὶ τοῦ
γεγενῆσθαι τὸν [ρήτ]ο[ρα
σοφό[ν]. Χω[ρὶς γ]ὰρ . . τα.

Col. XXIII. 1-3 οκ || — δια || — ὅ[τι] ἐν [τ]αῖς ο || —
..... ἐν]ίοτε ὁ μὲν τι-

- 5 . . . ιτο . . \οε . . ὅτα[ν?
ἦι π]ονηρός, ἄλλος δ' ἐ-
ὰν καθ]αρός, ἐπιτρόπου
δὲ τ]οῦτο καὶ ἐν Ἀθήναις
ἐπιδ]εῖται. Οἱ γὰρ ρήτορες

- 10 οἷον ο]ὔποτε στρατηγοῦ[ν-
τες ο]ὐδὲ πιστεύονται
νικᾷ]ν, ὥστ' ἐνίους κ[α]λ
διαλεγομέ]νους τρανότε-
ρον εἰπ]εῖν προσποιεῖσθαι.

- 15 Ὅταν γ]ὰρ τὸ ἀφελὲς ἀ[ελ
μελετ]ῶσιν, εἰς [τὸ] λοι-
δορεῖν?] καὶ [π]ᾶν —

Col. XXVII. οι ἐστίν,
οὐ κακῶς [ἐλ]εγεν, ὅτι
δ', ε[ἰ τίς] ἐστίν αὐτῶν
δυν[ατός], περίτρα[ν]ός
5 ἐστίν, [οὐκ] ὀρθῶς. Οὐ γὰρ
ο[ἰδ]αμεν οὐδ' [ἐπ]ε[γνώ-
καμεν [πρ]ὸ Περικλέους

10. || γιν...οδι..... . .ει || — 11. τον .ικο . . || — 13-17.
singulae litterae dispersae apparent — XXIII, 8. ιοντο — 10.
γον || — 13. Δημοσθένους? — 14. τεινπροσ — 17. καιμιν —
velut καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτο — XXVII, 6. ει . . || —

καὶ [Καλλι]στράτου καὶ
 Δημοσθένους καὶ τῶν [δ-
 10 μοίων περιτράνον εἰ
 μὴ τ[ῆ]ν δεινότ[η]τ[α] πε-
 ρίτραν[ον λέ]ξε[ι] κα[ὶ] λέγ[ε-
 τ]αι δεινῶν
 . ιντακ απα . . . || π

Col. XXIX. 1-3 || .ντα — || .τατι — || λωριζ — (χωρίζειν?)
 πότερ[ον?] υ
 5 ἐπαν[γέλ]ληται διδά-
 ξειν, ὦ[στ'] εἰ τὸ ἄδο . . ον
 ἄρτι? κα-
 μεν, φαινό[μεθ]α Ὁτλεῖ
 το[ύς θ]εοὺς? τ . . τυσαν-
 10 τα . . ην· διὸ ἀ[ρέσ]κειν? [μὲν
 ἐκκηρύ[ττοντα καὶ ἐπαγ-
 γελλόμενον ε
 περγαιματίη — || Ἀλεξανδ[ρ] . — || ναελ —

Col. XXX. . . . νωιλον
 καὶ δικολόγο[ν]. Πρω-
 τον μὲ[ν το]ίνυν προσ[ε-
 κτέον [ῆ]ν, μήποτ' ο[ὗ]κ [ἀ-
 5 φαιρῆι [τῶν] νεωτέρων
 τὸν πόθ[ο]ν τῆς ῥητορι-
 κῆς ἀλλ' ἐ[πι]τείνηι διὰ
 τῶν [κ]ατηγοριῶν. Κἂν

11. || μητιονδεινοσιτε . . || — 12. ριτραν... ξεκαλεγ. || — XXIX,
 10. τῇν ἄνοδον ἐκείνην? — 13. Πέργαμα? ἔπεργα? — XXX, 5.
 || φαιρην — 7. ετιτεννη —

γὰρ ἐμφ[α]νῶ[ς] ἄλλο τι
 10 λέγω[σι]ν, θαῦμα [εἶ]ναι
 τὴν οὕτω γε π[ρακτ]ικὴν
 δύ[ναμ]ιν οἷ[ο]ν[εἰ] μεμυ-
 θευμένην [περὶ τ]ὸν
 Αὐτό[λ]υκ[ον καὶ τοῦ]ς ὁ-
 15 μοίους . ε[..... δυ]να || τὸ]ν? εἰ λο —
 16—20 αψ υτω || σ νε ον ||
 ελ .. οτ — || . αιλι — || με —

Col. XXXI. 2—3 || οινου ρν ... νκα || μᾶλ[λο]ν . ε
 φεις καὶ ... ιονε εἰκός
 5 ἔστιν ἔπ[ε]ργα ποιεῖν οὐ-
 κ ἐπαγγέ[λλοντ]αι, δύνα-
 σθαι δὲ π[άντ]α[ς] ἀ[πο]λου-
 θ[ή]σειν, [οἷς ἐ]ρωτᾷ τις.
 Οὐ μόνον [δ' ο]ὐκ ἐ[παγγ]έλ-
 10 λονται τα[ῦθ'] οἱ ῥήτορες
 ἀλλ' οὐδ[ὲ δυ]νατο[ὶ] π[ο]λ-
 λοι κ[αὶ τῶ]ν πάλ[α]ι καὶ
 τῶν ν[ῦν] ἐ[κόντες] εἶναι
 καὶ [γι]νώ[σκ]οντε[ς] τὰ δι-
 15 και[α] καὶ τὰ λ[ηθ]ῆ. Τούναν-
 τ[ί]ον δ' ὁ κα[..... ἐπαγγε]λ-
 λόμεν[ος] || εἶδο

Col. XXXII. ἐπ[ι]βάλλεται
 ν . του[. π]αρά το[ῖς] ἀνδρά-

11. γεπι — 13, 14. τδ...ον || αυτοδουκ — XXXI, 5. επθργα —
 8. θυσειν — 12. παλλικαι || — XXXII, 2. τωω || —

- σ]ιν? αἰσχ[ισ]τα καὶ ἄσε-
βέστατα [κ]αὶ ἀδι[κ]ώτα-
5 τα νομιζ[ό]μενα . . . ν
εναι τε δ . . φυνσ . . νοη-
τα ~ει . . μ . . αν [π]α[ρις]τά-
νειν [ταῖς δ]εῖξεσιν πο[ι]-
κιλώτα[θ'] ὧ[στε] π
10 χω . . . πι . προσῆλθο[ν]
τοῖς φιλο[σό]φοις σ . . με
τεαι μεν
κ]αλὰ? δη . . αντ . . α . . .
.. νποσεω . . . ος τὰ [ν]ῦν
15 κἄ]ν ταῖς [πρ]ὸς τὴν [ἐη-
τορικὴν ἀ[ντι]λογ[ίαι]ς
τρ]ανούς [ἐφη] δειν[οὺς]
18—21 .. τ . . . σι . . . νενα . . ην || . . ωμε . ο . . .
να . . . ρι || νε . . ν . . . α . . . λαι καὶ || κα . .
.. νε τονη || —

Col. XXXIII. 1—8 || . ον . ω . . . ρ — || νων δ . . . να — ||
τωντα· ἃ δὲ κ[αλὰ]? || καὶ ἀληθῆ — || ῥη-
τόρων ε ια || ρωι καὶ τοῖς — || οτες
καὶ? . π . . ρ . τ . νε . || δηκαιτια στρην . || —
9 ἐν τούτῳ τ[ὰ]ς [α]ἰς[χί]στας
10 ἁμαρτίας εἰσάγουσα,
χάρις [πολ]λά[κις με]τα-
βαίνειν ἀπ[ὸ τῶ]ν παρὰ-
χαρὰ[τ]όντ[ω]ν [ἡ τῶν] το[ῖς]

3. α . σε || — 7. ετα || — 9. || κιλωταο — 16. α . . νλογ . . ες ||
— 14, 15. ἐν τῷ Συμποσίῳ παριστάνων? — 17. ανουσθ . . δειν
.. ο || — XXXIII, 9. τ . ις . ισαστας || — 11. λαι . . στα || — 13.
|| χαρρακτοντον —

ἐξιτήλοις ἐρ[ματι]ζομ[έ-
 15 νων [τ]όποι[ς ἢ] κ[αι]ροῖς
 ἢ πρ[άγμασι]? —

Col. XXXVI. ἐλ]εύτερος
 ἀπε αι φήσει
 τὰ [τῶν] π[ά]λαι? φ]ιλοσόφων
 εἰ καὶ τῶ[ν νῦ]ν? εἰρημέ-
 5 νων ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ δι-
 ειλοῦντα? κἀκεῖν' οὐ-
 ποτ' ὄντα?, κἀκεῖν' οὐ-
 δὲ σοφῶν ἄλλο[τρίων
 οὐχ ὅ[τι] νεωτέρων [ἡ-
 10 γήσεται κα[ὶ] π]ολλῶ μᾶλ-
 λον ἢ κω[μωδ]ίας ἢ καὶ μί-
 μους οἴμ[αι . . .] καὶ . εἰ
 ποτὲ χά[ριν ψυχ]αγωγί-
 ας εἶσ . . . ων . . . εἰα πρὸς
 15 πολλὰ[ς] α[ὐτ]ῶν καὶ δι-|[αφόρους?
 16-20 σιν || — λλα . . . κι || — ναι καὶ || — του
 σο || — στα || —

Col. XXXVII. νσ || επ ενα
 ατω . καν . των εκ
 τὴν ἐπισ[τ]ήμην [ἐντε-
 5 χνόν τε ποιῶν κ[αὶ] τὰ
 πα]ραπλή[ς]ια πα[ρα]χωρῶν
 τῇ φιλο[σο]φίαι β[οη]θεῖν

16. || ιπο — XXXVI. De sensu nil intellego in hac pagina
 — 4. ἢ καὶ? — 9. ουχοσ. — 10. ται . κα . . . ολλωμᾶλ || — 14.
 ἐστὶν ὠφέλεια? — 15. ατιωνκαι — XXXVII, 6. παγχυμη. || —
 7. βωθειν || —

οὐ δυν[άμ]ενος ἄλ-
 λω[ς ἀντῷ] καὶ ψεύδεται ἢ
 10 πάντας λ[έ]γων [ί]ταμω-
 τ[άτ]ους γε]γονέναι, καὶ
 το[ῦτο μ]όνω [έγγ]είνηται
 τῷ? τοὺς || τε φ —
 14—16 οὐ λε || οὐ — || νομιζ —

Col. XXXVIII. ν . φαίνε- || . . . ιωι [πιθ]ανόν, εἶπερ

5 ἀ[μέλ]ει [θρ]ασεῖς καὶ τε-
 τολμηκ[υ]ίας καὶ ἀναι-
 δεῖς ἢ ῥητορικὴ δέ-
 χεται] ἢ [π]αράγγελμα φ[έ-
 ρον εἰς ταῦτα, τῆς τέ-
 10 χνης οὗ[τος] οὐχ εὐρ[ίσ-
 κων ἀφο[ρμὰς έ]λλε[ίπει, εἰ]-
 περ ἄρα μ
 διδόναι δι
 ποτ, μὴ μέν-
 15 τοι [παρασ]κ[ευ]άζων λό-
 γ[ο]ν? ἐκεῖνο[ς .]η . . . καὶ || το —

Col. XL. εδω . αλ || . . . σι . ανειπη . σχε

. λ Δημοσθέν[ην τ]οῦ-
 5 τ' εἰρηκέναι μ . τοσι .
 ὑ[π]ονοῶν οτ . σθαι δι-
 ἀ [τ]οῦ μεγάλα [σ]υνερ-

8. || ουδυν . . τ . λενοσ . αλ || — 9. οισαιψεν — 10. λογωνητα-
 μω . || — 12. ονωσ . τεινησ . || — XXXVIII, 5. || α . . δειο . ασεισ —
 ἄρα? — 11. ἔλαθεν? — 16. || γσ . ν — XL, 5, 6. velut μηθενι
 ὑπονοῶν ἵστασθαι —

- γειν τὴν ἀνα[ίδε]ι[α]ν καὶ
τὴν βδελυρίαν [π]ρὸς τὸ
10 ῥητορεύ[ει]ν· ἀλλ' οὐ μ[ε]-
τ' εἰρων[ε]ῖα ἀεὶ [κακηγο]-
ρεῖν τὸ[ν] πᾶν] τολμῶν-
τα κα[ὶ] τὸν θρασυν]ά-
μενον τοῖς α-
15 . . ν . ι πι . . . μαι
οὐκ ἀ[π]ε[χο]μέ[ν]οις? μό-
νον [ἀλλὰ καὶ ἐσ]τερη[μέν]οις?

- Col. XLI. 2, 3 || α]ὐ[τὸ]ν? ἐδὺ — || ινυσιν . . νε —
πλωτικὸς καὶ ἐ[πιβ]ά-
5 τῆς καὶ ληστής, εἴτ[ε] ἑαυ-
τὸν ἐπαιζεν τοιαῦτα.
Μνησθ[ε]ῖς τοίνυν[ν] ἐν τῷ
λόγῳ τῷ [π]ερὶ τῶν δι-
κασά[ντων] τοῦ συνη-
10 γορήσαντος Ἀριστίπ-
πῳ π]ροῖκα μὴ δυνη-
θέντι π]ερὶ ἑαυτοῦ λέ-
γειν — πρὸς [γὰρ] ἐρωτῶν-
τα, [τ]ί ὁ Σ[ω]κράτης αὐτόν
15 ὠφέλησεν, εἶπε „τὸ [τοι-
ούτους εὐ[ρίσ]κεσ[θ'] ὑπὲρ ἐ-
μα[υτοῦ], ὧ[σ]τ' ἀρε[σ]κε<ι>ν [τοῖς
συν]νοφ[ιλο]σοφοῦσιν —

11. αει. λ. ο || εὐπορεῖν? ληρεῖν? nescio — 13. α. || — XLI,
2. || λν. ν — 5. ειτσεαν ||, ιτ suprascr. — 9. || κασα . . . ον — 13.
προσο. ερω — 14. σοκρατης — 15. τοο. ν || — 17. || μαι — 18.
|| ο. νφ —

Col. XLII. 1, 2 ιοε . . παι || — κα . ετουη || —

..... ν, ἄλλοι δὲ
μα]κρῶ[ι εὐ]λαβέστερον
5 τὴν πρῶ[την ἐ]παγγέλ-
λονται καὶ ὅμως τοιαῦ-
τα συν[γ]ραφόμενοι οὐ
μόνον κατὰ τὰ πρά-
γμαθ' ἡτ[τ]ῶνται ἀλλὰ
10 καὶ κα[τ]αλαληθέντες
πολλ[ά]κις ὑπ' ἰδιωτῶν,
οὐ[δ]ὲ[ν οὖ]τως ἐστὶν πει-
σ[τι]κ[ὸν ὥ]ς ἀλή[θ]εια
καὶ ἡ [περὶ τῶ]ν παραγμά-
15 των [ἀ]μετά[πτω]τος ἐμ-
πειρ[ί]α. Ὅρᾳ[ς τοίνυν] ὡς
περι[γί]νεται[ι . . .] αο
..... καρ . . . ρησα

Col. XLIII. 2-3 || τρο . φ — || αλλ . ον ας δὲ
ταῖς? πειρ νταιτα

5 καιπουαπ σδη
νιον τουτο[. . ἐρ]ωτᾷ?,
τ[ὸ] πάντ[ων] ἀ[γενέ]στα-
τον ἔμο[ιγ]ε φα[ίνε]ται
τὴν ἀσθένει[α]ν τῶν ὀ-
10 χλων [πελθ]ον[τ]ας ἀφ[ορ]-
μὴν πλά[τ]τειν, [εἰ μ]ὴ καὶ
σ]υνάγειν [τ]ὰ τ[ούτο]ις ἀ-

XLII, 5. ησπαγγελ || — 9. ητιωνται — 13. || ετικα . . . αλησε
. ια || — 14. ιπληνρα — 16. || πειρ . αιορα . . ουνωσ || — XLIII,
7. || τ . παντο . α — 8. εμον . εφα — 11. πλαιτειν — 12. || ουν —

ρέσκοντα [καθάπερ με-
14, 15 λοποιουὺς? || ητα . . . τ —

Col. XLIV. ιους [παρασ]κευα-
..... οντατους μεγάλα·
τοῦ]ς δὲ φιλοσόφους δυ-
να[τ]οὺς [ὑπ]ά[ρχ]ον[τας] κε-
5 λ[εῦ]ειν αὐτὰ παριέναι
[π]ε[π]ρα[γ]ματευκόσι καὶ κε-
χορευ[κό]σι καὶ τετελω-
νηκόσι καὶ τὴν ὥραν πε-
πωληκόσιν· εἰ δὲ [ὑ]πέ-
10 δε[ίξ]ε μὴ παραχωρεῖν
λέ[γ]ειν ἀλλ' ἀντ[ι]ποιεῖ-
σθαι [τῷ]ν ἀποτελεσμάτ[ω]ν,
ἀπ[ιστ]ότερον ποιεῖ τὸ
ἀ[μ]φίβολον φάσκων ὑπὸ
15 τῶν ἰδι[ω]τῶν παρα[σκευ]-
άζε[σθαι]. Ὁ δ' ἐπὶ [τ]ὰς
..... ι κατασκευὰς? ..
..... τῷ]ν ῥη[τόρων] τὸν

Col. XLV. 1-3 || ε . ουν — || ο . ινομ — || .. οας —
εἶ]ναι? τὸ κατ' ἀλλήλω[ν]
5 εἴ]ρηκέναι [τ]οὺς ῥήτο[ρα]ς,
ἃ παρατίθησ[ι], καὶ τοῦ
παμπονήρους γερονέ-

XLIV, 1. ιουσιμιζε — 4. || νασουστασιονηγηκε — 6. || γετρα
— 9, 10. ιπε || δεξε — 12. || σθαι . . ον — τον || — 13. || απ . .
στερον — 14. θ. φασκων — 15. ιδιοτωνπαρα || — παραδεδοσθαι?
— XLV, 3. ἀνάλογον? τεκμήριον εἶναι? —

- ναι τοὺς φιλοσόφους ἐν
 . . ισδ ἡγήσεται τὰ κα-
 10 τ'] ἀλλήλων παρ' αὐτοῖς
 γεγραμμένα — καὶ πολὺ
 μᾶλλον, ὅσῳ τοῖς μὲν
 οὐκ ἀπαρέσκ[ε]ι τὸ καὶ
 ψευδές πού [λεχθὲν πε-
 15 ρ[ὶ τῶν] παθῶ[ν]? (ἀγαθῶν?)
 16, 17 || οἱτ — || σὺν —

Col. XLVI. ἀπο] || δει]χθῆσ[ε]σθα[ι] τῆς ὑγ[ι-
 εῖα]ς οὐκ ἀπεργαστι[κῇ]ν
 ο]ὔσαν, ἐπειδὴ νικῶν-
 ται] ὑπὸ τῶν ιδιωτῶν
 5 φάρμακον ἱστορηκότων
 τι νοσήματος ἀπαλλα-
 κτικὸν ἀγν[ο]οῦντες αὐ-
 τοί. Τῶν τε ῥη[τ]όρων οἱ
 διαφέροντες οὐ πολλά-
 10 κισ ὑπ' ἰδι[ω]τῶν ἡττ[ῶ]ν-
 ται], τοῖς πράγμασιν [δὲ
 πολ]λάκισ ἄ[γ]αν, κατα-
 λαλ]εῖσθαι δὲ πολ[λάκι]ς
 ἐπ[ιδέου]σιν, εἰ μὴ τα-
 15 π[ε]ρινοὶ διὰ σωματι-
 κ]ήν νόσον [κ]α[λ]ὶ κα[κο]λ
 ὑπ[ό] τινος πά[θ]ο]υς [γεγε-

9. διηγῆσεται? — καὶ || — 14. πούμ — XLVI, 2. || . . λσ —
 7. αγνω — 10. ιδιοτῶνητον || — 12. απαν — 13. || . μειςθαιδε-
 πολά . . σ || — 14, 15. μηπο || γεινοι — 16, 17. ηκααν. ι || . . σιν-
 οσπαο. υσ —

ν]η[μ]ένοι νουν . . τ . .

19, 20 . ταιμασιν || τιηλπισμεν —

Col. XLVII. 2, 3 || έμπ — || έστι, [τοὺν]αν[τί]ον δὲ
οὐ τῶν ρητόρων ἀλλὰ

5 τῆς Διογένους καὶ τῶν
ὁμοίων ἐπαγγελίας
ὑπὲρ τοῦ ρήτο[ρ]α κα[λ] μόνον
εἶναι τὸν σοφὸν [ἀ-
πο[φ]α]τικόν. Οἱ μὲν γὰρ

10 ἑωρ[ά]κασι τὴν ἀλή-
θ[ε]ιαν ἐκάστου [τῶν πό-
λε[ι] συμ]φερόντων κα-
τὰ [τὴν ἴστο]ρίαν τῆς . . || τ κο —

Col. XLVIII. εἶναι Φίλωνος ὁ [Δημή-
τριος ὁ Φαληρεὺς ἐν [τ]ῷ
περὶ τῆς ρητορικῆς ἐ-
τα[ξ]εν ἴσως τὰ πράγματ' ἄλλ[ως],
5 κατ' αὐτοῦ || δὲ καὶ τὰ περὶ θατέ[ρο]ν
Φίλωνος. Ε[λ]τε γὰρ ὁ μάλ-
λον εἰδῶ[ς τῶν] εἰδό-
των μὲν [πράγμ]αθ', ἥ[τ]-
τον δ' εἰδ[ό]των ἀφειδ[ῶς]
10 τὸ τὴν ἐργολαβ[ίαν] . . .
ἀνασκε[ν . .]αι . κοι . . .
σει τὸν [ὄλω]ς ἄπει[ρον]
σοφὸν τῶν πολιτικῶν

XLVII, 8. φονδ || — 11. || οε — XLVIII, 4. ταπραγματάλλα
suprascr. — 8. ιαθη. || — 12. ιδίως? ρα . . σ —

ὁ τὴν ἄκραν ἐσχηκῶ[ς
 15 ῥήτωρ ἐμπ[ειρί]αν ἀ[πὸ
 τῶν [θ]εω[ρηματικῶν]
 δυν[ν]άμεων — 19, 20 || .. ετα — || φ]έρεσθα[ι

Col. XLIX. ... ω λειν μᾶλ-
 λο[ν] πλανωμ]ένων ἢ μὴ
 πλ[α]ν[ω]μένων ὑπ[ὸ] Δι-
 ογένους [τε καὶ τῶν πα-

5 ραπλησίω[ς] σχεδὸν
 δι[α]λεγομένων [ἐ]ξα-
 πατάσθαι, καὶ κατ[ασ]κευ-
 ασ[τ]ικὸν φέρει το[ῦ] μ]ὴ
 πλανᾶν τοῦ[ς] ῥ]ήτο[ρ]ας
 10 ἀλλὰ τὰ λ[η]θινὰ αὐ]το[ῦς]
 πείθειν κα[τὰ] τὸ πλ]εῖσ-
 τ]ον· πείθειν

13—18 || δε — || ωσ — τα || .απα.... ονυγ — ||
 τειθε... ναι — || .ητε [πο]λειτ? — ||
 οορι —

Col. L. 1—6 ινο.... αη . α... || ιδπ... εξοι.... ||
 ενοφ... ω — || .. λλα... τερε... λλε || ..
 α.... φεγε... νιοσ || — ι προσ... ιλ ||

7 ν . ιο... τοὺς κα[ι]ρο]ύ[ς],
 ἔτι δὲ] τὰ παρ[ὰ] το]ῖς πολ-
 λ[ο]ῖς ἀπ]οτεύ[γματ]α [δ]ι-

XLIX, 2. || λο.ιτ — 3. || πλ.νομ — 4. αιτα.... || — 5. ων-
 σχεδο. ν || — 6. || αιε. λε — 9, 10. ασ. || ἀλλαταλι — L, 7. νο || —
 8. || σ.... στα — 9. || λει. ν. οτεν —

10 εσπαρ[μ]ένα [συλ]λέξαν-
 τας ἀ[ρίγν]ω[στ]α πεποι-
 ηκένα[ι], τοὺς .α της
 στασ.σκειν [μη]δὲ[ν? δι-
 ακρίναντας οσ . .

15 χει τα . ων . υ . . . ιων .
 συμφο[ριῶ]ν? || σοφίαν

18—20 || κατ — || οπε — || εα . . . πα

Col. LI. 1, 2 — κ]αθήκον || — „θρα]σεῖ[ς δ]᾽
 μᾶλλον ἤπε]ρ [ο]ῖ σπο[δ]ού-
 μενοι πεπαύσε[τα]ι“ — φη-

5 σὺν Ἀριστοφάν[η]ς οὕτω
 θεῖς ἀσυρῶς ὥ[ς ἐ]κεῖ-
 νος. Τοιγαροῦν ἐνίστε
 μεγάλα σφάλ[μα]τα λαμ-
 βάνουσιν αἱ πόλεις, ὅ-

10 ταν τοιούτων συμβουλι-
 ῶν ἀκούσ[ωσιν . . .]ο . ισ .
 τητ . φησὶν ο ει
 ραι . α . αθραεντ \α

14, 15 δυσ . αετκροπ λ . || αθρα

Col. LII. 1, 2 || . . . ρυντ — || ου . ἐπιδε[χ]ου? —

τὸ? τοὺς με[γά]λους [τῶν
 πρ[ότερ]ον ῥη[τ]ό[ρων κατὰ

5 σύνεσιν ἐστηκέναι πο-
 λιτικὴν κ[αὶ] με[γά]λ[η]ν .

11. || τασαι . . . σω . . α — LI, 3. || . λ . μ ρισπολον || —
 Postquam Usener Eccles. 112 respiciens σποδοῦμενοι restituit,
 in hanc sententiam Aristophanem lusisse putavi: οὗτοι λόγοις
 μὲν οὐ κατήκοντας στρέφων θρασεῖς δὲ etc. — LII, 3. τουσμει —

εὐα[. τ]αῖς [π]ό[λε-
 σι γ . . ιαγεσ . . . σθ . ι β
 τικήν, τοῦ[ς] ν[ῦ]ν [γ]ὰρ? ε . .

10 ἄρισ . επ ι δευ-
 τερα πόλεις τε υς,
 οἱ δὲ καὶ ἐπι κα .
 λοι σαινουσ να .
 δ' ἀληθ . ι

15—17 || φωνει . ει — || τε σα — || . . ασ —

Col. LIII. λ . ι . ι ῥή||τωρ πολλ]άκισ η .

5 φ]αινόμενος . ναρικαι
 εφ ασ ι σαι
 πόλεις ε η [ἐ]λλ[εῖ]πω-
 σιν ιρα ας ἀνα<σ-
 κευ[αστι]καὶ πρὸ[ς ὅ]χ]λον

10 τυγ[χάν]ο[υ]σι [μ]ηθὲν μα-
 θόντων . οτ . . ασ
 δην μή[τ'] ἀπὸ τῇ[ς] ἐ[ν]αν-
 τίας ἐν[δόξ]ων γεγρονό-
 των μή[τ'] ἀ[π]ὸ τοῦ καλῶς

15 ἔχοντ]ος [πρ]οσερχομέ-
 νων ταῖς] ἀρχαῖς ἀλλ' ἀ[να-
 στρεφομένων? πε]ρὶ λαλήσε-
 ως πω . ου . ο . || — νερια . || —

Col. LIV. αλ . . . ||σι φάσκοντ[ε]ς ου

σῆσ τωι π[αρα-

7. αἰσ . το . . || — 11. πόλει στεφάνους? — LIII, 13. ἐνπερί-
 ρων? — 18. videtur πῶς οὐ —

- 5 πλήσιοί τινες οὐ[θὲν μα-
 θό[ν]τες. Ἐμπαίρω[ς γὰρ ἔ-
 χειν [κ]αὶ ἀ[π]ὸ τοῦ κ[αλλί-
 στου] προ[σέ]ρχεσ[θαι ταῖς
 ἀρχαῖς ἀπειρο]
- 10 τοὺς τελείους κα
 καὶ [τ]ὰς πόλ[ει]ς αἰ
 βρ . . ε . . ειν . ἀλλὰ [τοὺς τήν
 μὲν ἱσ[τορί]αν ἐκ
 κα ρε
- 15, 16 φι[λ]οσοφ — || τα . . ακα —

Col. LV. ὑπ-] || ἀρξά[ι Ἀ]θ[η]να[ίοις τό τε
 δύνασ[θαι σιω]πᾶν, ὡς
 5 παρὰ Ξενοκράτει, μο-
 νωτάτους καὶ λέγειν
 εἰδέναι· ταῦτο γὰρ ἐ-
 κότερον εἶναι. „Τί[νι] προ[σ-
 έχο[ν]τες [τ]ί πρὸς θεῶν
 10 πιστεύσομεν“ εἰ μὴ τῷ
 Ξενοκράτην οὕτως
 εἴπ' Ἀντιπά[τ]ρου καὶ τῶν
 συνέδρων διαλεχθῆ-
 να[ι, καθά]π[ερ ὁ] Φαληρεὺς
 15 ἱστόρηκεν ἐν τῷ [πρ-
 οὶ τῆς ῥητορικῆς]; Ἄλλον?

Col. LVI. 3, 4 ησ μη . . || — εγ . αιαμ . τος ||
 5 τοὺς λαμπρο]τά[τους? κ]αὶ τοὺς

LIV, 9. ἀπείργουσιν? — 12. βρενθύεσθαι? — LV, 4.
 || δυνασε — 8. τιηπο || — 12. || σπαν — 15. ωιηο || —

ἐ[πι]σημ[ο]τά[τ]ου[ς] τῶν
 ἐμπ[ρ]ά[κτων] ῥ[η]τό[ρ]ων δι-
 ἂ τῇν ἐ[μ]φαινομένην
 ἐκ τῶν φ[ι]λοσόφων συν-
 10 ερ[γ]ίαν ἥχ[θαι] παρ' αὐ-
 τ[ῶν] ὥ[σπερ] Π[ε]ρι[κ]λέα
 καὶ τινας ἄλλους ἄρχον-
 τας καὶ] Δη[μο]σθένην, καὶ
 οὐδ' ἔντε[χνον] εἶν[αι] τοι-
 15 οὔτον, οἷον [Σω]κράτε[ι]
 παραβαλόν[τας] Ἀλκι[βι-
 ἀδ[ην] τε καὶ [Κρ]ι[τί]α[ν]. τῆς
 δ' αὐτῆς υ... τ[.] τῶν ῥη-
 τῶν ἔχ[εσθαι]

Col. LVII. λαις τῇν || ἀ[πά]ντ[ησ]ιν [π]αρεῖς-
 ἥγ[εν], τοῖς δ' ὀπλοῖς οὐ-
 κ ἔοικεν. Τὰ μὲν] γὰρ οὐ-
 5 θὲν εὐφυὲς προσφέρε-
 ται πρὸς ἀπάτην μεμη-
 χανημένον, ἡ δ[ὲ] τῶν
 ῥη[τόρ]ων εἰσαγωγή πάν-
 τα [τ]ὰ θεωρήματα πρὸς
 10 τοῦτ' ἔχει τείνο[ντα] καὶ
 κατὰ τὸν Ἡράκλειτον
 κοπιδῶν ἐστὶν ἀρχη-
 γός] ῥᾷστα? αὐταῖς? δο .
 ημ ἦν εἴχ[ε]ν ἐ[κπε-

LVI, 6. || ε... σημ. ταγοῦς — 7. || .. τρα. σὺ ... ητοιωνδι || —
 10. || ερειανηχε — 14. σαιτοι || — 17. || ἀδ. ιτεκαιιοπα. της || —
 LVII, 2. τ. μιν. -αρεῖς || — 11. || κατατατον — cf. p. 354 — 13.
 ||. σσρ — 14. νεν .. || —

15 π]ονημ[έν]ος πονη[ρ]ίαν ..

επαυ . ον .. αυ . ονει ..

.... εναο . υκα .. οκα || — ια ιον || —

Col. LVIII. 1, 2 ανσιλι || — σευ . οιτειν || —

.... τ . σ ... τιονε . κα

... πισ[τεύ]εσ[θ]αι πάν-

5 τας το]ύς ῥήτ[ο]ρας [ῆ] καὶ τὸ

... ινατ .. ν, ὃ προάγε-

ται εἰς πολ]λούς, ἀλλὰ

τὸ ἰδί]ως ἕκαστον τα-

ράττεσθ[α]ι καὶ [συμ]με-

10 τεω]ρίζεσθ[α]ι ἄλλ]οις· δι-

ὃ κιν]α<ι>δοις Ἀριστοφά-

νης α[ὐ]τοὺς ε[ἰ]κά[ξ]ει ..

καθό]σα [δ]ὲ δύνα[ντ]αι?

14—16 τι . ιουσι ... αο . || ει . αι . α

φνε || — ηδ . κ || —

Col. LIX. 2—4 θε || ιωιον ωσ || ... σιτ . ιλ ..

αλ .. αι ... || —

5 π[επι]στενυμένω[ς δὲ] ἰστο-

ρία[ν γ]ράφειν [τὴν ἀγ]ενοῦς

τινος καὶ ἀ[ν]ε[πιγρ]άφου

παρ[α]τιθεῖς. [Οὐ μ]όνον

δ' Ἀλ[έξ]αν[δρ]ον ἠρέθι-

10 ξ[ε]ν ἀλλὰ καὶ τὸν [κ]ατάρ-

χον[τα ἀπάντ]ων κωμω-

δοποιὸν [τῆ]ς εἰς τοὺς

LVIII, 10. ιοισαι || — 12. κακει — LIX, 5. σιστο || — 7.
καίαι . ε — 10. || ζον — 11. || <.... τ —

ρήτορας [ὑπο]μνησθεὶς
βλα]σφημίας, ὅθεν φη-
15 σὶν ο]ὐ κακῶς μο . οκ . ν
· νην ε . . ων πε
ρε . . ατο . . δοπ . η . υε .

Col. LX. ἐ]||πιφέρ[ων τῷ μῆθ' ἐν
προσδο[κ]ῶντ[ι καὶ τῷ
νῦ[ν] γε διαμ[αχόμενος
φιλοσόφωι χ[αρακτῆρ]ι
5 πιέ[ξ]ει πρὸς [τὸ ἄπ]ορ[ο]ν
τὸν φιλόσοφον. Οὐ μὴν
ἀλλ' ἔτι [τ]αῦτα πάντ' ἐπ[ι-
με]λῶς ἐπικόψομεν,
εἰ κα[ὶ] δι' αὐτοὺς ἀναγκα-
10 ξ]όμεθα καὶ αὐτοὶ π[ρὸς]
τὰ παραπλήσια π[άντ]α
λέγειν. Τίς γὰρ οὐκ ἂν δ[ι-
ετ]ράπ[η τῇ]ν Διογένους
πή[ραν, οὗ] μὲν μὴ πιθα-
15 νώ[τερο]ν προσφέροντα
κα α ποι . . ας εἰς-
ῆκ[ται π]αρά Πλάτωνα
18—20 — ἐν ἔτ[ε]ρον || — ὡσα || — ἀλ]ηθ[ε]ς] ἦ
[π]ρα || [γματοῶδες? —

Col. LXI. εδει
.. τ]ινος? ἀπαντήσ[εως]
περιττοτέρως βραχε[ῖ-

LX, 2. προσδολ — 5. ιορ . ν || — LXI, 2. ησ . α || puto ἀντ[ι]-
τινος —

- αν ταύτην ὑπογράφ[ειν].
 5 Τὸ δ'] αὖ φῆσαι τὸ φηθὲν
 ὅμοιον εἶναι τῷ λέγειν,
 ὥς οὐ] κωλύει τὴν μέ-
 θοδον εἰδέναι, καθ' ἣν
 ἄ]περρα ποιοῦσι καινὰ
 10 φ]αίνεσθαι καὶ καθ' ἣν [ἀ-
 π]οτέμνουσι βαλλάντι[α,
 μὴ μέντοι χρῆσθαι κα[τ'
 ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅταν
 χρεία γένηται, ταυτόν
 15 ἐ]στιν τῷ μηδὲν ε[ἶ]ναι
 ἀντειπεῖν — εἶνα[ι γὰρ] αὖ-
 τ]ῇι χρῆσθαι [π]ο[λὺν] ἀμει-
 18—19 νο]ν καὶ π . ο . σο || . ισθαι κα —

Col. LXII. τὰ || μὲν γὰρ οὐθὲν ε]ύφυ-
 ἐς ἔχε[ι πρὸς ἀπάτ]ην
 μεμηχα[ν]ημέν[ον], ἡ
 δὲ τῶν φητόρων [ε]ἰσ[α-
 5 γωγῇ πάντα τὰ θεωρή-
 ματα πρὸς τοῦτ' ἔχει τελί-
 νοντα καὶ κατὰ τὸν Ἡ-
 ράκλειτον κοπίδων ἀρ-
 χηγός. Πῶ[ς] γοῦν ἔστ[ι]ν
 10 χωρὶς τοῦ πάντ' ἐπιδει-
 ξαι τὰ θεωρήματα πρὸς
 ὃ λέγει τείνοντα τ[ούτων]

μηθὲν ἀπλῶς εἰπεῖν;
 ἢ τίς ἄν τ]δ π[ρ]ότερον τοῦ-
 15 τ' ἀν[έχουτ'] ἀπὸ τοῦ ῥη-
 θ]ησομένου κα[ὶ λ]εγο-
 με]νου πρὸ[ς αὐ]τῶ[ν]? || νο... αὐτα —

Col. LXIII. τάχα δι' ὧ[ν]? ἀφορμήν
 τιν' [οὗ]τω δίδωσ[ι]ν
 ἐν[λό]ις πρὸς ἀπάτην
 τῶν ἀκο[υό]ντων. Ἀλλὰ
 5 νῆ Δία τοῦ[τ]ο τοῖς ὀπλοῖς,
 ἐρεῖ τις, οὐ συμβέβη-
 κεν [τ]δ δ[ι]δ[ό]ναι πρὸς ἀ-
 πάτην ἀφορμὰς. Οὕκουν
 τοῦτ' ἐχρῆν, ἐ[γὼ φ]ήσω,
 10 λέγειν συμβεβηκέναι
 τοῖς τῆς ῥητορικῆς θε-
 ωρήμασιν, μᾶλλον δὲ
 τισίν, ἀλλ' οὐ τὸ „πάντα“,
 καὶ „τὴν εἰσαγωγὴν“ εἰς
 15 τοῦτο τε[ί]ν[ειν] θ... ατα
 το... α..... χη

Col. LXIV. αι τ[ὸν] ὄργι-
 ζόμεν]ον?. [Καὶ μὴν] περ[ι]ο[υ]-
 σίαν καὶ σῶ[μα]τος [ἰσ-
 5 χὺν κα[ὶ κ]άλλο[ς] καὶ [μυ-
 ρί' ἄλλα προφέρειν [εἰ-

LXIII, 1. διω. σλι — 2. τω. διδωσιν || — 3. || εν. εισ — 9.
 ενοψησω || — LXIV, 1. αν.. ιπερ || — videtur αὐτοῖ — vel αὐτὸν
 πρᾶννθήσεσθαι τὸν δ. — 3. περο || — 5. μαλλο. καιω || —

χεν ἄ[ν] τις ἀφορμὴν μ[έν]
 τισιν εἰς ἀδικίαν ἀ[ν]-
 θρώπων διδόντα, τε-
 10 τιμημένα δὲ χάριν ὠ-
 φελίας καὶ παρεχόμε-
 να πολλ[ά, εὖχ]ρηστα δὲ
 λεγόμενα καὶ ὑπὸ Δι-
 ογένους. Εἰ δ' ὅντως ἀ-
 15 μιλ[ᾷ]σθαι δυνατός ἐσ-
 τιν ὁ ῥήτωρ καὶ τὴν σιω-
 π[ήν ..]ε σο . . . ια . .
 εασαι ατα || η πολλὰς α —

Col. LXV. πῶς] | μὲν δυ[νατόν] ἐστίν καὶ
 το]ύς Στωικούς, [εἰ μὴ] κα[ὶ]
 τοὺς φιλοσόφους ἅπαν-
 τας λέγειν ὁρᾶσθαι τοι-
 5 ούτους καὶ ἐπιδεικνύ-
 ειν τινὰς ῥήτορας οὐ
 τοιούτους; εἰ καὶ παιδα-
 ρ]ιωδῶς οὐτ[ος] παρὰ σ-
 τή[σ]ας ὑποπτειθ[ή]σε-
 10 σθα[ι ἢ] ἀπαντηθήσεσθαι
 τοῦτο προσέθηκ[εν] „ἐὰν
 μή τις οἰκείας ἦ[τ]ων] ἦι
 φύσε[ως] το]ύς
 ἀπολ[αύ]οντας ἐαυ[τῶν]
 15 ἀν[θρώπ]ους καὶ λόγους .
 ξ α . εν . ι καὶ δι . || — ν . οτε || —

LXV, 8. δ . ν || velut προσδοκήσας — 13. || φρσειτ — 14.
 ἀπολλ . οντας — 15. τουσαι —

Col. LXVI. καθ[άπε]ρ ἐν Λα[κεδαίμο-
νι φα[νῆν]α[ι] τοὺς ῥήτο-
ρας ἢ[τι] ᾗτο — ἄλλ[λ]αι δὲ
πολλὰ συντυχίαι καὶ

5 π]ονηρίαι πάντη διὰ
τῶν ἀνθρώπων. [Ἐ]ῶ γάρ,
ὅτι κα[ι] ἀπὸ φιλοσοφί-
ας ὥρμ[η]μένους[ς] ἔχ]οι
ἄ]ν ἐπιδεικνύειν τι-

10 νὰς αἰτίους κα[ι] ἀ]ναι-
τίους τῶν εἰρημένων.

Εὐπορήσουσι δὲ καὶ
δημοκρατίας ἐκ τυραν-
νίδων παραφέρειν [καὶ

15 φυλακὰς ἐκ πολ[εμίων
κ]αὶ σωτηρία[ς] ἐκ τῶν με-
ρίσ]των συμφ[ορῶν] τοὺς
ῥήτορας[ς] ἐξευρηκότητας
παραστήσ[ουσιν]

Col. LXVII. { . . . οὐδ' εἰ λέγε]ι, ὥς Ἀ[θή-
νη[σί] τι ἔρυμα ἐ]φύετ[ο
τῶν τυράννων, ὅπου
πλείονες ἐγένοντο ῥ[ή]-
5 τορες ἢ συλλήβδην κα-
τὰ τὴν ἄπασαν οἰκου-
μένην, ἀληθὲς εἶναι
δύναται τὸ μηδεμίαν

LXVI, 2. || νια . . . ιαντους — tertia littera φ vel ψ fuit —
17. || . ετων — ἐξ ἀκατασχέτων? — LXVII, 1. μῖσος ἀνήκεστον
ἐνεφύετο?

π[ολιτείαν] διὰ δῆτο-
 10 ρας ἐκ δημοκρατίας
 εἰς τυραννίδα περι-
 στήσαι. Σιωπῶ γὰρ, ὅτι
 καὶ τὰς [αἰ]τίας, ἃς φα[ύ-
 λ]ας? ὑπέγραψε, κοινὰς
 15 μὲν] εἶναι καὶ παντὸς ὁ-
 χλου συμβ[ήσε]τα[ι] ..
 17—19 δια αν .. || κα ν καὶ
 τι || ν χρι || —

Col. LXVIII. χεσι
 λασεα . ισαι
 εἰ δ' Ἀ[ίσχλ]νης οὐκ ἂν
 ἐπετ[εῖμ]α τοῖς Ἀθηναί-
 5 οῖς, ὅ[τι] Δημοσθένην
 οὐχ ὥς τοὺς περιτρέψαν-
 τας τῶν πορθμέων ἐ-
 κώ[λ]υ[ον] ἀ]πενθύνειν
 ἀνατε[τρ]αφότα τὴν Ἑλ-
 10 λάδα, κ[α]κῶς Διογένην
 ἐροῦσιν λέ[γει]ν οὐ χρῆ-
 σθαι τοῖς αὐτοῖς δῆτορσι
 τοὺς Ἀθηναίους. Οὐ μὴν
 ἀλλὰ κακέϊνον κακῶς
 15 καὶ μαχόμεν[οι ο]ἱ ἴς ἐ-
 ψηφίσαντο] μετὰ τὴν

LXVII, 13. φαι || — 14. initio una ampla vel duae exiguae
 litterae exciderunt — fortasse nomen latet — 15. || ... ιεναι
 — 16. συμβάλλεται? — LXVIII, 4. || επετο . λα — 5. || οισο-. —
 cf. Aeschin. or. 3, 158 — 11. δε . ωνον —

τε[λευτήν οἱ Ἀθην]αῖοι
τῇ[ν Δη]μοσ[θένους] καὶ
..... θομ . επιρα

Col. LXIX. λαίη . || ... Δημοσ[θέ]ν[ο]υς καὶ
Λυκούργου περὶ τῶν Ἀ<ρ-
πα[λ]είων ψευδῇ πειρά-
5 σονται δεικνύειν, [ἐκ] δὲ
τῶν μάλιστα πεπιστευ-
μένων ιστορι[ο]γράφων
γράφειν, ἃ φησιν λέγειν,
καὶ π[ά]ντως ἀσημότατον
10 εἶναι δια[τε]νοῦνται
καὶ δυσμενῇ καὶ τὸ πέ-
ρας ἀ[ν]αι[δ]ε[ί]ας. Ἀπαρν[ή]-
σονται δ' εἰκότως καὶ Ἀ-
λέξανδρον αὐτοῦς ἡρε-
15 θ[ικέ]να[ι κ]αὶ τὸν πατέρα
πολ[ὺ] πρότερον ἐπ[η]ρε-
17—20 θ[ί]σθαι. Το]ύς δὲ τὰ τ... || να — τας
τ[ῶ]ν || λη — || ειν —

Col. LXX. φήτ]ο- || ρας δὲ ἐκβεβληκέ]ναι
καὶ τεθανατωκέναι
τὰς Ἀθήνας. Εἰ δ' ἐναι
5 καὶ φήτορας ἐκώλυσαν
προσιέναι, μὴ μόνον
συμβουλεύειν, ἀλλὰ

LXIX, 3. Ἀρπαλ. Usener — 12. || ρασασται ε — 16. || .. αν
— 17. || θε —

πολλὰς καὶ τὰς μεγίσ-
 τας διατελεῖν αὐτοῖς
 10 χρωμένους· καὶ πάλιν
 τοὺς φήτορας μὴ πάν-
 τας ἀνχοῦντας, ὥ[ς] ἔ-
 φην. Πῶς ἐ[ῖρη]τ' ἀδι[κ]ε[ῖν] ἢ
 συν]τελεῖν τόλμαν; καὶ
 15 πῶς τ[ῶν] ἄλλ[ω]ν [τ]οὺς
 μὲ]ν κακουργ[ίας, τοὺς
 δὲ] καὶ τάγαθά; πῶς περ-
 θει]ν εἰς παρα[σχ]ε[υ]ὰ[ς] .

Col. LXXI. 1-2 || νουσ — || . ἣν ἀπεφ[αι]ν —
νης. Ἀλλὰ [τῶν] π[ερὶ]
 τούτου πλέον ἢ προσ[ῆ]-
 5 κον ἴσως ἦν ἀπελαύ-
 σαμεν, εἰ καὶ μεμήκνυ-
 τ[αι] τὸ βιβλίον τὰριστω-
 νος. Ἐ[πὶ] το[ίν]υν [τ]ούτ[οις],
 καθόσον [δὴ π]οτε συμ-
 10 φέροντα, τ[ὰ] τῶν ἐξ]ετα-
 σθέντων ἀποθεωρή-
 σομεν — πρότερον ἐπι-
 σημαίνόμενοι τ[ὸ] μὴ-
 δὲ τούτοις ἐν[ν]έχθαι
 15 τοῦ μὴ φιλορήτ[ορας] γί-
 νεσθαι[ι .] αἰπ
 τερον ατο

LXX, 13. επιταδι — 16. ω . || — LXXI, 7. ονξαριστω || —
 9. οσοναι

φιλοσοφικὴν ἦτο

19, 20 τοῖς το[ῖς] ῥή- || τορσ[ι]ν ο —

Col. LXXII. ^{2, 3} τικ ασα. || νινε ιτο. || —

καὶ σωθῆι [μάλι]στα, [οὐ

5 τὸ μὴ προτ[ρέψ]αι παν-
τελῶς ἀφι[στάν]ειν τῆς
ῥητορικῆς [φησι]ν ταῖς
ἐπιχει[ρ]ήσ[εσιν] ἀπο]φαί-
νεσθαι, μόνον δὲ τῆς ἄ-

10 γαν προσκαύσεως, τῆς
δὲ πολιτικῆς οὐδ' ὅ-
λως. Φησὶ δὴ πρῶτον

ἀποτρέπων, ὅτι κελευ-
στοῦ καὶ οὐ κυβερνή-

15 του δ[ό]ξαν ἔχων ὁ ῥή-
τωρ οὐκ ἄξιός ἐστι

προσποιεῖσθαι κυβερ-
νήτης [εἶν]αι. Πολιτι-
κῆς γὰρ οὐκ ἔστιν [ιδί-

20 ω]ς? λέγειν διασα . .

Col. LXXIII. φησὶν ὅλην τὴν σύστα-
σιν ἔχειν ἐκ τοῦ ψεύδους,
ὥστε φαίνεσθαι τῷ φι-
λαληθεῖ φευκτέαν. Ἐ-

5 γὰρ δὲ τὴν σοφιστεύ[ου]-
σ[α]ν ἀφείς, εἰ καὶ περὶ ταύ-
της ἐδυνάμην τι λέ-
γειν, καὶ τὰς τέχνας τὰς

LXXII, 4. ε. || — 15. δωξαν, credas χάραν fuisse — 20.
|| . οκλε —

Ἀριστοτέλους — καίτοι[ι ὅτι
 10 ἄλλ[ο]ι [τ]ῶν ἀ[π'] αὐ[τοῦ] συν-
 ἔγραψαν ἐ[π'] αὐτοῦ πα-
 νουργίαις τῶν ρητόρων
 σοφιστικῶν, εἶχον ἐ[πι]-
 δεικνύειν — τὴν Περι-
 15 κλέ[ους] καὶ Καλλισ[τρ]ά[του]
 καὶ Δη[μοσθένους] [ῥη]-
 τορείαν τί]να τρόπον εἰ . .

Col. LXXIV. 1, 2 λισυ || — θει ψε ||
 ημένους ὁρῶ καὶ
 χ[ρω]μένους τοὺς οἶους
 5 ἐ[ἵπον]. Εἰ δὲ τὸ κατεστο-
 χ[ασμ]ένον εἰκότως
 ἢ τάληθ' εἰ [σ]υνεγγ[ί]ζον,
 πιθανὸν ἔλεγεν ὥσπερ
 ἀδυνατ[οῦ]ν ἀληθὲς εἰ-
 10 ναι καὶ ἀποβαίνειν· ἐ-
 φ' ὧν, ὥς λέγουσιν οἱ ῥή-
 τορες, αἰσχύνομαι πε-
 ρὶ τοῦ μηδ' ὁποιανοῦν
 ἀπόδειξιν εἴσεν[εγ]-
 15 κε[ῖ]ν. Πρὸς δ' ἐστ[ῶ]τα? λα-
 λήσαντες μετα . ε . . .
 τα πονεῖν εἶναι φ
 κοσ || .. θαι α —

LXXIII, 10. || . λλ . ιωνατ — 11. ε-αντου — 13. εἰ . . || —
 15. || κλει —, καλλισ . α . . || — 16. μοσθενουσου . || — LXXIV,
 1, 2. καὶ συνεγγίζον — τάληθεῖ ψευδός? — 4. || χο . . μεν — 14,
 15. εἴσεν . σῖ . || κεν —

Col. LXXV. σημα . . μα
 τοτεν μεμφοθῆναι
 τιοντον τῶ[ν] αὐλη-
 τρίδων παρ' α[ὐτῆ]ς? ὑπο-
 5 λαβόν[τ]' εἶναι πρὸς τὸν πυν-
 θανόμενον, ὃ γίνεται
 παρ' αὐτ[ῆ]ς? τοσ . οτε . .
 μάλα? δὲ τὴν αἰτίαν
 φύσιν· τοῦτον δὲ πειθό-
 10 μενον [καὶ] τὸν θρασύνου[ν]-
 τα καὶ τὴν ἀναίδ[ε]ιαν
 ὑπὸ τῆς ῥητορικῆς γεν-
 νᾶσθαι μὴ τὸ παραπλή-
 σιον [ἀ]λλὰ τὸ ἀντίστρο-
 15 φον [ἐρῶ]τᾶν καὶ ἀπο[κρί-
 νασθ[αι· τ]ὸν ποιήσα[ντα]
 τὴν μὲν ἐ[ρώ]τησιν [ὥς
 θρασύν[νον]τα

Col. LXXVI. . ω . . . ηδειαν, ὅτι [χ]ρή-
 σιμον [ἔ]τερον, ἀλλ' [ε]ἰ [γ]ε
 5 τ]οῦλάχιστον δύναται
 συνεργεῖν, πλήθους δύ-
 ναμ]ίς ἐστίν καὶ ὁχλι-
 κ]ήν [τ]ίνα· διοικοῦσ[ιν ἰ-
 στορί]αν ἐν ἐκκλησίαις
 10 καὶ δικαστηρίοις, [εἰ καὶ
 ἐν τοῖς μετα[ξ]ὺ [κ]α[ι]ρ[ο]ῖς
 οὐκ ἔ[σ]τιν α[ὐτο]ῖς χρεία

LXXV, 8. αν . || — 16. σασ . || — LXXVI, 2. || ηθογ . αν —
 7. || ισ — δύναμεις τις ἐστιν? — 11. χα . ρ . || — 12. αὐτῆς? —

π]ε[ιθ]οῦ[ς· διὸ οὐ]δὲ τέχνη [έσ-
τλ[ν]ει . . . ιε . ον ε .

15—17 ει . . λλοι . . . — οπε . . . — , καθ' ἣν . || —

Col. LXXVII. 1—4 . . . π . με — || . . . αρ . . . απ — || . . .
ην . . . έπαν[ο]ρθοῦν . . . ην ον . . . νωιε-ει —

5 . . . χοῦσιν? [μ]όνον? τω

. . . έτέρων? ὥς κ . .

. . . τα[ύ]της [π]ου π[ο]ρ[ί-
ξ]ειν τὰ πρὸ[ς τ]ὸν βίον

καὶ τῶν [ῥητό]ρων ἀμέ-

10 λει τούτ[ων με]τὰ τῆς

ῥητορικῆς ἐνδόξω[ν

καὶ μετ' ἄλλων μυρίων

γίνεσθαι με[λλόν]των

καὶ τὴν ῥητορικὴν φασ-

15 κόντων . αι ην

τσιανα . ενι δη καὶ

προση αι || κη —

Col. LXXVIII. πολιτεύσε[σθαι τ]ὸν [σο-
φὸν [ο]λομέ[νω]ν, κατ[ὰ] τ[ὸ]

τὴν] πολιτικὴν φιλο-

σοφίαν [ε]ἶναι παρ[ά]γει

5 τὸ τῇ[ν] ῥητο[ρικ]ήν, διότι

πλη . ον . . . υπ . ρετω .

-αρα . μὴ μόνον τοῦ?

πράτ[τ]ειν ἀλλὰ καὶ

ο[ί]κειν τινα καὶ διοικ[εῖ]ν

13. || τε — LXXVII, 7. τησ-ουπ . ρν || — 9. || καιτωνι — 10.
διὰ? — 11. ξωσ || — 13. μει . . . των || — LXXVIII, 1. ονω . || —

- 10 ἢ τ[οι]οῦ[τ]ον ἔχοντα ν .
 ου . α . εἰενοι τὸ? πα[ρα]-
 πλ[ήσιο]ν ἐπιτηδεύε[ι]
 ἀπρ . . . ντ . . να μ[έν]-
 τοι π . . . σεγ . ρ . . . σε .
 15 καθ' ἣν . . ου δια || σης τη —

Col. LXXIX. ν . οι . . || κ[α]λῶς μὲν ἐπέβαλλεν

- ἀλλ' οὐ [συ]μφώνως οἷς ὑ-
 5 πὲρ [τοῦ πο]λιτεύεσθαι
 δο[κιμάζ]ουσιν, ἀ κα-
 ταλ[είπ]οντες αὐτὸ τοῖς
 λοιπ[οῖς κατ]ορ[θῶσι] φι-
 λοσοφίας ἐνεργ[ήμασι].
 10 ἀκείνα τιμώντων
 εἶναι δι' αὐτὸ καθάπερ
 καὶ τὴν θέαν τῶν [ἰδεῶ]ν·
 λέγει δὲ καὶ τ[ὸ] πλε[ῖ]στον
 14—17 || λιτ . . . π — || λε . . . αν . . . νο . . ||
 ιν . το ταν || — δυνα . . || —

Col. LXXX. τῶ[ν . . .]ρισι .

- μ[έν]ω[ν] ἀλλὰ μυρί[ωι]
 ταῦτα μάλλον, εἰ μὴ καὶ
 5 παρὰ πολλοῖς τῶν δια-
 ατριβικῶν. Ἄλλως δὲ
 τοῦ μὲν σ[ώ]φρονος κρι-
 τοῦ [σπ]αν[ί]ου τινὸς ὄν-
 τος ἄφρονος τ' οὐ πλέο-

LXXIX, 6. || δοι — 7. εγοντες — 8. ορες...φι || — 12. των
 . ν . ν || — LXXX, 6. κων . αλλωσ — 8. οταν . ου — 9. non puto
 τοῦ —

- 10 νος καὶ τούτου παρατ[α-
ξομένο[ν μᾶλ]λον ὑπὸ
τῆς κατασκευῆς, εἰ μὴ
καὶ τῆς λέ[ξεως? .]ας .
14, 15 ἡσϞ . . . ιτι ιω || . λυ . . . τω

Col. LXXXI. ἐδωρο || δόκησεν. Τὸ μὲν [γὰρ] ὁ-
λοσχερὲς εἶναι καὶ τῆς
5 προθέσεως οὐ θιγγά-
νον, ἄλλως δὲ ῥαίδιον
ταύτῃ [ἅπαν]ταχῇ συν-
αἰδ[ον? .]νω . ι[. , τ]ὸ δὲ τῷ
κ[ριτεῖ] [δοκ]οῦν κα[λ] τῇ[ς κα-
10 τ' αὐτοῦ πίστεως πειρ[ώ]-
μενον θ[ιγγ]άνειν, τὸν
ῥήτορα δὲ α . ιω . οντα
κ[αί]? ἀδιαρινητον ὁμο[ί-
ω]ς εἰ ἐπὶ προτέρων κα-
15 τα]φέρεσθαι καὶ τὸ π[ρῶ]-
τον ε τωι τη || το
18 τῷ[ν? φ]ιλο[σό||φων]? —

Col. LXXXII. κα || σι [λ]αμβ[άνειν]
καθολικόν, ὥσ[περ] ἔ[οι]-
κεν, εἰ κα[λ] το[ῦτό] ποτε
5 ἐνκρίνουσι πρόσκαι-
ρον οἱ πρακτικοὶ τῶν
ῥητόρων, [ἀλ]λ' ο[ὐ] κατα-

LXXXI, 3. Ϟιο || — 7. || ταυτηιδιχ. ταχῇ — 9. || . Ϟιτειλ —
ἀρκοῦν? — 11. θα . γανειν — 13, 14. ὁμολογεῖ ἐπὶ? — LXXXII,
7. λοικατα || —

κόρως· ἀ[μέλει δὲ κ]αὶ
 πρὸς τῶν [εἰδό]των πα-
 10 ραινείται [τὰ] πολλὰ φεύ-
 γεσθαι τὸ τοιοῦτον ἀ[ν-
 [δ]ά[ν]ον διὰ [τ]ὴν ἀργίαν
 καὶ τ[ὸ μὴ] κοπιᾶν, ὅ-
 ταν [μὴ ἔχη] τὸ μεθο-
 15 δικόν τις]νο
 . . . νλ παρὰ ἥ . . . ν
 18 . . . νχη . . . ατ —

Col. LXXXIII. 1-3 ο ἥ . τευ — α ἥ ἡγοῦτον — των ἥ
 ἀ[π]τόμ[ε]ν[ο]ν? τό θ' ἀρμότ-
 5 τεσθαι κατὰ τοὺς ἐλέγ-
 χους, ὑπὲρ ὧν φασιν ἐκ-
 θεῖν[αι] τὰ κατὰ μέρος, εἰ
 πε[ύ]σεται, καὶ τὸ ἐγκω-
 μιάσ[α]ι καὶ ψέξαι δυνά-
 10 τὸν εἶναι τὸν ῥήτορα,
 καὶ εἰ διὰ τὸ τοὺς ἀνθρώ-
 πους [ε]ὐ[φ]ωνῆ[σ]αι μό[ν]ον
 ἐπαμ[ύ]νοντ[αι] φο . ε . ἥ πε —

Col. LXXXIV. . ονι ατ
 μασιν . . πονον ἔμπει-
 ρον ἰδ[ί]ων? εἶναι, καθὸ
 ῥήτωρ. [Π]ῶς μὴ θανμά-
 5 σωμεν; Ἡ γ[ὰρ] οὐδὲ τὸν
 πολιτικὸν ἐροῦσιν ἥ

LXXXII, 8. σαι ἥ — 9. ἥ προστωνσ — 11, 12. αλ ἥ λαίμον —
 LXXXIII, 4. ἥ α . τομον . ν — αὐτὸ μόνον? — 7. ἥ θειν . τα —

τοῦτον ὁμο[λ]ογοῦντες
 π]ῶς οὐ δε[δ]ε[χ]ασιν ἔ-
 τερον ὄντα τῆς τῶν ῥη-
 10 τῶρων ἐμπειρίας εκα .
 νον οὐκ? ἐκ[β]ά[λλ]ουσιν;
 ὥστ' οὐδ' ἐγκ[ωμιάζε]ιν
 καὶ ψέγειν κ || . φωνες — || .
 . . ωνα —

Col. LXXXV. . . σον . . ὁμοίω[ς δ' οὐ-
 δὲ πε[ρὶ] ἄ[λ]λων δῆλον
 ὅ]τι, περὶ δὲ συμφερόν-
 5 των ποιῶν ἀκ[ούο]ν[τ]α[ς]?
 ἄλλου προεστηκέναι,
 τὸν δὲ ῥήτορα μηδενός,
 εἰ] τοιοῦτος. Συμφερόν-
 των μὲν γὰρ πολιτῶν?
 10 τοιούτων ἐμπειρός ἐσ-
 τιν, οἷω[ν δ] νοοῦμενος
 π[ο]λιτικός, καλῶν δὲ
 καὶ δικαίων τῶν κατὰ
 δόξας, καὶ διαλέγεται
 15 περὶ αὐτῶν, ὧ[ν] φαμεν,
 οὐ[χ]ὶ τοῖς [π]ροει[ν]αι [δ]υ[ν]α||[μένοις —

Col. LXXXVI. σου || ις. Φ[υσι]κὸν
 γὰρ τούτου γ' εἰ[ν]αι τὸ π[λ]εῖσ-
 τον, ὅσον δ' ἐξ ἐπιμελεί-

LXXXIV, 8. || εως — σινε. || — 11. ουειν || — LXXXV, 5. || ακ
 . . ν . αρ || — 9. πάντων? — 16. || ουντοις . ροειλαιωνα || —
 LXXXVI, 3. πα . || —

5 ας καὶ παραγγελμάτων,
 οὐκ „ἐν ἡμέρ[α]ς βραχεῖ
 μέρει“ παραδοτόν. Ὅμοι-
 α δ' εἶναι καὶ περὶ τοῦ
 προσεκτικοῦ. Καὶ μὴν
 10 τῆς γε διηγήσεως ἐπεὶ
 τὸ κυριώτατον ἐν τῷ
 σαφῶς, σαφέστατον ὑ-
 πὲρ ἐκάστου διηγητήν
 εἶναι [τὸν] μάλιστα πα-
 15 ρακο[λουθο]ῦντα, τὸν ῥή-
 το[ρα δ' οὐκ] εὐθὺς ἢ ῥή-
 τορικῇ ..]λαλ .. ἰδε

Col. LXXXVII. "Ἀξιον] δ' ἐπιστ[ά-
 σεω[ς] τὰς μὲν ἀτέχν[ους]
 5 κοινὰς ἀπάντων ὑπά[ρ-
 χε[ι]ν, τῶν δ' ἐντέχνων τ[ὸ
 εἰκὸς καὶ τὸ σημείον
 καὶ τὸ τεκμήριον οὐ-
 θὲν αὐτοῖς προσήκε[ι]ν, ἀλ-
 10 λὰ τὸ μὲν σημείον εἰ-
 να[ι] τοῦ παρηκολουθη-
 κότες ἰδιον, οἷον τὸ μὲν
 ἐν νόσοις ἰατρ[ῶν], τὸ
 δ' ἐν τοῖς περὶ τὸ πλεῖν
 15 χ[ειμῶ]σιν κυβερνή-
 του, παραπλησίως [δ]ὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων· τὸ δ' εἰ-

κὸς [το]ῦ παραθεωρή-
σαν]τος, πῶς τε
20 αὐτοῦ προ

Col. LXXXVIII. [συνεστηκέναι δὲ τῶν περὶ τὰ πά-]
θη κα[ὶ ἡ]θη, οἷς δικαστή-
ρια [κ]ινεῖ, τ[ὸ] κυριώτα-
τον ἐν τῷ κατανοῇ-
5 σαι, διὰ τίνων καὶ γεν-
νᾶται καὶ καταπραῦνε-
ται ταῦτα. Τοῦτο δὲ μό-
νον ὥς οὐ προσῆκον ἐ-
αυτοῖς ο[ὐκ] ἐνχειρῆσαι
10 τοὺς ῥήτορας ἐκ τῶν Ἀ-
ριστοτέλους μετενε[γ]-
κεῖν, τὰ λοιπὰ μετενη-
νοχότας. Τοιούτων δὴ
τινων λεγομένων
15 προχειρό[τατο]ν ἂν δόξ[ει]-
εν εἶναι [τὸ] τῶν το . ν
μερῶν [εὐκ]αταφρόνη- || [τον
18, 19 ιτονι . . || — τεκμ]ήρια? μνι || —

Col. LXXXIX. 2, 3 || αν . . ιατεσ — || α . ρσ . ησετ — ει .
ο[ὐ]δ[ὲ] κ]αθ' ἑνα? παραπλη-
5 σίως τοῖς τοὺς νοσοῦντας
ὕγ]ιάξουσιν διὰ τῶν ἀλό-
γων παραιτ[η]σόμεθα
.. ισδιων τὸν ἀξιοῦντα

LXXXVIII, 11. νει || — 14. νων . || — 16. τριῶν? an ditto-
graphia est? —

μηδ' ἀθρόου[ς πεί]θειν, ἐ-
 10 πειδ[ή]περ οὐδ' ἐ[αν]τουὺς
 οὐδ' ἐρώμενον καὶ φί-
 λον προσεπ[ι]σημηνά-
 μεν[οι], διότι καὶ [τούτους
 φασὶν εὖνους, οὐ λία[ν
 15 θετι[κ]ῶς ἀλ[λ]ὰ
 16—18 || ...κατου... — || πα...τυ — || .ρα.ερ —

Col. XC. 2, 3 ||ιτ...αν — ||ετ...απ...λα... || —
 α...υχη[. ἀ]λλ' ἐ[πι] τήν
 5 καιρι[αν] ο[ὗ]σ[αν], ἡ παρὰ τήν
 ἰδιότητα τοῦ χειρισμοῦ
 τὸν λοι[πὸν] παραγίνο-
 μέν[η χρόνον οὐ]δ' „ἐν ἡ-
 μέρα[ς βραχεῖ] μέρ[ει]“ ἐγ-
 10 γείνεσθαι [πέφυκεν]. τὸν
 δὲ νε[ικᾶ]ν μὴ] δυνάμε-
 νο[ν] καὶ γεινόμενον [ἐ-
 ω[λον] κα[ὶ] τ[απε]ινὸν..
 14—19 || προσ ιαρα || — ω εταυ || —
 υτου παρ' || ἡμῶν δὲ — || τη ερι —
 || μηδὲν ἄτεχν[ον] —

Col. XCI. δυν]α[τὸν οὐ-
 τως ε[ἰ]πεῖν, ὥς μέ[λλει
 καὶ τὸ πληθὺς ἐν ὁ[λίγῳ]
 καιρῷ ποιῆσα[ι παρὰ-

LXXXIX, 9. αθροουν — XC, 5. καιριμο — 11. || α...ικαι
 — 13. || ων — 16, 17. velut: παρ' ἡμῶν δὲ συγχωρεῖσθαι ταύ-
 την μὴ περιγίνεσθαι καὶ μηδένα τεχνίτην ... —

- 5 κολουθῆιν. Θανμαζ[έ-
 σθω δὲ καὶ καθό[σον γ',
 εἰ ταῦτα [γ]ινώσκ[ει,
 ὁμοίως οὐκ ἀπεῖ[δ]εν
 διαφορὰ[ς] τοῖς πεπαι-
 10 δευμένοις καὶ φιλο-
 σόφοις ἐν τῷ σαφέστε-
 ρον ἐξενεγκεῖν πρὸς
 τοὺς μὴ τ[οιού]τους [ὑ-
 παρχούσας, μὴ τι δ]ή γε
 15 τσ[. . π]ᾶς ῥήτωρ ασ. .
 .. αδυσ .. διονο ...
 .. οτην — || νηιτω —

Col. XCII. υμ. α. . || πολλῶν σοφιστῶν, ὥσ-

- 5 τε καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 σχημάτων τῆς λέξεως
 ἡμεῖς ὑπακούειν τὰ
 παραπλήσια καταξιώ-
 σ]αντες, ὅταν τῶν πίστε-
 10 ω]ν τὰς ἀτέχνους [φ]ῆμι κοι-
 νὰς εἶναι πάντων οἶον
 μαρτυρίαν, βα[σ]άνους
 κ]αὶ τὰ τοιαῦτα, λέγω-
 μεν, ὅτ[ι] τούτων ἡ μὲν
 15 εἰδησίς ἐστι κοινὴ
 καὶ τῶ]ν ἰδιω[τῶν], ἡ
 δὲ] χρῆ[σις ε]ὐκαιροίαι
 καὶ οὐκ ἐπιστή]μη[ι || [συνέχεται vel sim.

XCI, 7. τινωσι — 14. || τ — XCII, 16. ηἰδιω —

Col. XCIII. Ὡσπερ [γὰρ || περὶ τῶν νοσ]ημ[άτων] τὸ
εἰ[κὼς] [ὁ] ἱατρὸς οἶδε καὶ

τὸ [τ]ῶν χειμῶνων κυ-

5 βε[ρ]νήτης, οὕτω καὶ

ῥή[τω]ρ ἀποβησομέ-

νων τινῶν τῇ πόλει, καθάπερ

καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ[ς] πο-

λιτικο[ύς] καὶ[ρ]οῦ[ς] πα[ρ]α-

10 θεω[ρ]ή[σας], πῶς πάν[τα]

πράττουσιν, ἐξ ἧς εἰ[λ]δή-

σεως [ἐφ]η [πρ]ο[τ]ρέπessθαι

πλ]ήθ[η]· οὕτε ... τον || . ο

15—19 φ . . ον || . ον . . ριενλωιμ . . ιι || — νι

. . || κα — νπαπε . . . || — μεν || α —

κουνε . . . || —

Col. XCIV. τοῦ[τον μ]ή [γι]νώ[σκειν]

τὸ π[ολλο]ῖς ἄλυπο[ν] — ὥσ-

περ [τῶν] σημείων καὶ

τῶν εἰκότων, ἂν καὶ

5 μ[ετρι]άξῃ, [π]α[ρ]αλυπούν-

των. Οὐ μὴν οὕτω γε

συντίθησι τὰς ἀπο-

δείξεις ὁ ῥήτωρ ὥς ὁ

διαλεκτικὸς καὶ φι-

10 λόσοφος. Ἴσως γὰρ ἂν

καὶ προσ[κόπτοιτο] πα-

ρὰ τῷ π[λήθει]. Καθ' ὃν δὲ

XCIII, 2. νοημεν . . το || — 6. || ρη . ορ — 9. || λιτικοσκαι-
τουπα — 10. || θεω . ηδεπωσ — 12. || σεωσ . ησιοπρεπεσθαι || —
13. || το . ηθ . ουτε — XCIV, 2. ποσωσ || — 3. || περι — 5. || μη-
.. αζηταιαλυ — fort. μη τοπάξῃ, δοξάξῃ —

τρο[πο]ν ... ητοσασ .

ω ... ιειν νο

15 λ ... φιλ νται συν-

16—18 ξει || — εινον || τω — τε || —

Col. XCV. ια || θε . ου π[αθ]ῶν καὶ

κα[χιῶν δύν]ατ' ἀπαλλά-

ξ]α[ι πολλῶ]ν, τάχα συγχω-

5 ρή[σουσι το]ῖς φιλοσό-

φοις [συ]ν[ομολ]ο[γ]οῦντες·

ἃ δὲ προβάλλοντες

αὐτοῖς οἱ βουλευόμε-

νοι καὶ δικά[ξο]ντες ἐν-

10 εργητικῶς (sic!) ἐ[λ]εοῦσ[ι

καὶ [δι]οργί[ξον]ται καὶ

τᾶλλ[α, ἃ προσποιοῦν]ται [θε-

ωρεῖν α κα . ιε

καὶ? τοτεν ρους

15—18 || . ολαι — αυ || χ — ονα . || ἀ]ρεσ[κ? —]

σιν || δεον — τοι . || —

Col. XCVI. 1—3 || πε — || τοσ — ε . || αν — τα || —

των, οἷς οἱ πο[λ]λο[ι] βού-

5 λονται συνεπιγράφε-

σθαι τὸν ῥήτορα διὰ τὴν

ἀρέσκειαν· ἐπεὶ πει-

θέ[τ]ω, φησὶν, δικαίως

καὶ] σωφρόνως, αὐ[τ]ὰς

13. || τροτ . . ν — XCV, 2. ου in schedula exstat abscissa
πλεωνκαι || κασ — 6. ειν . σ . μονουντες || — 11. οργιτ — 12.
ος || — XCVI, 9. || . ηνσω —

- 10 ἐπιθυμίας ἀποτρεπέ-
 τ[ω], θυμὸν πρᾶνέτω
 καὶ πειθέτω καθάπερ
 φίλ[ον] οὕτω κα[ὶ] κ[α]θ' ἑ-
 να, περὶ ᾧ ἂν [βού]λη-
 15 τ[α]ι καὶ πολὺ μ[ᾶλλον]
 νκα

XCVII. .. το ων. Ο[ὗ] δὲ [ῥ]ή-
 το[ρ]ες ἐ[ν] τῷ[ι] τῷ[ν] πο[λ]ι-
 5 τευμά[τ]ων ἄσυνετω-
 τάτῳ, τῇ δημοκρατί-
 α πό[δ]α ἴστασ[θ]αι [βούλ]ον-
 τα[ι], κἄπειθ' ἦττον ἀν<ει-
 μέ[ν]α[ις] σ[υ]νόντε[ς]
 10 τα . οντιωστέλ . ε . . .
 τ . . ακρα . . ι . αι
 κρατίαις, ἐ[λ] π[ό]λεις τὸν
 καταφρον[οῦν]τα [κ]αὶ
 τῆς δημοκ[ρ]ατίας [καὶ
 15 τῶν] βουλευτηρί[ων] ..
 θ[α]νμασμὸ[ν] ?
 ... ν . τε . . ε . δο || νη — || εδο

Col. XCVIII. π . . . αλίσου
 πλοίου, [τ]ῷ[ι] δὲ μ[ή]τε π[ο]ῦ
 5 μ[ή]τε πῶς μ[ή]τε [πό]τε
 πλευστέον εἰδέναι προσ-

11. || το — XCVII, 7. || ἀπολλιστας — 9. || με . ακσιν — 11,
 12. videtur ταῖς ἀριστοκρατίαις —

- βλαβῆς ἂν γένοιτο [μ]ᾱλ-
 λον, οὐκ οἶδ', εἰ [κ]α[λ] ὁ ῥ[ήτ]ωρ.
 Περὶ γὰρ ὠφελίμ[ων] τε
 10 καὶ βλαβερώ[ν] ὥς [τοι-
 ούτων οὐκ ἄ[ν] δύναιτο
 παρακολονθεῖν, [εἰ καί
 τις αὐτὸν ἐνάρκη[σε] νο-
 εῖν παντάπασι δ[ιδ]α[κ]-
 15 τ[ήν] τ[ήν] π[άντων] [δύνα-
 μι]ν· καὶ καθάπερ οὗ[τος]
 οὐκ? ἂν [ἄξ]ι[ό]πιστος [εἴ]η?
 18, 19 ν . ι σ . . . τ . . . || μ ο σ . . ποι . . . εν —

- Col. IC. οτ . . . λω . || τέχνη[ν] εἴ[ν]αι αὐτ[ήν] ἐ-
 πὶ τοῦ ῥήτορα [π]οι[ῶ]ν
 5 κινεῖ[ν] ἐν[θ]λός ἐστιν,
 εἴτ' οὐκ ἔ[ν]δ[ο]ξος ἢ πα-
 ραλλα[γή], καὶ διότι καὶ
 ψεῦδος τὸν τὸ καθολι-
 κόν, ὥς ἄρα πάντες οἱ
 10 χαυ[ν]ό[τ]εροι τεχνῖται
 ἐνπλά[ξ]ονται μᾶλλον
 χοῦ[σθαι] συ[νε]τωτέροις
 κριτ[αῖς]. [Εἰ]π[εν]? γὰρ ὁμοί-
 ως Δημο[σθέν]η[ν]? εἰσφέ-
 15 ρειν] καὶ [τὸ π]ροστῆν[αι]

XCVIII, 8. αορ. ωρ || — 11. ουκαι — 13. αὐτῶν? — 14.
 fort. διδαχὴν vel δυνατήν — 16. ον . . . || — 17. κανδ. ισ —
 IC, 3. || τεχνι . . . ν — 4. τοιων || — 5. ἐναίλοσ — 9. supple
 εἰδῶτα v. s. — 12. || χρηο. σ . . νε — 14. || . . . ιταισθεν . ν —

μηδεῖ]να? πόλ[ε]ως ανογ.
: νε . . . τοῖς συν .

Col. C. 1, 2 ιων σ || . υ ιχ . τια . . .

χ . φιλ[οσόφ]ου· π[ρὸς μὲν

γὰρ ἀφρό[ν]ως [ἔχοντας

5 καὶ πρὸς ὡμῶ[ς] ἤττον?. Εὐ-

σχολεῖ δὲ [καὶ] συ[νετῶ]τε-

ρους κρι[τ]ὰς ἐπ[άγ]ων,

οἷς ὑπηρετεῖν ὁ ῥή-

τωρ οὐκ ἐβουλήθη κα[ὶ]

10 πρὸς οὓς οὐκ ἔστιν εὖ-

χρησ[το]ς ἡ δύνα[μις α]ὐ-

τοῦ. [Κ]αὶ [γ]ὰρ [τοι]οῦτο [τ]ι

καὶ πρὸς [τ]ὸν [πολι]τικὸν

αὐτῶν [ἐ]νπ[ειρον] ἀντι-

15 προσάξει τὴν τέχ[νην] ἐ-

πιφ[έ]ρων, ἀ[φ'] ἧ[ς] κα[ὶ] πο-

ρευθῆναι Θε[μι]στοκλέα

καὶ Περικλέ[α καὶ τινὰς

τῶν [ἀν]αλόγων?

20 τότε αλλο καὶ || — σοα || —

Col. CI. 2, 3 αὶ ὁ ῥ[ή]τωρ? || — ρο . [καὶ διὰ

τὰ[ς] ὁμοίας ἀ]ρετὰς [χα-

5 ρι]εντα[ς] πολ]λ[ο]ῦ[ς] δυνα-

σταὶ καὶ συνανα[στ]ρεφο-

μένους ἐ[λ]εοῦσιν, οὐ μό-

C, 6. εν . . . ὡτε || — 7. επ . των || non puto ἐπὶ τῶν, οἷς —
12. αιπαρονοντοπι || — 13. αυτη . ον || — 14. ονπο . ιιι — 15.
τογλε . ε || — 16. ατονσκα . ι . || —

νον θαυμάζουσι, καὶ
 δῆμων μάλλον, ὥς Πύ-
 10 θωνα Φίλιππος καὶ τὸν
 Φαληρέα Δημήτριον
 Πτολεμαῖος καὶ πολλοὶ
 πλείονας [ἄ]λλους καὶ ἀ-
 ριστοκρα[τί]αι καὶ συν-
 15 εδρίαι, πο[λ]λὰ παρεδέ-
 ξ]ατο τῶν [ῥ]ητόρων τι
 ρησαιο
 ν μάλλον. Εἰ δὲ
 19, 20 ε . στερον α . || — ῥοναν . . . || —

Col. CII. 1, 2 || ... ους — || τού]του δ' ἀπο[τυχῶν φαί-
 νο]ιτ' ἂν ὁ ῥήτω[ρ δεδ]έ-
 χθαι τὸν δημ[αγωγό]ν.?
 5 Λεγέσθω δὲ καὶ πρὸς τὸ
 δυναμικώτατον εἶν[αι]
 λόγον τὸν ἀμεταπτω-
 τοτάτας ποιοῦντ[α] πίσ-
 τεις, οἷον οὗ [φραμεν] τὸ[ν]
 10 τ]οῦ ῥήτορος [ἀλλὰ] τὸν
 τοῦ φιλοσόφου, διότι
 τ]ὸ δυναμικώτατον τοῦ
 λό[γ]ου τῶν πρὸς τι [φαί]νε<τ'
 εἶναι. Πρὸς [μ]ὲν γὰρ ἕνα
 15 κ]αὶ περὶ τῶν εἰς ἕ[να] ἀν-
 ηκόντων διαλεγόμε[νο]ς κ .

.. δη ιοτηνε ..

18, 19 || ονπα — || ἐστιν δυνα[μικώτατον —

. CIII. ... ροι .. νει ... λε .

... α τήν ... ρ

. ι καὶ τήν .. ο ... η[τι-

5 κήν, ὥστ' ἐξ[ορίζειν

ταύτας κατ[ὰ π]λείο[υς

ἐξορίζειν [ἐστὶν ἡ]δη

τούτων πολιτικῆν, καὶ

παραπλησίως τῇ ῥητο-

10 ρικῇ [ὁ]λίγ' ἄ[τ]τα πρά-

γμ]ατα καὶ τὰ κρίνοντα

ἔχει ταύτα[s]. Καὶ τὸν φι-

λόσοφον [μέ]ντοι λό-

γον ἐπὶ τῶν ἀναλό-

15 γων οὐ [φ]ήσομεν πας

... ποτε ... απα ...

.... αντος αἰτια ...

... τοσωπ . καὶ τ[ὰς] ..

.... σεις καὶ τὰς ι

Col. CIV. νι ... ν . || . τελεσ[ιουργοῦντα? δυνα-

μ]ικωτέρω[s] τα[ύτας π]ου

5 ἀπεργάζεσθαι[ί τι]να.

Καὶ πρὸς τὸ [τ]ρί[τον] δὲ λε-

γέσθω τὸ καὶ πάνυ πει-

στικὸς ὁ λόγος [ἡ, ὁ μ]ῇ [τὸ

CIII, 5. ἐξε ... λλ. || — 13. || λοσοφοσον — 15. νορησόμεν
— CIV, 6. τρίτον, cf. 105, 15 — 8. λογοσν —

π]ῶς καὶ τίνας δεῖ [πεί-
 10 θειν καὶ πότ[ε] κα[τέχων
 π]άντω[ν] ἂν ἀχρηστότα-
 τος εἴη καθάπερ καὶ πη-
 δάλιον· ὃ συμβέβηκε
 κ]αὶ τῷ τοῦ [ῥ]ήτορος, ὃ-
 15 τι] λόγος μὲν, οὐ ῥ[ήτορος]
 δ' εἴ[ναι] λέγοι[τ'] ἅν' ὥστ' οὐ-
 δὲ]? τοῦ ῥήτορος, ἃ φήσ[ει]
 τι]ς?, οὐδὲ τὸ πηδάλιον
 εἶθι
 20 κυβεφ]νήτης εἰδῶς ...

Col. CV. τ . . ε . σ[.... ὅταν
 { ναρκώσῃ τι[νάς, οὐχὶ δι]ἃ
 5 { τ]ῶν λόγων ψ[υχαραγωγ]εῖ-
 { τ[αι] τότ' αὐτός, εἴ[φ'] οἷς δῆμον
 { θαναμάξειν ἀ[ξιό]. Καὶ
 γὰρ εἰ δ[ὴ] τὰ ν[όμιμα] Πε-
 ρικλῆ[ς] ῥα[ιδίως] ἐπειθεν,
 10 οὐκ ἂν ἄλλ[ο]ς εἰ[ξῆς] δημο-
 κοποῖτο, τὸ δ' ἀπ[ὸ φιλοσ]ο-
 φίας οὐδ' ἂν προσδ[έξαι]-
 το, μᾶλλον δ' οὐδ' ἀν[έ]χοι-
 το δῆμος. Ἀλλὰ [μὴν] κ]αὶ
 15 τοῦ τετάρτου το[ύτου] καὶ?
 λόγον ἢ τιν' ἐχ η .
 .. ι καθ' [α]ὐτὸν κ[αὶ] γράμ-

9. || νωσ — ο . || — 10. ποτακα — 11. || ταν — 12. εἰη . καθ
 — puto fuisse εἶναι — 16. || δειναίλεγοιπαν — CV, 6. || τη —
 8. νοσηρὰ? — 10. ἐξ ἴσου? —

ματα συ]νάγω[ν] παις
λεγόμενον νο || τειν

Col. CVI. φησὶν γ[ὰρ εἶναι παρα-
πλήσιον ὥσει [τῆς νεῶ]ς
δ[ρ]απ[έ]τας ἐκβεβληκό-
τας τοὺς κυρίους εἰκῆι
5 κατὰ ῥοῦ[ν πλέ]οντας . σ
πε εν κα . . ει-ε
π νηδο . αε- .
. . . . δια πλήθ[ει] χρ . . υ
τῆς τοιαύτης κομιδ[ῆς],
10 κυβερονῶντας δ' ἅελ το[ῦς
θρασυ[τ]άτους εἰκῆ [πλεῖν
καὶ ὥς χαριοῦντα[ς τοῖς
συμπλέ[ο]υσιν — πρὸς . .
τ . . σε . . τις φαίη κυ- || [βερον-
15-17 αλλην . || — καὶ οὐχ ἡ . . || — υσι ταν . . || —

Col. CVII. σοφίαν ος .
ἀπο[κ]λα[ι]όμ[ε]νον δὲ ταῖς
ἐρημίαις τὴν ἀψυχίαν·
5 ὅταν δὲ καὶ π[α]ραπλή-
σιος α[ὐ]τὸ[ς] ἦ[ι] τοῖς πλασ-
τῶς ὀδυρομένοις ὥς
μεγάλην ο[ὐ]σίαν] ἀφη-
ρημένοις τὴν οὐχ ὑπάρ-
10 ξασα[ν], οὐδὲ ἂν ἐ[λε]ήσει[έ]

CVI, 2. ὥσει . οησι . ος || — credo aliquod navigii genus
latere — 3. || διαπ — 4. ειχη || — 10. ειτοι || — 11. || θρασυ-
τας . ουσ — CVII, 2 || αποθλα, versum Phil. respicit — 6. || σιο-
σαιοεπι —

τις α[ὐτ]όν. Ἀλλὰ μὴν δεσ-
 πό]τας καὶ κυβερν[ή]τας
 οἰδαμέν ποτε [τ]ε[θ]ανα-
 τωμένους] οὐ μ[ό]νον] ἐ[κ]-
 15 βε[βλ]ημένους ὑπὸ [δ]ρα-
 πετῶν], τὸν δ' ὑπὸ τ[ῶν]
 πολιτ[ῶν]? αὐτοῖο

Col. CVIII. φερ || παρακληγο οικλι
 ασοιπο τούτω[ν] καὶ με-
 5 γαλ]όνους? οὐ το[ι]ς τῶν φι-
 λο[σ]όφων ἀλλὰ τοῖς τῶν
 ῥητόρων πολιτικοῖς νό-
 μ[ο]ις. Ἀλλὰ δὴ καὶ ποί-
 ων λέγει φιλοσόφων; [Εἰ]
 10 μὲν κὰν προσσ[η]μαίνε-
 σθαι παρακελεύομε[ν] ἔ-
 να [τῶ]ν πολι[τικῶ]ν, οὐ
 δὴ[π]ον πολιτικούς αὐ-
 τοῖς] εἶναι νο[μισ]τ[έ]ον.
 15 Τῶν δὲ λοιπῶ[ν] λεγ[έ]-
 τω[ι] τοὺς ἀφ' ἐτε[ρο]ῖ]ας ἀ[ρ]-
 χ[ῆ]ς. Οὐδ' ἓνα [παραστή]-
 σει. Τοῖς δὲ [α]ὐ[τ]ο[ῖς]

Col. CIX. κο || . υνα[. ἐσ]χηκότη[ν] . .
 . περ αμεν προσ . .
 ἦν? ἐνδε[χό]-

13, 14. ποτειεγ . . . || ἰλ . . . νεονμ εσ || — CVIII, 5. οινον-
 σουτος — 9. οἱ || — 12. || να . ην — 13. || δητον — 14. τους || —
 15, 16. ιε || τω . τουσαψ — 18. υσδεληνο —

- 5 μενον, [π]όλεις ὀρθῶ[ς ἀ-
 π'εὐθ[υν]αν καὶ τοῦ[τ]ων
 ο]ὐδὲ [δ] σοφὸς ἐπιστα[τεῖν
 δ]ύναιτο .. τιον[... ἀλ-
 λ' οἱ σοφοὶ πάλιν, [οὔς
 10 π]ρώτους προῖστα[μέ-
 νους μενε\αι τοσον
 . ν δῆμους σιν οὔ-
 τ' οἶδασιν ο[ὔ]τε μει ..
 . ον ἀνεπιδέκτο[υς
 15 εἴ]ναι νόμ[ων ..]ν ..
 .. ασμενο ... καὶ ..
 τὰ]ς πᾶλ[εις?

Col. CX. ... καθεστῶσ[η]ς, τ[ο]ὺς δὲ
 φιλοσ]όφους οὐδὲν δὲ-
 νασθ]αί ταύτας [ᾧ]φελεῖν,
 5 οὐ]δὲ νόμον [π]οτ[ὲ γε]γο[α]-
 φ]ότας ἀπὸ καλο[κ]αί[γ]α-
 θί[ας], ἀλλὰ τῶν προσ[ε]νεχ-
 θέντων αὐτοῖς . ἀπο ..
 τον [καὶ] πολιτ[ι]κῶ[ν] δη-
 10 λονότι καὶ με[γ]α[λο]πρε-
 πῇ] κα[πι]τ[ά]ττον[τ]α τοῖς
 δημαγωγοῖς ο[ὐ]δὲ σ]υν-
 καταβαίνειν [ἐν πλ]ή-

CIX, 6. || νευθι — CX, 2. θωσ. ισ — 4. απανταςσ — 5.
 ομοινοτ. τ. . α || π — 6. || ποτασατοκαλο. αιτα || — 7. αλλατον-
 προς — 8. velut μαθητῶν — 10. μεν. λοπρε || — 11. καὶ ..
 υτον. ατοις || — 13. νεινπ . . . η || —

θεσι]ν εἰς λοιδορ[ία]ν κα
15—17 ὥσπ[ερ]? .το || — ατα...το || — τά..... || —

Col. CXI. || σητ — || .. κ]αλ τὰ[λ]η[θ]ῆς οὐτω[ς]
ἐξε]ιν, ὥ[σ]περ οὐ δ[υ]να-
5 μένων ιω . εωρ . σιν
γε]λάσαι? τινὰ προσεφ[χό-
μ]ενον αι . κα α . ω
τοῖς] φιλο[σό]φ[οις] το . . κα-
τὰ τοιαῦ[τα] προφεφ[ό]με-
10 ν[ο]ν τῶν οπ . ον ε . α
11—15 || ραλ . . υσι τινὲς . . || κα . . ημ . . [δ]ι-
δοῦσαν . || φσ . λλαι . . μαλιον . ν || α . ισ .
..... ους και . ν || κ ει πρ . . || —

Col. CXII. 1—6 || ιων . . αν . λλ || τ[ι]νας οὐχ . ρα-
ομ . . τοις . || τι . ε ε . ν καλ δ . . α || . α
.. σαι . λαδῆκα . . || ατομ ιντ . . αις
πο [ῆ]ξ]ιωμένων
7 ἐπιπλήξε[ως, ἥ] ὅταν [μ]ῇ
περι[λ]στασθ[αι] τὰς ἀμα[ρ]-
τίας αὐτῶν [δ]ντ[ω]ς ἥ, [ἐν
10 ἄλλοις ἀντι[ρρ]ήσεως.

CXI, 11. προβάλλουσι? — 12, 13. ἀφορμὰς? — CXII, 7.
πληξε . . νοταν — 9, 10. σντοιση . || αλλοις —

‡ praeterea hoc fr. exhibet initio fere reponendum:

- οὐτ' [ὠφέλιμον τὸ δύν-
 νασ[θαι πεί]θειν ἐ[οικέν
 ποτ' εἶνα[ι], καὶ αὐτὸν [ἀν]α-
 τρέπειν μέλλει μετὰ
 5 τῆς πόλεως· εἴτε γὰρ (οἱ)
 οὐ συνορᾷ καὶ ἀνευρίσ-
 κει το[ύς τοι]οῦτους λό-
 γους, κακὸν εἶναι καὶ ἀν-
 αίσθητον φιλόσοφον,
 10 εἴτε συνορῶν [μ]ὴ δύνα-
 ται πείθειν, οὐ[κ] εἶναι πει-
 σ[τικόν· καὶ τᾶλλ' ἤδη προσ-
 ... να . τοι ἀνανδο
 ... εσμα εγειν
 15 ... ντελε ἡμην
 16—18 ου . . . νου βί[ου] || — παν . . || — ὑδν . .
 ον || — (οἰκείαν ἀποτελεσμάτων λέγειν ἢ
 συντελεῖν ἐπιστήμην?)

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Abteilungen.

Teil I: Die geisteswissenschaftlich. Kulturgebiete.

1. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlich. Kulturgebiete.

2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlich. Kulturgebiete.

Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete.

Bautechnik, Maschinentechnik, Industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll in allgemeinverständlicher Sprache, für den weiten Umkreis aller Gebildeten bestimmt, aus der Feder der geistigen Führer unserer Zeit eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt.

Das Werk vereinigt eine **Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis**, wie sie kaum ein zweites Mal in einem anderen literarischen Unternehmen irgend eines Landes oder Zeitalters vereint zu finden sein wird. Dadurch aber wieder wurde es möglich, jeweils den **Berufensten für die Bearbeitung seines eigensten Fachgebietes** zu gewinnen, um dieses in gemeinverständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume zur Darstellung zu bringen.

Durch die Vereinigung dieser Momente glaubt das Werk einer bedeutsamen Aufgabe im geistigen Leben der Gegenwart zu dienen und einen bleibenden Platz in der Kulturentwicklung sich selbst zu sichern.

Se. Majestät der Kaiser
hat die Widmung des Werkes allergnädigst anzunehmen geruht.

Prospektheft

(mit Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) wird auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie

Im Verein mit vielen Gelehrten herausgegeben von W. H. Roscher. Mit reichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band in 2 Abteil. (A—H). [VIII S. u. 31.] Lex.-8. 1884—1890. Geh. M. 34.— Auch in 17 Lieferungen zu je . . .

II. Band in 2 Abteil. (I—M). [VIII S. u. 3227 Sp.] Lex.-8. 1890—1897. M. 38.— Auch in 19 Lieferungen zu je . . .

III. Band. 37.—52. Lieferung. (Nabaiothos—Pleiones.) [Sp. 1—2560.] 1898—1905. Jede Lieferung geh. M. 2.— [Fortsetzung unter der Presse.]

Als Supplemente erschienen: *Epitheta deorum quae apud poetas leguntur collegit disposuit edidit C. F. H. Bruchmann*, gymnasii Guilelmi Vratislaviensis collega. [VIII u. 225 S.] Lex.-8. 1893. Geh. M. 10.— *Epitheta deorum quae apud poetas Latinos leguntur collegit dis-*
edidit Jesse Benedictus Carter. [VIII u. 154 S.] Lex.-8. 1902. Geh. 2.—

Das Lexikon ist mit immer steigendem Erfolge nunmehr bis zum dritten vorgeschritten, bestrebt eine möglichst objektive, knappe und doch vollständigste auf die Quellen gegründete Darstellung der literarisch überlieferten Mythologie unter gehöriger Berücksichtigung der Kulte und der Monumente der bildenden Kunst zu geben. Es erweist sich so als ein wertvolles Repertorium eines breiten Teiles der gesamten antiken Kultur und hat als solches sich eines stetig steigenden Freundes- und Abnehmerkreises zu erfreuen.

Einen besonderen Wert verleihen dem Werke die zahlreichen Abbildungen — in den ersten beiden Bänden nahezu 1000 an Zahl —, die einen großen Teil der antiken Kunstwerke, die sonst meist in schwer zugänglichen, teuren Werken erhalten, nur mit Schwierigkeiten benutzbar sind, in für den Handgebrauch aus ausreichender Form wiedergeben.

DEUTSCHE LITERATURZEITUNG

HERAUSGEGEBEN VON PROFESSOR DR. P. HINNEBERG IN BERLIN

Erscheint wöchentlich mindestens 64 Spalten stark.

XXVI Jahrg. 1905. Preis für das Vierteljahr M. 7.50.

Die Deutsche Literaturzeitung ist die reichhaltigste unter den allgemeinwissenschaftlichen Zeitschriften der Gegenwart, da sie weit über 1000 der hervorragendsten wissenschaftlichen Kapazitäten des In- und Auslandes zu ihren ständigen Mitarbeitern zählt und über alle wertvollen deutschen wie außerdeutschen literarischen Neuerscheinungen auf dem Gesamtgebiete der wissenschaftlichen Forschung in Geistes- und der Naturwissenschaften wie auch auf dem der Technik und der modernen Dichtung erschöpfend zu unterrichten sucht, wobei jedes kritische Referat grundsätzlich mit dem vollen Namen des Referenten unterzeichnet wird.

Die Deutsche Literaturzeitung bringt in ihren aus regelmäßig über 200 Seiten bestehenden Wochenheften: 1) 40—50 eingehende Besprechungen literarischer Novitäten, mit sorgfältiger Berücksichtigung auch der Gelegenheitschriften; 2) Personalsnachrichten (Ernennungen, Berufswahl) aus der internationalen Gelehrtenwelt; 3) Sitzungsberichte wissenschaftlicher Gesellschaften; 4) Referate über Gelehrten-Kongresse; 5) Nachrichten von wissenschaftlichen Funden und Entdeckungen; 6) Mitteilungen über wissenschaftliche Grabungen; 7) Anzeigen wissenschaftlicher Preisaufgaben; 8) Bibliographie neuer erschienenen und künftig erscheinenden wissenschaftlichen Werke des In- und Auslandes; 9) über die deutschen wie außerdeutschen Universitäten; 10) über den Stand der Doktor-Dissertationen im In- und Ausland; 11) über die Reiseveranstaltungen der deutschen Gelehrten; 12) über die wissenschaftlichen Zeitschriften des In- und Auslandes.

Die Deutsche Literaturzeitung ist täglich und postfrei vom Verlag.

DEPARTMENT OF CLASSICS D3
B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Stanford University Libraries

3 6105 004 831 785

Kommentare
riftstellern.

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6063
(650) 723-1493
greencirc@stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie

Im Verein mit vielen Gelehrten herausgegeben von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band in 2 Abteil. (A—H). [VIII S. u. 3144 Lex.-8. 1884—1890. Geh. M. 84.— Auch in 17 Lieferungen zu je . . . M. 38.— II. Band in 2 Abteil. (I—M). [VIII S. u. 3227 Sp.] Lex.-8. 1890—1897. Geh. M. 38.— Auch in 19 Lieferungen zu je . . . M. 38.— III. Band. 37.—52. Lieferung. (Nabaiothos—Pleiones.) [Sp. 1—2560.] Lex.-8. 1898—1905. Jede Lieferung geh. M. 2.— [Fortsetzung unter der Presse.]

Als Supplemente erschienen: Epitheta deorum quae apud poetas graeci leguntur collegit disposuit edidit C. F. H. Bruchmann, gymnasii Ratislaviensis collega. [VIII u. 225 S.] Lex.-8. 1893. Geh. M. 10.— Epitheta deorum quae apud poetas latinos leguntur collegit disposuit edidit Jesse Benedictus Carter. [VIII u. 151 S.] Lex.-8. 1902. Geh. M. 10.—

Das Lexikon ist mit immer steigendem Erfolge nunmehr bis zum dritten Band vorgeschritten, bestrebt eine möglichst objektive, knappe und doch vollständig stets auf die Quellen gegründete Darstellung der literarisch überlieferten Mythologie unter gehöriger Berücksichtigung der Kulte und der Monumente der bildenden Kunst zu geben. Es erweist sich so als ein wertvolles Repertorium eines bedeutsamen Teiles der gesamten antiken Kultur und hat als solches sich eines immer steigenden Freundes- und Abnehmerkreises zu erfreuen.

Einen besonderen Wert verleihen dem Werke die zahlreichen Abbildungen — allein in den ersten beiden Bänden nahezu 1000 an Zahl —, die einen großen Teil antiker Kunstwerke, die sonst meist in schwer zugänglichen, teuren Werken enthalten, nur mit Schwierigkeiten benutzbar sind, in für den Handgebrauch durchaus ausreichender Form wiedergeben.

DEUTSCHE LITERATURZEITUNG

HERAUSGEGEBEN VON PROFESSOR DR. P. HINNEBERG IN BERLIN

Erscheint wöchentlich mindestens 64 Spalten stark.

XXVI Jahrg. 1905. Preis für das Vierteljahr M. 7.50.

Die Deutsche Literaturzeitung ist die reichhaltigste unter den allgemein-wissenschaftlichen Zeitschriften der Gegenwart, da sie weit über 1000 der hervorragendsten wissenschaftlichen Kapazitäten des In- und Auslandes zu ihren ständigen Mitarbeitern zählt und über alle wertvollen deutschen wie außerdeutschen literarischen Neuerscheinungen auf dem Gesamtgebiete der wissenschaftlichen Forschung, Geistes- und der Naturwissenschaften wie auch auf dem der Technik und modernen Dichtung erschöpfend zu unterrichten sucht, wobei jedes kritische Referat grundsätzlich mit dem vollen Namen des Referenten unterzeichnet wird.

Die Deutsche Literaturzeitung bringt in ihren aus regelmäßig über 200 Teilen bestehenden Wochenheften: 1) 40—50 eingehende Besprechungen literarischer Novitäten, mit sorgfältiger Berücksichtigung auch der Gelegenheitschriften; 2) Zeitschriftenaufsätze usw. 3) Personalnachrichten (Ernennungen, Berufungen usw.) aus der internationalen Gelehrtenwelt. 4) Sitzungsberichte wissenschaftlicher Gesellschaften. 5) Referate über Gelehrten-Kongresse. 6) Nachrichten von wissenschaftlichen Funden und Entdeckungen. 7) Mitteilungen über wissenschaftliche Grabungen. 8) Anzeigen wissenschaftlicher Preisaufgaben. 9) Bibliographien neu erschienenen und der künftig erscheinenden wissenschaftlichen Werke des In- und Auslandes. 10) Berichte über die deutschen wie außerdeutschen Universitäten. 11) Übersichten über die Doktor-Dissertationen im In- und Ausland. 12) Zeichnisse der deutschen und außerdeutschen Lehrentschulpogramme. 13) Inhaltsangaben aller wichtigen wissenschaftlichen Zeitschriften des In- und Auslandes.

Verlag
sicht: ein
deutsches
wichtiges

Probehefte unentgeltlich und postfrei vom Verlag.

DEPARTMENT OF CLASSICS D3
von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Stanford University Libraries

3 6105 004 831 785

Kommentare
riftstellern.

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6063
(650) 723-1493
greencirc@stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

